

Δ. ΓΟΥΔΗ

ΚΡΟΝΗΤΟΥ ΠΑΡΑ ΤΩ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΩ ΤΗΣ Μ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Επιτομή των Αγγλικών Γραμμάτων

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

VII.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

Ο, Π, Ρ, Σ, Τ, Χ, Ψ, Ω.

ΤΟΜΟΣ Β'.

*«Ο Όμηρος είναι το μέγιστον ποιητικόν
πνεῦμα τῶν Ἑλλήνων, ἴσως δὲ καὶ
συμπάσης τῆς ἀνθρωπότητος» (Erwin
Rohde Psyche² σ. 38).*

ΕΚΔΟΣΙΣ Β'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ

1920

Πάτροκλος δ', ἥος μὲν Ἀχαιοὶ τε Τρωῶς τε
 τείχεος ἄμφ' ἐμάχοντο θοάων ἔκτοδι νῆων,
 τόφρ' ὅ γ' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήρορος Ἐδρουτύλοιο
 ἦστό τε καὶ τὸν ἕτερετε λόγοισ', ἐπὶ δ' ἔλκει λυγρῶ
 φάρμακ' ἀκέσματ' ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων. |
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τείχος ἐπεσσυμένους ἐνόησεν
 Τρωῶας, αὐτὰρ Δαναῶν γένετο Φιφαχὴ τε φόβος τε,
 δὴ ὅα τότ' ὤμωξεν καὶ ἔφω πεπλήγεται μηρῶ
 χειροὶ καταπρηγέσσ', ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ἠΐδα

390

395

»Εὐρύπυλ', οὐκέτι τοὶ δύναιμι, χατέοντι περ ἔμπτῃ,
 ἐνθάδε παρμενέμεν'· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωγεν'
 ἀλλὰ σὲ μὲν θεράπων ποιιερπέτω, αὐτὰρ ἐγὼ γε
 σπεύσομαι εἰς Ἀχιλλῆα, ἔν' ὀτρύνω πολεμίξειν.
 τίς Φοῖδ', εἴ κέν Φοι σὺν δαίμονι θνητὸν ὄρω
 παρΦειπῶν; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου.» |

400

τὸν μὲν ἄρ' ὧς Φειπόντα πόδες φέρον' αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Τρωῶας ἐπερχομένους μένον ἔμπεδον, οὐδὲ δύναντο
 πανροτέρους περ ἔοντας ἀπώσασθαι παρὰ νῆων'
 οὐδέ ποτε Τρωῶες Δαναῶν ἐδύναντο γήλαγγας
 ῥηξάμενοι κλισίῃσι μυχόμεναι ἠδὲ νέεσσιν.
 ἀλλ' ὧς τε στάθμη δόρυ νῆιον ἐξιθύνει
 τέκτονος ἐν παλάμῃσι δαήμενος, ὅς ὅα τε πάσης
 εὖ Φεῖδῃ σοφίης ὑποθημοσύνησιν Ἀθήνης,
 ὧς μὲν τῶν ἐπὶ Φίσα μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε
 ἄλλοι δ' ἄμφ' ἄλλῃσι μάχῃν ἐμάχοντο νέεσσιν. |

405

410

Ἐκτωρ δ' ἄντ' Αἴαντος ἔφισατο κυδαλίμοιο.
 τῶν δὲ μῆτις περὶ νῆος ἔχον πόνον, οὐδὲ δύναντο
 οὔθ' ὁ τὸν ἐξελάσαι καὶ ἐπιρῆσαι πύρι νῆα,
 οὔθ' ὁ τὸν ἄψ ὤσασθαι, ἐπεὶ ὅ' ἐπέλασσε γε δαίμων.
 ἐνθ' οὐα Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμος Αἴας
 πῦρ ἐς νῆα φέροντα κατὰ στήθος βάλε δούρῃ
 δούπησεν δὲ πεσῶν, δαλὸς δὲ Φοι ἐκπεσε χειρός. |

415

420

Ἐκτωρ δ' ὧς ἐνόησεν ἀνεψιῶν ὀφθαλμοῖσιν
 ἐν κονίῃσι πεσόντα νεὸς προπάροιθε μελαίνης,
 Τρωσὶ τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἄσπας·

42096

- » Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί, 425
 μὴ δὴ πῶ χάξεσθε μάχης ἐν στείνει ἰῶδε,
 ἀλλ' ὡς Κλυτίοιο σαώσατε, μὴ μιν Ἄχαιοι
 τεύχεα συλήσωσι νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα. « | 428
 Ἄργείους δ' ὤκρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴας 560
 » ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε καὶ αἰδῶα θεῶν ἐνὶ θυμῷ 561
 αἰδομένων ἀνδρῶν πλέονες σάοι ἢ πέφανται 563
 φεγγόντων δ' οὔτε ἄρ κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή. « |
 ὡς ἔφαθ', οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενείων, 565
 ἐν θυμῷ δ' ἐβάλοντο Φέπος, φράξαντο δὲ νῆας 567
 ἔρκει χαλκίῳ ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρῶας ἔγειρεν. | 592
 Τρῶες δὲ λείουσι Φεφοϊκότες ὠμοφάγοισιν
 νηυσὶν ἐπεσεύοντο, Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφειμάς,
 ὃ σφιοὶν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα, θέλγε δὲ θυμὸν 595
 Ἄργείων καὶ κῆδος ἀπαίνυτο, τοὺς δ' ὀρόθυνεν.
 Ἐκτορι γάρ Φοι θυμὸς ἐβούλετο κῆδος ὀρέξαι
 Πριαμίδῃ, ἵνα νηυσὶ κορωνίσιοι θεοπιδαῖς πῦρ
 ἐμβάλοιο ἀκάματον, Θέτιδος δ' ἐξάισιοι ἀρῆν
 πᾶσαν ἐπικρήνει· τὸ γὰρ μένε μητιετα Ζεὺς, 600
 νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσι Φιδέσθαι
 ἐκ γὰρ δὴ τοῦ ἔμελλε παλιῶξιν παρὰ νηῶν
 θησέμεναι Τρῶων, Δαναοῖσι δὲ κῆδος ὀρέξειν.
 τὰ φρονέων νήεσσιν ἐπι γλαυροῦσιν ἔγειρεν
 Ἐκτορα Πριαμίδην, μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν. | 605
 μαινέτο δ', ὡς οἶ' Ἄρης ἐγγέσπαλος ἢ ὀλοὸν πῦρ
 οὔρεσι μαινῆται βραθέης ἐν τάφροισιν ὕλης·
 ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίγγετο, τῶ δέ Φοι ὅσοε
 λαμπέσθην βλοσυροῦσιν ὑπ' ὀφρύσιν, ἀμφὶ δὲ πῆλῃς 609
 σμεροδαλέον κροτάφοισι τινάσσετο μαρναμένοιο. | 615
 καὶ ὃ' ἔθελεν ὀῆξαι σίχας ἀνδρῶν, πειρητίζων,
 ἢ δὴ πλείστον ὅμιλον ὄρα καὶ τεύχε' ἄριστα
 ἀλλ' οὐδ' ὡς δύνάτο ὀῆξαι, μάλα περ μενεαίων·
 ἴσχον γὰρ πυργηδὸν ἀσηρότες, ἥτε πέτρῃ
 ἠλίβατος μεγάλη, πολὺς ἄλος ἐγγὺς ἔοῦσα,
 ἢ τε μένει λιγέων ἀνέμων λαυρηρὰ κέλευθα 620
 κύματά τε τροφόντα, τὰ τε προσερεύγεται αὐτήν·
 ὡς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον οὐδὲ φέβοντο. |
 αὐτὰρ ὃ λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν ἐνθοῶ' ὀμίλῳ,
 ἐν δ' ἔπεσ', ὡς οἶε κῆμα θοῆ ἐν νηὶ πέσσειν

λάβρον ὑπὸ νεφέων ἀνεμοτρεφέες· ἦ δέ τε πᾶσα
 ἄγχη ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτη 625
 ἰοτίφῳ ἐμβρόμεται, τρομέουσι δέ τε φρένα ναῦται
 δεδφιώτες τυτθὸν γὰρ ὑπέκ θανάτοιο φέρονται·
 ὧς ἑδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν. |
 αὐτὰρ ὃ γ' ὦ· τε λέων δλοόφρων βουσὶν ἐπελθῶν, 630
 αἴ ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μεγάλοιο νέμονται
 μυρίαί, ἐν δέ τε τῆσι νομεὺς οὔ πω σάφα Φειδῶς
 θηρὶ μαχέσασθαι Φέλικος βοὸς ἀμφὶ φονῆσιν.
 ἦτοι ὃ μὲν πρῶτησι καὶ ὑστατίησι βόεσσιν
 αἰὲν ὁμοῦ σιχάει, ὃ δέ τ' ἐν μέσσησιν δρούσας 635
 βοῶν ἔδει, αἶ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν ὧς τότ' Ἀχαιοὶ
 θεσπεσίως ἐφρόβηθεν ἔφ' Ἔκτορι καὶ Διὶ πατρί. |
 εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔσχεθον ἄκρα 653
 νῆες, ὅσαι πρῶται Φεφρούατο· τοὶ δ' ἐπέχυντο.
 Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκη 655
 τῶν πρωτέων, αὐτοῦ δὲ παρὰ κλησῆσιν ἔμειναν
 ἄθροοι, οὐδ' ἐκέδασθεν ἀνὰ σιγατόν, ἴσχε γὰρ αἰδῶς
 καὶ δφέος· ἀζηγῆς γὰρ ὁμόκλειον ἀλλήλοισιν. | 658
 οὐδ' ἄρ' ἔτ' Αἴαντι μεγάλητορι Φάνδανε θυμῶ
 ἑστάμεν, ἔνθα περ ἄλλοι ἀφῆσισσαν νῆες Ἀχαιῶν· 675
 ἀλλ' ὃ γε νηῶν ἴκρ' ἐπώχετο μακρὰ βιβάσθων,
 νώμας δὲ ξυστόν μέγα ναῦμαχον ἐν παλάμῃσιν,
 κολλητὸν βλήτροισι, δυοκαίφεικοσίπηχυν.
 ὧς δ' ὅτ' ἀνῆρ ἵπποισι κελητίζειν ἐν Φειδῶς,
 ὃς τ' ἐπεὶ ἐκ πολέων πύουρας συναιεῖται ἵππους, 680
 σέυας ἐκ πεδίοιο μέγα προτὶ Φάστῳ δίηται
 λαοφόρον καθ' ὁδόν· πολέες δὲ Φε θηήσαντο
 ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες· ὃ δ' ἔμπεδον ἀσφαλῆς αἰεὶ
 θροφῶσκων ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται, οἳ δὲ πέτονται·
 ὧς Αἴας ἐπὶ πολλὰ θεῶαν ἴκρια νηῶν 685
 φοῖται μακρὰ βιβιάς, φωνὴ δὲ Φοι αἰθέρ' ἴξανεν.
 αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοῶων Λαναοῖσι κέλευεν
 νηυσὶ τε καὶ κλισίῃσιν ἀμυνέμεν. | οὐδὲ μὲν Ἔκτωρ
 μίμνεν ἐνὶ Τρώων ὁμάδῳ πύκα θωρηχτάων·
 ἀλλ' ὧς τ' ὀρνίθων πετεινῶν αἰετὸς αἰθῶν 690
 Φέθνος ἐφορμάεται, ποταμὸν πάρα βοσκομεγάνων,
 χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκων δουλιχοδείρων,
 ὧς Ἔκτωρ ἴδυσσε νεὸς κναοπροφύροιο

- ἀντίος ἀίξας· τὸν δὲ Ζεὺς ὄσεν ὀπισθεν
 χειρὶ μάλα μεγάλη, ὥτρυνε δὲ λαὸν ἄμ' αὐτῷ. | 695
 αὔτις δὲ δοριμεῖα μάχη παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη·
 φαίης κ' ἀκμηῆτας καὶ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν
 ἄντεσθ' ἐν πολέμῳ ὥς ἔσουμένως ἐμάχοντο.
 τοῖσι δὲ μαρναμένοιισιν ὄδ' ἦν νόος· ἦ τοι Ἄχαιοι
 οὐκ ἔφασαν φεύξεσθαι ὑπὲκ κακοῦ, ἀλλ' ὀλέεσθαι, | 700
 Τρωσὶ δὲ Φέλιπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι Φεκάστου
 νῆας ἐπιπρήσειν κτενέειν θ' ἥρωας Ἀχαιοῦς. |
 οἱ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·
 Ἔκτωρ δὲ πρύμνης νεὸς ἦγατο ποτιπόροιο,
 καλῆς ὠκνάλοι, ἣ Πρωτεσίλαον ἔνεικεν | 705
 ἐς Τροίην, οὐδ' αὔτις ἀπήγαγε πατοῖδα γαῖαν· |
 τοῦ περὶ δὴ περὶ νῆος Ἀχαιοὶ τε Τρωῆές τε
 δῆσον ἀλλήλους αὐτοσχεδόν· οὐδ' ἄρα τοί γε
 τόξων ἀκῆς ἀμφὶς μένον οὐδέ τ' ἀκόντων, | 710
 ἀλλ' οἳ γ' ἐγγύθεν ἰσάμενοι ἓνα θυμὸν ἔχοντες
 ὄξεσι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνησι μάχοντο
 καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι καὶ ἔρχεσιν ἀμφιγύοισιν.
 πολλὰ δὲ φάσγανα κατὰ μελάνδετα κοπήεντα
 ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων
 ἀνδρῶν μαρναμένων ὅτε δ' αἶμαι γαῖα μέλαινα. | 715
 Ἔκτωρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεδίει
 ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων, Τρωσὶν δὲ ζέλευεν·
 «οἴσατε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ Ἀφολλέες ὄρνυ' ἀντήν·
 νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἦμαρ ἔδωκεν,
 νῆας ἐλεῖν, αἶ' δεῦρο θεῶν Ἀφέκητι μολοῦσαι | 720
 ἡμῖν πῆματα πολλὰ θέσαν, κακότητι χερσόντων,
 οἳ μ' ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνήσιν νέεσσιν
 ἀδίων τ' ἰσχανάσσκον ἐρητύοντό τε λαόν.
 ἀλλ' εἰ δὴ ὅα τότε βλάπτε φρένας εὐρύοπα Ζεὺς
 ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποιεῖνε καὶ ἀνώγει.» | 725
 ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργεῖοισιν ὄρουσαν.
 Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσι·
 ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθόν, διόμενος θανέεσθαι,
 θοῆνν' ἔφ' ἐπιπαύδην, λίπε δ' Ἴζοια νῆος Ἐφίσσης. |
 ἐνθ' ἄρ' ὁ γ' ἐστήκει δεδοκμημένος, ἔρχει δ' αἰεὶ | 730
 Τρωῶας ἄμυνε νεῶν, ὅς τις φέροι ἀκάματον πῦρ·
 αἰεὶ δὲ σμεροδὸν βροῶων Δαναοῖσι ζέλευεν·

»ὦ φίλοι ἦρωες Λαλαοί, θεράποντες ἼΑρηος,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκιῆς
 ἢ τίνας φαμεν ἔμμεν ἀοσητηῆρας ὀπίσσω, 735
 ἢ τίς τι τείχος ἄρειον, ὃ κ' ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναι ;
 οὐ μὲν τι σχεδὸν ἔστι πόλις πύργοισ' ἀραρυῖα,
 ἢ κ' ἀπαμυναίμεσθ' ἑτεραλκία δῆμον ἔχοντες·
 ἀλλ' ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκτάων,
 πόντιῳ κεκλιμένοι, ἐκὰς ἡμεθα πατρίδος αἴης· 740
 τῷ ἐν χερσὶ φόως, οὐ μελιχίη πολέμοιο.«

ΙΛΙΑΔΟΣ Π.

Πατρόκλεια.

ὣς οἱ μὲν περὶ νῆδς ἐυσσέλμοιο μάχοντο.
 Πάτροκλος δ' Ἀχιλλῆι παρίστατο, ποιμένι λαῶν,
 δάκρυα θερμὰ χέων ὥς τε κρήνη μελάνυδρος,
 ἢ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δυοφερὸν χέει ὕδωρ.
 τὸν δὲ Φιδῶν ᾤκτιρε ποδάροκς διὸς Ἀχιλλεύς, 5
 καὶ μιν φωνήσας Φέπεια περὸντια προσήυδα· |
 »τίπτε δεδάκρυσαι, Πατρόκλεις, ἦντε κούρη
 νηπίη, ἢ θ' ἅμα μητρὶ θεοῦ ἀνέλεσθαι ἀνάγει,
 εἰανοῦ ἀπτομένη, καὶ τ' ἐσομένην κατερούκει,
 δακρυόεσσα δὲ μιν ποιιδέριεται, ὄφρ' ἀνέλῃται· 10
 τῇ Φίκελος, Πάτροκλε, τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβεις.
 ἢ τί Μυρμιδόνεσσι πφάσκειαι ἢ ἔμοι αὐτῷ ;
 ἢ τί τιν' ἀγγελίην Φθίης ἔξ ἔλλυες οἶος ;
 ζῶειν μὰν ἔτι φασὶ Μανοίτιον, ἼΑκτορος υἱόν,
 ζῶει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσιν, 15
 τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀναχοίμεθα τεθνηῶτων.
 ἢ τί σὺ γ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὡς δλέκονται
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῶσιν ὑπερβασίης ἔνεκα σφῆς ;
 ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόφ, ἵνα Φεἶδομεν ἄμφω.« |
 τὸν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφησ, Πατρόκλεις ἱππεῦ· 20
 »ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλῆος υἱέ, μέγα φέρται ἸΑχαιῶν,
 μὴ νεμέσα τοῖον γὰρ ἄχος βεβήκειν ἸΑχαιούς.
 οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
 ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
 βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης κρατερός Διομήδης, 25

οὐτάσται δ' Ὀδυσσεὺς δουρικλυτὸς ἦδ' Ἀγαμέμνων,
 βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν δισιῶ. |
 τοὺς μὲν τ' ἠητροὶ πολυφάρμακοὶ ἀμφιπέπονται,
 ἔλκε' ἀκειόμενοι σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλε', Ἀχιλλεῦ.
 μὴ ἐμέ γ' οὖν οὐτός γε λάβοι χόλος, δν σὺ φυλάσσεις, 30
 αἶναρέτη! τί σέ' ἄλλος δνήσεται θυγίγονός περ,
 αἶ κε μὴ Ἀργεῖοισιν ἀΦεικέα λοιγὸν ἀμύνης;
 νηλεές, οὐκ ἄρα σοὶ γε πατήρ ἐν ἱππία Πηλεῦς,
 οὐδὲ Θέτις μήτηρ· γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα
 πέτραι τ' ἠλίβατοι, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηρής. | 35
 εἰ δέ τινα φρεσὶ σῆσι θεοπροπίην ἀλεείνεις
 καὶ τινά τοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
 ἀλλ' ἐμέ περ πρόες ὄχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὄπασσον
 Μυρμιδόνων, ἣν πού τι φῶος Δαναοῖσι γένομαι. 40
 δὸς δέ μοι ὄμωιν τεὰ τεύχεα θωροχθῆναι,
 αἶ κ' ἐμέ σοὶ Φίσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
 Τρωῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήιοι φῆες Ἀχαιῶν
 τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσι πολέμοιο.
 ὅῃα δέ κ' ἀκμηῆτες κεκμηῆτας ἀνδρας ἀντῆ
 ὄσσαιμεν προτὶ Φάστῳ νεῶν ἀπο καὶ κλισιάων. » | 45
 ὣς φάτο λισσόμενος μέγα νήπιος· ἦ γὰρ ἔμελλεν
 Φοῖ ἀυτῶ θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα λισεσθαι. |
 τὸν δὲ μέγ' ὄχθησας προσέφη πόδας ὠκῆς Ἀχιλλεύς·
 » ὦ μοι, διογενὲς Πατρόκλεες, οἷον ἔΦειπες! 50
 οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἦντινα Φοῖδα,
 οὔτε τί μοι παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
 ἀλλὰ τόδ' αἶνὸν ἄχος κροαδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει,
 ὅπποτε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνήρ ἐθέλησιν ἀμέροσαι
 καὶ γέρας ἄν ἀφελέσθαι, ὅ τε κράτει προβεβήκη· 55
 αἶνὸν ἄχος τό μοι ἐστὶν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῶ.
 κούρην, ἣν ἄρα μοι γέρας ἔξελον νῆες Ἀχαιῶν,
 δουρὶ δ' ἐμῶ κτεάτισσα, πόλιν εὐτειχέα πέροσας,
 τὴν ἄν ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρεΐδης ὡς εἴ τιν' ἀτίμητον μετανάστην. | 60
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετεύχθαι ἐάσομεν οὐδ' ἄρα πως ἦν
 ἀσπερχῆς κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσίν· ἦ τοι ἔφην γε
 οὐδ' ἄν μνησθὸν καταπαυσέμεν, ἀλλ' ὅτε κεν δὴ
 νῆας ἐμὰς ἀφίκηται ἀυτῆ τε πτόλεμός τε.
 τῦνη δ' ὄμωιν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,

ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι, 65
 εἰ δὴ κνάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκεν
 νηυσὶν ἐπικρατέως, οἳ δὲ ὄηγματι θαλάσσης
 κεκλιᾶται, γῶρης δλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες. 68
 ἀλλὰ καὶ ὣς, Πάτροκλε, νεῶν ἀπὸ λοιγὸν ἀμύνων 80
 ἔμπεσ' ἐπικρατέως, μὴ δὴ πυρὸς αἰθομένοιο
 νῆας ἐνιπρήσωσι, φίλον δ' ἀπὸ νόστον ἔλωνται. |
 πείθεο δ' ὡς κέ τ' ἐγὼ μύθου τέλος ἐν φρεσὶ θεῖου· 83
 ἐκ νηῶν ἐλάσας ἵμεναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι 87
 δώῃ κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
 μὴ σὺ γ' ἄνευθεν ἐμῆιο λιλαιεσθαι πολεμίζειν
 Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ἀτιμότερον δέ με θήσεις. 90
 μηδ' ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δημοιῆτι,
 Τρωῶς ἐναιρόμενος προτὶ Φίλιον ἠγεμονεύειν,
 μὴ τις ἀπ' Οὐλύμπιο θεῶν αἰεγενεῖτῶν
 ἐμβήῃ· μάλα τοὺς γε φιλεῖ Γεγάφεργος Ἀπόλλων !
 ἀλλὰ πάλιν τροπιάσθαι, ἐπεὶ φάος ἐν νήεσσιν 95
 θήῃς, τοὺς δ' ἔααν πεδίον κᾶτα δηριάσθαι. | 96
 ὣς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον, 101
 Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσι·
 δάμνα μιν Ζηνός τε νόος καὶ Τρωῶες ἀγανοὶ
 βάλλοντες· δΦεινὴν δὲ περὶ κροτάφοισι φαινή
 πήληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε, βάλλετο δ' αἰεὶ 105
 κᾶπ φάλαγ' εὐπόιηθ'· ὃ δ' ἀριστερόν ὦμον ἔκαμνεν,
 ἔμπεδον αἶεν ἔχων σάκος αἰόλον· οὐδ' ἐδύναντο
 ἀμφ' αὐτῷ πελεμίζειν ἐρεΐδοντες βελέεσσι.
 αἰεὶ δ' ἀργαλέῳ ἔχει' ἄσθματι, κᾶδ δὲ Φοι ἰδρῶς
 πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν, οὐδέ πη εἶχεν 110
 ἀμπνεῦσαι· πάντη δὲ κακὸν κακῷ ἐστίρηκτο. |
 ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι Ὀλύμπια δόματ' ἔχουσαι,
 ὅπως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Ἔκτωρ Αἴαντος δόρυ μείλιον ἄχι παρασιάζ·
 πλῆξ' ἄορι μεγάλῳ, αἰχμῆς παρὰ καυλὸν ὀπισθεν, 115
 ἀντικρὸν δ' ἀπάραξε· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας
 πῆλ' αὐτῶς ἐν χειρὶ κόλον δόρυ· τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
 αἰχμὴ χαλκείη χαμάδις βόμβησε πεσοῦσα.
 γυνὼ δ' Αἴας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα, ὄρησέν τε,
 ἔργα θεῶν, ὃ ἕα πάγχυ μάχης ἐπὶ μῆδεα κείρεν 120
 Ζεὺς ὑψιβρομέτης, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην·

- χάζετο δ' ἐκ βελέων. τοὶ δ' ἔμβαλον ἀκάματον πῦρ
 νηὶ θεῆ· τῆς δ' αἶψα κατ' ἀσβέστη κέχυτο φλόξ. |
 ὣς τὴν μὲν προμηθῆν πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 μηρῶ πληξάμενος Πατροκλέεα προσέφειπεν· 125
 »ὄρσοο, διογενὲς Πατρόκλεες, ἵπποκέλευθε·
 λεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δῆϊοιο Φωίῃν
 μὴ δὴ νῆας ἔλωσι καὶ οὐκέτι φρυκτὰ πέλωνται !
 δύσοο τεύχεα θᾶσσον, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω.« |
 ὣς φάτο, Πάτροκλος δὲ κορύσσειτο νόροπι χαλκῶ.
 κνημίδας μὲν προῖτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν
 καλὰς, ἀργυροῖσιν ἐπισφουροῖσ' ἀραρυίας·
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυεν
 ποικίλον ἀστερόεντα ποδώκεος Αἰακίδαο.
 ἄμφι δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον 135
 χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
 κορατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κνήην εὐτυκτον ἔθηκεν
 ἵππουσιν· δφεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 εἶλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε, τὰ Φοῖ παλάμησιν ἀρήσει.
 ἔργος δ' οὐχ ἔλετ' οἷον ἀμύμονος Αἰακίδαο, 140
 βριθὴν μέγα στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύρατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
 παλλέμεν, ἀλλὰ μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεὺς,
 Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλω πόρε Χείρων
 Πηλίων ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσιν. |
 ἵππους δ' Αὐτομέδοντα θεῶς ζευγνῦμεν ἄνωγεν, 145
 τὸν μετ' Ἀχιλλῆα ἠξήνορα τίε μάλιστα,
 πιστότατος δὲ Φοῖ ἔσκε μάχῃ ἐνὶ μεῖναι ὁμοκλήν.
 τῶ δὲ καὶ Αὐτομέδων ὑπαγε ζυγὸν ὠκέας ἵππους,
 Ξάνθον καὶ Βαλλίον, τῷ ἅμα προῖησι πετέσθην,
 τοὺς ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ Ἄροπτια Ποδάργη, 150
 βοσκομένη λευκῶνι παρὰ ῥόον Ὀκeanοῖο.
 ἐν δὲ παρορήσιν ἀμύμονα Πήδασον ἴει,
 τὸν ῥά ποτ' Ἡετίωρος ἐλὼν πόλιν ἤγαγ' Ἀχιλλεὺς,
 ὅς καὶ θνητὸς ἐὼν ἐπεθ' ἵπποισ' ἀθανάτοισιν. |
 Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιχόμενος θώρηξεν Ἀχιλλεὺς 155
 πάντας ἀνά κλισίας σὺν τεύχεσιν· οἱ δὲ λύκοι ὡς
 ὠμοφάγοι, τοῖσιν τε περὶ φρεσὶν ἄσπετος ἀλκή,
 οἳ τ' ἔλαφον κερσὰν μέγαν οὔρουσι δηώσαντες
 δάπτουσιν· πᾶσιν δὲ παρήμον αἴματι φοινόν·
 καὶ τ' ἀγέληδὸν ἴασιν ἀπὸ κρήνης μελανύδρου 160

- λάφροντες γλώσσοισι Φαραῖῃσιν μέλαν ὕδωρ
 ἄκρον, ξερουγόμενοι φόνον αἵματος· ἔν δέ τε θυμὸς
 στήθεσιν ἄκρομὸς ἐσσι, περιστένεται δέ τε γαστήρ·
 τοῖσι Μυρμιδόνων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
 ἄμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο 165
 ὄζωντ'. | ἐν δ' ἄρα τοῖσιν ἀρήϊος ἴστατ' Ἀχιλλεύς,
 διτῶν ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας 167
 »Μυρμιδόνες, μὴ τίς μοι ἀπειλάων λελαθέσθω,
 ἅς ἐπὶ νηυσὶ θοῆσιν ἀπειλέετε Τρώεσσι
 πάνθ' ὑπὸ μνηϊθμόν, καὶ μ' ἠϊυάεσθε Φέκαστος·
 ἄσχετλιε Πηλέος υἱέ, χόλω ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ!
 νηλεές, ὃς παρὰ νηοῖν ἔχεις ἀφέκοντας ἑταίρους!
 Φοῖκαδὲ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα ποντοπόροισιν 205
 αὐτῖς, ἐπεὶ ῥά τοι ὄδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
 ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι θαμ' ἐβάζετε· νῦν δὲ πέφανται
 φυλόπιδος Φέργον μεγάλης, τοῦ πρὶν περ ἔρασθε.
 ἔνθα τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρώεσσι μαχέσθω.« |
 ὣς Φειπῶν ὠτρυνε μένος θυμὸν τε Φεκάστου, 210
 μᾶλλον δὲ στίχες ἄρθεν, ἐπεὶ βασιλῆος ἄκουσαν.
 ὣς δ' ὅτε τοῖχον ἀνήρ ἀράρηι πυκνοῖσι λίθοισιν
 δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων,
 ὣς ἄραρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
 ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ· 215
 ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισιν
 νεύοντων· ὣς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν. |
 πάντων δὲ προπάροιδε δύ' ἀνέρε θωρήσοντο,
 Πάτροκλός τε καὶ Αὐτομέδων, ἓνα θυμὸν ἔχοντες,
 πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν. | αὐτὰρ Ἀχιλλεύς 220
 βῆ δ' ἵμεν ἐς κλισίην, χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνόισεν
 καλῆς δαιδαλέης, τὴν Φοῖ Θέτις ἀργυρόπεζα
 θῆκ' ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι, ἐν πλήσασα χιτώνων
 χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων Φούλων τε ταπήτων.
 ἔνθα δὲ Φοῖ δέπας ἔσχε τετυγμένον, οὐδέ τις ἄλλος 225
 οὔτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτοῖ' αἶθοπα Φοῖνον,
 οὔτε τεψὼ σπένδεσκε θεῶν, οἷ μὴ Διὶ παιδί.
 τό ῥα τότε ἔκ χηλοῖο λαβῶν ἐκάθηρε θεεῖω
 πρῶτον, ἔπειτα δὲ νῆψ' ὕδατος καλῆσι ῥοῆσιν,
 νήματο δ' αὐτὸς χειρᾶς, ἀφύσσατο δ' αἶθοπα Φοῖνον. 230
 εὐχέτ' ἔπειτα στᾶς μέσῳ ἔρκεϊ, λείβε δὲ Φοῖνον

- οὐρανὸν εἰσανιδῶν· Δία δ' οὐ λάθε τερπικέρανον· |
 » Ζεῦ Φάνα, Δωδωναίτε, Πελασγικέ, τηλόθι ραίων,
 Δωδώνης μεδέων δυσχειμέρον· ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ
 σοὶ ραίουσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι. 235
- ἡμὲν δὴ ποτ', ἐμὸν Φέπος ἔκλυες εὐξαμένιοι,
 τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἦραο λαὸν Ἀχαιῶν,
 ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπιζήρηρον ἐφέλωρ
 αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,
 ἀλλ' ἔταρον πέμπω πολέειν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν 240
 μάρασθαι. τῷ κῦδος ἅμα πρόες, εὐρύοπα Ζεῦ,
 θάρονον δέ Φοι ἦτορ ἐνὶ φρεσίν, ὄφρα καὶ Ἔκτωρ
 Φεῖσεται ἢ ῥα καὶ οἶος ἐπίσθεται πολεμίζειν
 ἡμέτερος θεράπων ἢ Φοι τότε χεῖρες ἄαπτοι
 μαίνονθ', ὀππότ' ἐγὼ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἄρηος. 245
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἀπὸ ραῦφι μάχην ἔνοσπῆν τε δίηται,
 ἀσκηθῆς μοι ἔπειτα θεὰς ἐπὶ νῆας ἴκοιτο
 τεύχεσσι τε ξὺν πᾶσι καὶ ἀγχεμάχοισ' ἐτάροισιν.« |
 ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητιέτα Ζεὺς.
 τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατήρ, ἕτερον δ' ἀνένευσεν· 250
 νηῶν μὲν Φοι ἀπόσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε
 δῶκε, σάον δ' ἀνένευσε μάχης ἕξ ἀπονέεσθαι. |
 ἦ τοι ὃ μὲν σπείσας τε καὶ εὐξάμενος Διὶ πατρὶ
 ἄψ κλισίην εἰσηλθε, δέπας δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ χηλῶ,
 σιῆ δὲ πάροιδ' ἔλδων κλισίης, ἔτι δ' ἦθελε θυμῷ 255
 εἰσφιδέμεν Τρωῶν καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν. |
 οἱ δ' ἅμα Πατρόκλῳ μεγαλήτορι θωρηχθέντες
 ἔστιχον, ὄφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρουσαν.
 αὐτίκα δὲ σφῆκεσσι ΦεΦοικότες ἐξεχέοντο
 εἰνοδίσι, οὓς παῖδες ἐριδμαίνουσιν ἔθοντες, 260
 νηπίαχοι· ξυνὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσιν. 262
 τοὺς δ' εἴ περ παρὰ τίς τε κίων ἄνθρωπος ὀδίτης
 κινήσῃ ἀφέκων, οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες
 πρόσσω πᾶς πέτεται καὶ ἀμύνει Φοῖσι τέκεσσι. 265
 τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες
 ἐκ νηῶν ἐχέοντο· βοῆ δ' ἄσβεστος δρώρει. |
 Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἄσας·
 » Μυρμιδόνες, ἔταροι Πηληιάδεω Ἀχιλῆος,
 ἄνδρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς, 270
 ὣς ἂν Πηλεΐδην τιμήσομεν, ὅς μὲγ' ἄριστος

Ἄργείων παρὰ νηυσὶ καὶ ἀγγέμαχοι θεράποντες,
 γυνὴ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρὸν κρείων Ἀγαμέμνων
 Φῆν ἄτην, ὅ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.»

ὣς εἰπὼν ὠτρυνε μένος θυμόν τε Φεκάσιον. 275

ἔν δ' ἔπεσον Τρώεσσι ἀΦολλές· ἀμφὶ δὲ νῆες
 σμερδαλέον κονάβησαν ἀυσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν. |

Τρῶες δ' ὡς ἐΐδιοντο Μενoitίου ἄλκιμον υἱόν,
 αὐτὸν καὶ θεράποντα σὺν ἔντεσι μαρμαίροντας,
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες 280

Φελλόμενοι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα
 μνηθμὸν μὲν ἀποροῦναι, φιλότιτα δ' ἐλέσθαι
 πάπτηγεν δὲ Φεκάστος ὄπη φύγοι αἰτὴν ὄλεθρον. |

Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δουρὶ φαιινῷ
 ἀντικρὺ κατὰ μέσσον, ὅθι πλείστοι κλονέοντο, 285

νηὶ πάρα πρυμνῇ μεγαθύμου Πρωτεσίλαου,
 καὶ βάλε Πυραΐχμην, ὃς Παίονας ἱπποκορουστὰς
 ἤγαγεν ἔξ Ἀμυδῶνος ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὸν ὄροντος·

τὸν βάλε δεξιὸν ὤμον· ὃ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσιν
 κάππεσεν οἰμῶξας, ἔταροι δὲ μιν ἀμφεφόβηθεν 290

Παίονες· ἔν γάρ Πάτροκλος φόβον ἤκεν ἅπασιν
 ἡγεμόνα κτείνας, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 ἔκ νηῶν δ' ἔλασεν, κατὰ δ' ἔσβεσεν αἰδόμενον πῦρ.

ἡμιδαῆς δ' ἄρα νηὺς λίπει· αὐτόθι, τοὶ δ' ἐφόβηθεν
 Τρῶες θεσπεσίῳ ὀμάδῳ· Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο 295

νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὄμαδος δ' ἄλιαισιν ἐτύχθη.
 ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλου
 κινήση πυκνὴν νεφέλην σιτροπηγερέτα Ζεὺς,

ἔκ τ' ἔφρανε πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρόωνες ἄκροι
 καὶ νάπαι, οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ, 300

ὡς Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπωσάμενοι δῆμιον πῦρ
 τυτθὸν ἀνέπνευσαν, πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρωή.
 οὐ γάρ πώ τι Τρῶες ἀρηφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν

προτροπάδην φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
 ἀλλ' ἔτ' ἄρ' ἀνθίσταντο, νεῶν δ' ὑπόφεικον ἀνάγκη. | 305

ὡς δὲ λύκοι Φάρονεσσι ἐπέχραον ἢ ἐρίφοισιν
 352

οἴνται, ὑπέκ μήλων αἰρεύμενοι, αἳ τ' ἐν ὄρεσσι
 ποιμένος ἀφραδίῃσι διέτμαγεν· οἳ δὲ Φιδόντες
 αἶψα διαρπάζουσιν ἀνάγκιδα θυμὸν ἐχούσας· 355

ὡς Δαναοὶ Τρώεσσι ἐπέχραον· οἳ δὲ φόβοιο

- δυσκελάδου μνήσαντο, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς. | 357
 Πάτροκλος δ' ἔπετο σφεδαρὸν Δαναοῖσι κελεύων, 372
 Τρωσὶ κακὰ φρονέων· οἳ δὲ Φιφαχῆι τε φόβῳ τε
 πάσας πλῆσαν ὁδοὺς, ἐπεὶ ἄρ' ἰμάγειν ὕψι δ' ἄελλα
 σκίδναθ' ὑπὸ νεφέων, ταυύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι 375
 ἄψορον προτὶ Φάστν νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
 Πάτροκλος δ' ὄθι πλεῖστον ὀρινόμενον Φίδε λαόν,
 τῆι ῥ' ἔχ' ὀμοκλήσας· ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἐπιπτον
 πρηγέες ἕξ ὀχέων, δίφροισι δ' ἀνεκνυβαλίζον.
 ἀντικρὺς δ' ἄρα τάφρον ὑπέροθρον ὠκέες ἵπποι 380
 πρόσσω Φιέμενοι· ἐπὶ δ' Ἐκτορι κέκλετο θυμός· 382
 Φίετο γὰρ βαλέμεν' τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι.
 ὡς δ' ὑπὸ λαίλαπι πῦσα κελαινὴ βέβριθε χθῶν
 ἡματ' ὀπωρινῶ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ 385
 Ζεὺς, ὅτε δῆ ῥ' ἀνδρεςσι κοτεσσάμενος χαλεπήρη,
 οἳ βίη εἰν ἀγροῇ σκολιάς κρῖνωσι θέμιστας,
 ἔκ δὲ δίκην ἐλάσῃσι, θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες·
 τῶν δέ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ὄεοντες,
 πολλὰς δὲ κλιτῦς τότ' ἀποτιμήγουσι χαράδραι, 390
 ἕς δ' ἄλλα πορφυρέην μεγάλη στενάχουσι ὄεουσαι
 ἕξ ὀρέων ἐπὶ κάρῳ, μινύθει δὲ τε Φέργ' ἀνθρώπων·
 ὡς ἵπποι Τρώϊαι μεγάλα στενάχοντο θεούσαι. |
 Πάτροκλος δ' ἐπεὶ οὖν πρώτας ἐπέκερσε φάλαγγας,
 ἄψ ἐπὶ νῆας ἔφεργε παλιμπειτές, οὐδὲ πόληος 395
 εἶαι Φιέμενους ἐπιβανέμεν, ἀλλὰ μεσηγὺ
 νηῶν καὶ ποταμοῦ καὶ τείχεος ὑψηλοῖο
 κτεῖνε μεταίσσων, πολέων δ' ἀπεινυτο ποιήν.
 ἔνθ' ἦτοι Πρόνοον πρώτον βάλε δουρὶ φαεινῶ,
 στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα, λῦσε δὲ γυῖα· 400
 δούπησεν δὲ πεσών. ὃ δὲ Θεάτορα, Φήροπος υἱόν,
 δεύτερον ὀρηθεις—ὃ μὲν εὐξέσιφ ἐνὶ δίφρῳ
 ἦστο Φαλείς· ἔκ γὰρ πλήγη φρένας, ἔκ δ' ἄρα χειρῶν
 ἠρία Φ' ἠίχθησαν—ὃ δ' ἔγχεϊ νύξε παραστάς
 γναθμὸν δεξιτερόν, διὰ δ' αὐτοῦ πείρεν ὀδόντων, 405
 ἔλκε δὲ δουρὸς ἐλὼν ὑπὲρ ἄντυγος, ὡς στε τις φῶς
 πέτρον ἐπι προσβλήτι καθήμενος ἱερὸν ἰχθὺν
 ἐκ πόντιοι θύραζε λίνῳ καὶ Φήροπι χαλκῶ·
 ὡς ἔλκε' ἔκ δίφροιο κεληνότα δουρὶ φαεινῶ,
 κὰδ δ' ἄρ' ἐπὶ στόμ' ἔωσε· πεσόντα δὲ μιν λίπε θυμός. 410

- αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύλαον ἐπεσσύμενον βάλε πέτρον
 μέσσην κακ κεφαλὴν· ἧ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη
 ἐν κόρουθι βριαροῆ. ὃ δ' ἄρα προηγῆς ἐπὶ γαίῃ
 κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμορραίστης.
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύμαντα καὶ Ἀμφοτερόν καὶ Ἐπάλτην, 415
 Τληπόλεμόν τε Δαμαστοριδὴν Ἐχίον τε Πύρον τε,
 Φιφέα τ' Εὐῖππὸν τε καὶ Ἀργεάδην Πολύμηλον,
 πάντας ἐπασσυντέρους πέλασε χθονὶ πολυβοτείρῃ. | 418
 Πάτροκλος δ' ἵπποισι καὶ Αὐτομέδοντι κελεύσας 684
 Τρώας καὶ Λυκίους μετεκίαθε, καὶ μέγ' ἀάσθη 685
 νῆπιος· εἰ δὲ Φέπος Πηληιάδαο φύλαξεν,
 ἧ κεν ὑπέκφυγε κῆρα κακὴν μέλανος θανάτοιο.
 ἀλλ' αἰεὶ τε Διὸς κρείσσων νόος ἧέ περ ἀνδρῶν. |
 [ὄς τε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ καὶ ἀφείλετο νίκην
 ὀηθίως, ὅτι δ' αὐτὸς ἐποτρύνῃσι μάχεσθαι.] 690
 ὅς Φοι καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἀνῆκεν. |
 ἔνθα τίνα προῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάρξιζας,
 Πατρόκλεες, ὅτε δὴ σε θεοὶ θανάτιόνδε κάλεσαν·
 Ἄδρηστον μὲν προῶτα καὶ Αὐτόροον καὶ Ἐχεκλον
 καὶ Πέριμον Μεγάδην καὶ Ἐπίστορα καὶ Μελάνιππον, 695
 αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐλασον καὶ Μούλιον ἠδὲ Πυλάργην
 τοὺς ἔλεν· οἳ δ' ἄλλοι φύγαδε μνάοντο Φέκαστος. |
 ἔνθα κεν ὑπὶ πύλον Τροίην ἔλον νῆες Ἀχαιῶν
 Πατρόκλοι' ὑπὸ χερσὶ—περιπρὸ γὰρ ἔρχει θῦεν—
 εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος εὐδμήτοί' ἐπὶ πύργου 700
 ἔστη, τῷ ὄλοα φρονέων, Τρώεσσι δ' ἀρήγων. |
 τρεῖς μὲν ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τείχεος ὑψηλοῖο
 Πάτροκλος, τρεῖς δ' αὐτὸν ἀπεστυφέλιξεν Ἀπόλλων,
 χεῖρεσ' ἀθανάτησι φαεινὴν ἀσπίδα νύσσων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι Φίσος, 705
 δΦεινὰ Φ' ὁμοκλήσας ἔπεα περὸνεντα προσηύδα·
 »χάζεο, διογενὲς Πατρόκλεες· οὐ νύ τοι αἴσα
 σῶ ὑπὸ δουρὶ πόλιν πέρθαι Τρώων ἀγερώχων,
 οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆος, ὅς περ σέο πολλὸν ἀμείνων.«
 ὣς φάτο, Πάτροκλος δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω, 710
 μῆνιν ἀλευάμενος Φεκατηβόλου Ἀπόλλωνος. |
 Ἐκτωρ δ' ἐν Σκαιῆσι πύλῃσ' ἔχε μώνυχας ἵππους·
 δΦίζε γὰρ ἧέ μάχοιτο κατὰ κλόνον αὖτις ἐλάσας,
 ἧ λαοὺς ἐς τείχος ὁμοκλήσειε Φαλῆναι.

- ταῦτι ἄρα Φοι φρονέοντι παρίστατο Φοῖβος Ἀπόλλων
 ἀνέρι Φεισάμενος, αἰζηῶ τε κρατεροῦ τε,
 Ἀσίῳ, ὃς μήτρως ἔεν Ἔκτορος ἱπποδάμοιο,
 αὐτοκασίγνητος Φεκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,
 ὃς Φρυγίη ναίεσκε ὄρησ' ἔπι Σαγγαροῖο·
 τῷ μιν Φεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων· 715
- » Ἔκτορ, τίπτε μάχης ἀποπαύεαι; οὐδέ τί σε χοή.
 αἰθ' ὅσον ἦσσαν εἰμί, τόσον σέο φέροτερος εἶην!
 τῷ νε τάχα στυγεροῦς πολέμοι' ἀπερωήσειας.
 ἀλλ' ἄγε, Πατρόκλω ἔφερε κρατερόνυχας ἵππους,
 αἶ κέν πῶς μιν ἔλῃς, δῶμή δέ τοι εὖχος Ἀπόλλων. » | 725
- ὣς Φειπῶν ὃ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἅμ πόνον ἀνδροῶν,
 Κεβριόνη δ' ἐκέλευσε δαΐφροσι φαίδιμος Ἔκτωρ
 ἵππους ἐς πόλεμον πεπληγμένον. αὐτὰρ Ἀπόλλων
 δύσεθ' ὄμιλον ἰών, ἔν δὲ κλόνον Ἀργείοισιν
 ἦγε κακόν, Τρώσιν δὲ καὶ Ἔκτορι κῦδος ὄπαζεν. | 730
- Ἔκτωρ δ' ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἔα' οὐδ' ἐνάριζεν
 αὐτὰρ ὃ Πατρόκλω ἔφερε κρατερόνυχας ἵππους.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε
 σκαυῆ ἔγχος ἔχων· ἐτέρωφι δὲ λάζετο πέτρον
 μάρμαρον ὀκροῖενθ', ὅν Φοι περὶ χεῖρ ἐκάλυπεν,
 ἦγε δ' ἔρεισάμενος, οὐδὲ δὲ Φῆν χάζετο φωτός,
 οὐδ' ἄλωσε βέλος, βάλε δ' Ἔκτορος ἠμοχῆα,
 Κεβριόνην, νόθον υἱὸν ἀγακλέος Πριάμοιο,
 ἵππων ἠνί' ἔχοιτα, μετώπιον ὀξεί λαι.
 ἀμφοτέρας δ' ὄφρυς σύνελεν λίθος, οὐδέ Φοι ἔσχεν 740
- δοστέον, ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν
 αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν· ὃ δ' ἄρ' ἀρνευτήρι ΦεΦοικῶς
 κάππεσ' ἀπ' ἐδὲ Φεργέος δίφρον, λίπε δ' ὀστέα θυμῶς. |
 τὸν δ' ἐπικερομέων προσέφησ, Πατρόκλεις ἵππευ'
 » ὦ πόποι, ἦ μάλ' ἔλαφρός ἀνήρ' ὡς ὄῃα κυβιστᾶ!
 εἰ δὴ πον καὶ πόντιφ ἔν ἰχθυόεντι γένοιτο,
 πολλοὺς ἄν κορέσειεν ἀνήρ' ὅδε τήθεα διφῶν,
 νηὸς ἀποθροῦσκων, εἰ καὶ δυσπέμφελος εἶη,
 ὡς νῦν ἐν πεδίῳ ἔξ ἵππων ὄῃα κυβιστᾶ.
 ἦ ὅα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστητῆρες ἔασιν. » | 745
- ὣς Φειπῶν ἐπὶ Κεβριόνη ἦροι βεβήξει,
 οἶμα λέοντος ἔχων, ὅς τε σταθμοὺς κεραῖζων
 ἔβλητο πρὸς στήθος, ἔφῃ τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή

- ὧς ἐπὶ Κεβριόνη, Πάτροκλεες, ἄλσο μεμαῶς.
 Ἔκτωρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀφ' ἔκτων ἄλτο χαμᾶζε. 755
 τὼ περὶ Κεβριόναο λέονθ' ὡς δῆριν ἐθέσθην,
 ὦ τ' ὄρεος κορυφῆσι περὶ κταμένης ἐλάφιοι,
 ἄμφω πεινάοντε, μέγα φρονέοντε μάχεσθον'
 ὧς περὶ Κεβριόναο δῶμα μῆστωρες αὐτῆς,
 Πάτροκλός τε Μενουτιάδης καὶ φαιδίμος Ἔκτωρ, 760
 Φιεντ' ἀλλήλων ταμέμεν χροῖα νηλεὶ χαλκῶ.
 Ἔκτωρ μὲν κεφαλῆφιν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἔχεν ποδός· | οἱ δὲ δῆ ἄλλοι
 Τρωῆες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερῆν ὕσμινην.
 ὧς δ' Εὐρός τε Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλουιν 765
 οὐρεος ἐν βήσσης βαθέαν πελεμιζέμεν ὕλην,
 φηγόν τε μελίην τε τανύφλοιόν τε κρόνειαν,
 αἶ τε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυήκεις ὄζους
 Φηγῆ θεσπεσίη, πάταγος δέ τε Φαγνυμενάων,
 ὧς Τρωῆες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες 770
 δῆσον, οὐδ' ἕτεροι μνῶντι' ὄλοστο φόβοιο.
 πολλὰ δὲ Κεβριόνην ἄμφ' ὄξεα δοῦρ' ἐπεπήγει
 ἰοὶ τε πτερόντες ἀπὸ νευροῆφι θορόντες,
 πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ' ἀσπίδας ἐστυφέλιξαν
 μαρναμένων ἄμφ' αὐτόν· ὃ δ' ἐν στροφάλιγγι κοινῆς 775
 κεῖτο μέγας μεγαλωστί, λελασμένος ἱπποσυνάων. |
 ὄφρα μὲν Ἥελιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἦπιετο, πίπτε δὲ λαός·
 ἦμος δ' Ἥελιος μετενίσσεται βουλυτόνδε,
 καὶ τότε δῆ ὅ' ὑπὲρ αἶσαν Ἀχαιοὶ φέριεροι ἦσαν. 780
 ἐκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἦρωα Φέρουσαν
 Τρώων ἐξ ἐνοπῆς, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο. |
 Πάτροκλος δὲ Τρωσὶ κακὰ φρονέων ἐνόρουσεν.
 τρὶς μὲν ἔπει' ἐπόρουσε θεῶν ἀϊάλαντος Ἄρηι,
 σμερδαλέα Φιφάχων, τρὶς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνεν. 785
 ἀλλ' ὅτε δῆ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι Φίσος,
 ἐνθ' ἄρα τοι, Πάτροκλε, φάνη βίοτιοιο τελευτή. |
 ἦντετο γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ
 δ' Φεινός· ὃ μὲν τὸν ἰόντα κατὰ κλόνον οὐκ ἐνόησεν·
 ἦέρι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησεν. 790
 σιῆ δ' ὕπιδε, πληῆξεν δὲ μετὰφρενον εὐρέε τ' ὤμων
 χειρὶ κατακρηνεί, στροφεδίνην δὲ Φοι ὄσσε.

- τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέην βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων
 ἢ δὲ κυλινδομένη καταχὴν ἔχε ποσσὶν ὑπ' ἵππων
 αὐλῶπις τροφάλεια, μίανθησαν δὲ Φέθειραι 795
 αἵματι καὶ κονίησι. πάρος γε μὲν οὐ θέμις ἦεν
 ἱπλόκομον πῆληκα μαινεσθαι κονίησιν,
 ἀλλ' ἀνδρὸς θείοιο κάρη χარიέν τε μέτωπον
 ὅυετ' Ἀχιλλῆος· τότε δὲ Ζεὺς Ἐκτορι δῶκεν
 Ἔῃ κεφαλῇ φορέειν, σχεδόνθεν δέ Φοι ἦεν ὄλεθρος· 800
 πᾶν δέ Φοι ἐν χεῖρεσσι Φάγη δολιχόσκιον ἔγχος,
 βριθὺν μέγα στιβαρὸν κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἅπ' ὤμων
 ἀσπίς σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερμιόεσσα.
 λῦσε δέ Φοι θώρηκα Φάναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων. |
 τὸν δ' ἄτη φρένας εἶλε, λύθεν δ' ὑπὸ φαιδίμα γυῖα, 805
 στῆ δὲ ταρών. ὄπιθεν δὲ μετάφρενον ὄξει δουρὶ
 ὤμων μεσσηγὺς σχεδόνθεν βάλε Δάρδανος ἀνήρ,
 Πανθοΐδης Ἐύφορβος, ὃς ἠλικίην ἐκέκαστο
 ἔρχεῖ θ' ἱπποσύνη τε πόδεσσι τε καρπαλίμοισιν·
 καὶ γὰρ δὴ τότε φῶτας ἔΦεῖκοσι βῆσεν ἅφ' ἵππων, 810
 πρῶτ' ἔλθῶν σὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο·
 ὃς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος, Πάτροκλεες ἱπεῦ,
 οὐδὲ δάμασσ' ὃ μὲν αὖτις ἀνέδραμε, μεῖκτο δ' ὀμίλῳ
 ἐκ χροὸς ἀρπάξας δόρυ μείλιον, οὐδ' ὑπέμεινεν
 Πάτροκλον, γυμνὸν περ ἔοντ' ἐν δημοτῆτι. 815
 Πάτροκλος δὲ θεοῦ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμασθεῖς
 ἄψ ἐτάρων εἰς Φέθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων. |
 Ἐκτωρ δ' ὡς ἔφιδεν Πατροκλέεα μεγάρθυμον
 ἄψ ἀγαχαζόμενον, βεβλημένον ὄξει χαλκῶ,
 ἀγκιμολόν ῥά Φοι ἦλθε κατὰ σίχας, οὐτα δὲ δουρὶ 820
 νεῖατον ἐς κενεῶνα, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασεν·
 δούπησεν δὲ πεσῶν, μέγα δ' ἤκαχε λαὸν Ἀχαιῶν.
 ὡς δ' ὅτε σὺν ἀκάμαντα λέων ἐβύησατο χάρμη,
 ὦ τ' ὄρεος κορυφῆσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον
 Πίδακος ἄμψ' ὀλλίγης· ἐθέλουσι δὲ πινέμεν ἄμψω· 825
 πολλὰ δέ Φ' ἀσθμαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίβηφιν·
 ὡς πολέας πεφρόντα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν
 Ἐκτωρ Πριαμίδης σχεδὸν ἔρχεῖ θυμὸν ἀπέΦρα. |
 καὶ Φοι ἐπενχόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 » Πάτροκλ', ἦ ποθ' ἐφησθα πόλιν κεραιζέμεν ἡμῆν, 830
 Τρωιάδας δὲ γυναικας, ἐλεύθερον ἡμαρ ἀποΦράς,

- ἀξέμεν ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
νήπιε! τάων δὲ πρόσθ' Ἔκτορος ὠκέες ἵπποι
ποσσὶν ὀρωρέχεται πολεμίζεμεν ἔγχει δ' αὐτὸς
Τρωαὶ φιλοπολέμοιοι μεταπρέπω, ὅ σφιν ἀμύνω 835
ἡμαρ ἀναγκαῖον σὲ δέ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.
ἂ δ' Φεῖλ', οὐδέ τοι ἐσθλὸς ἐὼν χροαίσμησεν Ἀχιλλεύς,
ὅς ποθὶ τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλει ἴοντι
μή μοι προῖν ἴμεναι, Πατρόκλεες ἱπποκέλευθε,
νήας ἔπι γλαφυράς, προῖν Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο 840
αἱματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι.
ὣς ποθὶ σε προσέφη, σοὶ δὲ φρένας ἄφρονοι πεῖθεν. «
τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφησ, Πατρόκλεες ἱππεῦ
» ἦδη νῦν, Ἔκτορ, μεγάλ' εὖχεο· σοὶ γὰρ ἔδωκεν
νίκην Ζεὺς Κρονοῖδης καὶ Ἀπόλλων, οἳ μ' ἐδάμασσαν 845
θηϊδίως· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.
τοιούτοι δ' εἴ πέρ μοι ἐφείκοσιν ἀντεβόλησαν,
πάντες κ' αὐτόθ' ὄλοντο ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
ἀλλὰ με μοῖρ' ὀλοή και Δητὸς ἔκτανεν νιός,
ἀνδρῶν δ' Εὐφορβὸς· σὺν δέ με τρίτος ἐξεναρίζεις. | 850
ἄλλο δέ τοι Φερέω, σὺν δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
οὐ θην οὐδ' αὐτὸς δ' Φηρόν βέε', ἀλλὰ τοι ἦδη
ἄγχι παρέστηκεν θάνατος και μοῖρα κραταιή,
χεροὶ δαμέντ' Ἀχιλλῆος ἀμύμονος Αἰακίδαο. «
ὣς ἄρα μιν Φειπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν 855
ψυχὴ δ' ἐκ θετέων πιαμένη Ἀφιδόσδε βεβήκει,
Φὸν πότμον γοῶσα, λιποῦσα δροῖήτα και ἦβην. |
τὸν και τεθνηῶτα προσηύδα φαίδιμος Ἔκτωρ·
» Πατρόκλεες, τί νῦ μοι μαντεύεται αἰτὴν ὄλεθρον ;
εἰς Φοῖδ' εἴ κ' Ἀχιλλεύς, Θέτιδος πάις ἠυκόμοιο, 860
φθῆγῃ ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ τυπείς ἀπὸ θυμὸν δλέσσαι ; «
ὣς ἄρα φωνήσας δόρου χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
ἔφρουσε, λάξ προσβάς, τὸν δ' ὕπτιον ὦσ' ἀπὸ δουρός. |

ΙΛΙΑΔΟΣ Ρ.

Μενελάου ἀριστεία

- ... Ἔκτωρ μὲν Πάτροκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπέφρα,
ἔλχ', ἔν' ἀπ' ὤμουιν κεφαλὴν τάμοι δξεί χαλκῶ,
τὸν δὲ νέκυν Τρωήησι Φερυσσάμενος κυσὶ δοίη. 125

- Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος ἥντε πύργον
 Ἔκτωρ δ' ἄψ ἔς ὄμιλον ἰὼν ἀνεχάζεθ' ἑταίρων,
 ἔς δίφρον δ' ἀνόρουσε· δίδου δ' ὃ γε τεύχεα καλὰ 130
 Τρωσὶ φέρειν προτὶ Φάστῳ, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῷ. |
 Αἴας δ' ἀμφὶ Μενοικιάδῃ σάκος εὐρὸν καλύψας
 ἐστήκειν ὡς τίς τε λέων περὶ Φοῖσι τέκεσιν,
 ᾧ ῥά τε νῆπι' ἄγοντι συνατήσωνται ἐν ὕλῃ
 ἄνδρες ἐπακτῆρες· ὃ δέ τε σθένει βλεμεαίνει. 135
 πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἔλκεται ὅσοε καλύπτων·
 ὡς Αἴας περὶ Πατρόκλῳ ἦρωι βεβήκει.
 Ἄτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν, ἀρηίφιλος Μενέλαος,
 ἐστήκει, μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσιν ἀφέξων. | 139
 Τρωῆς δὲ προέτυψαν ἀΦολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἔκτωρ.
 ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῆσι διπειτέος ποταμοῖο
 βέβρουχεν μέγα κῆμα ποτὶ ὄρον, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρα
 ἠΐονες βοόωσιν ἐρευρομένης ἄλδος ἔξω, 265
 τόσῃ ἄρα Τρωῆς Φιφαχῆ ἴσαν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἔστασαν ἀμφὶ Μενοικιάδῃ ἕνα θυμὸν ἔχοντες· 267
 Αἴας γὰρ μάλα πάντας ἐπώχετο, πολλὰ κελεύων· 356
 οὔτε τιν' ἐξοπίσω νεκροῦ χάζεσθαι ἀνώγει
 οὔτε τινὰ προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἔξοχον ἄλλων,
 ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβήμεν, σχεδόθεν δὲ μάχεσθαι.
 ὡς Αἴας ἐπέτελλε πελώριος, αἵματι δὲ χθῶν 360
 δεύετο πορφυρέῳ, τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἐπιπιον. | 361
 τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἔπιων 400
 ἦμαι τῷ εἰάνυσε κακὸν πόνον· οὐδ' ἄρα πά τι
 Φεΐδεε Πάτροκλον τεθνηότα διὸς Ἀχιλλεύς.
 πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε νεῶν μύθραντο θοάων,
 τεῖχε' ὑπο Τρώων· τό μιν οὐ ποτε Φέλιπετο θυμῷ
 τεθνάμεν, ἀλλὰ ζῶν, ἐνιχοιμφθέντα πύλῃων, 405
 ἄψ ἀπονοστήσειν, ἐπεὶ οὐδὲ τὸ Φέλιπετο πάμπαν,
 ἐκπέρσειν πολιέθρον ἄνευ Φέθεν, οὐδὲ σὺν αὐτῷ.
 πολλὰκι γάρ τό γε μητρὸς ἐπεύθετο νόσφιν ἀκούων,
 ἢ Φοὶ ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μέγαλοιο νόημα·
 δὴ τότε γ' οὐ Φοὶ ἔφειπε κακὸν τόσον, ὅσσον ἐτύχθη,
 μήτηρ, ὅτι ῥά Φοὶ πολὺ φίλτατος ὄλεθ' ἑταῖρος. |
 οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες
 νωλεμὲς ἐγχοίμπτοντο καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον
 ὧδε δέ τις Φεΐπεσκεν Ἀχαιῶν χυλκοχιτώνων·

415

»ὦ φίλοι, οὐ μὰν ἤμιν ευκλεές ἀπονέεσθαι
νῆας ἐπι γλαφυράς, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα μέλαινα
πάσι χάνοι τό κεν ἤμιν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἴη, —
εἰ τοῦτον Τρώεσσι μεθήσομεν ἵπποδάμοισιν
Φάστῳ πότι σφέτερον Φερούσαι καὶ κῦδος ἀρέσθαι.«

ὧς δὲ τις αὖ Τρώων μεγαθύμων ἀδῆσασκεν

420

»ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι
πάντας ὁμῶς, μὴ πῶ τις ἐρωεέτω πολέμοιο.«

ὧς ἄρα τις Φεῖπεσκε, μένος δ' ὄρσασκεν ἑταίρου. |

ὧς οἱ μὲν μάραντο, σιδήρειος δ' ὀρυμαγδὸς

425

χάλκεον οὐρανὸν ἴκε δι' αἰθέρος ἀτρυγέτιοι·

ἵπποι δ' Αἰακίδαο μάχης ἀπάνευθεν ἐόντες

κλαῖον, ἐπειδὴ πρῶτα πυθῆσθην ἠνιόχοιο

ἐν κοινήσι πεσόντος ὕψ' Ἐκτορος ἀνδροφόνοιο.

ἦ μὰν Αὐτομέδων, Διώρεος ἄλκιμος υἱός,

πολλὰ μὲν ἄρ μάστιγι θοῆ ἐπεμαίετο θεῖνον,

430

πολλὰ δὲ μελιχίοισι προσηύδα, πολλὰ δ' ἀρειῆ·

τῶ δ' οὔτ' ἄψ ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατὺν Ἑλλησποντον

ἠθέλετην ἵμεναι οὔτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιοῦς,

ἀλλ' ὧς τε στήλη μένει ἔμπροσθεν, ἦ τ' ἐπὶ τύμβῳ

ἀνέρος ἐστήκη τεθνητός ἢ ἑ γυναικός,

435

ὧς μένον ἀσφαλῶς περικαλλέα διαφρον ἔχοντες,

οὔδε' ἐνισκίμψαντε καρήατα· δάκρυα δὲ σφιν

θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένοισιν

ἠνιόχοιο πόθῳ· θαλερῆ δὲ μαίνεται χαίτη

ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέρωθεν. |

440

μυρομένῳ δ' ἄρα τῷ γε Φιδῶν ἐλέησε Κρονίων,

κινήσας δὲ κάρη προτὶ Φὸν μυθήσατο θυμόν·

»ἂ δ' Φειλά, τί σφῶι δόμεν Πηλῆι Φάνακτι

θνητῷ, ὅμεις δ' ἐστὸν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε ;

ἦ ἵνα δυστήνοισι μετ' ἀνδράσι ἄλγε' ἔχητον ;

445

οὐ μὲν γάρ τί ποθ' ἐστὶν διζυρώτερον ἀνδρὸς

πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπι πνεῖει τε καὶ ἔρπει·

ἀλλ' οὐ μὰν ὕμιν γε καὶ ἄρμασι δαιδαλέοισιν

Ἐκτωρ Πριαμίδης ἐποχῆσεται· οὐ γὰρ εἰάσω·

οὐ Φάλις ὧς καὶ τεύχε' ἔχει καὶ ἐπεύχεται αὐτως ;

450

γούνασι δ' ἐν σφῶν βαλέω μένος ἦδ' ἐνὶ θυμῷ,

ὄφρα καὶ Αὐτομέδοντα σαώσεται ἐκ πολέμοιο.« |

452

ὧς Φειπῶν ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μένος ἠΰ.

456

τῶ δ' ἀπὸ χαιτάων κορίην οὐδάσδε βαλόντε
 ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς.
 τοῖσι δ' ἔπ' Ἀδτομέδων μάχετ' ἀγνύμεγός περ ἑταίρου. | 459
 καὶ τότε ἄρ' Αἴας Φεῖπε βοήν ἀγαθὸν Μενέλαον· 651

»σκέπτεο νῦν, Μενέλαε διοτρεφές, αἶ κε Φίδηαι
 ζῶν ἔτ' Ἀντίλοχον, μεγαθύμου Νέστορος υἱόν,
 δτρυνον δ' Ἀχιλλῆι δαΐφροσι θᾶσσον ἰόντα
 Φεπέμεν ὅτι ὅα Φοι πολὺ φίλιτατος ὦλεθ' ἑταῖρος«. | 655

ὣς ἔφρατ', οὐδ' ἀπίθησε βοήν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 βῆ δ' ἴμεναι ὧς τίς τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο,
 ὅς τ' ἐπεὶ ἄρ' κε κάμησι κύνας τ' ἄνδρας τ' ἐρεθίζων,
 οἷ τε μιν οὐκ ἔαουσι βοῶν ἕκ πῦρα ἐλέσθαι
 πάννυχοι ἐγρήσσοντες· ὃ δὲ κρεάων ἐρατίζων 660
 ἰθύει, ἀλλ' οὐ τι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
 ἀντίο ἀίσσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
 καιόμεναί τε δεταί, τὰς τε τρέει ἐσσύμενός περ·

ἠῶθεν δ' ἀπὸ νόσφιν ἔβη τειρητόι θυμῶ·
 ὣς ἀπὸ Πατρόκλοιου βοήν ἀγαθὸς Μενέλαος 665
 ἦε πόλλ' ἀφέκων περὶ γὰρ δ'Φιε μὴ μιν Ἀχαιοὶ
 ἀργαλέου πρὸ φόβοιο ἔλωρ δηΐοισι λίποιεν. |
 πολλὰ δὲ Μηριόνη τε καὶ Αἰάντεσσ' ἐπέτελλεν·

»Αἴαντ', Ἀργείων ἠγήτορε, Μηριόνη τε,
 νῦν τις ἐνηεῖς Πατροκλέεος δ'Φειλοῖο 670
 μνησάσθω! πῦσιν γὰρ ἐπίστατο μείλιχος ἔμμεν
 ζωὸς ἑὼν· νῦν F' αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κηχάνει«. |

ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος,
 πάντοσε παλαιῶν ὧς τ' αἰετός, ὅν ὅα τέ φασιν
 δξύτατον δέρεσθαι ὑπουρανίων πετεηνῶν, 675
 ὅν τε καὶ ὑψόθ' ἔοντα πόδας ταχὺς οὐκ ἔλαθε πτόξ
 θάμνω ὑπ' ἀμφικόμῳ κατακείμενος, ἀλλὰ τ' ἔπ' αὐτῶ
 ἔσουτο, καὶ τέ μιν ὄκα λαβῶν ἐξείλετο θυμόν.
 ὧς τότε σοί, Μενέλαε διοτρεφές, ὅσσε φαινὸν

πάντοσε δινείσθην πολέων κατὰ Φέθνος ἑταίρων, 680
 εἴ ποθι Νέστορος υἱὸν ἔτι ζῶοντα Φίδοιτο. |
 τὸν δὲ μάλ' αἰψ' ἐνόησε μάχης ἔπ' ἀριστερὰ πάσης
 θαρσύνονθ' ἑτάρους καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι.
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·

»Ἀντίλοχ', εἰ δ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφές, ὄφρα πύθηαι 685
 λυγρῆς ἀγγελίης, ἣ μὴ ὄφελλε γενέσθαι!

- ἤδη μὲν σὲ καὶ αὐτὸν δίομαι εἰσορόωντα
 γινώσκειν ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει,
 νίκη δὲ Τρώων' πέφαται δ' ὄχ' ἄριστος Ἀχαιῶν,
 Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι τέτυκται. 690
 ἀλλὰ σὺ γ' αἶψ' Ἀχιλλῆι, θεῶν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Φειπέμεν, αἶ κε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σαώσῃ
 γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἔκτωρ. |
 ὣς ἔφατ', Ἀντίλοχος δὲ κατέστυγε μῦθον ἀκούσας.
 δῖον δὲ μιν ἀμφασίη Φειπέων λάβε, τὼ δὲ Φοῖ ὅσσε 695
 δακρυόφι πλησθεν, θαλερῇ δὲ Φοῖ ἔσχετο φωνή.
 ἀλλ' οὐδ' ὣς Μενελάου ἐρημοσύνης ἀμέλησεν,
 βῆ δὲ θεῶν, τὰ δὲ τεύχε' ἀμύμονι δῶκεν εἰταίρω,
 Λαοδόκῳ, ὅς Φοῖ σχεδὸν ἔστρεφε μώνυχας ἵππους. |
 τὸν μὲν δάκρυ χέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο 700
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῆι κακὸν Φέπος ἀγγελέοντα.
 οὐδ' ἄρα σοί, Μενέλαε διοτρεφές, ἦθελε θυμὸς
 τειρομένοιο' ἐτάροισιν ἀμυνέμεν, ἔνθεν ἀπῆλθεν
 Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ ποθὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη·
 ἀλλ' ὅ γε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνήκεν, 705
 αὐτὸς δ' αὖτ' ἐπὶ Πατρόκλῳ ἦρωι βεβήκει. |
 στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι θεῶν, εἶθα δὲ προσηύδα·
 »κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα θεῶσιν,
 ἐλθέμεν εἰς Ἀχιλλῆα πόδας ταχύν οὐδέ μ' εἴω
 νῦν ἵμεναι μάλα περ κεχολωμένον Ἐκτορι δῖῳ 710
 οὐ γὰρ πῶς κεν γυμνὸς ἐὼν Τρώεσσι μάχοιτο.
 ἦμες δ' αὐτοῖ περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
 ἦ μὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
 Τρώων ἐξ ἔνοπῆς θάνατον καὶ κῆρα φύγωμεν. |
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας 715
 »πάντα κατ' αἴσαν ἔΦειπες, ἀγακλεῆς ὦ Μενέλαε·
 ἀλλὰ σὺ μὲν καὶ Μηριόνης ὑποδύντε μάλ' ὄκα
 νεκρὸν ἀείραντες φέρετ' ἐκ πόνου· αὐτὰρ ὅπισθεν
 νῶϊ μαχεσσόμεθα Τρωσὶν τε καὶ Ἐκτορι δῖῳ,
 Φῖσον θυμὸν ἔχοντες, δμώνυμοι, οἳ τὸ πάρος περ 720
 μίμνομεν ὄξιν Ἄρηα παρ' ἀλλήλοισι μένοντες. |
 ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο
 ὕψι μάλα μεγάλως· ἐπὶ δὲ πτόλεμος τέτατό σφιν 723-36
 ἄγχιος ἦν τε πῦρ, τό τ' ἐπεσσύμενον πόλιν ἀνδρῶν
 ὄρμενον ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθουσι δὲ Φοῖοι

ἐν σέλαι μεγάλω τὸ δ' ἐπιβρέμει Ἵς ἀνέμοιο.
 ὧς μὲν τοῖσ' ἴππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητάων 740
 ἀζηγῆς ὀρυμαγδὸς ἐπήιεν ἐρχομένοισιν. |
 οἱ δ', ὧς θ' ἡμίονοι κρατερόν μένος ἀμφιβαλόντες
 ἔλκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπὸν
 ἢ δοκὸν ἢ ἐ δόρυ μέγα νήιον' ἐν δέ τε θυμὸς
 τείρεθ' ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἰδρῶ σπευδόντεσσιν' 745
 ὧς οἱ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον. | αὐτὰρ ὄπισθεν
 Αἴαντ' ἰσχανέτην, ὧς τε πρόν ἰσχάνει ὕδωρ
 ὑλῆεις, πεδίοιο διαπρύσιον τετυχηκώς,
 ὅς τε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγεινὰ ῥέεθρα
 ἴσχει, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥόον πεδίοιο τεύθησιν, 750
 πλάζων' οὐδέ τί μιν σθένει ῥηγνῦσι ῥέοντες·
 ὧς αἰεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέφερον ὀπίσσω
 Τρώων | οἱ δ' ἄμ' ἔποντο, δύω δ' ἐν τοῖσι μάλιστα,
 Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης καὶ φαιδιμος Ἔκτωρ.
 τῶν δ', ὧς τε φαρῶν νέφος ἐρχεται ἢ κολοιῶν, 755
 οὐλον κεκλήγοντες, ὅτε προφίδωσιν ἰόντα
 κίρκον, ὃ τε σμικρῆσι φόνον φέρει θορνήσεσιν,
 ὧς ἄρ' ὑπ' Αἰνεία τε καὶ Ἔκτορι κοῦροι Ἀχαιῶν
 οὐλον κεκλήγοντες ἴσαν, λήθοντο δὲ χάριμης.
 πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περὶ τ' ἀμφὶ τε τάφρον 760
 φεγγόντων Δαναῶν πολέμου δ' οὐ γίγνεται ἔρωή. |

ΙΛΙΑΔΟΣ Σ.

Ἀχιλλέως ἀνάστασις.

ὧς οἱ μὲν μάραντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο,
 Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλλῆι πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθεν.
 τὸν δ' εὔρε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιραίων,
 τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμόν, ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν
 ὀχθήσας δ' ἄρα Φεῖπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα θυμόν· 5
 » ὦ μοι ἐγώ, τί τ' ἄρ' αὐτε κάρη κομώωντες Ἀχαιοὶ
 νηυσὶν ἔπι κλονέονται ἀτυζόμενοι πεδίοιο ;
 μὴ δὴ μοι τελέσωσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῶ,
 ὧς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε καὶ μοι ἔφειπεν
 Μυρμιδόνων τὸν ἀριστον ἔτι ζώοντος ἐμεῖο 10
 χερσὶν ὑπο Τρώων λείψειν φάος ἡελίοιο.
 ἢ μάλα δὴ τέθνηκε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός;

σχέτιλος ! ἦ F' ἐκέλευον ἀπωσάμενον δῆιον πῦρ
 ἄρ' ἐπὶ νῆας ἔμεν, μηδ' Ἔκτορι Fίφι μάχεσθαι. « |

ἦος δ' ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 15
 τόφρα Foi ἐγγύθεν ἤλθεν ἀγαυοῦ Νέστορος υἱός,
 δάκρυα θεομᾶ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινήν·

» ὦ μοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, ἦ μάλα λυγρῆς
 πεύσσαι ἀγγελίης, ἢ μὴ ὄφελλε γενέσθαι !
 κεῖται Πάτροκλος, νέκνος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται 20
 γυμνοῦ· αἰτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἔκτωρ. « |

ὣς φάτο, τὸν δ' ἄχεος κερῆλη ἐκάλυψε μέλαινα.
 ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἐλὼν κόνην αἰθαλόεσσαν
 χεῦατο κὰκ κεφαλῆς, χαρίεν δ' ἦσχυνε πρόσωπον·
 νεκταρέῳ δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη. 25

αὐτὸς δ' ἐν κονίησι μέγας μεγαλωστί ταυνοθεῖς
 κεῖτο, φίλησι δὲ χερσὶ κόμην ἦσχυνε δαΐζων. |
 δμῳαὶ δ' ἄς Ἀχιλεὺς λήισατο Πάτροκλός τε,
 θυμὸν ἀκηχέμεναι μέγα FίFαχον, ἔκ δὲ θύραζε
 ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα, χερσὶ δὲ πᾶσαι 30

στήθεα πεπλήγοντο, λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα Fεκάστης. |
 Ἀντίλοχος δ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυα λείβων,
 χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος· ὃ δ' ἔστενε κυδάμιμον κῆρ·
 ἔδFιε γὰρ μὴ λαίμων ἀποτιμήξειε σιδήρῳ.

σμερδαλέον δ' ὤμωξεν. | ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ
 ἡμένη ἐν βένθεσιν ἄλδος παρὰ πατρὶ γέροντι
 κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα· θεαὶ δὲ μιν ἀμφάγεροντο,
 πᾶσαι, ὅσαι κατὰ βένθος ἄλδος Νηρηίδες ἦσαν. 38

τῶν δὲ καὶ ἀργύρεον πλήτο σπέος· αἶ δ' ἅμα πᾶσαι
 στήθεα πεπλήγοντο, Θέτις δ' ἐξῆρχε γόοιο· 50

» κλύτε, κασίγνηται Νηρηίδες, ὄφρ' ἐν πᾶσαι
 Fεῖδειτ' ἀκούουσαι ὄσ' ἐμῶ ἐνὶ κήδεα θυμῶ. |
 ὦ μοι ἐγὼ δFειλή, ὦ μοι δυσαρτιστοτόκεια !
 ἦ τ' ἐπεὶ ἄρ' ἐτέκον υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε, 55

ἔξοχον ἠρώων· ὃ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ Fίσος·
 τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτόν ὣς γουνῶ ἀλωῆς,
 νηυσὶν ἐπιπροσέηκα κορωνίσι Fίλιον εἶσω
 Τρωαὶ μαχεσσόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αἴτις
 Fοῖκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηλῆιον εἶσω. 60

ὄφρα δὲ μοι ζῶει καὶ δρᾷ φάος ἡλίοιο,
 ἄχνηται, οὐδέ τί Fοι δύναμαι χροαιμησαίω ἰοῦσα. |

ἀλλ' εἴμ', ὄφρα Φίδωμι φίλον τέκος, ἦδ' ἑπακούσω
ὅτι μιν ἔκειτο πένθος ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα.» |

* ὡς ἄρα φωνήσασα λίπε σπέος· αἶ δὲ σὺν αὐτῇ

65

δακρυνέουσαι ἴσαν, περὶ δέ σφισι κῆμα θαλάσσης

ῥήγγυτο. ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἔκοντο,

ἀκτὴν εἰσανέβαινον ἐπισηχεῶ, ἔνθα θαμεῖται

Μυρμιδόνων Φέφροντο νέες ταχὺν ἄμφ' Ἀχιλλῆα. |

τῷ δὲ βαρὺ στενάχοντι παρίστατο πότινι μήτηρ,

70

δξὺ δὲ κωκύσασα κάρη λάβε παιδὸς Ἐφοῖο

καὶ Φ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

» τέκνον, τί κλαίεις ; τί δέ σε φρένας ἔκειτο πένθος ;

ἔξαυδα, μὴ κεύθε τὰ μὲν δὴ τοι τετέλεσται

ἐκ Διός, ὡς ἄρα δὴ πρὶν γ' εὖχεο χεῖρας ἀνασχών,

75

πάντας ἐπὶ πρύμνησι Φαλήμεναι νῆας Ἀχαιῶν,

σεῖ' ἐπιδουνομένους, παθέμεν τ' ἄΦεκῆλια Φέροα.» |

* τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

» μήτηρ ἐμή, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσεν

ἀλλὰ τί μοι τῶν ἦδος ! ἐπεὶ φίλος ὄλεθ' ἐταῖρος,

80

Πάτροκλος, τὸν ἐγὼ περὶ πάντων ἴον ἐταῖρων,

Φῖσον ἐμῇ κεφαλῇ τὸν ἀπώλεσα, τεύχεα δ' Ἐκτωρ

δρῶσας ἀπέδουσε πελώρια, θαῦμα Φιδέσθαι,

καλά τὰ μὲν Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα

ἡματι τῷ, ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἔμβαλον εὖνῃ. |

85

αἴθ' ὄφελος σὺ μὲν αἶθι μετ' ἀθανάτησ' ἀλίησιν

ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαθέσθαι ἄκοιτιν !

νῦν δ' ..., ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μυχίον εἴη

παιδὸς ἀποφθιμένοιο, τὸν οὐχ ὑποδέξειαι αὖτις

Φοῖκαδε νοστήσαντ', ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγεν

90

ζώμεν οὐδ' ἄνδρесси μετέμμεναι, αἶ νε μὴ Ἐκτωρ

πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν δλέσση,

Πατρόκλιοιο δ' ἔλωρα Μενουτιάδεω ἀποτίσῃ.» |

* τὸν δ' αὖτε προσέΦειπε Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·

» ὠκύμορος δὴ μοι, τέκος, ἔσσειαι, οἶ' ἀγορευεῖς·

95

αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἐκτορα πότιμος εἰοῖμος.» |

τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

» αὐτίκα τεθναῖην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἐμῆλλον ἐταῖρω

κτεινομένω ἐπαμῦναι. ὃ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης

ἔφθιτ', ἐμεῖο δὲ δευεῖ' ἀοηῆς ἀλκτιῆρα γενέσθαι. |

100

νῦν δ' ..., ἐπεὶ οὐ νέομαι γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,

- οὐδέ τι Πατρόκλω γενόμην φάος οὐδ' ἐτάροισιν
 τοῖσ' ἄλλοισ', οἳ δὴ πολέες δάμεν "Ἐκτορι δίω,
 ἀλλ' ἤμει παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,
 τοῖος ἔων, ὅσος οὐ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων 105
 ἐν πολέμῳ ! ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι.
 ὡς ἔρις ἔκ τε θεῶν ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο
 καὶ χόλος ! ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπήναι,
 ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο
 ἀνδρῶν ἐν στήθεσσι ἀφέξεται ἤνυτε καπνός· 110
 ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 ἀλλὰ τὰ μὲν προσιτεύχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη.
 νῦν δ' εἴμ', ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κινήω,
 "Ἐκτορα κῆρα δ' ἐγὼ τότε δεξομαι, ὀπλότε κεν δὴ 115
 Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι. X 116
 μηδέ μ' ἔρourke μάχης, φιλέουσά περ· οὐδὲ με πείσεις.» | 126
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 »ναὶ δὴ ταῦτά γε, τέκνον, ἐτήτυμα' οὐ κακὸν ἔστιν
 τειρομένοισ' ἐτάροισιν ἀμυνόμεν αἰπὺν ὀλεθρον'
 ἀλλὰ τοι ἔντευα καλὰ μετὰ Τρώεσσι ἐχονται, 130
 χάλκεα μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίολος "Ἐκτωρ
 αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται· οὐδέ Φέ φημι
 δηρὸν ἐπαγλαϊεῖσθαι, ἐπεὶ φόρος ἐγγύθεν αὐτῷ·
 ἀλλὰ σὺ μὲν μήπω καταδύσσο μῶλον Ἀρηος,
 πρὶν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσι Φίδηαι 135
 ἦῶθεν γὰρ νίσσομ', ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι,
 τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαιστοῖο Φάνακτος.» |
 ὣς ἄρα φωνήσασα πάλιν τράπεθ' υἱὸς ἔφοιο,
 καὶ στρεφθεῖσ' ἄλιψοι κασιγνήτηοι μετηύδα·
 »ἕμεσ μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρῆα κόλπων, 140
 ὀφόμεναί τε γέρονθ' ἄλιον καὶ δώματα πατρὸς,
 καὶ Φοὶ πάντ' ἀγορεύσαι· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ὀλυμπον
 εἶμι παρ' Ἡφαιστον κλυτοτέχνην, αἵ κ' ἐθέλῃσιν
 νιέ' ἐμῷ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα.» |
 ὣς ἔφαθ', αἱ δ' ἐπὶ κῆμα θαλάσσης αὐτίκ' ἔδυσαν· 145
 ἦ δ' αὖτ' Ὀὔλυμπόνδε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
 ἦεν, ὄφρα φίλῳ παιδί κλυτὰ τεύχε' ἐνεῖκαι. |
 τὴν μὲν ἄρ' Ὀὔλυμπόνδε πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 θεοπεσίῳ ἀλαλητῷ ὑφ' "Ἐκτορος ἀνδροφόνου

- φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκοντο. | 150
 οὐδὲ κε Πάτροκλόν περ ἐνκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 ἐκ βελέων Φερούσαντο νέκυν, θεράποντ' Ἀχιλλῆος·
 αὖτις γὰρ δὴ τὸν γε κίχον λαός τε καὶ ἵπποι
 Ἔκτωρ τε Πριάμοιο πάις, φλογὶ Φεΐκελος ἀλκίην.
 τοῖς μὲν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαιδιμος Ἔκτωρ 155
 Φελκόμεναι μεμαώς, μέγα δὲ Τρώεσσιν ὁμόκλα
 τοῖς δὲ δὴ Αἴαντες, θοοῦριν ἐπιφειμένοι ἀλκίην,
 νεκροῦ ἀπεστυφέλιξαν· ὃ δ' ἔμπεδον, ἀλλὴ πεποιθώς,
 ἄλλοτ' ἐπαΐξασκε κατὰ μόθον, ἄλλοτε δ' αὖτε
 στάσκε μέγα Φιφάχων· ὀπίσω δ' οὐ χάζετο πάμπαν. 160
 ὡς δ' ἀπὸ σώματος οὐ τι λέοντ' αἰθῶνα δύνανται
 ποιμένες ἄγραυλοι μέγα πεινάοντα δίσσθαι,
 ὡς ἴα τὸν οὐκ ἐδύναντο δύο Αἴαντε κορυστά
 Ἔκτορα Πριάμιδην ἀπὸ νεκροῦ δεδφίξασθαι.
 καὶ νύ κέ φ' ἔφρουσέν τε καὶ ἄσπειον ἦρατο κῦδος, 165
 εἰ μὴ Πηλεῖωνι ποδὴννεμος ὠκέα Φίρις
 ἄγγελος ἦλθε θεοῦσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωροήσσεσθαι,
 κορύβδα Διὸς ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἦκέ μιν Ἥρη. |
 ἀγγοῦ δ' ἴσταμένη Φέπεια περὸέντα προσηύδα·
 »ἄρσοο, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν· 170
 Πατρόκλω ἐπάμνον, οὐ εἴνεκα φύλοπις αἰνή
 ἔσθηκε πρὸ νεῶν. οἱ δ' ἀλλήλους δλέκουσιν,
 οἱ μὲν ἀμυνόμενοι νέκυσ πέρι τεθνηῶτος,
 οἱ δὲ Φερούσασθαι ποτὶ Φίλιον ἠνεμόεσαν
 Τρωῶες ἐπιθύουσι· μάλιστα δὲ φαιδιμος Ἔκτωρ 175
 Φελκόμεναι μέμονεν· κεφαλὴν δὲ Φε θυμὸς ἀνώγει
 πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι, ταμόνθ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειροῆς.
 ἀλλ' ἄνα, μηδ' ἔτι κείσο! σέβας δέ σε θυμὸν ἱκέσθω,
 Πάτροκλον Τρωῆησι κνοῖν μέλπηθρα γενέσθαι·
 σοὶ λῶβη, αἶ κέν τι νέκυσ ἠσχυμμένος ἔλθῃ.« | 180
 τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάροκς διὸς Ἀχιλλεύς·
 »Φίρι θεά, τίς τ' ἄρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἦκεν;·
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε ποδὴννεμος ὠκέα Φίρις·
 »Ἥρη με προσέηκε, Διὸς κυδορὴ παρακούις·
 οὐ Φοῖδε Κρονίδης ὑψίζυγος οὐδέ τις ἄλλος 185
 ἀθανάτων, οἱ Ὀλυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέμονται·
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 »πῶς τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον; ἔχουσι δὲ τεύχεα κείνοι·

- μήτηρ δ' οὐ με φίλη προῖν γ' εἶπε θωρήσσεσθαι,
 προῖν γ' αὐτὴν ἔλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσι Φίδωμαι· 190
 σιεῦτο γὰρ Ἑφραίστοιο πάρ' οἰσέμεν ἔντεα καλά.
 ἄλλου δ' οὐ τεο Φοῖδα, τέο κλυτὰ τεύχεα δύω,
 εἰ μὴ Αἴαντός γε σάκος Τελαμωνιάδαο.
 ἀλλὰ καὶ αὐτός, Φέλπομ', ἐνὶ πρότοισιν ὀμιλεῖ,
 ἔγγεῖ δηϊῶν περὶ Πατρόκλειο θανόντος.« | 195
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε ποδὴνεμος ὠκέα Φίρις·
 »εὐ νυ καὶ ἡμεῖς Φίδμεν ὅ τοι κλυτὰ τεύχε' ἔχονταί·
 ἀλλ' αὐτίως ἐπὶ τάφρον ἰὼν Τρώεσσι φάνηθι,
 αἶ κέ σ' ὑποδφείσαντες ἀπόσχονται πολέμοιο
 Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήιοι νῆες Ἀχαιῶν 200
 τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσι πολέμοιο.« |
 ἢ μὲν ἄρ' ὣς Φειποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Φίρις,
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ὄρωτο δίφιλος· ἄμφι δ' Ἀθήνη
 ὄμοιο ἰφθίμοισι βάλ' αἰγίδα θυσανόεσσαν,
 ἄμφι δέ Φοι κεραλῆ νέφος ἔστεφε διὰ θεῶων 205
 χροῦσεόν, ἐκ δ' αὐτοῦ δαΐε φλόγα παμφανώσαν.
 ὣς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐκ Φάστεος αἰθέρ' ἵκηται,
 τηλόθεν ἐκ νήσου, τὴν δήμοι ἀμφιμάχωνται,
 οἱ δὲ πανημέριοι συγερῶ κροίνονται Ἄρηι
 ἄστεος ἔκ σφετέρου', ἕμα δ' ἠελίω καταδύνι 210
 πυροῖ τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι, ὑπόσε δ' αὐγὴ
 γίγνεται αἰσσοῦσα, περικτιόνεσσι Φιδέσθαι,
 αἶ κέν πῶς σὺν νηοῖν ἀρῆς ἀλκίτηρες ἴκωνται·
 ὣς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἴκανεν. |
 σιῆ δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος, οὐδ' ἔς Ἀχαιοὺς 215
 μίσητο· μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζειτ' ἐφειμήν.
 ἔνθα σιάς ἦυσ', ἀπάτεροθε δὲ Παλλάς Ἀθήνη
 φθέγγεται· αἰτὰρ Τρώεσσιν ἐν ἄσπετον ὄρωσε κυδοιμόν.
 ὣς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνή, ὅτε ΦιΦαχε σάλπιγγε
 Φάστῳ περιπλομένων δηϊῶν ὑπο θυμοροαιστέων, 220
 ὣς τότε ἀριζήλη φωνὴ γένοιτ' Αἰακίδαο. |
 οἱ δ' ὣς οὖν ἄιον Φόπα χάλκεον Αἰακίδαο,
 πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· αἰτὰρ καλλιτριχες ἵπποι
 ἄψ ὄχεα τρόπαον ὄσσαντο γὰρ ἄλγεα θυμῶ.
 ἠρίοχοι δ' ἐκπληγεν, ἐπεὶ Φιδὸν ἀκάματον πῦρ 225
 δφεινὸν ἐπέρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλεΐωνος
 δαιόμενον· τὸ δὲ δαΐε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

- τρίς μὲν ὑπὲρ τάφρου μέγα Φίφαγε διος Ἀχιλλεύς,
 τρίς δὲ κυκλήθησαν Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι.
 ἔνθα δὲ καὶ τότε ὄλοντο δυώδεκα φῶτες ἄριστοι 230
 ἀμφὶ σφοῖσ' ὄχέεσσι καὶ ἔγχεσιν. | αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπέκ βελέων ἐρύσαντες
 κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι φίλοι δ' ἀμφέσταν ἐταῖροι
 μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι ποδώκης εἶπει Ἀχιλλεύς
 δάκρυα θεομὰ χέων, ἐπεὶ εἶσ' ἴδε πιστὸν ἐταῖρον 235
 κείμενον ἐν φέροτρῳ δεδαῖγμένον δ᾽ ἐξεί χαλκῷ.
 τὸν ὃ' ἦ τοι μὲν ἔπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχχεσφιν
 ἐς πόλεμον, οὐδ' αὖτις ἐδέξατο νοστήσαντα. |
 Ἥελιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρη
 πέμψεν ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοὰς ἀΐεοντα νέεσθαι 240
 Ἥελίος μὲν ἔδν, παύσαντι δὲ δίοι Ἀχαιοὶ
 φυλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοίοιο πτολέμοιο. |
 Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης
 χωρήσαντες ἔλυσαν ὑπ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
 ἐς δ' ἀγορὴν ἤγροντο, πάρος δόρυποιο μέδεσθαι. 245
 ὀρθῶν δ' ἐσταότων ἀγορῆ γένετ', οὐδέ τις ἔτι
 ἔξεσθαι πάντας γὰρ ἔχε τρόμος, οὐνεκ' Ἀχιλλεύς
 ἐξεφάνη, δ' Φηρόν δὲ μάχης ἐπέπανι' ἀλεγεινῆς. |
 τοῖσι δὲ Πολυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν
 Πανθοῖδης· ὃ γὰρ οἶος ὄρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω. 250
 Ἔκιοσι δ' ἦεν ἐταῖρος, ἱῆ δ' ἐν νυκτὶ γέγοντο
 ἀλλ' ὃ μὲν ἄρ' μύθοισιν, ὃ δ' ἔγχει πολλὸν ἐνίκαι'
 ὃ σφιν ἐν φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέφειπεν' |
 »ἀμφὶ μάλα φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἔγωγε
 Φάστυδε νῦν ἵμεναι, μὴ μιμνήμεν Ἥῶα διὰν 255
 ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσί· Φεκάς δ' ἀπὸ τείχεός εἰμεν.
 ὄφρα μὲν οὗτος ἀνὴρ Ἀγαμέμνονι μῆμιε δίω,
 τόφρα δὲ ῥήτεροι πολεμιζέμεν ἦσαν Ἀχαιοί·
 χαίρεσκον γὰρ ἐγὼ γε θοῆσ' ἐπὶ νηυσὶν ἱαύων,
 Φελπόμενος νῆας αἰρησέμεν ἀμφιΦελίσσας. 260
 νῦν δ' αἰνῶς δέδ' Φοικα ποδώκεα Πηλεΐωνα
 οἶος κείνο θυμὸς ὑπέροβιος, οὐκ ἐθελήσει
 μιμνήμεν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ
 ἐν μέσφ' ἀμφότεροι μένος ἄσρητος δατέονται,
 ἀλλὰ περὶ πτόλιός τε μαχέσσεται ἡδὲ γυναικῶν. | 265
 ἀλλ' ἴομεν προῦτι Φάστν, πίθεσθέ μοι ὧδε γὰρ ἔσται.

- νῦν μὲν νῦξ ἀπέπασσε ποδώκεα Πηλεΐωνα
 ἀμβροσίη· εἰ δ' ἄμμε κινήσεται ἐνθάδ' ἔοντας
 αὔριον ὀρμηθεὶς σὺν τεύχεσιν, εὖ νύ τις αὐτὸν
 γνώσεται· ἀσπασίως γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἰσθὴν 270
 ὅς κε φύγη, πολλοὺς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται
 Τρώων· αἶ γὰρ δὴ μοι ἀπ' οὐρατος ὧδε γένοιτο! |
 εἰ δέ κ' ἔμοισι Φέπεσσι πιθώμεθα, κηδόμενοι περ,
 νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ σθένος ἔξομεν, ἄστν δὲ πύργου
 ὑψηλαί τε πύλαι σανίδες τ' ἐπὶ τῆσ' ἀραρυῖαι 275
 μακροαὶ εὖξεστοὶ ἐξευγμέναι εἰρῴσονται.
 πρῶι δ' ὑπηῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 στησόμεθ' ἄμ πύργους· τῶ δ' ἄλγιον, αἶ κ' ἐθέλῃσιν
 ἐλθῶν ἐκ νηῶν περὶ τείχεος ἄμμι μάχεσθαι.
 ἄψ πάλιν εἶσ' ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κ' ἐριαύχενας ἵππους 280
 παντοίου δρόμου ἄση ὑπὸ πτόλιν ἠλασκάζων.
 εἶσω δ' οὔ μιν θυμὸς ἐφορμηθῆμεν ἔασει,
 οὐδέ ποτ' ἐκπέρσει· πρὶν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται. « |
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα Φιδῶν προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ
 » Πολυδάμα, σὺ μὲν οὐκέτι ἔμοι φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις, 285
 ὅς κέλευα κατὰ Φάστν Φαλήμεναι αὔτις ἰόντας.
 ἦ οὔπω κεκόρησθε ΦεΦελμένοι ἐνδοθι πύργων;
 πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέροπες ἄνθρωποι
 πάντες ἐμυθέσκοντο πολύχρυσον πολύχαλκον·
 νῦν δὲ δὴ ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλά, 290
 πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μηρονίην ἑρατεινὴν
 κτήματα περνώμεν· ἴκει, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεὺς.
 νῦν δ' ὅτε πέο μοι ἔδωκε Κρόνου πάις ἀγκυλομήτεω
 κῦδος ἀρέσθ' ἐπὶ νηυσὶ θαλάσση τ' ἔλσαι Ἀχαιοὺς,
 νῆπιε, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δήμῳ. 295
 οὐ γάρ τις Τρώων ἐπιπείσεται· οὐ γὰρ ἔασω. |
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς κεν ἐγὼ Φεῖπω πιθώμεθα πάντες·
 νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν,
 καὶ φυλακῆς μνήσασθε καὶ ἐργήσοσθε Φέκαστος·
 Τρώων δ' ὅς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάξει, 300
 συλλέξας λαοῖσι δότω καταδημοβορῆσαι,
 τῶν τινα βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν ἤπερ Ἀχαιοὺς.
 πρῶι δ' ὑπηῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα. |
 εἰ δ' ἔτεδὸν παρὰ γαῦφιν ἀνέστη δῖος Ἀχιλλεύς, 305

ἄλγιον, αἶ κ' ἐθέλῃσι, τῷ ἕσεται. οὐ μιν ἐγὼ γε
φεύξομαι ἐκ πολέμοιο δυσηέος, ἀλλὰ μάλ' ἄνηρ
στήσεται, ἢ κε φέροισι μέγα κρᾶτος, ἢ κε φεροίμην.
ξυνὸς Ἐνυάλιος, καί τε κτερέοντα κατέκτα. » |

ὣς Ἐκτωρ ἀγόρευε, ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν
νήπιοι· ἐκ γὰρ σφι φρένας εἴλετο Παλλὰς Ἀθήνη·
Ἐκτορι μὲν γὰρ ἐπήρυσσαν κακὰ μητιώοντι,
Πολυδάμαντι δ' ἄρ' οὐ τις, ὃς ἐσθλὴν φράζετο βουλὴν.
δόρυπον ἔπειθ' εἴλοντο κατὰ στρατόν. | αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
παννύχιοι Πάτροκλον ἀνεσιτενάχοντο γοῶντες.

τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινοῖ' ἐξῆρχε γόοιο,
χειρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσφιν εἰαίρου,
πυκνὰ μάλα στενάχων ὣς τε λῖς ἠυγένειος,
ᾧ ῥά θ' ὑπὸ σκύμνους ἐλαφῆβόλος ἀρπάζῃ ἀνήρ
ἕλης ἐκ πυκνῆς· ὃ δέ τ' ἄχνηται ὕστερος ἐλθὼν,
πολλὰ δέ τ' ἄγχε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἔχνε' ἐρευνῶν,
εἴ ποθεν ἐξεύροι· μάλα γὰρ δομῆς χόλος αἰρεῖ·
ὣς ὁ βαρὺν στενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεσσιν· |

» ὦ πόποι, ἦ ῥ' ἄλιον Φέπος ἐκβαλον ἤματι κείνῳ,
θαροῦνων ἦρωα Μενόϊιον ἐν μεγάροισιν·
φῆν δέ Φοι εἰς Ὀπόεντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν
Φίλιον ἐκπέρασναι, λαχόντα τε ληίδος αἴσαν.

ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἄνδρεςσι νοήματα πάντα τελευτᾷ·
ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι
αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νοστήσαντα
δέξεται ἐν μεγάροισι γέρον ἱππηλάτα Πηλεὺς
οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα καθέξει. |

νῦν δ' ἐπεὶ οἶν, Πάτροκλε, σέ' ὕστερος εἴμ' ὑπὸ γαῖαν,
οὐ σε πρὶν κτεριῶ, πρὶν γ' Ἐκτορος ἐνθάδ' ἐνεῖκαι
τεύχεα καὶ κεφαλὴν, μεγαθύμου σείο φονῆος·

δώδεκα δὲ προπάρουθε πυρῆς ἀποδειροτομήσω
Τρῶων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένιοιο χολωθεῖς.
τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσια κείσεται αὐτως,
ἄμφι δὲ σὲ Τρῳαῖαι καὶ Λαρδανίδες βαθύκολποι
κλαύσσονται νύκτας τε καὶ ἡμέρας δάκρυ χέουσαι,
τὰς αὐτοὶ καμόμεσθα βίηφί τε δουρί τε μακροῦ,
πυκνὰς πέροντες πόλις μερόπων ἀνθρώπων. » |

ὣς Φειπῶν ἐτάροισιν ἐκέκλειτο δῖος Ἀχιλλεὺς
ἄμφι πῦρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιστα

Πάτροκλον λούσειαν ἄπο βρότον αἱματόεντα.
οἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἴστασαν ἐν πυρὶ κηλέω,
ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλόντες·
γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρομετο δ' ὕδωρ.
αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσσειν ὕδωρ ἐνὶ Φήγοπι χαλκῶ,
καὶ τότε δὴ λοῦσάν τε καὶ ἤλειψαν λίπ' ἔλαιω,
ἐν δ' ὠτειλὰς πλῆσαν ἀλείφατος ἐννεώροιο·
ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες ἐανῶ λιτὶ κάλυψαν
ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, καθύπερθε δὲ φάρεϊ λευκῶ.
παννύχιοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχὺν ἄμφ' Ἀχιλλῆα
Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεστηνάχοντο γοῶντες. |

Ὀπλοποιία

Ἐφραίστου δ' ἴκανε δόμον Θέτις ἀργυρόπεζα
ἄφθιτον ἀστερόεντα, μεταπρεπέ' ἀθανάτοισιν,
χάλκεον, ὃν ὃ' αὐτὸς ποιήσατο κυλλοποδίων.
τὸν δ' εἶο' ἰδρῶνonta Φελισσόμενον περὶ φύσει,
σπεύδοντα τρίποδας γὰρ ἔΦελοισι πάντας ἔτευχεν
ἐοτάμεναι περὶ τοῖχον ἐυσταθῆος μεγάρου,
χρούσα δέ σφ' ὑπὸ κύκλα Φεκάστῳ πυθμένι θῆκεν,
ἄφρα Φοι αὐτόματοι θεῖον δυσαίαι' ἀγῶνα
ἦδ' αὖτις πρὸς δῶμα νεοίατο, θαῦμα Φιδέσθαι.
οἱ δ' ἦ τοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, οὐατα δ' οὔπω
δαιδάλεια προσέκειτο· τά ὃ' ἦρτε, κόπτε δὲ δεσμούς.
ἄφρ' ὃ γε ταῦτ' ἐπονεῖτο Φιδυῆσι προπίδεςσιν,
τόφρα Φοι ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα. |
τὴν δὲ Φιδε προμολοῦσα Χάρις λιπαροκρήδεμνος,
καλή, τὴν ὄπυιε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
ἐν τ' ἄρα Φοι φῶ χειρὶ Φέλος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

»τίπτε, Θέτι τανύπεπλε, ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ
αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὐ τι θαμίζεις.
ἀλλ' ἔπεο προτέρω, ἵνα τοι πάρ ξείνια θεῖω.« |
ὣς ἄρα φωνήσασα πρόσω Φ' ἄγε ἴτα θεῶν.
τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροῆλου,
καλοῦ δαιδαλέοι', ὑπὸ δὲ θοῆνυς ποσὶν ἦεν·
κέκλετο δ' Ὀφραιστον κλυτοτέχνην Φεῖπέ τε μῦθον·

»Ἐφραστε, πρόμολ' ὦδε· Θέτις νύ τι σεῖο χατίζει.« |
τὴν δ' ἡμείβεται ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
» ἦ ῥά νύ μοι δΦεινή τε καὶ αἰδοίη θεὸς ἔνδον,
ἦ μ' ἐσάωσ', ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο τῆλε πεσόντα

μητρὸς ἐμῆς Φιότητι κνωόπιδος, ἣ μ' ἐθέλησεν
 κρύψαι χολὸν ἐόντια· τότε ἂν πάθον ἄλγεια θυμῶ,
 εἰ μή μ' Εὐρυνόμη τε Θέτις θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ,
 Εὐρυνόμη, θυγάτηρ Ἀφορροῦ Ὠκεανοῖο.
 τῆσι πάρ' εἰνάφεται χάλκεον δαίδαλα πολλά,
 πόρπας τε γναμπτάς θ' ἑλικας κάλυκας τε καὶ δομους
 ἐν σπέει γλαφυρῶ· περὶ δὲ ὄσος Ὠκεανοῖο
 ἀφροῶ μορμύρων ὄreen ἄσπετος· οὐδέ τις ἄλλος
 Φεΐδειεν οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
 ἀλλὰ Θέτις τε καὶ Εὐρυνόμη Φίσαν, αἶ μ' ἐσάωσαν.
 ἣ νῦν ἡμέτερον δόμον ἔκει τῷ με μάλα χροῶ
 πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ ζωάγρια τίθειν. |
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν Φοι παράθες ξεινήια καλά,
 ὄφρα κ' ἐγὼ φύσας ἀποθείομαι ὄπλα τε πάντα. « |
 ἣ καὶ ἀπ' ἀκμοθέτιο πέλωρ αἴητιον ἀνέστη
 χωλεύων ὑπὸ δὲ κνήμαι ὄωνοντο Φαροαί.
 φύσας μὲν ὄ' ἀπάνευθε τίθει πυρός, ὄπλα τε πάντα
 λάρακ' ἔς ἀργυρέην συλλέξατο, τοῖσ' ἐπονεῖτο·
 σπόγγῳ δ' ἀμφὶ πρόσωπα καὶ ἀμφω χεῖρ' ἀπομόργνυ
 ἀχένα τε σιβαρόν καὶ στήθεα λαχρήνετα,
 δῦ δὲ χιτῶν', ἔλε δὲ σκήπτρον παχύ, βῆ δὲ θύραζε
 χωλεύων | ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ὄωνοντο Φάρακι
 χροῦσαι, ζωῆσι νεήνισιν ΦεΦικῦνται.
 τῆσ' ἐν μὲν νόος ἐσσι μετὰ φρεσίν, ἐν δὲ καὶ αὐδῆ
 καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἄπο Φέρογα Φίσασιν.
 αἶ μὲν ὑπαῖθα Φάρακτος ἐποίπνυν· | αὐτὰρ ὁ Φέροων
 πλησίον, ἔνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνου ἔζε φαινοῦ,
 ἐν τ' ἄρα Φοι φῶ χεῖρὶ Φέπος τ' ἔφαι' ἔκ τ' ὄνόμαζεν·
 » τίτιτε, Θέτι ταυῖνεπλε ἰκάνεις ἡμέτερον δῶ
 αἰδοίη τε φίλη τε ; πάρος γε μὲν οὔ τι θαμίξεις.
 αἶδα ὄ τι φρονέεις· τελέσαι δὲ με θυμὸς ἀνωγεν,
 εἰ δύναιμαι τελέσαι γε καὶ εἰ-τετελεσμένον ἐστί. « |
 τὸν δ' ἡμίβειτ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα
 » Ἠφαιστ', ἣ ἄρα δή τις, ὄσαι θεαὶ εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
 τοσοῶδ' ἐνὶ φρεσὶ Φῆσιν ἀνέσχετο κήδεα λυγρά,
 ὄσσο' ἐμοὶ ἐκ πασῶν Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν ;
 ἐκ μὲν μ' ἀλλῶν ἀλιῶν ἀνδρὶ δάμασσεν,
 Αἰακίδῃ Πηλῆι, καὶ ἔτλην ἀνέρος ἐνήην
 πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα. ὄ μὲν-δὴ γήραϊ λυγρῶ

- κείται ἐνὶ μεγάροισ' ἀρημένος· | ἄλλα δέ μοι νῦν
 435
 υἶδ' ἐπεὶ μοι δῶκε γενέσθαι τε τραφέμεν τε,
 ἔξοχον ἠρώων· ὃ δ' ἀνέδραμεν ἔργει Φῖσος·
 τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα φυτὸν ὧς γονυῶ ἄλωης,
 νηυσὶν ἐπιπροσέηκα κοροωνία Φίλιον εἶσω
 Τρωαὶ μαχεσσόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὐτίς 440
 Φοίκαδε ροστήσαντα, δόμον Πηλήιον εἶσω· |
 ὄφρα δέ μοι ζῶει καὶ ὄρα φάος ἡλίοιο,
 ἄχνηται, οὐδέ τί Φοι δύναιμι χραισμῆσαι ἰοῦσα.
 κούρην, ἦν ἄρα Φοι γέρας ἔξελον νῆες Ἀχαιῶν,
 τὴν Φ' ἄψ ἐκ χειρῶν ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων· | 445
 ἦ τοι ὃ τῆς ἀχέων φρένας ἔφθιεν αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 Τρωῶες ἐπὶ πρύμνησιν ἔφείλειον, οὐδὲ θύραζε
 εἶσαν ἐξίμεναι. τὸν δ' ἔλλισσοντο γέροντες
 Ἀργείων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον.
 ἔνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠγνάνετο λοιγὸν ἀμῦναι, 450
 αὐτὰρ ὃ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ Φά τεύχεα Φέσσειν,
 πέμπε δέ μιν πόλεμόνδε, πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὄπασσεν.
 πᾶν δ' ἤμαρ μάραντο περὶ Σκαίῃσι πύλῃσιν
 καὶ νύ κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων
 455
 πολλὰ κακὰ ἔρέξαντα Μενoitίου ἄλκιμον υἶδ' ἰδὼν
 ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι καὶ Ἔκτορι κῦδος ἔδωκεν· |
 τοῖνεκα νῦν τεὰ γούναθ' ἰκάνομαι, αἶ κ' ἐθέλησθα
 νῖ' ἐμῶ ὠκυμόρῳ δόμεν ἀσπίδα καὶ τροφάλειαν
 καὶ καλὰς κνημῖδας, ἐπισφουρίοισ' ἄραουρίας,
 καὶ θώρηχ'· ὃ γὰρ ἦν Φοι, ἀπώλεσε πιστὸς εἰταῖρος 460
 Τρωαὶ δαμείς· ὃ δὲ κείται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχεύων·
 ἰὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις·
 »θάροσε μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων !
 αἶ γὰρ μιν θανάτιο δυσηχέος ὧδε δυναίμην
 465
 νόσφιν ἀποκρῦψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἰκάνοι,
 ὧς Φοι τεύχεα καλὰ παρέσσεται, οἷά τις αἶτε
 ἀνθρώπων πολέων θαυμάσσεται, ὅς κε Φίδηται· |
 ὧς Φειπὼν τὴν μὲν λίπεν αὐτόθι, βῆ δ' ἐπὶ φύσας,
 τὰς δ' ἐς πῦρ ἔτρεψε, κέλευσέ τε Φεργάζεσθαι.
 φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἔφείκοσι πᾶσαι ἐφύσων, 470
 παντοίην ἐύπρηστον ἀνιμὴν ἔξανιτῆσαι,
 ἄλλοτε σπεύδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αἶτε,
 ὅπως Ἐφραιστὸς τ' ἐθέλοι καὶ Φέργον ἄνοιτο,

χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα κασσίτερόν τε
καὶ χρυσὸν τιμῆντα καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα 475
θῆκεν ἐν ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα, γέντο δὲ χειρὶ
ῥαισπηρα κρατερῆν, ἐτέρηφι δὲ γέντο πυράγῳην. |

ποίηε δὲ πρότιστα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε
πάντοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἄντυγα βάλλε φαεινῆν,
τροίπλακα μαρομαρέην, ἐκ δ' ἄργύρεον τελαμῶνα. 480
πέντε δ' ἄρ' αὐτοῦ ἔσαν σάκεος πτύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
ποίηε δαίδαλα πολλὰ Φιδυῖοι προαπίδεςσιν. |

Ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανόν, ἐν δὲ θάλασσαν,
ἠελιὸν τ' ἀκάμαντα σελήνην τε πλήθουσαν,
ἐν δὲ τὰ τεῖρεα πάντα, τὰ τ' οὐρανὸς ἔστεφάνωται, 485
Πληιάδας θ' Ὑάδας τε τό τε σθένος Ὀρίωνος,
Ἄρκτον θ', ἦν καὶ Ἀμαξάν ἐπίκλησιν καλέουσιν,
ἧ τ' αὐθι στρέφεται καὶ τ' Ὀρίωνα δοκεύει,
οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὀκεανοῖο. |

Ἐν δὲ δύο ποιήσε πόλις μερόπων ἀνθρώπων 490
καλὰς. ἐν τῇ μὲν ῥα γάμοι τ' ἔσαν εἰλαπίνας τε,
νύμφας δ' ἐκ θαλάμων δαΐδων ὑπο λαμπομενάων
ἠγίνεον ἀνά Φάστν, πολὺς δ' ὑμέναιος ὁρώρει
κοῦροι δ' ὄρχηστῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν 495
αὐλοὶ φόρμιγγες τε βοῆν ἔχον· αἱ δὲ γυναῖκες
ἰστάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισι Φεκάστη. |

λαοὶ δ' εἶν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι· ἔνθα δὲ νεῖκος
ᾠρώρει, δύο δ' ἄνδρες ἐνεΐκεον εἵνεκα ποινήs
ἀνδρὸς ἀποφθιμένοι· ὁ μὲν εὐχετο πάντ' ἀποδοῦναι,
δήμῳ πιφασύκων, ὁ δ' ἀναίνετο μηδὲν εἰλέσθαι 500
ἄμφω δ' ἰέσθην ἐπὶ Φίστορι πείραθ' εἰλέσθαι. |

λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐλήπνον, ἀμφὶς ἀρωγοὶ
κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρῆντων οἱ δὲ γέροντες
ἦατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισ' ἰερώ ἔνι κύκλῳ,
σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χέρσ' ἔχον ἡεροφώνων· 505
τοῖσιν ἔπειτ' ἤμισον, ἀμοιβηδὶς δὲ δικάζον.

κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα,
τῷ δόμεν, ὅς μετὰ τοῖσι δίξην ἰθύντατα Φεῖποι. |

τὴν δ' ἐτέρην πόλιν ἀμφὶ δύο στρατοὶ ἦατο λαῶν
τεύχεσι λαμπόμενοι. δίχα δὲ σφισι Φάνδαε βουλή, 510
ἧὲ διαπραθῆειν ἢ ἀνδιχα πάντα δάσασθαι,
κτιῆσιν ὕσιν πτολιεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἔφεργεν. |

- οἱ δ' οὐπω πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπεθωρήσουτο.
 τείχος μὲν ὄ' ἄλοχοί τε φίλαι καὶ νήπια τέκνα
 ὄυατ', ἐφροσταότες, μετὰ δ' ἀνέρες, οὓς ἔχε γῆρας' 515
 οἱ δ' Ἴωαν ἤρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
 ἄμφω χροσεῖω, χρύσεια δὲ Φεῖματα Φέσθην,
 καλῶ καὶ μεγάλῳ σὺν τεύχεσιν, ὥς τε θεῶ περ,
 ἀμφὶς ἀριζήλω λαοὶ δ' ὑπ' ὀλείζονες ἦσαν. |
 οἱ δ' ὅτε δὴ ὄ' ἴκανον ὄθι σφίσι Φεῖκε λοχῆσαι, 520
 ἐν ποταμῷ, ὄθι τ' ἀρομὸς ἔεν πάντεσσι βοτοῖσιν,
 ἐνθ' ἄρα τοί γ' ἴζοντο ΦεΦλυμένοι αἰθιοπι χαλκῷ.
 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δύω σκοποὶ ἦτο λαῶν,
 δέγμενοι ὀππότε μῆλα Φιδοῖατο καὶ Φέλικας βοῦς. |
 οἱ δὲ τάχα προγένοντο, δύω δ' ἄμ' ἔποντο νομῆς 525
 τερπόμενοι σύριγξι δόλον δ' οὐ τι προνόησαν.
 οἱ μὲν τὰ προΦιδόντες ἐπέδραμον, ὄκα δ' ἔπειτα
 τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πόεα καλὰ
 ἀργεννῶν δίκων, κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτηῆρας. |
 οἱ δ' ὥς οὖν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσὶν 530
 εἰράων προπάροιδε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων
 βάντες ἀεροπόδων μετεκίαθον, αἶψα δ' ἴκοντο.
 στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθας,
 βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκῆρεσιν ἐγχείησιν. |
 ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὀμίλειον, ἐν δ' ὀλοὴ Κῆρ, 535
 ἄλλον ζωὸν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
 ἄλλον τεθνηῶτα κατὰ μῦθον ἔλκε ποδοῖν·
 Φεῖμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὄμοισι δαφουινεὸν αἵματι φωτῶν.
 ὄμίλειον δ' ὥς τε ζωοὶ βροτοὶ ἠδ' ἐμάχοντο,
 νεκροῦς τ' ἀλλήλων Φέρον κατατεθνηῶτας. | 540
 ἐν δ' ἐτίθει νεῖον μαλακὴν, πίειραν ἄρουραν,
 εὐρεῖαν τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτηῆρες ἐν αὐτῇ
 ζεύγεα δινεύοντες ἐλάστρεον ἔνθα καὶ ἔνθα. |
 οἱ δ' ὀπότε στρέφαντες ἰκοῖατο τέλσον ἀρούρης,
 τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιΦηδέος οἴνου 545
 δόσκειν ἀνῆρ ἐπιῶν· τοὶ δὲ στρέφασκον ἀν' ὄγμους,
 Φιέμενοι νειοῖο βαθεῖης τέλσον ἰξέσθαι. |
 ἦ δὲ μελαινετ' ὄπισθεν, ἀρηρομένη δὲ ΦεΦοῖκει,
 χρυσεῖη περ εὐῶσα· τὸ δὴ περὶ θαῦμα τέτυκτο. |
 ἐν δ' ἐτίθει τέμενος βαθυλήιον· ἔνθα δ' ἔριθιο 550
 ἦμαον ὀξεῖας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.

- δρόγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήτροιμα πίπιον ἔραζε,
 ἄλλα δ' ἀμαλλοδετήρες ἐν ἔλλεδανοῖσι δέοντο.
 τρεῖς δ' ἄρ' ἀμαλλοδετήρες ἐφέστασαν· αὐτὰρ ὀπισθεν
 παῖδες δραγμύοντες, ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες, 555
 ἄσπερχές πάρεχον. | βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ
 σκῆπτρον ἔχων ἐστήκει ἐπ' ὄγμου γηθόσυνος κῆρ.
 κήρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυὶ δαῖτα πένοντο,
 βοῶν δ' ἱερεύσαντες μέγαν ἄμφεπον· αἱ δὲ γυναῖκες
 δεῖπνον ἐρίθοισιν λεύκ' ἄλφριτα πολλὰ πάλυνον. | 560
 ἔν δ' ἐτίθει σταφυλῆσι μέγα βροίθουσαν ἀλωήν
 καλὴν χρυσεῖην· μέλανες δ' ἀνά βότρυες ἦσαν,
 ἐστήκει δὲ κάμαξι διαμπερές ἀργυρῆσιν.
 ἀμφὶ δὲ κυανέην κάπετον, περὶ δ' ἔρκος ἔλασεν
 κασσιτέρου· μία δ' οἷη ἀταρπιτὸς ἦεν ἐπ' αὐτήν, 565
 τῇ νίσσοντο φορῆς, ὅτε τρυγῶφεν ἀλωήν. |
 παρθενικαὶ δὲ καὶ ἡίθεοι ἀταλὰ φρονέοντες
 πλεκτοῖσ' ἐν ταλάροισι φέρον μελιφῆδέα καρπόν.
 τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάϊς φόρμιγγι λυγείῃ
 ἱμερόεν κιδάριζε, λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδεν 570
 λεπταλὴ φωνῇ· τοὶ δὲ ὀήσοντες ἀμαρτῆ
 μολπῇ τ' ἰνυμῶ τε ποσὶ σκαίροντες ἔποντο. |
 ἔν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὀρθοκραιράων·
 αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τετεύχματο κασσιτέρου τε,
 μυκηθμῶ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσεύοντο νομόνδε 575
 πᾶρ ποταμὸν κελάδοντα, παρὰ ὄδοιαν δονακῆα.
 χρύσειοι δὲ νομῆς ἅμ' ἐστιχόωντο βόεσσι
 τέσσαρες, ἐννέα δὲ σφι κύνας πόδας ἀργοὶ ἔποντο. |
 σμερδαλέω δὲ λέοντε δύ' ἐν πρώτοις βόεσσι
 ταῦρον ἐρύγμηλον ἐχέτην· ὃ δὲ μακρὰ μεμυκῶς 580
 ἔλκετο· τὸν δὲ κύνας μετεκίαθον ἡδ' αἰζηοί.
 τῶ μὲν ἀναρρήξαντε βοὸς μέγαλοιο βοεῖην
 ἔγκατα καὶ μέλαν αἷμα λαφύσσειον· οἱ δὲ νομῆς
 αὐτως ἐνδίσαν ταχέας κύνας διτύνοντες.
 οἱ δ' ἦ τοι δακείην μὲν ἀπετροπόωντο λεόντων, 585
 ἰσάμενοι δὲ μάλ' ἐγγυὺς ὑλάκτιον ἔκ τ' ἀλέοντο. |
 ἔν δὲ νομὸν ποίησε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις,
 ἐν καλῇ βήσση, μέγαν οἰῶν ἀργεννάων,
 σταθμούς τε κλισίας τε κατηρεφέας ἰδὲ σηκούς. |
 ἔν δὲ χορὸν ποίικιλλε περικλυτὸς ἀμφιγυήεις, 590

τῷ Φίκελον, οἷόν ποτ' ἐνὶ Κνωσῶ εὐρείῃ
 Δαίδαλος ἤσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἄρριάδῃ. |
 ἔνθα μὲν ἠΐθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεισίβοιοι
 ὠρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες.
 τῶν δ' αἱ μὲν λεπτάς ὀθόνας ἔχον, οἱ δὲ χιτῶνας 595
 Φεῖατ' ἐννήτους, ἦκα στίλβοντας ἐλαίῳ
 καὶ ὧ' αἱ μὲν καλὰς στεφάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας
 εἶχον χουσείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων. |
 οἱ δ' ὅτε μὲν θροέξασκον ἐπισταμένοιισι πόδεσσιν
 ὄῃα μάλ', ὡς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν 600
 ἐξόμενος κεραμεὺς πειρήσεται, αἶνε θέηοισιν
 ἄλλοτε δ' αὖ θροέξασκον ἐπὶ στίχας ἀλλήλοισιν. |
 πολλὸς δ' ἰμερόεντα χορὸν περιόσταθ' ὄμιλος
 τροπόμενοι μετὰ δέ σφιν ἐμέλλετο θεῖος ἀοιδὸς
 φορμίζων· δοιῶ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς 605
 μολπῆς ἐξάρχοντος ἐδίνεον κατὰ μέσσοις.
 ἔν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος Ὀκεανοῖο
 ἄντυγα παρὰ πυμάτην σάκεος πύκα ποιητοῖο. |
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε σάκος μέγα τε σιβαρόν τε,
 τεῦξε ἄρα Φοῖ θῶρηκα φαινότερον πυρὸς ἀργῆς, 610
 τεῦξε δὲ Φοῖ κόρυθα βριαρῆν κροτάφοισ' ἀραρυῖαν,
 καλὴν δαιδαλέην, ἐπὶ δὲ χρύσειον λόφον ἦκεν,
 τεῦξε δὲ Φοῖ κνημίδε Φεανοῦ κασσιτέροιο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὄπλα κάμε κλυτὸς ἀμφιγυήεις,
 μητρὸς Ἀχιλλῆος θῆκε προπάροισιν αἰείρας. 615
 ἦ δ' ἴρηξ ὡς ἄλτο κατ' Οὐλύμπου νιφόεντος,
 τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἡφαίστοιο φέρουσα.

ΙΛΙΑΔΟΣ Τ.

Μήνιδος ἀπόρρησις.

Ἦὼς μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὀκεανοῖο ὀσάων
 ὄρονθ', ἔν' ἀθανάτοισι φῶος φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν·
 ἦ δ' ἔς νῆας ἔκανε θεοῦ πάρα δῶρα φέρουσα.
 εὖρε δὲ Πατρόκλῳ περιζείμενον ὄν φίλον υἱόν,
 κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐταῖροι 5
 μύρονθ'. | ἦ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο διὰ θεάων,
 ἐν τ' ἄρα Φοῖ πῦ χειρὶ Φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 «τέκνον ἐμόν, τοῦτον μὲν δάσομεν, ἀχνύμενοί περ,

κεῖσθαι, ἐπειδὴ πρῶτα θεῶν *Φιότητι* δαμάσθη·
 τύνη δ' Ἡφαιστοῖο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο,
 καλὰ μάλ', οἷ' οὐπω τις ἀνὴρ ὅμοιοι φόρησεν.» |

10

ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε' ἔθηκεν
 πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
 Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἔλε τρόμος, οὐδέ τις ἔτλη
 ἄντην εἰσφιδέμεν, ἀλλ' ἔτρεσαν. | αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ὡς ἔφιδ', ὡς μιν μᾶλλον ἔδυν χόλος, ἐν δέ Φοι ὄσσε
 δφεινὸν ὑπὸ βλεφάρων ὡς εἰ σέλας ἐξεφάνθεν
 τέρπετο δ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα. |
 αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶ Φῆσι τετάρπετο δαίδαλα λεύσσω,
 αὐτίκα μητέρα Φῆν Φέπεα πιερόεντα προσηύδα |

15

20

»μητιερ ἐμή, τὰ μὲν ὄπλα θεὸς πόρην οἷ' ἐπιφεικῆς
 Φέργ' ἔμεν ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσσαι. |
 νῦν δ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ θωρήξομαι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δεῖδω μὴ μοι τόφρα Μενoitίου ἄλκιμον υἱὸν
 μυῖαι καδδῦσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλάς
 εὐλὰς ἐγγείωνται, ἀφεικίσσωσι δὲ νεκρὸν—
 ἔκ δ' αἰὼν πέφαιται—κατὰ δὲ χροά πάντα σαπήν.» |

25

τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 »τέκνον, μὴ τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῆσι μελόντων!
 τῶ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκόμεν ἄγρια φύλα,
 μυῖας, αἳ ἴα τε φῶτας ἀρηφάτους κατέδουσιν
 εἴ περ γὰρ κέεται γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν,
 αἶετ τῶδ' ἔσται χροῶς ἔμπεδος ἦ καὶ ἀρείων. |
 ἀλλὰ σύ γ' εἰς ἀγορὴν καλέσας ἦρωας Ἀχαιοὺς,
 μῆνιν ἀποφειπὼν Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 αἴψα μάλ' ἐς πόλεμον θωρήσσο, δύσοο δ' ἀλκίην.» |

30

35

ὣς ἄρα φωνήσασα μένος πολυθαροῦς ἐνήκεν,
 Πατρόκλῳ δ' αὖτ' ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρυθρὸν
 στάξε κατὰ ὀνῶν, ἵνα Φοι χροῶς ἔμπεδος εἴη. |

40

αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ θῖνα θαλάσσης διὸς Ἀχιλλεὺς
 σμερδαλέα Φιφάχων, ὄρσεν δ' ἦρωας Ἀχαιοὺς.
 καὶ ᾧ οἷ' περ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον,
 οἷ' τε κυβερνῆται καὶ ἔχον οἴηια νηῶν,
 καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, εἰτοιο δοτῆρες,
 καὶ μῆν οἷ' τότε γ' εἰς ἀγορὴν ἴσαν, οὔνεκ' Ἀχιλλεὺς
 ἐξεφάνη, δφηρόν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς. |
 τῷ δὲ δύο σκάζοντε βήτην Ἄρεος θεράποντε,

45

- Τυδείδης τε μενεπτόλεμος καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἔγχε' ἐρειδομένῳ· ἔτι γὰρ ἔχον ἔλκεα λυγρὰ·
 καὶ δὲ μετὰ πρώτη ἀγορῇ ἔζοντο κίοντες. | 50
 αὐτὰρ ὁ δεύτατος ἦλθε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ἔλκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
 οὐτα Κόων Ἀντιγορίδης χαλκῆρεϊ δουρί. |
 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἀΦολλίσθησαν Ἀχαιοί,
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 » Ἀτρεΐδη, ἦ ἄρ' ἔτι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον
 ἐπλετο, σοὶ καὶ ἐμοί, ὅτε νῶϊ περ, ἀχρυσμένῳ κῆρ,
 θυμοβόρῳ ἔριδι μενεήναμεν εἵνεκα κούρης! |
 τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν Ἄρτεμις ἰῶ
 ἡματι τῷ, ὅτ' ἐγὼν ἐλόμην Λυρνησὸν δλέσσας·
 τῷ κ' οὐ τόσοι Ἀχαιοὶ ὁδὰξ ἔλον ἄσπετον οὐδας
 δυσμενέων ὑπὸ χερσίν, ἐμεῖ' ἀπομηρίσαντος.
 Ἔκτορι μὲν καὶ Τρωσὶ τὸ κέροδιον! αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 δΦηρὸν ἐμῆς καὶ σῆς ἔριδος μνήσεσθαι δῖω. |
 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, ἀχρυσμένοι περ,
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη. |
 νῦν δ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον, οὐδὲ τί με χρῆ
 ἀσκελέως αἰεὶ μενεαινέμεν· ἀλλ' ἄγε θῆσσοι
 ὄτρυνον πόλεμόνδε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς,
 ὄφρ' ἔτι καὶ Τρωῶν πειρήσομαι ἀντίος ἐλθῶν,
 αἶ κ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἱανέμεν· ἀλλὰ τιν' οἶω
 ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ καμψέμεν, ὅς κε φύγησι
 δηίου ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἔγχεος ἡμετέροιο.* |
 ὧς ἔφαθ', οἳ δ' ἐχάρησαν εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 μῆνιν ἀπειπόντος μεγαθύμου Πηλεΐωνος. | 75
 τοῖσι δὲ καὶ μετέφειπε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 αὐτόθεν ἐξ ἔδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς· |
 » ὦ φίλοι, ἦρωες Λαθαοί, θεράποντες Ἄρης,
 ἑσταότος μὲν καλὸν ἀκουέμεν, οὐδὲ Φέφοικεν
 ὑββάλλειν, χαλεπὸν γάρ, ἐπισταμένῳ περ ἐόντι. | 80
 ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὀμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσαι
 ἢ Φεῖποι; βλάβεται δὲ λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής.
 Πηλεΐδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἳ ἄλλοι
 σύνθεσθ' Ἀργεῖοι, μῦθόν τ' ἐν γνῶτι Φέκαστος. |
 πολλάκι δὴ μοι τοῦτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔφειπον
 καὶ τέ με νεκκείεσκον· ἐγὼ δ' οὐκ αἰτιός εἰμι,

- ἀλλὰ Ζεὺς καὶ Μοῖρα καὶ ἡεροφῶιτις Ἔρινας,
 οἳ τέ μοι εἰν ἄγορῃ φρεσὶν ἔμβαλον ἄγχιον ἄτην
 ἤμιαι τῷ, οἳ τ' Ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπέφρα· |
 ἀλλὰ τί κεν ὄξαιμι; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ. 90
- πρόσβα Διὸς θυγάτηρ Ἴατη, ἣ πάντας αἴται,
 ὀλομένη· τῇ μὲν θ' ἀπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὔδει
 πύλνεται, ἀλλ' ἄρα ἦ γε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει,
 βλέπτουσ' ἀνθρώπους· κατὰ δ' οὖν ἕτερόν γε πέδησεν. 94
 ἀλλ' ἐπεὶ ἀσάμην καὶ μεν φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 137
 ἄψ ἐθέλω ἄρῃσαι δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα·
 ἀλλ' ὄρουεν πόλεμόνδε καὶ ἄλλους ὄρουθι λαούς.
 δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρασχέμεν ὅσα τοι ἐλθῶν 140
 χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο Διὸς Ὀδυσσεύς· |
 εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ Ἴαθος·
 δῶρα δέ τοι θεράποντες ἐμῆς παρὰ νῆος ἐλόντιες
 οἴσουσ', ὄφρα Φίδηαι ὅ τοι μενοφεικέα δώσω·« |
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 145
 » Ἀτρεΐδῃ κῦδιστε, Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 δῶρα μὲν, αἳ κ' ἐθέλησθα παρασχέμεν, ὡς ἐπιφεικές,
 ἦ τ' ἐχέμεν, πάρα σοί· | νῦν δὲ μνησώμεθα χάριμης
 αἴψα μάλ'· οὐ γὰρ χρὴ κλοιοπενέμεν ἐνθάδ' ἐόντας
 οὐδὲ διατρίβειν· ἔτι γὰρ μέγα Φέρογον ἄρεκτον 150
 ὣς κέ τις αὐτ' Ἀχιλλῆα μετὰ πρόωτοισι Φίδηται
 ἔρχεϊ χαλκείῳ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας.
 ὣδὲ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω·« |
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 » μὴ δηοῦντως, ἀγαθός περ ἐὼν, θεοφείμελ' Ἀχιλλεῦ,
 155
 νῆστιας ὄρουνε προτὶ Φίλιον νῆας Ἀχαιῶν
 Τρῶοι μαχέσσομένους, ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔσται
 φύλοπις, εὐτέ κε πρόωτον ὀμιλήσωσι φάλαγγες
 ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεύση μένος ἀμφοτέροισιν.
 ἀλλὰ πάσασθαι ἄνωχθι θοῆσ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιοὺς 160
 σίτου καὶ Φοίνιοιο· τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή· |
 οὐ γὰρ ἀνήρ πρόπαν ἤμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 ἄκμηνος σίτοιο δυνήσεται ἄντα μάχεσθαι·
 εἴπερ γὰρ θυμῷ γε μενοινάει πολεμίζειν,
 ἀλλὰ τε λάθῃ γυῖα βαρύνεται, ἠδὲ κικάνει 165
 δίψα τε καὶ λιμὸς, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι· |
 ὅς δέ κ' ἀνήρ Φοίνιοιο χορροσάμενος καὶ ἐδωδῆς

- ἀνδράσι δυσημενέεσσι πανημέριος πολεμίῃη,
θαροαλέον νύ Φοι ἤτορ ἐνὶ φρεσίν, οὐδέ τι γυῖα
πρὶν κάμνει, πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο. | 170
ἀλλ' ἄγε λαὸν μὲν σκέδασον καὶ δειπνον ἄνωχθι
ὑπλεσθαί· τὰ δὲ δῶρα Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
οἰσέτω ἐς μέσσην ἀγορῆν, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ
ὀφθαλμοῖσι Φίδωσι, σὺ δὲ φρεσὶ σῆσιν ἰαθῆς. |
ὀμνύετω δέ τοι ὄρκον ἐν Ἀργείοισιν ἀναστάς, 175
μὴ ποτε τῆς ἐδνῆς ἐπιβῆμεναι ἠδὲ μιγῆναι 176
καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἴλαος ἔστω. 178
αὐτὰρ ἔπειτά σε δαιτὶ ἐνὶ κλισίῃσ' ἀρεσάσθω
πιείρη, ἵνα μὴ τι δίκης ἐπιδενὲς ἔχησθα. | 180
Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' ἔπειτα δικαιότερος καὶ ἐπ' ἄλλω
ἔσσει· οὐ μὲν γάρ τι νεμεσητόν βασιλῆα
ἄνδρ' ἀπαρέσσαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ. |
τὸν δ' αὖτε προσέειπε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ἔχαίρω σεῦ, Δαετριάδῃ, τὸν μῦθον ἀκούσας· 185
ἐν μοίῳ γὰρ πάντα δίκαιο καὶ κατέλεξας.
ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω δμῶσαι, κέλεται δέ με θυμὸς,
οὐδ' ἐπιουρήσω πρὸς δαίμονος. | αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
τῆος μιμνέτω αὔθι, ἐπειγόμενός περ Ἄρηος·
μίμνετε δ' ἄλλοι πάντες Ἀφολλέες, ὄφρα κε δῶρα 190
ἐκ κλισίης ἔλθῃσι καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν. |
σοὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι ἠδὲ κελεύω·
κρινάμενος κούρητας ἀριστήας Παναχαϊῶν
νηὸς ἐμῆς πάρα δῶρα ἐνεικέμεν, ὅσσ' Ἀχιλλῆι
χθιδὸν ὑπέστημεν δῶσειν, ἀγέμεν τε γυναῖκας. | 195
Ταλθύβιος δέ μοι ὄκα κατὰ στρατὸν εὐρὸν Ἀχαιῶν
κάπρον ἐτοιμασάτω, ταμέμεν Δίι τ' Ἑλίῳ τε. | 197
αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἔεν, τετέλεστό τε Φέρον· 242
ἐπὶ μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρον, οὓς Φοι ὑπέστη,
αἴθωνας δὲ λέβητας ἐφέικοσι, δώδεκα δ' ἵππους·
ἐκ δ' ἄγον αἶψα γυναῖκας ἀμύμονα Φέρογα Φιδυίας 245
ἐπὶ, αὐτὰρ ὀγδοάτην Βοιωσίδα καλλιπάροισιν.
χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα
ἦρχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κούρητες Ἀχαιῶν. |
καὶ τὰ μὲν ἐν μέσση ἀγορῇ θέσαν, ἃν δ' Ἀγαμέμνων
ἴστατο· Ταλθύβιος δὲ θεῶ ἑναλίγκιος αὐδὴν 250
κάπρον ἔχων ἐν χερσὶ παρίστατο ποιμένι λαῶν.

Ἄτρεΐδης δὲ Φερουσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
ἧ Φοι παρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄορτο,
κάπρου ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Διὶ χεῖρας ἀνασχῶν
εὐχετο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν ἦτο σιγῇ

255

Ἄργεῖοι κατὰ μοῖραν, ἀκούοντες βασιλῆος. |
εὐξάμενος δ' ἄρα Φεῖπε Φιδῶν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·

»Φίστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὑπατος καὶ ἄριστος,
Γῆ τε καὶ Ἥλιος καὶ Ἐρινύες, αἱ θ' ὑπὸ γαῖαν
ἄνθρωπος τίνυνται, ὅ τις κ' ἐπίορκον ὁμόσση,
μὴ μὲν ἐγὼ κούρη Βοιωσίδῃ χειρ' ἐπένευκα,
οὔτ' εὐνῆς πρόφρασιν κεκορημένος οὔτε τε' ἄλλου
ἄλλ' ἔμεν' ἀπροτίμαστος ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῆσιν. |
εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίορκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν,
πολλὰ μάλ', ὅσα διδοῦσιν ὅ τις σφ' ἄλιθται ὁμόσσας.»

260

265

ἧ καὶ ἀπὸ στόμαχον κάπρου τάμε νηλεὶ χαλκῷ·
τὸν μὲν Ταλθύβιος πολυῆς ἄλδς ἐς μέγα λαῖμα
ἔνθ' ἐπιδινήσας, βόσιν ἰχθύσιν· | αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
ἄνοιτ' Ἀργεῖοισι φιλοπτολέμοισι μετηῦδα·

»Ζεῦ πάτερ, ἧ μεγάλας ἄτας ἄνδρεςσι διδοῖσθα.
οὔ κεν δή ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἐμοῖσιν
Ἄτρεΐδης ὄρῃνε διαμπερές, οὐδέ κε κούρη
ἦγεν ἐμεῖ ἄΦέκοντος ἀμήχανος· ἀλλὰ ποθι Ζεὺς
ἦθελ' Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι.

270

νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἀθηα.» |

275

ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, λῦσεν δ' ἀγορῆν αἰρησῆν.
οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἔΦην ἐπὶ νῆα Φέκαστος,
δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμυρεπέοντο,
βᾶν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θεῖοιο·
καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσιν θέσαν, κάθεσαν δὲ γυναικάς,
ἵππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἀγαυοί. |

280

Βοιωτὸς δ' ἄρ' ἔπειτ', ἱκέλη χροσῆν Ἀφροδίτῃ,
ὡς Φιδε Πάτροκλον δεδαῦγμένον ὀξεί χαλκῷ,
ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἄμυσεν
στήθεά τ' ἠδ' ἀπαλὴν δειρῆν ἰδὲ καλὰ πρόσωπα· |
Φεῖπε δ' ἄρα κλαίουσα γυνὴ ΦεΦικυῖα θεῆσιν·

285

»Πάτροκλ', ἐμοὶ δ' Φεῖλῃ πλείστον κεχαρισμένε θυμῷ,
ζῶν μὲν σε ἔλειπον ἐγὼ κλισίῃσιν ἰούσα,
νῦν δέ σε τεθνηῶτα κίχανομαι, ὄρχαμε λαῶν,
ἄψ ἀνοῦσ' ὡς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεί. |

290

- ἄνδρα μὲν, ᾧ ἔδοσάν με πατήρ καὶ πότνια μήτηρ,
 εἶδον πρὸ πτόλιος δεδαῦγμένον ὀξεί χαλκῷ,
 τρεῖς τε κασιγνήτους, τοὺς μοι μία γείνατο μήτηρ,
 κηδείους, οἳ πάντες δλέθριον ἦμαρ ἐπέσπον. |
 οὐδὲ μὲν οὐδέ μ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὠκὺς Ἀχιλλεύς 295
 ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος,
 κλαιέμεν, ἀλλὰ μ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο
 κουριδίην ἄλοχον θήσειν, ἄξιεν τ' ἐνὶ νηυσὶν
 ἔς Φθίην, δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσιν.
 τῷ σ' ἄμοιον κλαίω τεθνηότα μείλιχον αἰεῖ. « | 300
 ὡς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες,
 Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἐκάσθη. |
 αὐτὸν δ' ἀμφὶ γέροντες Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο
 λίσσομενοι δειπνήσαι ὃ δ' ἠρόετο στεναχίζων·
 « λίσσομαι, εἴ τις ἐμοὶ γε φίλων ἐπιπέιθεθ' ἑταίρων, 305
 μή με πρὶν σίτιοι κελεύετε μηδὲ ποτῆτος
 ἔσασθαι φίλον ἦτορ, ἐπεὶ μ' ἄχος αἰνὸν ἰκάνει.
 δύνατ' ἔς ἥλιον μενέω καὶ τλήσομαι ἔμπης. « |
 « ὧς Φειπῶν ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας,
 Διὸς δ' Ἀτρεΐδα μενέτην καὶ Διὸς Ὀδυσσεύς, 310
 Νέστωρ Ἰδομενεύς τε γέρων θ' ἰππηλάτα Φοῖνιξ·
 ἔροποντες πυκινῶς ἀκαχήμερον' οὐδὲ τι θυμῷ
 ἔροπετο, πρὶν πολέμου στόμα δόμεναι αἱματόεντος. |
 ἠρησάμενος δ' ἀδινῶς ἀνενεύκατο φώνησέν τε
 « ἦ ῥά νύ μοι ποτε καὶ σὺ, δυσάμμορε, φίλταθ' ἑταίρων, 315
 αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκας
 αἶψα καὶ ὀτραλέως, ὅποτε σπερχολαί' Ἀχαιοὶ
 Τρωσὶν ἔφ' ἰπποδάμοισι φέρον πολύδακρον Ἄρηα. |
 ὦν δὲ σὺ μὲν κεῖσαι δεδαῦγμένος, αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 ἰζμυνην πόσιος καὶ ἐδητύος, ἔνδον ἐόντων, 320
 ἠὲ ποθῆ. οὐ μὲν γάρ κε κακώτερον ἄλλο πάθοιμι,
 οὐδέ κεν εἰ τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πυθοίμην,
 ἄς ποθι νῦν Φθίῃφι τέρον κατὰ δάκρυον εἴβει
 γῆτεῖ τοιοῦδ' υἱός. ὃ δ' ἄλλοδαπῷ ἐνὶ δήμῳ
 ἔνεκα θυγερδανῆς Ἑλένης Τρωσὶν πολεμίζω ! « | 325
 ὡς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γέροντες, 338
 ἠρησάμενοι τὰ Φέκαστος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπον. |
 ἠρησόμενος δ' ἄρα τοὺς γε Φιδῶν ἐλέησε Κρονίων, 340
 αἶψα δ' Ἀθηναίην Φέπεα πτερόεντα προσηύδα

»τέκνον ἐμόν, δὴ πάμπαν ἀποίχειαι ἀνδρὸς σοῖο.
 ἦ νύ τοι οὐκ εἶ πάγχυ μετὰ φρεσὶ μέμβλειτ' Ἀχιλλεύς;
 κείνος ὃ γε προπάρουθε νεῶν ὄρθοκραϊράων
 ἦσται ὀδυρόμενος ἔταρον φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 οἴχονται μετὰ δεῖπνον, ὃ δ' ἄκμηρος καὶ ἄπαστος. 345
 ἀλλ' ἴθι Φοι νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
 σιάξον ἐνὶ στήθεσσ', ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἴζηται.«
 ὣς Φειπὼν ὄτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην
 ἢ δ' ἄρπη ΦεΦικυῖα ταυυπιτέρουγι λιγυφώνω, 350
 οὐρανοῦ ἔκ κατέπαλιτο δι' αἰθέρος ἀδιάρ' Ἀχαιοὶ
 αὐτίκα θωρήσονται κατὰ στρατόν· ἢ δ' Ἀχιλλῆϊ
 νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
 σιάξ', ἵνα μὴ μιν λιμὸς ἀιεροπῆς γούναθ' ἴκοιτο,
 αὐτὴ δὲ πρὸς πατρός ἐρισθενέος πυκινὸν δῶ
 ὄχητο | τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἐχέοντο θοάων. 355
 ὥς δ' ὅτε ταρφέϊαι νηράδες Διὸς ἐκποτιάονται,
 ψυχραὶ, ὑπὸ ὀπίης αἰθρηγενέος Βορέας,
 ὥς τότε ταρφέϊαι κόρυθες λαμπρὸν γανόωσαι
 νηῶν ἔκ φορέοντο, καὶ ἀσπίδες ἄμφαλόεσσαί
 θώρηκές τε κραταυράλοὶ καὶ μείλινα δοῦρα. 360
 αἴγλη δ' οὐρανόθεν ἴκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθῶν
 χαλκοῦ ὑπὸ στεροπῆς· ὑπὸ δὲ κτύπος ὄρνυτο ποσσὶν
 ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέσοισι κορύσσαστο δῖος Ἀχιλλεύς. | 364
 κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν 369
 καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυροῖσιν ἀραρυίας· 370
 δεῦτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσιν ἔδυνεν.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὄμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
 χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε σιβαρόν τε
 εἴλετο, τοῦ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ' ἠύτε μήνης. |
 ὥς δ' ὅτε κ' ἐκ πόντιο σέλας ναύτησι φανήη 375
 καιομένοιο πυρός· τὸ δὲ καίεται ὑψόθ' ὄρεσφιν
 σταθμῶν ἐν οἰοπόλῳ· τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἄελλα
 πόντον ἔπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσιν·
 ὥς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκος σέλας αἰθέρ' ἴκανε
 καλοῦ δαιδαλέου. | περὶ δὲ τρυφάλειαν ἀείρας 380
 κρατὶ θέτο βριαρῆν· ἢ δ' ἀστήρ ὥς ἀπέλαμπεν
 ἵππουρις τρυφάλεια, περισσεύοντο δ' ἔθειραι
 χρύσειαι, ὡς Ἥφαιστος ἴει λόφον ἀμφὶ θαμείας. |
 περιήθη δὲ Φε' αὐτοῦ ἐν ἔντεσι δῖος Ἀχιλλεύς,

- εἶ Φοι ἐφαρμόσσειε καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυνῆα
 τῶ δ' ἦντε πτερὰ γίγνεται, ἄειρε δὲ ποιμένα λαῶν. | 385
 ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρώιον ἐσπάσαι ἔγχος,
 βροθὸν μέγα σιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύναται ἄλλος Ἀχαιῶν
 παλλέμεν, ἀλλὰ μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς,
 Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλω πόρε Χείρων 390
 Πηλίου ἐκ κορυφῆς φόνον ἔμμεναι ἠρώεσσι·
 ἵππους δ' Ἀντομέδων τε καὶ Ἄλκιμος ἀμφιέποντες
 ζεύγνυον· ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἔσαν, ἐν δὲ χαλινοῦς
 γαμφηλῆσ' ἔβαλον, κατὰ δ' ἠρία τεῖναν ὀπίσσω
 κολλητὸν ποτὶ δίφρον. | ὃ δὲ μάστιγα φαεινὴν 395
 χειρὶ λαβὼν ἀραρυῖαν ἔφ' ἵππου ἀνόρουσεν,
 Ἀντομέδων· ὄπιθεν δὲ κορυσοάμενος βῆ Ἀχιλλεύς,
 τεύχεσι παμφαίνων ὥς τ' ἠλέκτωρ Ὑπερίων. |
 σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλειτο πατρός ἔΦοιο·
 »Ξάνθε τε καὶ Βαλίε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης, 400
 ἄλλως δὴ φράζεσθε σαωσέμεν ἠριοχῆα
 ἄψ Δαναῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ χ' ἔωμεν πολέμοιο,
 μηδ' ὡς Πάτροκλον λίπετ' αὐτόθι τεθνηῶτα.« |
 τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγῶφι προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος
 Ξάνθος, ἄφαρ δ' ἤμυσε καρῆναι πᾶσα δὲ χαιτή 405
 ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν οὐδας ἔκανεν·
 αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη |
 »καὶ λίην σ' ἔτι νῦν γε σαώσομεν, ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ·
 ἀλλὰ τοι ἐγγύθεν ἤμαρ ὀλέθριον· οὐδέ τοι ἤμες
 αἴτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ μοῖρα κραταιή. | 410
 οὐδὲ γὰρ ἡμετέρη βραδυτιῆτι τε νωχελίη τε
 Τρωῆες ἀπ' ὤμοιιν Πατρόκλου τεύχε' ἔλοντο·
 ἀλλὰ θεῶν ὄχ' ἄριστος, ὃν ἠύκομος τέκε Δητῶ,
 ἔκταν' ἐνὶ προμάχοιοι καὶ Ἐκτορι κῦδος ἔδωκεν. |
 νῶϊ δὲ καὶ κεν ἅμα πνοιῆ Ζεφύροιο θέοιμεν, 415
 ἦν περ ἑλαφροτάτην φάσ' ἔμμεναι· ἀλλὰ σοὶ αὐτῶ
 μόροσιμόν ἐστι θεῶ καὶ ἀνέρι Φίφι δαμῆναι.« |
 ὧς ἄρα φωνήσας Ἐρινύες ἔσχεθον αὐδῆν.
 τὸν δὲ μέγ' ὄχθησας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 »Ξάνθε, τί μοι θάνατον μαντεύεαι; οὐδέ τί σε χορή. 420
 εὐ νυ τὸ Φοῖδα καὶ αὐτός, ὃ μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι,
 νόσφι φίλου πατρὸς καὶ μητέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμπησ
 οὐ λήξω πρὶν Τρωῆας ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο.«

ἦ ἄα καὶ ἐν πρώτοις Φιφάχων ἔχε μώνυχας ἵππους. |

ΙΛΙΑΔΟΣ Χ.

Ἔκτορος ἀναίρεσις.

ὥς οἱ μὲν κατὰ Φάστν, πεφυζότες ἤυτε νεβροί,
 ἰδρῶ ἀπεφυρόντο πῖον τ' ἀκρόντό τε δίψαν,
 κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 τείχεος ἄσπον ἴσαν, σάκε' ὤμοισι κλιναντες.
 Ἔκτορα δ' αὐτόθι μείναι δλοῖή μοῖο' ἐπέδησεν, 5
 Φιλίου προπάροιδε πυλάων τε Σκαϊάων. |
 αὐτὰρ Πηλείωνα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 »τίπτε με, Πηλέος νιέ, ποσὶν ταχέεσσι διώκεις,
 αὐτὸς θνητὸς ἐὼν θεὸν ἄμβροτον; οὐδὲ νύ πώ με
 ἔγνωσ ὡς θεὸς εἰμι, σὺ δ' ἀσπεροχὲς μενεαίνεις. 10
 ἦ νύ τοι οὐ τι μέλει Τρώων φόνος, οὐς ἐφόβησας,
 οἱ δὴ τοι εἰς Φάστν Φάλεν, σὺ δὲ δεῦρο λιάσθης.
 οὐ μὲν με κτενέεις, ἐπεὶ οὐ τοι μόροισμός εἰμι.« |
 τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 »βλάψας με, Φεκάφοργε, θεῶν δλοώτατε πάντων, 15
 ἐνθάδε νῦν τρέψας ἀπὸ τείχεος ἦ κ' ἔτι πολλοὶ
 γαῖαν ὀδαξ εἶλον πρὶν Φίλιον εἰσαφικέσθαι.
 νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τοὺς δ' ἐσάωσας
 ὀηιδίως, ἐπεὶ οὐ τι τίσιν γ' ἔδφεισας ὀπίσω.
 ἦ σ' ἂν τεισαίμην, εἴ μοι δύναμις γε παρείη.« 20
 ὡς Φειπῶν προτὶ Φάστν μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
 σενάμενος ὡς θ' ἵππος ἀεθλοφόρος σὺν ὄχεσφιν,
 ὅς ῥά τε ῥῆα θέησι τιτανόμενος πεδίω·
 ὡς Ἀχιλλεύς λαυρηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα. |
 τὸν δ' ὁ γέρον Πρῶϊμος πρῶτος Φίδεν ὀφθαλμοῖσιν, 25
 παμφαίνονθ' ὡς τ' ἀστέρ', ἐπεσσύμενον πεδίω,
 ὅς ῥά τ' ὀπώρης εἶσιν, ἀρίζηλοι δὲ Φοὶ ἀγαὶ
 φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῶ,
 ὅν τε κύν' Ὀρίωνος ἐπίκλῃσιν καλέουσιν·
 λαμπρότατος μὲν ὅ γ' ἐστί, κακὸν δὲ τε σῆμα τέτυκται, 30
 καὶ τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δφειλοῖσι βροτοῖσιν·
 ὡς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θέοντος. |
 ὤμωξεν δ' ὁ γέρον, κεφαλὴν δ' ὅ γε κόψατο χροσὶν

ὑψός' ἀνασχόμενος, μέγα δ' οἰμύξας ἐγεγώνει
 λισσόμενος φίλον υἱόν· ὃ δὲ προπάρουθε πυλάων 35
 ἐστήκειν, ἄμοτον μεμαῶς Ἀχιλῆι μάχεσθαι
 τὸν δ' ὁ γέρον ἔλεεινὰ προσηύδα χεῖρας ὀρεγνύς· |
 » Ἐκτορ, μὴ μοι μίμνε, φίλον τέκος, ἀνέρα τοῦτον
 οἶος ἀνευθ' ἄλλων, ἵνα μὴ τάχα πότιμον ἐπισηψ
 Πηλείωνι δαμείς, ἐπεὶ ἢ πολὺ φέροτερός ἐστιν, 40
 σχέτιλιος! αἶθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο,
 ὅσσοι ἐμοί! τάχα κέν Φε κύνες καὶ γῦπες ἔδοιεν
 κείμενον· ἢ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πραπίδων ἄχος ἔλθοι·
 ὅς μ' υἱῶν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εἶνιν ἔθηκεν,
 κτείνων καὶ περὶ νῆσων ἔπι τηλεδαπάων. | 45
 καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε, Λυκάονα καὶ Πολύδωρον,
 οὐ δύναμαι Φιδέμεν Τρώων εἰς Φάστν Φαλέτιων,
 τοὺς μοι Λαοθόη τέκετο, κρείουσα γυναικῶν. |
 ἀλλ' εἰ μὲν ζῶουσι μεῖα σιρατῶ, ἢ κεν ἔπειτα
 χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσόμεθ'· ἔστι γὰρ ἔνδον· 50
 πολλὰ γὰρ ὤπασε παιδί γέρον ὀνομάκλυτος Ἄλιης. |
 εἰ δ' ἤδη τεθνήσκει καὶ εἶν Ἀφίδαο δόμοισιν,
 ἄλγος ἐμῶ θυμῶ καὶ μητέρι, τοὶ τεκόμεσθα,
 λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυνθαδιώτερον ἄλγος
 ἔσσειται, εἰ μὴ καὶ οὐ θάνης Ἀχιλῆι δαμασθεῖς. | 55
 ἀλλ' εἰσέρχεο τεῖχος, ἐμὸν τέκος, ὄφρα σωθῆς
 Τρωῶας καὶ Τρωιάς, μηδὲ μέγα κῦδος ὀρέξης
 Πηλεΐδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῆς.
 πρὸς δ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντι ἑλέησον,
 δύσμορον, ὃν ἴα πατήρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῶ· 60
 αἴση ἔν ἀργαλέῃ φθίσει, κακὰ πολλὰ Φιδόντα,
 υἱάς τ' ὀλλυμένους ἔλκηθεισας τε θύγατρας,
 καὶ θαλάμους κεραιζομένους, καὶ νήπια τέκνα
 βαλλόμενα προτὶ γαίῃ ἐν αἰνῇ δημοτῆτι, 65
 Φελκομένας τε νηοὺς ὀλοῆσ' ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν. |
 αὐτὸν δ' ἄρ' οὐκ ἐπύματόν με κύνες πρώτησι θύρῃσιν
 ὤμνηται Φερούουσι, ἐπεὶ κέ τις ὀξεί χαλκῶ
 τύπας ἢ βαλὼν θρεθέων ἐκ θυμὸν ἔληται,
 οὐς τρέφον ἐν μεγάροισι τραπεζῆσας θυραωρούς,
 οἳ τ' ἐμὸν αἶμα πίνοντες, ἀλύσοοντες περὶ θυμῶ, 70
 κείσονται ἐν προθύροισι. | νέφω δέ τε πάντα ΦέΦοικεν,
 ἄρηι κταμένω, δεδαῖγμένω ὀξεί χαλκῶ,

- κείσθαι πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ, ὅτι φανήη·
 ἀλλ' ὅτε δὴ πολίον τε κάρη πολίον τε γένειον,
 αἰδῶα τ' αἰσχύνωσι κύνες καταμένοιο γέροντος, 75
 τοῦτο δὴ οἴκτιστον πέλεται δ' Φειλοῖσι βροτοῖσιν. « |
 ἦ ῥ' ὁ γέρων, πολιάς δ' ἄρ' ἀνά τριχας ἔλκετο χερσίν
 τίλλων ἐκ κεφαλῆς· οὐδ' ἔκτορι θυμὸν ἔπειθεν. |
 μήτηρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν δδύροτο δάκρυ χέουσα,
 κόλπῳν ἀνιεμένη, ἐτέρωφι δὲ μαζὸν ἀνέσχεν 80
 καὶ μιν δάκρυ χέουσα ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 » ἔκτορ, τέκνον ἐμόν, τάδε τ' αἶδεο καὶ μ' ἐλέησον
 αὐτήν, εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον.
 τῶν μνηῆσαι, φίλε τέκνον, ἄμυνε δὲ δήμιον ἄνδρα
 τείχεος ἐντὸς ἑῶν, μηδὲ πρόμος ἴστασο τούτῳ· 85
 σχέτλιος! εἴ περ γάρ σε κατακτάνη, οὐ σ' εἴ ἐγὼ γε
 κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι, φίλον θάλος, ὅν τέκον αὐτή,
 οὐδ' ἄλοχος πολυδάκρυτος· ἀνευθε δέ σε μέγα νῶν
 Ἄργείων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονται. « |
 ὣς τῷ γε κλαίοντε προσσαυδήτην φίλον νῆον, 90
 πολλὰ λισσομένῳ οὐδ' ἔκτορι θυμὸν ἔπειθον,
 ἀλλ' ὅ γε μῖμν' Ἀχιλῆα πελώριον ἄσπον ἰόντα.
 ὡς δὲ δράκων ἐπὶ χειρὶ δρεστερος ἄνδρα μένησιν,
 βεβρωκῶς κακὰ φάρμακα· ἔδν δέ τέ μιν χόλος αἰνός,
 σμερδαλέον δὲ δέδορκε Φελισσόμενος περὶ χειρὶ 95
 ὡς ἔκτωρ ἄσβεστον ἔχων μένος οὐχ ὑπεχώρει,
 πύργῳ ἐπιπρούχοντι φαινήν ἀσπίδ' ἐρείσας. |
 ὀχθήσας δ' ἄρα Φεῖπε ποτὶ μεγαλήτορα θυμόν·
 » ὦ μοι ἐγὼν! εἰ μὲν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,
 Πολυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχεῖτην ἀναθήσει, 100
 ὅς μ' ἐκέλευε Τρωσὶ ποτὶ πτόλιον ἠγήσασθαι
 νύχθ' ὑποτήνδ' ὀλοήν, ὅτε τ' ὄροιο δῖος Ἀχιλλεύς.
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην ἢ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν! |
 νῦν δ' ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμῆσιν,
 αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους, 105
 μή ποτέ τις Φεῖπῃσι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο·
 ἔκτωρ Φῆφι βίηφι πιθήσας ὤλεσε λαόν·
 ὡς Φερέουσι· ἐμοὶ δὲ τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη,
 ἄντην ἢ Ἀχιλῆα κατακτείναντα νέεσθαι,
 ἢ ἐκεν αὐτὸν ὀλέσθαι ἐυκλέεως πρὸ πόλης. |
 εἰ δὲ κεν ἀσπίδα μὲν καταθείομαι ὀμφαλόεσσιν

- καὶ κόρυθα βριαρὴν, δόρου δὲ πρὸς τεῖχος ἐρείσας
 αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω
 καὶ Φοι ὑπόσχωμαι Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ,
 πάντα μάλ', ὅσα τ' Ἀλέξανδρος κοίλῃσ' ἐνὶ νηυσὶν
 115 ἠγάγετο Τροίηνδ', ἣ τ' ἐπλετο νείκεος ἀρχή,
 δωσέμεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄριον, ἅμα δ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς
 ἄλλ' ἀποδάσσεσθαι, ὅσα τε πτόλις ἦδε κέκευθεν
 Τρωσὶν δ' αὖ μειόπισθε γερούσιον ὄροον ἔλωμαι
 μή τι κατακρούσῃεν, ἀλλ' ἄνδιχα πάντα δάσσεσθαι, ...
 120 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός; |
 122
 μή μιν ἐγὼ μὲν ἴκωμαι ἰὼν, ὃ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει
 οὐδὲ τί μ' αἰδέσεται, κτενέει δέ με γυμνὸν ἔδοντα,
 αὐτως ὡς τε γυναῖκα, ἐπεὶ κ' ἀπὸ τεύχεα δύω.
 125 οὐ μὲν πως νῦν ἔστιν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης
 τῶ δαριζέμεναι, αἶτε παρθένος ἠΐθεός τε,
 παρθένος ἠΐθεός τ' ! δαριζέτον ἀλλήλοιν. |
 βέλτερον αὖτ' ἔριδι ξυνηλανέμεν' ὅτι τάχιστα
 130 Φεΐδομεν ὀπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὐχος ὀρέξῃ.ε |
 ὡς ὄρωμαι μενῶν, ὃ δὲ Φοι σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεύς
 Φίσος Ἐνναλίῳ κορυθαίκι πτολεμιστῇ,
 σείων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὄμον
 δΦεινήν' ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο Φεΐκελος αὐγῇ
 ἢ πυρὸς αἰθομένοιο' ἢ ἡελίοιο' ἀνιόντος. |
 135 Ἔκτορα δ', ὡς ἐνόησεν, ἔλε τρομός· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 αὐθι μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθείς.
 Πηλείδης δ' ἐπόρουσε ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιδῶς.
 ἤνυτε κίρκος ὄρεσφιν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν,
 140 ὄρηδῖως οἴμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν
 ἢ δὲ θ' ὑπαιθα φοβεῖται, ὃ δ' ἐγγύθεν ὀξὺν λεληκῶς
 ταρφέ' ἐπαῖσσει, ἐλέμεν τέ Φε θυμὸς ἀνώγει
 ὡς ἄρ' ὃ γ' ἐμμεμαῶς ἰθὺς πέτετο, τρέσει δ' Ἔκτωρ
 145 τεῖχος ὑπο Τρώων, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα. |
 οἱ δὲ παρὰ σκοπιῆν καὶ ἐρινεὸν ἠνεμόνια
 147
 τείχεος αἶεν ὑπὲκ κατ' ἀμαξιτὸν ἔσσεύοντο,
 κρουνῶ δ' ἴκανον καλλιροῶν, ἔνθα τε πηγαὶ
 δοιαὶ ἀναΐσσουνσι Σκαμάνδρου δινῆεντος. |
 ἢ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιασῶν ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
 150 γίνεταί ἐξ αὐτῆς ὡς εἰ πυρὸς αἰθομένοιο
 ἢ δ' ἐτέρῃ θέρεϊ προρέει ΦεΦικυῖα χαλάζῃ

- ἢ χιόνι ψυχρῇ ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλῳ. |
 ἔνθα δ' ἐπ' αὐτιάων πλυνοὶ εὐρέες ἔγγυς ἔασιν
 καλοὶ λαῖνεοι, ὅθι Φεῖματα σιγαλόεντα
 πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι καλάι τε θύγατρες 155
 τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθέμεν νῆας Ἀχαιῶν. |
 τῇ ῥα παραδραμέτην, φεύγων, ὃ δ' ὀπισθε διώκων·
 πρόσθε μὲν ἔσθλὸς ἔφενγε, δίωκε δέ μιν μέγ' ἀμείνων
 καρπαλίμως, ἐπεὶ οὐχ ἱερόιον οὐδὲ βοείην
 ἀρνύσθη, ἅ τε ποσσὶν ἀέθλια γίνεται ἀνδρῶν, 160
 ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θεόν Ἔκτορος ἵπποδάμοιο.
 ὡς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέματα μώνυχες ἵπποι
 ῥίμφα μάλα τροχόωσι τὸ δὲ μέγα κεῖται ἀεθλον,
 ἢ τρίπος ἢ ἐ γυνή, ἀνδρὸς κατατεθνηῶτος·
 ὡς τῷ τρις Πριάμοιο πόλιν πέρι δινηθήτην 165
 καρπαλίμοισι πόδεσσι. | θεοὶ δέ τε πάντες ὄρωτων.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 »ὦ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος
 ὀφθαλμοῖσιν ὄρωμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ
 Ἔκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρῷ ἔκην 170
 Ἰθὺς ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ἄλλοιτε δ' αὖτε
 ἐν πόλιν ἀκροτάτην νῦν αὖτε Φε δῖος Ἀχιλλεύς
 Φάστν πέρι Πριάμοιο ποσσὶν ταχέεσσι διώκει. |
 ἀλλ' ἄγρετε φράζεσθε, θεοί, καὶ μητιάεσθε
 ἦέ μιν ἐκ θανάτοιο σαώσομεν, ἦέ μιν ἦδη 175
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ δαμάσομεν ἔσθλὸν ἔόντα.« |
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη·
 »ὦ πάτερ ἀργικέραυνε, κελαινεφές, οἷον ἔφειπες!
 ἄνδρα θνητὸν ἔόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴση,
 ἄψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι; 180
 Φέρδ' αἰτῶ οὐ τοὶ πάντες ἐπαιέομεν θεοὶ ἄλλοι.« |
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 »θάρασε, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νό τι θυμῷ
 πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἦπιος ἔμμεν·
 Φέρξον ὅπῃ δὴ τοι νόος ἐπλετο, μηδέ τι ἔρωει.« | 185
 ὡς Φειπὼν ὤτρυνε πάρος μεμαῖαν Ἀθήνην·
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆγων ἀΐξασα. |
 Ἔκτορα δ' ἀσπερχὲς κλονέων ἔφειπ' ὦκὺς Ἀχιλλεύς.
 ὡς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεοφι κύνων ἐλάφοιο δῖηται,
 ὄρσας ἐξ εὐνῆς, διὰ τ' ἄγρεα καὶ διὰ βήσσας· 190

- τὸν δ' εἴπερ τε λάθῃσι καταπιήξας ὑπὸ θάμνω,
 ἀλλὰ τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον, ὄφρα κεν εὖρη'
 ὧς Ἔκτωρ οὐ λήθε ποδώκεα Πηλεΐωνα. |
 ὄσοάκι δ' ὀρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων
 ἀντίον ἀίξασθαι ἐνδμήτους ὑπὸ πύργους, 195
 εἴ πως Φοῖ καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσιν,
 τοσοάκι μιν προπάρουθεν ἀποστρέψασκε παραφθᾶς
 πρὸς πεδίον' αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεὶ. |
 ὧς δ' ἐν ὀνείρω οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν,
 οὔτ' ἄρ' ὃ τὸν δύναται ὑποφενυγέμεν οὔθ' ὃ διώκειν, 200
 ὧς ὃ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσίν, οὐδ' ὃς ἀλύξαι.
 πῶς δέ κεν Ἔκτωρ κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,
 εἰ μὴ Φοῖ πύματόν τε καὶ ὕστατον ἦντιε' Ἀπόλλων
 ἐγγύθεν, ὅς Φοῖ ἐπῶρε μένος λαίμηρά τε γούνα; |
 λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρῆατι δῖος Ἀχιλλεύς,
 οὐδ' ἔα' ἰέμεναι ἐπὶ Ἔκτορι πικρὰ βέλεμνα,
 μὴ τις κῦδος ἄροιο βαλῶν, ὃ δὲ δεύτερος ἔλθοι. |
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρουνοὺς ἀφίκοιτο,
 καὶ τότε δὴ χρύσεια πατῆρ ἐτίταινε τάλαντα,
 ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο, 210
 τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ' Ἔκτορος ἵπποδάμοιο,
 ἔλκε δὲ μέσσα λαβῶν' ἔρεπε δ' Ἔκτορος αἰσιμον ἤμαρ,
 ὄχρετο δ' εἰς Ἀφίδαο, λίπεν δέ φε Φοῖβος Ἀπόλλων. |
 Πηλεΐωνα δ' ἵκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη Φέπεια πτερόεντα προσηύδα' 215
 »νῦν δὴ νῶϊ ΦέΦολπα, δίφιλε φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
 οἴσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι προτὶ νῆας,
 Ἔκτορα δηώσαντε μάχης ἄατόν περ ἔόντα.
 οὐ Φοῖ νῦν ἔτι γ' ἔστι πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι,
 οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι Φεκάφερτος Ἀπόλλων
 προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο. |
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν στήθι καὶ ἄμπνυο, τόνδε δ' ἐγὼ τοι
 οἰχομένη πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι.« |
 ὧς φάτ' Ἀθηναίη, ὃ δ' ἐπέιθετο, χαῖρε δὲ θυμῶ,
 στήθ' ἄρ' ἐπὶ μελῆς χαλκογλώχινος ἔρεισθεῖς. 225
 ἦ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κυχῆσατο δ' Ἔκτορα δῖον
 Δηιοφόβω ΦεΦικυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν,
 ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη Φέπεια πτερόεντα προσηύδα'
 »ἦθεῦ', ἦ μάλα δὴ σε βιάζεται ὠκύς Ἀχιλλεύς,

- Φάστν πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκων
 ἀλλ' ἄγε δὴ στήμεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες. « | 230
 τὴν δ' αὖτε προσέφειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ
 » Διήφοβ', ἧ μὲν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα
 γνωτῶν, οὗς Φεκάβη ἠδὲ Πριάμος τέκε παῖδας·
 νῦν δ' ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσασθαι, 235
 ὃς τλῆς εἴνεκ' ἐμεῖο, ἐπεὶ Φίδες ὀφθαλμοῖσιν,
 τείχεος ἐξελθεῖν, ἄλλοι δ' ἔντισθε μένουσιν. « |
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη·
 » ἦθεϊ', ἧ μὲν πολλὰ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 λίσσονθ' ἐξείης γουνοῦμενοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι, 240
 αὐθι μένειν· τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες·
 ἀλλ' ἐμὸς ἔνδοθι θυμὸς εἰείρετο πένθει λυγρῶ. |
 νῦν δ' ἰθὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, μηδέ τι δούρων
 ἔστω φειδωλή, ἵνα Φεῖδομεν εἴ κεν Ἀχιλλεύς
 νῶϊ κατακτείνας ἔναρα βροτιόεντα φέρηται 245
 νῆας ἔπι γλαφυράς, ἧ κεν σῶ δουρὶ δαμήη. «
 ὣς φαμένη καὶ κερδοσύνη ἠγήσασ' Ἀθήνη. |
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέφειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ
 » οὐ σ' ἔτι, Πηλέος νιέ, φοβήσομαι, ὥς τὸ πάρος περ. 250
 τρὶς περὶ Φάστν μέγα Πριάμου δίον, οὐδέ ποτ' ἔτλην
 μεῖναι ἐπερχόμενον· νῦν αὐτὲ με θυμὸς ἀνήκεν
 στήμεναι ἀντία σεῖο· ἔλοιμί κεν ἧ κε Φαλοίην. |
 ἀλλ' ἄγε δεῦρο θεοῦς ἐπιβωσόμεθ'· οἱ γὰρ ἄριστοι
 μάρτυροι ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἁρμονιάων· 255
 οὐ γὰρ ἐγὼ σ' ἔκπαρλον ἀΦεικιῶ, αἶ κεν ἐμοὶ Ζεὺς
 δῶη καμμονίην, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι·
 ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ' κέ σε συλήσω κλυτὰ τεύχε', Ἀχιλλεῦ,
 νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν· ὥς δὲ σὺ ἠέξῃεν. « |
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα Φιδῶν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 260
 » Ἔκτορ, μὴ μοι, ἄλαστε, συνημοσύνας ἀγόρευε.
 ὥς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὄρκια πιστά,
 οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρκτοι ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσι,
 ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν,
 ὥς οὐκ ἔστι· ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, οὔτε τι νῶϊν 265
 ὄρκια γ' ἔσσονται, πρὶν ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
 αἵματος ἄσαι Ἄρηα, ταλαύρουνον πολεμιστήν. |
 παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκει· νῦν σε μάλα χερῆ

- αἰχμητὴν τ' ἔμμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν.
 οὐ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις, ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη 270
 ἔγχε' ἐμῷ δαμάει· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποιεῖσις
 κήδε' ἐμῶν ἐτάρων, οὓς ἔκτανες ἔγχεϊ θύων.« |
 ἦ ῥα καὶ ἄμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος.
 καὶ τὸ μὲν ἅντα Φιδῶν ἠλεύατο φαίδιμος Ἔκτωρ
 ἔξετο γὰρ προΦιδῶν, τὸ δ' ὑπέροπτατο χάλκεον ἔγχος, 275
 ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη· ἀνὰ δ' ἤρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,
 ἄψ δ' Ἀχιλῆϊ δίδου, λάθε δ' Ἔκτορα, ποιμένα λαῶν. |
 Ἔκτωρ δὲ προσέφειπεν ἄμύμονα Πηλεΐωνα·
 »ἤμβροτες, οὐδ' ἄρα πῶ τι, θεοῖσ' ἐπιφείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 ἐκ Διὸς ἠεῖδεις τὸν ἐμὸν μόρον. ἦ τοι ἔφης γε!
 ἀλλὰ τις ἄρτιφειῆς καὶ ἐπικλοπος ἔπλεο μύθων,
 ὄφρα σ' ὑποδφείσας μένεος ἀκῆς τε λάθωμαι. |
 οὐ μὲν μοι φεύγοντι μεταφρέων ἔν δόρῳ πῆξις,
 ἀλλ' ἰθὺς μεμαῶτι διὰ σιγήθεσφιν ἔλασσον,
 εἴ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλυναι 285
 χάλκεον. ὥς δὴ μιν τεῶ ἔν χροῖ πᾶν κομίσατο!
 καὶ κεν ἔλαφρότερος πόλεμος Τρῶεσσι γένοιτο
 σεῖο καταφθιμένοι· σὺ γὰρ σφισι πῆμα μέγιστον.« |
 ἦ ῥα καὶ ἄμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 καὶ βάλε Πηλεΐδαο μέσον σάκος οὐδ' ἀφάμαρτεν 290
 τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκεος δόρου, χῶσατο δ' Ἔκτωρ
 ὅτι ῥά Φοι βέλος ὠκὺν ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός,
 σιῆ δὲ κατηφῆσας, οὐδ' ἄλλ' ἔχε μείλιον ἔγχος.
 Διήφοβον δ' ἐκάλει λευκάσπιδα μακρὸν ἄσους·
 ἦτιέ μιν δόρου μακρόν· ὃ δ' οὐ τί Φοι ἐγγύθεν ἦεν. | 295
 Ἔκτωρ δ' ἔγνω Φῆσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·
 » ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ με θεοὶ θανάτῳ δε κάλεσαν·
 Διήφοβον γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἠρώα παρόεμμεν·
 ἀλλ' ὃ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν Ἀθήνη.
 νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακός, οὐδ' ἔτ' ἄνευθεν, 300
 οὐδ' ἀλή· ἦ γὰρ ῥα πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν
 Ζηνί τε καὶ Διὸς νῦν, Φεκηβόλῳ, οἳ με πάρος περ
 πρόφρονες ἐρρούατο· νῦν αὐτέ με μοῖρα κιχάνει.
 μὴ μὰν ἀσπουδαί γε καὶ ἀκλεέως ἀπολοίμην,
 ἀλλὰ μέγα ὀρέξας τι καὶ ἔσσομένοισι πυνθέσθαι.« | 305
 ὣς ἄρα φωνήσας ἐΦερούσατο φάσγανον ὀξύ,
 τό Φοι ὑπὸ λαπάρῃν τέτατο μέγα τε σιβαρόν τε,

- οἴμησεν δὲ Φαλεις ὣς τε αἰετὸς ὑψιπετής,
 ὅς τ' εἰσιν πεδίονδε διὰ νεφέων ἔρεβενῶν
 ἀρπάζων ἢ Φάρν' ἀμαλῆν ἢ πτώκα λαγῶν· 310
 ὣς Ἐκτωρ οἴμησε τινάσσων φάσγαρον δξύ· |
 ὠρμήθη δ' Ἄχιλεύς, μένεος δ' ἐμπλήσοτο θυμὸν
 ἀγρίοιο, πρόσθεν δὲ σάκος στέροιο κάλυψεν
 καλὸν δαιδάλεον, κόρυθι δ' ἐπένευε φαινή
 τετραφάλῳ· καλαὶ δὲ περισσείοντο Φέθειραι 315
 χρύσειαι, ἃς Ἐφραιστος ἴει λόφον ἀμφὶ θαμείας· |
 οἶος δ' ἀστὴρ εἰσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῶ
 Φέσπερος, ὅς κάλλιστος ἐν οὐρανῶ ἴσταται ἀστὴρ,
 ὡς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' ἐνήκεος, ἣν ἄρ' Ἄχιλλεύς
 πάλλεν δεξιτερῇ φροσέων κακὸν Ἐκτορι δίφ, 320
 εἰσορόων χροῖα καλόν, ὅπη Φεῖξειε μάλιστα· |
 τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χροῖα χάλκεα τεύχη,
 καλά, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτάς·
 φαίνεται δ' ἢ κληῖδες ἀπ' ὤμων ἀνχέν' ἔχουσιν,
 λαυκανίη, ἵνα τε ψυχῆς ὤκιστος ὄλεθρος· 325
 τῇ δ' ἐπὶ Φοῖ μεμαῶτ' ἔλασ' ἔγχεϊ δῖος Ἄχιλλεύς,
 ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' ἀνχένος ἤλυθ' ἀκωκή·
 οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεια,
 ὄφρα τί μιν προτιφείποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν.
 ἦριπε δ' ἐν κονίησ'· | ὃ δ' ἐπέυξατο δῖος Ἄχιλλεύς· 330
 »Ἐκτορ, ἀτὰρ ποθ' ἔφης Πατροκλέε' ἐξαναρίξων
 ζωὸς ἔσεσθ', ἐμὲ δ' οὐδὲν ὀπίξσο νόσφιν ἔοντα,
 νῆπιε! τοῖο δ' ἀνευθεν ἀοσητήρ μεγ' ἀμείνων
 νηυσὶν ἐπι γλαφυροῖσιν ἐγὼ μετόπισθε λελείμην,
 ὅς τοι γούνατ' ἔλυσα· σὲ μὲν κύνες ἠδ' οἰωνοὶ 335
 ἐλκήσουσ' ἀφικῶς, τὸν δὲ κτεριοῦσιν Ἀχαιοί.« |
 τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαῖολος Ἐκτωρ·
 »λίσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων σῶν τε τοκῆων,
 μὴ μ' ἔαιεν παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάφαι Ἀχαιῶν!
 ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκὸν τε Φάλις χρυσόν τε δέδεξο, 340
 δῶρα τὰ τοι δώσουσι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ,
 σῶμα δὲ Φοῖκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
 Τρῶες καὶ Τρῶων ἄλοχοι λελάχουσι θανάοντα.« |
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα Φιδῶν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἄχιλλεύς·
 »μή με, κύων, γούνων γουνάζσο μηδὲ τοκῆων· 345
 αἶ γάρ πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη

μ' ἀποταμνόμενον κρέα' ἔδμεναι, οἶα Φέφοργας !
 ς οὐκ ἔσθ' ὃς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι,
 δδ' εἴ κεν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήρι' ἄποινα
 ῆσσω' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχονται δὲ καὶ ἄλλα 350
 δδ' εἴ κεν σ' αὐτὸν χρυσῶν Φερούσασθαι ἀνώγη
 ἀρδανίδης Πρίαμος· οὐδ' ὧς σέ γε πότνια μήτηρ
 θεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ὃν τέκεν αὐτή,
 ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσσονται. « |
 τὸν δὲ καιαθνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ 355
 ἦ σ' εὐ γινώσκων προτιόσσομαι, οὐδ' ἄρ' ἔμμελλον
 εἰσέμεν' ἦ γὰρ σοὶ γε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός.
 ῥάζω νῦν μὴ τοί τι θεῶν μήνιμα γέωμαι,
 ματι τῶ, ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
 ἄθλων ἐόντ' ὀλέσσωσιν ἐν Σκαιῆσι πύλῃσιν. « | 360
 ὧς ἄρα μιν Φειπόντα τέλος θανάτιο κάλυψεν,
 ἄσυχ' δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη Ἄφιδόσδε βεβήκει,
 ὃν πότμον γούωσα, λιποῦσα δροσότητα καὶ ἦβην. |
 ὃν καὶ τεθνηῶτα προσηύδα διὸς Ἀχιλλεύς·
 πέθναθι κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὁππότε κεν δῆ 365
 ζεύς ἐθέλῃ τελέσαι ἢ δ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι. « |
 ἦ ῥα καὶ ἐκ νεκροῖο Φερούσατο χάλκεον ἔγχος,
 καὶ τό γ' ἀνευθεν ἔθηχ', ὃ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔσולה
 ἰματόεντ'. ἄλλοι δὲ περιδραμον νῆες Ἀχαιῶν,
 ἦ καὶ θηήσαντο φνὴν καὶ Φεῖδος ἀγητὸν 370
 Ἔκτορος· οὐδ' ἄρα Φοῖ τις ἀνουιητί γε παρέστη.
 ὃδε δὲ τις Φεῖπεσκε Φιδῶν ἐς πλησίον ἄλλον·
 ὦ πόποι ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφαφάασθαι
 Ἔκτωρ ἦ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέω ! «
 ὧς ἄρα τις Φεῖπεσκε καὶ οὐτάσασκε παραστάς. | 375
 ὃν δ' ἐπεὶ ἐξενάρριξε ποδάρκης διὸς Ἀχιλλεύς,
 ἰάς ἐν Ἀχαιοῖσιν Φέπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
 ὦ φίλοι Ἀργείων ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 περὶ δὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,
 ς κακὰ πόλλ' ἔρρηξεν, ὅσ' οὐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι, 380
 ἦ δ' ἄγετ' ἀμφὶ πόλιν σὸν τεύχεσι πειροθῶμεν,
 ῥα κ' ἔτι γινῶμεν Τρώων νόον, ὃν τιν' ἔχουσιν,
 καταλείψουσιν πόλιν ἄκρον τοῦδε πεσόντος,
 ἢ μένειν μεμάασι καὶ Ἔκτορος οὐκέτ' ἐόντος. |
 ἀλλὰ τί μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός; 385

κεῖται παρ νήεσσι νέκυσ ἄκλειτος ἄθαπτος
 Πάτροκλος ! τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὄφρα κ' ἐγὼ γε
 ζωοῖσιν μετέω καὶ μοι φίλα γούνατ' ὄρωρη.
 εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν Ἀφίδαο,
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κείθι φίλου μεμνήσομ' ἑταίρου. | 390
 νῦν δ' ἄγ' ἀείδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῆσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν.
 ἠράμεθα μέγα κῦδος' ἐπέφρομεν Ἔκτορα δῖον,
 ᾧ Τρωῆες κατὰ Φάστν θεῶ ὡς εὐχετόωντο. » |

ἦ ἴα καὶ Ἔκτορα δῖον ἀφεικέα μήδετο Φέροα. 395
 ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρονε τέροντε
 ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρυγης, βοέους δ' ἐξῆπτεν ἱμάντας,
 ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε, κάρη δ' ἔλκεσθαι ἔασεν
 ἐς δίφρον δ' ἀναβάς, ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' ἀείρας,
 μάλισταν δ' ἔλααν, τῷ δ' οὐκ ἀφέροντε πετέσθην. 400
 τοῦ δ' ἔεν ἐλκομένοιο κονίσσαλος, ἀμφὶ δὲ χαιται
 κῦναι πίτναντο, κάρη δ' ἔπαν ἐν κονίῃσιν
 κῆτο πάρος χαρίεν' τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσιν
 δῶκεν ἀφεικίσσασθαι ἔφῃ ἐν παιροῖδι γαίῃ. |

ὣς τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἔπαν' ἠ δὲ νῦ μήτηρ 405
 τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρομφε καλύπτωρη
 τηλόσε, κώκυσεν δὲ μάλα μέγα παῖδα Φιδούσα.
 ᾧμωξεν δ' ἔλεεινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 κωκνῶ τ' εἶχοντο καὶ οἰμωγῇ κατὰ Φάστν.
 τῷ δὲ μάλιστ' ἄρ' ἔεν ἐναλίγκιον, ὡς εἰ ἅπανα 410
 Φίλιος ὄφρονέσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκρης. |
 λαοὶ μὲν ἴα γέροντα μόγῃς ἔχον ἀσχαλόωντα,
 ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Λαοδανιάων.

πάντας δ' ἐλλιτάνευε κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
 ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα Φέκαστον' | 415

»σχέσθε, φίλοι, καὶ μ' οἷον εἴσατε, κηδόμενοί περ,
 ἐξελθόντα πόληος ἰκέσθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 λίσσωμ' ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον ὄβριμοφρογόν,
 αἷ κέ ποθ' ἠλικίην αἰδέοσεται ἠδ' ἐλεήση
 γῆρας. καὶ δὲ νῦ τῷ γε πατὴρ τοῖόσδε τέτυκται, 420
 Πηλεὺς, ὅς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρομφε πῆμα γενέσθαι
 Τρωσὶ· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγε' ἔθηκεν
 τόσσους γὰρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας. |
 τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι, ἀγνύμενός περ,

ὡς ἐνός, οὐ μὲν ἄχος ὀξὺν κατοίσεται Ἄφιδος εἶσω,
 Ἐκτορος ὡς ὄφελεν θανέμεν ἐν χερσὶν ἐμῆσιν !
 τῷ κε κορσεσάμεθα κλαίοντέ τε μυρομένω τε,
 μήτηρ θ', ἢ μιν ἔτικτε δυσάμμορος, ἦδ' ἐγὼ αὐτός. »

425

ὣς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ σιενάχοντο πολῖται |
 Τρωάσι δ' αὖ Φεκάβη ἀδινοῖ' ἐξῆρχε γόοιο·

430

« τέκνον ! ἐγὼ δ' Φειλή ! τί νυν βείομαι, αἰνὰ παθοῦσα,
 οεῖ' ἄπο τεθνηῶτος ; ὃ μοι νύκτας τε καὶ ἡμᾶρ
 εὐχλωλὴ κατὰ Φάστνυ πελέσκειο, πᾶσι τ' ὄνηαρ,
 Τρωαί τε καὶ Τρωϊῆσι κατὰ πτόλιν, οἳ σε θεὸν ὡς
 δηδέχατ' ἢ γὰρ καὶ σφι μάλα μέγα κῦδος ἔεσθα
 ζῶδς ἑών ! νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κίχάνει. » |

435

ὣς ἔφατο κλαίουσ', ἄλοχος δ' οὐπω τι πέπυστο
 Ἐκτορος· οὐ γὰρ Φοῖ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἐλθὼν
 ἠγγεῖλ' ὅτι ἰδὲ Φοῖ πόσις ἔκτιοθι μίμνε πυλάων.

440

ἀλλ' ἢ γ' ἴσιδὸν ὑφαινε μυχῶ δόμου ὑψηλοῖο
 δίπλακα πορφυρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσεν.

κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν ἐυπλοκάμοις κατὰ δῶμα
 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα πέλοιτο

Ἐκτορι θεομὰ λοετρὰ μάχης ἔκ ροστήσαντι,
 νηπίη ! οὐδ' ἐνόησεν ὃ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν

445

χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασε γλανκῶπις Ἀθήνη· |
 κωκυτοῦ δ' ἤκουσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου·
 τῆς δ' ἐΦελίχθη γυῖα, χαμαὶ δὲ Φοῖ ἔκπεσε κερκίς.
 ἦ δ' αὖτις δμωῆσιν ἐυπλοκάμοιοι μειτηύδα·

» δεῦτε, δύω μοι ἔπεσθε, Φίδω τίνα Φέργα τέτυκται.

450

αἰδοίης Φεκυρῆς Φοπὸς ἔκλυον, ἐν δ' ἐμοὶ αὐτῆ
 στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γούνα
 πήγνυται· ἐγγὺς δὴ τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσιν. |

αἶ γὰρ ἀπ' οὐατος εἶη ἐμεῦ Φέπος ! ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δέδΦια μὴ δὴ μοι θρασὺν Ἐκτορα δῖος Ἀχιλλεύς,

455

μοῦνον ἀποιμήξας πόλιος, πεδίονδε δίηται,
 καὶ δὴ μιν καταπάσση ἀγνηροῖης ἀλεγεινῆς,
 ἢ μιν ἔχεσθ', ἐπεὶ οὐ ποτ' ἐνὶ πληθυῖ μένεν ἀνδρῶν,
 ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ Φὸν μένος οὐ τιμν Φεῖκων. » |

ὣς φαμένη μεγάρουο διέσσυτο μαινάδι Φίση,
 παλλομένη κροαδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῆ.

460

αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἴξεν ὄμιλον,
 ἔστη παπτήγασ' ἐπὶ τείχεϊ, τὸν δ' ἐνόησεν

- ἔλκόμενον πρόσθεν πόλιος· ταχέες δέ μιν ἵπποι
 ἔλκον ἀκηδέστως κούλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν. | 465
 τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυπεν,
 ἤριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσεν.
 τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς βάλε δέσματα σιγαλόεντα,
 ἄμπυκα κεκρούφαλον τ' ἠδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην
 κρηδέμενόν θ', ὃ ῥά Φοι δῶκε χροσέη Ἀφροδίτῃ 470
 ἡματι τῷ, ὅτε μιν κορυθαίολος ἠγάγεθ' Ἔκτωρ
 ἐκ δόμου Ἡετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία Φέδνα.
 ἀμφὶ δέ μιν γαλόφ τε καὶ εἰνατέρες Φάλις ἔσταν,
 αἷ Φε μετὰ σφίσιν εἶχον ἀνυξομένην ἀπολέσθαι. |
 ἦ δ' ἐπεὶ οὖν ἄμπνυτο καὶ ἔς φρένα θυμὸς ἀγέρονθι, 475
 ἀμβλήδην γοόουσα μετὰ Τρωῶσιν ἔΦειπεν·
 »Ἔκτωρ! ἐγὼ δύστηνος! ἢ ἤ ἄρα γεινόμεθ' αἴση
 ἀμφοτέροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,
 αὐτὰρ ἐγὼ Θήβῃσιν ὑπὸ Πλάκῳ ὑλήεσση
 ἐν δόμῳ Ἡετίωνος, ὃ μ' ἔτρεφε τυτθὸν εὐῶσαν, 480
 δύσμορος αἰνόμορον· ὧς μὴ μ' ὄφελλε τεκέσθαι! |
 νῦν δὲ σὺ μὲν ὃ' Ἀΐδαο δόμους ὑπὸ κεύθει γαίης
 ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγεροῦ ἐνὶ πένθει λείπεις
 χῆρην ἐν μεγάροισι· πᾶσι δ' ἔτι νήπιος αὐτως,
 ὃν τέκομεν σύ τ' ἐγὼ τε θυσάμμοροι· οὔτε σὺ τούτῳ 485
 ἔσσεαι, Ἔκτωρ, ὄνηαρ, ἐπεὶ θάνες, οὔτε σὺ οὗτος. |
 ἦν περ γὰρ πόλεμόν γε φύγη πολύδακρον Ἀχαιῶν,
 αἰεὶ τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κήδε' ὀπίσω
 ἔσσουν· ἄλλοι γάρ Φοι ἀποΦρήσουσιν ἀρούρας·
 ἤμαρ δ' ὀρφανικὸν παναφήλικα παῖδα τίθησιν· 490
 πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρηαί. |
 δυνόμενος δέ τ' ἄνεισι πᾶσι ἐς πατρός ἐταίρους,
 ἄλλον μὲν χλαίνης Φερύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·
 τῶν δ' ἐλεησάντων κοιτύλην τις τυτθὸν ἐπέσχεν,
 χεῖλεα μὲν τ' ἐδίην', ὑπερῶν δ' οὐκ ἐδίηεν. | 495
 τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλῆς ἐκ δαιτύος ἔστυφέλιξεν,
 χερσὶν πεπληγὸς καὶ ὄνειδείοισιν ἐνίσσων
 ,Φέρο' οὕτως· οὐ σὸς γε πατὴρ μεταδαινύται ἡμῖν·'
 δακρυόεις δέ τ' ἄνεισι πᾶσι ἐς μητέρα χῆρην,
 ΦαστυΦάναξ, ὃς πρὶν μὲν ἐΦοῖ' ἐπὶ γούνασι πατρός 500
 μυελὸν οἶον ἔδεσκε καὶ οἰῶν πίονα δημόν·
 αὐτὰρ ὄθ' ὕπνος ἔλοι, παύσαιτό τε νηπιαχεύων,

εὐδεοκ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι ιυθῆνης,
 εὐνῆ ἐνι μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ. |
 νῦν δέ κε πολλὰ πάθῃσι φίλοι' ἀπὸ πατρὸς ἁμαρτιῶν, 505
 ΦαστυΦάναξ ὃν Τρωῶες ἐπικλήσῃσι καλέουσιν
 οἶος γάρ σφιν ἔρυσσο πύλας καὶ τείχεα μακρά. |
 νῦν δέ σέ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνοῖσι, νόσφι τοκῆων,
 αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεὶ κε κύνες κορέσωνται,
 γυμνόν' ἀτάρ τοι Φείμαι' ἐνὶ μεγάροισι κέονται 510
 λεπτιὰ τε καὶ χαρίεντα τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
 ἀλλ' ἦ τοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέω,
 οὐδὲν σοί γ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεαι αὐτοῖς,
 ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωιάδων κλέος ἔμμεν. «
 ὣς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ σιενάχοντο γυναικες. | 515

ΙΛΙΑΔΟΣ Ψ.

Τάφος Πατρόκλου.

ὣς οἱ μὲν σιενάχοντο κατὰ πτόλιν' αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκοντο,
 οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἔφῃν ἐπὶ νῆα Φέκαστος,
 Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἶα' ἀποσκίδνασθαι Ἀχιλλεύς,
 ἀλλ' ὅ γε Φοῖσ' ἐτάροισι φιλοποτόλεμοισι μετηνύδα' | 5
 » Μυρμιδόνας ταχύπωλοι, ἐμοὶ ἐρίφῃρες εἵταιροι,
 μὴ δὴ πω ὑπ' ὄχεσφι λυόμεθα μύνηχας ἵππους,
 ἀλλ' αὐτοῖσ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν ἄσσον ἰόντες
 Πάτροκλον κλαίωμεν' ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανάτων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο, 10
 ἵππους λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες. « |
 ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ὤμωξαν ἀΦολλέες, ἦρχε δ' Ἀχιλλεύς.
 οἱ δὲ τρεῖς περὶ νεκρὸν εὐτριχας ἤλασαν ἵππους
 μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι Θέτις γόου ἕμερον ὤρσεν.
 δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν 15
 δάκρυσι τοῖον γὰρ πόθειον μῆσιτωρα φόβοιο. |
 τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἄλινοῖ' ἐξῆρχε γόοιο,
 χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσφιν εἵταιρον
 » χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἶν ἈΨίδαο δόμοισιν'
 πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιδεν ὑπέστην, 20
 Ἐκτορα δεῦρ' ἐρύσας δώσειν κυσὶν ὦμὰ δάσασθαι,
 δώδεκα δὲ προπάροιδε πυρῆς ἀποδειροτομήσειν

Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθεῖς. « |

ἦ ῥα καὶ Ἐκτορα δῖον ἀΦεικέα μῆδετο Φέρογα,
πρηνέα πὰρ λεχέεσσι Μενουτιάδαο τανύσσας 25

ἐν κοινήσ'. οἱ δ' ἔντε' ἀφωπλίζοντο Φέκαστος
χάλκεα μαρμαίροντα, λύον δ' ὑψηχέας ἵππους,

κὰδ δ' ἴζον παρὰ νηὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
μυρῖοι | αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφρον μενοΦεικέα δαίνυ. 30

πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ δρεχθεον ἀμφὶ σιδήρω
σφραζόμενοι, πολλοὶ δ' ὄβριες καὶ μηκάδες αἶγες·

πολλοὶ δ' ἀργιόδοτες ὕες, θαλέθοντες ἀλοιφῇ,
εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἑφραίσιοιο·

πάντη δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρυντον ἔρρεεν αἶμα. |
αὐτὰρ τὸν γε Φάνακτα ποδώκεα Πηλεΐωνα 35

εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
σπουδῇ παρπεπιθόντες, εἵταιρον χωόμενον κῆρ. |

οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνονος ἴζον ἰόντες,
αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσαν 40

ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, εἰ πεπίθοιεν
Πηλεΐδην λούσασθαι ἄπο βρότον αἱματόεντα. |

αὐτὰρ ὁ γ' ἠρόετο στερεῶς, ἐπὶ δ' ὄρκον ὄμοσεν·
»οὐ μὰ Ζῆν', ὅς τις τε θεῶν ὑπάτος καὶ ἄριστος,

οὐ θέμις ἐστὶ λοιστρά κερήατος ἄσπον ἰκέσθαι,
πρὶν γ' ἐνὶ Πάτροκλοῦν θέμεναι πυρὶ σῆμά τε χεῦαι 45

κείρασθαι τε κόμην, ἐπεὶ οὐ μ' ἔτι δεύτερον ὄδε
ἴξει' ἄχος κροαδίην, ὄφρα ζωοῖσι μετείω. |

ἀλλ' ἦ τοι νῦν μὲν στυγερῇ πειθώμεθα δαιτί
ἠῶθεν δ' ὄτρυνε, Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,

ἕλην τ' ἀξέμεναι παρὰ τε σχέμεν ὅσο' ἐπιΦεικῆς
νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ ζόφον ἠεροέοντα, 50

ὄφρ' ἦ τοι τοῦτον μὲν ἐπιφλέγῃ ἀκάματον πῦρ
θᾶσσον ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ Φέρογα τράπονται. « |

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο.
ἔσσυμένως δ' ἄρα δόρπον ἐφολλίσσαντες ἕκαστοι 55

δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΨίσης.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἕξ ἔρον ἔντο,

οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίηνδε Φέκαστος. |
Πηλεΐδης δ' ἐπὶ θινὶ πολυγλοίσβοιο θαλάσσης

κεῖτο βαρὺ στενάχων, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσι,
ἐν καθαροῖ, ὄθι κόματ' ἐπ' ἠϊόνος κλύζεσκον. 60

εὔτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
 ῥήδνυμος ἀμφιχυθείς—μάλα γὰρ κάμε φαίδιμα γυῖα
 Ἔκτορ' ἐπαΐσσων προτὶ Φίλιον ἠγεμόεσσαν—
 ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχῇ Πατροκλέεος δ' Φειλοῖτο.

65

πάντ' αὐτῷ, μέγεθός τε καὶ ὄμματα κάλ' ἐφέφικτο
 καὶ φωνήν, καὶ τοῖα περὶ χροῖ' εἶματα φέστο· |
 σιῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔφειπεν·
 »εὐδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλε', Ἀχιλλεῦ.

70

οὐ μὲν μεν ζώοντος ἀκήδεες, ἀλλὰ θανόντιος·
 θάπτε με ὅτι τάχιστα, πύλας Ἀφίδαο περήσω.
 τῆλέ με φέρογνοι ψυχαί, φείδωλα καμόντων,
 οὐδὲ μέ πω μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖ' ἔάουσι,
 ἀλλ' αὐτως ἀλάλῃμαι ἄν' εὐρυπυλῆς Ἀφιδος δῶ· |
 καὶ μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτὶς
 νίσσομαι ἐξ Ἀφίδαο, ἐπεὶ με πυρὸς κελάχητε.

75

οὐ μὲν γὰρ ζωοὶ γε φίλων ἀπάνευθεν ἐταίρων
 βουλάς ἐζόμενοι βουλευόμεν, ἀλλ' ἐμὲ μὲν κῆρ
 ἀμφέχανε στυγερῆ, ἣ περ λάχε γεινόμενόν περ·
 καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ μοῖρα, θεοῖσ' ἐπιφείκει' Ἀχιλλεῦ,
 τείχε' ὑπο Τρώων εὐηφενέων ἀπολέσθαι· |

80

ἄλλο δέ τοι φερέω καὶ ἐφήσομαι, αἶ κε πύθηαι.
 μὴ ἐμὰ σὼν ἀπάνευθε τιθήμεναι δοτέ', Ἀχιλλεῦ,
 ἀλλ' ὁμοῦ, ὡς τράφομέν περ ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,
 εὔτε με τυτθὸν ἔοντα Μενόϊτιος ἐξ Ὀπόντιος
 ἤγαγεν ὑμέτερόνδ' ἀνδροκτασίης ὑπο λυγρῆς,
 ἦματι τῷ, ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος,
 νήπιος, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθείς·
 ἔνθα με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἱππότη Πηλεὺς
 ἔτροφέ τ' ἐνδυκέως καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηνεν

85

ὡς δὲ καὶ δοτέα νῶν ὀμῆ σορὸς ἀμφικαλύπτοι· « |

90

91

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς·

93

»τίπτε μοι, ἠθδεῖη κεφαλῆ, δεῦρ' εἰλήλουθας
 καὶ μοι ταῦτα φέκαστ' ἐπιτέλλεαι; αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 πάντα μάλ' ἐκτελέω καὶ πείσομαι ὡς σὺ κελεύεις.
 ἀλλὰ μοι ἄσσον σιῆθι· μίνυνθά περ ἀμφιβαλόντε
 ἀλλήλους, ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο· « |

95

ὣς ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλησιν
 οὐδ' ἔλαβε· ψυχῇ δὲ κατὰ χθοῖος ἤυτε καπνὸς
 ὄχετο τετριγυῖα, ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς

100

χεροί τε συμπλατάγησε, *Φέπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔφειπεν* |

ὦ πόποι, ἦ ῥά τις ἔσσι καὶ εἶν' Ἀφίδαο δόμοισιν

ψυχὴ καὶ Φεῖδωλον, ἀτὰρ φρένες οὐκ ἔνι πάμπαν.

παννυχίη γάρ μοι Πατροκλέεος δΦεῖλοιῶ

ψυχὴ ἐφρεστήκει γούωσά τε μυρομένη τε,

καὶ μ' ἐπέτελλε *Φέκαστα, Φέφικτο* δὲ θέσκελον αὐτῶ.«

ὣς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἕμερον ὤρσε γούοιο

μυρομένοισι δὲ τοῖσι φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως

ἀμφὶ νέκυν ἔλειονόν. | ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων

οὐρῆάς τ' ὠτρυνε καὶ ἀνέρας ἀξέμεν ὕλην

πάντοθεν ἐκ κλισιῶν· ἐπὶ δ' ἀνῆρ ἐσθλὸς δρώρει,

Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος. |

οἱ δ' ἴσαν ὕλοτόμους πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοιτες

σειράς τ' εὐπλέκτους· πρὸ δ' ἄρ' οὐρῆες κίον αὐτῶν

πολλὰ δ' ἄνατὰ κάτατὰ πάρατὰ τε δόχημά τ' ἦλθον.

ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοὺς προσέβαν πολυπίδακος Ἰδης,

αὐτικ' ἄρα δρυὺς ὑψικόμους ταναήκει χαλκῶ

τάμνον ἐπειγόμενοι· ταὶ δὲ μεγάλα κτυπέουσαι

πίπτον. | τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσοοντες Ἀχαιοὶ

ἔκδεον ἡμιόνων· ταὶ δὲ χθόνα ποσοὶ δατεῦντο

ἐλδόμεναι πεδίοιο διὰ ῥωπήμια πυκνά.

πάντες δ' ὕλοτόμοι φιτροὺς φέρον· ὣς γὰρ ἀνώγει

Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.

καὶ δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλον ἐπισχερώ, ἐνθ' ἄρ' Ἀχιλλεύς

φράσσαο Πατροκλῶ μέγα *Φηρίον* ἠδὲ *Φοῖ* αὐτῶ.

αὐτὰρ ἐπεὶ πάντη παρακάββαλον ἄσπετον ὕλην,

ἦατ' ἄρ' αὐθι μένοντες ἀΦολλέες. | αὐτὰρ Ἀχιλλεύς

αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπιτολέμοισι κέλευσεν

χαλκὸν ζώνωνσθαι, ζεῦξαι δ' ὑπ' ὄχεσφι *Φέκαστον*

ἵππους· οἱ δ' ὠρουντο καὶ ἐν τεύχεσσι ἐδυον,

ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραβᾶται ἠνίοχοί τε.

πρόσθε μὲν ἱπῆες, μετὰ δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν,

μυριοὶ ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον εἰαῖροι.

θροεὶ δὲ πάντα νέκυν καταΦεῖλνον, ἕς ἐπέβαλλον

κειρόμενοι· ὀπιθεν δὲ κάρη ἔχε διος Ἀχιλλεύς

ἀχνύμενος· ἔταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' Ἀφιδόσδε. |

οἱ δ' ὅτε χῶρον ἴκανον, ὅθι σφίσι πέφραδ' Ἀχιλλεύς,

κάτθεσαν, αἴψα δὲ Φοὶ μενοΦεικέα νῆσον ὕλην.

ἐνθ' αὐτὶ ἄλλ' ἐνόησε ποδάροκς διος Ἀχιλλεύς·

σιτὰς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείρατο χαιτήν,
τὴν ἴα Σπερχεῖω ποταμῷ τρέφε τηλεθόωσαν
ὀχθησῆας δ' ἄρα Φεῖπε Φιδῶν ἐπὶ Φοίνοπα λόντον· |

» Σπερχεῖ, ἄλλως σοὶ γε πατὴρ ἤροῦσατο Πηλεΐς,
κεῖσέ με νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν 145
σοὶ τε κόμην κερῆειν ὄξεϊν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην,
πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερούσει
ἐς πηγάς, ὅθι τοι τέμενος βωμός τε θυήεις.

ὣς ἤρᾱθ' ὁ γέρον, σὺ δέ Φοι νόον οὐκ ἐτέλεσσας.
νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νόμοι γέ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν, 150
Πατρόκλω ἤρωι κόμην ὀπάσοιμι φέρεσθαι.«

ὣς Φειπῶν ἐν χερσὶν κόμην ἐτάροιο φίλοιο
θήκεν, τοῖσι δὲ πᾶσιν ὕψ' ἕμερον ὥρσε γόοιο. |
καὶ νῦ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδν φάος ἡελίοιο, 155
εἰ μὴ Ἄχιλλεύς αἰψ' Ἀγαμέμνονι Φεῖπε παραστάς·

» Ἀτρεΐδῃ—σοὶ γάρ τε μάλιστά γε λαὸς Ἀχαιῶν
πέισονται μῦθοισι—γόοιο μὲν ἔστι καὶ ἄσαι.
νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
ὑπλεσθαι· τάδε δ' ἀμφὶ πονησόμεθ' οἷσι μάλιστα 160
κῆδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἷ τ' ἀγοὶ ἄμμι μενόντων.« |

αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε Φάναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν κατὰ νῆας ἑΦίσας,
κηδεμόνες δὲ παρ' αὐθι μένον καὶ νῆσον ὕλην,
ποίησαν δὲ πυρὴν ἑκατόμπεδον ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτη νεκρὸν θέσαν ἀχνύμενοι κῆρ. | 165
πολλὰ δὲ Φίφια μῆλα καὶ εἰλίποδας Φέλικας βοῦς

πρόσθε πυρῆς ἔδερον τε καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων
δημὸν ἐλὼν ἐκάλυψε νέκυν μεγάρθυμος Ἀχιλλεύς
ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δορὰτὰ σώματα νῆει· 170
ἐν δ' ἐτίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆτας,
πρὸς λέχεα κλίνων· πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους
ἔσουμένως ἐνέβαλλε πυρῇ, μεγάλα στεναχίζων.

ἐννέα τῷ γε Φάνακτι τραπεζῆες κύνες ἦσαν·
καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας,
δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων νίεας ἐσθλοὺς 175
χαλκῷ δηϊῶων· κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο Φέργα. |
ἐν δὲ πυρὸς μένος ἦκε σιδήρεον, ὄφρα νέμοιτο.
ῥωμῶξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμησεν ἐταῖρον·

» χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἶν Ἀΐδαο δόμοισιν·

- πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέστην. 180
 δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοῦς,
 τοὺς ἅμα σοὶ πάντας πῦρ ἐσθίει· Ἐκτορα δ' οὐ τι
 δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπνέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν. |
 ὣς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' οὐ κύνες ἀμφρπένοντο,
 ἀλλὰ κύνας μὲν ἀλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη 185
 ἤματα καὶ νύκτας, ἠοδόντι δὲ χοῖεν ἐλαίῳ
 ἀμβροσίῳ, ἵνα μὴ μιν ἀποδρῦφοι ἐλκυστάζων.
 τῷ δ' ἐπὶ κνάνεον νέφος ἤγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων
 οὐρανόθεν πεδίοιθε, κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα,
 ὅσον ἐπέιχε νέκυς, μὴ πρὶν μένος ἡελίοιο 190
 σκεῖλει· ἀμφὶ περὶ χροῖα Φίνεσιν ἠδὲ μέλεσσιν. |
 οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλου ἐκαίετο τεθνηῶτος·
 ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάροχης Διὸς Ἀχιλλεύς·
 στὰς ἀπάνευθε πυρῆς δοιοῖσ' ἠῤῥατ' ἀνέμοισιν,
 Βορρῆ καὶ Ζεφύρογ καὶ ὑπέσχετο ἱερὰ καλὰ 195
 πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χροσέω δέπα' ἑλλιάνενεν
 ἐλθέμεν, ὄφρα τάχιστα πυρὶ φλεγέθοιατο νεκροί,
 ὅλη τε σεύαιτο καήμεναι. | ὠκέα δ' Ἴρις
 ἀράων αἰούσα μετάγγελος ἦλθ' ἀνέμοισιν.
 οἱ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυσαέος ἀθροοὶ ἔνδον 200
 εἰλαπίνην δαίνυντο· θέουσα δὲ Φίρις ἐπέστη
 βηλῶ ἐπι λιθέω. τοὶ δ' ὡς Φίδον ὀφθαλμοῖσιν,
 πάντες ἀνήϊζαν, κάλεόν τε μιν εἰς Φε Φέκαστος· |
 ἦ δ' αὖθ' ἔξεσθαι μὲν ἀνήγατο. Φεῖπε δὲ μῦθον·
 »οὐχ ἔδος· εἴμι γὰρ αὖτις ἐπ' Ὀκεανοῖο θέεθρα, 205
 Αἰθιόπων ἐς γαῖαν, ὅθι ἠέζονσ' ἐκατόμβας
 ἀθανάτοισ', ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαισόμεαι ἰσῶν.
 ἀλλ' Ἀχιλλεύς Βορρῆν ἠδὲ Ζεφύρον κελαδεινὸν
 ἐλθέμεν ἀράεται καὶ ὑπίσχεται ἱερὰ καλὰ,
 ὄφρα πυρὴν ὄρητε καήμεναι, ἧ ἔνι κεῖται 210
 Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀνασιεινάχουσιν Ἀχαιοί. |
 ἦ μὲν ἄρ' ὣς Φειποῦσ' ἀπεβήσεται, τοὶ δ' ὀρέοντο
 Φηλῆ θεοπεσίη, νέφεα κλονέοντε πάροιθεν.
 αἶψα δὲ πόντον ἕκανον ἀήμεναι, ὅσσοι δὲ κῆμα
 πνοιῆ ὑπο ληνρῆ· Τροίην δ' ἐρίβαλον ἰκέσθην, 215
 ἐν δὲ πυρῇ πεσέτην· μέγα Φίφαχε θεοσιδαῖς πῦρ.
 παννύχοι δ' ἄρα τοὶ γέ πνοῆς ἄμυδις φλόγ' ἐβαλλον,
 φρυσῶντες λιγέως. | ὁ δὲ πάννυχος ὠκὺς Ἀχιλλεύς

- χρυσεού εκ κορητήρος, ἐλὼν δέπας ἀμφικύπελλον,
 Φοῖνον ἀφουσάμενος χαμάδις χέε, δεῦε δὲ γαῖαν, 220
 ψυχὴν κυκλήσκων Πατροκλέεος δ' Φειλοῖο.
 ὡς δὲ πατήρ Φοῦ παιδὸς δδύρεται ὁστέα καίων,
 νυμφίου, ὅς τε θανὼν δ' Φειλοῦς ἀκάχησε τοκῆας,
 ὡς Ἄχιλεύς ἐτάροιο δδύρευτο ὁστέα καίων,
 ἐρπύζων παρὰ πυρκαϊῆν, ἀδινὰ σιENAΧΙΖΩΝ. | 225
 ἦμος δ' Ἡοσφόρος εἶσι φῶως Φερώων ἐπὶ γαῖαν,
 ὄν τε μέτα κορυκόπεπλος ὑπεῖρ ἅλα κίδναται Ἡώς,
 τῆμος πυρκαϊὴ ἔμαραίνετο, παύσατο δὲ φλόξ.
 οἱ δ' ἄνεμοι πάλιν αὖτις ἔβαν Φοῖκόνδε νέεσθαι
 Θρηάκιον κατὰ πόντον· ὃ δ' ἔσπευεν οἴδμαι θύων. | 230
 Πηλείδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἐτέρωσε λιασθεῖς
 κλίνθη κεκμηώς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρουσεν.
 οἱ δ' ἄμφ' Ἀτρεΐωνα ἀΦολλέες ἠγερέθοντο,
 τῶν μιν ἐπερχομένων ὄμαδος καὶ δοῦπος ἔγειρεν.
 ἔξετο δ' ὀρθωθεὶς καὶ σφας πρὸς μῦθον ἔΦειπεν· | 235
 » Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαϊῶν,
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῆν οὐβέσαι· αἶθοπι Φοῖνον
 πᾶσαν, ὁπόσσον ἐπέσχε πρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
 ὁστέα Πατροκλῆιο Μενουτιάδαο λέγωμεν
 εὔ διαγιγνώσκοντες· ἀριφραδέα δὲ τέτυκται· 240
 ἐν μέσση γὰρ ἔκειτο πυρῆ, τοὶ δ' ἄλλοι ἀνευθεν
 ἔσχατῆι καίοντ' ἐπιμειξ, ἵπποι τε καὶ ἄνδρες. |
 καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσεῇ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῶ
 θείομεν, εἰς ὃ κεν αὐτὸς ἐγὼν ἌΦιδι κεύθωμαι. | 245
 τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα,
 ἀλλ' ἐπιεικέα τοῖον ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ
 εὐρύνθ' ὑψηλὸν τε τιθήμεναι, οἳ κεν ἐμεῖο
 δεύτεροι ἐν νῆεσσι πολυκλήσει λίπησθε. « |
 ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἐπίθοντο ποδώκεϊ Πηλείωνι.
 πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊῆν οὐβέσαν αἶθοπι Φοῖνον, 250
 ὅσσον ἐπὶ φλόξ ἦλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρη
 κλαίοντες δ' ἐτάροιο ἐνήεος ὁστέα λευκά
 ἄλλεγον ἐς χρυσεῆν φιάλην καὶ δίπλακι δημόν,
 ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες ἑανῶ λιτὴ κάλυψαν·
 τορνώσαντο δὲ σῆμα θεμειλιά τε προβάλοντο 255
 ἀμφὶ πυρῆν· εἶθαρ δὲ χυτῆν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν,
 χεύαντες δὲ τὸ σῆμα πάλιν κίον.....

ΙΛΙΑΔΟΣ Ω.

Ἔκτορος λύτρα.

Αυτό δ' ἄγών, λαοὶ δὲ ἔφην ἐπὶ νῆα Φέακτος
 ἐσκίδναντ' ἔμηναι τοὶ μὲν δόροιο μέδοντο
 ὕπνου τε γλυκεροῦ ταρπήμεναι. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 κλαῖε φίλοι' ἐτάρον μεμνημένος, οὐδέ μιν ὕπνος
 ἦρεε πανδαμάτωρ, ἀλλ' ἐστρέφετ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
 Πατρόκλου ποθέων δροσητὰ τε καὶ μένος ἦϋ.
 τῶν μιμνησκόμενος θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἶβεν,
 ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὐτε
 ὕπτιος, ἄλλοτε δὲ προνήης. τοτὲ δ' ὄρθος ἀναστάς
 δινεύεσκ' ἄλύων παρὰ θῖν' ἄλος. | οὐδέ μιν ἦώς
 φαινομένη λήθεσκεν ὑπεῖρ ἄλα τ' ἠμόνας τε.
 ἀλλ' ὅ γ' ἐπεὶ ζεύξεγεν ὕφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
 Ἔκτορα δ' ἔλκεσθαι δησάσκετο δίφρου ὄπισθεν,
 τρεῖς Φερούσας περὶ σῆμα Μενoitιάδαο θανόντος
 αὐτίς ἐνὶ κλισίῃ παύεσκετο, τὸν δ' ἐάεσκεν
 ἐν κόνῃ ἔκτανύσας προπροηγέα. | τοιοῦ δ' Ἀπόλλων
 πᾶσαν ἀφεικίην ἄπεχε χροῖ, φῶτ' ἐλαίρων,
 καὶ τεθνηότα περ. περὶ δ' αἰγίδι πάντα κάλυπτεν
 χρυσοῖη, ἵνα μή μιν ἀποδρῦφοι ἐλκυστάζων. |
 ὣς δ' μὲν Ἔκτορα δῖον ἀφεικίζεν μενεαίων
 τὸν δ' ἐλαίρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορόωντες,
 κλέψαι δ' ὄτρύνεσκον ἐύσκοπον Ἀργεῖφόντην.
 ἔνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἐφάνθανεν, οὐδέ ποθ' Ἥρη
 οὐδὲ Ποσειδάων' οὐδὲ γλαυκῶπιδι κόουρη,
 ἀλλ' ἔχον ὣς σφιν πρῶτων ἀπήχθετο Φίλιος ἰοῆ
 καὶ Πριάμος καὶ λαός, Ἀλεξάνδροι' ἔνεκ' ἄτης. |
 ἀλλ' ὅτε δὴ ὅ' ἐκ τοῦτο δυωδεκάτῃ γένητ' ἠώς,
 καὶ τότ' ἄρ' ἀθανάτοισι μετηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 »σχέτλιοί ἐστε, θεοί, δηλήμονες! οὐ νύ ποθ' ἔμιν
 Ἔκτωρ μηροῖ' ἔκκε βοῶν αἰγῶν τε τελείων;
 τὸν νῦν οὐκ ἔτλητε, νέκυν περ ἐόντα, σαῶσαι,
 Φῆ τ' ἀλόχῳ Φιδέμεν καὶ μητέρι καὶ τέκεϊ Φῶ
 καὶ πατέρι Πριάμῳ λαοῖσί τε, τοί κέ μιν ὦκα
 ἐν πυρὶ κήαιεν καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσαιεν. |
 ἀλλ' ὀλοῶν Ἀχιλλῆι, θεοί, βούλεσθ' ἐπαρήγειν,

5

6

9

10

15

20

25

28

31

35

ᾧ οὐτ' ἄρ φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι οὔτε νόημα
 40
 γναμπτόν ἐνὶ στήθεσσι, λέων δ' ὡς ἄγρια Φοῖδεν,
 ὅς τ' ἐπεὶ ἄρ μεγάλη τε βίη καὶ ἀγήγορι θυμῷ
 Φείξας εἶσ' ἐπὶ μῆλα βροτῶν, ἴνα δαῖτα λάβῃσιν
 ὡς Ἀχιλλεύς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, οὐδέ Φοι αἰδώς. | 44
 μέλλει μὲν ποθὶ τις καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσαι,
 46
 ἢ ἐ κασίγνητον ὁμογάστριον ἢ ἐ καὶ υἱόν·
 ἀλλ' ἦ τοι κλαύσας καὶ ὀδυράμενος μεθέηκεν
 τλητὸν γὰρ Μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν.
 αὐτὰρ ὃ γ' Ἔκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπέφρα,
 50
 ἔππων ἐξάπτων περὶ σῆμ' ἐτάροιο φίλοιο
 ἔλκει. οὐ μὲν Φοι τό γε κάλλιον οὐδέ τ' ἄμεινον
 μὴ Φ' ἀγαθῷ περ ἐόντι νεμεσσηθήσομεν ἡμεῖς!
 κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀΦεικίξει μενεαίνων. « |
 τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλενος Ἥρη·
 55
 »εἴη κεν καὶ τοῦτο τεὸν Φέπος, ἀργυρότοξε,
 εἰ δὴ ὄμην Ἀχιλλεῖ καὶ Ἔκτορι θήσετε τιμὴν.
 Ἔκτωρ μὲν θνητός τε γυναικά τε θήσατο μαζόν.
 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἐστι θεᾶς γόνος, ἦν ἐγὼ αὐτῇ
 60
 θρέφα τε καὶ ἀτίτηλα καὶ ἀνδρὶ πόρον παράκοιτιν,
 Πηλεί, ὅς περὶ κῆρι φίλος γένει ἄθανάτοισιν.
 πάντες δ' ἀντιάσθε, θεοί, γάμον· ἐν δὲ σὺ τοῖσιν
 δαίνυσ' ἔχων φόρμυγγα, κακῶν ἔταρ, αἰὲν ἄπιστε! « |
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 65
 »Ἥρη, μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμαινε θεοῖσιν
 οὐ μὲν γὰρ τιμὴ γε μί' ἔσσεται· ἀλλὰ καὶ Ἔκτωρ
 φίλτατος ἔσκε θεοῖσι βροτῶν, οἳ ἐν Ἰλίῳ εἰσὶν·
 ὡς γὰρ ἐμοὶ γ', ἐπεὶ οὐ τι φίλων ἡμάρτανε δώρων.
 οὐ γὰρ μοι ποτε βωμὸς ἐδευέτο δαιτὸς ἐφίσης,
 70
 λοιβῆς τε κνίσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς. |
 ἀλλ' ἦ τοι κλέψαι μὲν εἴσομεν—οὐδέ πη ἔστιν
 λάθρη Ἀχιλλῆος—θρασὺν Ἔκτορα ἢ τέ Φοι αἰεὶ
 μήτηρ παρμεμβλωκεν ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἡμαρ.
 ἀλλ' εἴ τις καλέσειε θεῶν Θέτιν ἄσσοις ἐμεῖο,
 75
 ὄφρα τί Φοι Φείτω πυκινὸν Φέπος, ὡς κεν Ἀχιλλεύς
 δάφρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ ἀπὸ θ' Ἔκτορα λύσῃ. « |
 ὡς ἔφατ', ὥρτο δὲ Φίρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα,
 μεσσηγὺς δὲ Σάμου τε καὶ Ἰμβρου παιπαλοέσσης
 ἐνθορε μέλανι πόντιῳ, ἐπεστονάχησε δὲ λίμνη.

- ἦ δὲ μολυβδαίην Φικέλη ἔς βυσσὸν ὄρουσεν,
 ἦ τε κατ' ἀγραύλοιο βοδὸς κέρας ἐμβεβανῖα
 ἔρχεται ὠμησιῆσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρουσα. | 80
 εὖρε δ' ἐνὶ σπέει γλαφυρῶ Θέτιν, ἀμφὶ δέ F' ἄλλα
 ἦαθ' ὀμηγερέες ἄλλαι θεαί· ἦ δ' ἐνὶ μέσσης
 κλαῖε μόρον Φοῦ παιδὸς ἀμύμονος, ὅς Φοι ἔμελλεν
 φθείσεσθ' ἐν Τροίῃ ἐριβόλακι, τηλόθι πάτρης.
 ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Φίρις·
 » ὄρσο, Θέτι· καλέει Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα Φειδῶς. « |
 τὴν δ' ἠμείβεται ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
 » τίπιτε με κείνος ἄνωγε μέγας θεός; αἰδέομαι δὲ
 μίσησθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῶ.
 εἶμι μὲν, οὐδ' ἄλιον Φέπος ἔσσεται ὅτι κε Φεῖπῃ. « | 90
 ὣς ἄρα φωνήσασα κάλυμμι' ἔλε δῖα θεάων
 κυάνεον, τοῦ δ' οὐ τι μελάντερον ἔπλετο Φέσθος.
 βῆ δ' ἵμεναι, πρόσθεν δὲ ποδήνεμος ὠκέα Φίρις
 ἠγέει· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κῦμα θαλάσσης,
 ἀκτὴν δ' ἐξαναβᾶσαι ἔς οὐρανὸν ἀιχθήτην. | 95
 εὖρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἄπαντες,
 ἦαθ' ὀμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες.
 ἦ δ' ἄρα παρὸ Διὸς πατρὸς καθέζετο, Φεῖξε δ' Ἀθήνη.
 » Ἥρη δὲ χρύσειον καλὸν δέπας ἐν χειρὶ θῆκεν
 καὶ F' εὐφρονη Φέπεσσι· Θέτις δ' ὤρεξε πιούσα. | 100
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 » ἦλυθες Οὐλυμπόνδε, θεὰ Θέτι, κηδομένη περ,
 πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσὶ· Φοῖδα καὶ αὐτός.
 ἀλλὰ καὶ ὣς ἐρέω τέο σ' εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα. |
 ἐννήμαρ δὴ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὕρωρεν
 Ἐκτορος ἀμφὶ νέκνῃ καὶ Ἀχιλλῆι πολιοπόρῳ
 κλέψαι δ' ὀτρύνουσιν ἔυσοκοπον Ἀργεῖφόντην·
 αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῆδος Ἀχιλλῆι προσιάπτω,
 αἰδῶα καὶ φιλότῃα τῆν· μετόπισθε φυλάσσω. | 110
 αἶψα μάλ' ἔς στρατὸν ἔλθῃ καὶ υἱεὶ σῶν ἐπίτειλον.
 σκύζεσθαί Φοι Φεῖπὲ θεοῦς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
 ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένησιν
 Ἐκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσεν·
 αἶ κέν πως ἐμὲ τε δφείσῃ ἀπό θ' Ἐκτορα λύσῃ. | 115
 αὐτὰρ ἐγὼ Προιάμῳ μεγαλήτορι Φίριν ἐφήσω
 λύσασθαι φίλον υἱόν, ἴοντι' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,

- δῶρα δ' Ἀχιλλῆι φερόμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήγη. « |
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα, 120
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων αἴσασα.
 ἔξεν δ' ἐς κλισίην Φοῖ' υἱέος· ἐνθ' ἄρα τὸν γε
 εὖθ' ἀδινὰ στενάχοντα φίλοι δ' ἄμφ' αὐτὸν εἰταῖροι
 ἐσομένως ἐπένοιο καὶ ἐντύνοντο ἄριστον·
 τοῖσι δ' οἷς λάσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἴερευτο. | 125
 ἦ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,
 χεῖρι τέ μιν κατέρεξε Φέπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 » τέκνον ἐμόν, τέο μέχρσι ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
 σὴν ἔδδει κραδίην, μεμνημένος οὔτε τι οἴτου 130
 οὔτ' εὐνῆς; ἀγαθὸν δὲ γυναικὶ περὶ ἐν φιλότῃ
 μίσγεσθ'· οὐ γάρ μοι δῖον βέε', ἀλλὰ τοι ἦδη
 ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταῖή. |
 ἀλλ' ἐμέθεν ξύνες ὄκα, Λιδὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι.
 σκύζεσθαί σοι φησι θεοῦς, ἐφ' ἔδ' ἔξοχα πάντων 135
 ἀθανάτων κεχολῶσθαι, οὐ φρεσὶ μαινομένησιν
 » Ἐκτορ' ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσας.
 ἀλλ' ἄγε δὴ λῦσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα. « |
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκύνς Ἀχιλλεύς·
 » τῆδ' εἴη' ὅς ἄποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἄγοιτο, 140
 εἰ δὴ πρόφρονοι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει. « |
 ὣς οἱ γ' ἐν νηῶν ἀγούρι μήτηρ τε καὶ υἱὸς
 πολλὰ πρὸς ἀλλήλους Φέπει πιερόεντ' ἀγόρευον. |
 Φοῖον δ' ὠτρυνε Κρονίδης ἐς Φίλιον ἰοῆν·
 » βάσκι' ἴθι, Φοῖε ταχεῖα λιποῦσ' ἔδος Οὐλύμποιο 145
 ἄγγελιον Προιάμω μεγαλήτορι Φίλιον εἶσω
 λύσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 δῶρα δ' Ἀχιλλῆι φερόμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήγη,
 οἶον, μηδὲ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
 κήρουξ τίς Φοῖε ποιοτὸν γεραῖτερος, ὅς κ' ἰθύνῃσι 150
 ἡμίονους καὶ ἅμαξαν ἐδίτροχον, ἠδὲ καὶ αὐτὶς
 νεκρὸν ἄγοι προτὶ Φάστν, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς. |
 μηδὲ τί Φοῖε θάνατος μελέτω φρεσὶ μηδὲ τι τάρος·
 τοῖον γάρ Φοῖε πομπὸν ὀπάσομεν Ἀργεῖφόντην,
 ὅς φ' ἄξει ἠὸς κεν ἄγων Ἀχιλλῆι πελάσση.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆος, 155
 οὔτ' αὐτὸς κτενέει ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρούξει·
 οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων οὔτ' ἄσκοπος οὔτ' ἀλιτήμων,

- ἀλλὰ μάλ' ἐνδυνκέως ἰκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός. « |
 ὧς ἔφατ', ὦρτο δὲ Φίρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα.
 ἴξεν δ' ἐς Πριάμοιο, κίχεν δ' ἐνοπήν τε γόνυ τε. 160
 παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἔνδοθεν αὐλῆς
 δάκρυσι Φείματ' ἔφρυον, ὃ δ' ἐν μέσοισι γεραῖος
 ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος· ἀμφὶ δὲ πολλῇ
 κόπρος ἔεν κεφαλῇ τε καὶ ἀχέει τοιοῦτος γέροντος,
 τὴν ῥα κυλινδόμενος καταμήσατο χερσὶν ἐφῆσιν. | 165
 θυγατέρες δ' ἀνὰ δώματ' ἰδὲ νοὶ ὠδύροντο,
 τῶν μυμνησκόμεναι, οἳ δὴ πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
 χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες. |
 στῆ δὲ παρὰ Πριάμον Διὸς ἄγγελος, ἠδὲ προσοῦδα
 τυτθὸν φθειγεαμένη· τὸν δὲ τρόμος ἔλλαβε γυῖα 170
 > θάρσσε, Δαρδανίδῃ Πριάμει, φρεσὶ, μηδέ τι τάρβει·
 οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσομένη τὸδ' ἰκάνω,
 ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέουσα. Διὸς δὲ τοι ἄγγελός εἰμι,
 ὃς σέ' ἄνευθεν ἐὼν μέγα κήδεται ἠδ' ἐλεαίρει. |
 λύσασθαί σ' ἐκέλευσεν Ὀλύμπιος Ἔκτορα δῖον, 175
 δῶρα δ' Ἀχιλλῆι φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήγη,
 ὅσον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
 κήρυξ τίς τοι ἔποιτο γεραίτερος, ὃς κ' ἰθύνοι
 ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν εὐτρόχον, ἠδὲ καὶ αὖτις
 νεκρὸν ἄγοι προτὶ Φάστον, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς. 180
 μηδέ τί τοι θάνατος μελέτω φρεσὶ μηδέ τι τάρβος·
 τοῖος γάρ τοι πομπὸς ἅμ' ἔφεται Ἀργεῖφόντης,
 ὃς σ' ἄξει ἥος κεν ἄγων Ἀχιλλῆι πελάσση.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἀγάγησιν ἔσω κλισίην Ἀχιλλῆος,
 οὔτ' αὐτὸς κτενέει ἀπὸ τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει. 185
 οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων οὔτ' ἄσκοπος οὔτ' ἀλιτήμων,
 ἀλλὰ μάλ' ἐνδυνκέως ἰκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός. « |
 ἦ μὲν ἄρ' ὧς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Φίρις,
 αὐτὰρ ὃ γ' νῆας ἅμαξαν εὐτρόχον ἡμιονεῖν
 ὀπλιῶν ἠνώγει, πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς, 190
 αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσεται κηῶντα,
 κέδρινον, ὑπόροφον, ὃς γλήνεα πολλὰ κεχάνδει. |
 ἔς δ' ἄλοχον Φεκάβην ἐκαλέσσατο φώνησέν τε·
 > δαιμονίη, Διόθεν μοι Ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθεν
 λύσασθαι φίλον υἱὸν ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, 195
 δῶρα δ' Ἀχιλλῆι φερέμεν, τὰ κε θυμὸν ἰήγη. |

- ἄλλ' ἄγε μοι τόδε φεπέ, τί τοι φρεσὶ φείδεται ἔμμεν ;
 αἰνῶς γάρ μ' αὐτόν γε μένος καὶ θυμὸς ἄνωγεν
 κείσ' ἵμεναι ἐπὶ νῆας ἕσω στρατὸν εὐρὸν Ἀχαιῶν. « |
 ὧς φάτο, κώκυσεν δὲ γυνή καὶ ἀμείβετο μύθῳ' 200
 »ὦ μοι, πῆ δὴ τοι φρένες οἴχονθ' ἥς τὸ πάρος περ
 κλείε' ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους ἠδ' οἷσι Φανάσσεις ;
 πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
 ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
 υἱέας ἐξενάριξε' σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ. | 205
 εἰ γάρ σ' αἰρήσει καὶ ἐσώφεται ὀφθαλμοῖσιν
 ὤμηστές καὶ ἄπιστος ἀνήρ, ὃ δέ σ' οὐκ ἐλεήσει,
 οὐδέ τί σ' αἰδέσεται. | νῦν δὲ κλαίωμεν ἄνευθεν
 ἤμενοι ἐν μεγάρω· τῷ δ' ὧς ποθὶ Μοῖρα κραταῖη
 γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκον αὐτή, 210
 ἀργίποδας κύνας ἄσαι, ἔφῶν ἀπάνευθε τοκήων,
 ἀνδρὶ πάρα κρατερῶ, τοῦ ἐγὼ μέσον ἦπαρ ἔχοιμι
 ἐσθέμεναι προσφῦσα ! τότε ἄντιτα φέρον γένοιτο
 παιδὸς ἐμοῦ, ἐπεὶ οὐ φε κακιζόμενόν γε κατέκτα,
 ἀλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωιάδων βαθυκόλπων 215
 ἔσταότ', οὔτε φόβον μεμνημένον οὔτ' ἄλεωρῆς. « |
 τὴν δ' αὖτε προσέφειπε γέρον Πρίαμος θεοφειδής·
 »μή μ' ἐθέλοντ' ἵμεναι κατερύκανε, μηδέ μοι αὐτῆ
 ὄρνις ἐνὶ μεγάροισι κακὸς πέλε· οὐδέ με πείσεις.
 εἰ μὲν γάρ τις μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευε, 220
 ἢ οἱ μάντιές εἰσι, θυοσκόοι ἢ ἱερῆες,
 πευθδὸς κεν φαίμεν καὶ νοσοφίζοιμεθα μάλλον.
 νῦν δ'—αὐτὸς γάρ ἄκουσα θεοῦ καὶ ἐσέδρακον ἄντην—
 εἶμι, καὶ οὐχ ἄλιον φέπος ἔσσειται. | εἰ δέ μοι αἶσα
 τεθνάμεναι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων, 225
 βούλομαι αὐτίκα γάρ με κατακτείνειεν Ἀχιλλεύς
 ἀγκάσ' ἐλόντ' ἐμὸν υἱόν, ἐπεὶ γόου ἐξ ἔρον εἶην ! « |
 ἦ καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα κάλ' ἀνοίγεν,
 ἔνθεν δώδεκα μὲν περικαλλέας ἔξελε πέπλους,
 δώδεκα δ' ἀπλοῖδας χλαίνας, τόσους δὲ τάπητας, 230
 τόσσα δὲ φάρακα καλά, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας.
 χρυσοῦ δὲ στήσας ἔφερον δέκα πάντα τάλαντα,
 ἐκ δὲ δὺ αἶθωνας τρίποδας, πίσυρας δὲ λέβητας,
 ἐκ δὲ δέπας περικαλλές, ὅφωι Θρηῆκες πόρον ἄνδρες
 ἐξεσίην ἐλθόντι, μέγα κτεράς· οὐδέ νυ τοῦ περ 235

φείσασθ' ἐνὶ μεγάροισ' ὁ γέρον, περὶ δ' ἤθελε θυμῷ
λύσασθαι φίλον υἱόν. | ὁ δὲ Τρωῶας μὲν ἅπαντας
αἰδοῦσης ἀπόφεργε Φέπεσσ' αἰσχροῖσιν ἐπίσσω·

»Φέροστε, λωβητῆρες ἐλεγχείες· οὐ νυ καὶ ἕμιν
Φοῖκοι ἔνεστι γόος, οὐ μ' ἤλθετε κηδήσοντας ;
ἢ ὀνόσασθ' ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν,
παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον ; ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ἕμμες.

ἑήτεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε
κεῖνον τεθνηῶτος ἐναιρέμεν· ἀτὰρ ἐγὼ γε,
πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν κεραιζομένην τε
ὀφθαλμοῖσι Φιδεῖν, βαίην δόμον Ἀφιδος εἴσω.» |

ἦ καὶ σκηπανίῳ διεπ' ἀνέρας· οἱ δ' ἴσαν ἕξω
σπεροχόμενιο γέροντος, ὁ δ' υἱάσι Φοῖσιν ὁμόκλα,
νεκείων Ἐλενόν τε Πάριον τ' Ἀγάθωνά τε διόν
Πάμμονά τ' Ἀντίφρονόν τε, βοήν ἀγαθόν τε Πολίτην
Δηίφοβόν τε καὶ Ἴππόδοον καὶ Δίον ἀγανόν.

ἐννέα τοῖσ' ὁ γεραιὸς ὁμοκλήσας ἐκέλευεν· |

»σπεύσατέ μοι, κακὰ τέκνα, κατηφόνες. αἰθ' ἅμα πάντες
Ἐκτορος ὠφέλει' ἀντὶ θοῆσ' ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι!

ὦ μοι ἐγὼ πινάποιμος! ἐπεὶ τέκον υἱὰς ἀρίστους
Τροίην ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὐ τινὰ φημι λελείφθαι,
Μήστορά τ' ἀντίθεον καὶ Τρωῖλον ἵππιοχάρμη
Ἐκτορά θ', ὅς θεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, οὐδὲ ΦεΦοῖζει
ἀνδρός γε θνητοῦ πάς ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο
τοὺς μὲν ἀπώλεσ' Ἄρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λείλειπται,
ψευδοῖται τ' ὄρχησται τε, χοροῦ τυπῆσαν ἄριστοι,
Φαρῶν ἠδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἀσπακτῆρες.

οὐκ ἂν δὴ μοι ἄμαξαν ἐφοπλίσατε τάχιστα,
ταυτὰ τε πάντ' ἐπιθεῖτε, ἵνα προήσομεν ὁδοῖο ;» |

ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πατρὸς ὑποφείσαντες ὁμοκλήν

ἔκ μὲν ἄμαξαν ἄειραν εὐτροχον ἡμιονεῖν,
καλὴν πρωτοπαγέα, πείρινθα δὲ δῆσαν ἐπ' αὐτῆς,
ἔκ θαλάμου δὲ φέροντες ἐνξέστης ἐπ' ἀπήνης
νήεον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα,
ζευῆσαν δ' ἡμιόνους κρατερῶν νυχας ἐντεσιφερογούς,
τούς χά ποτε Πριάμῳ Μυσοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.
ἵππους δὲ Πριάμῳ ὕπαγον ζυγόν, οὗς ὁ γεραιὸς
αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν ἐνξέστη ἐπὶ φάτιγῃ. |

τὼ μὲν ζευγνύσθην ἐν δώμασιν ἐψηλοῖσιν

κῆρυξ καὶ Προϊάμος, πυκινὰ φροσι μῆδε' ἔχοντες.

ἀγγίμολον δ' ἦλθεν Φεκάβη τειτηῖοι θυμῷ,

Φοῖνον ἔχουσ' ἐν χειρὶ μελίφρονά δεξιτερῆφιν,

χρυσέφ' ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κοιίτην·

285

σιτῆ δ' ἱππῶν προπάροιδε Φέπος τ' ἔφαι' ἔκ τ' ὀνόμαζεν· |

»τῆ, σπεῖσον Διὶ πατρὶ, καὶ εὖχεο Φοίκαδ' ἰκέσθαι

ἄψ ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν, ἐπεὶ ἄρ' οὐ σέ γε θυμὸς

δοτρύνει ἐπὶ νῆας, ἐμεῖο μὲν οὐκ ἐθελούσης.

ἀλλὰ σὺ γ' εὖχε' ἔπειτα κελαινεφέι Κρονίωνι

290

Ἰδαίφ', ὅς τε Τροίην κατὰ πάσαν ὄραται,

αἴτε δ' οἰωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅς τέ Φοι ἀτιῶ

φίλιτατος οἰωνῶν, καὶ Φεν κράτος ἐστὶ μέγιστόν,

δεξιόν, ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι ρήσας

τῷ πίνουος ἐπὶ νῆας ἴης Λιναῶν ταχυπόλων. |

295

εἰ δέ τοι οὐ δώσει Ἐφὸν ἄγγελον εὐρύοπα Ζεύς,

οὐκ ἂν ἐγὼ γέ σ' ἔπειτα ἐποτρύνουσα κελόιμην

νῆας ἔπ' Ἀργείων ἵμεναι, μάλα περ μεμαῶτα.» |

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Προϊάμος θεοΦεειδής·

»ὦ γύναι, οὐ μὲν τοι τόδ' ἐφιεμένη ἀπιθήσω·

300

ἔσθλὸν γὰρ Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν, αἴ κ' ἔλεήσῃ.» |

ἦ ὅα καὶ ἀμφίπολον ταμίην ὄτρυν' ὁ γροαῖός·

χεροῖν ὕδωρ ἐπιχευαὶ ἀκρόατον· ἦ δὲ παρῆστη

χέρονθρον ἀμφίπολος πρόροόν θ' ἄνα χεροῖν ἔχουσα.

τινάμενος δὲ κόπελλον ἐδέξατο Φῆς ἀλόχοιο·

305

εὖχετ' ἔπειτα σιάς μέσφ' ἔρχει, λήβη δὲ Φοῖνον

οὐρανὸν εἰσανιδῶν, καὶ φωνήσας Φέπος ἠῦδα· |

»Ζεῦ πάτερ, Ἰδηθεν μεδέων, κούδιτε μέγιστε,

δός μ' ἐς Ἀχιλλῆος φίλον ἐλθέμεν ἠδ' ἔλκεινόν,

πέμψον δ' οἰωνόν, ταχὺν ἄγγελον, ὅς τε σοὶ αὐτῷ

310

φίλιτατος οἰωνῶν, καὶ Φεν κράτος ἐστὶ μέγιστον,

δεξιόν, ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι ρήσας

τῷ πίνουος ἐπὶ νῆας ἴω Λιναῶν ταχυπόλων.» |

ὧς ἔφαι' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε μητιέτα Ζεύς·

αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πειτηνῶν,

315

μόρφρον θηροτήϊον, ὃν καὶ περὶκὸν καλέουσιν.

ὄσση δ' ὑπορόφοιο θύρη θαλάμοιο τέτυκται

ἀνέρος ἀφνειοῦ, ἐν κληῖσ' ἀραρυῖα,

τόσσ' ἄρα τοῦ Φεκάτερθεν ἔσαν περὰ Φεῖοατο δέ σφιν·

δεξιὸς αἴξας ὑπὲρ ἄστεος. οἱ δὲ Φιδόντες

320

- γῆθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη. |
 σπερχόμενος δ' ὁ γεραῖος ἔΦοι' ἐπεβήσετο δίφρου,
 ἔκ δ' ἔλασε προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
 πρόσθε μὲν ἡμίονοι Φέλκον τετρακύκλον ἀπήνην,
 τὰς Ἰδαῖος ἔλαυτε δαίφρων' αὐτὰρ ὄπισθεν
 ἵπποι, τοὺς ὁ γέρων ἐφέπων μάστιγι κέλευεν
 καρπαλίμως κατὰ Φάσιν· φίλοι δ' ἅμα πάντες ἔποντο
 πόλλ' ὀλοφρυγόμενοι ὡς εἰ θανάτῳδε κίοντα. |
 οἳ δ' ἐπεὶ οὖν πόλιος κατέβαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο,
 οἳ μὲν ἄρ' ἄφορροι προτὶ Φίλιον ἀπορέοντο,
 παῖδες καὶ γαμβροί, τὼ δ' οὐ λάθον εὐρύοπα Ζῆν
 ἐς πεδίον προφανέντε· Φιδῶν δ' ἐλέησε γέροντα.
 αἴψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον ἠΐδα· |
 » Ἑρμεία· σοὶ γάρ γε μάλιστά γε φίλτατόν ἐστιν
 ἀνδρὶ ἐταιρίσσαι, καὶ τ' ἔκλυες ᾗ κ' ἐδέλγηθα·
 βάσκ' ἴθι, καὶ Πρίαμον κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ὣς ἄγαγ', ὡς μὴ τις Φίδῃ μῆτ' ἄρ Φε νοήσῃ
 τῶν ἄλλων Δαναῶν, πρὶν Πηλεΐωνάδ' ἰκέσθαι.« |
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος Ἀργεΐφόντης·
 αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα
 ἀμβρόσια χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὑγρῆν
 ἠδ' ἐπ' ἀπίρονα γαῖαν ἅμα νιοῖσ' ἀνέμοιο·
 εἴλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει
 ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὐτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
 τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργεΐφόντης.
 αἴψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήσποντον ἴκανεν,
 βῆ δ' ἴμεναι κούρω αἰσυμνητῆρι ΦεΦοικώς,
 πρῶτον ὑπηνήτη, τοῦ περ χαριεστάτη ἦβη. |
 οἳ δ' ἐπεὶ οὖν μέγα σῆμα παρέκ Φίλοιῳ ἔλασαν,
 στήσαν ἄρ' ἡμίονους τε καὶ ἵππους, ὄφρα πίσιεν,
 ἐν ποταμῶ· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλυθε γαῖαν. |
 τὸν δ' ἐξ ἀγχιμόλοιῳ Φιδῶν ἐφράσσατο κήρυξ
 Ἑρμείαν, ποτὶ δὲ Πρίαμον φάτο φώνησέν τε·
 » φράζεο, Δαρδανίδῃ· φραδέος νόου ἔργα τέτυκται.
 ἄνδρ' ὄρω, τάχα δ' ἅμμε διαρραϊσέσθαι δίω.
 ἀλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων ἢ μιν ἔπειτα
 γούνων ἀφάμενοι λιτανεύσομεν, αἳ κ' ἐλεήσῃ.« |
 ὣς φάτο, σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο, ἔδΦιε δ' αἰνῶς,
 ὄρθαι δὲ τρίχες ἔσταν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι,

στῆ δὲ ταφῶν' αὐτὸς δ' ἔριούνιος ἐγγύθεν ἐλθὼν,
 χεῖρα γέροντος ἐλών, ἐξείρετο καὶ προσέφειπεν | 360

»πῆ, πάτερ, ὦδ' ἵππους τε καὶ ἡμιόνους ἰθύνεις
 νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
 οὐδὲ σύ γ' ἔδφεισας μένεα πνεύοντας Ἀχαιοῦς,
 οἳ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγυὲς ἔασιν; | 365

τῶν εἴ τις σε φίδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
 τοσοῶδ' ὀνήατ' ἄγοντα, τίς ἂν δῆ τοι νόος εἴη;
 οὔτ' αὐτὸς νέος ἐσσί, γέρον δέ τοι οὔτος ὀπηδεῖ,
 ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ. |
 ἀλλ' ἐγὼ οὐδέν σε ὄξω κακά, καὶ δέ κεν ἄλλον | 370
 οεῖ' ἀπαλεξήσαιμι φίλω· δέ σε πατρὶ φεφίσκω.» |

τὸν δ' ἠμείβει' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοφειδής·
 »οὔτω πῃ τάδε γ' ἐστί, φίλον τέκος, ὡς ἀγορεύεις.
 ἀλλ' ἔτι τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα,
 ὅς μοι τοῖον ἔηκεν ὁδοιπόρον ἀντιβολῆσαι, | 375
 αἴσιον, οἷος δὴ σὺ δέμας καὶ φειδος ἀγῆτός,
 πέπνυσαί τε νόω, μακάρων δ' ἔξ ἐσσι τοκήων.» |

τὸν δ' αὖτε προσέφειπε διάκτορος Ἀργεῖφόντης·
 »ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔφειπες.
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε φειπέ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον, | 380
 ἧέ πῃ ἐκπέμπεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
 ἄνδρας ἔς ἄλλοδαπούς, ἵνα περ τάδε τοι σάα μίμνη,
 ἧ ἦδη πάντες καταλείπετε φίλιον ἰσθῆν

δεδφιώτες· τοῖος γὰρ ἀνὴρ ὄχ' ἄριστος ὄλωλεν.» | 384

τὸν δ' ἠμείβει' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοφειδής·
 »τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστι, τέων δ' ἔξ ἐσσι τοκήων;
 ὡς μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότμον παιδὸς ἔνισπες!« | 386

τὸν δ' αὖτε προσέφειπε διάκτορος Ἀργεῖφόντης·
 »πειρᾷ ἐμεῖο, γεραιέ, καὶ εἴρηαι Ἐκτορα διον. | 390

τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχῃ ἐνὶ κνυδιανείῳ
 ὀφθαλμοῖσιν ὄπωπα, καὶ εἶτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσοας
 Ἀργεῖους κτείνεσκε, δαΐζων δὲξί χαλκῶ·
 ἡμες δ' ἐσταότες θανμάζομεν' οὐ γὰρ Ἀχιλλεὺς
 εἶας μάρνασθαι κεχολωμένους Ἀτρεΐωνι. | 395

τοῦ γὰρ ἐγὼ θεράπων, μία δ' ἤγαγε νηὺς ἐυφεργής·
 Μυρμιδόνων δ' ἔξ εἰμι, πατὴρ δέ μοι ἐσσι Πολύκτωρ·
 ἀφνειὸς μὲν ὅ γ' ἐστί, γέρον δὲ δὴ ὡς σύ περ ὦδε,
 φέξ δέ Φοι νῆες ἔασιν, ἐγὼ δέ Φοι ἔβδομός εἰμι·

- τῶν μεία παλλόμενος κλήρω λάχον ἐνθάδ' ἐπισθαί. | 400
 νῦν δ' ἤλθον πεδίοις ἀπὸ ρηῶν ἠῶθεν γὰρ
 θήσονται περὶ Φάστν μάχην Φελίκωπες Ἀχαιοί.
 ἀσχαλόωσι γὰρ οἶδε καθήμενοι, οὐδὲ δύνανται
 λοχέμεν ἔσσυμένους πολέμον βασιλῆες Ἀχαιῶν. « |
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πρίαμος θεοφειδής: 405
 » εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληιάδεω Ἀχιλλῆος
 ἔσο', ἄγε δὴ μοι πᾶσαν ἀληθείην κατάλεξον,
 ἦ ἔτι πάρ νήεσιν ἐμὸς πάις, ἠέ μιν ἦδη
 Φῆσι κυσὶν μελεῖσσι ταμῶν προέθιζεν Ἀχιλλεύς. « |
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε διάκτιρος Ἀργεΐφροντης: 410
 » ὦ γέρον, οὐπω τόν γε κύρες φάγον οὐδ' οἰωνοί,
 ἀλλ' ἔτι κείνος κεῖται Ἀχιλλῆος παρὰ ρηί
 αὐῶς ἐν κλισίῃσι δυωδεκάτῃ δέ Φοι ἠῶς
 κειμένῳ, οὐδέ τί Φοι χροῶς σήπεται, οὐδέ μιν εὐλαί
 ἔσθουσ', αἶ ῥά τε φῶτας ἀρηφάτους κατέδουσιν. | 415
 ἦ μὲν μιν περὶ σῆμα ἔφοι' ἐτάροιο φίλοιο
 Φέλκει ἀκηδέστως, Ἥως οἶε δια φανήη,
 οὐδέ μιν αἰσχύνει θηεῖοῦ κεν αὐτὸς ἐπιελθὼν
 οἷον ἐφροσῆεις κεῖται, περὶ δ' αἶμα τέτυπται
 οὐδέ ποθι μαρός' σὺν δ' ἔλκεα πάντα μέμυκεν 420
 ὄσο' ἐτύπη' πολέες γὰρ ἐν αὐτῷ χαλκὸν ἔλασαν. |
 ὣς τοι κήδονται μάκαρες θεοὶ νῖος ἔφοιο
 καὶ τέτυκός περ ἐόντος, ἐπεὶ σφι φίλος περὶ κῆρι. « |
 ὣς φάτιο, γήθησεν δ' ὁ γέρον καὶ ἀμείβετο μύθῳ: 425
 » ὦ τέκος, ἦ ὄ' ἀγαθὸν καὶ ἐναίσιμα δῶρα διδοῦναι
 ἀθανάτοις! ἐπεὶ οὐ ποί' ἐμὸς πάις, εἰ ποί' ἔεν γε,
 λήθεται ἐνὶ μεγάροισι θεῶν, οἷ' Ὀλυμπον ἔχουσι
 τῷ Φοι ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιο περ αἴσῃ. |
 ἀλλ' ἄγε δὴ τόδε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἄλεισον,
 αὐτόν τε ὄυσαι, πέμψον δέ με σὺν γε θεοῖσιν, 430
 ὄφρα κεν ἐς κλισίην Πηληιάδεω ἀφίκωμαι. « |
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε διάκτιρος Ἀργεΐφροντης:
 » πειρᾷ ἐμεῖο, γεραιέ, νεωτέρου, οὐδέ με πείσεις,
 ὅς με κέλει σέο δῶρα παρῆς Ἀχιλλῆα δέχεσθαι.
 τὸν μὲν ἐγὼ δέδφοικα καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρι 435
 συλεύειν, μή μοι τι κακὸν μετόπισθε γένηται.
 σοὶ δ' ἄρ' ἐγὼ πομπὸς καὶ κε κλυτὸν Ἄργος ἰκοίμην,
 ἐνδυκέως ἐν ρηί θοῇ ἢ πεζὸς ὁμαρτέων

- οὐ κέν τις τοι, πομπὸν ὀνοσάμενος, μαχέσαιο. » |
 ἢ καὶ ἀναΐξας ἑριούνιος ἄρμα καὶ ἵπτους 440
 καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἠρία λάζετο χροσίν,
 ἔν δ' ἔπνευσ' ἵπποισι καὶ ἡμιόνοις μέγος ἡΰ.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τάφρον ἴκορτο,
 οἳ δὲ νέον περὶ δόρπι φυλακιῆρης ποπέοντο·
 τοῖσι δ' ἔφ' ἕπνον ἔχευε διάκτορος Ἀργεῖφρόντης 445
 πᾶσιν, ἄφαρ δ' ὤϊξε πύλας καὶ ἀπῶσεν δαχῆας,
 ἔς δ' ἄγαγε Προϊάμον τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐλ' ἀτήνης. |
 ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίην Πηληιάδῳ ἀφίκορτο
 ὑψηλήν, τὴν Μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτι
 δοῦρ' ἐλάτης κέρσαντες· ἀτὰρ καθύπερθεν ἔορψαν 450
 λαχρήντη' ὄροφον λειμωνόθεν ἀμύσαντες·
 ἀμφὶ δέ Φοι μεγάλην αὐλήν ποίησαν ἄνακτι
 στανροσῖον πυκινοῖσι· θύρην δ' ἔχε μοῦνιός ἐπιβλής.
 ἐλάτινός, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιρορήσεσκον Ἀχαιοί,
 τρεῖς δ' ἀνοίγεσκον μεγάλην κληῖδα θυροῶν, 455
 τῶν ἄλλων· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐπιρορήσσεσκε κί οἷος·
 δὴ ὅρα τόθ' Ἑρμείας ἑριούνιος ᾄξε γέροντι,
 ἔς δ' ἄγαγε κλυτὰ δῶρα ποδώκεϊ Πηλεΐωνι,
 ἔξ ἵππων δ' ἀπέβαινεν ἐπὶ χθόνα φώνησέν τε· |
 » ὦ γέρον, ἦ τοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλουθα, 460
 Ἑρμείας· σοὶ γάρ με παῖτό ἕμα πομπὸν ὄπασεν·
 ἀλλ' ἦ τοι μὲν ἐγὼ πάλιν ἔρχομαι, οὐδ' Ἀχιλλῆος
 ὀφθαλμοὺς εἴσειμι· νεμεσσητὸν δὲ κεν εἴη
 ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτοὺς ἀγαπαζέμεν ἄντην·
 τύνη δ' εἰσελθὼν λαβὲ γούνατα Πηλεΐωνος. » | 465
 ὧς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον 468
 Ἑρμείας· Προϊάμος δ' ἔξ ἵππων ἄλιο χαμαῖζε,
 Ἰδαῖον δὲ κατ' αὐθι λίπεν· ὃ δὲ μίμνεν ἐρούων 470
 ἵππους ἡμιόνους τε· γέρον δ' ἰθὺς κίε Φοίκου,
 τῇ ᾗ Ἀχιλεὺς ἴξεσκε δίφλιος. | ἔν δέ μιν αὐτὸν
 εὖρ', ἔταροι δ' ἀπάνευθε καθήατο· τῷ δὲ δὴ οἴω,
 ἦρως Ἀντομέδων τε καὶ Ἄλκιμος, ὄξος Ἄσρηος,
 ποίπνον παρῶντε νέον δ' ἀπέληγεν ἐδωδῆς 475
 ἔσθλων καὶ πίνων· ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα. |
 τοὺς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν Προϊάμος μέγας, ἄγχι δ' ἄρα στὰς
 χροσίν Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα καὶ κύσε χεῖρας
 δ' Φεινάς ἀνδροφόνους, αἳ Φοι πολέας κτάνον νίας. |

- ὡς δ' ὅτε κ' ἄνδρ' αἴτη πυκινὴ λάβη, ὅς τ' ἐνὶ πάτρῃ
 φῶτα κατακτείνας ἄλλων ἐξίκετο δῆμον, 480
 ἄνδρὸς ἐς ἀφνειοῦ, θάμβος δ' ἔχει εἰσορόωντας,
 ὡς Ἀχιλλεύς θάμβησε Φιδῶν Πρίαμον θεοφειδέα,
 θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους δὲ Φίδοντο. |
 τὸν καὶ λισσόμενος Πρίαμος πρὸς μῦθον ἔφειπεν' 485
 » μνήσαι πατρὸς σοῖο, θεοῖο' ἐπιφείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 τηλικόν, ὥσπερ ἐγών, ὄλοοι' ἐπὶ γήραος οὐδῶ.
 καὶ μὲν που κείνον περιναίεται ἀμφὶς ἐόντες
 τείρονο', οὐδὲ τις ἔστιν ἀρῆν καὶ λοιγὸν ἀμῦναι.
 ἀλλ' ἦ τοι κείνός γε σέθεν ζώοντος ἀκούων 490
 χαίρει τ' ἐν θυμῶ, ἐπὶ τ' ἔλπεται ἤματα πάντα
 θυεσθαί φίλον υἱὸν ἀπὸ Τροίῃθεν ἰόντα. |
 αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτος, ἐπεὶ τέκον υἴας ἀρίστους
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὐ τινὰ φημι λελεῖσθαι.
 πεντήκοντά μοι ἦσαν, ὅτ' ἤλυθον υἴες Ἀχαιῶν. 495
 ἔννεκακαῖδεκα μὲν μοι ἱῆς ἐκ νηδύος ἦσαν,
 τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες.
 τῶν μὲν πολλῶν θεοῦρος Ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν' |
 ὅς δέ μοι οἶος ἔεν, ἔρρωτο δὲ Φάστῳ καὶ αὐτιούς, 500
 τὸν σὺ πρόφῃν κτεῖνας ἀμννόμενον περὶ πάτρης,
 Ἔκτορα τοῦ νῦν εἶνεχ' ἰκάνω νῆας Ἀχαιῶν,
 λυσόμενος παρὰ σέο, φέρω δ' ἀπερείσι' ἄποινα. |
 ἀλλ' αἰδέοιο θεοῦς, Ἀχιλλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον,
 μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεινότερός περ,
 ἔτλην δ' οἷ' οὐπω τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος, 505
 ἀνδρὸς παιδοφόνου ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι. » |
 ὡς φάτο, τῶ δ' ἄρα πατρὸς ὕφ' ἕμερον ὦρσε γόοιο.
 ἀψάμενος δ' ἄρα χειρὸς ἀπώσατο ἦκα γέροντα.
 τῶ δὲ μνησαμένω, ὃ μὲν Ἔκτορος ἀνδροφόνου
 κλαῖ' ἀδινά, προπάροικε ποδῶν Ἀχιλλῆος ἔλυσθεῖς, 510
 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς κλαῖεν ἔφθον πατέρ', ἄλλοτε δ' αὐτε
 Πάτροκλον. τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δώματ' ὀρώρειν. |
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἴα γόοιο τετάραπετο δῖος Ἀχιλλεύς, 513
 αὐτὴν ἀπὸ θρόνου ὦρτο, γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίστη,
 οἰκτίρων πολίων τε κάρη πολίων τε γένειον,
 καὶ μιν φωνήσας φέπεα πτερόεντα προσηύδα· |
 » ἂ δφείλ', ἦ δὴ πολλά κάκ' ἄνσχεο σὸν κατὰ θυμόν!
 πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,

- ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμούς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἰσθλοὺς
 νίεας ἐξενάριξα; οὐδ' ἰσθλιὸν νύ τοι ἦτορ. | 520
 ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἔξεν ἐπὶ θρόνου, ἄλγεα δ' ἔμπης
 ἐν θυμῷ κατακείσθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ.
 οὐ γάρ τις προῆξις πέλεται κρουροῖο γόοιο.
 ὣς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δ' Ἰφειλοῖσι βροτοῖσιν, 525
 ζώμεν ἀχνυμένους· αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσίν. |
 δοιοὶ γάρ τε πίδου κατακείαται ἐν Διὸς οὐδὲ
 δώρων οἷα δίδωσι, κακῶν, ἕτερος δέ τ' ἐάων·
 ᾧ μὲν κ' ἀμμείξας δῶη Ζεὺς τεροπικέραννος,
 ἄλλοτε μὲν τε κακῶ ὅ γε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἰσθλιῶ· 530
 ᾧ δέ κε τῶν λυγρῶν δῶη, λωβητόν ἔθηκεν·
 καὶ Φε κακὴ βούβρωσις ἐπὶ χθόνα διὰν ἐλαύνει,
 φροῖτᾶ δ' οὔτε θεοῖσι τετιμένος οὔτε βροτοῖσιν. |
 ὣς μὲν καὶ Πηλῆι θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
 ἐκ γενετῆς· πάντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκαστο 535
 ὀλβῶν τε πλούτῳ τε, Φάνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσιν,
 καὶ Φοι θρητῶ ἐόντι θεῶν ποίησαν ἄκοιτιν.
 ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακόν, ὅτι Φοι οὔ τι
 παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ γένετο κρείοντων,
 ἀλλ' ἓνα παῖδα τέκεν παναώριον· οὐδέ νυ τόν γε 540
 γηράσκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης
 ἦμαι ἐνὶ Τροίῃ, σέ τε κήδων ἠδὲ σά τέκνα. |
 καὶ σέ, γέρον, τὸ πρῖν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον ἔμμεν·
 ὅσσοι Λέσβος ἄνω, Μάκαρος ἔδος, ἐντὸς ἔφεργει
 καὶ Φρυγίῃ καθύπευθε καὶ Ἑλλησποντος ἀπείρων, 545
 τῶν σε, γέρον, πλούτῳ τε καὶ νίαισι φασὶ κεκάσθαι. |
 ἀντάρ ἐπεὶ τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον Οὐρανίωρες,
 αἰεὶ τοι περὶ Φάστῳ μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε·
 ἄνσχεο, μηδ' ἀλίσστον ὀδύροιο σὸν κατὰ θυμόν.
 οὐ γάρ τι προῆξις ἀκαχήμενος νίος ἔφοιο, 550
 οὐδέ μιν ἀνοτήσεις, πρῖν κεν κακὸν ἄλλο πάθησθα. |
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πριάμος θεοφειδής·
 » μὴ μέ πω· ἐς θρόνον ἴζε, διοτρεφές, ὄφρα κεν Ἐκτωρ
 κείετ' ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδής, ἀλλὰ τάχιστα
 λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσι Φίδω· σὺ δὲ δέξαι ἄποινα. « | 555
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα Φιδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· 559
 » μηκέτι νῦν μ' ἐρέθειζε, γέρον! νόσῳ δὲ καὶ αὐτὸς 560
 Ἐκτορά τοι λῦσαι· Διὸθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθεν

- ἦτηρ, ἣ μ' ἔτεκεν, θυγάτηρ ἀλίιο γέροντος,
 καὶ δὲ σὲ γιγνώσκω, Πρίαμε, φρεσίν, οὐδέ με λήθεις,
 ὅτι θεῶν τίς σ' ἤγε θεῶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 οὐ γὰρ κε τλαίῃ βροτὸς ἐλθόμεν, οὐδὲ μάλ' ἠβῶν,
 ἐς στρατόν· οὐδὲ γὰρ ἂν φυλακοὺς λάθοι, οὐδέ κ' ὄχῃα
 ῥῆα μετοχλίσσειε θυράων ἡμετεράων. | 565
- τῷ νῦν μὴ μοι μᾶλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνης,
 μὴ σε, γέρον, οὐδ' αὐτὸν ἐνὶ κλισίῃσιν εἴσω
 καὶ ἰκέτην περ ἐόντα, Διὸς δ' ἀλίτωμαι ἐφειμάς. | 570
- ὧς ἔφατ', ἔδφεισεν δ' ὁ γέρον καὶ ἐπειθετο μύθῳ.
 Πηλεΐδης δ' οἴκοιο λέων ὧς ἄλλο θύραζε,
 οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δύο θεράποντες ἔποντο,
 ἦρος Ἀδτομέδων ἠδ' Ἄλκιμος, οὓς ὅτι μάλιστα
 εἴ' Ἀχιλεὺς εἰάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα,
 οἱ τόθ' ὑπὸ ζυγόνφιν λύον ἵππους ἡμίονους τε,
 ἔς δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντος,
 κὰδ' δ' ἐπὶ δίφροισι εἶσαν· ἐυξέστου δ' ἀπ' ἀπήρης
 ἦρεον Ἐκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.
 κὰδ δ' ἔλιπον δύο φάρε' ἐύνητόν τε χιτῶνα,
 ὄφρα νέκυν πυκάσας δάη Φοῖτόνδε φέρεσθαι. | 575
- δμῶας δ' ἐκκαλέσας λοῦσαι κέλετ' ἀμφὶ τ' ἀλείφαι,
 νόσφιν ἀειράσας, ὧς μὴ Πρίαμος Φίδιοι υἱόν,
 μὴ δ' μὲν ἀχνυμένη κραδίῃ χόλον οὐ Φερούσαιτο
 παῖδα Φιδῶν, Ἀχιλῆι δ' ὄρινθείη φίλον ἦτορ
 καὶ Φε κατακτείνειε, Διὸς δ' ἀλίτηται ἐφειμάς. | 580
- τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμῶαι λοῦσαν καὶ χρίσαν ἐλαίῳ,
 ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
 αὐτὸς τὸν γ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέθηκεν ἀείρας,
 οὖν δ' ἔταροι ἦειραν ἐυξέστην ἐπ' ἀπήρην. | 590
- ὄμωξεν τ' ἄρ' ἔπειτα φίλον δ' ὀνόμηρεν ἑταῖρον·
 » μὴ μοι, Πάτροκλε, σκυδμαινέμεν, αἶ κε πύθηαι
 ἐν Ἀφιδός περ ἐὼν ὅτι Ἐκτορα δῖον ἔλυσαι
 πατρὶ φίλῳ, ἐπεὶ οὐ μοι ἄφεικέα δῶκεν ἄποινα.
 σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι ὅσσα Φέφουκεν. | 595
- ἦ ῥα, καὶ ἐς κλισίῃν πάλιν ἦε δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἔξετο δ' ἐν κλισίῳ πολυδαϊδάλῳ, ἔνθεν ἀνέστη,
 τοίχου τοῖ' ἐτέρου, ποιεὶ δὲ Πρίαμον φάτιο μῦθον· |
 » υἱὸς μὲν δὴ τοι λέλυται, γέρον, ὧς ἐκέλευες,
 κεῖται δ' ἐν λεχέεσσ' ἅμα δ' ἠόι φαινομένηφιν 600

ὄψεαι αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησώμεθα δόρπον.
 καὶ γάρ τ' ἠύκομος Νιόβη ἐμνήσατο οἴτου,
 τῇ περ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
 Φέξ μὲν θυγατέρες, Φέξ δ' υἱέες ἠβρώντες. | 605
 τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο
 χροόμενος Νιόβη, τὰς δ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
 οὔνεκ' ἄρα Διητοῖ Φισάσκειο καλλιπαρήφ'
 φῆ δοιῶ τεκέειν, ἣ δ' αὐτῇ γείνατο πολλούς·
 τῶ δ' ἄρα, καὶ δοιῶ περ ἔοντι, ἀπὸ πάντας ὄλεσαν. |
 οἱ μὲν ἄρ' ἐννῆμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ἦεν
 κατθάψαι, λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων·
 τοὺς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ Οὐρανίωνες.
 ἣ δ' ἄρα οἴτου μνήσατ', ἐπεὶ κάμε δάκρυ χέουσα. |
 νῦν δέ ποθ' ἐν πέτρῃσιν, ἐν οὖρεσιν οἰοπόλοισιν,
 ἐν Σιπύλῳ, ὄθι φασὶ θεῶων ἔμμεναι εὐνάς
 νυμφάων, αἵ τ' ἄμφ' Ἀχελώϊων ἐρρώσαντο,
 ἔνθα λίθος περ ἔοῦσα θεῶων ἔκ κήδεα πέσσει. |
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα, διε γραιέ,
 οἴτου, ἔπειτά κεν αὖτε φίλον παῖδα κλαίοισθα,
 Φίλιον εἰσαγαγών· πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσται. « | 620
 ἦ καὶ ἀναΐξας οἶν ἄργυρον ὠκνῶ; Ἀχιλλεὺς
 σφάξ' ἕταροι δ' ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὖ κατὰ κόσμιον,
 μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως πεῖραν τ' ὀβελοῖσιν,
 ὄπτησάν τε περιφραδέως Φερούσαντό τε πάντα.
 Αὐτομέδων δ' ἄρα οἴτον ἔλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ | 625
 καλοῖσ' ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
 οἱ δ' ἐπ' ὀνήαθ' εἰοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον. |
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἕξ ἔρον ἔντι,
 ἦ τοι Δαρδανίδης Πριάμος θαύμαζ' Ἀχιλῆα,
 ὅσος ἦεν οἴος τε· θεοῖσι γὰρ ἄντα ΦεΦοίκει. | 630
 αὐτὰρ ὁ Δαρδανίδην Πριάμον θαύμαζεν Ἀχιλλεύς,
 εἰσορόων ὄψιν τ' ἀγαθὴν καὶ μῦθον ἀκούων. |
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάπησαν ἐς ἀλλήλους ὀρώωντες,
 τὸν πρότερος προσέφειπε γέρον Πριάμος θεοφειδής·
 » λέξον νῦν με τάχιστα, διοτρεφές, ὄφρα κεν ἦδη | 635
 ὑπνῶ ὑπο γλυκερῶ ταρπώμεθα κοιμηθέντες,
 οὐ γάρ πω μύσαν ὅσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν,
 ἕξ οὗ σῆσ' ἐπὶ χερσὶν ἐμὸς πάϊς ὤλεσε θυμόν,
 ἀλλ' αἰεὶ στενάχω καὶ κήδεια μυρία πέσσω,

- αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον.
 νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην καὶ αἶθροπα Φοῖνον
 λουκανίης καθέηκα· πάρος γε μὲν οὐ τι πεπάσμην. « | 640
 ἦ ῥ', Ἀχιλλεύς δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δρωῆσι κέλευσεν
 δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι καὶ δῆγ' ἄρα καλὰ
 πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
 χλαίνας τ' ἐνθέμεναι Φούλας καθύπερθε Φέσασθαι. 645
 αἶ δ' ἴσαν ἐκ μεγάρου δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι,
 αἶψα δ' ἄρα στόρεσαν δοιῶ λέχε' ἐγκονέουσαι. |
 τὸν δ' ἐπιχειρομέων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 »ἐκτός μὲν δὴ λέξο, γέρον φῖλε, μή τις Ἀχαιῶν 650
 ἐνθάδ' ἐπέλθῃσιν βουληφόρος, οἳ τέ μοι αἰεὶ
 βουλὰς βουλεύουσι παρήμενοι, ἦ θέμις ἐστὶν
 τῶν εἴ τίς σε Φίδουτο θοῆν διὰ νύκτα μέλαιναν,
 αὐτίκα κ' ἐκφείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
 καὶ κεν ἀνάβληθις λύσιος νεκροῖο γένηται. | 655
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε φεῖπὲ καὶ ἀτροκέως κατάλεξον,
 ποσοῆμαρ μέμονας κτερεῖζέμεν Ἐκτορα δῖον,
 ὄφρα τέως αὐτός τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω. « |
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρον Πριάμος θεοφειδής·
 »εἰ μὲν δὴ μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἐκτορι δῖω, 660
 ὧδέ κέ μοι ῥέξων, Ἀχιλεῦ, κεχαρισμένα θεῆς.
 Φοῖοθα γὰρ ὡς κατὰ Φάστῳ Φεφέλμεθα, τηλόθι δ' ὕλη
 ἀξέμεν ἐξ ὄρεος· μάλα δὲ Τρωῆς δεδίασιν.
 ἐννήμαρ μὲν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάρου γοοῖομεν,
 τῆ δεκάτῃ δέ κε θάπτομεν δαινυτό τε λαός,
 ἐνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσοιμεν,
 τῆ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίζομεν, εἴ περ ἀνάγκη. « |
 τὸν δ' αὖτε προσέφειπε ποδάροχης δῖος Ἀχιλλεύς·
 »ἔσται τοι καὶ ταῦτα, γέρον Πριάμ', ὡς σὸν κελεύεις· 670
 οχήσω γὰρ τόσσον πόλεμον χρόνον, ὅσσον ἄνωγας. «
 ὧς ἄρα φωνήσας ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος
 ἔλλαβε δεξιερῆν, μή πως δφείσει' ἐνὶ θυμῷ. |
 οἳ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο,
 κήρουξ καὶ Πριάμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες,
 αὐτὰρ Ἀχιλλεύς εἶδε μυχῶ κλισίης εὐπήκτου· 675
 τῷ δὲ Βοιωτῆς παρελέξατο καλλιπάρηος. |
 ἄλλοι μὲν ἴα θεοὶ τε καὶ ἀνέρες ἵπποχορυσταὶ
 εὐδον παννύχιοι, μαλακῶ δεδμημένοι ὕπνῳ·

ἄλλ' οὐχ Ἑρμείαν ἐριούριον ὕπνος ἔμαρπτεν,
 ὄρμαινοντ' ἀνὰ θυμὸν ὄπως Πρίαμον βασιλῆα 680
 νηῶν ἐκπέμψειε, λαθῶν ἱερῶς πυλαωρούς. |
 στή δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔφειπεν
 « ὦ γέρον, οὐ νύ τι σοὶ γε μέλει κακόν, οἷον ἔθ' εὔδεις
 ἀνδράσιν ἔν δηίοισιν, ἐπεὶ σ' εἶασεν Ἀχιλλεύς.
 καὶ νῦν μὲν φίλον νῖδον ἐλύσασο, πολλὰ δ' ἔδωκας 685
 σεῖο δὲ κε ζωοῦ καὶ τρις τόσα δοῖεν ἄποινα
 παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι, αἳ κ' Ἀγαμέμνων
 γνώη σ' Ἀτρεΐδης, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί. » |
 ὧς ἔφατ', ἔδφεισεν δ' ὁ γέρον, κήρυκα δ' ἀνίστη.
 τοῖσιν δ' Ἑρμείας ζευξ' ἵππους ἡμίονους τε, 690
 ὄμιφα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ στρατόν, οὐδέ τις ἔγνω. |
 ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴζον ἐυρρεέος ποταμοῖο,
 [Ἐάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,]
 Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον,
 Ἥως δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πῦσαν ἐπ' αἶαν, 695
 οἷ δ' εἰς Φάστν ἔλων οἰμωγῇ τε στοναχῇ τε
 ἵππους, ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρον.....

390-4 ἦος ἕως, **τείχεος ἀμφι** ἀναστρ. περὶ τῆς τύχης τοῦ, **ἀγαπήνωρ** (ὁ ἀγαπῶν τοὺς ἄνδρας ἀνδρείους, ἢ τὴν ἠγορήν ἀνδρείαν) ἀνδρείος, **ἀκέσματα** κτηρ. θεραπευτικά, καταπραυντικά τῶν.—395-404 **λαχὴ** (φαχ-, ἦχ-ος) θόρυβος, **φόβος** (παρ' Ὀμ. πάντοτε) φυγή, **φοβοῦμαι** φεύγω, **καταπρηγῆς** μὲ τὴν παλάμην πρὸς τὰ κάτω, ὡς καὶ σήμερον κτυποῦμεν τοὺς μηρούς, **χατέω-τίξω** (χα-, χά-ος, χάζομαι, χῆτος στέρησις) ἔχω ἀνάγκην, **ἔμπης** μ' ὅλα ταῦτα, **ποιιτέρπω** διασκεδάξω, **ὀρίνω θ.** συγκινῶ τὴν ψυχὴν, **πυράφημι** συμβουλεύω, ἔξ οὗ **παραίφασις**, **ἀγαθή** κτηρ.

Τὰ μεταξὺ Δ·Ο 390. Ἐν ᾧ ὁ Πάτροκλος διαλέγεται ἐν τῇ σικηνῇ τοῦ Νέστορος καὶ μετὰ τοῦτο θεραπεύει τὸν τετρωμένον Εὐρύπυλον, οἱ Τρῶες συνεχῶς προελαύνοντες διαβαίνουσι τὴν τάφρον καὶ μετὰ λυσσῶδη ἀγῶνα ἐκβιάσαντες τὸ τεῖχος καταδιώκουσι τοὺς Ἀχ. πρὸς τὰς ναῦς. Ἄλλ' ὁ Ποσειδῶν ἐλεῶν τούτους, ἐν τῇ μορφῇ τοῦ μάντεως Κάλχαντος, ἐμψυχώνει αὐτούς καὶ ὁ ἀγὼν συνεχίζεται αἱματηρότατος· ὅτε δὲ ὁ Ζεὺς, ὁ θέλων τὴν νίκην τῶν Τρῶων, ἀπεκοιμήθη διὰ δόλου τῆς Ἥρας, οἱ Ἀχ. βοηθούμενοι ὑπὸ τοῦ Ποσ.,

ἐνεργότερον ἤδη μετέχοντος τοῦ ἀγῶνος, ἀπωθοῦσι τοὺς Τρ. πέραν τῆς τάφρου. Ἐν τῷ μεταξύ ὁ Ζεὺς ἀφυπνισθεὶς καὶ ἰδὼν τὴν μεταστροφὴν τῆς μάχης τὸν μὲν Ποσ. διατάσσει νᾶπλοσχη τοῦ ἀγῶνος, τὸν δὲ Ἀπόλλωνα νὰ ἐμψυχώσῃ τοὺς Τρωῆας, οἵτινες οὕτω τρέφαντες εἰς φυγὴν τοὺς Ἀχαιοὺς ὑπερβαίνουν καὶ πάλιν τὰ τεῖχη καὶ διώκουσι μέχρι τῶν σκηνῶν καὶ τῶν νεῶν.—**391** *τείχεος ἀ. ἐ.* πρέπει νὰ νοήσωμεν τὸν ἀγῶνα μεταξύ τάφρου καὶ τείχους, θεωρουμένου ὡς τοῦ τέρατος τοῦ ναυτικοῦ στρατοπέδου (*θοῶων ἔκτοθι νηῶν*) κατὰ τὴν πρώτην προέλασιν τῶν Τρ., ὅτε ὁ Ἔκ. θραύσας τὴν πύλην εἰσώρησε μὲν, ἀλλὰ δὲν εἰσεχώρησεν εἰς τὰ ἐνδότερα τοῦ στρατοπέδου.—**395** *ἐπεσσυμένους* νοεῖται ἢ β' προέλασις τῶν Τρ. καὶ ἡ ἐπακολοθησασα ὑποχώρησις τῶν Ἀχ. ὕπισθεν τῶν τειχῶν, ὅτε ὁ κίνδυνος τῶν Ἀχ. παρίσταται σοβαρότερος.— Ὁ Εὐρύπυλος τρωθεὶς διὰ βέλους ὑπὸ τοῦ Πάριδος εἰς τὸν μηρὸν Α 583 ἀπεχώρει σκάζων εἰς τὴν σκηνὴν του, ὅτε συνήτησεν αὐτὸν ὁ Πάτρ. ἐπιστρέφων ἐκ τῆς σκηνῆς τοῦ Νέστορος εἰς τὴν τοῦ Ἀχιλλέως. Ὁ Π. ἐλεῶν τὸν ἥρωα κομίζει αὐτὸν εἰς τὴν σκηνὴν του καὶ ἐξαγαγὼν τὸ βέλος δι' ἐγχειρήσεως ἐπιπάσσει ἐπὶ τοῦ τραύματος πουςίπονα φάρμακα.— *Διὰ τί ὁ Π. διατρίβει ἐπὶ μακρότερον ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ν. καὶ Εὐρ., ὥστε νὰ συντελεσθῶσι τὰ γεγονότα Δ-Ο, καὶ διὰ τί ἄλλο ὁ Ὅμ. ἐποίησε τὴν σκηνὴν τοῦ Εὐρ.;*

405-14 *ἔμπεδον* ἀκλόνητοι, *παῦρος* (paucus, paulus, parvus) ὀλίγος, *μιγήμεναι* νὰ πλησιάσουν, νὰ εἰσδύσουν, *στάθμη* σχοινίον μετὰ βαριδίου εἰς τὸ ἄκρον ἢ, ὡς ἐνταῦθα, σχοινίον μεμιλωμένον καθορίζον ἐπὶ τῶν ξύλων τὴν εὐθειαν γραμμὴν, ἢ στάφνη, *ἐξιθύνω* (*ιθὺς* 3 εὐθύς) ἰσάζω ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἄκρου ἕως τὸ ἄλλο, *δαήμων* (*δαῆναι*) ἔμπειρος, *δόρυ* ξύλον (πρβλ. *δοῦρειος*), *νήϊος* ναυπηγήσιμος, *οἶδα* + γεν. ὡς ἐμπειρίας, : κατέχει τελείως πᾶσαν τεχνικὴν γνῶσιν, *ὑποθημοσύνη* συμβουλή, διδασκαλία, *ἐπὶ ἴσα τέτατο* αἱ ἐναλλαγαὶ τῆς μάχης παραβάλλονται πρὸς σχοινίον, τὸ ὁποῖον ἔλκουσιν ἐξ ἀντιθέτων διευθύνσεων οἱ ἀντίπαλοι (πρβλ. τὴν παιδιὰν *διελκυστίνδα*) : διεξήγετο κατὰ μῆκος ἀμφίροπος.—**415-21** *Φίεμαι* (volo, vi-s, in-vi-tus, vi a, *οἶ-μος*, ὅ. *Fi-* καὶ *Fei-*) σπεύδω πρὸς τι, ὀρμῶ, *ἀντ' (α)*, *κνδάλιμος* (*κῦδος*), *ἐπεὶ ἴα* ἀφ' οὗ ἄπαξ, *δαίμων* γενικῶς θεὸς τις, *Κλυτίος*.—**422-8** *ἀνεπίδος* ἐξάδελφος, *αὔω*, *άύσω*, *ἄνσα*, φωνάζω, *μακρὸν* μεγαλοφώνως, *ἀγχιμαχητής* ὁ ἐκ τοῦ συστάδην μαχόμενος, γενναῖος πολεμιστής, *μή πω μή πως* (πρβλ. *εὔτω(ς)*) κατ' οὐδένα τρόπον μή, *χάξομαι*, -σομαι, -σάμην, ὑποχωρῶ, ἀποσύρομαι, *στεῖνος* οὐ. στέ-

νωμα, στενοχωρία, : στενόχωρος στιγμή τῆς μάχης, **ἀγών** συγκέντρωσις, ἀ. νεῶν ναυτικὸν στρατόπεδον.

403-28. 407 παυροτέρους οἱ Τρ. καθ' ἑαυτοὺς ἦσαν περὶ τοὺς μυρίους, μετὰ τῶν ἐπικούρων περὶ τὰς 50 χιλ.—**412 Ἀθήνης** ἡ θεὰ ὡς Ἐργάνη ἦτο διδάσκαλος καὶ προστάτις πασῶν τῶν τεχνῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν.—**415 Αἴαντος** τοῦ Τελαμωνίου.—**419 Κλυτίος** ἀδελφός τοῦ Πριάμου.—**424 Λύκιοι** οἱ σπουδαιότατοι τῶν ἐπικούρων, οἰκοῦντες ὕστερον ἐν Λυκίᾳ ἐν τοῖς ΝΔ τῆς Μ. Ἀσίας. **Δάρδανοι** συγγενέστατοι πρὸς τοὺς Τρ., ἀπὸ τῆς πόλεως *Δαρδανίης*, ἐν ἣ κατόικουν τὸ πάλαι οἱ Τρ. ἐπὶ τῶν προσόδων τῆς Ἰδης, Ν τοῦ Ἰλίου, πρὶν κτισθῆ τοῦτο.

560-4 αἰδῶς συναίσθησις αἰδοῦς, φιλοτιμία, **αἰδομαι**-οὔμαι, **σάος** σῶς, **πέφανται** παθ. προκμ. τοῦ *πεφνεῖν* (*φεν*-*φόν*-ος), *φέφ(ε)ν-ον*, *πέφνον* ἐφόνευσα), **κλέος**.. οὔτε φυσικὰ ἢ δόξα περυσίζει οὔτε ψυχικὸν σθένος πρὸς ἄμυναν ἀναπτύσσεται.—**565-7 καὶ αὐτοὶ** καὶ μόνοι των, αὐθόρμητοι, **μενεαῖνω** (*μένος*) ζωηρῶς ἐπιθυμῶ, **ἀλέξω**-ήσω, *ἡλακον*, ἀτοζρούω, **ἀλέξομαι** ἀμύνομαι, **ἔρκος** (*ἔργω* κ. *ἔεργω* εἶργω) φράτης, μίγδρα, τεῖχος, **ἐπὶ** ἐπιρ. ἐναντίον τοῦ ἔρκους.—**592-604 λείουσι** λέουσι, **ἔφευγῃ** (*ἐφήμη*) παραγγελία, ἐντολή, **μέγα** κτηρ. εἰς μέγαν βαθμόν, **θέλω** θ. (*γοητεύω*) ὑπνωτίζω, παραλύω τὴν ἀνδρείαν, **ἀπαίνυμαι** (*αἴνυμαι* λαμβάνω) ἀφαιρῶ, **δοροθύω** (*ἐρέθω-ίζω*) ἐρεθίζω, ἀναπτέρωνω, **δρέγω** ἐκτείνω (τὴν χεῖρα, προβλ. *δορυιά*), παρέχω, **κορωνίς** (*κορ-ώνη*, *corvus κόρ-αξ cur-vus*) θ. ἐπίθ. καμπύλη (διὰ τὰς καμπύλας τοῦ σκάφους καὶ δὴ κατὰ τὰ δύο κυρτούμενα ἄκρα, τῆς πρόρας καὶ τῆς πρύμνης), καμπυλόγραμμος, **θεσπιδαῆς** (*θέσπις* κ. *θεσπέσιος* (θ.-σεπ-, ἐν-νέπ-ω) ὁ θεῖα ἐμπνεύσει ὁμιλῶν εἶτα: θεῖος-δαίω καίω) θεόφλεκτος, οὐρανομήκης, **ἀκάματος** ἄσβεστος, **ἐπικραΐ(αί)νω** ἐπιθέτω κεφαλὴν, ἐπιτελῶ, **ἀρῆ** εὐχή, παράκλησις, **ἐξαίσιος** (*αἶσα*) ὁ ὑπὲρ τὸ προσῆκον μέτρον, ἄδικος, **πᾶσαν** καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν, τελείως, **μητίετα** (*μητις*) ἀρχαῖκ. ὄνομ. κ. αἰτ. ὁ συνετός, πολυμήχανος, **μένω** ἀναμένω, **σέλας** οὐ. λάμψις (προβλ. *σελήνη*), **ἐκ τοῦ χρόν.**, **παλιώξις** (*παλι-Γίωξις*, *ιωκ* ἢ *δίωξις*) δίωξις πρὸς τὰ ὀπίσω **Τρώων** ἀντικμ., **καὶ αὐτὸν** 565: μολονότι καὶ χωρὶς τὴν ἐνθάδουρουνσιν ταύτην εἶχε ζωηρὸν τὸν πρὸς τοῦτο πόθον.—**605-9 ὀλοός** 3 ὀλέθριος, καταστρεπτικός, **τάρφος** οὐ. (*τρέφω*) πύκνωμα δάσους, λόχη, **βαθὺς** πυκνός, **ἀφλοισμός** ἀ. ἀφρός, **πήληξ** θ. (*πέλ-μα pel-lis*) τὸ (δεσμῆτινον) κράνος, **τινάσσειο** ἐσειετο, **ἀμφὶ** ἀμφοτέροθεν, **κροτάφοισι** τοπ., **σμερδνός-δαλέος** τρομερός.—**615-22**

καὶ ἄα καὶ φυσικά, *στίχες* θ. (στίχοι) *τάξεις, πειρητίζω* θαμ. τοῦ *πειρώω* : προβαίνων εἰς συχνὰς ἀποδείρας, ἀπολ., *οὐδ' ὄς* ποῦ ἀναφέρεται ; *μενεαίνω* ὄβδ, *ἴσχω* ἀμτβ. κρατῶ τὴν θέσιν, μένω ἀκλόνητος, *ἀρηρότες* συνησπισμένοι, *ἠλίβατος* ἀγν. ἔτυμ., ἴσως ἀπόκρημνος, *μένει* δέχεται ἀκλόνητος, *κέλευθος* θ., πλ. *κέλευθοι* κ. κέλευθα, ὄδός, ῥεῦμα, ὄρμη, *λαιψηρός* ταχύς, ὄρμητικός, *λιγύς*, θ. λίγεια, ὄξυφωνος, συρίζων, *τροφόμενος* (τρέφεται εὐτραφής,) μέγας, *προσερεύγομαι* ἐρεύγομαι (ἐκβράζομαι) πρὸς τι, ἀφρίζων θραύομαι ἐπάνω, *ἔμπεδον* 406, *φέβομαι* ἰδ. φόβος 396.—623-9 *πυρὸς* τῶν ὄπλων, *ἐνθρόσκω* (πρβλ. *θουρος-ιος*) εἰσορμῶ, *λάβρον* κτηρ., *ἀνεμοτρεφής* ἐκ τοῦ ἀνέμου φουσκωμένος, *ὑπὸ νεφέων* ἀπὸ θύελλαν φερόμενην ἀπὸ τὰ νέφη, *ἦ δὲ τίς* ; *ἄχνη* ἀφρός, *ἀήτη* (ἄημι) θ. πνοή, *δεινὸς* δικατ., *ἐμβρέμομαι* (πρβλ. *ἐρίβρομος, βρον-τή*) βοίζω, συρίζω μέσα, *ὑπέκ.φέρομαι* ὑπεκφεύγω, *τυτθὸς* μικρός, ὀλίγος, *τυτθὸν* ἐπιρ. μόλις (πρβλ. *μικροῦ δεῖν*), *δαΐζομαι* σκίζομαι, σπαράσσω (ἀμτβ.).—630 7 *ὀλοόφρων* πρβλ. 605 *ὀλοός, εἰαμενή* (ἀγν. ἔτυμ.) ὑγρὸν λιβάδιον, *φονή*, μόνον πληθ., φόνος, *ἀμφι φ.* διὰ τὸν φόνον, διὰ τὴν τύχην, *ἔλιξ* 1 καμπυλοκέρατος, *δμοστικῶα* συμβαδίζω, *καὶ* 634 ἦ, ποτὲ μὲν-ποτὲ δέ, *ὑποτρέω* φεύγω ὀπίσω περίτρομος, *θεσπεσίως*, πρβλ. 597 *θεσπιδαής*, παθ. κατὰ τρόπον, ὃν ὁ θεὸς μόνον δύναται νὰ εἴπη, ἀνέκφραστον, κατὰ κράτος· τὸ ὄ. τῆς παραβολῆς 630...ἐλλείπει ἀναπληρούμενον κατ' ἔννοιαν ἐν 636 ἔδει.

560-637. 566 *φράξαντο* πῶς πρέπει νὰ φαντασθῶμεν τὴν παράταξιν τῶν Ἀχ. ;—593 *ἐφειμίς* δὲν πρόκειται περὶ ῥητῆς ἐντολῆς τοῦ Διός, ἀλλὰ περὶ τῆς γνωστῆς αὐτοῦ ἐπιθυμίας νὰ ἱκανοποιήσῃ τὸν Ἀχιλλεῖα κατόπιν τῆς εὐχῆς ; τῆς Θέτιδος 598, A 508-10, ἦν σαφέστερον διετύπωσεν ὁ Ἀχ. A 409... ἡ καύσις πλοίων τῶν Ἀχ θὰ ἦτο ἀπτόν δειγμα τῆς ἐκπληρώσεως τῆς εὐχῆς.—618 *πυρρηδὸν* 566.—625 *ὑπὸ νεφέων* ἐπιστεύετο ὅτι τὰ νέφη προεκάλουν τὴν καταγίδα (ὡς προάγγελος αὐτῆς) καὶ τοὺς ἀνέμους.—632 *οὐπω...* ἔὰν ἦτο γνώστης τῆς πολεμικῆς πρὸς τοὺς λέοντας ἢ τοὺς κύνας, ὄφειλε νὰ ἐξαπολύσῃ ἢ νὰ ἐκσφενδονίσῃ δέματα καιόμενα.—637 *Δι* 593, 653-8 *εἰσῶπος* ὁ εἰς ὀπά τινος γινόμενος, ὁ ἐρχόμενος ἀπέναντι, ἀντικρύζων οἱ Ἀχ., ἐφ' ὅσον ἦσαν ἀντιμέτωποι τῶν Τρ., εἶχον τὰ νῶτα πρὸς τὰς ναῦς· ἦδη φεύγοντες εἶναι ἀντιμέτωποι τῶν πλοίων, *ἄκραι* ἢ ἔξωτάτη (πρώτη) σειρὰ τῶν πλοίων πρὸς τὴν ξηρὰν, *περὶ ἔσχεθον* περιέλαβον, *ἐρύατο* εἶχον ἀνεκλυσθῆ, *πρῶται* κτηρ. πρὸς τὴν ξηρὰν καὶ ἀπώταται ἀπὸ τῆς θαλάσσης, *τοὶ δὲ* οἱ

Τρ., *ἐχώρησαν ἀπεχώρησαν*, ἐντεῦθεν ἢ ἀφαιρ. γεν. νεῶν, *καὶ ἀνάγκη* κατ' ἀνάγκην, ὑπέκοντες εἰς τὴν πίεσιν, *κέδασθεν* ἐσκεδάσθησαν, *αἰδῶς* 561, *ὁμοκλέω* (ὁμοκλή (ὁμο(ἐπιτ., προβλ. con-clamo)-κελ-, κέλ-ομαι) φωνάζω δυνατά, μεγαλοφώνως ἐνθαρρύνω, *ἀξηγῆς* (ἀδιεχῆς) ἀδιάκοπος.—674-88 *οὐδὲ* ἀλλὰ δέν, *Αἴαντι* τῷ Τελαμωνίῳ, *ἀφέστασαν* εἶχον ἀπομακρυνθῆ ὑποχωροῦντες, *ἐποίχομαι* τρέχω ἐπάνω, *ἴκρια* μικρὰ σανιδώματα κατὰ τὴν προῶραν καὶ πρύμναν, διότι ἡ ναῦς δέν εἶχε τότε συνεχῆς κατάστρωμα, *βιβίσθων* μτχ. τοῦ *βίβημι* βαίνω, *μακρὰ β.* μὲ μεγάλα, ἀπλωτὰ βήματα, *νωμάω* κινῶ, *ξυστόν* (ξέω) ἀπεξεσμένον ξύλον, κοντάριον, *κολλητὸς* συγκεκολλημένος, συνηρμοσμένος (διότι τὸ κοντάριον χάριν ἔλαστικότητος θὰ ἀπετελεῖτο ἐκ πλειόνων λεπτοτέρων παραλήλων στελεχῶν, συγκεκολλημένων), *βλητρον* ἦλος (προβλ. βελόνη) ἢ κρίκος, *πῆχυς* μονὰς μήκους ἴση περιπίου πρὸς τὸν πῆχυν τῆς χειρός, προβλ. *παλάμη*, πὸς κλπ., *κελητίζω* ἐλαύνω ἐπὶ κέλητος (προβλ. cel-er), ἵππου τῆς ἵππασίας, ἵππηλατῶ, *συναίρω* (α-σερ-ῶ εἶρω, ser-o) συνδέω, ζευγαρώνω παραλλήλως, *πίσυρες* αἰολ. τέσσαρες, *σεύω* θέτω εἰς ταχεῖαν κίνησιν, βάλλω ἐμπρὸς (διὰ τῆς μάστιγος), *δίομαι* διώκω, ἐλαύω, *θηέομαι* θεάομαι, *ἔμπεδον* 406 διαρκῶς, *ἀσφαλὲς* ἀπαρασαλεύτως, ἐδραίως, εὐσταθῶς, χωρὶς ἀποτυχίαν, *ἀμείβομαι* συναλλάσσω (πηδῶν ἄλλοτε εἰς τοῦτον ἄλλοτε εἰς ἐκεῖνον), *οἷ δὲ* παρατακτ. ἀντί ; *φοῖται* ἔτρεχε συχνά, *δὲ* 687 ἀντί ; *σμερνὸς-δαλέος* 609.—688-95 *οὐδὲ μὲν* ἀλλὰ καὶ ὁ Ἔκ. ἀλήθεια δέν, *ὄμαδος* ἄ. θόρυβος, θορυβοῦντα σίφη, *θωρηκτῆς* (θωρήσσομαι) ὁ θωρακοφόρος, *πύκα* πυκνῶς, *π. θ.* οἱ φέροντες ἰσχυρὸν θώρακα, *αἶθων* στυλπνός (διὰ τὸ στυλπνόν τῶν ὑποφαίων πτίλων) ἢ ὀρηκτικός, *ἔθνος* (ἔθ-ος) πλῆθος ἔχον τὰ αὐτὰ ἔθιμα, σμῆνος, *πετεηνός* πτηνός, περωτός, *γέρονος* θ. ὁ γερανός, *δουλιχόδειρος* (δειρή λαίμω), *ἰθύω* (ἰθύς 3 εὐθύς) ὀρμῶ κατ' εὐθεΐαν ἐναντίον, *κυανόπρωρος* (κύανος ὑαλώδης μᾶζα χρώματος βαθέος κυανοῦ, τὸ λαζούρι) ἔχον κυανοβαφῆ τὴν προῶραν, *μέγας* κραταίος.

653-95. 653 *περὶ ἔσχεθον* αἱ νῆες τῶν Ἄχ. εἶχον ἀνελευσθῆ εἰς πολλὰς ἐπαλλήλους γραμμάς, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν κατεσπαρμέναι καὶ σκηναί, μεταξὺ τῶν ἀκρωτηρίων Σιγείου-Ροιτείου ἐν σχήματι ἡμικυκλίου.—677 *ναύμαχον* τὰ ναύμαχα ξυστὰ ἴσως θὰ ἐχρησιμοποιοῦντο ἢ κατὰ τὴν συνάντησιν ἐχθρικῶν πλοίων ἢ πρὸς ἄμυναν τῶν ἀπὸ τῆς γῆς προσβαλλόντων τὸ πλοῖον ἄλλως αἱ νῆες τότε οὐδὲν ἄλλο ὄπλον εἰδικόν πρὸς ναυμαχίαν εἶχον.—679 *κελητίζειν* κατὰ τοὺς μυκην. χρόνους ἡ ἵππασία ἦτο ὄλως ἄγνωστος, ἀλλὰ κατὰ

τούς χρόνους τοῦ Ὅμ. ἦτο ἤδη εἰσηγμένη καὶ πολὺ προηγμένη. Ὁ ἱππεύων θὰ ἦτο εὐπορος γεωκλήμων ἢ θεράπων τοιοῦτου, ὅστις ἐκλέξας ἐκ τῶν ἐν τοῖς λιβαδίοις βοσκόντων εὐγενῶν ἵππων τέσσαρας, συμμέτρους εἰς μέγεθος καὶ ἀρετὴν, ὀδηγεῖ εἰς τὴν πόλιν, ἐπιδεικνύων καθ' ὁδὸν τὴν ἱππευτικὴν του δεξιότητά. — **692 γέρανοι** πτηνὰ ἀποδημητικά, μεταναστεύοντα ἐπὶ τῇ προσεγγίσει τοῦ χειμῶνος ἀπὸ τῶν Σκυθ. πεδίων εἰς τὴν Ἀφρικὴν, ὅπου διαχειμάζουσι παρὰ τὰς ἐλώδεις ἐκβολὰς τῶν ποταμῶν. — **κύκνοι** ὄραϊον νηκτικὸν πτηνόν, μεγαλύτερον τοῦ χηνός, λευκὸν συνήθως ἢ μέλαν ἔχον λαιμὸν μακρόν, χαριέντως κυρτούμενον ἄνω. Πλείονα ἐν Β 460 ἤμετ. ἐκδ. — *Διὰ τί οἱ Τρ. δὲν κυριεύουν τὴν ἐγκαταλειφθεῖσαν πρώτην σειρὰν τῶν νεῶν ; τίς ἡ ἀνάγκη αὐτοῖς ὁ Ζεὺς νὰ ὠθήσῃ ἐπὶ τὰ πρόσω τὸν ἀκάθεκτον Ἔκ. ;*

696-702 ὀρμύς σφοδρός, πεισματώδης, **ἀτειρῆς** (τείρομαι καταπονοῦμαι, ἐξαντλοῦμαι), **ἄντομαι** συναντῶ, ἔρομαι εἰς χεῖρας, **ᾧς ἐσσυμένως** μὲ τόσῃν ὀρμῇ. — **703-6 ἐφέστασαν** ἐκ τοῦ συστάδην ἀντίκρυζον ἀλλήλους, **ὠκύαλος** (ἄλλομαι), **ἔνεικεν** ἤνεγκεν. — **707-15 δηῶ** φονεύω, **αὐτοσχεδὸν** ἐκ τοῦ συστάδην, **περὶ νηὸς** (μαχόμενοι) διὰ τό, ἐκ τούτου τοῦ (Πρωτ.), **οὐδ' ἄρα** καὶ φυσικὰ (δὴ) δέν, **μένον** ἀνέμενον, ἐδέχοντο, **ἀμφίς** (μένοντες) μακρὰν ἀλλήλων, **αἰκῆ** (αἰσσω) ὀρμή, ὀρμητικὸν βλήμα, **ἄκων** ἀκόντιον, ἐνταῦθα διακρινόμενον τοῦ ἔγχου; 712 (βαρύτερου) ὡς βαλλόμενον μόνον· ἀλλαγῆ ταυτόσημα· **ἔνα θυμὸν** τὴν αὐτὴν ψυχ. διάθεσιν, **δὴ** πλεόν, **ἀμφίγυος** ὁ ἀμφοτέρωθεν ἔχων γυῖα, μέλη, τὴν **αἰχμὴν** λόγχην, καὶ τὸν **σαυρώτηρα**, δίλογχος, **φάσγανον** ἄορ, ξίφος, **μελάνδετος** μαυροδεμένος, μαυρομάνικος (διὰ τὸ μαῦρον χροῶμα τοῦ ξύλου ἢ κέρατος τῆς κόπτης), **κωπήεις** ὁ ἔχων ὄραϊαν κώπην λαβὴν. — **716-25 ἀπλαστον** ἢ ἐξέχουσα ἄκρα τῆς πρύμνης μετὰ τῶν κοσμημάτων αὐτῆς, **οἴσετε** μεικτ. ἀόρ. πρστικ. τοῦ **φέρειν**, **αὐτῇ** (αὐὸ φωνάζω) (θορυβώδης) μάχη, **ἀολλῆς** (αἰθήρ.)-εἶλω συνωθῶ) ἀθρόος, **ἄξιος** ὁ ἄγων ζυγίζων ὅσον ἄλλος τις, ἰσοβαρῆς : ἰσοφαρίζουσαν, ἀποζημιοῦσαν ἡμᾶς δι' ὅλας τὰς τιμὰς, ὅσας μέχρι σήμερον ἔχομεν πτεῖ, **ἐλεῖν** ἐπέξ. τοῦ **ἤμαρ**, **κακότης** δειλία, ὑπαιτιότης, **ἐθέλοντα** ἐνδ., **πρυμνός** ἔσχατος, τελευταῖος, **ἰσχω-χάνω-νάω** ἀναχαιτίζω ὁ πρτκ. μετὰ τῆς θαμῆς. καταλ. τί δηλοῦσι ; **ἐρητύομαι** ἀναστέλλω, ἀναχαιτίζω, **δὴ ῥα** προφανῶς δά, **εὐρύοπα** ὁ εὐρέως ὀρῶν, πανόπτης, — **726-9 βέλεα** βλήματα, **ἀναχάζομαι** ὑποχωρῶ, **τυτθός** 628, **θρηῖνυς** ἄ. ὑποπόδιον (τοῦ κυβερνήτου τοῦ πλοίου), **ἐπιαπόδης-ου** ἔχων μῆκος ἐπτὰ ποδῶν, ἵνα δύναται ὁ

κυβερνήτης πρὸς χειρισμὸν τοῦ πηδαλίου νὰ βαδίζη δεξιὰ ἢ ἀριστερά, *ἔκρια* 676, *νηὸς* τοῦ Πρωτ., *εἶση* σύμμετρος, ἰσορροπος, ἐν ὀριζοντίῳ θέσει ὑπὲρ τὰ κύματα πλέουσα.—730-41 *δεδοκημένος δεδεγμένος*, καταδοκῶν, παραμονεύων ἄγρυπνος, *θοῦρος* (*θρῶσκα*) ὀρηκτικός, *θ. ἀλκή* ἀκάθεκτος ἀνδρεία, *ἀσοσητήρ* (*α* (*ἀθρ.*)-soc-ius, sequ-or, ἐπ-ομαι) βοηθός, σύμμαχος, *ὀπίσσω* ὀπισθεν ἡμῶν ὡς ἐφεδρία, *ἄρειον* συγκρ. τοῦ *ἀγαθός*, πρβλ. *ἄρ-ιστος*, *ἀρετή*, ὀχυρότερον τοῦ ἤδη ἐκπορθηθέντος ὑπὸ τῶν Τρ., *ἀραρυῖα* ἐφωδιασμένη, *πύργοι* πυργωτὰ τεῖχη, *δῆμος* λαός, στρατός, *εἰε-ραλκῆς* ὁ δίδων τὴν δύναμιν, τὴν νίκην εἰς τὸ ἕτερον μέρος τὸ ἠττημένον, ἐφεδρικός στρατός, *γὰρ* 739 ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι, *πάντα θωρηκται* 689, *πόντι* τοπ., *κεκλιμένοι* ἐστηριγμένοι, ἀκουμβημένοι ἐπὶ τοῦ νότου, οὐδὲν ἄλλο ὀπισθεν ἡμῶν ἔχοντες ἢ τὴν θάλασσαν· ἐὰν λοιπὸν ὁ στόλος πυρποληθῆ, τετέλεστα! *ἐκὰς* μακράν, *τῷ* ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τούτων οὕτως ἐχόντων, *φάος* (ἐστὶν) ἡ σωτηρία, *μελιχίη* θ. οὐσ. ἡ χλιαρότης, ἡ γλυκύτης τῆς ῥαστώνης.

696-741. 705 *Πρωτεσίλαος* βασιλεὺς τμήματος τῆς Θεσσαλίας, ὅστις πρῶτος ἀποβιβασθεὶς εἰς τὴν Τρ. ἀκτὴν κατὰ τὸν κατάπλουον τοῦ ἔλλη. στόλου πρῶτος καὶ ἐφονεύθη τῶν ἀνδρῶν αὐτοῦ ἡγεῖτοῦκτιοτε ὁ νεώτερος ἀδελφός.—714 Τὰ ξίφη τὰ μὲν ἀπέλιπτον τραυματιζομένων ἢ ἀποκοπτομένων τῶν χειρῶν, τὰ δὲ ἀποκοπτομένων τῶν ὤμων ἢ τῶν ἀπ' αὐτῶν ἐξηρητημένων τελαμώνων.—721 *γέροντες* ἄνδρες ἐπιφανεῖς διὰ τὸ γένος καὶ τὴν σύνεσιν, 7 τὸν ἀριθμὸν, σύμβουλοι τοῦ Πριάμου, εἰ καὶ βουλή τῶν Τρ. δὲν μνημονεύεται.—727 *βελέεσιν* οἱ Τρ. μὴ δυνάμενοι νὰ πλησιάσωσι τὸν Αἴ., μαχόμενον διὰ τοῦ ἡδυοκαεικοσιπῆχως ξυστοῦ 678, *ἐβαλλον* μόνον κατ' αὐτοῦ· ὁ ἦρωσ, ἐν ᾧ κατ' ἀρχὰς ἔτρεχεν ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον, ἤδη ἐπειδὴ οἱ Τρ. συνέκέντρωσαν πᾶσαν τὴν προσοχὴν τῶν εἰς τὴν ναῦν τοῦ Πρωτ., ἐπὶ ταύτης λαμβάνει θέσιν.—731 *νεῶν* διότι ἐκ τῆς σωτηρίας τῆς νεὸς τοῦ Πρωτ. ἐξηρτάτο καὶ ἡ σωτηρία τῶν ἄλλων νεῶν.—*Διὰ τί ὁ Ὅμ. ἐποίησε τοὺς Τρ. ἐπιτιθεμένους ἐπὶ τὴν ναῦν τοῦ Πρωτ. καὶ οὐχὶ ἐπ' ἄλλην;*

Π

1-6 *εὐσσελμος* ἡ ἔχουσα ὠραῖα σέλιμα, σανιδώματα κατὰ τὴν πρῶραν καὶ πρῦμναν, πρβλ. *ἔκρια* Ο 676, *κρήνη* πηγὴ, *μελάνυδρος* ἡ προσδίδουσα σκοτεινὸν καὶ πένθιμον χρῶμα εἰς τὸν βράχον, κάτω ἀπὸ τὸν ὁποῖον κυλίνεται τὸ ὕδωρ τῆς, *δνοφερὸς* ἕοφερός, *αἰγίλιψ* (*αἶγες* κύματα-λιπ-, lapis λίθος) βράχος κυματόβρε-

κτος, παραθαλάσσιος, **ποδάρκης-εος** (ὁ τοῖς ποσὶν ἐαυτῷ ἀρκῶν, βοηθῶν) ταχύπους.—7-19 **ἤνυτε** ὡς, **ἀναιροῦμαι** λαμβάνω ἐπάνω εἰς τὰς χεῖρας, **ἐ(λ)ανός** (ἐννυμι) πέπλος, **κατερύκω** (-ξω-ξα-ύκακον) προσπαθῶ νὰ σταματήσω τινά, **ποιιδέρκομαι** (ἔδρακον δέδορκα) προσβλέπω, **ἕκελος** (ἔοικα) ὁμοιος, **εἴβω** λείβω, χύνω, **τέρην-εἰνα-εν** (τεπερ) τρυφερός, **πιφαύσκω-ομαι** (φημι) ἀναγγέλλω, **τι** σαβαρόν τι, **μὰν** μὴν, ὅμως, **ἀκαχίζομαι** κ. **ἄχνυμαι**, **τῶν** αἰτ., **τεδνηῶτων** ὑποθ., ὡς 17 ἐπιφ., εἶτα αἰτιολ. διότι, **ὑπερβασή** ἀμάρτημα, ἀτασθαλία, **σφός** σφέτερος, **κεύθω** κρύπτω, **εἶδομεν** εἰδῶμεν.—20·7 **φέριταος** κ. **φέριστος** (φέρειν ὑπερφέρειν) γενναιότατος, **νεμεσσάω** ἀγανακτῶ, θυμώνω, ***βιάω** πιέζω, **οὐτά(ξ)ω** τραυματίζω δι' ἀγγεμάχου ὄπλου.—28-35 **ἀμφιπένομαι** περιποιούμαι, **ἀκέομαι** θεραπεύω, **ἀμήχανος** ἀπρόσιτος εἰς παραλήσεις, **ἄκαμπτος**, **ἔπλεο** ἐδείχθης, **φυλάσσω** ἐγχειλώ, τρέφω, **αἰναρέτης** ὁ ἔχων αἰνήν ἀρετήν, τρομερὸς ἦρωσ, **ὀνίναμαι** ὠφελοῦμαι, κερδίζω, ἀπολαύω **σέο** ἀπὸ σοῦ, **ὀψίγονός περ** καὶ αὐτοὶ οἱ μεταγενέστεροι, **ἀεικῆς** (ἔοικα) αἰσχρός, ἐπονεϊδιστος, **ἄρα** λοιπὸν ὡς βλέπω ἐκ τῆς στάσεώς σου, **γλαυκός** (γλαύσσω) μαρμαίρων, σελαγίζων, **ἠλίβατος** O 619.—36-45 **ἀλέομαι-εἶνω** ἀποφεύγω, **θεοπροπίη-ιον** μαντεία, **φράξω** ἀνακοινῶ, ἐμὲ **περ** τοῦλάχιστον, **φάος** O 741, **ἴσκω** (ἴ-ἔοικα) παρομοιάζω, **ὀλίγη·δέ τ'** ἀνακούφισις δὲ τοῦ πολέμου, ὁσονδήποτε βραχεῖα καὶ ἂν εἶναι, πάντως εἶναι ἀνακούφισις, καὶ βραχεῖα ἀνακούφισις ἀπὸ τοῦ π. πάντοτε εἶναι μία ἀνακούφισις, **ῥῆα** ῥαδίως (ῥῆ-ιδιος), **ἀντῆ** O 718, ἡ δοτ. εἰς τὸ **κεκμηότας**.—46-7 **ἔμελλε** ἦτο πεπωμένον.—48-59 **μέγ' ὀχθῆσας** μετὰ πολλῆς βαρυθυμίας, δυσφορίας, **οἶον** τί λόγον, **ἐμπάξομαι** φροντίζω, μὲ μέλει, **ἀλλὰ τόδ' ἄλλ'** αὐτῆ ἐδῶ ἡ σκέψις, ἐπεξ. διὰ τοῦ ὀπότε., **ἰκάνει ἄχος** κτγρ. μοῦ θλίβει βαθυτάτα τὴν ψυχὴν μου, **ἀμέρδω** στερεῶ, **ὁμοτός** ὁμότιμος (κατὰ τὴν εὐγένειαν τῆς καταγωγῆς καὶ τὸ ἀξίωμα), **ὁ** ἄ. ἀναφορ. τοῦ **ἀνῆρ** ὅστις ἔχει ἀνωτέραν ἀρχήν, ἐξουσίαν, **55** ἡ προσβολὴ αὐτῆ μὲ θλίβει φοβερά, διότι ἐμόχθησα καὶ ἴδρωσα μέχρι μυελοῦ ὀστέων, **ἄρα** ὡς γνωστόν, **ἐξαιρῶ** ξεχωρίζω, **κτεαίξω** κτῶμαι, **ἐντειχῆς** 2 (τείχος), **ἀτίμητος** ἄτιμος.—60-8, 80-2 60 ἀλλὰ τὰ μὲν προτετυγμένα εἴσωμεν, ὅτι ἔγινεν ἔγινεν, **ἀσπερχῆς** (ἀἐπιτ.)-σπέρχω σπεύδω) ἐπίμονος, σφοδρός: καὶ δὲν ἦτο, ὡς βλέπω τώρα, κατ' οὐδένα τρόπον δυνατόν νὰ τρέφω ἐν τῇ ψυχῇ μου ἀκοίμητον τὴν ὀργήν, **μηνιθμός** ἄ. μῆνις, **τύνη** σύ, **ἄρχε M.** **μάχεσθαι** ὀδηγεῖ τοὺς M. εἰς τὴν μάχην, **κυνάνεον νέφος** ὁ μαῦρος σωρὸς (ἡ μαυρίλα) ἔχει ἀποκλείσει πανταχόθεν, **ἐπικρα-**

τέως μὲ ὅλας τῶν τὰς δυνάμεις, *κεκλίεται* καμφθέντες ἔχουσι ἀπώθηθῆ, περιορισμένοι πλέον εἰς ὀλίγον χώρον, *καὶ ὧς* καὶ παρ' ὅλα ταῦτα, εἰς 61-3, *πυρὸς* γεν. ὕλης.—83,87-96 *ὧς κέ τ'...* οὕτως ὅπως θὰ καθορίσω τὸν σκοπὸν τῆς ἐντολῆς μου, πείθου εἰς ὅ,τι ἀποσκοπεῖ ἡ ἐντολή μου, *ἐλάσας* Τρῶας, *ἔμναι* προσκτ., 89, 92, 95, 96, *πάλιν* τοπ., *ἄρνυμαι* λαμβάνω, *λιλαίομαι* (λάω, αἰ δὲ λῆς) ἐπιθυμῶ, *πολεμίζειν* νὰ συνεχίξῃς τὸν πόλεμον, *ἀτιμότερον..* διότι θὰ ἐπιτείνῃς τὴν ἀτίμωςίν μου, θὰ μὲ ἀτιμάσῃς ἔτι μᾶλλον, *ἐπαγαλλόμενος* ἐν τῇ μέθῃ τῆς πολεμικῆς σου χαρᾶς ἐπὶ τῷ νικηφόρῳ ἀγῶνι, αἰτ. τοῦ *ἡγεμονεύειν*, *ἐναιρόμενος* τροπ., *ἐμβαίνο* ἐπεμβαίνο ἀντιμέτωπος, *ἐκάεργος* (ἐκάς-εργ-) ὁ εἰς μακρὰν ἀπόστασιν δρῶν, δεινὸς τοξότης, *τροπάομαι* (θαμ.) *πάλιν* γυρίζω ὁπίσω, *δηριόομαι* (δῆρις θ. μάχη).

1-96. *1 νῆος* τοῦ Πρωτ. Ο 705.—**13 Φθίη** χώρα καὶ πόλις ἐν Ν τῆς Θεσσαλίας, οὐχὶ ἡ αὐτὴ πρὸς τὴν ὕστερον Φθιώτιδα πρὸς Ν. ὠρίζετο ὑπὸ τοῦ Σπερχειοῦ, πρὸς Δ περιελάμβανε καὶ τοὺς Δόλοπας (ἀμφοτέρωθεν τῆς Πίνδου), πρὸς Β ὁ ἀπὸ τῆς ἄλλης Θεσσαλίας χωρισμὸς ἀμφισβητήσιμος.—**14 φασὶν** οἱ ἐκεῖθεν ἐρχόμενοι. **Μενοίτιος** ὁ πατὴρ τοῦ Πατρόκλου.—**15 Αἰακίδης** ὡς υἱὸς τοῦ Αἰακοῦ, τοῦ δικαίου δικαστοῦ καὶ βασιλέως τῆς Αἰγίνης.—**25** Ὁ Διομήδης καὶ ὁ Εὐρύπυλος εἶχον τοξευθῆ ὑπὸ τοῦ Πάριδος, ὁ Ὀδυσσεὺς ἐτρώθη ὑπὸ τοῦ Σώκου, ὁ Ἄγαμέμνων ὑπὸ τοῦ Κόωνος· δὲν μνημονεύεται ὁ ἰατρὸς Μαχάων, ἐν ᾧ καὶ οὗτος εἶχε τρωθῆ, διότι δὲν ἦτο τῶν ἀρίστων ἡγεμόνων.—**28 ἱητροὶ** πλὴν τοῦ Μαχάωνος καὶ Ποδαλειρίου, υἱῶν τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ὑπῆρχον ἐν τῷ στρατοπέδῳ καὶ ἄλλοι.—**35 πέτραι** κατὰ παλαιότηταν δοξασίαν, καθ' ἣν οἱ κατὰ φύσιν ἄνθρωποι εὐρίσκοντες ἐκθετα βρέφη, ἐνόμιζον ὅτι εἶχον γεννηθῆ ἐκ βράχων ἢ δένδρων.—**36** Ὁ Ἄχ. ἐγίνωσκεν ἐκ τῆς μητρὸς Ι 410 ὅτι ἠδύνατο νὰ ἐκλέξῃ μίαν ἐκ τῶν δύο μοιρῶν, ἢ νὰ μείνῃ ἐν Τροίᾳ ἀγωνιζόμενος, ὅτε θὰ ἦτο μὲν βραχύβιος, ἀλλ' εὐκλής, ἢ νὰπέλθῃ εἰς τὴν πατρίδα, ὅπου θὰ ἦτο μὲν μακρόβιος, ἀλλ' ἄδοξος.—**40 ὧμοι** περὶ τοὺς ὧμους ἐφέροντο ὁ θώραξ, τὸ ξίφος καὶ ἡ ἀσπίς.—**41 σοὶ ἴσκοντες** τὸ κράνος τοῦ Ἄχ. θὰ ἦτο ἐκ τῶν λεγομένων Κορινθιακῶν, φερόντων προσωπίδα (αὐλῶπις), οἱ δὲ φοροῦντες τοιαῦτα ἀνεγνωρίζοντο ἢ ἐκ τοῦ ὀπλισμοῦ ἢ ἐκ τῶν πολεμιστηρίων ἱππων ἢ ἄλλων ἐξωτερ. γνωρισμάτων, ὡς οἱ ἱππῶται τῶν μέσων αἰώνων ἐκ τῶν ἐπὶ τῶν ἀσπίδων αὐτῶν παραστάσεων, ἐξ ὧν προῆλθον καὶ τὰ οὐκόσημα.—**54 προβεβήκη..** ὁ Ἄχ. εἶχεν εὐρυτέραν ἐξουσίαν, ἦτο

ἀνωτέρου βαθμοῦ, ὡς ἀρχιστράτηγος σύμπαντος τοῦ στρατοῦ.—**56 κούρη** τίνα;—**57 πόλιν** τὴν Λυρνησοδὸν ἐν Μυσία παρὰ τὸ Ἄδραμύτιον.—**59 μετανάστης** ὁ μέτοικος, ὅστις ἠδύνατο μὲν ἐν τῇ ξένη νάποκτῆσι περιουσίαν, ἀλλ' ἦτο ἐκτεθειμένος εἰς παντοίας προσβολάς.—**61 ἔφην** ἐν I 650., ὅτε πρεσβεία ἐκ τοῦ Ὀδυσσεῶς καὶ Αἴαντος πεμφθεῖσα ὑπὸ τῶν Ἀχ. τὴν παρελθοῦσαν νύκτα εἶχεν ἔλθει εἰς τὴν σκηπὴν του, ἵνα ἐξιλεώσῃ αὐτόν.—**94 Ἀπόλλων** ὡς πολιοῦχος τῶν Τ., ἔχων καὶ ναὸν ἐν τῇ ἀκροπόλει Περγάμῳ.—*Διὰ τί ὁ Ἀχ. καὶ ὁ Π. λημονοῦσι τὴν ἐπιτολὴν τὴν προκαλέσασαν τὴν ἀποστολὴν τοῦ Π. εἰς τὴν σκηπὴν τοῦ Ν.; ἐκ τοῦ λόγου τοῦ Ἀχ. τί βλέπομεν τελούμενον ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ; μετὰ τίνας τόνους ἄρχεται ὁ Π. καὶ διὰ τί προβαίνων γίνεται πικρότερος; διὰ τί ὁ Ὀμ. προλέγει 46-7 τὰ συμβησόμενα; ποῦ ἀλλαχού ὠμίλησεν ὁ Ἀχ. ἐν τῷ τόμῳ, ἐν ᾧ ἐν ἀρχῇ τῆς ἀποκρίσεώς του; τί προκαλεῖ τὴν μεταστροφὴν αὐτοῦ; ποῖον τὸ ἐλατήριον καὶ τὸ πρόσχημα τῶν τελευταίων συστάσεων αὐτοῦ; τίνα συναισθήματα στροβιλίζονται ἐν τῇ ψυχῇ του;*

101-11 βέλεα O 727, νόος ἢ βουλή, ἀγανός (ἀ(ἐπιτ.)-γαίω χαίρω, gaudeo, γηθέω) ἀγέρωχος, ὑπερήφανος, **πηλήγῃ** θ. (pel-lis, πέλ-μα) (δεομάτινον) κράνος, πρβλ. **πηλήκιον**, **φάλαρα** μετάλλινοι δίσκοι καθηλωμένοι ἐπὶ τοῦ κώνου τοῦ κράνου πρὸς ἐπίρρωσιν τῆς ἀμυντικότητος καὶ πρὸς κόσμον, **σάνος** ἀσπίς βαρεῖα, **αἰόλος** ἀκτινοβολῶν (ἐκ τῆς μεταλ. ἐπιφανείας), **ἔμπεδον** κτγρ. ἀδιάσειστον, ἀσάλευτα, **οὐδὲ χωρὶς νό**, **πελεμιζῶ** κλονίζω, **ἀμφ' αὐτῷ** περικαλύπτουσαν αὐτόν, **ερείδω** ὠθῶ, **ἔχετο** (κατείχετο) ἐταλαιπωρεῖτο, ὑπέφερε, **ἄσθμα** (ἄημι) δύσπνοια, **ἀργαλέος** (ἄλγος), **ἐστήρικτο** τὸ ἐν κακὸν ἐπάτει, ἐπεσωρεύετο ἐπὶ τοῦ ἄλλου.—**112-23 ἔσπετε** (ἔνοσπετε, ἐνόσπεω-ἐν(ν')έπω) εἴπατε, **ἄορ** O 713, **μείλιος** ὁ ἐκ μελίας δένδρου εὐθυκλάδου, **καυλός** ἄ. τὸ ἄκρον τοῦ κονταρίου τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸν αὐλὸν (σολῆνα) τῆς λόγγης τοῦ δόρατος, **ἔπισθεν** αἰχμῆς, **ἀπαράσσω** ἀποκόπτω (μετὰ κρότου), **ἀντικρὺ** πέρα πέρα, **αὐτως** οὕτως, ὅπως ἔμεινε, ἐπέξηγ. ἐκ τοῦ κτγρ. **κόλον** κολοβόν, **ἀπ' αὐτοῦ** τοῦ κονταρίου, **ἔργα θεῶν** τὴν θεῖαν ἐπενέργειαν, ἐπέμβασιν, μεροληψίαν, διασαφούμενον ἐκ τῆς ἐπομ. προτάσεως, **δ** (ὅτι) ἀντικμ. τοῦ **γνώ**, τὸ δὲ **ῥίγησε** κεῖται διὰ μέσου ἀντιμτχ.: καὶ ἦσθάνθη ῥίγος διὰ τοῦτο, μὲ ῥίγος, **ῥά** δά, προφανῶς, **κείρω** ψαλιδίζω, ματαιώνω: πολὺ ἀνθίστατο (ἀνέτρεπε) εἰς τὰ πολεμικά των σχέδια, **χάζομαι** O 426, **ἐκ βελέων** ἔξω βολῆς βλημάτων, **ἀκάματον** ἀνένδοτον, εἰς τὸ **καί ἔχετο** ἐπὶ ταύτης δὲ εἶχεν ἐξαπλωθῆ.

101-23. *103* νόος διότι ἐσκόπει νὰ πληρώσῃ τὴν δοθεῖσαν εἰς τὴν Θέτιν ὑπόσχεσιν πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ Ἄχ.—**112 Μοῦσαι** ἐπικαλεῖται τὰς Μ. ἐν δυσκόλοις μάλιστα προβλήμασιν αὐτοῦ καὶ ὁσάκις θέλῃ νὰ ἐγείρῃ τὴν προσοχὴν τῶν ἀκροατῶν, Α 1, α 1.—*Ποία τις ἡ περιγραφή τῆς πάλης τοῦ Αἴ; πῶς θὰ καλέσωμεν τὸ προσηγηθὲν μέχρι τοῦ σημείου τούτου τμῆμα τῆς τραγωδίας; τί ἄρχεται ἐντεῦθεν;*

124-9 *πρυμνός* ἔσχατος, κτγρ. ταύτην μὲν κατὰ τὴν πρύμναν δλόγουρα εἶχε ζῶσει, *ἱπποκέλευθος* ὁ δι' ἵππων κείμενων τὴν κέλευθον, ἀρματιλάτης, *ἰωή* φύσημα, σπινθηρισμός, τριξίμον, (φοβοῦμαι) *μῆ* δὴ, *φυκτὰ πέλωνται* οἶόν τ' ἢ φυγεῖν.—**130-44** *νῶροψ* ἀπαστρέπτων (:), *ἐπισφύρια* πόρπαι συναπτόμεναι κατὰ τὰ σφυρά, : συνδεδεμένας διὰ, *ἀστερόεις* ἀστεροκόσμητος, *κυνέη* (κόρυς) κρᾶνός (κυρ. ἐκ δέρματος κυνός), *ἵππουρις* θ. ἡ ἔχουσα ὡς λόφον οὐρανῶν ἵππου, *βριθὺς* βαρύς, *Πηλιάς* ἡ ἐκ τοῦ ὄρους Πηλίου, *φόνον ἔμμεναι* ὡς φονικὸν ὄπλον.—**145-54** *ῥηξήνωρ* ὁ διασπῶν τὰς φάλαγγας τῶν ἀνδρῶν, *δομολῆ* Ὁ 658 κραυγὴ, *μεῖναι*..εἰς τὸ νὰ ἀναμένη (ὡς ἠνίοχος μετὰ τοῦ ἄρματος) τὴν πρόσκλησιν (νὰ πλησιάσῃ μετὰ τοῦ ἄρματος) τοῦ (μαχομένου παραιβάτου) Πατρόκλου, *ὑπαγεν* ᾠδήγει ὑπὸ τὸν ζυγόν, *Βαλῖος* βαλιός, ἔχων στίγματα, παρδαλός *παρήορος* ὁ προσηρηθὲν εἰς τὸ ἄρμα ἵππος ἐκτὸς τῶν δύο συνήθων *ζυγίων* (τὸ γεντέκι), *παρηορίαί* τὰ χάμουρα, ὁ ὄντηρ καὶ οἱ ἄλλοι ἱμάντες, δι' ὧν ἐξεύγνυτο ὁ παρήορος.

124-54. *131* *κνημῖδας* *πρῶτα* διὰ τί ὁ μαχητὴς δὲν ἤρριζεν ἀπὸ τῆς κόρυθος ἢ τοῦ θώρακος πρῶτον;—**134** *ποικίλον* διὰ τὰ ἐμπαιστὰ, ἐγχάρακτα ἢ ἔκτυπα κοσμήματα, Σ ἐν τῇ περιγραφῇ τῆς ἀσπίδος. *Αἰακίδης* ἐνταῦθα ὡς ἔγγονος τοῦ Αἰακοῦ.—**143** *Χείρων* ὁ μόνος σοφὸς καὶ δίκαιος ἐκ τῶν ἐν Θεσσαλίᾳ Κενταύρων Α 263-8, ὁ παλαιότατος ἰατρός τῶν Ἑλλήνων καὶ περίρρημος παιδαγωγὸς ἐν τοῖς ἡρωικοῖς χρόνοις. *πῶρε* κατὰ τοὺς γάμους τοῦ Πηλέως μετὰ τῆς Θ., ὅτε καὶ οἱ θεοὶ ἐδώρησαν πολύτιμα γαμήλια δῶρα.—**147** *πιστότατος* ὅτε ὁ παραιβάτης ἠγωνίζετο περὶός, ὁ πιστὸς ἠνίοχος ὄφειλε νὰ παρακολουθῇ ἐκ τοῦ σύνεγγυς, ἔν' ἰναλάβῃ αὐτὸν ἢ πρὸς δίωξιν τοῦ φεύγοντος πολεμίου ἢ πρὸς ταχυέραν ἐν ὑποχωρήσει φυγῆν.—**149** Τὰ ὀνόματα τῶν ἵππων ἐκ τοῦ χρώματος ὡς καὶ παρ' ἡμῖν.—**150** *Ἄρπυιαι* πνεύματα τῶν ἀνέμων (θυελλῶν) πτερωτά, λίαν μυστηριώδη (πρβλ. τὰς ἡμετ. ἀνεμοξουριάς), ἀφαρπάζοντα μεμονωμένους ἀνθρώπους Ζ 346· τὰ τέκνα τῆς Ποδάργης (ταχύποδος) ἐκ τοῦ Ζεφύρου, τοῦ ταχίστου τῶν ἀνέ-

μων, δὲν εἶναι ὡς οἱ συνήθεις ἵπποι, ἀλλ' ἔμφρηχοι δαίμονες ἐν μορφῇ ἵππων Τ 400.—153 Ἑτίων πατήρ τῆς Ἀνδρομάχης, συζύγου τοῦ Ἐκτορος, βασιλεὺς τῆς Θήβης Ζ 396· παρὰ τοὺς θείους ἵππους παρεξεύχθη καὶ θνητὸς πρῆτορος, διότι δὲν ἦτο ἀπίθανον καὶ νὰ τραυματισθῇ τις αὐτῶν, ἀφ' οὗ καὶ οἱ θεοὶ ἐτραυματίζοντο.

156-66 ἐποικόμενος ἐπισκεπτόμενος μετὰ σπουδῆς, θώρηξε διέταξε νὰ ὀπλισθῶσι, ἄσπετος (α(στ.)-σεπ-, ἐν-σέπ-ω) ἀνυπολόγιστος, : ὢν ἡ ψυχὴ ἔχει ἀνυπολόγιστον δύναμιν, δηῶω σπαράττω, (δαρ)δάπτω καταβροχθίζω, παρήιον (παρειά) σιαγών, φοινὸς (φόνος) κόκκινος, λάπτω λ. π. πίνω, ἐκ τούτου ἀπὸ κρήνης, ἄκρον κτηρ. ἐκ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος, ἀραιὸς λεπτός, στενός, ἐρεύρομμυ ἐξεμῶ, φόνον αἵματος καθημαγμένας σόρκας, κομμάτια αἵμα· περιστένεται εἶναι προσημένη, φουσκωμένη γύρω, : ἂν καὶ στενοχωρεῖ αὐτοὺς ἡ παραφορτωμένη κοιλία των, ἡγήτορες ἡγεμόνες (ἐν πολέμῳ), μέδοντες κυβερνῆται (ἐν εἰρήνῃ), ῥώομαι σπεύδω, τρέχω.—166-7, 200-9 ἵππους τοὺς ἐπὶ τῶν ἀρμάτων ἄνδρας, ἀσπιδιώτας (ἀσπιστά:) πεζοὺς, ὑπὸ μνηιδμόν κατὰ τὴν διώρκειαν τῆς μήνιος, χόλος ἄ. χολή, δε αἷτ., οἴκαδὲ περ τοῦλάχιστον, θαμὰ συχνὰ (θαμίζω, θαμών), βάζω λέγω, μ'(ε) ἢ μ'(οι) πρὸς ἐμέ, φύλοπις (φύλων δφ (vox) κραυγὴ λαῶν, ἢ: φ. οφ-us ἔργον λαῶν) μάχη, πέφανται ἔχει παρουσιασθῆ εὐκαιρία σοβαρᾶς πολεμικῆς δράσεως ἔραμαι ἐρῶ, ποθῶ, ἐνθα τούτου οὕτως ἔχοντος (ἐπειδὴ ἐποθεῖτε δραῶσιν), ὅθεν, τις πᾶς τις.—210-7 ὠτρυνε μένος... ἀνεροίπισε τὴν ὄρμην καὶ τὸ φρόνημα, στίχες Ο 615, ἄρθεν (ἀραρίσκειν) συνεπυκνώθησαν, συνησπίσθησαν, ἀλειίνων τί σημ. ὁ ἔνες; βίας ἀνέμων τοὺς βιαίους ἄ., ἄραρον ἄορ. ἀμτβτ., ἔρειδεν ἠγγίζεν, εὐρίσκετο ἐν ἐπαφῇ, φάλος ἄ. κερατοειδῆς προεξοχὴ τοῦ μυκην. κράνους, νεόντιων ὁσάκις ἔστρεφον, ἔκλινον οἱ ἄνδρες (δεξιὰ, ἀριστερά, ὀπίσω).—218-20 ἐνα θυμόν Ο 710.

155-220. 167 ἵππους ἐν τῷ στρατῷ τοῦ Ἀχ. ὑπῆρχον καὶ ἄλλοι ἄνακτες, ὑποτελεῖς τοῦ Πηλέως, βασιλεύοντες χωρῶν καὶ πόλεων τοῦ κράτους αὐτοῦ, ἐποχοῦμενοι ἀρμάτων, Ι 396.—206 χόλω φαίνεται ὅτι ὁ Ὅμ. ἐγίνωσκε τὴν ἐπίδρασιν τῆς τροφῆς ἐπὶ τὸ θηλάζον νεογνόν.—213 ὑψηλοῖο αἱ ὑψηλότεραι οἰκίαι οἰκοδομοῦνται ἐπιμελέστερον περὶ τὰς συναρμογὰς τῶν λίθων, ὡς ἐκτεθειμένοι εἰς πλείονας κινδύνους.—216 φάλοι δύο ἔμπροσθεν ἢ καὶ ἔτεροι δύο ὀπισθεν (τροφάλεια) ὡς ἀποτροπιάσματα καὶ πρὸς ἐπίρρωσιν τῆς ἀμυντικότητος, Πίν. Γ' 2, Ζ 9.—220 πρόσθεν Μ.

ὡς πρόμοι, προεκτρέχοντες τῶν ἄλλων διάφοροί πως οἱ πρωτοσιάται.— 124-220 Ἐν τῇ ἀκμῇ τοῦ κινδύνου τι ἀναμένομεν πάντες; τί κάμνει ὁμοῦς ὁ Ὅμ. καὶ διὰ τίνας λόγους;

220 32 ἀνοίγω ἀνοίγω, χηλὸς θ. κιβώτιον, ἀργυρόπεζα (ποδ-, πεδ-, πεδ-ja) λευκόπους, ἀνεμοσκεπῆς χειμερινός, παχύς, τάπης ὑπόστρωμα (κλίνης ἢ καθίσματος), οὐλος πυκνός, δασύμαλλος, τετυγμένον καλῆς τέχνης, αἶθροσπινθηροβολῶν, σπένδεσκεν Ἄχ., τεῶ τῷ, ἀορ. ἀντων., οὐ μὴ πλήν, θέειον θεῖον, νίξω νίπτω, ῥοῆσι. χύνων καθαρόν ὕδωρ, ἀφύσσομαι ἀντλῶ, ἔρκος O 567 ἡ μάνδρα τῆς αὐλῆς: ἐν τῷ μέσῳ τῆς μανδρωμένης αὐλῆς, τερπικέρανος (τέρπ-, loqu- eo) ὁ ἔξακοντίζων τοὺς κερανοὺς, κερανοβόλος, οὐ λάθην εὐχόμενος, λείβων.— 233-48 ἀνα κλητ. τοῦ ἄναξ, μεδέων ἐπαγρυπνῶν, προστάτης (ἢ ἀνάσσειν ἀπὸ τῆς Δ.), δυσχείμερος βαρυχείμων, ὑποφήτης προφήτης, ἐρμηνευτῆς τῆς θείας θελήσεως, σοὶ κτητ., ἡμὲν δὴ ποτε βεβαίως καὶ ἄλλοτε, ἵπτομαι πιέζω, βλάπτω, ἐπικρ(αι)αίνω ἐπιτελῶ, ἐέλωρ (vel-le) ἐπιθυμία, ἀγών O 428, προῖμι κιταπέμω, εὐρύοπα O 724, ἡ ῥα πλ. ἐρ., ἀπτος (αἰ.πι.) ἄπτομαι βαρὺς; στιβαρός, ἐγὼ περ ἐγὼ αὐτός, μῶλος (moles, moles-lus, μόχθος) μόχθος, ἀγών, δίομαι O 681, ἐνοπή (ἐν(ν) ἐπω) πολεμ. κραυγῆ, ἀσηθῆς ἀβλαβής.— 249-56 πάροιθε κλισίης.

220-56. 222. Ἡ Θέτις ἀπὸ τοῦ γάμου παραμένει πλησίον τοῦ Πηλέως μέχρι τῆς ἐκστρατείας· ἔκτοτε κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου ὁ Ὅμ. ποιεῖ αὐτὴν οἰκονομίας χάριν κατοικοῦσαν παρὰ τῷ πατρὶ πλησίον τοῦ υἱοῦ, ἐπειδὴ ἦτο ἡγκασμένος νὰ προκαλῆ συναντήσεις μητρὸς καὶ υἱοῦ· πόσον ὀχληρὸν θὰ ἦτο νὰ μεταγγί τὴν Θ. ἐκ τῆς Φθίας χάριν τοῦ υἱοῦ!— 223-4 χιτῶν τὸ ἔσωτερ. ἔνδυμα, σημιτικῆς προελεύσεως, ἔξωθεν εἰσαχθεὶς εἰς τὴν Ἑλλάδα, φορούμενος, ἡ χλαῖνα εἶναι ἱμάτιον τῶν ἀνδρῶν, γνησίως ἐλληνικὸν ἔνδυμα, περιβαλλόμενον καὶ πορπούμενον, μάλλινον, καλοῦμενον καὶ ἀλεξάνεμος.— 228 θέειον εἰς τοῦτο ἀπεδίδοτο καὶ καθαρτικὴ καὶ ἀγνιστικὴ δύναμις· ἐν γ 481 καλεῖται ἄκος κακῶν ἢ ἀρχικὴ, καθαρτικὴ χρῆσις; αὐτοῦ δὲν προῆλθεν ἐκ τῆς ἀντισηπτικῆς ἐνεργείας, τῆς προσερχομένης ἐκ τοῦ διοξειδίου τοῦ ἐκ τῆς καύσεως ἀναπτυσσομένου, ἀλλ' ἐκ τῆς θειώδους ὁσμῆς τῆς ἐκ τῆς καύσεως ἐπίσης προσερχομένης· εἶναι ἡφαιστειογενεῦς ἀρχῆς.— 231 μέσῳ ἔρκει ἔνθα πρέπει νὰ φαντασθῶμεν βωμὸν τοῦ Ἐρκειοῦ Διός.— 233 Δωδωναῖος διότι ἐλατρεύετο ἐν Δωδώνῃ τῆς Ἠλείου, πολυθρηλήτω διὰ τὸ πανόρχαιον αὐτῆς μαντεῖον, ἐν ᾧ ὑπῆρχεν ἡ ἱερὰ δρυς, ὑπὸ τὴν μορφήν τῆς ὁποίας ἐλατρεύετο τὸ πάλαι ὁ Ζεὺς,

ἐν ᾧ ὁ θροῦς τῶν φύλλων αὐτῆς ἐξελαμβάνετο ὡς ἡ φωνὴ αὐτοῦ τοῦ Διός. **Πελασγικός** ὡς λατρευόμενος μάλιστα ὑπὸ τῶν Πελασγῶν, οἰκούντων τότε καὶ ἐν Θεσσαλίᾳ παρὰ τὴν Φθίαν ἐν τῷ Πελασγικῷ Ἄργει, ἐν τῇ πεδιάδι παρὰ τὸν Πηγεῖον. Ἐγγὺς τῆς Δωδώνης ὕστερον ἰδρύθη τὸ βασίλειον τοῦ Νεοποτλέμου ἢ Πύρρου, υἱοῦ τοῦ Ἄχ., ἐξ οὗ ἐκαυχῶντο ὅτι κατήγοντο οἱ μετέπειτα βασιλεῖς τῆς Ἡπείρου, οἱ Αἰακίδαι, ἐν οἷς καὶ ὁ πολὺς Πύρρος **τηλόθι** ἀπὸ τῆς Τροίας.—**234 Σελλοί**, Ἑλλοί, Ἑλλοπες (τὸ ὄν. συγγενὲς πρὸς τὸ τῶν Ἑλλήγων) οἱ παλαιοὶ περιόικοι τῆς Δωδώνης, οἱ οἰκούντες τὴν Ἑλλοπιάν ἢ Θεσπρωτίαν, ἀσκούντες ὡς ἔργον τὴν λατρείαν τοῦ θεοῦ ὅθεν **ὑποφήται** οἱ ἐρμηνεῖς τῶν βουλῶν αὐτοῦ τῶν ἐξαγγελομένων διὰ σημείων, ὡς ὕστερον ὑπῆρχον προφῆτιδες αἱ **πέλειαι** τὰ ἐπίθ. ὑποδηλοῦσιν ἀσκητικὸν τρόπον βίου, διαγεγραμμένοι κατὰ παμπάλαια ἔθη. Τὸ ἱερὸν τῆς Δωδώνης ἀνεσκάφη ὑπὸ τοῦ αἰοιδίου Κ. Καραπάνου, τὰ δ' εὐρήματα τῶν ἀνασκαφῶν κοσμοῦσιν ἐν ΑΑΜ τὴν **Δωδωναίαν Αἴθουσαν Κ. Καραπάνου**.—**236 εὐξαμένοιο** δὲν πρόκειται περὶ ἀμέσου εὐχῆς, ἦν νάπηθύθουνεν ὁ ἦρωες πρὸς τὸν Δία, ἀλλὰ περὶ ἐμμέσου, διαβιβασθείσης διὰ τῆς μητρὸς Θ., ἣτις ἐζήτησε πᾶρ' αὐτοῦ ἱκανοποίησιν χάριν τοῦ υἱοῦ.—**244 ἡμέτερος** διότι ὁ Ἄχ. ὀμιλεῖ ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ ὄλου οἴκου του.—**255 ἔτι** διότι ἐν 124 μετὰ προσοχῆς παρηκολούθει τὴν ἐξέλιξιν τῆς μάχης.—**Ἐν τῇ θέσει τῆς σκηπῆς τῆς δεήσεως τοῦ Ἄχ. σημερινὸς ποιητὴς τίνα σκηπῆν θὰ ἐδημιούργει ; ποῖον συναίσθημα ἀπηχεῖ ἐκ τῆς εὐχῆς τοῦ Ἄχ. ;**

257-67 στείχω βαδίζω, **ὄφρα** ἕως οὗτου, **ἐνόδιοι** οἱ ἔχοντες ἐν τῇ ὁδῷ τὴν σφηκιάν, σφηκοφωλεάν, **ἐριδμαίνω** (ἐρίζω) ἐρεθίζω, πειράζω, **ἔθοντες** κατὰ συνήθειαν, **ξυγὸς κοινός**, **πολέεσσι** καὶ εἰς ἄλλους, ἀπόφους διαβάτας, **εἴ περ** καὶ ἂν, **παρὰ κίων ὀδίτης** παρερχόμενος διαβάτης, **κινῶ** σηκώνω, σκορπίζω, **οἱ δὲ ἐκείνοι ὄμως**, **θυμὸν** μένος.—**268-77 μακρὸν**. . Ο 424, **καὶ ἀγγέμαχοι** ὅπως καὶ οἱ, **ἄτη** διατάραξις φρενῶν, ἀμάρτημα, **δ** ὅτι, **τίω** τιμῶ, **275=210, ἀολλῆς** Ο 718, **σμερδαλέον** Ο 687, **κοναβέω** (κόναβος ἄ. λ. π.) ἀντηγῶ, κουδουνίζω, **ὑπ' ἀυσάντων** ἐκ τῶν πολεμικῶν κραυγῶν, ἀλαλαγμῶν.—**278-83 ὀρίνθη θ.** ἠσθάνθησαν ψυχ. κλονισμὸν, ταραχὴν, **ἐκίνηθεν** ἐτέθησαν εἰς ἀναποφάσιστον κίνησιν, **παπταίνω** (πτήσσω) περισκοπῶ ἔμφροβος, **αἰπὺς** ἀπότομος, αἰφνίδιος, φοβερός.

284-305 ἀντικρὺ κατ' εὐθείαν, **ἵπποκορυστῆς** ἀροματομάχος, **ἀμφερόβηθεν** ἐτραπήσαν γύρω εἰς φυγὴν, **ἡμιδαῆς** (δαίω καίω)

ἡμίκανστος, *δμάδος* ἄ. βοή, θόρυβος, *ἀλλαστος* (*λιάζομαι* ὑποχωρῶ) ἀκατάπανστος, *ὡς δέ* (γίγνεται) ὅτε, ὡς ποιε δέ, *στεροπηγερέτα* (δ *εγείρων* *στεροπάς*, ἀστραπᾶς) ἀστραπηβόλος, *κινῶ* μετακινῶ, ἀποδιώκω, *σκοπιᾶ* ἀκρόρεια, *πρώων* *πρών*, *πρώνος*, ὕψωμα, *νάπη* δασώδης κοιλιάς, *ἐκ ἔφανε* π. ἀόρ. γνομ. ἀποκαλύπτονται, ἀναφαίνονται, *αἰθήρ* ὁ χῶρος ὁ ὑπεράνω τῶν νεφῶν (ὁ οὐρανός), ὄν πληροῖ ὁ λεπτότατος καὶ καθαρώτατος αἰθήρ, *ἄσπετος* ὁ ἀχανής, *ὑπερράγη* ἀναφαίνεται διαρραγέντων τῶν νεφῶν, *τυτθὸν* Ο 628, *ἐρωή* (*ἐρωέω* ὑποχωρῶ) ἀνάπαυλα, *προτροπάδην* ἐστραμμένοι πρὸς τὰ ἐμπρὸς χωρὶς νὰ βλέπωσιν ὀπίσω.

352-7 *ἐπιχρο(ύ)ω*, ἀόρ. *ἐπέχραον*, ἐπιτίθεμαι, *σίντης* (σίνομαι βλάπτω) καταστρεπτικός, *ὑπέκ αἰρεύμενοι* ἀφαρπάζοντες ἐκ τῶν, *μήλων* αἶ κατὰ σύνεσιν, *διατμήγω*, π. ἀόρ. *διέτμαγεν*, διασπῶ, *ἀφραδίη* ἀνοησία, *δυσκέλαδος* (*κέλαδος* ἄ. θόρυβος) θοροβώδης: ἐκύτταξαν νὰ φύγουν μετ' ἀπαισίων κραυγῶν.—372-93 *σφεδα-νὸν* (*σφεδ-ανός*, *σφόδ-ρα*, *σφενδ-όνη*) σφόδρα, μετὰ σπουδῆς, συντόνωος, εἰς τὸ ἐπετο ἢ *κελεύων*, *λαχῆ* (*φαχ-*, *ἦχ-ος*, *λάχω* φωνάζω) φωνή, *ἰ. φόβω* τε φεύγοντες μετὰ κραυγῶν, *ἄελλα* (*ἄημι*) ἀνεμοστρόβιλος, *ὑπὸ νεφεών* ὑπὸ τὰ νέφη, *μῶνυχες* οἱ ἔχοντες μίαν ὄπλην, *τανύομαι* (ἐντείνω τὰς δυνάμεις μου) τρέχω πάση δυνάμει, *ἄψορρον* (ἄψ-δέω) ὀπίσω, *ὄθι πλεῖστον* κτηρ. ὅπου εἶδε τὸν στρατὸν συνταρατόμενον ἐν πυκνοτάτοις σωροῖς, *ἔχε* (ἵππους) διηύθυνε τὸ ἄρμα, *δομκλέω* Ο 658, *ἀνακνυβαλιάζω* (*κύμβη* κεφαλή) ἀνατρέπομαι, *ὑπερθρόσκω* ὑπερητῶ, *ἀντικρὺς* πέρα πέρα, *ἔμαι* (*volō*, *vi-s*, *ip-vi-tus*) ἐπιθυμῶ, φέρομαι, *κέκλετο*.. ἐναντίον δὲ τοῦ "Ε. ἐξώθει αὐτὸν ἢ καρδίαν του, *βέβριθε* φορτῶνεται τὸ βάρος τῶν ὑδάτων, *κελαινή* μελανίζουσα, μαινρίζουσα, *λαῖλαψ* θ. ἀνεμόβροχον, καταγίς, : ὑπὸ τὸ κράτος κατιμίδος, ἐνσκηπτούσης κ., *ὀπώρη* ὁ χρόνος ἀπὸ τῶν μέσων Ἰουλίου μέχρι μέσων Σεπτεμβρίου, καθ' ὃν ὠριμάζουσιν οἱ καρποί, *λάβρος* ὑγδαῖος, *ὅτε δὴ ῥ'* εὐθὺς μόλις δηλ., *χαλεπήγη* ἐξαγριωθῆ, *μίη* παραβιάζοντες τὸ δίκαιον ἐκδίδουσι στρεβλὰς ἀποφάσεις, *ἐκ ἐλαύνω* φυγαδεύω, *δίκη* δικαιοσύνη, *ἀλέγω* φροντίζω : ἀδιαφοροῦντες, *ὄπισ-ιδος* θ. θεία δίκη, *τῶν* (ὑδάτων) πλήθουσι, *χαράδραι* ρειματιαί, χείμαρροι, *κλιτύες* ὄχθαι, *πλαγιαί*, *πορφύρεος* τεταραγμένος, παφλάζων, *ἐπὶ κάρ* (*κάρη*, *ἐπικάρσιος* ι 79) κατακέφαλα, μετὰ μεγάλης ὀρμῆς, *μινύθω* (*minor minuo*) μειοῦμαι : φθείρονται δὲ αἱ καλλιέργειαι, οἱ ἄγροί.

394-418 *ἐπεὶ οὖν* εὐθὺς μόλις, *ἐπικείρω* θερίζω : θερίζω προήλασε μέχρι τῶν προσθίων φαλάγγων τῶν Τρ., *ἔεργε* (εἶργε) ἀνε-

χαίτιζε τοὺς Τρ., *παλιμπετὲς* πρὸς τὰ ὀπίσω, *τείχεος* τῆς πόλεως, *μεταῖσσαν* ἐπιτιθέμενος μέσα εἰς τὸν σωρόν, *ἀποτίνυμαι* ἀναγκάζω τινὰ νὰ μὲ πληρώσῃ : ἠνάγκαζε δὲ νὰ πληρώωσι τὰ ἀντίποινα διὰ τὸν φόνον πολλῶν, Ἄχ., δ δὲ ὁ Π., *δίφρος* (δύο φέρων, τὸν ἠνίοχον καὶ παραιβάτην) τὸ ὄχημα τοῦ ἄρματος, *άλεις* (εἶλω) συμμαζευθεῖς, *ἐκ πλήγη φ.* ἐτρόμαξε, τὰ ἔχασε, *γναθμός* ἄ. (σιαγὼν) παρεῖα, *διὰ πείρεν* (αὐτὸν ἔγχει) *ὀδόντων* αὐτοῦ διεπέρασε δὲ αὐτὸν διὰ τοῦ δόρατος διὰ μέσου τῶν ὀδόντων του, *ἐλῶν δουρὸς* ὡς εἶ τὸ δόρυ ἦτο μέλος τοῦ Θ. κατὰ τὸ χειρὸς *ἐλῶν* : πιάσας δὲ αὐτὸν ἀπὸ τὸ δόρυ τὸν ἔσυρεν, *ἀντυξ* θ. ἡ καμπύλη θάβδος ἢ περιθέουσα τὰ ἄνω χεῖλη τοῦ δίφρου, ἐφ' ἧς συνεκρατοῦντο οἱ ἐπιβαίνοντες καὶ ἐξ ἧς ἔδενον τὰ ἠνία, *ὄτε* ἔλκει, *φῶς-ωτὸς* ἄ. ἀνῆρ, *προβλῆς* προσεξέχων, *ἱερὸς* ζωηρός, *ταχίς*, *θύραζε* ἔξω, *λίνον* ὀρμιά, πετονιά, *χαλκὸς* ἀγκίστριον, *ἦνογ* στυλινός, *κατ ἔωσε* ἀνέτρεψε, κατέρριψε, *ἐπὶ στόμα* ἐπίστομα, *πέτρος* λίθος, *καάζω* σχίζω, *ἀνδιχα* εἰς δύο, *θυμορραίστης* (θραῖω συντρίβω) ψυχοφθόρος, ψυχοκτόνος, Ἄργεάδης (Ἄργεάς), *ἐπασσύτερος* (ἄσσον) ἐπάλληλος.

257-418. 262 πολέεσσι οἵτινες τυχαίως παρέρχονται. —277 Ἄχαιῶν πάντων τῶν ἄλλων τῶν ἀγωνιζομένων ἐν ταῖς ναυσίν, οἵτινες ἰδόντες ἐρχομένην τὴν βοήθειαν ἔροησαν κραυγὴν χαρᾶς, ἐξ ἧς ἀντήχησαν αἱ νῆες.—279 *θεράποντα* τίνα ;—281 *ἐλπόμενοι* πόθεν ἠπατήθησαν οἱ Τρ. ἐλαμβάνοντες τὸν Π. ὡς Ἄχ. ; διὰ τί δὲν ἀντελήφθησαν εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ Π. ;—287 *Παίονες* πιθανῶς φῦλον φρυγικόν, συγγενὲς πρὸς τοὺς Τρ., ἱδρυμένον τὸ πάλαι ἀπὸ τῶν Ἰλλυρ. ὀρέων μέχρι τῆς Ροδόπης, ὕστερον περιορισθὲν εἰς τὰς κοιλάδας τοῦ Ἄξιου καὶ Στυμόνος· πόλις αὐτῶν ἢ Ἄμυδων παρὰ τὸν Ἄξιον (Βαρδάρ), ὕστis πηγάζων ἐκ τῆς κοιλάδος τοῦ Μοράβα ἐκβάλλει εἰς τὸν Θερμαϊκὸν κόλπον.—374 *ὀδοὺς* τὰς ἐπέκεινα τῆς τάφρου ἐν τῇ πεδιάδι.—380 *ἵπποι* τοῦ Π.—387 *θέμιστας* Σ 497., Α 238.—394 Ὁ Π. καταφθάσας τὰς πρώτας φεγγούσας φάλαγγας τῶν Τρ. ἀπέκοψε τὴν υποχώρησιν αὐτῶν καὶ οὕτω δὲν προχωρεῖ μὲν μέχρι τῆς πόλεως εὐλαβοῦμενος τὴν σύστασιν τοῦ φίλου, ἀλλὰ καὶ δὲν ἐπιστρέφει εἰς τὸ στρατόπεδον ὅπως εἶχε διαταχθῆ.—397 *ποταμοῦ* Σκαμάνδρου, *τείχεος* τῆς πόλεως.—401 Ὁ *Θέστωρ* φαίνεται ὅτι ἦτο ἠνίοχος τοῦ Πρόνου.—403 *ἦστο* ἐπὶ τοῦ δαπέδου τοῦ δίφρου.—407 *ἰχθὺν* ἢ ἀλιεῖα ἰχθύων διὰ δικτύων καὶ ἀγκιστρίων ἦτο γνωστὴ εἰς τοὺς μυκην. χρόνους, ἀλλ' ἰχθύς καὶ ὄστρεα τρώγουσι μόνον οἱ στερούμενοι θρεμμάτων (προβάτων, αἰγῶν, βοῶν, χοίρων), οἱ δ' εὐγε-

νεῖς μόνον ἐν λιμῶ κατ' ἀνάγκην.—413 Ἡ Κορινθ. χαλκῆ κόρυς, ἣν πρέπει νὰ δεχθῶμεν ἐνταῦθα, μένει ἀλύμαντος, ἀλλὰ τὸ κρανίον ἐντὸς αὐτῆς διεργάγη εἰς δύο.—*Τίς σχέσις μεταξὺ τῆς προσφωνήσεως τοῦ Π. πρὸς τοὺς Μυρμ. καὶ τῆς εὐχῆς τοῦ Ἀχ. ; πῶς περιγράφει μάχην ὁ Ὅμ. ; αἱ παραβολαὶ τί αἰσθητοποιοῦσι ; ποῖον συναίσθημα ἀπηχεῖ ἐκ τῆς εὐχῆς τοῦ Ἀχ. ;*

684-91 ἵπποισι καὶ Ἀθ. ἐν διὰ δυοῖν: διατάξας τὸν Αὐ. νάκολουθῆ μετὰ τοῦ ἄρματος αὐτὸς πεζὸς ἠκολούθησε κατὰ πόδας, **ἀάομαι** ὑφίσταμαι διατάραξιν τῶν φρενῶν: ὑπέπεσεν εἰς δεινὴν τύφλωσιν, διέπραξε χονδροειδὲς σφάλμα, **κῆρ** θ. ἡ μοῖρα τοῦ θανάτου, **ὄς** οὗτος, **θυμὸν ἀνήκεν** ἐξῆψεν, ἐπέτεινε τὸ μένος του.—692-7 **Μεγάδης** ὁ υἱὸς τοῦ Μέγα, **μνώοντο (μνάομαι)** εἶχον τὸν νοῦν των εἰς, ἐκύτταζον νά.

698-701 **θύω** μαίνομαι: πολὺ μανιωδῶς ὄρμα ἐπὶ τὰ πρόσω.—702-11 **ἀγκῶν** προεξέχουσα γωνία τοῦ τείχους, **ἀποστυφελίζω** ἀπωθῶ ἀποτόμως, βιαίως, **νύσσω** ὠθῶ, **F' Fε, ξ,** αὐτόν, **χάξομαι** O 426, **αἶσα** (aequus) μοῖρα, **πέρθαι** μ. ἄορ. β' τοῦ **πέρθεσθαι** ἐν παθ. σημ., **ὑπὸ** δουρὶ Ἀχ., **ὄς περ** ὅστις ὄμος.

712-25 **ἔχε** ἐκράτει, **ἐν Σκ. π.** ἐν τῇ περιοχῇ τῶν Σκ. π., **δίξω** (δύο) διατελῶ ἐν ἀμφιβόλῳ, ἀμφιταλαντεύομαι, **κατὰ κλόνον** πρὸς τὴν ταραχώδη μάχην, ἐκ τοῦ ἐλάσσης, **ἀλῆναι** νὰ συγκεντρωθῶσι, **εἶδομαι** (φαίνομαι) ὁμοιοῦμαι, **αἰζηὸς** ἐνήλιξ, ἀνήρ, **μήτρως-ω κ.-ως** μητρᾶδελφος, **οὐδέ τι** ἀλλὰ κατ' οὐδένα τρόπον, **αἶθε** εἶθε, **ἦσσαν** κατὰ τὴν ἀνδρείαν, **τῷ** O 741, **ἀπερωέω** ἀποχωρῶ, **στυγερῶς** ἀθλίως, κακῶς ἔχων: τότε εὐθύς ἦθελες πληρώσει ἀκριβὰ τὴν νῦν ὑποχώρησίν σου, **ἐφέπω** διευθύνω ἐναντίον.—726-30 **δαΐφρων** συνετός, δεξιός, ἔμπειρος (ἠνίοχος), **πεπληγέμεν** ἄορ. β.' ἀναδιπλ., **κλόνον** σύγχυσιν κ. ταραχήν.

684-97. 685 **Λύκιοι** ὡς οἱ σπουδαιότατοι τῶν ἐπικούρων Z 78.

698-711. 698 **Τροίην** Ἴλιον.—700 **πύργου** τοῦ ὑπεράνω τῶν Σκ. πυλῶν τούτου ἡ ὄροφῆ ἦτο ἐπίπεδος, ὀπόθεν γέροντες καὶ γυναῖκες ἐθεῶντο τὴν μάχην.—702 **ἀγκῶν** παρετηρήθη ὅτι τὰ τείχη τῆς ὀμηρ. Τροίας φέρουσιν ἐν κανονικαῖς 9 μ. ἀποστάσεσι προεξοχὰς προβαλλούσας τοῦ τείχους κατὰ 0,10-0,30μ, ὥστε ὁ περίβολος νὰ φαίνεται ὡς κυκλικὸς πρῶτον μετ' εὐρέων ὀδόντων.—704 **ἀσπίδα** ὁ θεὸς ἀπωθῶν τάντην ἀπωθεῖ ἅμα μετ' αὐτῆς καὶ τὸν ἥρωα.—711 **ἀλευάμενος** ἀντιληφθεὶς ἐκ τῶν δηλώσεων ὅτι ὁ εἰπὼν ἦτο θεός. **Ἐκατηβόλου** ὡς τοξότου, ὡς προσωποπ. τοῦ ἡλίου.

712-30. 712 ἔχε μετὰ τὴν ὑποχώρησιν τοῦ Π.—719 **Σαγγάριος** ποταμός.—726 **αὔτις** ἐν 700 εἶχεν ἀπωθήσει τὸν Π. ἀπὸ τοῦ τείχους, ἥδη μετατοπισθέντος τοῦ ἀγῶνος ἐπανερχεται εἰς αὐτόν.—727 **Κεβριόνης** νόθος υἱὸς τοῦ Πριάμου καὶ ἠνίοχος τοῦ Ἐκ.—*Διὰ τὴν ὁ Π. ἐλησμόνησε τὴν ἐντολὴν τοῦ Ἀχ. ; ἔσχεν ὑπόμνησιν αὐτῆς ; τίς ὠθεῖ τὰ πράγματα εἰς τὸ μοιραῖον τέλος ;*

731-43 σκαῖος (scaevus) ἀριστερός, **λάζομαι** λαμβάνω, **μαρμαρος** λευκός; ἢ μαρμαρυγίας, **δκριόεις** (ἄκρος, ἀκ-ή, ac-er) αἰχμηρός, **ἐρσιάμενος** ἀφ' οὗ ἐστηρίχθη, ἐντείνας τὰς δυνάμεις του, **οὐδὲ χάζετο** χωρὶς νὰ περιμεῖνῃ πολὺ, χωρὶς νὰναβάλλῃ ἐπὶ πολὺ νὰ ὀρίψῃ τὸ βλῆμα κατὰ τοῦ ἀνδρός, **ἀλιόω** (ἄλιος μάταιος) βάλλω μάτην, **μετώπιον** ὁ χώρος ὁ μετὰ τῶν δύο ὀφθαλμῶν, ὅπου ἡ ὄριζα τῆς ὀνός, **λαας-ος** ἄ. λίθος, **σύνελεν** σὺν ἀφείλεν, συγχρόνως ἀπέσπασε, **ἔσχε** (λίθον) ἀντέστη, **οἶ** ἦθ. ἀτυχῶς δι' αὐτόν, **ἀρνευτήρ** κολυμβητής (βουτηχτής), **σχοινοβάτης** (κυβιστητήρ στηρίζων τὴν κεφαλὴν κάτω καὶ ὑψῶν τοὺς πόδας ἄνω).—744-50 **ἐπικερτομέω** (κέρτομος-ιος) πειράζω, περιγελῶ, **ὦ πόποι** περιεργον, **κυβιστάω** (κύβη κεφαλῇ) πίπτω κατακέφαλα, **κάμνω** βουτιάν, **ῥῆα** 44, **πολλοὺς** ἰχθύς, **διφῶν** ἀναδιφῶν, ἀναζητῶν, **τήθεα** ὄστρεα, **ἀποθρόσκων** πηδῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου κάτω, θαμιστικὸν διορίζον τὸ διφῶν, **εἰ καὶ** καὶ ἄν, **δυσπέμφελος** τρικυμιώδης, **ἐξ ἵππων** κάτω ἀπὸ τὸ ἄρμα, **ἦ ῥα** ἀλήθεια λοιπόν!—751-63 **βεβήκει** ὁ ὑπρστ. τὴν ταχύτητα τῆς κινήσεως: γοργῶς ἔδραμε, **οἶμα** (εἶμι) ἀκάθεκτος ὄρμη, **κεραῖζω** (κείρω) σπαράσσω, ἐρημώνω, **σταθμοὶ** μανδριά, **μεμαῶς** ἀκάθεκτος, λυσσῶν, **δῆρις-ιος** θ. ἔρις, ἀγὼν 96, **μέγα φρονέοντε** ἀγέρωχοι, χωρὶς ὁ εἶς νὰ ὑποχωρῇ εἰς τὸν ἄλλον, **μήστορ** (μήδομαι) τεχνίτης, **αὐτῇ** Ο 718, **ἔμαι** 382, **χρῶς** χρῶτος-οὸς ἄ. (δέρμα) σῶμα.—763-76 **ὑσμίνῃ** μάχη: συνεκρότουν πεισματώδη μ., **ἐριδαίνω** ἀνθαμιλλῶμαι, συνερίζομαι, **βῆσσα** θ. κοιλίας, **πελεμίζω** σείω, **φηγῶς** θ. εἶδος δρυὸς παραγούσης ἐδωδίμους καρπούς, **τανύφλοιος** ἢ ἔχουσα τὸν φλοῖον τεντωμένον (ἄνευ πτυχῶν καὶ ἑντίδων), ὀμαλόν, λειον, **ἐβαλον** συγκρούουσι, **ὄζος** ἄ. κλάδος, **τανυήκης** 2 (κυρ. περὶ τοῦ ξίφους) μακρός, **ἰὸς** ἄ. βέλος, **πτερόεντες** πτερωτοί, φέροντες πτερά, **χερμάδιον** χειροπληθῆς λίθος, **στροφάλιγξ** θ. στρόβιλος, δίνη, **μεγαλωσι** ἐν μεγάλῃ ἐκτάσει, **μέγας** μ. φαρδύς πλατύς, **λελασμένοι** ἰ. μὴ σκεπτόμενος πλέον τὰ τεχνάσματα τῆς ἀρματηλασίας.

777-82 **ἀμφιβεβήκει** δι' ἀμφοτέρων τῶν ποδῶν εἶχε πατήσει, ἴστατο, **βέλε** ἦπτετο τὰ βέλη εὔρισκον τὰ σώματα, ἐκαρφώ-

νοντο εἰς τὰ, **μάλ' ἀμφοτέρων** καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη πέρα πέρα, ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον, **μετανίσσομαι** κλίνω, **βουλυτὸς** ἅ ἡ ὄρα, καθ' ἣν λύουν τοὺς ἀροτριῶντας βοῦς, (δύσις τοῦ ἡλίου) δέϊλη.—**783-7 ἀτάλαντος** (τάλαντον πλάστιγξ) ἰσοβαρῆς, ὅμοιος.—**788-804 ἀήρ ἡέρος** θ. ομίχλη, **ἀντιβολῶ** ἀντικρούζω, ἀντεπεξέρομαι, **μετάφρενον** ὠμοπλάτη, **χειρὶ καταπρηγνεί** διὰ τῆς παλάμης, **στρεφεδινέομαι** στρεφογυρίζω, **αὐλῶπις** ἡ ἔχουσα αὐλοὺς (ὄπας) ὡς ὀφθαλμοὺς, ἡ προσωπιδοφόρος (Κορινθ. κράνος), **τρυφάλεια** ἡ ἔχουσα 4 φάλους, κερατοειδεῖς προεσοχίς, **ἔθειρα-αι** αἱ τρίχες τῆς οὐρᾶς ἡ καίτης ἵππου (ὡς λόφος κόρυθος), **ῥύομαι** σφίζω, προφυλάττω, **δὲ** 800 διότι, **οἱ** Ἔκτορι, **ἄγη** εἰάγη, **κεκορυνθμένον** χαλιῶ, **τερμιόεσσα** (τέρμις τέρμα) ἡ ἔχουσα γῦρον περιβάλλοντα ὀλόγυρα καὶ συνέχοντα τὰ δέρματα τῆς ἀσπίδος, ἡ θυσανωτή.—**805-17 ἀτη** ἔκστασις, σύγχυσις, ζάλη, **ταφῶν** ἀχρ. ὄ., προκμ. **τέθηπα** (θάμβος), ἔκθαμβος, ἐμβρόντητος, **καίννυμαι**, **κέκασμαι**, ὑπερβάλλω, **ἡλικίη** ομίχλικες, **βῆσεν ἀφ'** κατεκρήμνισεν ἀπὸ τῶν ἀρμάτων, **πρῶτ' ἐλθῶν** εἰ καὶ διὰ πρώτην φορὰν ἐνεφανίσθη ἐν τῷ ἀγῶνι ὡς ἀρματομάχος, **διδασκόμενος π.** κατὰ τὸ εἶδός π. : διότι τότε τὸ πρῶτον ἔπαιρνε μαθήματα τῆς πολεμ. τέχνης, ἦτο ἀκόμη ἀρχάριος ἐν τῇ πολεμ. τέχνῃ· **γυμνὸς** ἄοπλος, **δαμασθεὶς** ἔξαντληθεὶς, ἀτονήσας.—**818-28 βεβλημένον** τροπ. εἰς τὸ **ἀναχαζόμενον**, **ἀγχίμολον** (βλώσκα, ἔμολον, ἔροχομαι) πλησίον, **κενεῶν** ἅ. ὁ κενὸς ὀστέων χώρος τῆς κοιλίας μεταξὺ τῶν πλευρῶν καὶ τῶν ἰσχίων, ἡ λαπάρα, τὰ λαγαρά, **νεῖατος** (νέος) ἔσχατος, προβλ. novissimum agmen, **ἀκαχίζω** (ἄχος), ἤκαχον, θλίβω, ἐμβάλλω εἰς πένθος, **χάρμη** μάχη, **πίδαξ** θ. πηγὴ, **ἀποφράω**, ἀφρ. ἀπέφραν, ἀφαιρῶ.

731-76. 741 Ἀνήκουστον ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ ἐξορυνθέντες ἔπεσον κατὰ γῆς.—**745 κυβιστᾶ** ὡς φαίνεται ἐκ διαφόρων τοιχογραφιῶν μυκην. χρόνων, ἡ τέχνη αὕτη ἦτο τότε λίαν προηγμένη καὶ δὴ ἐν Κρήτῃ, Σ 605-6, ἐν Μυκην. Αἰθούσῃ 92 1595, ὅπου ἐπὶ τοιχογραφίας τοῦ ἀνακτόρου τῆς Τίρυνθος παρίσταται γυνὴ πηδήσασα καὶ συλλαβοῦσα ἀπὸ τῶν κεράτων μετέωρος, χωρὶς οἱ πόδες νὰ πατῶσί που, ταῦρον τρέχοντα.—**βεβήκει** ἵνα σκυλεύσῃ καὶ κρατήσῃ τοῦ πτώματος.—**757 κταμένης** ὑπὸ κυνηγῶν· περὶ ταύτην εὐρεθεῖσαν νεκρὰν συνάπτεται ὁ ἀγών.—**758 πεινάοντε** ὅτε ὁ λέων εἶναι ἀκάθεκτος.—**772 ἐπεπήγει** ἐντὸς τοῦ σώματος τῶν μαχητῶν.—**773 πτερόεντες** διότι τὸ ξύλινον στέλεχος τοῦ βέλους ἔφερε περὶ τὸ κάτω ἄκρον τρία παράλληλα πτερὰ χάριν ἀσφαλεστέρας πτήσεως

Δ σ. 81.—Τί σκοπεῖ ἡ περιγραφὴ τοῦ φόνου τοῦ Κεβρ.; 753 τί προαγγέλλει ἡ εἰκὼν;

777-828. 777,779 φράσεις δηλωτικαὶ τῆς ὥρας, ὧν ἀναλόγους ἔχουσι καὶ σήμερον οἱ ἀμόρφωτοι (ἀπὸ τῶν ἀστερισμῶν, τοῦ ἡλίου: τόσας ὀργιάς ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντα κλπ.).—780 ὑπὲρ αἴσαν μοῖρα εἶναι οἱ αἰώνιοι καὶ ἀναλλοίωτοι φυσικοὶ νόμοι καὶ ἡ φυσικὴ καὶ ἠθικὴ τάξις ἡ κρατοῦσα ἐν τῷ κόσμῳ· ἀλλὰ τοῦτο ἀκριβῶς εἶναι καὶ ἡ βούλησις τῶν θεῶν· ὅθεν μοῖρα ἢ βούλησις τοῦ Διὸς καὶ τῶν θεῶν. Ἐάν ποτε ἡ τάξις αὕτη ἀπειλεῖται καὶ γίνεται τι ὑπὲρ αἴσαν, τοῦτο εἶναι βραχὺ καὶ παροδικόν· διότι ἡ θεία δικαιοσύνη ἀγρυπνοῦσα ἀποκαθιστᾷ καὶ πάλιν τὴν πρὸς στιγμὴν κλονηθεῖσαν τάξιν τοῦ κόσμου.—790 ἡέρι κεκαλυμμένος σύνηθες ποιητ. μέσον, δι' οὗ οἱ θεοὶ καθίστανται ἀφανεῖς.—796 πάρος ἔφ' ὅσον ὁ Ἄχ. ἔφερον αὐτήν, διότι τὰ ὄπλα ἦσαν δῶρα τῶν θεῶν.—799 Ὁ Ζεὺς ἐπέτρεψε τοῦτο θέλων νὰ λαμπρύνῃ τὸν Ἔ. κατὰ τὰς παραμονὰς τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ἡ περιβολὴ λοιπὸν τῶν ὄπλων τοῦ Ἄχ. ἦτο ἀκριβῶς τὸ προμήνυμα τοῦ ἐγγίζοντος τέλους αὐτοῦ.—803 σὺν τελαμῶνι διαρραγέντι.—807 Δάρδανος ἐκ τῆς Δαρδανίας, πόλεως τῆς Τροίας ἐπὶ τῶν ὑπωρειῶν τῆς Ἰδης, ἀρχαίας οἰκίσεως τῶν Τρ. πρὶν κατέλθωσιν εἰς τὴν πεδιάδα καὶ κτίσωσι τὸ Ἴλιον· ὅθεν Δάρδανος ὁ Τρῶς· ὁ πατὴρ Πάνθους ἦτο ἐπιφανὴς Τρῶς ἐκ τῶν 7 δημογερόντων, συμβούλων τρόπον τινὰ τοῦ βασιλέως.—820 ἀρχίμολον διότι μετὰ τὰς θυελλώδεις ἐπιθέσεις τοῦ Π. 783.. εἶχεν ὑποχωρήσει ἀπομακρυνθεῖς.—825 ὀλίγης καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἐπιρκοῦσης δι' ἀμφοτέρους.—Ἡ σκανδαλώδης ἐπέμβασις τοῦ Ἄπ., ἡ ἐμβολὴ τοῦ Εὐφρόβου, οὗ ὁ Ἔ. τρίτος καταφέρει τὸ θανάσιμον κτύπημα, τί σκοποῦσι; πῶς φαίνεται ἐντεῦθεν ὁ Ὅμ.;

829-42 ἐπεύχομαι γαυριῶ διὰ τι, ἡμὸς ἡμέτερος, ποσσὶν ὀρωρέχεται (ὀρέγομαι ἐκτείνωμαι) τρέχουσι μὲ τεταμένους τοὺς πόδας, ἀπὸ ὄντηρος, πολεμιζόμεν πρὸσθε τάων προμαχοῦντες αὐτῶν, ἡμαρ ἀναγκαῖον τὴν ἡμέραν τῆς σιδηρᾶς ἀνάγκης, τὸ δούλιον ἡμαρ, δεῖλδς δεῖλαιος, ἄθλιος, *χραιοσμέω (χρῆσιμος) βοηθῶ, ὠφελῶ, ποθὶ ἀναμφιβόλως, ἔμεναι ἐπανιέναι, δαΐζω σχίζω.—843-50 ὀλιγοδρανέων (ὀλιγοδρανῆς, πρβλ. ἀδρανῆς) ἄψυχα, ἐν ἀτονίᾳ, μὲ σβεννυμένην φωνήν, δηιδίως ἵνα διευκολύνωσι τὸ ἔργον σου, καταστήσωσιν ἄπονον, αὐτόθι εἰς τὸν τόπον, πρὶν προλάβουν νὰ κάμουν οὔτε ἐν βῆμα μετὰ τὸ βλήμά μου.—851-4 θῆν βεβίως, οὗ θην κατ' οὐδένα τρόπον, βέ(λ)ομαι θὰ ζήσω, βέε' βέε (σ)αι.—855-7 ῥέ-θεα μέλη, δροτῆς θ. (ἀνήρ) ἀνδρική δύναμις, ἀκμή.

829-67. 846 αὐτοὶ κυρ. μόνον ὁ Ἄπ., ἀλλ' οὐχὶ ἄνευ τῆς συναϊνέσεως καὶ τοῦ Διός.—**849** Ἡ μοῖρα εἶναι ἡ βουλὴ τῶν θεῶν.—**853** Ἡ ψυχὴ ἀθροισμένη πρὶν ἀπολιθῆ τοῦ σώματος, κυκλῶντοί πάσας τὰς δυνάμεις αὐτῆς καὶ ὀπίπτοισα βλέμμα εἰς τὸ μέλλον γίνεται μαντικωτάτη.—**856** πταμένη ὡς ἐν μορφῇ πτηνοῦ. Αἰδόςδε βεβήκει πρὸς τὸ μέρος τοῦ ἕδου, ἐν τῷ χώρῳ τῷ μεταξὺ τοῦ ἄνω κόσμου καὶ τοῦ ἕδου, εἰς ὃν θὰ εἰσῆρχετο μόνον μετὰ τὴν καῦσιν.—**Ποῖον πνεῦμα κρατεῖ ἐν τοῖς λόγοις τοῦ Ἐ.**; πῶς παραίσταται ἀποδηγῶν ὁ Π.; διὰ τί ὁ Ἄχ. ὑφίσταται τὴν ἀπόδειξιν τοῦ φιλιάνου;

Ρ

125-31 ἀποφράω Π 828.—**132-9** καλύψας στήσας ὡς προκάλυμμα, ὡς (ἔστηκε), **περὶ οἷς** πρὸ τῶν τέκνων τῆς, **λέων** λέαινα, ὁν τύπον ἀγνοεῖ ὁ Ὅμ., **ἐπακτῆρες** (κυνῶν) κυνηγοί, **σθένει βλεψαίνει** ἐπαίρεται (φουσκώνει) διὰ τὴν δυνάμιν τῆς, **136** καταβιβάζει τὸ κατὰ τὰς ὀφρῦς δέσμα τοῦ προσώπου, συνοφρυοῦται, **βεβήκει** εἶχε στηρίζει τοὺς πόδας του, **μέγα** κυρ. τοῦ πένθος προσηπτ. πληρούμενος βαθέος πένθους.—**262-7, 356-61** **προέτυραν** ἐκτύπησαν ἐμπρός, **ἀολλῆς** Ο 718, **προχοαὶ** ἐκβολαί, **διπεπῆς** (ὁ ἀπὸ τοῦ Διὸς πεσὼν) οὐρανόπεμπτος, **βέβρυχα** (βρυχώμαι), μόνον προκμ., βρυχώμαι, μυκῶμαι, **ποτὶ ῥόον** συναντῶν τὸν ῥοῦν τοῦ ποταμοῦ, **ἄκραι ἠιόνες** αἱ ἐξέχουσαι ἄκται, **ἔρευρομένης**..ἐπειδὴ τὰ θαλάσσια κύματα ἐκβράζονται ἔξω (τῆς ἀκτῆς, πρὸ τοῦ στομίου τοῦ ποταμοῦ), **λαχῆ** Ο 396 ἀλαλαγμός, **ἔνα θ. ἔχοντες** ὁμόθυμοι, **ἐπώχγετο** περιήλθεν ἐν σπουδῇ, **μάλα πάντας** ἀνεξαιρέτως ὅλους, **προμάχεσθαι** Ἀ. νὰ μάχηται προχωρῶν ἔξω τῆς γραμμῆς τῶν Ἄ., **βεβήμεν** νὰ πατῆ ἀκλόνητος, **μάλ' ἀμφ' αὐτῷ** πλησιέστατα αὐτοῦ, ἐν ἀμέσῳ ἐπαφῇ πρὸς αὐτόν, **σχεδόθεν δέ**.. ἐν ἀμέσῳ δὲ ἐπαφῇ πρὸς τὸ πτώμα, ἦ: ἀλλὰ νὰ μάχηται ἀφήνων τὸν πολέμιον νὰ πλησιάσῃ, **δεύω** βρέχω, **ἀγχιστῖνοι** ἐπασσύτεροι, ἐπάλληλοι, σωρηδόν.

125-39, 262-7, 356-61. 125 ἀπέφρα ἐν Π 793-804 τὰ ὄπλα τοῦ Π. πληγέντος ὑπὸ τοῦ Ἄπ. ἐξέπεσον χαμαὶ ὅθεν ἢ φράσις μεταφραστέα: ἀφ' οὗ τὰ ὄπλα τοῦ Π. κατὰ γῆς πεσόντα ἀπεκόμισε, διέταξε νὰ συλλεγῶσι καὶ ἀποκομισθῶσι.—**130** ἔξ **δίφρον** ἵνα μεταβῇ εἰς ἄλλην θέσιν ἢ εὖρη τὰ κατάλληλα πρόσωπα πρὸς ἀποστολὴν τῶν σκύλων εἰς τὴν πόλιν.—**131** **κλέος** διότι θὰ ἐχρησίμευον ἐν τῇ πόλει ὡς τροπαῖον.—**136** **ἐπισκύνιον** ὅταν ὁ λέων θυμοῦται, συσπᾶ τὸ δέσμα τὸ περὶ τὴν ῥίζαν τῆς ῥι-

νός και τοὺς ὀφθαλμούς. — 138 *ἐτέρωθεν* ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευράν.
 — 139 Μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ Ἔ. ὁ Αἴας καὶ ὁ Μ. δὲν ἀπο-
 σφύρουσι παραδόξως τὸ πῶμα. — 263 *διυπειτείς* οἱ ποταμοί, διότι
 τὸ ὕδωρ αὐτῶν προέρχεται ἐκ τῶν βροχῶν τοῦ οὐρανοῦ (Διός). —
 265 *ἔξω* πρὸ τοῦ στομίου τοῦ ποταμοῦ, ἔξω (πρὸ) τῆς ἀκτῆς.

400-11 *ἐιάνυσσε* ἀνέφλεξε φονικὸν ἀγῶνα, *ἀπάνευθε* μα-
 κράν, *ἔλλομαι*, *ἔολπα*, φαντάζομαι, *τὸ* διασαφ. ὑπὸ τοῦ *τεθνάμεν*,
 οὗ ὑποκ. μὴν (Πάτρ.), *ἐγγρίμπτομαι* πλησιάζω, *ἔθεν* οὐ, αὐτοῦ
νόσφιν χωριστὰ ἀπὸ τὸν Π., κατὰ μόνας, *δὴ τότε* ἀλλὰ τότε ἀκρι-
 βῶς, ὅτε ἔστειλε τὸν Π. εἰς τὸν ἀγῶνα, *οἷτι ῥα* ὅτι δηλ., *ἔπεξ*, τοῦ
κακὸν ἐτύχθη, ᾧλετο, οὐχὶ *ὀλεῖται* κατὰ τὸ *ἐτύχθη*, διότι ὁ Ὅμ.
 ἔχει ὑπ' ὄψει τὴν τετελεσμένην πράξιν.

400-11. 405 *ἐνιχριμφθέντα* ὑπερ ὅμως ὁ Ἄχ. εἶχεν
 ἀπαγορεύσει Π 87 κ. 95. — 407 *οὐδὲ σὺν αὐτῷ* ὁ Ἄχ. εἶχε διχθα-
 δίας κῆρας, ἢ βραχὺν μὲν βίον, ἀλλ' ἔνδοξον, ἢ μακρὸν μὲν, ἀλλ'
 ἄδοξον· ἐπειδὴ δὲ προειμίμησεν ἐκεῖνον, ἔπρεπε νὰ πέσῃ πρὸ τῆς
 ἀλώσεως τοῦ Ἰλίου, καὶ τοῦτο ἐπαναλαμβάνει διὰ τοῦ *τό γε* 408.

412-23 *ἀκαχμένος* (ἀκ-ή ac-uo, ac-er) δξύς, κοπιερός, *ἐγ-
 χρίμπτομαι* συνωθοῦμαι, *νωλεμές* ἀκαταπονήτως, ἀκαταπαύστως,
μὰν μὴν, ἀλήθεια, *ἀπονέεσθαι* ἄνευ τοῦ Π., ὕπερ ἀκολουθεῖ ἐν
 418 *εἰ...*, *χάσκω* ἀνοίγω καὶ καταπίνω, *ἄφαρ* εὐθύς, ἀπολύτως,
μεθίημι ἀφήνω εἰς τὴν διάκρισιν τινος, *πότι* ἀναστρ. ποτί, *ἄρρυ-
 μαι* Π 88, *τις πᾶς τις*, *πάντας ὁμῶς* π. ἀνεξαιρέτως, *ἔρωέω* ὑπο-
 χωρῶ, *ἔρσασκεν* θα.ι. τοῦ ἔρρυμι : ἀνεργίπιζεν, ἐξῆπτε.

424-40 *δρυμαγδός* ἀ. πάταγος, *σιδήρειος* ἰσχυρότατος (πρβλ.
σιδηρᾶ ὑγεία), διαβολικός, *χάλκεος* ὁ οὐραϊός, διότι ἐφαντάζοντο
 ὡς στερεὸν μετάλλινον θόλον, *ἀτρύγετος* (α(στ.)-τρύειν καταπονεῖν)
 ἀκαταπόνητος, ἀεικίνητος, *αἰθήρ* ὁ λεπτὸς καὶ διαυγῆς αἴθρ ὁ πλη-
 ρῶν τὸν οὐρανόν, τὸν χῶρον τὸν ὑπεράνω τῶν νεφῶν, *ἐπειδὴ*
πρῶτα εὐθύς μόλις, *ἠνίοχος* παραιβάτης (ὁ ἐπιβαίνων τοῦ ἄρμα-
 τος μαχητής), *ἦ μὰν* καὶ εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι, *Διῶρης-εος*, *ἐπιμαί-
 ομαι* ἐφάπτομαι : πολλὰ κτυπήματα κατέφερε, *θεινῶ* πλήττω, *θοῆ*
 εὐκίνητος, *ἀρειή* ἀπειλή, *ἀσφαλῆως* ἀμετακίνητοι, *ἐνισκίμπτω*
κλίνω, καρφώνω, *οὔδας* -εος οὐ. ἔδαρος, *μύρομαι* δακρυροοῶ, *θα-
 λερῆ* πλουσία, *μιαίνετο* ἐκ τοῦ κοινορτοῦ, *ἐξερείπω* πίπτω ἔξω,
ξεύγλη ζεύγλα, ἢ καμπύλη ῥάβδος τοῦ ζυγοῦ, εἰς ἣν εἰσέρχεται
 ἡ κεφαλὴ τοῦ ζευγνομένου ζῴου· ὅθεν ὁ ζυγὸς εἶχε δύο ζεύγλας.
 — 441-52 *προτὶ δν μ. θ.* εἶπεν ἐνδομύχως, *δειλὸς* δειλαιοῦ
 δόλιος, δυστυχής, *πάντων* διαιρ. εἰς τὸ *οὐ τι*, *οἰζυρὸς* (οἰζὺς ἀθλιό-

της, δυστυχία) ἄθλιος, ἀξιολύπητος, ἀξιοδάκρυτος, *πνεῖει κ. ἔρπει*. ἀναπνεύουσι κ. κινουῦνται, ζῶσι, *μὰν* ὅμως, *οὐ ἄλις* δὲν τὸν ἀρκεῖ, *ἐπεύχομαι* γαυριῶ, *αὐτως* μάτην, ἄνευ λόγου.—456-9 *ἐὺς κ. ἡύς*, ἐὺ (εὖ), ἀνδρείος, γενναῖος, *ῥίμφα* (ῥίπτω) ταχέως, *μετὰ Ι. κ. Ἄ.* εἰς τὸ μέσον τῶν, *τοῖσι δ' ἔπ'* ἐναντίον ἐκείνων (Τρ.), ἦ: ἐπὶ τοῦ ἄρματος.

424-59. 424 *σιδήρειος* διὰ τὴν μεγάλην ἐντύπωσιν, ἣν εἶχεν ἐμποιῆσει εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἢ σκληρότης καὶ τὸ ἄκαμπτον τοῦ μετάλλου.—425 *χάλκεος κ. πολύχαλκος κ. σιδήρεος*, ἡμεῖς: *σιερέωμα*.—427 *ἠνίοχοιο* διότι ὁ Π. ἦτο ὁ συνήθης ἠνίοχος, ὁσάκις ἐπωχεῖτο ὁ Ἄχ.: ἄλλως ὁ ἠνίοχος πολλάκις λαμβάνεται ἀδιαφόρως καὶ ἀντὶ τοῦ παραιβάτου.—432 *πλατὺν Ἐλ.* ἢ διότι ἐφαντάζοντο αὐτὸν ὡς ποταμὸν διὰ τὸ πρὸς τὸ Αἰγαῖον ῥεῦμα, ἢ διότι ὁ Ὅμ. νοεῖ μᾶλλον τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν τὴν προσκλιζύουσαν τὴν Τρωικὴν ἀκτὴν ἢ τὸν στενὸν πορθμόν, καὶ αὕτη φαίνεται ὅτι ἦτο ἡ ἀρχαιοτέρα ἀντίληψις.—440 *ἐξεριποῦσα* ἐφ' ὅσον ἡ κεφαλὴ τοῦ ἐξευγμένου ἵππου εἶναι ὀρθία, ὁ ζυγὸς συνέχει τὴν χαίτην πρὸς τὰ ὀπισθεν, ἀλλ' ὅταν ἡ κεφαλὴ κλίνη κάτω, ἡ χαίτη χύνεται κάτω καὶ κρέματα ἐκατέρωθεν τοῦ ζυγοῦ.—443 *δόμεν* οἱ ἵπποι ἦσαν γαμήλιον δῶρον τοῦ Ποσειδῶνος πρὸς τὸν Πηλεῦ.—444 *ἀθανάτω* ὡς τέκνα τοῦ Ζεφύρου καὶ τῆς Ἄρπυϊας Ποδάργης Π 150.—450 *αὐτως* διότι ἡ δόξα τοῦ φόνου τοῦ Π. ἀνήκει μᾶλλον εἰς τὸν Ἀπόλλωνα.—451 *ἐν γούνασι* διότι ἡ ἀδυναμία τοῦ σώματος ἐκδηλοῦται ἐν πρώτοις ἐν τῇ ἀτονίᾳ τῶν γονάτων, τοῦναντίον εὐκίνητα γόνατα εἶναι ἀπόδειξις εὐεξίας ὕλου τοῦ σώματος.—452 *καὶ Αὐτομέδοντα* ἐκτὸς τοῦ ὅτι καὶ ὑμεῖς θέλετε σωθῆ.

651-5 *βοὴν ἀγαθὸς* βροντόφωνος, *σκέπτομαι* παρατηρῶ *δαΐφρων* συνετός, περίνουσ.—656-67 *μέσ(σ)αυλος* (ἢ ὄνομα ἀβεβαία) ὁ χώρος τῆς αὐλῆς μέσης, τὸ μέσον τῆς αὐλῆς, ἡ μάνδρα, *πίαρ* οὐ. (*πί-ων*, *πι-μελή*) πάχος: νὰ σπαράξῃ βοῦς, ἵνα φάγῃ τὸ λίπος, τὰς λιπαρὰς σάρκας, *ἐγρήσσω* ἀγρυπνῶ, *ἐρατίζω* σφόδρα ποθῶ, *ἰθύω* (*ἰθύς* εὐθύς) ὀρμῶ κατ' εὐθείαν, *θαμὺς* 3 πυκνὸς Π 207, *θρασὺς* τολμηρός, *δεταὶ* δεμάτια, *τρέω* τρέμω, *νόσφιν* μακρὰν, *τετιηὼς κ. τετιημένος*, ἀχρ. ῥ., περίλυπος: τὸ ἀναφ. ὅς 658 μένει ἄνευ ὄψματος τῆς συμπληρώσεως γινομένης ἐν 664: κανονικῶς θὰ εἶχε: *ὡς λέων*, ὅς... *ἠῶθεν* ἔβη *τετιηότι θ.*, *περὶ δῖε* (δῖω φοβοῦμαι, δέδια) κατ' ὑπερβολὴν ἐφοβεῖτο, *δήιος* πολέμιος, *ἔλωρ* οὐ. λεία, *πρὸ φόβοιο* συνεπειά, ἕνεκα φυγῆς, *ἀργαλέος* Π 109.—668-72 *ἐνηεῖη* (ἐνηῆς προσηνῆς) προσήνεια, γλυκύτης, καλωσύνη.—

673-81 παπταίνω Π 283 περισκοπῶ, πτώξ-ωκός ἄ. (πιώσω) λαγός, ἀμφίκομος πυκνόφυλλος, ἴδοιτο ὑποκ. ὄσσε ὡς οὐ. πληθ.—682-93 εἶ δ' ἄγε παρακελ. ἐμπρός!, δεῦρο ἴθι, λυγρός (lug-eo) πένθιμος, θλιβερός, ἤδη μὲν-πέφεται δὲ ἔχει φονευθῆ, προκμ. τοῦ πεφνεῖν, ὄχα (ἔχω ἐξέχω) ἐξόχως, πάντοτε μετὰ τοῦ ἄριστος, εἰπέ-μεν προσκτ., αἶ κε πλ. ἐρ.—694-9 καταστνυγέω κατατρομάζω, δὴν (diu) ἐπὶ μακρὸν χρόνον, ἀμφασίη ἀφασία, θαλερός ζωηρός, ἐφημοσύνη κ. ἐφετιμὴ παραγγελία.—700-6 ἤθελεν εἶχεν ὄρεξιν, ἐτάροισιν Ἀντιλόχου, ἔνθεν ἀφ' ὧν (ἐταίρων), ἀνήκεν ἔβαλεν ἐπὶ κεφαλῆς, ἐπὶ Π. πλησίον τοῦ Π.

651-706. 653 Ἀντίλοχος ταχύτατος τοὺς πόδας καὶ φίλτατος εἰς τὸν Ἄχ. μετὰ τὸν Π., ὅθεν καταλληλότατος πρὸς τοῦτο. Σκοπὸς τῆς ἀποστολῆς τοῦ Ἄντ. ὡς λέγει ὁ Μ. 692 εἶναι καὶ νὰ λάβωσι βοήθειάν τινα παρὰ τοῦ Ἄχ. πρὸς σωτηρίαν τοῦ νεκροῦ.—658 ἐρεθίζων διὰ τῶν ἐπιθέσεων.—663 δεταὶ ὁ λέων τὸ πῦρ μάλιστα φοβεῖται. Ὁ Ὅμ. γινώσκει ἄριστα τὸν λέοντα, ζῶντα τότε ἐν ταῖς ἔλλην. χώραις, ἀφ' οὗ καὶ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ Ἡροδότου ὑπῆρχον πολλοὶ λέοντες ἐν Ἑλλάδι μεταξὺ Νέστου καὶ Ἀχελφού· ἰδίᾳ γινώσκει καὶ περιγράφει ὁ Ὅμ. τὸν περσικὸν λέοντα μετὰ τῆς μεγάλης χαίτης του.—668 Μηριόνης θεράπων καὶ ἠνίοχος τοῦ Ἰδομενέως, μαχόμενος ἤδη πεζός.—682 ἐπ' ἀριστερά διὰ τὸν βλέποντα πρὸς τὰς ναῦς καὶ ἔχοντα κατὰ νότου τὴν πόλιν· ὅθεν ἀποπτικὸν σημεῖον εἶναι τὸ Ἴλιον· αἱ νῆες τοῦ Ἄχ. κατεῖχον τὸ ἀριστερὸν κέρασ, ὅθεν καὶ ὁ Π. θὰ ἔπεσεν ἐν τῷ ἀριστερῷ τοῦ ἔλλην. στρατοῦ, ἐν ᾧ ὁ Ἄντ. ἐμάχετο ἐν τῷ δεξιῷ· διὸ ἔβλεπε μὲν τὴν φυγὴν τῶν Ἄχ., ἀλλ' ἠγνόει τὸν θάνατον τοῦ Π.—698 βῆ θέεν δὲν χρησιμοποιεῖ τὸ ἄρμα, διότι ἡ ταχύτης αὐτοῦ ἦτο πολυθρύλητος ἐν τῷ ἔπει· τὰ ὄπλα παραδίδει, ἵνα κινήται ταχύτερον.—699 ἔστρεφεν ἤφλουεν ὅτε μὲν πρόσω, ὅτε δὲ ὀπίσω, ὀπισθεν τῶν γραμμῶν τῶν μαχομένων, κατὰ τὴν ἐν τῇ μάχῃ θέσιν τοῦ Ἄντ., ἔτοιμος νὰ παραλάβῃ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἄρμα.

707-14 εἶδαρ εὐθύς, ἔμναι ὅτι θὰ ἔλθῃ (ὁ Ἄχ.).—715-21 κατ' αἶσαν ὀρθῶς, ἀλλὰ ἐμπρὸς λοιπόν, ὑποδύομαι κύπτω, ἡ μτχ. χρόν. εἰς τὸ ἀείραντες λαβόντες ἐπὶ τῶν ὤμων, ἐκ πόνου ἔξω τοῦ πεδίου τῆς μάχης, ὀπισθεν ὤμων, καλύπτοντες τὰ νῶτα ὤμων, τὸ πάρος περ καὶ πρότερον ἐν τούτοις ὑφιστάμεθα τὴν σφοδρὰν ἐπίθεσιν, τὴν μάχην ἐν τῇ δξύτητι αὐτῆς.—722-3, 736-41 ἀγκάζομαι λαμβάνω εἰς τὰς ἀγκάλας, μάλα μεγάλως εἰς τὸ ὑψι, ἐπὶ σφιν 736 ὀπισθεν αὐτῶν εἶχε λάβει ἔντασιν, εἶχεν ἀναρριπισθῆ, ὄρμενον

μ. ἀόρ. τοῦ ὄρνυσθαι, ἐλαγέν, *μινύθω* Π 392 ἀφανίζομαι, μεταβάλλομαι εἰς τέφραν, *ἐν σέλαι μεγάλω* ἐν μέσῳ τῶν οὐρανομήκων φλογῶν, *ἐπιβρέμει τὸ ἀναρριπίζει* αὐτὸ μετὰ πιτάγου, *μὲν* 740 ἢ ἀντίθ. 742 οἱ δέ, *ἀζηγῆς* Ο 658, *ὄρυμαγδός* 424, *τοῖς* Μενελάῳ καὶ Μηριόνη.—742-6 *ἀμφιβαλόντες* (περιβληθέντες) καταβαλόντες, *παιπαλόεις* ἀνώματος, ἀπόκρημνος, *δόρυ* ξύλον (*δούρειος* ἵππος), *νήιος* ναυπηγήσιμος, *ὧς οἱ γ' ἐμμεμαῶτε* μετὰ τῆς αὐτῆς ἐντάσεως τῶν δυνάμεων.—746-53 *ισχάνω* (ἴσχω) ἀναχαίτιζω, *πρῶν* Π 299, *τετυχηκῶς* εὐρεθεῖς, ἐκτεινόμενος, *διαπρύσιον* ἐπὶ πολλὴν ἔκτασιν, *πεδίοιο* ἐν τῇ π., *ἀλεγρινὰ* ὀλέθρια, καταστρεπτικά, *ἄφαρ* εὐθύς, *τίθησι* κατευθύνει (ἐκτρέπει) τὸ θεῦμα αὐτῶν εἰς τὴν πεδιάδα, *πλάξω* (πλήτω) ἀπωθῶ, *μιν* πρῶνα, *σθένει ῥέοντες* παρὰ τὸ ὀρμητικὸν τῶν θεῦμα, *μάχην Τρ.* τοὺς μαχομένους Τρ.—753-61 *Ἀγχισιάδης* (Ἀγχίσις-ου), τῶν Ἀχαιῶν, ὅπερ μεταβληθείσης τῆς συντάξεως ἐπαναλαμβάνεται διὰ τοῦ *κοῦροι* Ἀχ. 758, *ψὰρ* ἄ. ψαρόνι, *κολοῖδς* ἄ. κόραξ, *κεκλήγοντες* κρᾶζοντες, κρῶζοντες, κατὰ σύνεσιν πρὸς τὸ *ρέφος*, *οὔλον* (οὔλος, εἴλω) πυκνά, ζωηρά, *προῖδωσι* μακρόθεν, ἐμπρὸς τῶν ἴδωσι, *κίρκος* ἄ. κρικινέξι, εἶδος ἰέρακος, *χάρμη* (χαίρω) ὁ πολεμ. ἐνθουσιασμός, ἡ φράσις: πανικόβλητοι, *ὑπ' Αἰνεΐα* ὑπὸ τὴν πίεσιν τοῦ, *περὶ ἀμφὶ* ὀλόγυρα, *ἐρωῆ* Π 302.

700-61. 705 *Θρασυμήδης* ἀδελφὸς τοῦ Ἀντιλόχου.—711 *γυμνός* διότι τὴν πανοπλίαν εἶχε δώσει εἰς τὸν Π.—719 *νῶι* οἱ δύο Αἴαντες, ὁ Τελαμώνιος καὶ ὁ Οἰλέως, ὁ Λοκρός. Καὶ ὁ Μ. Ἀλέξανδρος ἐν τῇ ἐπὶ τοὺς Πέρσας στρατείᾳ ἰδὼν τινα ὁμώνυμον διαπρέποντα ἐν τῇ μάχῃ εἶπεν ὅτι ὁ ὁμώνυμος εὐρέθη ἴσος τῆς ὁμωνυμίας.—750 *ἄφαρ* εὐθύς μόλις πλησιάζωσιν οἱ ποταμοί.—754 *Αἰνεΐας* υἱὸς τοῦ Ἀγχίσου καὶ τῆς Ἀφροδίτης, ἡγεμῶν τῶν Δαρδανίων, συγγενὴς τοῦ Πριάμου, ὁ ἀνδρείοτατος τῶν Τρ. μετὰ τὸν Ἔκ.

Σ

1-14 *δέμας* οὐ. (σῶμα)+γεν. δίκην, *πόδας ταχὺς* εἰς τὸ Ἀντιλόχος, *ὀρθόκραρα* (κραῖρα θ. κεφαλή ἀνθρώπου ἢ κέρασ ζῴου) ὀρθοκέφαλον ἢ ὀρθοκέρατον πλοῖον (διὰ τὰ δίκην κερᾶτων ἐκατέρωθεν τοῦ πλοίου ἀνωρθωμένα ἄκρα), *φρονέοντα* προαισθανόμενον, *ὀχθήσας* Π 48, *ἀτυζόμενοι*.. φεύγοντες περίτρομοι διὰ τῆς πεδιάδος, *νηυσὶν ἐπι* πρὸς τὰ πλοῖα, *κῆδεα* θλίψεις, πικρῖαι, *διαφράξω* ἀνακοινῶ ὄητῶς, *σχέτιλος* ὁ παρὰβολος, ὁ ῥιποκίνδυνος,

ἴφι μάχεσθαι νὰ δεχθῆ κρίσιμον ἀγῶνα.—15-21 ἦος ἕως, *δρμαίνω* ἀνακυκλῶ, διαλογίζομαι, *ἀγαυός* Π 103 εὐγενής (παρ' Ἰωσιν οἱ εὐγενεῖς κ. *Γελέοντες*), *δαΐφρων* Π 727 ἡ ἐμπειροπόλεμος, *λυγρός* P 686, *ἀγγελίης* περὶ πράγματος, τὸ ὅποιον εἶθε.—22-7 *ἄχεος νεφέλη* . . μαῦρον πένθους νέφος; ἐπεχύθη εἰς τὴν ψυχὴν του, *κόνις* τέφρα, *αἰθαλόεις* (αἰθάλη καπνία) μαῦρος, *αἰσχύνω* ἀσχημίζω, παραμορφώνω, *νεκτάρεος* εὐώδης, θεῖος, *δαΐζω* τίλλω, μαδῶ.—28 31 *δμῶή* (δάμνημι) ἡ (δοριώλωτος) δούλη, *ληίζομαι* αἰχμαλωτίζω, *ἀκήχεται* κ. *ἀκάχημαι*, ἐνεστ. *ἄχνημαι* κ. *ἀκαχίζομαι* (*ἄχ, ἄχος*) στεναίζω, *θύραξε* ἔξω, *λείβω* (σπένδω) χύνω, *ἔστενε κ. κ.* ἀπὸ τὴν εὐγενῆ καρδίαν του ἐξέβαλλε βαθεῖς, ὑποκόφους στεναγμούς, *ἀποτιμῆγω* ἀποτέμνω, *σίδηρος* σιδηροῦν ἐγχειρίδιον.

1-34. 2 *Ἀντίλοχος* P 653.—3 *προπάροιθε νεῶν* ἐν τῇ αὐλῇ πρὸ τῆς κυρίας σκηπῆς παρὰ τὸν βωμὸν τοῦ Ἑρκείου Διός, 23, 25, 29.—6 *αἴε* ὡς καὶ πρὸ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Π.—10 *Μ. τὸν ἄριστον* ὁ Π. ἦτο Λοκρὸς ἐξ Ὀποῦντος, ὁπότεν διὰ φόνον κατέφυγεν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Πηλέως, ὅπου ἀνετράφη ὡς φίλος καὶ θεράπων τοῦ Ἄχ. ὡς συστρατεύσας μετὰ τῶν Μυρμιδόνων καὶ ἡγούμενος αὐτῶν ἐν τῇ ἀποστολῇ καλεῖται Μυρμιδών.—13 *ἐκέλευον* ἐν Π 87 κ.ε., ἀλλὰ δὲν ἐμνημόνευσεν ἐκεῖ ὀνομαστὶ τὸν Ἐ.—23 *αἰθαλόεσσαν* ἡ τέφρα προήρχετο ἐκ τῶν ἐν τῇ αὐλῇ προσφερομένων θυμάτων εἰς τὸν Ἑρκεῖον Δία καὶ περὶ τῶν Φαρισαίων μανθάνομεν ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου ὅτι πρὸς ἐκδήλωσιν πένθους ἐπέπασσον κατὰ τῆς κεφαλῆς τέφραν· τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ πενθεῖν ἦτο καθ' ὅλου ἀνατολικόν.—25 *νεκτάρεος* ὁ χιτῶν ὡς δῶρον τῆς μητρὸς; θείας καλλονῆς.—28 *ληίσσατο* ὁ Ἄχ. εἶχε κυριεύσει 23 περιουκίδας τῆς Τροίας πόλεις.—29 *ἐκ δὲ ἔδραμον* ἐκ τῆς σκηπῆς, ὁπότεν θὰ ἤκουσαν τὴν ἀγγελίαν τοῦ Ἄντ. ἡ τὸν θόρυβον τοῦ κυλιομένου Ἄχ.—34 *σιδήρω* ἡ χρῆσις αὐτοῦ εἶχεν εἰσαχθῆ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τοῦ 1100 περίπου π. Χ., κατεσκευάζοντο δ' ἐξ αὐτοῦ κατ' ἀρχὰς μικρὰ κοσμήματα καὶ εἶτα οἰκιακὰ σκευῆ, σκέπαρνα, πελέκεις, μάχαιραι, ὕννια ἀρότρων κλπ.—*Διὰ τί ὁ Ὅμ. ἐμβάλλει τὰ τῆς προαισθήσεως τοῦ Ἄχ. ; πόθεν προκαλεῖται αὐτῆ; διὰ τί ὁ Ἄχ. μνημονεύει τοῦ ὀνόματος τοῦ φίλου ἐν τέλει τοῦ μονολόγου ; διὰ τί ὁ λόγος τοῦ Ἄντ. βραχύτατος ; διὰ τί τὸ ἄλλος τοῦ Ἄχ. ἄφωνον ; εἰς πόσας βαθμίδας ἐξελίσσεται ;*

35-8, 50-3 *κῶκυσεν* ἤρχισε νὰ θρηγῆ γοερῶς, ἔβαλε γοερὸν θρηγῆνον, *ἀμφαρέ(ι)ρομαι* συγκεντροῦμαι περὶ τινα, καὶ 50 ἀνῆκει εἰς τὴν ὄλην ἔννοιαν, ὡς συνέπειαν τοῦ ἀμφαρέροντο; καὶ φυσικὰ

(όντως), *πλήτο* ἄορ. τοῦ *πίμπλασθαι*, *ἀργύφρεος-φος* (ἀργός λευκός -φός) λευκός, μαρμαίρων, *ἐν εἰς τὸ εἶδετε* εἰδῆτε.—**54-62** ὦ μοι *ἐγὼ δ.* ἄχ ἢ δόλια ἴ ἄχ ἀτυχῆς μήτηρ ἀρίστου, ἀλλὰ δυομοίρου ἦρωος!, *ἀνέδραμεν* ἀνεβλάστησεν, ἐξεπετάχθη, *ἔργος* οὐ. βλαστός, *γουνὸς* ἄ. (ὑψωμα) λόφος, *ἄλωή* (ἀλώνιον) ἀργός: ἐν λοφώδει ἀγρῶ, *ἐπιπροέηκα* ν. τὸν ἀπέστειλα ἐκεῖ κάτω ἐπὶ τῶν πλοίων, *Ἰλιον εἶσω* μέχρι τοῦ Ἰλίου, *δ δ'* διακόπτει τὴν κανονικὴν ἐξέλιξιν τῆς ἀποδόσεως: ἐντεύθεν καὶ ἡ προσθήκη: τὸν μὲν ἐγὼ ἀντι: *υἱόν*, ὃς *τραφεὶς ὑπ' ἐμοῦ* . . *ἀνέδραμεν ἔργει ἴσος*, *ἐπιπροέηκα*, *ἄχνηται* κατατῆκεται, ἡ ζωὴ του εἶναι ἀτελεύτητον μαρτύριον, *λοῦσα* καὶ ἂν μεταβῶ ἐκεῖ, *χραιοσμέω Π 837.—**63-4** *εἶμι* ἐνεστ., *ἀπὸ πτολέμοιο* μακρὰν τοῦ.

35-64. **36** *παρὰ πατρὶ* Π 222 ἐδρεύοντι ἐν τῷ Αἰγαίῳ μεταξὺ Ἴμβρου καὶ Σαμοθράκης.—**38** *Νηρηίδες* ἀδελφαὶ τῆς Θέτιδος 50 τὸν ἀριθμόν.—**50** *σπέος* τοιαῦτα σπήλαια, ὧν βροίθουσιν αἱ ἑλλην. ἀκταί, ἐθεωροῦντο ὡς ἡ μυστηριώδης κατοικία Νυμφῶν—**57** *γουνῶ ἄλωῆς* δένδρα φυτεύομενα ἐπὶ ὑψωμάτων τυγχάνουν ἐπιμελεστάτης θεραπείας, ποτίσματος κλπ., διότι ἄλλως δὲν δύνανται νὰ εὐδοκιμήσωσιν.—**60** *δόμον Π.* ὅπου θὰ ἐπέστρεφε μετὰ τὸν πόλεμον ἢ μήτηρ, ἐὰν ἐπέστρεφε ζῶν ὁ υἱός.—*Διὰ τί ὁ Ἄχ. συνερχόμενος* δὲν ἐρωτᾷ τὸν Ἄντ., ἀλλ' ὁ Ὀμ. ἀπάγει ἡμᾶς εἰς τὴν Θ.; *τίς ἡ κυρία λέξις*, περὶ ἣν πλέκεται ὄλος ὁ λόγος τῆς Θ.; *τίς ἡ κυρία ἰδέα ἡ κρατοῦσα ἐν αὐτῶ;*

65-9 *σφίσι* χαριστ., *δήγνυτο* ἐσχίζετο, *ερίβωλος* εὐφορος, *ἐπισχερῶ* (ἐξείης) ἢ μία κατόπιν τῆς ἄλλης, *ἔρνυτο* εἶχον ἀνελευσθῆ, *θαμὺς* Ρ 661 πυκνός.—**70-7** *ἐξαύδα* ἐκμυστηρεύθητι, εἰπέ τὸ μυστικὸν τοῦ πόνου σου, *τὰ μὲν δὴ* διασαφ. ἐν 76-7: καὶ ὅμως πράγματι ἔχουσι τελεσθῆ πρὸς χάριν σου, *ὡς ἄρα δὴ* ὅπως δὰ ἀκριβῶς ἠὔχεσο, *ἀλήμεναι* ἀλῆναι, εἴλω, νὰ συσσωρευθῶσι, νὰ στιβαχθῶσι, *σεῖ' ἐπιδευομένους* (δέομαι) αἰσθανόμενοι τὴν ἀπουσίαν σου, *ἀεκήλιος* (ἀστ.)-ἐκηλιος ἦσυχος) (ὁ μὴ ἐπιτρέπων ἦσυχίαν) δυσάρετος.—**78-85** ἄρ ναί, *ἦδος* οὐ. ἠδονή, εὐχαρίστησις, *περὶ πάντων* ὑπὲρ πάντας, *δηῶ* Ο 708, *ἔμβαλον* σὲ ἐξεβίασαν νὰ πέσης ἐπὶ τῆς κλίνης, διὰ τῆς βίας σὲ ἔρριψαν.—**86-93** *αὔθι* αὐτόθι, *ἄλιος* (ἄλς) θαλάσσιος, *νῦν δὲ* (ἄλλως ἔδοξε τοῖς θεοῖς) ἔγινες σύζυγος θνητοῦ, *καὶ σοὶ* ὅπως καὶ εἰς ἐμέ, *μυρίον* ἀτελεύτητον, *παίδος* ἀντικ. ἢ αἰτ., *ἀνωγεν* ἐπιτρέπει, *μετέμμεναι* νὰ ὑπάρχω μετὰ τῶν ἀνθρώπων, εἰς τὸν κόσμον, *πρῶτος* πρὸ παντὸς ἄλλου, *ἔλωρ* Ρ 667, *ἔλωρα* τὰ ἀντίποινα διὰ τὸν φόνον καὶ τὴν σκύλευσιν.—

94-6 ὠκύμορος ταχυθάνατος, βραχύβιος, οἶ.. ὕπως ὀμιλεῖς, μὲ αὐτὰ τὰ ὁποῖα λέγεις.—97-100 ἐπεὶ οὐκ ἄρ'.. ἀρ' οὐ δὲν ἐπέπρωτο, ὡς βλέπω ἤδη, δ μὲν διασαφ. ἀσύνδ., δεύετο ἐχρημάσθη, ἐστειρήθη, εἶχε τὴν ἀνάγκην τῶν βραχιόνων μου, ἀλκίτηρ (ἀλέξω) ὁ ἀποσοβῶν, ἀρῆ (τὸ ἀποτελεσμα τῆς κατάρας) ἢ συμφορὰ: ἵνα ἀποσοβῆσω τὴν συμφορὰν.—101-16, 126 φάος σωτηρία, ἦμαι κἀθημαι ἀργός, ἀχθος βάρος, φόρτωμα, ἐτώσιος (ἐτὸς μάτην) μάταιος, περιττός, ἀνωφελής, ἐὼν ἐνδ., ἐν πολέμῳ περιορίζει τὸ τοῖος· ἢ συνέχεια τοῦ νῦν δὲ (101) ἐν 114 διασκοπεῖσα ἐκ τῶν αἰτιολ. προτ. ἐπεὶ...101..., αἵτινες ὑπομνησκουσαι τὰς ἐκ τῆς ἀπουσίας αὐτοῦ βαρείας ἀπολείας τῶν Ἄχ. προκαλοῦσι τὰ ἐν 104...καὶ τὴν κατάραν 107.: ἐκ τε θ. ἐκ τ' ἀ. ἐκ τοῦ κόσμου, ἐφέημε γνομ. ἐξερεθίζει, ἐξωθεῖ, πολύφρονά περ καὶ αὐτὸν τὸν πολὺ φρόνιμον, χυλεπῆναι νὰ γίνηται θυμώδης, δξύθυμος, ὅς τε.. ὅς τε τὸ ἀ'. διασαφ. ὑπὸ τοῦ β', ἀέξεται ὀγκοῦται, φουσκώνει, λαμβάνει διαστάσεις, καταλειβομένοιο τὸ ὁποῖον καταβαίνει (κατολισθαίνει) ἐν τῷ λαιμῷ, ὡς νῦν ὅπως τώρα, ἐφαρμογὴ τοῦ γενικοῦ ἐπὶ τὴν προκειμένην περίπτωσιν, τὰ μὲν..Π 60, ἀχνύμενοί περ ὅσονδήποτε ἀλγεινὸν καὶ ἄν εἶναι τοῦτο δι' ἐμέ, ἀνάγκη κατ' ἀνάγκην πνίγοντες τὸ πάθος (διότι ἀνάγκη νὰ ἐλδικήσω τὸν Π.), κυχάνω κ. *κίχημι συναντῶ, τελέσοι (κῆρα) νὰ ἐπαγάγῃ, ἔρυνκε δοκίμαζε, προσπάθει νὰ μὲ κρατήσῃς, φιλέουσα περ ὅσονδήποτε καὶ ἄν τὸ θέλῃς.—127-37 ἀργυρόπεζα Π 222, ἐτήτυμος (ἀναδιπλ. ἐνυμος βέβαιος, εἰμι) ἀληθής, κακὸν ἀγεννές, ταπεινόν, οὐ κακὸν σὲ τιμᾶ, μετὰ Τ. ἔχονται εὐρίσκονται εἰς τὰς χεῖρας τῶν Τ., ἀγάλλομαι κ. ἐπαγλαῖζομαι κωμαρόνω, δηρὸν (δῆν, diu) ἐπὶ πολὺ, μῶλος ἀ. πόνος, νίσσομαι (νέομαι) ἐπανέρχομαι.—138-44 πάλιν τράπετο ἀπεχώρησεν, ἀπεμακρύνθη, ὀψόμεναί τε καὶ ἀγορεύσατε, κλυτοτέχνης ἐξακουστός τεχνίτης, *παμφανάω (παμφαίνο, φαν-φαν) ἀπαστράπτω.

68-147. 67 ῥήγγυτο τιμῆς ἕνεκα διανοῖγον ὁδὸν εἰς τὰς θαλασσίας κυρίας του.—74-7 A 408-10.—75 εὐχεο οὐδαμοῦ μνημονεύεται εὐχὴ τοῦ Ἄχ. εὐθὺ πρὸς τὸν Δία γενομένη, Π 236.—84 δῶρα γαμήλια Π 143.—85 ἐμβαλον ὁ Ζεὺς γινώσκων ἐκ χρησιμοῦ ὅτι, ἐὰν ἢ Θ. ἐνυμφεύετο θεόν, τὸ ἐκ τοῦ γάμου τέκνον θὰ καθήρει τῆς ἀρχῆς τὸν Ὀλύμπιον, ἠνάγκασεν αὐτὴν νὰ νυμφευθῆ ἠθητόν.—92 πρῶτος διότι, ἐὰν ἐπανεῖθη εἰς τὸν ἀγῶνα, πολλοὶ θὰ πέσωσιν ὑπὸ τὰς χεῖράς του.—101 οὐ νέομαί γε ὁ Ἄχ. γινώσκει ὅτι ἔχει διχθαδίας κῆρας I 410., P 407.—127 ἀργυρόπεζα αἱ ἡρώιδες ἐνησμένιζον νὰ ἔχωσι μακρὸν ὄπισθεν τὸν πέπλον

(τανύπεπλοι, ἐλκεοίπεπλοι), ἔμπροσθεν δὲ βραχύν, ὥστε νὰ φαίνωνται οἱ λευκοὶ αὐτῶν πόδες, ἀφ' οὗ ἄλλως τὰ σανδάλια, τὰ ὁποῖα ἐφόρουν ἔξω τῆς οἰκίας, ἦσαν ἀπλῶς πέδιλα, συγκρατούμενα ἐπὶ τῶν ποδῶν δι' ἱμάντων.—141 γέρονθ' ἄλιον οὐδέποτε καλούμενον παρ' Ὀμ. Νηρέα· ἀπαντᾷ ὅμως ἢ λ. Νηρηίδες.—Διὰ τί ἡ Θ. ἐνταῦθα προσέρχεται πρὸς τὸν Ἀχ. μετὰ τῶν ἀδελφῶν, ἐν δὲ Α 357.. μόνη; διὰ τί ἐρωτᾷ περὶ πραγμάτων, τὰ ὁποῖα ὡς θεὰ γινώσκει; ποῖον συναίσθημα πρυτανεύει ἐν τῷ λόγῳ τοῦ Ἀχ.; διὰ τί ἀναμιμνήσκει τὴν προσβολὴν τοῦ Ἀχ.; διὰ τί ἀποτόμως διακόπτει τὸν λόγον διὰ τοῦ ἀλλὰ 112; ἡ Θ. ὑπισχνουμένη νὰ κομίσῃ ὄπλα καὶ ἀναγνωρίζουσα τὰς ἠθικὰς ὑποχρεώσεις τοῦ υἱοῦ πῶς παρίσταται; διὰ τί ὁ Ὀμ. ἐποίησε τὸν Ἀχ. παρέχοντα τὰ ἴδια ὄπλα εἰς τὸν Π.; τί ὠφελεῖ ἤδη ἡ ἀπώλεια τῶν ὄπλων;

148-50 Θεσπεσίῳ ἀλαλητῶ μετ' ἀπεριγράπτων κρουγῶν.—151-68 Πάτροκλόν περ τὸν Π., περὶ τοῦ ὁποῖου ἴσα ἴσα ἐπρόκειτο, λαὸς οἱ πεζοί, εἵκελος (ἔοικα) ὅμοιος, ὁμοκλα(έ)ω Ο 658, ἐπιεμμένοι περιβεβλημένοι, ὄπλισμένοι μὲ τὴν ὀρηγτικὴν τῶν ἀνδρείαν, ἀποστυφελίξω Π 703, ἔμπεδον ἐπιμόνος, ἀδιακόπως, μόθος ἂ. ἀγών, δίομαι κ. δεδίσκομαι Π 246, ἀργαυλος ἀγροδιαίτος, αἴθων ἀκάθεκτος ἢ πυρρόθριξ ἢ ἔχων φλογώδεις ὀφθαλμούς, σῶμα πτώμα (ζῶον, φονευθέντος ὑπὸ λέοντος· παρ' Ὀμ. ἢ λ. πάντοτε πτώμα), κορυστής ἐνοπλος πολεμιστής, ἀργυμαι Π 88, ἄσπετος Π 157, ποδήνεμος ταχεῖα ὡς ἄνεμος, θωρήσσεσθαι ἵνα μεταβῇ εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης, πρὸ ἦκε ἔστειλεν ἐκεῖ πέρα· ἢ ὑπὸθ. τῆς ἀποδ. 151-2 ἐν 166, διότι ἡ παρεμβληθεῖσα πρὸς διασάφησιν προσθήκη 153.. προκαλεῖ τὴν διεξοδικὴν περιγραφὴν τοῦ ἀπὸ τοῦ Ἐ. κινδύνου, τοῦ ἀπειλήσαντος τὸ πτώμα τοῦ Π., μεθ' ἣν ἐπαναλαμβάνεται κἀταφατικῶς 165 ἢ ἐν 151 διατυπωθεῖσα ἔννοια.—169-80 ἔκπλαγλος (ἐκπλήσσω, ἐκπλαγλος) τρομερός, φύλοπις Π 208, ἔστηκε ἔχει συγκροτηθῆ (παρ' ἡμῖν: στήνω πόλεμον.), οἱ μὲν ἀμυνόμενοι, οἱ δὲ ἐπιθύουσιν (ἰθύω), ὀρμῶσι κατ' εὐθείαν ἔμπρος, ἠνεμόεις ἀνεμόδαρτος, ὑψηλός, μέμονα κ. μέμαα ζωνηρῶς ἐπιθυμῶ, δειρῆ λαίμωδ (πρβλ. περιδέρειον), ἄνα πρόθ. ἐπιρρηματικῶς, ἐπάνω! ἐγέρθητι!, σέβας ἐντροπή, φόβος (ἐπὶ τῇ σκέψει μήπως.), μέληθηθρα (μέλω ζῆδω χορεύων, μέληθηθρα τὰ χοροπηδήματα τῶν κυνῶν παιζόντων μετὰ τῆς λείας) παίγνιον, λώβη (ἔσσειται) αἰσχος.—181-6 ποδάρκης Π 5, κυδρός (κῦδος) ἔντιμος, ὑψίζυγος (δ' ἔχων ὑψηλὰ τὸ ζυγόν, κάθισμα) ὑψίθρονος, ἀμφινέμομαι κατοικῶ γύρω, ἀγάννιφος κ. νιφόεις χιονοσκεπής.—187-95 στεῦτο (εἶχε στάσις)

ὑπισχεῖτο, ἔλλιπ. ῥ., ἔντεα τεύχεα, *τεδ* τού, τινός, ἄλλου ἔλε. πρὸς τὸ *τέο* τοῦ, οὔ, ἀντι ἄλλον *τινά*, ἔλπομαι νομίζω, παρενθετ., *δμιλεῖ* γυρίζω μάχεται, *περι Π.* ὑπέρ.—196-201 ὄ τοι ὅτι τοι (σοί), *αὐτως* (αιολ. ἐκ τῆς αὐτός) οὕτως ὅπως εἶσαι, 201 βραχεῖα δὲ ἀναπνοῇ ἀπὸ τοῦ πολέμου εἶναι ἐν τούτοις ἀνακούφισις, ἀνακούφισις ἀπὸ τοῦ πολέμου ὅσονδῆποτε βραχεῖα καὶ ἂν εἶναι πάντοτε εἶναι ἀνακούφισις.—201-14 *αιγίς* (ἀίσσω) ἡ ἄσπις τοῦ Διός, ἥτις τινασσομένη τρέπει τὸν ἀντίπαλον εἰς φυγὴν, *δαίω* καίω (δάς, δαλός), *καπνός* τῶν πυρσῶν 211, *ἀμφιμάχομαι* πολιορκῶ, προσβάλλω, *οἱ δὲ* οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως τῆς νήσου, *κρίνονται* διεκδικοῦσι τὴν νίκην (ἀντιμετροῦνται) ἐν φρικτῇ μάχῃ, *πυρσοὶ κ. φρυκτοὶ* πυρραὶ τηλεγραφικαί, *ἐπήτριμοι* (ἐπι-ἤτριον στήμων) ἐπάλληλοι, *αὐγὴ* ἡ φωταύγεια, *ὕψοσε γίνεται ἀίσουσα*, *περικίτονες* (κικίζω) περιόικοι, *σέλας* ἡ λάμψις—215-21 *ὀπίζομαι* (ὀπις ἐπιβλεψις τῶν θεῶν) σέβομαι, *ἐφετμή* (ἐφήμη) παραγγελία, *ἀπάτερθε* χωριστά, καθ' ἑαυτήν, *ᾤρσεν* Ἀχιλλεύς, *κυδοιμός* ἄ. θόρυβος, ταραχή, σύγχυσις, *φωνή* (ὑποκ.) γίνεται *ἀριζήλη* (δῆλος) πασιδηλος, ἡχηρά, *περιπέλομαι* περικυκλῶ, *δηίων ὑπο* ἐξ αἰτίας τοῦ ὅτι περιεκύκλωσαν, *θυμορραίστης* Π 414 θανάσιμος, σπείρων τὸν θάνατον.—222-31 *αἰω* ἀκούω, *ᾤψ* θ. (vox) φωνή, *χάλκεον* κρατερὰν, βροντώδη, *ὀρίνω* ἐγείρω, συγκινῶ: πάντες ἠσθάνθησαν ἰσχυρὸν καρδιοκτύπημα, *τροπάω* θαμ. γυρίζω ὀπίσω, *ᾤσομαι*, μέλ. ᾤσομαι, προβλέπω, προαισθάνομαι, *ἔκπληγεν* (φρένας) τὰ ἔχασαν, *δεινὸν* κτηρ., *γλαυκῶπις* (γλαύσω ᾤψ) ἡ ἔχουσα ἀστραπηβόλους ὀφθαλμούς, *κικῶ* συνταράσσω, *κλειτός* (κλείω κλειζῶ) ἐνδοξος, *ᾤλοντο* ὑπὸ τῶν ἰδίων των ἀρμάτων κατεπλακώθησαν καὶ διὰ τῶν ἰδίων των δοράτων διετρυπήθησαν.—231-8 *ἀσπασίως* μετὰ χαρᾶς, μετ' ἀνακουφίσεως, *ὕπεκ βελέων* ἐκ τοῦ ἀγῶνος, *λέχεα* φέρετρον, *μύρομαι* P 438, *δεδαῖγμένον* τροπ. εἰς τὸ *κείμενον*.—239-42 *βοῶπις* ἡ μεγαλόφθαλμος, *ὀμοῖος* κατὰστρεπτικός.

148-64. 155 Κατὰ τὰ ἐν P 722 ὁ νεκρὸς ἐφέρετο ὑπὸ τοῦ Μηριόνου καὶ Μενελάου πολὺ ὑψηλὰ ἐν ταῖς ἀγκάλαις αὐτῶν, ὅπισθεν δὲ αὐτῶν 746.. οἱ δύο Αἴαντες ἀνεχιλίττον τοὺς ἐπιτιθεμένους Τρ. Ἄλλ' ἐκ τῆς προκειμένης περιγραφῆς φαίνεται ὅτι τὸ πτόμα κείται κατὰ γῆς, οἱ δὲ Αἴαντες δὲν εἶναι ὅπισθεν αὐτοῦ, πρβλ. καὶ 156, 165, 176· πῶς τὰ πράγματα μετεβλήθησαν δὲν ἐμνημόνευσεν ὁ Ὅμ., ἐκτὸς ἐὰν δεχθῶμεν ὅτι οἱ πόδες τοῦ ἀποκομιζομένου πτόματος ἐσύροντο κατὰ γῆς (πρβλ. *κίχον* 153) καὶ ἐκ τούτων ἠδυνήθη κατὰ τινα τρόπον ὁ Ἔ. νὰ σύρῃ τὸ πτόμα πρὸς ἑαυ-

τόν.—**165-201.** **166** Ἴρις ἄγγελος τῶν θεῶν, προσερχομένη ἐνταῦθα ἀμεταμόρφωτος καὶ ὄρατή, ἀναγνωρίζομένη εὐθὺς ὑπὸ τοῦ Ἄχ., χωρὶς οὗτος νὰ ἐκδηλώσῃ ἔκπληξιν διὰ τὴν ἐμφάνισιν αὐτῆς. Οἱ θεοὶ ἐμφανίζονται εἰς ὄσους θέλουσι διττῶς ἢ α) περιβαλλόμενοι ἄλλοτρίαν μορφήν, ἵνα μὴ ἀναγνωρισθῶσιν, ἢ β') ἐμφανιζόμενοι ἐν ὑπερανθρώπῳ μορφῇ εἰς μόνους ἐκείνους, οὓς ἀγαπῶσι.—

168 κρύβδα Διδῶς διότι οὗτος εὐνοῶν τοὺς Τρ. θὰ ἐπεθύμει ἴσως τὸ πτώμα νὰ περιέλθῃ εἰς αὐτούς.—**177 σκολόπεσσι** θὰ ἦσαν ἐμπεπηγμένοι ἐπὶ τῶν τειχῶν τῆς Τροίας, ὡς εἶχον καὶ τὰ τείχη τῶν Φαιάκων. Οὕτω καὶ οἱ Φιλισταῖοι τὸ πτώμα τοῦ Σαοὺλ, ἀποκόψαντες τὴν κεφαλὴν, ἐνέπηξαν ἐπὶ τοῦ τείχους, καὶ ἐν Θεσσαλίᾳ μέχει τοῦ 4. αἰῶνος π. χ. τὰ πτώματα τῶν πολεμίων ἐσύροντο περὶ τοὺς τάφους τῶν πεσόντων.—

192 Κατὰ τὸν Ὅμ. ὁ Ἄχ. ἦτο γιγαντώδης τὸ σῶμα· ἀλλὰ τοῦτο δὲν συμβιβάζεται πρὸς τὸ ὅτι ἡ πανοπλία αὐτοῦ εὐαρμοστῆ εἰς τὸν Π., διότι τότε θὰ ἠδύνατο νὰ περιβληθῇ τὴν πανοπλίαν τοῦ Π.—**197 ἡμεῖς** ἐγὼ καὶ ἡ Ἥρα.—

202-38. **204 αἰγίς** ταύτην φέρει καὶ ἡ Ἀθηνᾶ φέρει χρυσοῦς κροσσούς, ἐμβάλλουσα διὰ τῆς τρομάδου αὐτῆς κινήσεως (*ἀίσσειν*) τρόμον εἰς τοὺς πολεμίους, προσωποπ. τοῦ θυελλώδους νέφους, οὗ τὰ κροσσωτὰ κράσπεδα πολλάκις χρυσιζοῦσιν ἐκ τῶν ἀκτίων τοῦ ἡλίου.—**205 νέφος χρύσειον** ἀντὶ κόρυθος, φωτιστέφανον ἀκτινωτόν, οἷον φέρουσι περὶ τὴν κεφαλὴν οἱ ἅγιοι τῆς χριστιαν. ἐκκλησίας.—**208 τηλόθεν** ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἀποπτικὸν σημεῖον τοῦ παρατηρητοῦ.—**210 ἄστεος** ἕκ ἐκ τῶν τειχῶν καὶ πύργων.—**211 ἐπήτριμοι** οἱ ἀρχαῖοι μετέδιδον εἰδήσεις καὶ εἰς μεγίστας πολλάκις ἀποστάσεις διὰ τῶν *πυρσῶν* ἢ *φρυκτιῶν* ἐὰν ἡ ἀπόστασις μεταξὺ *πομποῦ* καὶ *δέκτου* ἦτο μικρά, ἠδύνατο ἐπὶ ὑψηλοῦ σημείου περιόπτου νὰνάπτωνται πυραὶ σιγχαὶ (*ἐπήτριμοι*), δι' ὧν μετεδίδετο αὕτη ἢ ἐκείνη ἢ εἰδήσις κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν πυρσῶν, ὅπως ἀκριβῶς ὁ Θ. Κολοκοτρώνης κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς ἐν Βαλτετσίῳ μάχης εἶχε διατάξει τοὺς ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τῆς Ἐπάνω Χρέπας ἐπὶ τοῦ Μαινάλου ἔξωθεν τῆς Τριπόλεως τεταγμένους φρυκτωροὺς νὰνάψωσι 3 πυρὰς ἐπαλλήλους (ἢ καπνοῦς), ἐὰν οἱ Τοῦρκοι τῆς Τριπόλεως ὑπὸ τὸν Μουσταφάμπτην ἐπήρχοντο κατὰ τοῦ στρατοπέδου τῶν Βερβαίνων, 2 πυρὰς, ἐὰν ἐπήρχοντο κατὰ τοῦ ἐν Βαλτετσίῳ, καὶ 1, ἐὰν κατὰ τοῦ ἐν Πιάνη. Ἐὰν ὁμως αἱ ἀποστάσεις ἦσαν μεγάλαι, τότε διωργανοῦντο καὶ διάμεσοι μεταξὺ πομποῦ καὶ δέκτου σταθμοί, ἐπαναλαμβάνοντες κατὰ διαδοχὴν διὰ πυρσῶν τὰ σημεῖα τοῦ πομποῦ, ἕως ἢ εἰδήσις ἔφθανεν εἰς τὸν δέ-

κτην· οὕτως ὁ Ἄγαμέμνων διὰ πυρσῶν ἐπαλλήλων ἐπὶ τῆς Ἰδης, Λήμνου, Ἄθω, Εὐβοίας, Κιθαιρῶνος καὶ Ἀραχναίου ὄρους μετέδωκεν εἰς τὰς Μυκήνας τὴν ἀγγελίαν τῆς πτώσεως τοῦ Ἰλίου διὰ τοιούτων φρυκτωριῶν, κατὰ διαδοχὴν πυρσευουσῶν, ἠδύνατο ὁ βασιλεὺς τῆς Περσίας νὰ λαμβάνῃ αὐθημερὸν γνῶσιν τῶν ἐν Μ. Ἀσίᾳ καινουργουμένων· Σιδώνιος δέ τις παρουσιασθεὶς εἰς τὸν Μ. Ἀλέξανδρον ὑπεσχέθη αὐτῷ νὰ ὑποβάλῃ σχέδιον, δι' οὗ ἐντὸς 5 ἡμερῶν ὁ βασιλεὺς θὰ εἶχεν εἰδήσεις ἀπὸ τοῦ ἄκρου τῶν Ἰνδιῶν μέχρι Μακεδονίας· τοιαῦτα πλήρη καὶ τέλεια τηλεγραφικὰ δίκτυα εἶχον καὶ οἱ Ἀθηναῖοι, ὅτε εἶχον τὴν ἡγεμονίαν ἐν Ἑλλάδι, ἐγκαθιδρυσαντες καθ' ὄρισμένας διευθύνσεις **φρυκτωρίας**, ὧν τὴν ἐπιμέλειαν εἶχον οἱ **φρυκτωροὶ φρυκτώρια** (πύργοι, ἐφ' ὧν ἐκαίοντο οἱ φρυκτοὶ), κυκλικά οἰκοδομήματα, ᾠκοδομημένα ἐφ' ὑψηλοῦ, εὐρέθησαν πολλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος, καὶ δὴ 30 ἐν Σίφῳ, ὧν πολλὰ προμυκηναϊκὰ καὶ μυκηναϊκὰ.—**219 σάλπιγξ** καλοῦσα ἐν τῇ πόλει τοὺς πολίτας πρὸς ἄμυναν, γνωστὴ ἐφ' Ὀμήρου, ἄγνωστος ἐν τοῖς μυκην. χρόνοις.—**224 ὄσσαντο** τὰ ζῶα διὰ τῶν ὀξειῶν αἰσθήσεων αὐτῶν ἀντιλαμβάνονται τὸ μυστηριώδες, τὸ ἀσύνηθες, τὸ ὁποῖον οἱ ἄνθρωποι διὰ τῶν ἀμβλειῶν αὐτῶν αἰσθήσεων δὲν αἰσθάνονται· οὕτω καὶ παρ' ἡμῖν πιστεύεται ὅτι κύνες καὶ ἄλλα ζῶα αἰσθάνονται τὴν παρουσίαν φασμάτων ἀοράτων εἰς τὸν ἄνθρωπον, καὶ ὅτι κύνες καὶ ὄρνιθες ἀντιλαμβάνονται τὸν σεισμόν πρὸ τοῦ ἀνθρώπου ἢ χωρὶς οὗτος νάντιληφθῆ αὐτόν.—**230 καὶ τότε** ὡς καὶ ἄλλοτε πρότερον πολλάκις ἐν συνωστισμῷ καὶ ταραχῇ.—**231** Οὐδ' ἐνταῦθα μνημονεύονται οἱ ἥρωες οἱ ἀποκομίζοντες τὸ πτόμα τοῦ Π.—**233** Ποῦ εὗρον τὸ φέρετρον οἱ Ἀχ., ἐὰν τοῦτο ἦτο ἀσπίς ἢ ἄλλο τι, ἢ μικρολογία δὲν ἐνδιαφέρει τὸν Ὀμ.—**240 ἀέκοντα** διὰ τὸ πρόωρον τῆς δύσεως· τὴν πρόωρον δύσιν ἐπάγεται ἡ Ἥρα, ἵνα μετὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ πτόματος δόσῃ ὅλος τέρμα εἰς τὸν μακρὸν ἀγῶνα (ἀρχίσαντα ἀπὸ τοῦ Λ) καὶ ἀνακουφίσῃ τοὺς Ἀχ.· Τὸ ἀντίθετον θαῦμα ἔκαμε παρατείνας τὴν ἡμέραν ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ.—**Ἐν τῷ ἐσχάτῳ κινδύνῳ τοῦ πτόματος τί χρησιμοποιοιεῖ ὁ Ὀμ.;** διὰ τί στέλλεται ἡ Ἰοῖς καὶ οὐχὶ ἡ Ἀθηναῖα ὑπὸ τῆς Ἥρας ὡς συνήθως; πῶς συμβιβάζεται ἡ Ἰοῖς τὴν σύστασιν τῆς Θ. πρὸς τὴν τῆς Ἥρας; διὰ τί ἡ Ἀθ. ἐπιρροωννύει τὴν φωνὴν τοῦ Ἀχ. καὶ καλύπτει διὰ τῆς αἰγίδος; διὰ τί ὁ Ἀχ. παρακολουθεῖ τὸ φέρετρον ἄφωνος;
243-8 ἵππους ἐκ τοῦ ὄφ' ἄρμασιν, ἠγγρόμην ἀφρ. τοῦ ἀγείρεσθαι, μέδομαι σκέπτομαι, φροντίζω, δόρπον δειπνον, ἀγορῆ Τρ. ἐσταῶτων δροτῶν (κτγρ.).—**249-53 πεπνυμένός (πνέω)** συν-

ετός, *πρόσω* τὰ παρελθόντα, *όπίσω* (τὰ παρόντα καί) τὰ μέλλοντα, *όρα π. κ. ό.* ήτο μυαλωμένος, προνοητικός (*prudens-providens*), *λος-α-ον*, *ιού-ής-ού*, *ιψ...*, εἷς, ό αὐτός, *έν φρονέων* συνετά σκεπτόμενος, μέ τήν όρθοφροσύνην του, *άγοράομαι* λαμβάνω τόν λόγον. —254-65 *άμφι* καί τās δύο άπόψεις, τās ύπέρ καί κατά, όθεν *άμφι μάλα* μετά πολλής περισκέψεως, *όήτεροι πολεμιζέμεν* ήσαν εύπολεμητότεροι, εύκολώτερον ήτο νά π., *ιαύω* διανυκτερεύω, *άμφιέλισσα* άμφίκυρτος (κατά τήν πρῶραν κ. πρύμναν), *οἶος..* όπως εἶναι ή ψυχή έκεινου, έπειδή ή ψυχή έκεινου εἶναι, *ύπέρβιος* καθ' ύπερβολήν βίαιος, παράφορος, *δατέομαι* μοιράζομαι, *άμφοτέροι* κτγρ. άμφοτέρωθεν, *έν μέσῳ* έν τῷ μεταίχιμῳ : μοιράζονται μεταξύ των τήν λύσαν του "Αρεως, έξ ἴσου μανιωδῶς εκατέρωθεν μάχονται. —266-72 *ώδε* τότε, τὰ έν 270-1, *άμμες* αιολ. ήμεἰς, 272 εἶθε νά μή μέ άξίωση ό θεός νά άκούσω τοιοῦτόν τι. —273-83 *κηδόμενοι περ* παρ' όλην τήν λύτην ήμῶν κατόπιν τῶν σημερινῶν έπιτυχιῶν, *έξομεν* . . θά κρατήσωμεν τās (στρατιωτικās) δυνάμεις ήμῶν έν τῇ άγορᾷ (τῷ τόπῳ τῆς άγορᾷς) τῆς πόλεως, *έξευγμέναι* συνηρμοσμένα (ός παρ' ήμῖν *ζεύγω*) τὸ έν θυρόφυλλον πρὸς τὸ άλλο (διά τοῦ μοχλοῦ), *πρωῖ* πρωί, *ύπηρόιοι* (ήώς) κτγρ. κατά τὰ έξημερώματα, *άλγιον* συγκρ. άλγεινότερον, *ήλασκάξων* (*άλάομαι*) άσκόπως περιπλανώμενος, *ύπό πτόλιν* ύπό τὰ τείχη τῆς, *άω* χορταίνω : κατά κόρον περιφέρη άνω καί κάτω, *εριαύχην* καμαρωτός, γαῦρος, *άργός* ταχύς. —284-96 *ύπόδρα* (*ύποδέρομαι*) μέ βλοσυρόν βλέμμα, *ού μέν* ή αντίθ. 297, *αὔτις ίόντις* ύποχωροῦντας, *έελμαι*, *έάλην*, *είλω*, *κεκόρησθε* κορένυσθαι, *μέροπες* (μέρ-ος, μοῖρα, mors) θνητοί, *δόμων* εκ του *έξαπόλωλε*, *Μηονίη* Μαιονία, Λυδία, *πέρνημι* (*περ-άω*, *πι-πρά-σκω*) φέρω πέραν πρὸς πώλησιν : έρχονται πρὸς πώλησιν, *έξάγονται*, *δδύσσομαι* (*odium*) μισῶ, *άγκυλομήτης* πανοῦργος, *νήπιε* αντί άποδόσεως ό λέγων έν τῷ πάθει έπιτιμᾷ τόν προσφωνούμενον άνεμένομεν : *ού φαίνεις τοιαῦτα νοήματα*, *φαίνω* εκδηλῶ, *έν δήμῳ* έν άγορᾷ τοῦ δήμου. —297-304 *κατά στρατόν* άνά τὸ στρατόπεδον, *έν τελέσσει* κατά τάγματα (χωρίς νά διαλύσητε τās τάξεις), *φυλακή* νυκτοφρουρά, *έργήγορθε* προκμ. προκτ. τοῦ *εργείρεσθαι* μετά καταλ. -θε, *ούχλ -τε*, άγρυπνεἰτε, *έκαστος* τῶν φυλάκων, *ανιάξω* ανιῶμαι, *ύπερφιάλως* (*ύπερφυής*) καθ' ύπερβολήν, *κτέαρ-ατος* οὔ. κτῆμα, *καταδημοβορέω* (*δημοβόρος* ό τρώγων τὰ δημόσια) κατατρώγω τὰ δημόσια, έν κοινῷ : *όστις αισθάνεται έαυτόν καθ' ύπερβολήν βεβαρημένον εκ τῶν κτημάτων του*, *ώστε νά έπιθυμῆ νά άπαλλαγῆ αὐτῶν* *έν δέ διά τινα εκ τῶν Τρ.* εἶναι πολῦ

δχληρὰ ἢ περιουσία του, ἰδοὺ τὰ στρατεύματα . . , **βέλτερον** προτιμότερον, **ἐπαυρίσκομαι** καρποῦμαι, ἀπολαύω, **τῶν** (λαῶν) τινα.—**305-9 ἐτεὸν** (εἰμι) ὄντως, **αἶ κ' ἐθέλῃσι** ἂν εἶναι ἀποφασισμένος πρὸς μάχην, δὲν θὰ τὰ εὖρη πολὺ εὐχάριστα, θὰ δοκιμάσῃ ὀλίγας πικρίας, **δυσσηχῆς** κακὸς ἄπαισιος, **ἦ-ἦ** πλ. ἐρ. ἐκ προτάσεως ἀποπείρας (καὶ τότε θὰ ἴδωμεν ἄν. .), **φροίμην** εὐχὴν: ἢ ἄλλως θὰ ἠχόμην νὰ λάβω, **Ἐννάλιος** ὁ θεὸς τοῦ πολέμου, **ξυνός** κοινός, ἀδιάφορος, ἄλλοτε εὐνοῶν τὸν ἕνα ἄλλοτε τὸν ἄλλον, ἄλλοπρόσαλλος, **καὶ τε** καὶ δὴ, **κατέκτα** γινωμ., **τὸν κτενέοντα** τὸν ἐλπίζοντα ὅτι.—**310-4 ἐπὶ κελαδῶ** θορυβωδῶς ἐπευφημῶ, ἐπικροτῶ, **ἐπαινῶ** ἐπευφημῶ, ἐπιδοκιμάζω, συμφωνῶ εἰς τοὺς λόγους, **κακὰ μητιάω** (κακὰ σκέπτομαι) κακὴν συμβουλήν δίδω.

243-314. 245 ἐς ἀγορῆν ἐν τῇ πεδιάδι, πρὸ τοῦ δειπνου, χωρὶς νὰ κληθῶσι διὰ κηρύκων.—**246 ἐσταότων** ἐπὶ ποδός, ἐν ᾧ συνήθως ἐκάθηντο ἐν τῇ ἀγορᾷ.—**248 δηρὸν** ἐπὶ 16 ἡμέρας.—**256 ἀπὸ τειχεος** τοῦ Ἰλίου, ὅπου ἐν κινδύνῳ θὰ ἠδυναμέθα νὰ καταφύγωμεν.—**259 χαίρεσκον** ἄνευ θαμ. σημ., διότι οἱ Τρ. μόνον κατὰ τὴν παρελθούσαν νύκτα εἶχον καταλιποθῆ ἐν τῇ πεδιάδι.—**287 ἐελμένοι** ἐπὶ 10 ἔτη, καθ' ἃ ὁ Ἄχ. μετέιχε τοῦ πολέμου.—**288 πρὶν** ἐπὶ τῆς εἰρήνης.—**290 ἐξαπόλωλε** πρὸς διατροφήν καὶ μισθοδοσίαν τῶν ἐπικούρων, πρὸς ἐξαγορὰν αἰχμαλώτων, διὰ τὴν ἔξωθεν εἰσαγωγὴν τροφίμων ἐκ τῆς ἀπωλείας τῶν εἰσοδημάτων τῆς χώρας.—**291 Μηρονή** πρὸς αὐτὴν οἱ Τρ. εἶχον ἐμπορικὴν ἐπικοινωνίαν, αἱ Μαιονίδες ἦσαν ἔμπειροι τῆς βαφῆς πορφύρας Δ 141.—**292 ὠδύσατο** ἐξαπολύσας κατὰ τῆς πόλεως τὸν πόλεμον.—**293 ἀγκυλομήτης** ὁ Κρόνος, διότι ἐπιβουλεύσας καθεῖλε τῆς ἀρχῆς τὸν πατέρα Οὐρανόν.—**309 Ἐννάλιος** ὁ Ἄρης· εἶτα διακριθεὶς ἐγένετο ἰδία θεότης.—**Τί τὸ ἐκτακτον βλέπομεν ἐν τῇ συγκροτήσει τῆς ἀγορᾶς τῶν Τρ. ; διὰ τί ὁ Πολ., οὐ καὶ ἄλλοτε πρότερον ἐμνημόνευσεν ὁ Ὅμ., ἐνταῦθα μόνον χαρακτηρίζεται ὑπ' αὐτοῦ ; τίνα σημεῖα τοινίξει ὁ Πολ. καὶ τί σκοπίμως ἀποσιωπᾷ ; τί πάσχει ὁ Ἐ. ἐν τῷ λόγῳ του καὶ τί ὑπαγορεύει εἰς αὐτὸν τὴν πρότασίν του ; τίς ὠμίλησε φρονιμότερον καὶ διὰ τί ; διὰ τί οἱ Τρ. συνιάσσονται πρὸς τὸν Ἐ. ;**

314-23 ἀδινός γοερός, **ἐπὶ θέμενος** στήθεσφι, **πυκνὰ μάλα** συχνὰ πυκνά, **λις ἄ., αἰτ. λῖν, (λέων) λέαινα, ἠγυγένειος** ἔχων καλὸν γένειον, καλλιχαίτης, **ὑπὸ ἀρπάσῃ** κρύφα, ἐν ἀπουσίᾳ τῆς λ., **ἐλαφθόλος** κυνηγός, **σκύμνος ἄ.** ὁ λεοντιδεύς, **ἕλη πυκινὴ** σύνδενδρον μέρος, **λόχημι, ἐπήληθε** διατρέχει, **ἄγκος (ἀγκ-όν, ἀγκ-ύλος)** χαράδρα, **μετ' ἕ. ἄ.** ἀκολουθοῦσα τὰ ἕλη τοῦ κυνηγοῦ ἐν τῇ ἐρευνῇ,

της, *ποθὲν* ἔκ τινων ἰχνῶν, *δριμύς* φαρμακερός.—**324-32** ὡ *πόποι* ἄχ δυστυχία μου, *ἄλιος* μάταιος, *θαροσύνων* ὅτε προσεπάθουν νὰ παρηγορήσω, νὰ καθησυχάσω, *ἐν μεγάροισι* Πηλέως, *περικλυτὸν* κτγρ., *λαγχάνω* λαμβάνω, *αἷσα* (aequus) τὸ ἀνήκον μέρος *ληγίς* λεία, *ἐρεῦθω* (ἐρυθρός) κοκκινίζω, βάπτω διὰ τοῦ αἵματος' *δομῆ*, *δομοίος* 242, ἢ φαρμακερά, ἢ μαύρη, *κατέχω* καλύπτω.—**333-42** *κτερίζω* (κτέρεα ὅ,τι δίδομεν ὡς κτῆμα εἰς τὸν νεκρὸν) κηδεύω, ἐνταφιάζω, *μεγάθυμος* ἀλαζῶν, ἐπηρμένος, *κορωνίδες* (κορώνη, cornus διὰ τὸ κυρτὸν ῥάμφος, κέρας) ἀκρόκυρτοι, *αὐτως* ὅπως εἶσαι τώρα, ἄταφος, *βαθύκολποι* διότι ζωννύμεναι ἀνέσυρον ἄνω τῆς ζώνης μέγα μέρος τοῦ πέπλου, ὅπερ κατόπιν ἀφιέμενον ἐσχημάτιζε βαθὺν κόλπον, *καμόμεσθα* μετὰ μόχθων ἀπεκτῆσαμεν, *βίη* ἢ ἀνδρεία, *πίων-εира-ον* (παχύς, εὐφορος) πλούσιος.—**343-55** *ἀμφὶ πυρὶ* ἐπὶ τοῦ περιφλεγομένου πυρός, *βρότος* ἄ. (μέλας, μολ-ύνω, μορ-ύσσω, μορ-, μβρο-, βρο-) αἱματώεις μαύρον αἶμα, *τρίπους* *λοειροχόος* λέβης τοῦ λουτροῦ μετὰ τρίποδος, *κῆλεος* (κηF-άλεος, καF-, καύσω) καυστικός, *ἀμφέπω* περιβάλλω, *γάστρη* κοιλία, *ἦνοψ* Π 408, *λίπα*, ὄργ. τοῦ λίπος, ἀφθόνως, *ἐλαιον* μύρον, *ὠτειλή* (οὐτάζω) τραῦμα, *ἄλειφαρ* οὐ. λίπος (ζῶν), *ἐννέωρος* (ῶρος ἄ. ἔτος) ἐννέα ἐτῶν, παλαιός, *κάλυψαν* περιετύλιξαν, *ἐανός* ἄ. (ἐννυμι) (πέπλος) σινδῶν, *λίς, *λιτί*, ἐπίθ. (λιο-σός, ὀ-λιο-θάνω) λείος, μαλακός (ἢ *ἐανός* ἐπίθ. λεπτός, λῖς οὐσ. λινοῦν ὕφασμα, σινδῶν λινῆ), *φᾶρος* οὐ. μέγα τεμάχιον λινοῦ ὕφασματος; σάβανον.

314-55. 314 Ἀχαιοὶ οἱ Μυρμιδόνες.—**315** ἀνεστενάχοντο ἐν τῇ σκηπῇ τοῦ Ἀχ., ὅπου τὸ πτώμα ἐν τῷ μεταξὺ εἶχε κομισθῆ.—**318** ἠυγένειος τῆς θηλείας τὸ γένειον ὠραιότερον τοῦ ἄρρενος ἢ χαίτη.—**326** ἀπάξειν ὁ Ἀχ. ἔλεγε τότε ταῦτα, διότι ἡ Θ. δὲν εἶχεν ἀκόμη ἀνακοινώσει αὐτῷ τὰ τῆς μοίρας αὐτοῦ οὐδὲ ὑπαινιχθῆ τὸν θάνατον τοῦ Π. 10. Ὁ Μενoitιος ἐπεσκέφθη ἐξ Ὀποῦντος τὸν Πηλέα κατὰ τὰς προπαρασκευὰς πρὸς στρατείαν τότε ὁ Ἀχ. διεβεβαίον τὸν πατέρα τοῦ φίλου ὅτι θὰ καταγάγῃ τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς Ὀποῦντα ἀσφαλῆ καὶ ἄνευ κινδύνου ἐκδικήσεων καὶ ἂν ὑπάρχουσιν οἱ θέλοντες νὰ λάβωσι παρ' αὐτοῦ ἐκδίκησιν, 10.—**333** ὑπὸ γαίαν ὅπου ἐφαντάζοντο τὸν ἄδην, ἐν ᾧ κατὰ τὴν Ὀδύσειαν οὗτος κεῖται πρὸς Ν ἢ ΝΔ πέραν τοῦ Ὠκεανοῦ.—**335** τεύχεα τὴν ἀπειλὴν ταύτην κάμνει χωρὶς νὰ προσέξῃ ὅτι ταῦτα ἦσαν τὰ ἴδια ἐαυτοῦ ὄπλα.—**340** νύκτας τε καὶ ἡμέρας προηγοῦνται αἱ νύκτες, διότι ἡ ἡμέρα ἤρχιζεν ἀπὸ τῆς νυκτὸς (δύσεως τοῦ

ἡλίου) ὁ πληθ. *νύκτας* καὶ διὰ τὸν πολὺν ἀριθμὸν τῶν νυκτῶν τοῦ θρήνου καὶ διὰ τὴν ὑποδιαίρεσιν τῆς νυκτὸς εἰς 3 τμήματα, τὰς φυλακάς.—**342 πόλις** 23 τὸν ἀριθμὸν.—**353 φᾶρος** λ. αἰγυπτ. p(h)aar, δηλοῦσα εἰδὸς τι αἰγυπτ. λίνου καὶ λινοῦν ὕφασμα, δι' οὗ περιετυλίσσοντο τὰ πτόματα (μούμιαι) παρ' Ὀμ. δηλοῖ καὶ ἔνδυμα λινοῦν εὐρὺ μακρὸν, φορούμενον μόνον ὑπὸ ἐπιφανῶν εἴτε ἀνδρῶν εἴτε γυναικῶν (Κίρκης, Καλυψοῦς), περιβαλλόμενον καὶ πορπούμενον.—*Διὰ τί ἡ σκηνὴ τοῦ πένθους τοῦ Ἄχ. δὲν προειάθη τῆς ἀγορᾶς τῶν Τρ. ; ὁ Ἄχ. γινώσκων ἤδη καλῶς ὅτι θά ἀποθάνῃ ἐν Τροίᾳ διὰ τί λέγει διὸ θά ἐπανέλθῃ εἰς Φθίαν ἄνευ τοῦ Π. ; διὰ τοῦ ὄρκου αὐτοῦ 333. . καὶ διὰ τῆς ἀντιστοίχου ἀποφάσεως τῶν Τρ. τί δημιουργεῖ ὁ Ὀμ. καὶ τί ἐπιτυγχάνει ;*

369-81 ἄφθιτος αἰώνιος, **ἀστερόεις** κεκοσμημένος δι' ἀστεροειδῶν κοσμημάτων, ἀστεροκόσμητος, **μεταπρεπής** διαπρέπων μεταξὺ τῶν οἰκων τῶν, **κυλλοποδίων** (κυλλὸς κ. ῥαιβὸς ὁ ἔχων τοὺς πόδας κεκαμμένους πρὸς τὰ ἔσω (παρ' ἡμῖν κουλλὸς ὁ ἔχων τὴν χεῖρα ἀνάπηρον), **βλαισὸς** ὁ πρὸς τὰ ἔσω) χωλός, στραβοπόδης, **ἐλισσόμενον** στρεφογυρίζοντα, κτηρ. μτχ. εἰς τὸ εὔρε, **ιδρώοντα** τροπ. εἰς τὴν ἡγουμένην, ἐκ τούτου **σπεύδοντα** αἰτ. : ἐπειδὴ ἠργάζετο μετὰ σπουδῆς, βιαστικός, **πάντας** ἐν ὄλῳ, **περὶ τοίχον** γύρω εἰς τοὺς τοίχους, **ἐνσταθῆς** στερεός, **ὑπὸ θῆκε**, **κύκλοι-α** τροχοί, **πυθμῆν** βάσις (πόδες ἢ ὑποστήριγμα), **πυθμῆνι ἐκάστω σφι** δις ἐπιμερ., ὄφρα **οἱ** (οἱ), **δυσαίατο** εἰσερχονται, **αὐτόματοι** αὐτοκίνητοι, **θεῖος ἀγών** (ἢ συνεδρία τῶν θεῶν) ἢ αἴθουσα τῶν θ., **τόσσον ἔχον τέλος** μέχρι τούτου τοῦ σημείου εἶχον τελειώσει, δηλ. ὅτα μόνον ἀκόμη., **δαιδάλεος** (δαιδάλλω ποικίλλω) πεποικιλμένος, **προσέκειτο** εἶχον προστεθῆ, προσκολληθῆ, **ἀρτύω** προσαρμόζω, προσκολλῶ, **κόπτω** λ. π. (κτυπῶ) σφυρηλατῶ, **δεσμοὶ** ἥλοι, **ἐπονεῖτο** ἠσχολεῖτο, **πραπίδες** θ. (διάφραγμα) νοῦς, **ιδυῖται** εἰδυῖται : μετὰ τὰς σοφάς, τεχνικάς του γνώσεις.—**382-7 προβλώσκω**, προέμολον : ἐξελεθούσα ἐκ τῆς οἰκίας, προχωρήσασα, **λιπαροκρήδεμνος** ἡ ἔχουσα λαμπρὰν (στιλπνὴν) καλύπτραν τῆς κεφαλῆς, **ἀμφιγυήεις** (γυῖα) ἀμφιδέξιος, **δρυῖα** ἔχω λάβει γυναῖκα, **ἐν τ' ἄρα.** καὶ εὐθὺς τῇ ἔθλιψε τὴν χεῖρα (ἐφύτρωσεν, ἐκόλλησε μέσα εἰς τὴν χεῖρα), **τανύπεπλος** μακρόπεπλος, **δῶ δῶμα**, **αἰδοίη τε φίλη τε** παράθ. τοῦ ὑποκ. τοῦ **ἰκάνεις** : κυρία, θεὰ σεβαστή καί : ἐν τούτοις ἄλλοτε διόλου δὲν ἐσύχναζες ἐδῶ, **ἔπειο προτέρω** προχώρει μαζί μου, **παρ ξείνια θεῖω** φιλεύσω.—**388-92 θρηῆνυς** Ο 729, **κέλυετο** ἐκάλεσε, **ᾧδε** ὅπως εἶσαι ταύτην τὴν στιγμήν, ἀμέσως, **χατίζω** Ο 399, **νῦ ἕως.**—**393-**

407 ἢ ῥά νυ ἀλήθεια λοιπόν, ἔνδον ἔστι, δεινὴ ἀξιότιμος, ἄλγος ἀφίκετο μὲ εὖρον βάσανα, *Ιότης* θέλησις, ἐπιθυμία, *κυνῶπις* (ἢ ἔχουσα βλέμμα κυνὸς) ἀναιδής, *ἐθέλησεν* ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν, *ἀπόρροος* (ἄν-ῥέω) περιρρέων τὴν γῆν καὶ πάλιν ἐπανερχόμενος εἰς τὴν ἀφετηρίαν του (ὡς ποταμός), παλίνδρομος, *χαλκεύω* κατασκευάζω (ἐκ χαλκοῦ), *εἰνάετες* ἐπὶ 9 ἔτη, *δαίδαλον* τεχνούργημα, *πόρπη* (πέϊρω) περόνη, *ἔλικες* θ. ψέλλια (ἢ ἐνώϊα), *γναμπτός* (γνάμπτω κάμπτω) καμπύλος, περιφερής, *κάλυξ* θ. ἐνώτιον (ἐκ τοῦ καλυκοειδοῦς κοσμήματος), *ὄρμοι* περιδέραια, *σπέος* σπήλαιον, *μορμύρω* λ. π. ῥοχθῶ, *ἄσπετος* ἀχανής, ἀτέρμων, *εἶδες-ἴσαν* τοῦ εἰδέ-ναι, *ζωάγρια* ἀμοιβὴ διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς ζωῆς, *πάντα* ἐντελῶς, καθ' ὀλοκληρίαν.—408-9 *ὄφρα κε* ἕως ἂν ἀνεμένομεν: *ἐγὼ δέ*.—410-7 *πέλωρ* οὐ. τέρα; ὑπερφυσικόν, ἀλλόκοτον πρᾶγμα, *αἴητον* ἐπιθ. (ἄημι) ἀσθμαῖνον, *ἀκμόθετον* τὸ ξύλον, ὅπου ἐμπήγεται ὁ ἄκμων, *ἀραιοὺς* ἰσχνός, ἀδύνατος, *ῥώομαι* κινουμαι ταχέως, σπεύδω, *λάρναξ* θ. θήκη, *ἀπ-ομόργνυμι* σπογγίζω, *ἀμφὶ πρόσωπα* καὶ τὰς δύο πλευρὰς τοῦ προσώπου, *λαχνήεις* λάσιος, τριχωτός, μαλλιαρός, *θύραζε* πρὸς τὴν ἔξοδον τοῦ ἐργαστηρίου, ἔξω.—417 21 *χρῦσειαι* ἐκ χρυσοῦ κατασκευασμέναι, *ὑπὸ κ. ὑπαιθα* κάτωθεν εἰς τὰ πλάγια, *ἀνακτι* γαρ. πρὸς ὑποστήριξιν (τῶν βραχιόνων) τοῦ κυρίου, *εἰκνύται* ἐνδ., *σθένος* ζωτικὴ δύναμις, *ἴσαοιν* ἔχουσι διδαχθῆ (τεχνικὰ) ἔργα, *ποιπνύω* (πνέω ἀναδιπλ.) ἀσθμαῖνω: ἐξετέλουν τὴν κουραστικὴν ὑπηρεσίαν.—421-7 *ἔρρων* ἐπιπόνως βαδίζων, συρόμενος, *φρονέεις* ἔχεις εἰς τὸν νοῦν σου, θέλεις, *εἰ τετελεσμένον ἔστιν* ἐὰν ἡ πείρα ἔχει διδάξει ὅτι τοιοῦτόν τι ἔχει ἤδη πραγματοποιηθῆ, ἐὰν εἶναι πραγματοποιήσιμον.—428-35 *ἄρα* ἢ ἐρώτ. παρίσταται ὡς φουσ. ἀκολουθία τῶν γνωστῶν ὄρων, ὑφ' οὓς διατελεῖ ἡ θεά: λοιπὸν ὑπέφερον ὄντως μέχρι τοῦδε, *ὄσαι θεαὶ* ἀντὶ γεν. διαιρ., *κῆδεα* λ. θλιβερὰς πικρίας, *ἐκ πασέων* ὑπὲρ πάσας τὰς ἄλλας, *ἐκ, ἀλλῶν* ἐμὲ μόνην κατ' ἐξαιρέσιν ἐξ ὅλων, *δαμάζω* ὑπανδρεύω, *ἀνδρὶ* θνητῷ, *ἔτλην* ἠνέχθη, *δ μὲν δὴ* παρενθ. ἀντὶ: ἀνέρος, ὃς ἤδη κῆται..., διότι ἢ ἀντίθ.: *ἐκ μὲν μ'...* δάμασεν, ἄλλα δέ μοι νῦν (*Ζεὺς ἄλγεα δῶκεν*), *ἀρημένος* (ἀράω βλάπτω) βεβαρημένος, βασιμισμένος, ἐκ τούτου *γῆρα*.—435-41 437-43=56-62.—442-5 *ἔξελον* ἐξεχώρισαν.—446-56 *ἀχέων* θλιβόμενος, *τῆς* αἰτ., *φθίω* ἀντὶ *φθίνω* ἢ *φθινύθω* κατατῆκω, εἰλέω κ. εἶλω συνωθῶ, πῆζω, *θύραζε* ἔξω τοῦ στρατοπέδου, *ὀνομάζω* ὑπισχοῦμαι ὀνομασί, ἀπαριθμῶ, *ἀναίνομαι* ἀρνοῦμαι (αὐτὸς ἀμῦναι), *ἐνθ' ἔπειτα* ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τότε, *περὶ ἔσσαν* ἐπέτρεψε νὰ περιβληθῆ, *πᾶν ἡμαρ*

καθ' ὅλον τὸ ὑπόλοιπον μέρος τῆς ἡμέρας.—**457-61 νῆ'** νῆϊ, νῆϊ, **τρυφάλεια** Π 795, **ἀραρυῖαι** συνδεδεμένοι, συνηρισμένοι, **ἐπισφύρια** Π 132.—**462-7 μῆ τοι μελότων** μῆ ἔχῃς ἔννοιαν δι' αὐτά, μένε ἐντελῶς ἤσυχος, **αἶ γὰρ** εἶθε, ἢ εὐκτ. **δυναίμην** εὐχὴν ἀπραγματ., **νόσφιν** μακρὰν (ἀπὸ τοῦ θανάτου), ἀσφαλῶς, **ᾧδε-ὧς** 466 ἔχω ἀκράδαντον τὴν βεβαιότητα ὅτι τὰ ὄπλα θὰ εἶναι εὐθὺς εἰς τὴν διάθεσίν του· εἶθε νὰ εἶχον ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ καὶ τὴν δύναμιν νὰπαλλάξω τὸν νόον σου τοῦ θανάτου, **οἶα** τοιαῦτα ὥστε πᾶς τις, **ἀνθρώπων π.** ἐκ τῶν πολυαρίθμων ἀνθρώπων.

369-467. 369 δόμον ἐπὶ τοῦ Ὀλύμπου, ὅπου ἕκαστος τῶν θεῶν εἶχεν ἴδιον οἶκον· ἐκεῖ φθάνει περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, 239. —**370 ἀστερόεντα** ἴσως ἐνταῦθα νοοῦνται καὶ οἱ ἀστέρες τῶν φατνωμάτων τῆς ὄροφῆς.—**371 χάλκεον** ἴσως καὶ τὸν ὅλον οἶκον ὁ ποιητὴς ἐφαντάζετο χαλκοῦν, ἴσως καὶ ἐπενδεδυμένον διὰ χαλκῶν πλακῶν, ὡς ὁ ναὸς τῆς Χαλκιοίκου Ἀθηνᾶς ἐν Σπάρτῃ, ὁ ναὸς τοῦ Σολομῶντος ἐπεστρωμένος διὰ χρυσοῦ ἐπιστρώματος κᾶ.—**373 τρίποδες** προσωρισμένοι διὰ τὸ μέγαρον τοῦ Ἥφ. ἢ κόσμον μόνον χάριν ἢ καὶ ἵνα ἐπιθέτωσιν ἐπ' αὐτῶν ἀντικείμενα, τρίποδες τράπεζαι, οἷαι καὶ σήμερον κοσμοῦσι τὰς αἰθούσας· συνηθέστεραι διὰ τοῦ χρόνου ἀπέβησαν αἱ τετράποδες, αἱ **τράπεζαι**. Οὗτοι, ὡς καὶ οἱ σημερινοὶ θρόνοι, **ἀνάκλιτρα κ. ἄ.**, ἦσαν ὑπόκυκλοι, δυνάμενοι νὰ χρησιμοποιηθῶσι καὶ ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ Διός, ὅπου αἱ συνεδρίαί τῶν θεῶν. Τὸ ὑποθέτειν τροχοὺς ὑπὸ τὰ σκεύη ἦτο ἀρχαία φοινικὴ συνήθεια· ἐν Μυκῆναις εὐρέθησαν μικρὰ χαλκᾶ ἄρματα ὑπόκυκλα, ἴσως ἀναθήματα.—**376 αὐτόματοι** τὰ ἠφαιστότενκτα ταῦτα τεχνουργήματα ἐκέκτηντο ἰδίαν κίνησιν καὶ νοῦν· διότι διὰ τῶν ἰδίων των ποδῶν μετέβαινον εἰς τὰ δεῖπνα τῶν θεῶν καὶ πάλιν ἐκεῖθεν ἐπέστρεφον εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἥφ. ἐντεῦθεν τὰ εἰρήματα αὐτῶν ὀνομάσθησαν πόδες (πρβλ. **τράπεζα, τρίπους**) καὶ ἐλάμβανον πολλάκις, ὡς καὶ σήμερον, τὸ σχῆμα ποδῶν ζῴων· αὐτοκίνητοι ἦσαν καὶ αἱ χρυσαὶ νεάνιδες καὶ αἱ φῦσαι· καὶ αἱ νῆες τῶν Φαιάκων εἶχον τὴν δύναμιν νὰ εἶναι αὐτοκίνητοι καὶ τοῦ Δαιδάλου αἱ εἰκόνες ἐκνοῦντο οἰκεία βουλήσει· καὶ αἱ καταλ. εἰς **-τήρ** καὶ **-εύς**, συνήθεις ἐν τοῖς ὀνόμασι τῶν ὀργάνων, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐνεργοῦντα δηλοῦσαι, μαρτυροῦσιν ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ γλῶσσα ἀπένεμεν εἰς αὐτὰ αἰσθησίῳ τινα καὶ νοῦν. Βεβαίως ἡ κραυγὴ τοῦ θαυμασμοῦ, ἢ αὐτομάτως ἀναδυομένη ἐκ τῆς ψυχῆς· ἐπὶ τῇ θέᾳ τοιούτων τεχνουργημάτων, εἶναι ἱκανὴ νὰ πλέξῃ καὶ μῦθον καὶ μεγαλοποιεῖ τὴν πρώτην ἐντύπωσιν, ἀλλ' ἐὰν ἐπιτρέπεται νὰ εἰκάζωμεν καὶ ἐκ τῶν θρυλουμένων

περῶν τοῦ Δαιδάλου καὶ τοῦ Ἰκάρου, ἐκ τῆς ἀνυψώσεως μεγίστου βάρους λίθων, ὡς τοῦ ὑπερθύρου τοῦ Ἀτρώως, Α σ. 51' ἐν ὑποσ., καὶ ἐξ ἄλλων τινῶν τεκμηρίων, εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ μηχανικὴ κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους εἶχεν ἐπιζήλως προαχθῆ.—**382 Χάρις** προσωποποιία τῆς χάριτος· ἐπειδὴ θαυμάζομεν αὐτὴν ἐν συνδυσμῶ πρὸς τὰ καλλιτεχνήματα, προσφυῶς ἐδόθη ὡς σύζυγος τοῦ καλλιτέχνου Ἡφ., ἐν ᾧ ἐν Ὀδυσσεΐα σύζυγος αὐτοῦ εἶναι ἡ Ἀφροδίτη· κατ' ἀμφοτέρα ἐδόθη τὸ κάλλιστον, ἡ χάρις, ὡς σύντροφος τῆς τέχνης. **λιπαροκρήδεμνος** διότι τὸ κρήδεμνον, τὸ ὁποῖον ἐφόρουν αἱ γυναῖκες ἐξερχόμεναι δημοσίᾳ, ἦτο λινουῦν.—**386 οὐ τι θαμίξεις** ἡ Θ. ὡς μὴ θαμίξουσα εἰς τὸν Ὀλυμπον δὲν εἶχεν ἐπισκεφθῆ οὐδὲ τὸ ἐργαστήριον τοῦ Ἡφ.—**387 προτέρω** εἰς τὰ ἔνδον τοῦ οἴκου, ἐντὸς τοῦ μεγάρου.—**389 Ὁ θρόνος** εἶχεν ἐρείσματα τῶν νώτων καὶ χειρῶν.—**390 θρηῆνυς** συμφυῆς μετὰ τοῦ θρόνου, ἀλλὰ καὶ δυνάμενος νὰ λυθῆ.—**392 χατίζει** ἡ Θ. οὐδὲν εἶχεν ἀνακοινώσει περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἀφίξεως, ἀλλ' ἡ Χ. ἐκ τῆς ἀπροσδοκίτου ἐπισκέψεως εἰκάζει ὅτι ἡ Θ. χρειάζεται τὸν Ἡφ.—**395 τῆλε πεσόντα** ἡ Ἥρα κατεκρήμνισεν αὐτὸν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ αἰσχynomένη διὰ τὴν δυσμορφίαν του· ἄλλην διήγησιν περὶ ὁμοίας πτώσεως ἐν· Α 590.—**397 κρῦναι** ἀπὸ τῶν βλεμμάτων τῶν ἀθανάτων.—**398 Εὐρυνόμη** θαλασσία θεότης, ἴσως προσωποποιία τῆς ἠοῦς τῆς γεννωμένης ἐκ τοῦ Ὠκεανοῦ.—**400 χάλκεον** ὁ Ἡφ. εὐθύς ἄμα γεννηθεὶς ἀσκει τὴν τέχνην ὡς ὁ Ἀπόλλων τοξεύει, ὁ Ἐρμῆς κλέπτει· εἰς τί θὰ χρησιμοποιηθῶσι τὰ δαίδαλα τοῦ Ἡφ. εἶναι μικρολογία διὰ τὸν ποιητὴν· ἐνδιαφέρει αὐτὸν ἡ δῆλωσις τῶν λόγων τῆς ὑποχρεώσεως.—**401 ὄρμονες** ἐκ χανδρῶν χρυσοῦ ἢ ἠλέκτρου.—**407 καλλιπλόκαμος** ἐφ' Ὀμ. ἡ κόμη διηυθετεῖτο εἰς πλοκάμους, ἐν τοῖς ἥρωικοῖς χρόνοις εἰς βοστρύχους.—**410 ἀνέστη** ἀπὸ τοῦ ἀκροθέτου, ἐφ' οὗ ἐκάθητο.—**411 κνήμαι ἀραιαί** ἔχει παρατηρηθῆ ὅτι τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες ἐργάζονται ἐπιπόνους ἐργασίας καθήμενοι, τὸ ἄνω ἥμισυ τοῦ σώματος ἔχει ὑπερτροφίαν, ἐν ᾧ οἱ πόδες ὡς καθήμενοι ἀδρανεῖς εἶναι ἰσχυροί.—**416 παχὺ** πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ μεγάλου βάρους τοῦ σώματος τοῦ Ἡφ.—**419** Τοῦ αὐτοῦ θεοῦ ἔργα ἦσαν κύνες χρυσοῖ καὶ ἀργυροῖ, ἀθάνατοι καὶ ἀγήρω ἤματα πάντα, ἐκατέρωθεν τῆς εἰσόδου τοῦ μεγάρου τοῦ Ἀλκίνοῦ, φυλάσσοντες τὸν οἶκον αὐτοῦ (πρβλ. τοὺς λέοντας τῆς πύλης τῶν Μυκηνῶν).—**420 σθένος** συνυπονοεῖ καὶ δύναμιν θελήσεως.—**447 θύραζε** διὰ τῆς πύλης τοῦ τείχους εἰς τὸ πεδίον· διότι διενευκτέρευον ἐν τῇ πεδιάδι.—**448 γέροντες** ὁ Ὀδ. καὶ Αἴας συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ Φοίνικος.

—451 Ἡ'Θ. οὐχὶ ἀληθῶς συνδέει τὴν ἀποστολὴν τοῦ Π. πρὸς τὴν πρεσβείαν.—453 *περὶ Σκ. π.* καὶ τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές, Γ 145.—456 *κῦδος* διότι ἔδωκε τὴν πανοπλίαν.—*Διὰ τῆς Ὀλυμπίας σκηρῆς μετὰ τοὺς ἀγῶνας τί ἐπιτυγχάνει ὁ Ὀμ.*; διὰ τί εὐθὺς μόλις εἰσῆλθεν ἡ Θ. εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἡφ. περιγράφει ὁ Ὀμ. τὰ θαυμάσια ἔργα αὐτοῦ; πῶς φέρονται οἱ οἰκοδεσπόται πρὸς τὴν Θ. καὶ τί κερδαίνομεν ἐντεῦθεν; διὰ τί ἡ Θ. δὲν ἐδήλωσεν εὐθὺς τὸν λόγον τῆς ἐπισκέψεως εἰς τὴν Χ.; διὰ τί ἡ βαρυνπενθῆς Θ. λέγει τόσον πολλά; τί συνετέλεσεν ὥστε νὰ ἔχη τὴν δύναμιν ταύτην; διὰ τί μεταβάλλει ὀλίγον τὰ πράγματα;

468-77 *χῶνος* ἄ. (χῶνος) ὁ σωλὴν τῆς φύσης, ὁ χῶνος, ἐν χ. ὄργ. (ἦ: ἀγγεῖον ἐν ᾧ ἐτήκοντο τὰ μέταλλα καὶ ἐκεῖθεν ἐχύνοντο εἰς τὰς μήτρας, σήμερον *χωνί*), *ἐξανίημι* ἐξαπολύω, *ἀνιμῆ* πνοή, φύσημα, *παντοίην* ποικίλων βαθμῶν καὶ ἐντάσεως, *εὐπρηστος* (πρόθω φυσῶ) καλῶς ἐκτινασσομένη, ἰσχυρά, σφοδρά, *παρέμμεναι* (ἀνιμῆν) νὰ εἶναι εἰς τὴν διάθεσίν του, εἰς τὰς διαταγὰς του, *σπεύδοντι* ὁσάκις (ἐὰν) ἐβιάζετο, ἤργαζετο συντόνος, *ἄνω* τελειῶνω, *ὄπως* . . κατ' ἀναλογίαν ἀνεμένομεν: *μὴ σπεύδοντι παύεσθαι* ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Ὀμ. θέλει νὰ δηλώσῃ τοὺς διαφόρους βαθμοὺς τῆς ἐντάσεως τοῦ φυσήματος (*παντοίην*), γενικεύει τὴν ἔννοιαν: ὅπως ἐκάστοτε θὰ ἐπεθύμει ὁ Ἡφ. καὶ ὅπως θὰ ἐτελείωνε (ἐπροχώρει) τὸ ἔργον, κατὰ τὴν ἐκάστοτε ἐπιθυμίαν τοῦ Ἡφ. καὶ συμφώνως πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ τελειώσῃ τὸ ἔργον, *ἀτειρῆς* σκληρός, *τιμῆεις-ῆς* βαρῦτιμος, *γέντο* (ἀγν. ὁ. μόνον ὁ τύπος οὗτος) ἔλαβε, *ῥαισιτῆρ* θ. (*ῥαίω* συντρίβω κτυπῶν) σφῦρα.—478-82 *στιβαρὸς* βαρῦς, *πάντοσε δαιδάλλον* πρὸς ὅλα τὰ μέρη τεχνικῶς ἐπεξεργαζόμενος, *ἄντυξ* θ. περιφέρεια τῆς ἀσπίδος συνέχουσα τὰς πτυχάς, *τριπλαξ* (τριπλεκτος) τριπλοῦς, *ἔκ* (σάκεος) ἐξῆπτεν, *τελαμῶν* τὸ λωρίον ἐξαοτήσεως ἀσπίδος καὶ ἕξφους, *αὐτοῦ* ὀριστ. πρὸς ἀντιδιαστολὴν αὐτῆς τῆς ἀσπίδος (τοῦ κυρίου σώματος) ἀπὸ τῶν συμπληρωμάτων, ἄντυγος καὶ τελαμῶνος, *πτύχες* πτυχαί, ἐλάσματα, *ἐν αὐτῷ* ἐπὶ τῆς ἑξωτερ. ἐπιφανείας ἐντὸς τοῦ κύκλου.—483-9 *ἐν μὲν* . . ἐντὸς μὲν τῆς πρώτης ζώνης κατεσκεύασε, *σ. πλήθουσαν* τὴν πανσέληνον, *τείρεα* οὐ* (τείρος, *τέρ-ας*, *ἀ-σιήρ*, *στερ-οπή*, *stel-la*) οἱ (γνωστοὶ) ἀστερισμοί, *τὰ ἐστειφάνονται* διὰ τῶν ὁποίων ἔχει καλυφθῆ (κοσμηθῆ) ὀλόγυρα ὁ οὐρανός, *Πλειάδες* ἢ Πούλεια, *σθένος* Ὡ. ὁ σθεναρὸς Ὡ., *ἐπίκλησιν κ.* παρονομάζουσι, *στρέφεται* περιστρέφεται, *αὐθι* αὐτόθι, ἐν τῇ αὐτῇ θέσει, περὶ τὸν οὐράνιον πόλον, χωρὶς νὰ κατέρχεται ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα, *δοκεῖ* προφυλακτικῶς, ἐναγωνίως

παρατηρεῖ, *οἴη* ἐκ τῶν τότε γνωστῶν ἀστερισμῶν, *ἄμμορος* ἀμέτοχος: δὲν δύνει.—490-6 *ἐν δὲ*. ἐντὸς δὲ τῆς β΄ ζώνης, *μέροπος* Σ 288, *ἐν τῇ μὲν* ἢ ἀντίθ. 509, *εἰλαπίνας* θ. γαμήλιον συμπόσιον, *θάλαμος* ἴδιον οἶκημα, ἐν ᾧ κατόκουν οἱ ἔφηβοι νέοι ἢ νεάνιδες, *δαῖδων ὑπο λ.* ὑπὸ τὸ φῶς καιομένων δάδων, *ἠγίνεον* ἦγον (εἰς τὸν οἶκον τοῦ γαμβροῦ), *ὕμέναιος* γαμήλιον ἄσμα: ζωηρὰ δὲ γαμήλια ἄσματα εἶχον ἀνάψει, ἀντήχουν, *κοῦροι* εὐγενεῖς νέοι, *ἐδίνεον* ἐστροβιλιζόντο, *βοὴν ἔχον* ἦχουν, ἔπαιζον, *θαύμαζον* μετὰ θανμασμοῦ παρετήρουν.—497-501 *λαοὶ* οἱ πολῖται, *ἀγορῇ* ὁ τόπος τῆς ἀγορᾶς, ὅπου καὶ τὰ δικαστήρια, *ποινή* (τίνω) ἀποζημίωσις, *ἀποφθίμενος* ἀποθανών, φονευθεὶς, *δὲ μὲν* ὁ μὲν φονεύς, *εὔχετο* διεβεβαίου ἐπισήμως, *πάντα*. ὅτι εἶχεν ἐξοφλήσει τελείως (μέχρι ὀβολοῦ) τὴν συμπεφωνημένην ἀποζημίωσιν, *πιφαύσκων*. διασαφῶν τοῦτο, δίδων περὶ τούτου ἐξηγήσεις, ἀποδείξεις, *ἔμαι* Π 382, *ἴστωρ* (οἶδα) γνώστης τῶν νόμων καὶ τοῦ δικαίου, κριτῆς-δαιτητῆς, *πέτραρ* (πέρας) *ἐλέσθαι* νὰ λάβωσι μίαν ὀριστικὴν ἀπόφασιν πρὸ δαιτητοῦ.—502-8 *ἐπηπύω* (ἠπύω φωνάζω) ἐπικροτῶ, ἐπευφημῶ, *ἀμφίς* (χωριστὰ) *ἀρωγοὶ* ἄλλοι μὲν συνηγοροῦντες ὑπὲρ τοῦ ἐνὸς . . . , *ἐρήτυον* προσεπάθουν νὰ συγκρατήσωσι τὸν λαὸν τηροῦντες τὴν τάξιν, *ἦατο* ἐκάθηντο, συνεδρίαζον, *ξεστός* πελεκητός, *ἱερὸς* καθηγιασμένος, *σκήπτρα* κηρύκων, *ἠερόφωνος* (ἀείρων φ.) βροντόφωνος, ὀξύφωνος, *τοῖσι* μετὰ τούτων (τῶν σκήπτρων) ἠγείροντο, *δίκαζον* ἀπεφαίνοντο γνώμην, *ἀμοιβηδὶς* κατὰ σειράν, *κεῖτο* εἶχον κατατεθῆ ὑπὸ τῶν διαδίκων, *ἐν μέσοισι* ἐν μέσῳ τῶν γερόντων, *δόμεν* ὑποκ. τοὺς γέροντας μετὰ τοῦ ἴστορος: ἵνα δοθῶσιν εἰς ἐκεῖνον ἐκ τῶν διαδίκων, *ἰθύνητα* ὑπῆθ. τοῦ ἰθὺς εὐθύς, *εἵποι* ἠθέλε διεξαγάγει (διαχειρισθῆ) τὴν ὑπόθεσιν του δικαιοτάτα, *μετὰ τοῖσι* ἐνώπιον τῶν γερόντων.—509-12 *ἀμφὶ* τὴν ἑτέραν πόλιν, *ἦατο* ἐπολιόρκουν, *λαῶν* πολεμιστῶν, *δίχα*. αἱ προθέσεις δὲ αὐτῶν ἦσαν διτταί, ἔτεινον εἰς δύο ἐνδεχόμενα: ὅθεν ἢ φρ. δὲν σῆμ. διαφωνίαν *διαπέρθω* ἐκπορθῶ, βίβ. κυριεύω, *δατέομαι* κ. *δαλομαι* μοιράζω (κρεοδαίτης, γῆς ἀναδασμός), *ἀνδίχα* (ἀνά-δίχα) εἰς δύο μέρη, *πάντα* τὰ κινητά, *ἐπήρατος* (ἐράω) θελκτικός, περιμάχητος.—513-9 *οὐ πω* κατ' οὐδένα τρόπον (οὐ πως, πρβλ. οὐτω(ς)), ἢ: οὐπω, πρὶν ἐπιχειρήσωσι τὴν ἔξοδον καὶ πορισθῶσι (ζωοτροφίας), *ὑπεθωρήσονται* μυστικὰ ὠπλίζοντο, *λόγω* τοῦ σκοποῦ: πρὸς ἐνέδραν, *νήπια* οἱ *πρωθῆβαι* οἱ ἐν τῇ πρώτῃ ἀκμῇ τῆς ἡβῆς, ἔφηβοι ἀπειροπόλεμοι, *ἐφισταότες* κατὰ σύνεσιν μετὰ τὸ *νήπια* τέκνα παῖδες, *μετὰ* δὲ μετὰ αὐτῶν δέ, *οἱ δὲ* οἱ ἄνδρες.

ἔσθην γ'. δυῖκ. ὑπρστκ. **ἐννυσθαι**, **εἶμα** (ἐννυμαι) ἔνδυμα, **ἀρίζηλος**
 Σ 219 πασιδίηλος, περιβλεπτος, ἐκ τούτου **σὺν τεύχεσιν** ἐν τῇ
 πανοπλίᾳ των, **ἀμφίς** ὀλόγυρα, **ὑπ'** κάτωθεν αὐτῶν ἦσαν, **δλείξο-**
νες, συγκρ. τοῦ **ὀλίγος**, βραχύτεροι τὸ ἀνάστημα, χαμηλότεροι.—
520-4 **εἶκε** ἀπρόσ., ἀττ. **παρεῖκε**, **εἶκω**, ἐνεχώρει, ἦτο δυνατόν,
 ἐπέτρεπεν ἢ θέσις, **λοχάω** ἐνεδρεύω, **ἐν ποταμῶ** ἐν ξηρῶ τμήματι
 τῆς κοίτης, **ἀρδμὸς** (ἄρδω ποτίζω) ποτίστρα, **βοτὸν** (βόσκει) βό-
 σκημα, κτήνος, **ἐλύω** (νολ-νο) καλύπτω, **τοῖσι χαρ.**, **ἀπάνευθε**
λαῶν χωριστά, μακρὰν τῶν πολεμιστῶν, **δέγμενοι**, ἐνεστ. τοῦ **δέχε-**
σθαι, ἀναμένοντες, **μῆλα-βοῦς** τῶν πολιορκούντων, **ἔλιξ** 1 καμπυ-
 λόκερος.—**525-9** **οἱ δὲ** οἱ πολιορκηταί, τὰ κτήνη αὐτῶν, **προγέ-**
νοντο ἐνεφανίσθησαν ἐμπρός, **οἱ μὲν** οἱ ἐγεδρεύοντες, **προϊδόντες**
 ἰδόντες ἔξ ἀποστάσεως, **τάμνοντ' ἀμφί** ἀπεχώριζον (ἔκοπτον) ἀπ'
 ἐδῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ, **πῶν-εος** οὐ. ποιμνιον, **ἀργεννὸς** κ. **ἀργὸς** λευκός,
ἐπὶ 529 προσέτι, **μηλοβοτήρης** νομῆς γενικῶς.—**530-4** **οἱ δὲ** οἱ
 πολιορκοῦντες, **ὡς οὖν** εὐθύς μόλις, **κέλαδος** θόρυβος, ἐκ τούτου
παρὰ βοῦσι, **εἶρη** (εἶρηκα) ἀγορά, ὁ τόπος τῆς ἀγορᾶς, ὁ πληθ. διὰ
 τὸ πολυμερὲς: ἔμπροσθεν κατὰ μῆκος τοῦ τόπου τῆς ἀγορᾶς, **ἵπποι**
ἄρματα, **ἀερσίπους** (ἀείρων π.) ὁ αἶρων ὑψηλὰ τοὺς π., ὁ ελαφρῶς
 τρέχων ἵππος ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸν **εἰλίποδα** βοῦν, **μετεκίανθον** ἔτρε-
 χον εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, **στησάμενοι** μάχην στήσαντες, **ἐμάχοντο**
 ἀμφοτέρω τὰ στρατεύματα.—**535-40** **ἐν δὲ** μεταξὺ δὲ αὐτῶν, **ὀμί-**
λεον ἐγύριζον ἄνω καὶ κάτω, ἐμάχοντο, **Κυδοιμὸς** (κυδοιμὸς) ὁ θεὸς
 τῆς πολεμ. ταραχῆς, **Κῆρ** ὁ δαίμων τοῦ θανάτου, **ἄλλον** ἀντικμ.,
ζῶν κτγρ., ὅπερ διχάζεται εἰς δύο, εἰς **νεούτατον** (νέον οὐτάζω)
 νεωστὶ τραυματισθέντα, καὶ **ἄουτον** ἄτρωτον, ἢ ἀντίθ. ἐν τῷ τε-
 θνηῶτα, **ἔλκε** ἀντὶ **ἔλκουσα**, **μόθος** Σ 159, **δαφου(ε)δός** (δα(ζα)-
 φουδός φόνιος) κατακόκκινος, **ὀμίλεον** οἱ μαχηταί.—**541-3** **ἐν δ'**
εἰτίθει ἐν δὲ τῇ ἄλλῃ ζῶνῃ κατεσκευάζε, **νειδός** θ. ἀγρὸς ἀφειδεις χέρ-
 σος ἐπὶ τινα χρόνον καὶ πάλιν ἀροτριαθεῖς, **νεῖμα**, **μαλακὸς** ἀφρώ-
 δης (ἀφράτος), **τριπόλος** τρεῖς φορὰς γυρισμένος, **ἀροτήρ** ζευγηλάτης,
δινεύοντες ζ. περιστρέφοντες, περιφέροντες ἐπάνω καὶ κάτω τὰ
 ζευγάρια, **ἐλάστρεον** θιαμ. τοῦ **εἰλάυειν** ἀδιακόπως ἤλαυνον, **ἐνθα**
 κ. **ἐνθα** ἄνω καὶ κάτω.—**544-7** **τέλσον** τέρμα (ἔξ οὐ εἶχον ἀρχίσει
 γὰ ἀροτριῶσι), **ἐπιῶν** ἐρχόμενος πρὸς αὐτούς, **τοὶ δὲ** ἄλλοι δέ, **στρέ-**
ψασκον ἔκαμνον στροφὴν, μόλις ἔφθανον εἰς τὸ ἄλλο τέρμα, ἵνα
 ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν ἀφετηρίαν, **ὄγμος** ἀ. αὐλακία, **ἀν' ὄ.** προχω-
 ροῦντες παραλλήλως (κατὰ τὴν διεύθυνσιν) πρὸς τὰς (μέχρι τοῦδε)
 αὐλακίας, **νειδός** **βαθεῖα** ἢ ἔχουσα βάθος, μεγάλην ἔκτασιν, εἰς

βάθος ἐκτεινομένη, ἐκτεταμένη.—548-9 ἦ δὲ ἡ νεῖδος, τὸ δὴ αὐτὸ πράγματι, **τέτυκτο** ἦτο, **περὶ θαῦμα** ἐξαίσιον θαῦμα.—550-6 **τέμενος** (τέμνειν) βασιλικὸν κτῆμα, **βαθυλήιον** (λήιον σπαρτὸν) ἔχον ὑψηλὰ σπαρτά, **ἐριθος** ἄ. ἐλεύθερος ἡμερομίσθιος ἐργάτης, **ἀμάω** θερίζω, **δράγμα** (δράττομαι) ὕσους στάχης ὁ θεριστῆς πιάνει διὰ τῆς χειρός του, **δραξιά**, **χειριά**, **ἐραζε** (ἐρα γῆ), **μετ' ὄγμον** κατὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἔργου των, (παρ' ἡμῖν ὁ ἔργος), ἐν τῇ γραμμῇ τοῦ ἔργου των, **ἀμαλλοδετήρ** (ἄμαλλα (ἀμάω) δράγμα) ὁ δένων τὰ δράγματα, ὁ δένων χειρόβολα, **ἐλλεδανός** (εἶλω) ἄ. δεσμός ἐκ καλαμιᾶς, δι' οὗ δένονται τὰ χειρόβολα, δεματικόν, **ἐφέστασαν** ἴσταντο (παρηκολούθουν) ὀπισθεν, **δραγμαῦω** συλλέγω χειράς, **ἀγκάλις** θ. ἀγκάλη: φέροντες εἰς τὴν ἀγκάλιαν των, **ἀσπερχές** Π 61 μετὰ σπουδῆς, μετὰ ζήλου.—556-60 **πένομαι** παρασκευάζω, **δαῖς** θ. (μερίς) τράπεζα, **ἰερεύω** σφάζω, **ἀμφέπω** περιποιῶμαι, ἐτοιμάζω, **παλύνω** (ἐπιπάσσω) ἀνακινῶ, δουλεύω (ἐντὸς ὕδατος, ὥστε νὰ σχηματισθῇ πόλτος), **ἄλφιστα** χονδροαλεσμένη κριθή, χονδρὸν κριθάλευρον, **δεῖπνον** κτηρ. γεῦμα.—561-6 ἐν δ'.. ἐν τῇ αὐτῇ δὲ ζώνῃ, **ἀλωῇ** ἄμπελος, **ἀνά** ἐπὶ τῶν κλημάτων, **ἐστήκει** εἶχε στηριχθῆ, **διαμπερὲς** πέρα πέρα, ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἄκρου μέχρι τοῦ ἄλλου, **κάμανες** φούρκα (ὑποστηρίγματα κλάδων ἀμπέλου, κουντέλλια), **ἔλασεν** ἔσυρεν, ἐπέρασεν, ἔζωσε, **κάπετος** θ. (σκάπτω σκάπετος) τάφος, **ἀμφὶ** ἀμφοτέρωθεν, **περὶ** ὀλόγυρα, **ἐργος** φράκτης, ἐκ τούτου **κασσιέρου** ὕλ., **ἀταρπιτός** θ. ἀτραπός, **ἐπ' αὐτήν** τὴν ἄμπελον, **νίσσομαι** βαδίζω, πηγαινοέρχομαι, **φορῆς** οἱ σταφυλοφορεῖς.—567-72 **παρθενικαὶ** παρθένοι, **ῥίθεος** (ἄτ. ῥίθεος) ὁ ἄγαμος νέος, παλληκάριον, ἄρσ. τοῦ παρθένος, **ἀταλῆς** τρυφερὸς: μετὰ τὰ ἄθῳα, παιδικὰ αἰσθημάτά των, **φέρον** διὰ τοὺς σταφυλοφορεῖς, φέροντας ἐπὶ τῆς ῥάχως καδίσκους (βούττας), εἰς οὓς ἐνέβαλλον τὰς σταφυλάς, ὅσας ἕκαστος εἶχε τρυγήσει ἐν τῷ καλάθῳ, **τάλαρος** ἄ. καλάθιον, **ἡμερόεις** (ἡμερος πόθος) θελκτικός, **λιγύς** Ο 620: λιγυρά, **ὑπὸ ἄειδε** συνώδευε τὸ ὄργανον ἄδων, **λίνος** ἄ. ἄσμα πρὸς τιμὴν τοῦ ὀμωνύμου νεανίου, ὅστις ἀξήθεις ἐν μέσῳ προβάτων ἐσπαράχθη ὑπὸ λυσσώντων κυνῶν, **καλὸν** ὄραϊα, **λεπταλέος** λεπτός, **τοὶ δὲ** αἱ παρθένοι καὶ τὰ παλληκάρια, **ρήσσω** (ρήγνυμι) κτυπῶ (τὸ ἔδαφος διὰ χοροπηδημάτων), ἐκ τούτου **ἀμαρτή** (ἀμαράρισκω) συγχρόνως, ἐν ῥυθμῷ, **μολπή** (μέλλω-ομαι) ἄσμα μετὰ χοροῦ, χορφοδία, **λυγμός** ἄ. (λ.π. ἰού! ἰού!) φωνὴ ἐλιφωνηματικὴ ἢ λέξεις τινὲς κατακλείουσαι ὡς ἐπ' ὀδὸς ἐκάστην στροφὴν τοῦ ἄσματος, ἐνταῦθα αἱ λ. *Ἄν Ἰλίε!*, αἱ δοτ. τροπ., ὡς καὶ τὸ **σκαίροντες** (σκιρ

τῶντες) χοροπηθῶντες, εἰς τὸ *ἔποντο* παρηκολούθουν, συνώδευον τὸν αἰδῶν.—**573-8** *ἐν δὲ ποίησε* (ἢ μεταβολὴ τοῦ ῥ. δηλοῖ μεταβολὴν τῆς ζώνης) ἐν τῇ ἄλλῃ δὲ ζώνῃ . . , *ὀρθόθραιρα* Σ 3, *κόπρος* θ. (κοπριά) βουστάσιον, *κελάδων* θορυβώδης, *δονακεὺς* (δόναξ κάλαμος) καλαμών, *ξοδανὸς* εὐλύγιστος, *στιχάομαι* βαδίζω (κατὰ σειρὰν, ὃ εἰς κατόπιν τοῦ ἄλλου), *ἀργὸς* ταχύς.—**579-86** *ἐρύγμηλος* (*ἔρεγγόμαι* μυκῶμαι) ὃ ἐκβάλλων μυκηθμούς, *ἐν πρώτῃσι β.* μεταξὺ τῶν προπορευομένων βοῶν, *μακρὰ μ.* ἐκβάλλων παρατεταμένους μυκηθμούς, *αἰζῆς* Π 716, *μετεκίαθον* ἔτρεχον ὀπισθὲν του, *βοεῖη* τὸ δέρμα τοῦ βοός, *λαφύσσω* λ.π. πίνω, ῥοφῶ, ἀντὶ *λαφυσέτην*, *ἔγκατα* οὐ. ἐντόσθια, *ἐνδίημι* ἀποδιώκω, *αὔτως* μᾶτην, *ἐκ τ' ἀλέοντο* καὶ ὀπισθοχώρουν.—**587-9** *ἐν δὲ ποίησε* ἢ ταυτότης τοῦ ῥ. τὴν ταυτότητα τῆς ζώνης, *νομὸς* βοσκή, *βῆσσα* Π 766, *ἀργεννὸς* λευκός, *σταθμοὶ* μανδριά, *κλισίαί* καλύβαι τῶν ποιμένων, *σηκοὶ* μάνδραι τῶν νεογῶν, *κατηρεφῆς* καλῶς ἔστεγασμένος.—**590-2** *ποικίλλω* τεχνουργῶ, κατασκευάζω μετ' ἐπιμελείας (μετὰ ποικίλων σημείων καθοδηγούντων τὴν ποικίλιαν τῶν ἐλιγμῶν), *χορὸς* ὃ τόπος τοῦ γ., ὀρχήστρα, *ἀσκῶ* φιλοτεχνῶ.—**593-8** *ἀλφειβοῖαι* (*ἀλφάνω* πορίζω βοῦς) ὡς ἀποφέρουσαι παρὰ τῶν μνηστήρων εἰς τοὺς γονεῖς βοῦς ὡς προῖκα, περιζήτητοι, *εἶατο* ὑπερ. τοῦ *ἐννοσθαι*, *ὀθόναί* λεπτοὶ λινοὶ πέπλοι, *ἐύννητος* (νέω κ. νήτω) καλογενεσμένος, ἀπὸ κ. λίνον, *ἦκα* (*ἦσσοι*, *ἦκιστα*) ὀλίγον, ἐλαφρά, *καὶ ῥα* καὶ πρὸς τούτοις, *στεφάνη* διαδήμα τῆς κεφαλῆς, *μάχαιρα* ἔγχειρίδιον, ἐν ἰδίῳ κολεῷ ἐξηρητημένῳ παρὰ τὸν τοῦ ξίφους.—**599-602** *οἱ δὲ οἱ νέοι* καὶ αἱ νεάνιδες, *θρέξασκον* θαμ. τοῦ *τρέχειν*, *ἐπιστάμενος* τεχνικός, ἐπιδέξιος: μὲ τεχνικούς βηματισμούς, ἐλιγμούς, *ῥῆα μάλ'* μετὰ μεγάλης εὐτροφίας, *τροχὸς* ὃ κεραμευτικός, *ἄρμενος*, ἀόρ. τοῦ *ἀραρίσκεσθαι*, εὐάρμοστος, *ἐπὶ στίχας* κατὰ σειράς, εἰς γραμμὰς (στοίχους), *ἀλλήλοισι* ἀντιμετώπους.—**603-6** *ἐμέλπετο* ἦδε, *δοῖά* δύο, *κυβιστητῆρ* Π 74ῶ σχοινοβάτης, θαυματοποιός, *κατ' αὐτοὺς* μεταξὺ αὐτῶν, *κατὰ μέσους* ἐν τῷ μέσῳ, *ἐξάρχοντος* τοῦ αἰδοῦ.—**607-8** *σθένος* Ὡ. *μέγα* τὸν μεγαλοδύναμον Ὡ., *πύματος* (post, pone) ἔσχατος, *πύκα* (πυκνός) στερεά.—**609-13** *ἄρα* ἀκολούθως, *βριαρὸς* (*βροῖτω*) βαρὺς, *εἰανὸς* λεπτός, εὐκαμπτος, μαλακός.—**614-7** *ἰρηξ* ἰέραξ.

468-617. **468** *ἔτρεψε* πρβλ. 412, *κέλευσε* διότι, ὡς αἱ χρυσαὶ θεράπαινοι, ἦσαν ἐμψυχοὶ καὶ ἱκαναὶ πρὸς αὐτόματον ἐργασίαν.—**471** *παντοίην* διασαφούμενον ἐν 472-3.—**474** *ἐν πυρὶ* ἐντὸς τοῦ ἐπὶ πυρὸς ἱσταμένου χράνου. *κασσίτερον* ἐκ τούτου ὡς

μαλακοῦ δὲν κατεσκευάζοντο συνήθως ὄπλα, εἰ μὴ μόνον κνημίδες· ἐχρησιμοποιοῦτο μᾶλλον πρὸς κόσμον.—476 μέγαν διότι προηγούμενως ἐχρησιμοποιοῦε μικρὸν ἄκμονα ὡς κατασκευάζων μικρὸν ἔργον 379.—477 *ῥαιστήρ* μείζων τῆς σφύρας (ἢ βαρεία;).—479 *πάντισσε δαιδάλλον* δὲν πρόκειται περὶ εἰκόνων, διότι ἢ διὰ τούτων διακόσμησις ἄρχεται 483., ἀλλὰ περὶ τῆς διαρρυθμίσεως τῆς ἐπιφανείας, τῶν περιφερειῶν τῶν κύκλων κλπ. καὶ περὶ μαιανδροειδῶν καὶ ἄλλων γεωμετρικῶν σχημάτων πλαισιούντων τὰς διαφόρους εἰκόνας.

Ἡ ἀσπίς ἦτο στρογγύλη (ἐν T 347 παραβάλλεται πρὸς τὴν σελήνην, τὸν περιστέφοντα αὐτὴν Ὀκεανὸν ἐφανιάζοντο κυκλοτερεῖ κατὰ τὸν ὀρίζοντα, ὡς καὶ τὸν δίσκον τῆς γῆς, καὶ αἱ 3 ὥραι τοῦ ἔτους (annus-anulus) ἀποτελοῦσι κύκλον), συμμέτρου διαμέτρου διὰ τὸ εὐχρηστον, ὀλίγον κυρτὴ πρὸς τὴν ἔξωτερ. ἐπιφάνειαν, ἐκ 5 στρωμάτων μεταλλίνων, ἐπαλλήλων, ὁμοκέντρων, τὰ ὅποια ἦσαν διαφόρου διαμέτρου ἕκαστον, ὥστε τὸ ὑποκείμενον ἔσχατον εἶχε τὴν μεγίστην περιφέρειαν, ἕκαστον δὲ ἀμέσως ἐπικείμενον ἐσμικρύνετο ἐπὶ μᾶλλον τὴν περιφέρειαν, οὕτω δὲ ἡ ἀνωτάτη μεταλλικὴ πλάξ ἢ κατέχουσα τὸ κέντρον καὶ ἀποτελοῦσα τὸν ὀμφαλὸν εἶχε τὴν μικροτέραν περιφέρειαν. Κατὰ ταῦτα ἡ ἔξωτερικὴ ἐπιφάνεια τῆς ἀσπίδος ἐνεφάνιζε Πίν. II. 1 1) κεντρικὸν κύκλον (ὀμφαλὸν) χαλκοῦν (Bronze) καὶ 2) περὶ αὐτὸν 4 ἐπαλλήλους ὁμοκέντρους ζώνας ἀπὸ τοῦ κέντρου πρὸς τὴν περιφέρειαν, κασσιτερίνην (Zinn), χρυσοῦν (Gold), κασσιτερίνην (Zinn) καὶ χαλκῆν (Bronze). Οὕτω τὸ κέντρον τῆς ἀσπίδος ἀποβαίνει ἰσχυρότατον, προκαλύπτων ἀσφαλέστατα τὰ εὐγενέστατά μέρη τοῦ σώματος τοῦ μαχητοῦ· ἄλλως ἔαν αἱ μέταλλιναι πτυχαί, αἱ ἀντικαθιστῶσαι ἐνταῦθα τὰ ἐπάλληλα βόεια δέρματα τῶν συνήθων ἀσπίδων τῶν ἡρώων, ἦσαν ἴσαι, καλύπτουσαι ἀλλήλας, τοῦτο θὰ ἦτο καὶ μωρὸν καὶ ἄσκοπον· διότι καὶ τὸ βάρος τῆς ἀσπίδος θὰ ἦτο ἀφόρητον καὶ ἡ ποικιλία τῶν μετάλλων οὐδένα λόγον θὰ εἶχε.

Ἡ κατανομή τῶν εἰκόνων ἐπὶ τοῦ κέντρου καὶ ἐπὶ τῶν 4 ζωνῶν διευκολύνεται ἐκ τούτου, ὅτι ἡ καθ' ἑκάστην ζώνην ἐργασία τοῦ Ἡφ. χαρακτηρίζεται δι' ἰδίου ῥήματος; αἱ εἰς τὴν αὐτὴν δὲ ζώνην ἀνήκουσαι διάφοροι σκηναὶ δηλοῦνται διὰ τοῦ αὐτοῦ ῥήματος: 1) περὶ τοῦ κέντρου *ἔτευξε* 483, 2) περὶ τῆς α' ζώνης μετὰ τὸ κέντρον *ποίησε* 490, 3) περὶ τῆς β' ζώνης *εἰτίθει-εἰτίθει εἰτίθει* 541, 550, 561, 4) περὶ τῆς γ' ζώνης *ποίησε-ποίησε* 573, 587 (ἔξαιρουμένου τοῦ *ποίησε* 590, δι' οὗ εἰσάγεται ὁ χορός), καὶ 5) περὶ τῆς δ' ζώνης *εἰτίθει*.

Ὁ κεντρικὸς κύκλος Πίν. I. A ἀπεικόνιζε τὸ σύμπαν· κατὰ τὸ ὑπόδειγμα προτύπων φοινικ. ἔργων, τὰ ὅποια ὁ ποιητὴς θὰ εἶχεν

ὕπ' ὄψει, ἢ γῆ θὰ ἦτο ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κεντρικοῦ κύκλου, τοῦ ὀμφαλοῦ, χαρακτηριζομένη διὰ δένδρων καὶ περιτρεχόντων ἀγρίων θηρίων, περὶ αὐτὴν ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη δηλούμενοι διὰ μικρῶν δίσκων ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, οἱ ἀστερισμοὶ ὡς ἴστανται ἐν τῷ οὐρανῷ, ἢ δὲ θάλασσα θὰ ἐπλαισίωνε τὴν ὄλην εἰκόνα δηλουμένη διὰ παραλλήλων ἐγγωνίων γραμμῶν καὶ χαρακτηριζομένη δι' ἰχθύων, πολυπόδων κλπ.

Ἡ α'. ζώνη Β (490-540) ἐκ κασσιτέρου παριστᾶ δύο πόλεις, ἑκατέραν καλύπτουσαν τὸ ἥμισυ τῆς ζώνης, 1) τὴν μὲν ἐν εἰρήνῃ 491-508, ἐν δύο σκηναῖς, ἐν γαμηλίσις φαιδραῖς ἑορταῖς 491-6 καὶ ἐν σεμνῇ σκηνῇ διαδικασίας 497-508, 2) τὴν δὲ ἐν πολέμῳ 509-40· ἐπίσης εἰς δύο σκηνάς, ἔξοδον τῶν πολιορκουμένων πρὸς ἐνέδραν 509-24 καὶ ἀπρόοπτον ἐπίθεσιν κατὰ ποιμνίου μετὰ μάχης πρὸς τοὺς προσβοηθοῦντας πολεμίους 525-40· τὸ πολιορκοῦν στρατεύμα εἶναι ἄνω ἀριστερὰ τῆς πόλεως, διακρινομένης ἐκ τῶν πύργων τῶν τειχῶν, τὸ βουλευόμενον κάτωθεν αὐτῆς ἀριστερώτερον ἐν ὁμαδί, ἐν τῇ ἄνω σειρᾷ δεξιὰ τῆς πόλεως βαδίζουσιν οἱ μαχηταὶ πρὸς ἔξοδον, ἠγούμενων τῶν χρυσῶν θεῶν, οἵτινες παρίστανται καὶ μεζονες· οἱ κατάσκοποι ὀκλάζουσι παραπλεύρως (καὶ ὑπερθεν) τοῦ ποταμοῦ (δηλουμένου δι' ἰχθύων), ὅστις, ἐπειδὴ οἱ ἕλλην. ποταμοὶ τὸ πλεῖστον τοῦ ἔτους εἶναι ἄνυδροι, οὐδὲν κώλυμα πρὸς τοῦτο παρέχει· δεξιόθεν πλησιάζουσιν αἱ ἀγέλαι· αἱ 4 καθήμεναι μορφαὶ κάτωθεν τῶν θεῶν δηλοῦσι τὸν πολιορκούμενον στρατὸν τῶν ἐξεληθόντων· ἀριστερὰ αὐτῶν ἐλαύνει πολεμικὸν ἄρμα, τὸ ὁποῖον ἀποστέλλει ὁ βουλευόμενος στρατὸς τῶν πολιορκούντων, εἰδοποιηθεὶς περὶ τῶν συμβαινόντων ὑπὸ τοῦ πολεμιστοῦ τοῦ ἱσταμένου ἐν στάσει δεικνύοντος (ὄπισθεν τοῦ ἄρματος)· δεξιώτερον ἐξελίσσεται ἡ μάχη μετεχόντων καὶ τῶν 3 πτερωτῶν θεῶν. Ἐν ΑΑΜ ἐν Μυκ. Αἰθ. 30 481 ἀπόκειται ἀργυροῦν **ῥυτὸν** εὔρεθὲν ἐν Μυκῆναις παριστῶν ἔξοδον τῶν πολιτῶν πόλεως ἐναντίον ἀποβιβασθέντων πειρατῶν· προηγούνται σφενδονῆται, ἀκολουθοῦσι τοξόται καὶ εἶτα ὀπλίται, νεκαλυμμένοι διὰ τῆς ἀμφιβρότης (ἡμικυλινδρική) ἀσπίδος· ἐπὶ τῶν τειχῶν διακρίνονται γυναῖκες, ζητοῦσαι διὰ ζωηροτάτων κραυγῶν καὶ χειρονομιῶν νὰ ἐμψυχώσωσι τοὺς οἰκείους, Πίν. II. 2.

Ἡ β'. ζώνη Γ, 541-72, ἐκ χρυσοῦ κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ ποιητοῦ 549, σκοπίμως τεθεῖσα ἐν τῷ μέσῳ, παριστᾶ διὰ τῶν 3 χαρυστάτων εἰκόνων σκηνάς τοῦ ἕλλην. ἀγροτικοῦ βίου κατὰ τὰς 3 ὥρας τοῦ ἔτους, ἄροσιν ἀγροῦ κατὰ τὸ ἔαρ 541-9, θερισμὸν κατὰ τὸ θέρος 550-60 καὶ τρυγητὸν κατὰ τὸ φθινόπωρον 561-72· κατὰ τὰ δύο ἄκρα

τῆς σκηνῆς τοῦ τρυγητοῦ παρίστανται τρυγώμενα τὰ κλήματα, ὑπὸ τὰ ὁποῖα διακρίνεται ἡ ἀτραπός, ἐν μέσῳ τῶν δύο ἄκρων οἱ φορεῖς· μεταξύ τοῦ θερισμοῦ καὶ τρυγητοῦ παρίσταται ἡ παρασκευὴ τοῦ γεύματος ὑπὸ τὸ δένδρον.

Ἡ γ'. ζώνη Δ, 573-606, κασσιτερίνη, ἔχει πρῶτον σκηνὰς ἐκ τοῦ ποιμενικοῦ βίου συμπληρούσας τὰς ἀγροτικὰς τῆς προηγουμένης ζώνης, 1) ἀγέλην βοῶν προσβαλλομένην ὑπὸ λεόντων παρὰ τὸν καλαμόφυτον ποταμόν, δηλούμενον δι' ἰχθύων, 573-86, καὶ 2) εἰρηλικὴν ποιμνὴν προβάτων μετὰ τῶν μανδρῶν κλπ. Ἡ αὐτὴ ζώνη (κατ' ἄλλους, ὡς ἐν τῇ εἰκόνι, διάφορος E,) εἶχε καὶ μολπὴν 590-606. Ὁ τόπος, ἐν ᾧ ὠρχοῦντο ἐν ἐκάστη ἑλλ. πόλει, ὁμαλός, ἐπίπεδος, ἔκαλεῖτο χορός, ἔξ οὗ καὶ αἱ πόλεις εὐρύχοροι καὶ καλλίχοροι. Τὸν χορὸν ἐνταῦθα κατεσκεύασεν ὁ θεὸς ὅμοιον κατὰ τὸν ποιητὴν πρὸς τὸ μαρμαρίνον ἔργον, τὸ ἐπὶ Πausανίου ἔτι σφζόμενον, ὅπερ ὁ Δαίδαλος παρεσκεύασε χάριν τῆς Ἀριάδνης· δυνάμεθα νὰ φαντασθῶμεν ὅτι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους αὐτοῦ εἶχον λαξευθῆ γραμμαὶ ὑποβοηθοῦσαι τὰς κινήσεις τῶν ὠρχομένων ἐν τοῖς περιπλόκοις ἐλιγμοῖς· τοιαῦτα ἐδάφη χοροῦ ἐκάλουσαν καὶ ὕστερον λαβύρινθους, πρβλ. τὸ μαιανδροειδὲς κόσμημα ἐπὶ Κρητικοῦ νομίσματος, ἀποδίδον διὰ τῶν περιπλόκων γραμμῶν λαβύρινθον, Πίν. II. 3, καὶ ἡμετέραν Αἰσθητικὴν ἐρμηγεῖαν τοῦ Β'. Στασίμου τῆς Σοφοκλ. Ἀντιγόνης ἐν τῷ περιοδικῷ Ἀγωγῇ τ. Α'. σ. 317. Ἐὰν οἱ ὠρχοῦμενοι ὑποδιαρεθῶσιν εἰς δύο ἡμιχόρια, τότε ἔχομεν ἐν τῷ μεταξύ χώρον χάριν τῶν θαυματοποιῶν καὶ τῶν ἄλλων προσώπων.— Ὁ ποιητὴς σκοπίμως ἐξέλεξε τὰς ἐξωτέρας ζώνας, ὡς μᾶλλον ἐπιμήκει, πρὸς εἰκόνισιν ἐπιμήκων παραστάσεων, οἷαι ὁ χορός, αἱ σκηναὶ τῆς κτηνοτροφίας κλπ.

Ἡ δ'. ζώνη 607-8 ἐκ χαλκοῦ (μεταξὺ E-Z) εἰκονίζει τὸν Ὀκεανόν, δηλούμενον δι' ἐγγωνίων γραμμῶν καὶ ἰχθύων καὶ ἀντιστοιχοῦντα πρὸς τὴν ἐν τῷ κεντρικῷ κύκλῳ θάλασσαν. Ὅπως ἐφαντάζοντο τὸν Ὀκεανὸν περιστέφοντα τὸ σύμπαν, οὕτω καὶ ἐνταῦθα ὁ Ὀκεανὸς περιστέφει τὸ σύνολον τῆς γηίνης ζωῆς καὶ κινήσεως.

Τὸ κράσπεδον, ἀντυξ, ἀπετελεῖτο ἐκ ζώνης, πλεκτῆς ἐκ τριῶν δεσμίδων μεταλλίνων νημάτων (τριπλαξ)· τοιοῦτον πλέγμα εὐρέθη ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τῆς Δωδώνης ἔκτυπον ἐπὶ θραύσματος χαλκοῦ.

Αἱ μορφαὶ αἱ εἰκονιζόμεναι ἐπὶ μεταλλικῶν ἐπιφανειῶν ἦσαν ἢ **ἐκτυποὶ**, παραγόμεναι διὰ σφυροκοπήσεως, τυπτομένης ἔσωθεν τῆς μεταλλικῆς ἐπιφανείας, ὥστε νὰ τυγχάνωσιν ἔπειτα ἔξωθεν ἐπεξεργασίας αἱ μορφαὶ διὰ γλυφάνου, πρβλ. τὰ κύπελλα τοῦ Βαφειοῦ Πίν. ΙΖ'. τῆς α'. σειρᾶς, ἢ **ἐγχάρακτοι** δι' ὀξέος ὀργάνου, ἢ **ἐμπαι-**

σται (ἢ εἰκὼν περιγραφομένη καὶ περιχαραττομένη ἐν μεταλλικῇ ἐπιφανείᾳ ἀπεκόπτετο ἐπιμελῶς, εἶτα ἀπεκόπτετο ἐπὶ τῆς μεταλλικῆς ἐπιφανείας, ἣτις θὰ ἀπετέλει τὸ βᾶθος, τμῆμα τῶν αὐτῶν διαστάσεων πρὸς τὴν εἰκόνα καὶ ἐν τῇ ἀνοικτῇ θέσει ἐνηρμόζετο ἢ εἰκὼν· συνήθως ἐνεβάλλετο εὐγενέστερον μέταλλον εἰς ἥττον εὐγενές, χρυσὸς ἐν χαλκῷ ἢ ἐν ἀργύρῳ, ἀλλ' ἐνίοτε καὶ ἀργυρὸς ἐν χρυσῷ· πρβλ. τὰ 4 ἐγχειρίδια τῶν Μυκηνῶν Πίν. Β'. 1). Ἐγχαράξεως ἐν τῇ ἀσπίδι θὰ ἐγένετο χρῆσις ἐν γεωμετρικοῖς σχήμασι καὶ γραμμαῖς, καὶ πρὸς δῆλωσιν τῶν καλάμων, καμάκων κλπ., τῆς ἐμπαιστικῆς εἰς ὄρισμένας μορφὰς καὶ τῆς ἐκτυπώσεως ἐν ἐπιπέδοις ἐπιφανείαις. Ἐγένετο ὁμοῦς χρῆσις καὶ **ἐγκαύσεως** (χρωματισμοῦ, σμαλτώσεως) εἰς τὴν κυανῆν τάφρον, εἰς τὴν ἐρυθρὰν ἐσθῆτα τῆς Κηρὸς καὶ εἰς τὸ μέλαν χροῶμα τῆς ἠροτριαμένης χρυσοῦς γῆς.

Τῶν εἰκόνων οἱ πόδες κατευθύνονται πρὸς τὸ κέντρον, αἱ κεφαλαὶ πρὸς τὴν περιφέρειαν, διότι καὶ τὸ ἀνθρώπινον σῶμα εἶναι εὐρύτερον ἄνω, συμφώνως πρὸς τὸν κατὰ τὴν περιφέρειαν εὐρυνόμενον κύκλον· σκοπίμως ὁ ποιητὴς ἀπέφυγε μορφὰς ἀνθρώπων ἐν τῷ κέντρῳ, διότι κεφαλαὶ καὶ κνήμαι θὰ συνεθλίβοντο ἐκεῖ ἀηδῶς καὶ δὲν θὰ ἦσαν εὐδιάκριτοι.

Αἱ πτυχαὶ συνείχοντο πρὸς ἀλλήλας διὰ πλατυκεφάλων ἦλων, καθηλωμένων συμμέτρως, ὧν αἱ κεφαλαὶ ἀπετέλουν οἰονεὶ ὄρμους μαργαριτῶν, χωρίζοντας τὴν μίαν ζώνην τῆς ἄλλης.

Ἡ ἀσπίς καὶ αἱ ἐπ' αὐτῆς εἰκόνας δὲν φαίνονται νὰ εἶναι ἔργον τῆς φαντασίας τοῦ ποιητοῦ. Ἐκ πολλῶν εὐρημάτων φοινικικῶν καὶ ἑλληνικῶν, ἀρχαιοτέρων καὶ συγχρόνων τοῦ ποιητοῦ, πειθόμεθα ὅτι τοιαῦτα πολυτελῆ ὄπλα, κατάκοσμα διὰ ζωνῶν ἀναλόγων παραστάσεων, ἦσαν τοῦ συρμοῦ διὰ τοὺς εὐγενεῖς κατὰ τοὺς ὄμηρ. χρόνους. Ἐὰν ὁ ποιητὴς εἶχε πρὸ ὀφθαλμῶν, γράφων τὴν ἀσπίδα, ὄρισμένον ἔργον ὡς πρότυπον, ἢ ἐὰν ἐκ τῶν εἰκόνων πολλῶν τοιούτων ἔργων ἑλληνικῶν καὶ φοινικικῶν συνέθετε διὰ τῆς φαντασίας αὐτοῦ τὸ σύμπλεγμα τῶν εἰκόνων, οἷον παρέχει ἡμῖν, δὲν δυνάμεθα νὰ καθορίσωμεν μετὰ πεποιθήσεως ἀμφοτέρω φαίνονται πιθανά. Ὅπως ἀπίθανον ὅτι ὁ ποιητὴς, οὐδὲν ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν πρότυπον, ἐδημιούργησεν ἔργον καθαρᾶς ποιητικῆς φαντασίας.

486 Πηλιάδες (Πλειάδες, Πούλεια) 7 ἀστέρες, νομισθέντες ὡς πελειάδες (ἄγριαι περιστεραί), θυγατέρες ποτὲ τοῦ Ἄτλαντος καὶ τῆς Ὀκεανίδος Πηλιόνης, ἀδελφαὶ τῶν Ὑάδων. Ἐκ θλίψεως διὰ τὸν θάνατον τούτων ἢ ἐπὶ τῇ συμφορᾷ τοῦ πατρὸς ἠπτοκτόνησαν καὶ κατηστερίσθησαν· κατ' ἄλλην παράδοσιν ἐπὶ 5 μῆνας διωκόμε-

και ὑπὸ τοῦ κυνηγοῦ Ὀρίωνος μετεμορφώθησαν τῇ παρακλήσει αὐ-
 τῶν εἰς πελειάδας καὶ εἶτα εἰς ἀστέρας, διὸ καὶ ὁ ἀστήρ Ὀρίων
 ἐπὶ 5 μῆνας φαίνεται ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντα πλησίον τῶν Πλειάδων. Αἱ
 Πλειάδες εἶναι ὁ ἀστερισμὸς τῶν ναυτιλλομένων, διότι κατὰ τὴν
 ἐπιτολὴν αὐτῶν (περὶ τὰς ἀρχὰς Μαΐου) ἀρχεται ἡ καλὴ ἐποχὴ τῆς
 θαλάσσης, κατὰ δὲ τὴν δύσιν (18. Νοεμβρίου) ἡ κακὴ. **Ῥάδες**
 (βροχεραὶ) 2-7 τὸν ἀριθμὸν, ἀδελφαὶ τῶν Πλειάδων, ἀστερισμὸς
 κατὰ τὰ κέρατα τοῦ Ταύρου, ἐπὶ τῇ ἐπιτολῇ τῶν ὀποίων ἀρχεται ἡ
 βροχερὰ περίοδος τοῦ ἔτους· ἐκληφθεῖσαι ὡς ἀγέλη μικρῶν χοίρων
 (ὑῶν, Ῥάδες) συνεδέθησαν ὡς καὶ αἱ Πλειάδες πρὸς τὸν θηρατὴν
 Ὀρίωνα, πρὸ τοῦ ὀποίου φεύγουσαι κρημνίζονται εἰς τὸν Ὠκεανόν.
Ὀρίων περιφημος ἐπὶ τῷ κάλλει θηρευτῆς. Ἡ Ἥως ἠράσθη αὐ-
 τοῦ, ἀλλ' ἡ Ἄρτεμις κατετόξευσε, μεθ' ἧς κατηστερίσθη· καὶ ἐν τῷ
 οὐρανῷ καταδιώκει τοὺς ἄλλους ἀστέρας, συνοδουόμενος ὑπὸ τοῦ
 κυνὸς αὐτοῦ Σειρίου· ἐπιτέλλει τῇ 10. Ἰουλίου.—**487 Ἄρκτος** ἡ
 μεγάλη, θυγάτηρ ποτὲ τοῦ Λυκάονος, βασιλέως ἐν Ἀρχαδίᾳ, ἡ Καλ-
 λιστώ, γεννήσασα ἐκ τοῦ Διὸς τὸν Ἀρκάδα· ἵνα διαφύγη τὴν κατα-
 διώξιν τῆς ζηλοτυπούσης Ἥρας, μετεμορφώθη εἰς ἄρκτον, φονευ-
 θεῖσαν ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος καὶ καταστερισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Διὸς· διὰ
 τὸ σχῆμα αὐτῆς ἐξεληφθη καὶ ὡς ἄμαξα, ἐλανομένη ὑπὸ τοῦ Βοώ-
 του (βουκόλου) ἢ Ἀρκτούρου (ἀρκοφύλακος)· παρ' αὐτὴν ἡ μικρὰ
 Ἄρκτος, εἰς ἣν ἀνήκει ὁ πολιτικὸς ἀστήρ.—**488 αὐθι στρέφεται**
 ὄθεν καὶ Ἐλίκη. **δοκεύει** διότι κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐπιτολῆς τοῦ
 Ὀρίωνος ἀρχίζει νάνυφώνηται ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς ἐν τῷ ὀρί-
 ζοντι καὶ οὕτω φαίνεται ὅτι ὑπεκφεύγει αὐτόν.—**492 δαΐδων** φαί-
 νεται ὅτι περὶ τὴν ἐσπέραν ἤγετο ἡ νύμφη ἐκ τῆς πατρικῆς οἰκίας
 εἰς τὴν τοῦ νυμφίου.—**496 πρόθυρα** ἡ αὐλῆος θύρα ἡ ἄγουσα
 ἀπὸ τῆς ὁδοῦ εἰς τὴν αὐλήν.—**498 ποιῆ** ὁ φονεὺς δὲν κατεδιώ-
 κето τότε ὑπὸ τῆς πολιτείας, ἀλλ' ὑπὸ τῶν πλησιεστάτων συγγενῶν
 ἢ φίλων τοῦ φονευθέντος· διὰ τοῦτο ἠναγκάζετο πρὸς σωτηρίαν ἢ
 νὰ φύγη εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ, ἐὰν ἔστεργον οἱ συγγενεῖς τοῦ φονευ-
 θέντος, νὰ πληρώσῃ εἰς αὐτοὺς ἀνάλογον χρηματικὴν ἀποζημίωσιν,
 τὴν **ποιήν**.—**500 δῆμῳ** ἵνα πείσῃ τὸν περιεστῶτα λαόν, τὸν πα-
 ρακολουθοῦντα μετὰ διαφέροντος τὴν δίκην· αἱ δίκαι λοιπὸν διεξή-
 γοντο τότε δημοσίᾳ.—**501 Ἰστῶρ** ὁ διαιτητῆς ἀντικατέστησε πιθα-
 νῶς ἐν τοῖς ὄμηρ. χρόνοις τὸν βασιλέα τῶν παλαιότερων χρόνων,
 ἔχοντα καὶ τὴν δικαστικὴν ἐξουσίαν· οἱ γέροντες εἶναι οἱ πάρεδροι
 αὐτοῦ, ὧν ἀκούει τὴν γνώμην πρὶν ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασιν.—**502**
 Ἡ συμμετοχὴ τῶν πολιτῶν φαίνεται ὅτι ἦτο ἐλευθέρη καὶ ἀπεριό-

ριστος, οἱ δὲ συνηγοροῦντες δὲν ὠρίζοντο, ὡς γίνεται σήμερον.—
504 ὁ *κύκλος* εἶναι χώρος στρογγύλος κεχωρισμένος ἐντὸς τῆς ἀγο-
 ρᾶς. Ἐπὶ τῆς ἡρωικῆς βασιλείας ἡ ἀγορὰ συνέρχεται πρὸ τῶν ἀνακτό-
 ρων τοῦ βασιλέως, ὡς ἐν Ἰλίῳ, ἐπὶ λιθίνων δὲ καθισμάτων, τοποθε-
 τημένων κύκλῳ περὶ τὰ πρόθυρα τοῦ ἀνακτόρου, καὶ τοιαῦτα εὐρέθησαν
 πρὸ τῶν ἀνακτόρων τῶν Μυκηναίων, ἐδίκαζε καθήμενος ὁ βασιλεὺς μετὰ
 τῶν γερόντων. Ἐκ τοῦ *κύκλου* περιζωσθέντος διὰ τοίχου κυκλικῷ
 καὶ στεγασθέντος προῆλθεν ἡ *θόλος*, ἐν ἣ ἐν Γόρτυνι τῆς Κρήτης
 ἐγίνοντο ὕστερον αἱ διαδικασίαι, ἔχουσα τοὺς νόμους κεχαραγμένους
 ἐπὶ τῶν τοίχων, καὶ ἄλλα ἀλλαχοῦ οἰκοδομήματα, ὁμοίως κατεσκευ-
 ασμένα. Οὕτω καὶ οἱ ναοὶ τῶν θεῶν, οἵτινες κατὰ τοὺς ἡρωικοὺς
 χρόνους ἦσαν ὑπαίθροι, ἔπειτα ἐκλείσθησαν διὰ τοίχων καὶ οἰκοδο-
 μήματος. *Ιερὸς* καὶ διότι ἡ διαδικασία ἦτο ὑπὸ τὴν προστασίαν
 τῶν θεῶν καὶ μάλιστα τοῦ Διός, ἐξ οὗ ἀπέρρεον πᾶσαι αἱ θέμι-
 στες. Οὕτω καὶ οἱ Ἀθηναῖοι συνήθιζον πᾶσαν ἐκκλησίαν τῶν πολι-
 τῶν νὰ καθαιρῶσι περιφέροντες δέλφακας ἐσφαγμένους περὶ τὸν
 συνηγμένον δῆμον, καθαγιαζομένου οὕτω καὶ τοῦ τόπου καὶ τῶν
 ἐκκλησιαζόντων, κελευομένων ὑπὸ τοῦ κήρυκος *γενέσθαι ἐντὸς τοῦ*
καθάρατος (τοῦ ὄμην. ἱεροῦ *κύκλου*).—**504** *σκῆπτρα* ἐνταῦθα τὸ
 σκῆπτρον εἶναι σύμβολον τοῦ δικαστικοῦ ἀξιώματος καὶ παραδίδε-
 ται ὑπὸ τῶν κηρῶν κατὰ σειράν εἰς ἐκεῖνον, ὅστις ἔμελλε νάπο-
 φανθῆ γνώμην, ὡς δεῖγμα ὅτι ὁ ὀμιλῶν ἀσκεῖ ἐπίσημον λειτούρ-
 γημα.—**507** *τάλαντα* μέσα καταλλακτικὰ μικρᾶς σχετικῶς ἀξίας,
 I 122. Ἐνταῦθα ἑκάτερος τῶν διαδίκων καταθέτει πρὸ τῆς ἀρχῆς
 τῆς διαδικασίας 1 *τάλαντον* οὐχὶ ὡς δικαστικὰ ἔξοδα ἢ ὡς *παρά-
 βολον ἢ προτιανεία*, ἀνήκουστα τότε, οὐδὲ προσωρισμένα νὰ δοθῶσιν
 εἰς ἓνα τῶν γερόντων δικαστῶν, ὅτε ὁ ἴστωρ θὰ ἔμενεν ἀνευ οἰασ-
 δήποτε ἀμοιβῆς, ἀλλὰ, εἰ μὲν ἐνίκᾳ ὁ κατήγορος, ἐλάμβανε καὶ τὸ
 τοῦ ἀντιδίκου (ὡς τὴν ζητηθείσαν ἀποζημιώσιν; ἢ ἀνεξαρτήτως τῆς
 ἀποζημιώσεως πρὸς τιμωρίαν διὰ τὴν προσφυγὴν εἰς τὸ δικαστή-
 ριον;), εἰ δὲ ἐνίκᾳ ὁ κατηγορηθεὶς, ἐλάμβανε καὶ τὸ τοῦ κατηγό-
 ρου διὰ τὸ προσγεγόμενον αὐτῷ ἀδίκημα.—**509** Ἡ παράστασις τῶν
 δύο πολιορκούντων στρατευμάτων ὤφειλετο εἰς ἔργα τέχνης, ὅπου
 οἱ ἀρχαιότατοι καλλιτέχναι πρὸς παράστασιν πολιορκίας πόλεως εἰκό-
 νισαν συμβολικῶς δύο τμήματα στρατοῦ προσβάλλοντα ἑκατέρωθεν
 αὐτήν, ἐν τῇ ἀδυναμίᾳ νὰ εἰκονίσωσιν ἐκ τοῦ πραγματικοῦ πολιορ-
 κίαν. Ὁ Θουκυδίδης III 6, 1 ἀναφέρει ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ὄντως
 ἐτείχισαν δύο στρατόπεδα ἑκατέρωθεν τῆς Μυτιλήνης πρὸς πολιορ-
 κίαν αὐτῆς.—**510** *δίχα ἀνδανε* οἱ πολιορκοῦντες πάντες συνελ-

θόντες εἰς ἀγορὰν ἀπεφάσισαν παμψηφεί νάξιώσωσι πρῶτον παρὰ τῶν πολιορκουμένων νά ἐκχωρήσωσιν εἰς αὐτοὺς τὸ ἥμισυ τῶν κινήτων τῆς πόλεως· ἐὰν δὲ οἱ πολῖται δὲν θὰ ὑπέκυπτον εἰς τὴν ἀξίωσιν ταύτην, εἶχε ληφθῆ ἢ συμπληρωτικὴ ἀπόφασις νά ἐκπορθήσῃ βία τὴν πόλιν· τὰς δύο ταύτας ἀποφάσεις ἀποδίδει τὸ **δίχα**, οὐχὶ διαφωνίαν· ὅθεν τὸ χωρίον μεταφραστέον· ἢ νά ἐκχωρήσῃ τὸ ἥμισυ τῶν κινήτων εἰς τοὺς πολιορκουήντας ἢ, ἐν ἐναντία περιπτώσει, ἐὰν δὲν ὑπέκυπτον εἰς τὴν ἀξίωσιν ταύτην, νά ἐκπορθήσῃ τὴν πόλιν.—**513 ὑπεθωρήσοντο** κυρίως ἢ **ὑπὸ** δηλοῖ κάτω ἐν τῇ πόλει ἐν ἀντιθ. πρὸς τοὺς ἐφρεσταότας ἐπὶ τῶν τειχῶν, 515. **λόχῳ** πρὸς πορισμὸν τῶν ἐπιτηδείων.—**517 χρυσείῳ** ἢ ἐξ ἐπιχρυσώσεως ἢ ἀμφότεροι ἐμπαιστοί, 574, 577, 598.—**518 μεγάλῳ** συνήθως οἱ θεοὶ παρίσταντο μείζονες τῶν ἀνθρώπων· ὁ Ἄρης ἐν Φ 407 καταρριφθεὶς ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς κατὰ γῆς καλύπτει 7 πλέθρα, ἐν E 860 κραυγάζει ὡς 9 ἢ 10 χιλ. ἀνθρώπων, ἢ κεφαλὴ τῆς Ἐριδος Δ 443, ἐν φ̄ οἱ πόδες πατοῦσι τὴν γῆν, ἀπτεται τοῦ οὐρανοῦ· πρβλ. καὶ τοὺς κολοσσικοὺς Ἀπόλλωνας ἐκ Δήλου καὶ Νάξου ἐν AAM ἐν τῇ Αἰθούσῃ τῶν Ἀρχαϊκῶν ἔργων, ἐν οἷς ἡ τέχνη διετήρησε τὸ ὑπερφυσικόν, ἀφ' ὅτου τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν εἰσῆχθησαν εἰς τὴν λατρείαν.—**520 ἐν ποταμῷ** δὲν θὰ εἶχε πολὺ ὕδωρ· διότι θὰ ἦτο θέρος, ὅτε ἐγίνοντο συνήθως οἱ πόλεμοι· ὅτι δὲν ὑπῆρχε πανταχοῦ τῆς κοίτης ὕδωρ μαρτυρεῖ καὶ τὸ ὅτι τὰ κτήνη ὄφειλον νά μεταβῶσιν εἰς ὄρισμένον μέρος πρὸς πότισμα. **πάντεσσι** ὅθεν καὶ οἱ πολιορκηταὶ ἐνταῦθα ἔπρεπε νά φέρωσι τὰ κτήνη πρὸς πότισμα.—**524 μῆλα καὶ βοῦς** τῶν πολιορκούντων, τὰ ὁποῖα θὰ εἶχον ἀρπάσει ἀπὸ τῶν πολιορκουμένων.—**526 σῦριγξ** μουσικὸν ὄργανον, κυρίως ποιμενικόν, οὗ εὐρετῆς ὁ Πάν· ἀπετελεῖτο ἐξ 7-8 καλάμων παραλλήλων, συγκολλημένων πρὸς ἀλλήλους διὰ κηροῦ, ὧν ὁ ἐκάστοτε ἐπόμενος ἦτο βραχύτερος· τὴν σῦριγγα φέρει καὶ ὁ Πάν ἐν AAM ἐν Αἰθούσῃ Προσειδῶνος ἀρ. 251-2.—**531 εἰράων** καὶ οἱ Ἕλληνες ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ στρατοπέδου εἶχον τὴν ἀγορὰν· ὁ πληθ. διὰ τὰ πολλὰ τμήματα τῆς ἀγορᾶς. Ἐνταῦθα ἴσως ἀπασχολεῖ αὐτοὺς τί πρέπει νά πράξῃσι μετὰ τὴν ἀρνητικὴν ἀπάντησιν τῶν πολιορκουμένων 513.—**535 Ἡ Ἐρις**, ὁ Κυδοιμὸς καὶ ἡ Κῆρ εἰς οὐδέτερον τῶν μαχομένων ἀνήκουσιν ἀποκλειστικῶς, ἀλλ' εἶναι ποιητικαὶ προσωποποιαὶ τῶν σφαιρασθημάτων καὶ παθῶν, ὅφ' ὧν ἀμφότεροι οἱ ἀντίπαλοι στρατοὶ κατέχονται.—**536 ἔχουσα ἄουτον** καὶ ὁ οὐπω τραυματισθεὶς, ἀλλ' εἰς θάνατον προωρισμένος, ἀνῆκει εἰς τὸ κράτος αὐτῆς.—**538 δαφροῖν** κατὰ τὴν αὐτὴν συμβολικὴν

καὶ οἱ δῆμιοι ἄλλοτε ἔφερον ἔρυθρὰν περιβολήν· καὶ οἱ Σπαρτιάται ἐν τῇ μάχῃ ἔφερον τὴν φοινικίδα, ἵνα μὴ βλέποντες ἐν περιπτώσει τραυματισμοῦ τὸ αἷμα τῆς πληγῆς ἀποθαρρύνωνται.—**542 τρίπολος** ἄγρός, τὸν ὁποῖον γυρίζομεν τρίς, ὅταν θέλωμεν διὰ τῆς λεγομένης ἀγραναπαύσεως νὰ τονώσωμεν τὴν γονιμότητα αὐτοῦ.—**548 μελαίνετο** ὡς πράγματι συμβαίνει ἐν τῇ φύσει, διότι ἡ ἄρτι ἀναστρεφομένη γῆ δεικνύει συνεπεία τῆς ὑγρασίας σκοτεινὸν χρῶμα· τὸ μέλαν χρῶμα ἐπὶ χρυσοῦ ἐδάφους, οἱ μέλανες βότρυες 562 καὶ ἡ κυανὴ κάπετος 564 μαρτυροῦσιν ὅτι καὶ οἱ Ἕλληνες ἐγίνωσκον τὴν τέχνην τοῦ ἀποχραίνειν τὰ μέταλλα δι' ἐγκαύσεως.—**556 βασιλεὺς** πιθανῶς οὐχὶ ἐν τῇ ἀρχαιτέρᾳ σημασίᾳ τῆς λέξεως, ἀλλ' ὁ εὐγενὴς γεωκτῆμων τῶν ὀμηρ. χρόνων, οὗς περιγράφει ὁ ποιητὴς ἐν τῇ ἄσπιδι, ἧς ἡ περιγραφὴ ἀγνοεῖ τὴν βασιλείαν, πρβλ. τὸν ἴστορα.—**564 κυανέην** δι' ἐγκαύσεως κυάνου, ὑαλώδους μάζης βαθέος κυανοῦ χρώματος, εὐρισκομένου ἐν ἀφθονίᾳ ἐν Κύπρῳ. **ἔρκος** σήμερον μάνδρα ἢ αἱμασιαὶ ἐκ θάμνων, βάτων κλπ· μετὰ τῆς τάφρου εἶναι συνηθέσταται καὶ σήμερον ἐν Ἑλλάδι· μία μόνη ἀτραπὸς εἶχεν ἀφεθῆ διὰ μέσου αὐτῶν, δι' ἧς οἱ σταφυλοφορεῖς ἔφερον τὰς τρυγηθείσας σταφυλὰς εἰς τὸν ἔξω τοῦ κτήματος εὐρισκόμενον ληνόν.—**567** Αἱ παρθένοι καὶ τὰ παλληκάρια ἐτρύγων ἐντὸς καλαθίων τὰς σταφυλὰς, ἕως θὰ ἐπανήρχοντο ἐκ τοῦ ληνοῦ οἱ σταφυλοφορεῖς, εἰς τὰς κενὰς βούττας τῶν ὁποίων ἐξεκένουν πάλιν ὅσας σταφυλὰς ἐν τῷ μεταξύ εἶχον τρυγήσει.—**570 λίνος** κ. **αἰλίνο**ς θρηνηῶδες ἕσμα (ἐκ τοῦ δίκην ἐπωδοῦ μετὰ πᾶσαν στροφὴν ἐπαναλαμβανομένου *Al Live!* (ἄχ *Live!*) πρὸς τιμὴν τοῦ Λίνου, ὄραίου νεανίου, θείου γένους, ὅστις κατὰ τὴν παράδοσιν αὐξηθεὶς μεταξύ τῶν προβάτων διεμελίσθη ὑπὸ λυσσόντων κυνῶν, προσωποποιία τῶν ὄραίων φυτῶν, τὰ ὁποῖα περὶ τὰ τέλη τοῦ θέρους καιόμενα ὑπὸ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων κλίνουσι πρὸς τὸ ἔδαφος τὴν μαρανθεῖσα ἃ αὐτῶν κεφαλὴν ἐν μέσῳ τῆς μεγάλης τραγωδίας τῆς φύσεως. Οἱ ἀρχαῖοι συνήθιζον νὰ συνοδεύωσι τὴν ἐργασίαν αὐτῶν (ὡς καὶ σήμερον) καὶ δι' ἕσματος, καθιστῶντες αὐτὴν οὕτω κουφοτέραν καὶ τερπνοτέραν οὕτω μνημονεύονται ὧδαί **ἱμαῖοι** τῶν ἀντλούντων ὕδωρ, **ἐπιμύλιοι** τῶν μυλωθρῶν, **λινέρσαι** τῶν θεριστῶν, **ἐπιλήνια**, λῖνοι κ. αἰλίνοι κατὰ τὸν τρυγητόν, **βαυκαλήματα** τῶν μητέρων, **ἐρετικαί**, **ποιμενικαί** κλπ., κ 221. Ὡς ὁ θερισμὸς παρεστάθη ὡς πανηγυρίς, ἐν ἣ ὁ βασιλεὺς παρασκευάζει μεγαλοπρεπῆ τράπεζαν, οὕτω καὶ ὁ τρυγητὸς ἐπιστέφεται δι' ἑορτασίου πανηγυρισμοῦ, ἐν ᾧ παῖς ἄδων καὶ φορμίζων βαδίζει ἐπὶ τὰ πρόσω ἐν μέσῳ τῶν

νεανιῶν καὶ νεανίδων ἑυθμίζων τὸ βῆμα αὐτῶν καὶ προκαλῶν χαρ-
μοσύνοις ὄρχηστικὰς κινήσεις καὶ συνοδεῖαν τοῦ ἄσματος· ἀνάλογοι
σκηναὶ τελοῦνται κατὰ τὸν τρυγητὸν καὶ σήμερον ἔτι ἐν τῇ πολυαμ-
πέλῳ Μαντινεΐᾳ, ὅπου αἱ τρυγήστροι αἰδοῦσι καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν,
πολλάκις ἐν χαρμοσύνοις στιγμαῖς ἐκτελοῦσι καθ' ἑαυτὰς εὐθύμοις
ὄρχηστικὰς κινήσεις καὶ τὴν ἐσπέραν κατακλείουσι τὴν ἐργασίαν διὰ
μολπῆς.—**571 λεπταλέη** ὡς παιδικῆ.—**573 ὀρθοκραιρᾶων** ἐν
ἀντιθ. πρὸς (τὰς αἶγας καὶ) τὰ πρόβατα, ὧν τὰ κέρατα δὲν εἶναι ὀρθά.
—**576** δύο τοπικοὶ διορισμοί, ὧν ὁ β'. ὀρῖζει ἀκριβέστερον τὸν
πρῶτον· ὁ δονακεὺς χρησιμεύει ὡς τόπος ἐνέδρας λεόντων.—**586**
Οἱ κύνες οἱ ὑλακτοῦντες μὲν, ἀλλὰ μὴ δάκνοντες, ἐκαλοῦντο **μαψυ-**
λάκαι.—**590-606** Ἡ εἰκὼν τοῦ χοροῦ μόνη διαταράσσει τὸν
πανταχοῦ τῆς ἀσπίδος διήκοντα νόμον τῆς ἀναλογίας καὶ **συμμε-**
τρίας, διότι οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει πρὸς τὰς προηγηθεῖσας δύο σκη-
νὰς τοῦ ποιμενικοῦ βίου· ἐπίσης τὸ **ποικίλλε** διαταράσσει τὴν συμ-
μετριάν πρὸς τὸ **ποίησε** 573, 587, ἐν ᾧ πάντοτε ὁ ποιητὴς διὰ τὰς
εἰκόνας τῆς αὐτῆς ζῶνης μεταχειρίζεται τὸ αὐτὸ ῥῆμα· διὰ ταῦτα
καὶ ἄλλους τινὰς λόγους τὸ χωρίον θεωρεῖται νόθον.—**591 τῷ**
ἵκελον ὁ ποιητὴς δὲν θέλει νὰ εἴπῃ ὅτι ὁ θεὸς ἀντέγραψεν ἔργον
θνητοῦ, ἀλλ' ὅτι, ὡς διεμορφώθη ὑπὸ τοῦ θεοῦ, ἀνεμίμησε τὸν
ὑπὸ τοῦ Δαιδάλου χάριν τῆς Ἀριάδνης παρασκευασθέντα χορὸν
πρὸς πανηγυρισμὸν τῆς ὑπὸ τοῦ Θησεύς τῇ ἀρωγῇ αὐτῆς ἀποκομι-
σθείσης νίκης κατὰ τοῦ Μινωταύρου· ὁ περίπλοκος χορὸς, ὃν ἐχό-
ρευσεν ὁ Θησεύς, ἢ Ἀριάδνη καὶ οἱ ἀπελευθερωθέντες ἀττικοὶ νέοι
καὶ νεάνιδες, ἀπεμιμείτο τοὺς ἐλιγμούς τοῦ λαβυρινθοῦ· τὸ περιτε-
χρον τοῦτο εἶδος τοῦ χοροῦ, τὸν κληθέντα καὶ γέρανον, ἔχοντα **πε-**
ριόδους τινὰς καὶ διεξόδους καὶ ἐν τινι ἑυθμῷ περιελίξεις καὶ ἀνε-
λίξεις, λέγεται ὅτι ὁ ἦρωσ εἶναι ὁ εἰσαγαγὼν εἰς Δῆλον. Ἐν τῷ
ἀνακτόρῳ τῆς Κνωσοῦ εἰς τῶν τοίχων αὐτοῦ εἶναι κεκαλυμμένος
διὰ μαιανδροειδῶν περιπλοκῶν· ἐπίσης γινώσκομεν ὅτι οἱ Κρήτες
ἦσαν ἐμπειρότατοι χορῶν καὶ κυβιστήσεων.—**593 ἀλφεισίβοιαι**
πρβλ. τὰ **ἔδνα** I 146.—**596 στίλβοντας ἐλαίῳ** τὰ νήματα τοῦ
ὑφάσματος, πρὶν ὑφανθῶσιν, ἐρραντίζοντο ἢ ἐνεβάπτοντο ἐντὸς
ἐλαίου, ἵνα καταστῶσι μαλακά, εὐλύγιστα καὶ στιλπνά.—**597 μα-**
χαίρας ἀνέκαθεν οἱ Ἕλληνες ἐσιδηροφόρουν (ὠπλοφόρουν) καὶ
κατὰ τὸν Θουκυδ. καὶ ἐπὶ τῶν χρόνων αὐτοῦ οἱ Ὀζόλαι Λοκροί, οἱ
Αἰτωλοὶ καὶ Ἀκαρνανεὶς ἐξηκολούθουν ὀπλοφοροῦντες· μέχρι πρὸ
ὀλίγων ἔτι ἐτῶν ἐν τοῖς χοροῖς τῶν πόλεων καὶ κωμῶν καὶ πανηγύ-
ρων τῆς Ἑλλάδος οἱ μεταβαίνοντες εἰς τὸν χορὸν νέοι ἔφερον πι-

στόλας ἀργυρᾶς ἢ ἐπιχρυσούς καὶ ἀναλόγους μαχαίρας ἐν τῷ σελαχίῳ, ἐνίοτε δὲ καὶ πολυτίμους ἱστορικάς σπάθας ἐξηρητημένας ἀπὸ τοῦ ὤμου.—**599-602** Ἄλλοτε μὲν ἐχόρευον γοργῶ τῷ ῥυθμῷ εἰς κύκλον, ὃν ὁ Λουκιανὸς καλεῖ ὄρμον, ἄλλοτε δὲ διηρημένοι εἰς τάξεις ἀντιμετώπους ἐσχημάτιζον ποικίλα σχήματα, ὡς ἐν τῷ σημερινῷ ἀνιχόρω (quadrille).—**605** *κυβιστητῆρε* ἐξόχως ἐξησκημένοι ἐκτελοῦντες γυμνάσματα δυσκολώτατα, ἐν ΑΑΜ ἐν τῇ Μυκ. Αἰθ. ἄνω τῆς Προθ. 92 1595.—**614** *κάμε* ἐργαζόμενος καθ' ὅλην τὴν νύκτα ἀφ' ἐσπέρας.—Ἐν τῇ περιγραφῇ τῆς ἀσπίδος ποῦ ἐγκεῖται ἡ τέχνη τοῦ Ὀμ.; πῶς ἐμφανίζει ἡμῖν τὴν ἀσπίδα ὡς πρὸς τὴν γένεσιν αὐτῆς; πόσα πράγματα τέρπουσιν ἡμᾶς; ποῖον τὸ κύριον θέμα ἀπασῶν τῶν εἰκόνων τῆς ἀσπίδος; τί ἐπιτυγχάνει ὁ Ὀμ. διὰ τῆς μακρᾶς περιγραφῆς τῆς ἀσπίδος; διὰ τί δὲν περιγράφονται ἐκτενῶς καὶ τὰ λοιπὰ ὄπλα;

Τ

1-6 *θεοῦ πάρα* ἐκ τοῦ δῶρα, *εὔρε* κλαίοντα *λιγέως* μὲ διαπεραστικούς θρήνους, *περικείμενον* ἐνηγκαλισμένον, τροπ. τοῦ κλαίοντα, *μύρομαι* Ρ 438.—**6-11** *ἐν ἄρα φῦ* . . Σ 384, *τοῦτον* ἐν πνεύματι ἐλαφρῶς ἀδιαφορίας: αὐτόν, ἓνα νεκρόν, *ἐπειδὴ πρώτα* ἀφ' οὗ ἄπαξ, *ἰότης* Σ 396: ὑπέκλυψε κατὰ τὰς θείας βουλὰς, *τύνη* σύ, *Ἡ. πάρα* ἐκ τοῦ τεύχεα, *ὄμοιοι* τοπ. ἐπὶ τῶν ὤμων, περὶ τοὺς.—**12-5** *δαίδαλον* Σ 400 καλλιτέχνημα, *ἀνέβραχεν* ἀόρ. ἄνευ ἔνεστ. λ. π. ἐκρότησαν ἰσχυρῶς, *ἀντην εἰ*. νὰ ἀτενίσῃ αὐτὰ κατ' εὐθείαν, *ἔτρεσαν* ὀπισθοχώρησαν.—**15-8** *ὡς ὧς* ὅπως-οὕτω, μόλις-εὐθύς, *χόλος* ἄγριον φιλοπόλεμον πάθος, *ἐν δὲ ἐντὸς δὲ τῶν κόγχων*, *ὑπὸ βλεφάρων* κάτω ἀπὸ τὰ, *φασίνω* φαίνω, *ἐξεφάενθεν* ἐξήστραψαν, *σέλας* λάμψις ἀστραπῆς, πυρός.—**19-22** *τετάρπετο* ἐχόρητασε, *λευσσω* (λευκός) βλέπω, *πόρην* ἀγρ. ἔνεστ., ποικ. *πέπρωται*, ἔδωκε (τοιαῦτα, οὕτως ἐξαίσια), *οἶα*, *ἐπιεικὲς* φυσικὸν εἶναι, *μηδὲ* . . ἢ ἀντίθ. πρὸς τοὺς θεούς, τὸ ἀπροφ. χαλαρῶς ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ *ἐπιεικὲς*, ἐν ᾧ ἀνεμένομεν ᾧ. ἀποτελοῦν ἀντίθ. πρὸς τὸ θεὸς *πόρην*: οὐδὲ βροτὸς ἀνὴρ ἐτέλεσε: ὡς ἔχει ἡ σύνταξις: ἀδύνατον δὲ νὰ φαντασθῇ τις ὅτι θνητὸς. . .—**23-7** *νῦν δὲ* ἀλλὰ τώρα, ὅτε πλέον ἔχω ὕπλα, *τόφρα* εἰς τὸ θωροῦξομαι, ἀλλὰ κυρίως: ἐν τούτῳ τῷ μεταξύ, ὅτε θὰ μάχομαι, *καδδῦσαι* διεισδύσασαι, *κατὰ ὦ*. διὰ μέσου τῶν πληγῶν, *χαλκότυπος* ὁ ἀνοιχθεὶς ἐκ κτυπημάτων χαλκῶν ὄπλων, *γέινομαι* γεννῶμαι, *ἐγεινάμην* ἐγέννησα, *εὐλαί* (Φελ-, Φελ-ὡ,

νοί-νο) σκώληκες, **ἀεικίζω** (*ἀεικής*) ἀσημίζω, μαγαρίζω· ὡς ἀντικ. τοῦ *ἀεικίσσω*σιν εἶχε προταχθῆ τὸ *υἷόν*, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐνεβλήθη ἡ πρότασις *καδδῦσαι ἐγγεῖνονται*, παρέστη ἀνάγκη νὰ ἐπαναληφθῆ τὸ ἀντικμ. διὰ τοῦ νεκρῶν· **ἐκ πέφαται** τοῦ *πεφνεῖν*, **αἰῶν** ἡ ζωὴ· διότι ἡ ζωὴ διὰ τοῦ φόνου ἔχει ἀποπτῆ, **σαπήη** ὁ νεκρός.—**28-33 ἀλακεῖν ἰφ** νὰ ἀποσοβῆσω ἀπ' αὐτοῦ, **ἄγρια φύλα** τὰ διάφορα εἶδη τῶν βλαπτικῶν ἐντόμων, **ἀρηίφατος** (*πεφνεῖν*) ὁ πεσὼν ἐν τῇ μάχῃ, **εὔπερ** καὶ **ἄν**, **κέεται** κέηται, **τελεσφόρος** ὁ φέρων ἑαυτὸν εἰς τέλος, ὀλόκληρος· ἐπὶ ἐν ὅλον ἔτος, **ἔμπεδος** ἀλύμαντος, **ἀρείων** Ὁ 736 δροσερώτερος.—**34-6 ἀπέειπον**, ἀπόφημι, ἀπρηνήθη, παρήτησα, **δύσοο ἀλκην** περιβλήθητι τὴν πολεμικὴν σου δύναμιν.—**37-9 πολυθαρσῆς** εὐθαρσῆς, **δίνες** οἱ ῥόθωνες.

1-39. Μετὰ τῆς ἀρχῆς τῆς θαψωδίας Τ ἄρχεται ἡ 4. ἡμέρα τῆς μάχης, ἡ 27. καθ' ὅλου τῆς Ἰλιάδος.—**4 περικείμενον** ἐν τῇ σκηπῇ αὐτοῦ.—**11 ὁμοιοι** περὶ θώρακος, ἀσπίδος καὶ ξίφους.—**14** Ὁ τρομος ὑπῆρξε συνέπεια τοῦ κρότου τῶν θεῶν ὄπλων, ἀλλ' ἐφεξῆς ὁ ποιητῆς ἐξαίρει τὴν ἐκθαμβωτικὴν λάμψιν αὐτῶν.—**18 ἐν χερσὶν ἔχων** ἵνα περιεργασθῆ αὐτά.—**34 ἥρωας Ἀχαιοὺς** πάντας τοὺς Ἕλληνας.—**38 ἀμβροσίη** (μέλι) ἡ τροφή τῶν θεῶν, **νέκταρ** (ὕδρὸ-μελι) τὸ ποτὸν αὐτῶν· ὡς συντηροῦντα τὴν ἀθανασίαν τῶν θεῶν εἶχον καὶ ἀντισηπτικὴν δύναμιν, οἷαν καὶ τὸ μέλι, ὅπερ ἐχρησιμοποιεῖτο πρὸς ταρίχευσιν τῶν νεκρῶν. Τὰ ἐνταῦθα λεγόμενα εἶναι ἀπήχησις προομηρείων συνηθειῶν, καθ' ὅς οἱ νεκροὶ δὲν ἐκαίοντο ὡς ἐφ' Ὀμήρου, ἀλλ' ἐταριχεύοντο (ἐν τινι τῶν τάφων τῶν ἐντὸς τῆς ἀκροπόλεως τῶν Μυκηνῶν εὐρέθη τεμάχιον σαρκὸς νεκροῦ)· ἐντεῦθεν αἱ λ. *ταρχύειν*, ὕστερον *ταριχεύειν*, *τάριχος* πτώμα τεταριχευμένον, μούμια. Κατὰ τὴν αἰγυπτ. μέθοδον ἀφηρεῖτο προηγουμένως ἀπὸ τοῦ νεκροῦ διὰ τῶν ῥωθῶνων ὁ ἐγκέφαλος διὰ σχολιοῦ σιδήρου, εἶτα ἐνεχύροντο διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ βαλσαμωτικαὶ οὐσίαι, εἶτα ἠνοιγετο ἡ κοιλία, ἀφηροῦντο τὰ σπλάγχνα καὶ πληρουμένη ἀρωματωδῶν οὐσιῶν, πλὴν λιβανωτοῦ, συνερράπττετο, εἶτα ἐταριχεύετο ὁ νεκρός ἐν νίτρω ἐπὶ 70 ἡμέρας, μεθ' οὗ πλυνόμενος περιετυλίσσετο διὰ σινδόνης· καθ' ὅλου περὶ τῶν αἰγυπτ. μεθόδων τῆς ταριχεύσεως πρβλ. Ἡροδ. II 86-90. Βαλσαμωτικαὶ οὐσίαι ἦσαν καὶ τὸ ἄλας καὶ τὸ μέλι. Σήμερον ἡ ταρίχευσις τῶν νεκρῶν εἶναι διττῆ, ἡ **μικρά**, ἀποσκοποῦσα τὴν διατήρησιν τοῦ νεκροῦ ἐπὶ βραχύν τινα χρόνον, καθ' ἣν ἐγγύνονται ἀντισηπτικαὶ οὐσίαι ἐντὸς τῶν σπλάγχνων, καὶ ἡ **μεγάλη**, ἀποσκοποῦσα τὴν συντήρησιν τοῦ νεκροῦ ἐπὶ μακρὸν χρόνον· κατὰ ταύτην ἀνοιγομένης μιᾶς τῶν καρωτιδῶν ἐγγύ-

νονται εἰς τὸ αἰμοφόρον σύστημα ἀντισηπτικαὶ οὐσίαι καὶ ἄλλαι δυνάμεναι νὰ διατηρήσωσι τοὺς ἰστούς τοῦ σώματος ἐν φυσικότητι καὶ δροσερότητι, ἀφαιροῦνται τὰ σπλάγχνα καὶ καθαρίζεται ἐπιμελῶς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς κοιλίας καὶ τοῦ θώρακος. Ὅτι ἡ Θ. μετὰ τοῦτο ἐπιστρέφει πρὸς τὸν πατέρα δὲν μνημονεύει ὁ ποιητής. — *Πῶς ἐπενήργησαν ἐπὶ τὴν διάθεσιν τοῦ Ἀχ. τὰ ὄπλα ; τί περιεργον παρατηροῦμεν κατὰ τὸν ἀποχωρισμὸν ὄμηρ. ἡρώων;*

40-6 *Θις* ἄ. σωρὸς (ἄμμου), ἀκτὴ, *ῶρσεν* ἐκ τοῦ ὕπνου, ἀφύπνισεν, ἢ : ἔθεσεν εἰς κίνησιν, *καὶ οἱ περ* καὶ ἐκεῖνοι ἀκόμη, οἱ ὅποιοι, *ἀγών ν.* Ο 428, *κυβερνήτης* ὁ ἠυθμίζων τὰς κινήσεις τοῦ πλοίου, *ἔχον* ἐχειρίζοντο, ἢ πρὸτ. διασαφ. τὸ *κυβερνῆται, οἴηιον* ἢ λαβὴ τοῦ πηδαλίου, οἶαξ, πηδάλιον, *ταμίαι* οἰκονόμοι, τροφοδόται, οἱ τῆς ἐπιμελητείας, *καὶ μὴν οἱ* καὶ αὐτοὶ ἐν τούτοις, *ἐξεφάνη* διότι πρότερον κατέκειτο ἐν ταῖς ναυσίν.—**47-50** *μενεπτόλεμος* καρτερικός, ἀκλόνητος ἐν τῇ μάχῃ, *βάτην* ἐξεκίνησαν, *σκάζω* χωλαίνω, *μετὰ πρώτῃ ἄ.* μεταξὺ τῶν καθισμάτων τῆς ἀ. σειρᾶς τῆς ἀγορᾶς.—**51-3** *δεύτατος* ἔσχατος, *καὶ τόν.*—**54-8** *ἀολλίξω* (ἀολλήξ) συναθροίζω, *ἦ ἄρ* ἀλήθεια λοιπόν, καθὼς βλέπομεν δυστυχῶς μόλις τώρα, *ἄρειον* ὠφελιμώτερον, κέρδος, τὸ ἐπροκόψαμεν, *ὄτε* . . ἔπεξ. τοῦ τότε, *νῶϊ περ* ἀκριβῶς ἡμεῖς οἱ δύο, *ἀχγυμένω κῆρ* ἐκ πικροῦ πόνου τῆς καρδίας, *μενεαίνω* ἐξαγριοῦμαι, *θ. ἔριδι* ἐκ φιλοτιμίας διαβιβρωσκούσης τὴν καρδίαν, *εἴνεκα κούρης* χάριν μιᾶς κόρης!—**59-64** *ἰδς* Π 773, *ἐλόμην* ἐξέλεξα αὐτὴν ἐκ τῆς λείας, *τῶ* Ο 741, *ὀδᾶξ* διὰ τῶν ὀδόντων : δὲν θὰ ἤθελον φάγει τὴν γῆν ἀσπαίροντες, *ἄσπετον* ἀπέραντον, *ἀπομηνίω* ἐπιμόνωσ μνησικακῶ.—**65-6** *τὰ μὲν π.* Π 60, Σ 112, *δαμάσαντες* . . πνίξαντες τὸ πάθος, *ἀνάγκη* κατ' ἀνάγκην, διὰ τῆς βίας.—**67-73** *οὐδὲ* διότι δὲν, *μενεαίνω* τρέφω πάθος, εἶμαι ὀργισμένος, *ἀσκελής* (ἀ(ἐπιτ.)-σκελ-, σκληρός) λίαν σκληρός, ἐπίμονος, ἀδυσώπητος, *θᾶσσον* ὡς τάχιστα, *ἔτι καὶ* καὶ ἄλλην μίαν φορὰν ἀκόμη, ὡς πρὸ τῆς μήνιος, *λαύω* Σ 259, *τινὰ* πάντα τινὰ, πολλούς, *κάμπτω γόνυ* κάθημαι ὀκλαδόν, ἵνα ἀναπαυθῶ, : θὰ εἶναι εὐχαρισθημένος, ἐὰν κατορθώσῃ νὰ στρωθῇ κατὰ γῆς, *ὄπ' ἔγγχεος* ἐλαυνόμενος ὑπὸ, πρὸ τοῦ δόρατος, *ἡμετέροιο* τοῦ ἰδικοῦ μου καὶ τοῦ πατρός.

40-73. *41* *λάχων* περιέργον ὅτι δὲν καλεῖ τὴν ἀγορὰν διὰ κηρύκων, ἀλλὰ δι' ἰσχυρᾶς φωνῆς· σὺγκαλεῖ δὲ τὴν προίαν πρὶν ὁἷ ἄνδρες λάβωσι τὸ πρόγευμα (ὄμηρ. ἄριστον).—**47** *σκάζοντε* ὁ Διομ. εἶχε τρωθῆ εἰς τὸν πόδα, ὁ Ὅδ. εἰς τὴν πλευρὰν· ἀλλ' ὁ ποιητὴς κατὰ σύλληψιν τὸ πάθος τοῦ ἐνὸς λέγει περὶ ἀμφοτέρων.—**49** *ἔχον*

ἔλκεα διότι εἶχον τρωθῆ τῆ προτεραία.—**50 πρώτη** ὅπου ἡ τιμητικὴ θέσις διὰ τοῦς ἡγεμόνας, Α 54, 57.—**53 οὔτα** εἰς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα ἐπίσης τῆ προτεραία.—**59 ἐν νήεσσι** ὅτε αὕτη ἐπὶ νεῶς ἐκομίσθη εἰς τὸ στρατόπεδον κατὰ τὰς δοξασίας τῶν ὄμηρ. ἀνθρώπων ἐκ τῶν ἀποθνησκόντων αἰφνιδίως οἱ μὲν ἄνδρες ἔτοξεύοντο ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος, αἱ δὲ γυναῖκες ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος.—**60 Δυρνησῶς** Π 57.—**64 δηρὸν** διὰ τῶν ἐπικῶν ἄσμάτων, ὧν ἐν καὶ ἡ Ἰλιάς, ἀπομνημονευόντων τὴν μῆνιν καὶ τὰς ἐκ ταύτης συμφορὰς τῶν Ἀχαιῶν.—**71 ἰανέμεν** ὡς ἔπραξαν κατὰ τὰς δύο τελευταίας νύκτας.—**Διὰ τί ὁ Ἀγ. προσέρχεται τελευταῖος; διὰ τί ὁ Ἀχ. ὁμιλεῖ οὕτω περὶ τῆς Βρισηίδος, ἣν ἀλλαχοῦ ἐπόθει νὰ λάβῃ σύζυγον; τί μαρτυρεῖ ἡ τρίτη ἐπανάληψις τῶν ἐν 65;**

74-7 αὐτόθεν ἐξ ἔδρης ἀπ' αὐτῆς τῆς θέσεως, ὅπου ἐκάθητο, καὶ χωρὶς νὰ λάβῃ τὸν λόγον ἀπὸ τοῦ κέντρου τῆς ἀγορᾶς.—**78-84** ἔστιαὺς ὁ ὄητωρ, οἱ ἀκροαταὶ ἐκάθητο, **ὑββάλλω** ὑποβάλλω, διακόπτω, **χαλεπὸν** φορτικόν, ὀχληρόν, **ἐπισταμένω**· καὶ ἂν ὁ ὄητωρ εἶναι πολὺ ἔμπειρος, **ὄμαδος** θόρυβος πολλῶν, ὀχλοβοή: ἐὰν δὲ πολλοὶ θορυβῶσι, **βλάβεται** συγχύζεται, ταράσσεται ὁ ὄητωρ καὶ ἂν εἶναι πολὺ εὐγλωττος, ἥ: σκεπάζεται ἡ φωνὴ του καὶ ἂν εἶναι πολὺ δξύφωνος, **ἐνδείξομαι** (τὴν γνώμην) θὰ ἐξηγηθῶ, θὰ δώσω ἐξηγήσεις, **σύνθεσθε** μαζεύσατε καλῶς τοὺς λόγους μου εἰς τὸν νοῦν σας, ἐννοήσατε, προσέξατε, **ἐν γνῶτε** ἀντιλήφθητε ἀκριβῶς.—**85-9** **δὴ** ἤδη, **τοῦτον μῦθον** τοῦτο τὸ ἐπεισόδιον, τὸ ὁποῖον ἐμνημόνευσεν ἐν τῷ λόγῳ του ὁ Ἀχ., **νεικέω** μέφομαι, **ἥεροφοῖτις** (ἀήρ-ὀμίχλη, σκότος) ἡ θαμῶν τοῦ ἄδου, **ἄτη** σύγχυσις φρενῶν, **αὐτὸς** αὐθαιρέτως.—**90-4** **τί κεν ῥ.** τί ἠδυνάμην νὰ πράξω; **διὰ τελευτᾶ** ἐκτελεῖ πᾶν ὅ,τι θέλει, ῥυθμίζει τὸ τέλος πάντων, **πρέσβα** θ. τοῦ πρέσβυς σεπτή, ἐντιμός, ὑποκ. Ἀτη, **πρέσβα Δ. θ.** κτηρ., **ἄαομαι** βλάπτω, προκαλῶ σύγχυσιν φρενῶν, **ὀλομένη** ἡ χαμένη! ἡ καταπραμένη!, **ἀπαλὸς** τρυφερός, **πίλναμαι** ἐγγίζω, πατῶ, **βαίνει** βαδίζει ἐπάνω εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν ἀνθρώπων, **βλάπτουσα** διαταράττουσα τὰς φρένας, **πεδάω** (πέδη) δεσμεύω, **ἔτερὸν γε** τὸν ἕνα τοῦλάχιστον ἐκ δύο ἐριζόντων τυλίγει ἀσφαλῶς εἰς τὸ ἀμάρτημα, εἰς τὰ δίκτυά της.—**137-41** **ἄασάμην** ὑπέστην διατάραξιν φρενῶν, ἥμαρτον ὁ ἄθλιος, **ἀρέσκω** διορθώνω, συμβιβάζω, **ἄποινα** ἐξιλαστήρια δῶρα, **ὄρσευ** ὄρσεο, **ὄδε** κτηρ. διὰ δὲ τὰ δῶρα ἰδοῦ ἐγώ εἰμαι ἔτοιμος ἐδῶ νά, **χθιζὸς** χθεσινός, **χθὲς** (κατὰ τὴν προπαρελθούσαν νύκτα).—**142-4** **ἐπίμεινον** περίμεινον, **ἐπειγόμενός περ**

παρ' ὄλην σου τὴν σπουδὴν πρὸς μάχην, *μενοεικῆς* (εἰκῶς μὲνει ἀνάλογος πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν) ἀφθονος.

74-144. 77 *ἀνασιὰς* ὁ Ἄγ. ἠγέρθη, *εἰσαίσιος* 79, ἀλλὰ δὲν μετέβη εἰς τὸ μέσον τῆς ἀγορᾶς, ὅπου ἦτο ἡ συνήθης θέσις τοῦ ἀγορευόντος.—87 *Μοῖρα* αἱ βουλαι τοῦ Διός, *Ἐρινὸς* τὸ ὄργανον τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.—91 *Ἄτη* προσωποποιία τῆς διαταράξεως τῶν φρενῶν, ἦν ἐπακολουθεῖ τὸ ἀμάρτημα καὶ ἡ τιμωρία αὐτοῦ.—92 *ἀπαλοὶ πόδες* διότι οἱ ἄνθρωποι δὲν αἰσθάνονται αὐτήν, ὅταν βαδίξῃ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν, ὅταν διαπράττωσι τὸ ἀμάρτημα.—139 *ὄρνυθι λαοὺς* ἴσως διὰ τῶν λ. τούτων ὁ Ἄγ. ὡς τετρωμένος μεταβιβάζει εἰς τὸν Ἄχιλ. τὴν ἀνωτάτην διοίκησιν ἐν τῇ ἐπικειμένη μάχῃ.—140 *Ὀδυσσεὺς* ἐπρέσβευσε μὲν καὶ ὁ Αἴας (καὶ ὁ Φοῖνιξ), ἀλλ' ἡ ὑπόσχεσις ἐγένετο διὰ τοῦ Ὀδ.—141 *χθιζὸς* ταῦτα ἐγένοντο κατὰ τὴν προπαρελθούσαν νύκτα, *προχθές* ἀλλ' οἱ τότε ὑπελόγιζον τὴν ἀρχὴν τῆς ἡμέρας ἀπὸ τῆς νυκτός, ὡς καὶ οἱ Ἰουδαῖοι, (πρβλ. τὴν φράσιν *νύκτας τε καὶ ἡμέρας*) ὥστε ἡ χθὲς περιελάμβανε τὴν χθεςινὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα τὴν προηγηθεῖσαν ταύτης (τὴν προχθесινὴν), καθ' ἣν ἐστάλη ἡ πρεσβεία πρὸς τὸν Ἄχ.—*Διὰ τί τὸ μακρὸν προοίμιον τοῦ Ἄγ. ; τί ἀνεμένομεν νὰ εἶπῃ καὶ τί λέγει δικαιολογούμενος ; τί πράγμα τονίζει πολὺ ;*

145-8 ὡς ἐπιεικὲς καθὼς πρέπει, *ἐχέμεν* νὰ κρατήσης, *πάρα* πάρεστιν, εἶναι εἰς τὴν ἰδικὴν σου ἐξουσίαν, *μνησώμεθα* ἄς κωτάξωμεν, *κλοτοπεύω* ἄγν. ἐτυμ. φλυαρῶ (:), *ἐνθάδ' ἐόντας* καθήμενοι ἐδῶ ἀδρανεῖς, *διατρίβω* χρονοτριβῶ, *ἔργον* ἡ ἐκδίκησις τοῦ Π., *ὡς κέ τις* τελ. εἰς τὸ *μνησώμεθα* χ., ὧδε *μεμνημένος* αὐτὸ ἐδῶ (τὴν ἐκδίκησιν τοῦ Π.) ἔχων κατὰ νοῦν.—154-61 *μὴ δὴ σὺ τως* ὄχι δὰ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, *ἀγαθὸς περ* εὖν παρ' ὄλας σου τὰς ἄλλας ἀρετάς, *εὔτε πρῶτον* εὐθὺς μόλις ἅπαξ, *ὀμιλέω* συγκρούομαι, *ἄνωχθι* προσκτ. προκμ. τοῦ *ἄνωγα*, *πατέομαι* (pasco) τρώγω, γεύομαι, *τὸ γάρ*..διότι τοῦτο τονώνει τὰς δυνάμεις.—162-6 *ἄκημος* ἄγευστος, *ἄντα* ἐκ τοῦ συστάδην, *εἶ περ* καὶ ἄν, *μενοινάω* ζωηρῶς ἐπιθυμῶ, *θυμῶ* ἐνδομύχως, *λάθρη* ἀνεπαίσθητως, *κιχάνει* τὸν καταλαμβάνει, *βλάβεται* παραπαίονσι, κλονίζονται, τρέμουσι.—167-70 *γνῖα* τοῦ κατὰ τι, *ἐρωέω* P 422 : πρὸ τοῦ πέρατος τῆς μάχης.—171-4 *ὄπλομαι* παρασκευάζω, *δεῖπνον* ἄριστον, γεῦμα, *οἰσέτω* O 718, *λαίνομαι* εὐφραίνομαι.—175-8 *τῆς* Βρισηίδος, ἐκ τοῦ *ἐνῆς*, *ἴλαος* εὐδιάλλακτος, *ἀρέσκομαι* ἐξιλέωνω, ἱκανοποιῶ, *πίων* πλούσιος, δαφιλῆς, *ἐπιδευῆς* ἐνδεής, *ἐπιδευὲς* ἔλλειψις, *δίκη* δικαιοσύνη : ἵνα τύχῃς ὄλων σου τῶν δικαιωμάτων, πάσης δι-

καίας Ικανοποιήσεως, ἀξιώσεως. — 181-3 *καὶ ἐπ' ἄλλω* καὶ ἐνώπιον ἄλλου, οὐχὶ μόνον τοῦ Ἀχ., κατὰ τὴν κρίσιν καὶ τῶν ἄλλων (ἢ: καὶ πρὸς ἄλλον), *νεμεσσητὸν* ἀξιοκατάκριτον: διότι δὲν εἶναι προσβλητικὸν βασιλεὺς νὰ ἱκανοποιήσῃ ἄνδρα τινά, ἐν ἣ περιπτώσει αὐτὸς πρῶτος ἄρξῃ χειρῶν ἀδίκων, προσβάλλῃ πρῶτος. — 184-8 *ἀκούσας* σεῦ, *δικνέομαι* διεξέρομαι, *ἐν μοίρῃ* ὅπως ἔπρεπε, *ἐθέλω* εἶμαι πρόθυμος, *κέλεται δέ με θ.* καθὼς ὑπαγορεύει ἡ ψυχὴ μου, *πρὸς δαίμονος* ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, τὸν ὅποιον θὰ καλέσω μάρτυρα. — 188-91 *τῆος* (τέως) ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ; *ὄρκια* (ἱερῆια) *πιστὰ τάμωμεν* διεκπεραιώσωμεν διὰ θυσίας ἐνόρκου τὴν συνομολόγησιν ἀρρήκτου διαλλαγῆς. — 192-5 *κρίνομαι* ἐκλέγω, *κούρητες* κούροι, *ὑφίσταμαι* ὑπισχοῦμαι. — 196-7 *ταμέμεν* ἵνα θυσιάσωμεν.

143-97. 161 *οἶνοιο* γνωστὴ ἡ συνήθεια νὰ παρέχονται καὶ σήμερον εἰς τοὺς στρατιώτας ἄφθονα τὰ ἐπιτήδεια καὶ δι' οἶνο-πνευματώδη ποτά, ὅταν πρόκειται νάνατεθῇ αὐτοῖς ἐπίθεσις. Καὶ οἱ Σπαρτιάται πίνοντες ἄκρατον ὀπλίζοντο πρὸς μάχην. — 171 *σκέδασον* διότι ὁ Ἀχ. συνεκάλεσε τὴν ἀγοράν. — 196 *Ταλθύβιος* κήρυξ τοῦ Ἀχ. Α 321. — 197 Ὁ *Ζεὺς* ἦτο ὁ ἐπόπτης τῶν ὄρκων, Ὁρκιος, ὁ Ἥλιος ὡς πανόπτης καλεῖται καὶ αὐτὸς μάρτυς· ἐν Ἀθήναις τὰ *τόμια* (θύματα, ἐφ' ὧν ἐγίνοντο οἱ ὄρκοι,) ἦσαν κάρου, κριοῦ καὶ ταύρου. — Πῶς προσβλέπει τὴν πρότασιν τοῦ Ἀχ. ὁ Ἀχ.; πῶς ἐπιτυγχάνεται ἡ διαλλαγή; διὰ τί κυρίως ὁ Ὀδ. ζητεῖ νάναβάλλῃ ὀλίγον τὴν ἐναρξιν τοῦ ἀγῶνος; τίνα σημεῖα τοῦ λόγου αὐτοῦ ἀποτελοῦσι περιφανῆ ἱκανοποίησιν τοῦ Ἀχ.;

242 8 *ἄμα μῦθος* ἔεν συγχρόνως εἶχε δοθῆ ἡ ἐντολὴ (ὑπὸ τοῦ Ὀδ.) καὶ τὸ ἔργον., ἄμ' ἔπος ἄμ' ἔργον, *αἰθῶν* ἀποστίλβων, *ἴσημι* ζυγίζω, πάντα ἐν συνόλῳ. — 249-56 *ἐναλίγκιος* ὁμοιος, *ἀείρομαι* αἰωροῦμαι, κρέμαμαι, *ἀπὸ ἀρξάμενος* ἀποκόψας ὡς ἀπαρχὴν, ἦατο ἔμενον ἀκίνητοι, *ἐπ' αὐτόφιν* ἐφ' ἑαυτῶν, εἰς τὰς θέσεις τῶν, *σιγῇ κατὰ μοῖραν* καθὼς ἔπρεπε. — 257 63 *εὐξάμενος* ἀρχίσας νὰ εὐχεται, *ἰδὼν ἀναβλέψας*, *ἴστω* (οἶδα) ὡς εἶναι μάρτυς, *τίνυμαι* τιμωρῶ, ἐκδικουμαι, μὴ μὲν ἀληθῶς δὲν ἐπέβαλον, *χράομαι* ἔχω χρεῖαν, *κέρημένος* χρειάζομενος αὐτήν, *οὔτ' εὐνῆς πρ.* οὔτ' ἐξ ἀφορμῆς νὰ κοιμηθῶ μετ' αὐτῆς οὔτε ἐξ ἄλλης τινὸς ἀφορμῆς (τεῦ τοῦ, τινός), *ἀπροτίμαστος* (α(στ)-προτιμαίομαι ἐγγίζω, ψαύω) ἄδικτος. — 264-5 εἰς πάντα *ὅτις*, *σφῆ* σφῆς, *ἀλιταίνω*, ἀλιτόμην, ἄμαρτάνω. — 266-8 *στόμαχος* λαιμός, *λαῖτμα* οὐ. βυθός, *μέγα λ.* *θαλάσσης* εἰς τὸν ἀχανῆ βυθὸν τῆς θαλάσσης, *βόσις* (βόσκω) τροφή. — 268-75 *ὀρίνω* ἐρεθίζω, *διαμπερὲς* πέρα πέρα, μέχρι τῶν μυ-

χαιτῶτων, *ἀμήχανος* ἀκαμptos, ἰσχυρογνομόνως, *ξυνάγω* Ἄ. συγκροτῶ μάχην.—**276-81** *αἰψηρὸς* ταχύς, κτγο. ταχέως, ἐν σπουδῇ, *ἀμφιπένομαι* ἀσχολοῦμαι περὶ τι, *κάθεσαν* (σεδ-, ἔσσα) ὑπέδειξαν θέσεις νὰ καθίσωσι, *ἀγαυὸς* Π 103 εὐγενής, *ἀγέλην* ἄλλων ἵππων λαφυραγωγηθέντων.

242-81. 245 *γυναῖκας* ἐπτά Λεσβίδας, ἃς εἶχεν ἐκλέξει ὁ Ἄγ. κατὰ τὴν ἄλωσιν τῆς πόλεως ὑπὸ τοῦ Ἄγ.—**247** *τάλαντα* I 122.—**252** *χεῖρεσσι* διὰ τῆς δεξιᾶς, διότι ἡ ἀριστερὰ ἔφερε τραῦμα.—**254** Αἱ τρίχες ἐν συνήθει θυσία ἔρριπτοντο εἰς τὸ πῦρ, ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ θύματα τῶν ὄρκων δὲν καίονται, διότι οὔτε οἱ θεοὶ οὔτε οἱ ἄνθρωποι ἔτρωγον αὐτά, ὡς βεβαρημένα διὰ τῶν καταρῶν καὶ καθωσιωμένα τοῖς χθονίοις, ἀλλ' οἱ μὲν ἐντόπιοι κατάρυτον αὐτὰ ἐν τῇ γῆ, οἱ δὲ ξένοι ἔρριπτον εἰς τὴν θάλασσαν, διὰ τοῦτο ἐνταῦθα τὰς τρίχας κρατεῖ ὁ ὀρνύων, καταρῶμενος οὕτω καθ' ἑαυτοῦ νὰ ὑποστῇ τὴν τύχην τοῦ θύματος, ἐὰν ἐπιорκήσῃ.—**259** *Γῆ* καὶ ἡ γῆ ὡς παρισταμένη ἐκαλεῖτο ὡς μάρτυς.—*Τί ἐπιδιώκει ὁ Ὅμ.* περιγράφων λεπτομερῶς τὴν τελετὴν τοῦ ἐξίλασμοῦ; διὰ τί καὶ ὁ Ἄγ. ἀποδίδει τὴν εὐθύνην τῶν γενομένων εἰς τὸν Δία;

282-5 *χρυσή* διὰ τὰ χρυσᾶ κοσμήματα, *χυμένη ἀμφὶ* χυθεῖσα περὶ αὐτόν, περιπτνχθεῖσα, *λίγ' (α)* ἐκώκυε ἐθρήνηι γοερῶς, *ἀμύσσω* ξεσχίζω (ἀμυχή), *δειρῆ* Σ 177.—**286-90** *δειλὸς* Π 837, *πλεῖστον κεχαρισμένε* ἀγαπητότατε, *κιχάνομαι* εὐρίσκω, *ὄρχαμος* ἀρχηγός, *ἄψ ἀνιοῦσα* ἐπανερχομένη, *δέχεται*..συμφορὰ διαδέχεται, συμφορᾶν.—**291-4** *μία μοι* ἡ αὐτή, ἥτις καὶ ἐμέ, *κῆδειος* (ὁ ἐν φροντίδι ὢν) περισπούδατος, ἀγαπητός, ἀκριβός, *οἶ* δεικτ. ἐπαναλαμβάνον ἀνακολούθως τὸ *κασιγνήτους*.—**295-300** *οὐδὲ μὲν οὐδὲ* καὶ ἐν τούτοις δέν, *Μύνης* ὁ σύζυγος τῆς Βρ., *κουριδίη* ἡ νόμιμος, *ἄξιν* ὑποκ. Ἀχιλλῆα, *δαίνυμι γάμον* παραθέτω γαμήλιον συμπόσιον, *ἄμοτον* διαρκῶς.—**301-2** *ἐπὶ στενάχοντο* ἐπανελάμβανον τοὺς στεναγμούς, *πρόφασιν* τὸν Π. ἔχουσαι ὡς πρόφασιν, *κῆδεα* τὰς συμφορὰς.

282-302. 291 *ἄνδρα* τὸν Μύνητα, βασιλέα τῆς Λυρνησοῦ.—**298** *κουριδίην ἄλοχον* αὐτὸς ὁ Ἄγ. καλεῖ αὐτὴν *ἄλοχον θυμαρέα* J 336.—**299** Ἡ γαμήλιος τράπεζα ἦτο οὐσιῶδες τμήμα τῆς τελετῆς τοῦ νομίμου γάμου, ἢ κατακλείς αὐτοῦ.—**301** *γυναῖκες* αἱ ἐν τῇ σκιρῇ τοῦ Ἄγ. καὶ αἱ 7 Λεσβίδες, εἰς ἃς ὁ Π. δὲν ἦτο προσωπικῶς γνωστός.—**302** *κῆδεα* τὸ πένθος τῆς Βρισηίδος ἐπὶ τῷ Π. ὑπέμνησεν ἐκείνας τὰ ἴδια πένθη, τὴν ἀπώλειαν προσφιλῶν οικείων, οὓς ἐθρήνου, ὡς σήμερον ἐν Ἑλλάδι αἱ πλεῖσται τῶν περὶ τὸν νε-

κρον πενθουσων απολοφύρονται εκάστη μάλλον τα οικεία πένθη.—
Τίνα σημασιαν έχει δια τον Π. ο θρηνος της Βρ. ; δια τί ενταυθα ο
Ομ. παρέχει λεπτομερείς ειδήσεις περι της γυναικός ;

303-8 γέροντες οι ηγεμόνες οι αποτελούντες την βουλήν του
 Ἀγαμ., *εταίρων* ὑμῶν, *ἄω* χορταίνω, *αἰνὸν ἄχος* φοβερὰ συμφορὰ
 μὲ ἔχει πλήξει, *ἐμπης* Ο 399.—**309-13 τέρποντες** προσπαθοῦντες
 νὰ τὸν διασκεδάσωσι, φαιδρύνωσιν ἐν τῷ βαθεῖ πένθει του, *πρὶν*
δύμεναι..πρὶν διφθῆ εἰς τὴν ἄβυσσον.—**314-8 μνησάμενος** ἐν-
 θυμηθεὶς τὸ παρελθόν, *ἀνευείκατο*, *ἀναφέρομαι*, ἀνέντευσε βαθέως,
 ἐξέβαλε βαθὴν σιναγμόν, *ἦ δὲ νυ* ἀλήθεια λοιπόν, *λαρὸς* (λαύω)
 νόστιμος, εὐχάριστος, *διτραλέως* (διτρηρός, διτύνω) μετὰ σπουδῆς,
σπέροχομαι σπεύδω.—**319-25 ἐνδον ἐόντων** ἂν καὶ ἐντὸς τῆς
 σκηνῆς ὑπάρχουν καὶ τροφαὶ καὶ ποτά, *τοῦ πατρὸς* ἐκείνου. τοῦ
 μακρῶν ἐκεῖ εὐρισκομένου πατρὸς μου, *ποθὶ ἂν* δὲν ἀπατῶμαι, *τέ-*
ρην Π 11, *χῆτος* οὐ. Ο 426 στέρησις, *τοιουδε* τοιούτου ὁποῖος
 ἐγὼ εἶμαι, *δ δὲ ἄλλ'* ἐγὼ ἰδοῦ (ἐδῶ), *ὄγιεδανὸς* κρυερὸς παγερός.

303-39. 303 γέροντες οἱ αποτελοῦντες τὴν βουλήν τοῦ
 Ἀγ., Νέστωρ, Ἴδομενεύς, οἱ δύο Αἴαντες, ὁ Διομήδης, ὁ Ὀδυσ-
 σεύς, ὁ Μενέλαος. *ἠγερέθοντο* ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἀγ., ὅπου οὗτος
 εἶχεν ἐπιστρέψει χωρὶς νὰ δηλωθῆ τοῦτο.—**307** Ἐν τοῖς ὕστερον
 χρόνοις ἦτο συνήθης ἐν Ἑλλάδι τριήμερος νηστεία μετὰ θάνατον
 συγγενοῦς.—**322 τοῦ πατρὸς** τοῦ Πηλέως.—*Διὰ τί οἱ ἠγεμόνες*
συσσιτίων εἰς τὸν Ἀγ. νὰ φάγη ; *διὰ τί ὁ Ἀγ. δὲν τρώγει ;* *διὰ τί*
τὸν θάνατον τοῦ Π. θεωρεῖ βαρύτερον τοῦ τοῦ πατρὸς ;

340-8 δὴ 342 τώρα πλέον, *ἀποίχομαι* ἔχω ἀποσυρθῆ, *εἶο* τεοῖο,
μέμβλεται (μέ-μ(ε)λε-ται) ἀλήθεια λοιπὸν δὲν εἶναι πλέον ἀντικείμενον
 μεγάλης μερίμνης ἐκ μέρου; σου, *ὃ γε* ἐκεῖ κάτω, *δρθόκραιρα* Σ 3.—
349-56 πάρος μεμαῦταν τὴν καὶ ἐκ τῶν προτέρων πρόθυμον εἰς
 τοῦτο, *ἄρη* εἶδος ἰέρακος, *καταπάλλομαι*, ἄορ. κατέπαλι, τινάσ-
 σομαι, πηδῶ κάτω, *ἀτερπῆς* ἐκνευριστικός, ἀποκαρδιωτικός, *πυκι-*
νὸν δῶ στερεὸς δόμος.

340-36. 344 προπάροιθε νεῶν γενικώτερος τοπ. διο-
 ρισμός, διότι γινώσκομεν ὅτι ὁ Ἀγ. κάθηται ἐν τῇ σκηνῇ παρὰ τὸ
 πτώμα.—**346 οἴχονται** προὑποτίθεται ὅτι οἱ παρὰ τῷ Ἀγ. εὐρι-
 σκόμενοι ἠγεμόνες εἶχον ἐν τῷ μεταξὺ καταλίπει αὐτόν.—**354**
στάξε ἡ ἀμβροσία καὶ τὸ νέκταρ ἐνταῦθα εἶναι τονωτικά.—*Διὰ τί*
ἡ τόνωσις τοῦ Ἀγ. διὰ νέκταρος καὶ ἀμβροσίας ;

356-64 τοι δὲ οἱ Ἀγ., ταρφέες-εἶαι-εἶα πυκνοί, *ἐκποτάονται*
 (θαμ.) Διδς πετῶσιν ἀδιακόπως ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, *ὄιπῆ* ὄρη, *αἰθρη-*

γενῆς ὁ ἐν τῷ αἰθέρι γεννώμενος, αἰθερογενής, *γανάω* λάμπω, ἀκτινοβολῶ (πρβλ. *γανώνω*), *φορέοντο* ἐχύνοντο, *κραταιγύαλος* ὁ ἔχων ἰσχυρὰ γύαλα, ἐλάσματα μέταλλα, *μείλιος* Π 144, *γέλασσε* (αἶγλη, γλήνη, ἀγλαός, γάλα) ἠκτινοβόλησε.—369-74 370=Π 132, *μήνη* σελήνη.—375-80 *σέλας* (ἢ φωταύγεια) *καιομένοιο πυρός φανήη ναύτησι* (θηεομένοις) ἐκ πόντοιο ἐκ τῆς ἀνοικτῆς θαλάσσης, *σταθμὸς στάνη*, *οιοπόλος* (οἶος-πέλομαι) μονήρης, ἐρημικός, *ἄελλα* Π 374.—380-3 *τρυφάλεια* Π 795, *βριαρὸς* Σ 611, *ἔθειραι* (τοίχες) τὰ νήματα τοῦ λόφου, *θαμὸς* 3 P 661.—384-6 *Φέ(ο)* ἔο, οὐ, αὐτοῦ, ἑαυτοῦ, ἐδοκίμασε τὸν ἑαυτὸν του ἐντὸς τῶν ὄπλων, ἐὰν ἐφήρμοζον εἰς αὐτὸν καὶ ἂν ἐλεύθερα καὶ ἐλαφρὰ ἔτρεχον ἐντὸς αὐτῶν τὰ μέλη του, *γίγνετο* εὐρέθησαν, *ἦντι* ὡς, *ἄειρε* οὐ μόνον δὲν ἐβάρυνον, ἀλλὰ καὶ μετέωρον ἔφερον, ἀνεπτέρων.—387-91 *σῦριγξ* σωλήν, ἐν ᾧ ἐπροφυλάσσετε τὸ δόρυ, δορατοθήκη, 390-1=Π 143-4.—392-5 *ἀμφιέποντες* εἰς τοῦτο ἀπασχολούμενοι, *ἀμφιῆσαν* περιέβαλον, *λέπαδνα* ζυγόλουρα, ἱμάντες περῶντες πρὸ τοῦ στήθους καὶ δενόμενοι εἰς τὸν ζυγόν, *γαμφηλαί* σιαγόνες.—395-8 *ἀραρυῖαν* εὐάρμοστον εἰς τὴν χεῖρα, *παμφαίνων* Σ 144, *Ῥπεριῶν* ὁ ἥλιος, *ἠλέκτωρ* (ἠλεκτρον) ἀκτινοβόλος.

336-98. 378 *πόντον ἔπ'* οἱ ναῦται εὐρισκόμενοι ἐν τῇ ἀνοικτῇ θαλάσσει, καθ' ὃν χρόνον ἐπανερχονται εἰς τὴν πατρίδα, βλέπουσι τὴν λάμπην πυρὸς καιομένου ἐν τῇ πατρίῳ ἀκτῇ, ἀλλὰ δὲν δύνανται, ἀπωθούμενοι ὑπὸ θινέλλης, νὰ καταπλεύσωσιν ἐκεῖ.—386 *ἄειρε* διὰ τὴν μεγάλην εὐαρμοσίαν καὶ ὡς δῶρα θεοῦ.—*Διά τί ὁ Ὁμ.* ἐνδιατρίβει πολὺ περὶ τὸν ὄπλισμόν καὶ τὴν ἔξοδον τῶν Ἀχ. καὶ περὶ τὸν ὄπλισμόν τοῦ Ἀχ.;

399-403 *βαλιὸς* Π 149, *σαωσέμεν* μεικτ. ἄορ. σέφθητε τώρα νὰ σώσητε κατ' ἄλλον τρόπον, *ἠνιοχεὺς* παραιβάτης, *ἔωμεν* ὑπκτ. τοῦ ἄω ἢ ἄω, ἀντὶ ἠωμεν-ἔωμεν (sa-,satio,satis): ὅταν χορτάσωμεν, *μηδὲ* λείπετε ὡς ἐλίπετε, *αὐτόθι* ἐκεῖ, ὅπου ἔπεσε.—404-7 *αλόλος* εὐκίνητος, *ἄφαρ* εὐθύς, *ἠμύω* κλίνω τὴν κεφαλὴν, κύπτω, *ἔξερείπω* ἐκπίπτω, *ζεύγλη* P 440.—408-10 *καὶ λίην* καὶ πολὺ μάλιστα, *νῦν γε* τώρα τοῦλάχιστον.—4 / 1-4 *ῶχα* P 689.—415-7 *ἴφι* (δργ. τοῦ ἴς) ἐν κρατερῷ ἀγῶνι.—418-24 *μέν' ὀχθήσας* μετὰ μεγάλης ἀγανακτήσεως, *οὐδέ τί σε χρὴ ἄλλ'* οὐδεμία ἀνάγκη παρίσταται πρὸς τοῦτο, ὃ ὅτι, *ἄδην* κατὰ κόρον, ἐκ τούτου ἢ γεν. *πολέμοιο*, *ἐλαύνω* ἄ. π. κάμνω τινὰ νὰ χορτάσῃ (ἀποκάμῃ) πολεμῶν, *ἔχε* διηύθυνε, *μῶνυξ* Π 375, *ἐν πρώτοις* μεταξύ τῶν προμάχων.
399-424. 408.. Ὁ Ἀχ. γινώσκει ἐκ τῆς μητρὸς τὸν

ἐπικείμενον θάνατόν του, μανθάνει ὅμως ἤδη τὸ νέον ὅτι δὲν θάπο-
θάνη σήμερον (*νῦν γε*) καὶ ὅτι ὁ θάνατος θὰ προέλθῃ ἀπὸ θεοῦ καὶ
θνητοῦ. Ὅτι ὁ ἵππος ὀμιλεῖ εἶναι μοναδικὸν παράδειγμα παρ' Ὀμήρω;
καὶ ὁ Ἀρίων, ὁ ἵππος τοῦ βασιλέως τοῦ Ἄργους Ἀδράστου, ἐνὸς
τῶν Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας, ἦτο καὶ αὐτὸς φωνήεις ὡς τέκνον θεῶν ἐπι-
σης καὶ ἡ ναῦς Ἄργω παρεστάθη ὑστερον φωνήεσσα, καὶ ὁ Αἴσω-
πος εἰσάγει κατὰ κανόνα τὰ ζῶα ὀμιλοῦντα.—418 *ἔσχεθον* ὡς φύ-
λακες τῆς τάξεως τοῦ κόσμου καὶ ἵνα ἐμποδίσωσιν ἄλλην περαιτέρω
ἀποκάλυψιν.—*Διὰ τί κυρίως ὁ Ὀμ. ἐνέβαλε τὴν σκητὴν τῶν ἵππων;*
διὰ τί ἐμβάλλει θαύματα;

X

1-6 οἱ μὲν οἱ Τρ., *πεφυζότες* προκμ. τοῦ *φεύγειν* (*φύγ-ζα*, *φύζα*)
ἐναγώνιοι, πανικόβλητοι (περὶ τοῦ συναισθήματος τοῦ μετὰ τὴν
φυγὴν), *νεβρός* ἄ. τὸ νεογνὸν τῆς ἐλάφου, *ἀ-οψύχομαι* ἰ. δρο-
σίζομαι στεγνώνων τὸν ἰδρώτα, *ἐπαλξίς* (*ἀλέξω*): ἐπὶ τῶν ἔ., *κλί-
ναντες* ὤ. προτεινάντες διὰ τῶν ἀριστερῶν βραχιόνων ἐγκαρσίως
τὰς ἀσπίδας, ὥστε τὸ ἄνω μέρος αὐτῶν νὰ ἀκκουμβᾷ ἐπὶ τοῦ ἀριστε-
ροῦ ὤμου (συνασπίζοντες, ἵνα προφυλάσσωνται ἀπὸ τῶν βλημάτων
τῶν ἐπὶ τῶν τειχῶν), *ὄλο(ι)ός*, *πεδάω* (*πέδη*) δεσμεύω, καρφώνω,
αὐτόθι διασαφ. ἐν 6, Ἰλίο(ι)ο-ου.—7-13 *οὐδέ νυ* καὶ δὲν ἐκατά-
λαβες λοιπὸν ἀκόμη, *σὺ δὲ* ἀφ' οὔ, *μενεαίλω* Ο 565 ἔχω διαρκῶς
εἰς τὸν νοῦν μου, *ἀσπερχές* Π 61 μετὰ πολλοῦ πείσματος, *ἦ νυ*
χωρὶς ἄλλο λοιπόν, *πόνος Τ.* ὁ ἀγὼν πρὸς τοὺς Τ., *φοβέω* τρέπω
εἰς φυγὴν, *δὴ* τώρα πλέον, *ἄλεν* εἶλω, *τοὶ* ἦθ., *λιάζομαι* ἐκτρέπο-
μαι, ἐκκλίνω, *μὲν* μὴν, ὅμως, *μόρσιμος* ὑποκείμενος εἰς θάνατον
θνητός.—14-20 *βλάπτω* περιπλέκω, τυλίσσω, ἐξαπατῶ, *ἐκάεργος*
Π 94, *τρέψας* παρεκτρέψας, *ἦ* βεβαίως, ἄλλως, *ὀδᾶξ Τ* 61, *τινο-
μαι*, *τείσομαι*, ἐκδικουμαι, *τίσις* ἐκδίκησις, *ὀπίσω* ἐν τῷ μέλλοντι.
—21-4 *μέγα φρονέων* μὲ ὑψηλόν, ὑπερήφανον τὸ φρόνημα,
σευάμενος σπεύσας, *ἀεθλοφόρος* τῶν ἀρματοδρομιῶν, *τιτινόμε-
νος π.* (τεντωνόμενος) τρέχων ἀπὸ ῥυτῆρος ἐν τῇ πεδιάδι, *νωμάω*
κινῶ, *λαιψηρός* Ο 620, κτγρ. προληπτ.

Εἰσαγωγή. Φ-Υ.—Ἐν Υ ἀντεπεξέρχονται καὶ οἱ Τρῶες, κατέρ-
χονται δὲ εἰς τὸν ἀγῶνα καὶ αὐτοὶ οἱ θεοὶ κατὰ τὰς συμπαθείας
αὐτῶν. Ἀναμένομεν ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν τὴν τρομερὰν σύρραξιν
Ἄχ.—Ε. Ἄλλ' ἐπακολουθεῖ πρῶτον μονομαχία Ἄχ.—Αἰνείου καὶ
εἶτα βραχεῖα μονομαχία Ἄχ.—Ε., καθ' ὅς ἀμφοτέρω οἱ ἀντίπαλοι

τοῦ ἥρωος μόλις σφύζονται ὑπὸ τῶν θεῶν. Τέλος οἱ Τρ. τρέπονται εἰς φυγὴν πρὸς τὸν Σκάμανδρον.—Φ. Παρὰ τὰς ὄχθας καὶ ἐντὸς αὐτοῦ ὁ Ἄχ. θερίζων τὰς τάξεις τῶν ἀντιπάλων προκαλεῖ τὴν μῆνιν τοῦ ποταμίου θεοῦ, ὅστις πλημμυρῆσας ζητεῖ νὰ πνίξη τὸν Ἄχιλ. Ἄλλ' ὁ Ἡφαιστος ἐμβάλων πῦρ εἰς τὸν ποταμὸν ἀπειλεῖ νὰ κατακάυῃ αὐτόν, συγχρόνως δ' ἄρχεται καὶ ὁ πρὸς ἀλλήλους ἀγὼν τῶν θεῶν, ἡ **θεομαχία**. Μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν θεῶν ὁ Ἄχ. θραύσας καὶ τὴν τελευταίαν ἀντίστασιν προελαύνει διώκων τοὺς Τρ. πρὸς τὴν πόλιν. Πρὸς σωτηρίαν ταύτης ὁ Ἀπόλλων ἀπασχολεῖ κατ' ἀρχὰς τὸν Ἄχ. διὰ τοῦ Τρωῶς Ἀγήνορος, βλέπων ὅμως αὐτὸν κινδυνεύοντα, ἐκείνον μὲν ἐξαρπάξει, αὐτὸς δὲ λαβὼν τὴν μορφήν τοῦ Ἀγήνορος προκαλεῖ τὴν δίωξιν τοῦ Ἄχ., δίδων οὕτω καιρὸν εἰς τοὺς Τρ. νὰ κλεισθῶσιν ἐν τῇ πόλει.

Τὰ ἐν τῇ ῥαψοδίᾳ τελοῦνται τῇ 4. ἡμέρᾳ τῆς μάχης, τῇ 27. τῆς Ἰλιάδος καθ' ὅλον, ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς ὁποίας ἤρξαντο τὰ ἐν τῇ ῥαψ. Τ.

1-24. 3 ἐπάλξεσιν οἱ Τρ. ἀνέβησαν ἐπὶ τὰ τεῖχη, ἵν' ἀποκρούσωσιν ἐνδεχομένην ἐπίθεσιν κατ' αὐτῶν.—**4 κλίναντες** προβαλόντες τὰς στορογγύλας ἀσπίδας διὰ τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος λοξῶς, ὥστε τὸ ἄνω κράσπεδον αὐτῶν νὰ ἐπερείδεται ἐπὶ τοῦ ὄμου, ἵνα φυλαχθῶσιν ἀπὸ τῶν βελῶν τῶν ἀμυνομένων.—**5 ὀλοῖη Μοῖρ'** ἐπέδησεν ἡμεῖς λέγομεν: τὸν ἔτρωγε τὸ αἷμά του.—**7 Ἀπόλλων** λαβὼν τὴν μορφήν τοῦ Τρωῶς Ἀγήνορος προεκάλεσε τὴν καταδίωξιν τοῦ Ἄχ., ὅστις οὕτως ἐπὶ πολὺ ἀπασχοληθεὶς ἔδωκε καιρὸν εἰς τοὺς φεύγοντας Τρ. νὰ σωθῶσιν ἐντὸς τῆς πόλεως.—**10 ὡς θεός εἰμι** περὶ μεταμορφώσεως τῶν θεῶν Σ 166.—**22 ἵππος** ὁ ἐν χάριν τῆς παραβολῆς, διότι τὸ ἄρμα ἐσύρετο ὑπὸ δύο ἵππων, ἀλλ' εἰς ἥρωες δὲν ἠδύνατο νὰ παραβληθῇ πρὸς δύο ἵππους.—*Ἴνα παρακολουθήσωμεν τὴν μονομαχίαν ἀπερίσπαστοι ἀπὸ πάσης ἄλλης ἐντυπώσεως, τί ἐπεδίωξε καὶ ἐπέτυχεν ὁ Ὀμ. ; πῶς ὀμιλεῖ θεὸς πρὸς θνητῶν, πῶς ἀποκρίνεται οὗτος ; τί σκοπεῖ ὁ διάλογος Ἀπ.-Ἀχ. ;*

25-32 παμφαίνων Τ 398 τροπ. εἰς τὸ ἐπεσούμενον π. φερόμενον ῥαγδαῖον ἐπὶ τὴν πόλιν διὰ μέσου τῆς πεδιάδος, εἰσιν ἐπιτέλλει, **δπῶρη** ἡ ὥρα ἀπὸ τῆς ἐπιτολῆς τοῦ Σειρίου μέχρι τῆς ἑφῶς δύσεως τῶν Πλειάδων (τῆς ἀρχῆς τοῦ χειμῶνος), ἡ γεν. χρόν., **αὐγαί** ἡ λάμψις, τὸ φῶς, **ἀρίξηλος** Σ 219, **νυκτὸς ἀμολγῶ** (ἄγν. ὄνομα καὶ σημ.) ἐν τῷ σκότει τῆς νυκτός, **καί τε** καὶ διη καὶ φέρεται, **χαλκὸς** ὁ θώραξ.—**33-7 κόπτω** λ. π. κτυπῶ, **ἀνασχόμενος** χεῖρε, **μέγα οὐμῶξας** ἐκβαλὼν γοερὸν στεναγμόν, **γέγωνα-γέω** φωνάζω δυνατὰ.

ὥστε νὰ ἀκουσθῶ, **ἄμοτον** ἀκαταπονήτως, ζωηρῶς, **ἐλεεινὰ** κατὰ τρόπον προκαλοῦντα τὸν οἶκτον, τὴν συμπάθειαν, **ὀρέγω-γυνυμι** Ο 596 (πρὸς τὸν κάτωθεν ἰστάμενον Ἔ.).—**38-45 μὴ μοι μίμνε** μὴ σὲ παρακαλῶ ἀνθίστασο πρὸς αὐτὸν ἐκεῖ τὸν ἄνδρα κρατῶν τὴν θέσιν σου, **πότιμον ἐφέπω** εὐρίσκω τὸν θάνατον, **φέριερος** Π 21, **σχέτιλος** ὁ σκληρός, ὁ ἀπαίσιος, **τάχα** ταχέως, **κείμενον** πτώμα κατὰ γῆς ἄταφον, **πραπίδες** διάφραγμα, φρένες : χωρὶς ἄλλο πικρὸς πόνος θέλει φύγει ἀπὸ τὴν καρδίαν μου, **ὄς αἴτ.**, **εὐνις-ι(δ)ος** ἐστερημένος, ὄρφανός, **πέρρημι** (περάω, πιπράσκω) μεταφέρω πέραν (πρὸς πώλησιν), **πωλῶ** (ἔμ-πορ-ος), **τηλεδαπὸς** μεμακρυσμένος.—**49-51 ἀπολύομαι** ἀπολυτρῶ, **ὀπάξω** δίδω (ὀπαδὸν) προῖτα.—**52-5 μινυνθάδιος** (μίνυνθα ἐπ' ὀλίγον, minuo) βραχύς, ὀλιγοχρόνιος.—**56-65 ἀμέρδομαι** Π 53, **αἰὼν** θ. ἰων. ζωή, **πρὸς δὲ** πρὸς τούτοις δέ, **ἔτι φρονέοντα** ἐφ' ὅσον ἔχω ἀκόμη τὰς φρένας μου, **ζῶ**, **οὐδὸς γήραος** τὸ κατώφλιον τοῦ γήρατος, ἢ ἔξοδος τοῦ βίου, **τὰ ἔσχατα** γηρατεῖα, **φθίνω** φθείρω, **τερματίζω** τὸν βίον, **αἴσα ἀργαλέη** ὀδυνηρὰ μοῖρα, ***ἐλκέω** ἔλκω, **θάλαμοι** Σ 492 ἐν τῇ αὐτῇ τῆς πατρικῆς οἰκίας, **κεραίζω** (κείρω) καταστρέφω, ἐρημώνω, **δηιότης** θ. μάχη, **νυδς** θ. (nyrus) νύμφη.—**66-71 πύματος** Σ 608 κτηρ. τοῦ μέ, **ὠμηστῆς** (ὠμὸν ἔδων) ὠμοφάγος, **ἐρύω** σύρω, μέλ., **πρῶται θύραι** τὰ πρόθυρα τῆς οἰκίας, ἢ αὐλειος θύρα ἢ εἰσάγουσα ἀπὸ τῆς ὁδοῦ εἰς τὴν αὐλήν, **ἔεθεα** μέλη, **μέγαρον** τὸ ἐνδιαίτημα τῶν ἀνδρῶν, τὸ κύριον τμήμα τοῦ οἴκου, **μέγαρον** ὁ οἶκος, **τραπεζῆες** οἱ παρὰ τὴν τράπεζαν τρεφόμενοι, οἰκοτραφεῖς, κτηρ., **θυραωροὶ** κτηρ. πρὸς φύλαξιν τῶν θυρῶν, **ἀλύσσω** μαινομαι, ἀποθηριοῦμαι, **περὶ θυμῶ** ἐκθύμως, παραφύως, **πιόντες** αἴτ. συνεπέια τῆς ὀφθήσεως.—**71-6 πάντα ἔοικεν** (ὑποκ. κείσθαι) εἶναι τιμὴ καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν, **ἄρηι κταμένῳ** ἐὰν ἔχει φονευθῆ ἐν μάχῃ, **θανόντι περ** καὶ ὅταν ἀκόμη εἶναι νεκρός, καὶ κατ' αὐτὸν ἀκόμη τὸν θάνατόν του, **ὅτι φανήη** ἔπεξ. τοῦ πάντα ὅ,τι καὶ ἂν τὸν εὖρη, ὅσον καὶ ἂν τὸν παραμορφώσουν αἱ πληγαὶ καὶ τὰ ἔχγη τῶν κακώσεων, **αἰδῶς** αἰδοῖα, **οἰκτιστον** οἰκτρότατον, ἀπαισιώτατον θέαμα.—**77-8 οὐδὲ** ἀλλὰ δέν.—**79-89 ἀνίεμαι** ἀνοίγω, γυμνῶ (ἀφαιρουμένης τῆς περόνης διὰ τῆς δεξιᾶς), **τάδε** αὐτὸ ἔδῳ τὸ στῆθος, τὸ σῶμα, ἔξ οὗ ἐγεννήθη, καὶ τὸν μαστόν, τοῦ ὁποῖου τὸ γάλα ἐθήλασας, **ἐπέσχον** ἐκράτησα εἰς τὸ στόμα σου, ἔδωκα, **λαθικηδῆς** παυσίλυπος, **τῶν οὐ.**, ὁ πλ. ἀναφέρ. εἰς τὰς πολλὰς περιπτώσεις τὰς δηλουμένας διὰ τοῦ **εἴποτε**, **πρόμος** (πρό, primus) πρόμαχος : μὴδὲ ἀντεπεξέρχου ἐμπρός εἰς τοῦτον, **λέγεα** φέρετρον, **σὲ ἐν λ.** ἐκτεθειμένον ἐπὶ φ., **θάλος**

βλαστάριον, *πολύδωρος* ἡ δίδουσα πολλά δῶρα, φιλόφρων, γενναϊό-
 δωρος, *μέγα ἀνευθε* γῶν (γεν).—90-7 *δρεστερος* δρεσίβιος, *χειῆ*
 φωλεά, *ἐπὶ χ.* ἐν τῷ στομίῳ τῆς φωλεᾶς ὡς ὁ Ἐ. πρὸ τῆς πύλης
 τῆς πόλεως, *κακὰ φάρμακα* δηλητηριώδεις βοτάναι, *χόλος* λύσσα
 φιλοπόλεμος, *σμερδαλέον δ.* ὀπίπτει φρικώδη βλέμματα, *πύργῳ ἐπι*
π. ἐπὶ τῆς προεξεχούσης γωνίας τοῦ τείχους.

25-97. 25 *ἴδεν* ἐκ τοῦ πύργου τῶν Σκαιῶν πυλῶν.—29
κύν' Ὠρίωνος Σ 486, τὸν Σείριον, ὅστις εἶναι πλησιέστατα πρὸς
 τὸν ἄστερισμὸν τοῦ Ὠρίωνος· ἐπειδὴ ὁ Σείριος ἐπιτέλλει κατὰ τὰ
 τέλη τοῦ θέρους, ἐνομισθῆ αἴτιος τῶν ἐσχάτων θερινῶν καυμάτων
 (ἀπὸ 20 Ἰουν.—30 Ἰουλ.), τῶν *κυνικῶν* καυμάτων ἢ *κυνάδων* ἡμε-
 ρῶν, καθ' ἃς ἐν Ἑλλάδι ἐνσκήπτουσι πυρετοὶ καὶ θάνατοι, ὅθεν ὁ
 Σείριος ἐκλήθη καὶ *οὐλιος* καὶ *κακὸν σῆμα*.—34 *ὑψός'* ἀνασχόμε-
 νος ἵνα συγκρούσῃ αὐτὰς καὶ κατενέγκῃ κτυπήματα κατὰ τῆς κεφα-
 λῆς (*κόψατο*).—37 *χειρας ὄρεγνυς* πρὸς τὸν Ἐ., ὅστις ἴσταται
 παρὰ τὴν βάσιν τοῦ πύργου, ἀκριβῶς κάτωθεν τοῦ Πρ.—46 *Λυ*
κάονα Φ 34., Πολύδωρον Υ 407., ἀμφοτέρους φρονευνθέντας ὑπὸ τοῦ
 Ἀχ.—48 *Λαοδόη* θυγάτηρ τοῦ Ἄλτου, βασιλέως τῶν Λελέγων, νό-
 μιμος ὡς ἡ Ἐκάβη σύζυγος τοῦ Πρ. Ἀπὸ τῶν χρόνων τούτων βλέ-
 πομεν τὴν πολυγαμίαν ἐν τοῖς Ἀνατολ. λαοῖς.—49 *μετὰ στρατῷ* ἐν
 τῷ στρατοπέδῳ τῶν Ἀχ., ὅπου θὰ ἐκομίζοντο, ἐὰν ἐφείδετο ὁ Ἀχ.
 τῆς ζωῆς αὐτῶν.—50 *ἀπολυσόμεθα* ἡμεῖς οἱ γονεῖς ἐκ τῆς προικὸς
 τῆς μητρὸς.—62 *ἐλληθείσας θ.* ὡς κατὰ μτγν. παραδόσεις ἡ Κασ-
 σάνδρα.—63 *θαλάμους* τῶν υἱῶν καὶ γαμβρῶν.—64 *βαλλόμενα*
 ὡς ὁ Ἀστυνάξ ὑπὸ τοῦ Ὀδ. *ἐν δημοσίῳ* ἐν ἀπέλειδι ὑστάτῳ
 ἀγῶνι ἐντὸς τῆς πόλεως μετὰ τὴν ἄλωσιν.—79 *ἐτέρωθεν* αἱ γυναί-
 κες θὰ εἶχον ἐπὶ τοῦ πύργου θέσιν χωριστὴν τῆς τῶν ἀνδρῶν.—
 94 *βεβρωκῶς κακὰ φάρμακα* κατὰ τὸν Ἀριστοτέλην οἱ ὄφεις
 τρώγοντες μετὰ τὴν φωλείαν μύρμηκας καὶ ἀκανθαρίδας πληροῦνται
 τοῦ πλείονος τοῦ ἐμφύτου καὶ ἐρεθίζονται καὶ λυσσῶσιν ἐπιθυμοῦν-
 τες νὰ ἐκχύσωσι τὸν ἐνοχλοῦντα ἰόν· κατὰ δὲ τὸν Αἰλιανὸν μέλλοντες
 νὰ ἐνεδρεύσωσι κατ' ἀνθρώπων ἢ κατὰ ζώων τρώγουσι θανατηφό-
 ρους ῥίξας ἢ πῶας.—*Τί σκοποῦσιν αἱ παραβολαί;* διὰ τί πρῶτος ὁ
πατήρ εἶδε τὸν Ἀχ.; ὑπὸ τίνας ἰδιότητας ὁμιλεῖ πρὸς τὸν υἱόν;
ὑπὸ τίνας ἢ μήτηρ; τίς ἄλλη μήτηρ δεκνύουσα τὴν κοιλίαν εἶπε
τάντιθετα τῶν τῆς Ἐκ.; διὰ τίνας μέσου ὁ Ὅμ. παρέχει τὴν ἀπό-
 κρισιν τοῦ Ἐκ.;

98-103 *ὀχθήσας* μετὰ βαρυνθυμίας, *ὥμοι ἐγῶν* ἄχ καυμένος!,
ἐλεχχεῖην ἀναθήσει θὰ μοὶ ἐπιρριψῇ μομφήν, *νύχθ' ὑπο* κατὰ

τὴν νύκτα, *τὴνδε* τὴν παρελθοῦσαν, *κέρδιον* ὀφελιμότερον, προτιμότερον.—104-10 *ἀτασθαλίαι* ἀνοησῖαι, ἃς ὑπηγόρευεν ἡ ὑπεροψία, *ἐλκεσίπεπλος* μακρόπεπλος, *κακώτερος* κατώτερος κατὰ τὴν εὐγένειαν τῆς καταγωγῆς καὶ τὴν ἀνδρείαν, *ἦφι* (ἐῆ) β. *πιθήσας* ὑπέικων εἰς τὰς ὑπογορεύσεις τῆς ἀνδρείας του, *τὸ* ἐπεξηγ. ἐκ τῶν ἀπρμφ., *ἀντην* ἀντεπεξερχόμενος στῆθος πρὸς στῆθος, 109-110= νὰ δεχθῶ κρίσιμον μονομαχίαν περὶ ζωῆς ἢ θανάτου.—111-22 *βριαρὸς* βαρὺς, *ερείσας* διὰ τοῦ σαυρωτῆρος, *αὐτὸς* μόνος καὶ ἄοπλος, *πάντα μάλ'* ὅλα ἀκριβῶς, ἢ ἄ, ἡ ἀπαγωγή τῆς Ἑλ. καὶ τῶν θησαυρῶν, *ἀποδαίομαι* ἢ *ἀποδατέομαι* χωρίζω, παραχωρῶ τὸ ἀνάλογον μερίδιον, *ἀμφις* χωριστὰ διὰ τοὺς Ἀχ., πλὴν τῶν δοθησομένων εἰς τοὺς Ἄτρ., *κέκευθεν* περιλαμβάνει, *ἔλωμαι* συνέχεια τῆς ὑποθ. προτ., *ὄρκον* ἔ. ὀρκίω, *γερούσιον ὄρκον* τῶν γερόντων, δημογερόντων, τῶν ἐπιφανεστάτων πολιτῶν τῆς Τροίας Γ 149, *μετόπισθε* κατόπιν, ἀφ' οὗ ἐπιστρέψω εἰς τὴν πόλιν, *Τρωσὶ* τοπ. ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν Τρ., *ἀνδιχα* εἰς δύο, ὧν τὸ ἓν θὰ ἐδίδετο ὡς πολεμικὴ ἀποζημίωσις, 120 ἢ ἀπόδοσις τῆς ὑποθ. ἀποσιωπᾶται, τοῦ Ἑ. διακόπτοντος ἑαυτὸν διὰ τῆς ἐνστάσεως 122, *τίη* διὰ τί τάχα, *διαλέγομαι* διαλογίζομαι.—123-8 *μῆ* μήπως, *ἴκωμαι μιν* ἔλθω πρὸς αὐτὸν ὡς ἰκέτης, ἄλλ' ἐκεῖνος, *γυμνὸς* ἄοπλος, *αὔτως* οὕτως ὡς γυναῖκα. *ἄρχίζω* γλυκομιλῶ (περὶ συζύγων, μεμνηστευμένων), *τῷ* Ἀχ., *ἀπὸ δρυὸς*. ἀρχίζω ἀπὸ δρυὸς καὶ βράχους, ἐκ τῶν ὁποίων κατὰ παμπάλαιας παραδόσεις ἐγεννήθησαν οἱ ἄνθρωποι, φλυαρῶν παλαιᾶς καὶ τετριμμένης ἱστορίας περὶ ἀποδόσεως τῆς Ἑλ., πράγματα τὰ ὁποῖα θὰ εἶχον τὴν θέσιν των ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ πολέμου, *ἄτε* καθὼς, *ἦϊθεος* Σ 567.—129-30 *βέλτερον* κρεῖττον, *ἐριδι ξυνελαννέμεν* νὰ συγκρουσθῶμεν, *εἶδομεν* εἰδῶμεν, *πρστικ*.

98-130. 100 Πολυδάμας Σ 249-53 καὶ 273...—119 *γερούσιον* διότι τῶν νέων αἱ φρένες αἰεὶ ἠερέθονται Γ 108. *γέροντες* θὰ εἶναι οἱ ἐν Γ 146-8 μνημονευόμενοι 7 δημογέροντες, σύμβουλοι τοῦ βασιλέως.—126 *ἀπὸ δρυὸς* κατ' ἄλλους ἢ παρθένος πρὸς ἀσφάλειαν ἔχει ἀναβῆ εἰς δρῦν ἢ βράχον καὶ ἐκεῖθεν χαριτολογεῖ πρὸς τὸν νέον.—*Τί ἀποδίδει ὁ μονόλογος*; *ἐπέδρασαν οἱ λόγοι* τῶν γονέων; ἢ *προσωπικὴ φιλοτιμία* οἷα τοῦ Ἑ. εἶναι ἀρετὴ ἢ κακία διὰ τὸν στρατηγόν; *διὰ τί φοβεῖται τὸν θάνατον*; *διὰ τί προσφεύγει εἰς ἀνοήτους ἐλπίδας*; *διὰ τί τόσαι σκέψεις ἀνακυκλοῦνται*; τίνα συναισθήματα παλαίουσιν ἐν τῇ ψυχῇ του;

131-5 *ὀρμαίνω* Σ 15, *σχεδὸν* πλησίον, *ἐννάλιος* θεὸς τοῦ πολέμου, ὁ Ἄρης, *κορυθαίξ* (κόρυν-αἴσσω τινάσσομαι) ὀρμητικὸς, κο-

ρυσθαίολος, *ἀμφι* γύρω περὶ τὸ σῶμα (ἢ ἀμφοτέρωθεν τοῦ δόρατος), *αἶθω* καίω—**136-44** *ἔτιλη* ἐτόλμησεν, ὑπέμεινεν, *αὔθι* αὐτόθι, *βῆ φοβηθεῖς* τραπείς εἰς φυγὴν ἔτρεχε, *ἐπορούω* ἐφορῶ, *κραιπνὸς κ. καρπάλιμος* ταχύς, *κίρκος* ἄ. κικρινέξι (εἶδος ἱέρακος), *οἰμάω* οἶμα ὀρη) ὀρῶ, *μετὰ* κατόπιν, *πέλεια* ἀγριοπεριστερά, *τρήρων* (τρέω) δειλός, *ὑπαιθα φοβεῖται* χαμηλώνουσα φεύγει, ὑπεκφεύγει, *λάσκω*, ἔλακον, *λέληκα*, κρώζω, *ταρφέες-εἶαι-έα*, πυκνοί: κάμνει συχνὰς πυκνὰς τὰς ἐπιπτώσεις, *ἐμμεμαῶς* λυσσῶν, *ἰθὺς* κατ' εὐθειᾶν, *τρέω* φεύγω ἔντρομος (ὁ *τρέσας*).—**145-8** *σκοπιῆ* σκοπιᾶ, λόφος ἐν τῇ πεδιάδι, *ἐρινεὸς* ἄ. ἀγριοσυκῆ παρὰ τὰς Σκ. πύλας, *ὑπὲν τείχεος* κάτω τοῦ τείχους πρὸς τὰ ἔξω, πρὸς τὰ ἀνοικτά, *ἀμαξιτὸς* (ὁδός), *κροννῶ* εἰς δύο πηγὰς, κρήνας, *δοιοὶ* διπλοῖ, δύο.—**149-52** *λιαρὸς* γλιαρός, *καπνὸς* ἀτμοί.—**153-6** *ἐπ' αὐτάνων* πλησίον αὐτῶν, *πλυννοὶ* πλυντήρια, *λαῖνεος-νος* (λαῖα λίθος, λατόμος) λίθινος, *εἶμα* Σ 517, *σιγαλόεις* (sig-num) ἑυπαρός.—**157-61** *παρατρέχω* προσπερνῶ, παρόρομαι τρέχων, *ἰεργίον* σφακτόν, *βοείη* δέρμα βοός, *ἄρυνναι* προσπαθῶ νὰ λάβω, *ποσσὶν* διὰ τοὺς ἀγῶνας δρόμου ἀνδρῶν, *ψυχῇ* ζωῇ.—**162-6** *ὡς ὅτε* ὡς ποτε, *τροχάω* θαμ. τοῦ τρέχω, *ῥίμφα* (ῥίπτω) ταχέως, *τὸ δὲ* ἰδοὺ δέ, ἐκεῖ κάτω δὲ (περὶ τὴν ἀφετηρίαν) ἔχει ἐκτεθῆ ὡς ἄθλον ἐπιταφίων ἀγῶνων ἀνδρός.

131-66. **145** Ἡ *σκοπιᾶ* ἦτο ὑψωμά τι ἐν τῇ πεδιάδι περαιτέρω τοῦ ἔρινεοῦ, ὅστις ἦτο παρὰ τὰς Σκαιὰς πύλας.—**146** Ἡ *ἀμαξιτὸς* θὰ ἦτο ἐν μικρῇ ἀποστάσει ἀπὸ τῶν τευχῶν οὐδαμοῦ ἀλαχοῦ μνημονευομένη εἶναι πλάσμα τοῦ ποιητοῦ, θέλοντος νὰ κερδίση ὀμαλὸν καὶ ἐλεύθερον κωλυμάτων χῶρον διὰ τὸν δρόμον τῶν δύο ἡρώων.—**147** *κροννῶ* δὲν εἶναι αἱ πηγαὶ τοῦ Σκαμάνδρου, ὅστις πηγάζει ἀπὸ τῆς Ἰδης ἐκ μιᾶς πηγῆς. Περιηγηταὶ ἰσχυρίσθησαν ὅτι εὗρον ἐν τῇ πεδιάδι τὰς δύο πηγὰς, ἀλλ' ἡ θέσις αὐτῶν δὲν συμφωνεῖ πρὸς τὴν ὁμηρ. περιγραφὴν ὑπ' ἄλλων εὐρέθησαν ἐπὶ τῆς Ἰδης οὐ μακρὰν τῶν πηγῶν τοῦ Σκ., ὅτε πρέπει νὰ φαντασθῶμεν ὅτι ὁ Ἐ. διωκόμενος ἐγράπη πρὸς τὴν Ἰδην, ἀλλ' ἠναγκάσθη νὰ ἐπανεῖλθῃ ἐκεῖθεν πάντως ὁ ποιητής (ὅστις ἔξ αὐτοψίας γινώσκει τὸ Τρωικὸν πεδίον) ἢ ἐν γνώσει ἠμέλησε τῆς ἀκριβοῦς θέσεως τῶν τόπων χάριν τῶν σκοπῶν αὐτοῦ ἢ δὲν ἐγίνωσκε καλῶς ὅτι ἡ μία εἶναι θερμὴ τὸν χειμῶνα, ἢ ἄλλη ψυχρὰ τὸ θέρος, δὲν εἶναι θαῦμα ἀληθὲς θαῦμα εἶναι ἢ πηγὴ τοῦ ἡλίου ἐν Αἰγύπτῳ Ἡροδ. IV 181.—**153** *πλυννοὶ* λίθοι μετὰ σκαφοειδῶν κοιλοτήτων, ἐν αἷς ἔπλυνον τὰ ἐνδύματα, οἷους ἔχομεν ἰδεῖ ἐν Μεσσηνίῃ καὶ ἐν Χιλιμοδίῳ παρὰ

τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν.—162 *περὶ τέρματα* ὅτε ἐντείνουσι πάσας τὰς δυνάμεις αὐτῶν.

166-73 *ὀφθαλμοῖσιν ὀ*. βλέπω διὰ τῶν ἰδίων μου ὀφθαλμῶν ὅ,τι καὶ νὰ φαντασθῶ μόνον μοὶ ἦτο ἀλγεινότατον, *πολύπτυχος* πολυχάραδρος, *πόλις ἀκροιάτη* ἡ κορυφή τῆς ἀκροπόλεως.—174-6 *φράζομαι* σκέπτομαι, *μητιάομαι* βουλεύομαι, *σαώσομεν-δαμάσομεν* ὑποτ. ἀπορημ., *ἐσθλὸν ἐόντα* παρ' ὄλην του τὴν ἀνδρείαν καὶ ἀρετήν.—177-81 *γλαυκῶπις* Σ 227, *ἀργικέραυτος* ὁ βάλλων τὸν φεγγοβόλον κεραυτὸν, *κελαινεφῆς* ὁ συγκεντρῶν τὰ μαῦρα νέφη, *ἔπορον* ἔδωκα, *πεπρωμένον αἶσθ* ὑποκείμενον εἰς τὴν μοῖραν, *ἐξαναλύω* ἀπαλλάττω, *δυσσηχῆς* κακόηχος, ἀπαίσιος, *ἔρδε* ἐμπρός! κάμνε ὅ,τι θέλεις!, *ἐπαινώ* ἐπιδοκιμάζω.—182-5 *νεφελήγερετα* (*ἀγείρω ν.*) ὁ συγκεντρῶν τὰς νεφέλας, *Τριτογένεια* ἐπίθ. τῆς Ἀθηνᾶς ὡς ὑδατογενοῦς (*Τρίτων*, Ἀμφιτρίτη θαλάσσιοι δαίμονες), *πρόφρων* φιλόφρων, *πρόθυμος*, *π. θυμῷ* σπουδάζων, *τοὶ νόσος* ἐπλετο ἐσκέφθης, *ἔρωέω* ὑποχωρῶ.—186-7 *ὠτρυνε...* Τ 349.

166-87. 171 *Ἴδης ἐν κ.* ἐπὶ τοῦ Γαργάρου, κορυφῆς τῆς Ἴδης, ὁ Ζεὺς εἶχε βωμὸν καὶ τέμενος.

188-93 *ἐπέπω* ἐπακολουθῶ, *καταδιώκω*, *κλονέω* συνταράσσω: κατεδίωκε χωρὶς νὰ ἀφήσῃ νὰ ἡσυχάσῃ, νὰ ἀναπνεύσῃ *ἀσπερχές* Π 61, *δίω* φεύγω, φοβοῦμαι, *δίομαι* διώκω, *ἄσρας* ξεπετάξα:, *εὐνή* φωλεά, *ἄγκος* Σ 321, *βῆσσα* Π 766, *εἴ πέρ τε* καὶ ἄν, *καταπτήσσω* ζαρῶν, *ἔμπεδον* ἀδιακόπως, *οὐ λῆθε* δὲν ἠδύνατο νὰ ἐκφύγῃ τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ Π.—194-8 *ἀντίον π. Δ.* ἀπέναντι τῶν, πρὸς τὰς, *ὑπὸ πύργους* ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν, *ἀλέξω* + δοτ. βοηθῶ, *καθῦπερθεν* οἱ ἀπὸ τῶν πύργων, *ἀποστρέψασκε* ἐγύριζεν αὐτὸν ὀπίσω, *προπάροιθε* χρόν. προλαμβάνων, *πρὸς πεδίον* εἰς τὸ ἀποστρέψασκε, *παραφθὰς* ἐκ τοῦ πλαγίου προφθάνων, *ποτὶ πτόλιος* πρὸς τὸ μέρος τῆς π., ἀπὸ τὸ μέρος τῆς.—199-204 *οὐ δύναται* (τις), *διώκειν* ἐν τῇ κυρ. σημ. ἢ καταφθάνειν, *μάρπτω* καταφθάνω, *ἀλύσκω* ἀποφεύγω, *ὑπεξέφυγεν* (ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον), *ἄντομαι* βοηθῶ, *πύματον κ. ὕστατον* πανύστατον, *ἐπῶρσε* ἐνεψύχωσεν, ἐτόνωσε, *λαιψηρὰ* κτηρ. προληπτ.—208-13 *υπαίνω* ἐκδιπλώνω, *τάλαντα* (ιαλ-, τλήναι) αἱ πλάστιγγες τοῦ ζυγοῦ, ὁ ζυγός, *τανηλεγῆς* (τανὸς μακρός, ἄλγος) πολυώδυνος, πικρός, *ῥχετο* ἔλαβε τὴν ἄγουσαν, *δὲ ὄθεν* κατέλιπεν.

188-213. 194 *Δαρδάνιαι πύλαι* ἴσως πρὸς Ν τῆς πόλεως, πρὸς τὴν Δαρδανίαν, πόλιν ἐν ταῖς ὑπωρεῖαις τῆς Ἴδης, καὶ τὴν Ἴδην, Π 807.—205 *λαοῖς* οὔτινες ἐν τῷ μεταξύ εἶχον προε-

λάσει πρὸς τὰ τείχη τῆς πόλεως.—209-13 Τὸ τμήμα ἐκλήθη διὰ τοῦτο **ψυχοστασία** (ἴσθημι ζυγίζω).—Διὰ τί παρὰ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ ὁ Ἔ. ἐπὶ τῇ θεᾷ τοῦ Ἀχ. τρέπεται εἰς φυγὴν; διὰ τίνος ἄλλου μέσου ὁ Ὅμ. προπαρεσεύασε ταύτην; διὰ τί δὲν φεύγει εἰς τὴν πόλιν; τί ἐπιτυγχάνει ὁ Ὅμ. διὰ τῆς φυγῆς; δ:ὰ τί αἱ πολλαὶ παραβολαὶ καὶ τὰ περὶ κρουνῶν καὶ αἱ δύο σκηναὶ τοῦ Ὀλύμπου; τί γίνονται οἱ Ἀχ., οὓς εἶδομεν προελαύνοντας ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ διὰ τί δὲν βοηθοῦσι τὸν Ἀχ.;

214-21 οὔσεσθαι ὅτι θὰ ἀποκομίσωμεν, θὰ δρέψωμεν, **ἄατος** (α(στ.)-ἄω χορταίνω) ἀκόρεστος, **ἄμμες** αἰολ. ἡμεῖς, **πεφυγμένον γενέσθαι** φυγεῖν, **πολλά κεν πάθοι** πολὺ ἠθέλεν ἰδρώσει, **προπροκυλινδόμενος** ἀδιακόπως κυλιόμενος πρὸ τῶν γονάτων.—222-3 ***ἄμπνύω** ἀναπνέω, **ἐναντίβιον** στήθος πρὸς στήθος.—224-31 **χαλκογλώχης** (γλῶχης ἀκωκῆ) χαλκόλογος, **δέμας** οὐ. μόνον ἢ ὄνομ. αἰτ. σῶμα, ἀνάστημα, **ἀτειρῆς** Σ 47±, **ἠθέει** προσφώνησις νεωτέρου ἀδελφοῦ πρὸς πρεσβύτερον, **βιάζεται** σὲ πιέζει φοβερά, **ἀλέξομαι** + αἰτ. ἀποκρούω, ἀμύνομαι.—232-7 **ἦ μὲν** εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι, **γνωτοὶ** γνωστοί, συγγενεῖς, ἐνταῦθα: ἀδελφοί, **νοέω**. ἔχω κατὰ νοῦν ἀλόμη περισσότερον νὰ σὲ τιμήσω, **ὅς** αἰτ., **τλῆς** ἔσχες τὴν τόλμην, **ἄλλοι** δὲ ἐν ᾧ οἱ ἄλλοι.—238-42 **γοννοῦμαι** ἔκετεῦ, **ἔξειης** κατὰ σειράν, **ἀμφὶ** περιστοιχιζόντες ἐμέ, **αὔθι** αὐτόθι, **τοῖον** οὕτω, τόσον.—243-7 **ἔναρα** σκύλα, **βροιοίεις** Σ 345, **γλαφυρὸς** (γλάφω γλύφω) κοῦλος, **κερδοσύνη** δολίως, πανούργως.

214-47. 215 **προσηύδα** χυρὶς νὰ μεταμορφωθῆ.—**Τί μέσον** μετεχειρίσθη ὁ Ὅμ., ἵνα σιαθῆ ὁ Ἔ.; διὰ τί ἡ Ἀθ. μεταμορφοῦται πρὸ τοῦ Ἔ., ἀλλ' οὐχὶ καὶ πρὸ τοῦ Ἀχ.; πῶς φαίνεται ἡ διαγωγή τῆς Ἀθ.; τί δύναται ἐλαφρῶς νὰ δικαιολογήσῃ αὐτήν;

248 53 **αὔτε** τοῦναντίον, **ἀνίημι** παρακινῶ.—254-9 **ἐπιβοᾶμαι** ἐπικαλοῦμαι μάρτυρας, **ἐπίσκοπος** ἐπόπτης, **ἀρμονίη** συνθήκη, **ἀεικίζω** (ἀεικίζω-ομαι ἀικισμός) κακομεταχειρίζομαι, **ἔκπαγλος** Σ 170, **ἔκπαγλον** καθ' ὑπερβολήν, **καμμονίη** (καταμονή) καρτερία, νίκη, **ἔξειν** ἀνὰ προστιτ.—260-7 **ὑπόδρα** Σ 20±, **ἄλαστος** ἀλησμόνητος, παμμίσητος, **συνημόσύνη** σύμβασις, ὡς καθῶς, τὸ δεικνύς 265, **ὄρκια πιστὰ** ἀξιόπιστος ἔνορκος συνθήκη, **διαμπερὲς** ἀπαύστως, διαρκῶς, **φιλήμεναι** φιλεῖν (ἀλλήλω), ἄω χορταίνω, **ταλαύριος** (ταλα-ὄρινος δέρμα, ἀσπίς) ὁ ὑπομένων τὴν ἀσπίδα, ἀσπιδοφόρος.—268-72 **μυμνήσκεο**. χρησιμοποίησον ὄλας σου τὰς ψυχικὰς δυνάμεις καὶ τὴν πολεμικὴν σου ἐμπειρίαν, **αἰχημητῆς** λογχομάχος (ἐκ τοῦ συστάδην), **ὑπάλυξις** (ἀλύσκω) ὑπεκφυγή, **ἄφαρ** εὐθύς, **δα-**

μάει μέλ., *εταίρων* γεν. ἀντικ. τοῦ *κήδεα*, τὰ πένθη διὰ τοὺς, *θύω* μαίνομαι.

248-72.251 *τρὶς* διότι ὁ τέταρτος κύκλος δὲν συνεπληρώθη. — **256** *ἐκπαγλον ἀεικιῶ* ἡ σκύλευσις τῶν ὄπλων εἶναι ὁ πρῶτος βαθμὸς τοῦ *ἀεικίζειν*, μέγιστος δὲ αἰκισμὸς ἡ ἔκθεσις τοῦ πτώματος εἰς τοὺς κύνας καὶ τὰ ὄρνεα. — **268** *παντοίης ἀρετῆς* τοῦ ἀμύνεσθαι, ἐπιτίθεσθαι, ἐφ' ἄρματος, πεζόν, ἐκ τοῦ συστάδην, πόρρωθεν κλπ.

273-7 *ἄντα* ἐκ τοῦ ἀπέναντι μέρους, *ἀλέομαι* ἀποφεύγω, *ἔξετο* ἔκυψε. — **278-82** *ἤμβροτες* ἀόρ. τοῦ *ἀμαρτάνειν* ἀπέτυχες, *οὐδ' ἄρα* καὶ δὲν ἐγνώριζες λυιπὸν, ὡς βλέπω ἐκ τῆς ἀποτυχίας σου, τὴν μοῖράν μου ἔξ ἀποκαλύψεως τοῦ Διός, *ἦ τοι* καὶ ὅμως ἐκαυχᾶσο ὅτι τὸ ἐγνώριζες, *ἀρτιπέης* ἤρωσ λόγων, ἀληθῆς Δὸν Κιχῶτος, *τις* ἐπιτ. τὰ ἐπιθ., *ἐπίκλοπος μύθων* δόλιος ἐν τοῖς λόγοις. — **283-8** *μὲν μῆν, μετὰφρνον* Π 781, *ἔλασσον* (ξίφος), *νῦν αὖτις* τώρα ὅμως, πρότερον ὅμας, *ὡς κομίσαιο* εἶθε νὰ τὸ δεχθῆς ὄλον μέσα εἰς τὸ σῶμά σου, *καὶ* ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, *ἐλαφρότερος* ὀλιγώτερον καταθλιπτικός. — **289 95** *ἀποπλάζομαι* ἀποκρούομαι, *χῶσομαι* περιπίπτω εἰς ἀθυμίαν, *ἐτώσιος* μάταιος, κτηρ., *κατηφέω* στυθροπάζω. — **296-305** *ἔγνω* ἀνεγνώρισε τὴν ἀλήθειαν, *ἦ μάλα δὴ* βεβαιοτάτα, *ἐφάμην* ἐπίστευον, *δὴ* προφανῶς, *ἀνευθεν* μακράν, *ἀλέη* ἀποφυγή, *ἦ ῥα* ἀληθῶς, ὡς βλέπω τώρα, *ῥύσομαι* σφῶζω, *ἀσπουδεῖ* ἄνευ σοβαροῦ ἀγῶνος, *καὶ ἔ. πνθῆσθαι* πρὸς γινῶσιν καὶ τῶν μεταγενεστέρων. — **306-11** *λαπάρη* θ. ὁ κενὸς ὀστέων χώρος μεταξύ πλευρῶν καὶ ἰσχίων, *τέτατο* ἐκρέματο, *σιβαρὸς* βαρὺς, *ἀλείς* συμμαζευθεῖς, κύψας, ἵνα καλύψῃ καὶ τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τὴν ἀσπίδα: *ἀμαλὸς* (ἀμβλὸς) ἀδύνατος, τρυφερός, *πτῶξ* (πτῶσσω) δειλός. — **312-6** *ὠρμήθη* ὠρμησε, *μένος* λύσσα, *κάλυψεν* προέτεινεν ὡς προκάλυμμα, *δαιδάλεος* πολυτοίχιλος, *ἐπένευεν* (*Αχ.) ἐκυμᾶιζε δὲ ὁ λόφος, *τετράφαλος* ἡ ἔχουσα 4 κερατοειδεῖς προεξοχάς, *ἔθειραι*.. T 382-3. — **317-21** *εἶσι* ἐπιτέλλει, *ἔσπερος*, ὁ αὐτὸς ἐπιτέλλων τὴν πρωϊαν καλεῖται *φωσφόρος* ἡ *ἑωσφόρος*, ὁ Ἀυγερινός, ἡ Ἄφροδιτη, *οἶος* κτηρ., ὅπως, *νυκτιὸς ἀμολγῶ* ἐν σκοτεινῇ νυκτί, *ἴσταιται* ἐπιφαίνεται, *ἀπέλαμπεν* ἀπρος. ἠκτινοβόλει ἡ λάμψις ἀπὸ τῆς, *ἐνῆκης* 2 (ἐν-ἀκῆ) κοπιτερός, *χρῶς* Π 761, *ὄπη εἴξειε* ποῦ ἤθελε καταστῆ δυνατὸν νὰ κτυπήσῃ, ποῦ θὰ εἶδιδε τόπον, γυμνὸν μέρος (ἀττ. ἢ *παρεῖκε*..). — **322-30** *ἔχε* ἐκάλυπτον, *χρῶα* τοῦ, *ἄλλο τόσον* ἐπιφράσις: ἐν γένει ἐπὶ τοσοῦτον, διασαφούμενον ἐν 324: ὥστε μόνον ὁ λαιμὸς ἐφαίνετο, τὰ δὲ χαλκὰ ὄπλα φυσικὰ (ὄντως, *καὶ*) ἐκά-

λυπτον ἐν γένει τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε μόνον., *βίη*
Π. ὁ γενναῖος Π., ἧ̄ ἐκεῖνο τὸ μέρος, ὅπου αἱ κλειδες χωρίζουσι,
λαυκανίη (λαύω) λαιμός, φάρυγξ, *ἴνα* ὅπου, *τῆ ῥ'* ἐκεῖ ἀκριβῶς,
ἀντικρὺ πέρα πέρα, *ἄρα* ὡς θὰ ἀνέμενε τις, *ἀσφάραγος* ἄ. λάρυγξ,
ἐρείπω κατακρημνίζω, ἄορ. ἤριπον ἀμπτ.—**330-6** *ἐπευξάτο* ἐκαυ-
 χήθη διὰ τοῦτο, *ποθὶ* ὡς νομίζω, *δπιζομαι* (δπις θ. θεία δίκη)
 φοβοῦμαι, *ἀοσηγῆρ* βοηθός, κτγρ. τοῦ *λελείμμηρ*, *ἀικῶς* ἐπονειδί-
 στως, *κτερίζω* ἀπονέμω τὰς νενομισμένας ἐπικηδεῖους τιμὰς.—
337-43 *ὀλιγοδρανέων* (πρβλ. *ἀδραγῆς*) ἀιονῶν, παραλύων, *κατα-*
δάπτω ((δαρ)δάπτω, *δαπ-ανῶ*) κατασπαράττω, καταβροχθίζω, *ἄλις*
 ἀρκετόν, *λαγχάνω* τινὰ καθιστῶ μέτοχον, μεταδίδω.—**344-54**
γουνάζομαι γούνων κατὰ τὸ *ἄπτεσθαι γούνων*: μὴ με παρακαλῆς
 διὰ τὴν ζωὴν μου, *μένος* ἢ λύσσα, *θυμὸς* τὸ πάθος, ἢ δίψα τῆς
 ἐκδικήσεως, *ἀνίημι* ἀφήνω ἐλεύθερον, ἐπιτρέπω, πρὸ τοῦ *ἔδμεναι*
 νοητέον τὸ *ῶς*, εἰς ὃ ἀναφέρεται τὸ *ῶς* 348, *οἶα* ἐπιφών., ἐντεῦθεν:
 διότι τοιαῦτα, : εἴθε ἢ ἀνθρωπίνῃ φύσει μου νὰ μοὶ ἐπέτρεπε νὰ σέ
 φάγω ἐν τῇ λύσσει μου ὡμόν εἶμαι τόσον βέβαιος ὅτι θὰ ἔκαμνον
 τοῦτο, ὅπως εἶμαι βέβαιος ὅτι οὐδεὶς., *ἀπαλέξω* ἀποσοβῶ, *ἀποινα*
 λύτρα, *ἴσθημι* ζυγίζω, *εἴκοσιν ἤριτος* (εἴκοσιν-ἄρι-, ἀριθμὸς) εἴκο-
 σαπλάσιος (τοῦ βάρους τοῦ πτώματος), *ἐνθάδε* ἐδῶ εἰς τὸ στρατό-
 πεδον, *ἄνωγα* παρακαλῶ, *σ' αὐτὸν* τὸ πτώμα σου, *ἐρύομαι χρυσῶ*
 λαμβάνω ὀπίσω (τὸ πτώμα) δίδων ἴσον βάρους χρυσόν, *κατὰ δά-*
σονται θὰ σπαράξωσι.—**355-60** *προιούσσομαι* (ὁ μέλ. *ὑφομαι*)
 προσβλέπω : σὲ γνωρίζω πολὺ καλά, διότι σὲ προσβλέπω, διότι ἡ
 ψυχὴ σου εἶναι ἐξωγραφημένη ἐπὶ τοῦ προσώπου σου, ἐν βλέμμα
 ἐπὶ τὸ πρόσωπόν σου δεικνύει τὴν ἀνοικτίρμονα καρδίαν σου, *οὐδ'*
ἄρ' καὶ δὲν ἠδυνάμην φυσικὰ νὰ ἀναμένω ὅτι θὰ σὲ πείσω, *μήνιμα*
 ἀφορμὴ ὀργῆς τῶν θεῶν, *ἔσθλὸν ἐόντα* παρ' ὄλην σου τὴν ἀνδρείαν,
361-3 Π 855-7.—**364-6** *τέθναθι* ψόφα, κοιμήσου.

273-366. 294 *λευκάσπιδα* διότι τὸ μέταλλον ἔλασμα
 τῆς ἀσπίδος θὰ ἦτο ἐκ κασιτέρου ἢ ἀργύρου.—**299** *Ἀθήνη* τοῦτο
 γινώσκει ὁ Ἐ. καὶ διότι αὐτὸς ὁ Ἀχ. ὠμολόγησεν ἐν 270 καὶ διότι
 πάντες ἐγίνωσκον τὴν εὔνοιαν τῆς θεᾶς πρὸς τὸν Ἀχ.—**324** Ὁ Ἐ.
 φέρει Κορινθ. κράνος, θώρακα καὶ στρογγύλην ἀσπίδα· εἶναι λοιπὸν
 κατάφρακτος, τὰ δὲ ὅπλα αὐτοῦ (τὰ τοῦ Πατρ.) ὡς θεῖα, δωρηθέντα
 ὑπὸ τῶν θεῶν εἰς τὸν Πηλέα κατὰ τοὺς γάμους, ἦσαν ἀδιάτρητα.
 —**351** *χρυσῶ* πληρώνων ἰσοβαρῆ πρὸς τὸ πτώμα χρυσόν.—**359**
 Περὶ τῆς μαντικῆς δυνάμεως τῶν ἀποθνησκόντων ἐν Π 854.—**362**
πιταμένη ἢ λ. ὑποδηλοῖ τὴν παράστασιν τῆς ψυχῆς ὑπὸ μορφῆν

πηγού.— Πρὸς τοιοῦτους θεοὺς πῶς φέρεται ὁ Ἔ. (301.); τί σκοποῦσιν αἱ δύο παραβολαὶ 308., 317.; τί περιεργον παρατηροῦμεν ἐν τῇ β' ὡς πρὸς τὸ κέντρον αὐτῆς; διὰ τί τοῦτο; διὰ τί ὁ Ἄχ. προβάλλει εἰς τὸν Ἔ. 353 τὴν εἰκόνα τῆς μητρὸς; διὰ τί οὐδαμῶς συγκινεῖται ἐκ τῆς προφητείας τοῦ Ἔ.; τί μαρτυρεῖ ἐνταῦθα ὁ πρὸς νεκρὸν διάλογος;

367-75 περιδραμον συνέρρευσαν πανταχόθεν, **φυῆ** ἀνάστημα, **εἶδος** μορφή, **ἀγγιτὸς** (ἄγαμαι) θαυμάσιος, **ἀνουητι** (οὐτάζω) χωρὶς νὰ τραυματίση, **τις** πᾶς τις, **ὦ πόποι** περιεργον!, **ἀμφαφάομαι** περιψηλαφῶ: εἰς τὴν ἀφήν, **κῆλεος** καυστικός.—**376-84 ποδάρκης** Π δ, **μέδοντες** ἐν εἰρήνῃ ὡς βουλευφόροι, κυβερνῆται, **εἶ δ'** παρακλ. μόριον, ἔμπρός, **πόλιν ἄκρην** τὴν ὑψηλὴν πόλιν.—**385-90 νέκυστος** νεκρός, **πὰρ νήεσσι** ἐν τῷ ναυτικῷ στρατοπέδῳ, ἐν τῇ σκηνῇ μου, **μετέω** εὐρίσκομαι μεταξὺ, **καταλήθονται** οἱ ἄνθρωποι, αἱ ψυχαί.—**391-4 παιήων** (-ών, -ών) ἐπινίκιον ἄσμα, **κοῦροι** νέοι, **κ. Ἄχαιῶν** παῖδες Ἑλλήνων, **νηυσὶν ἐπι** πρὸς τὰ πλοῖα.—**395 404 μῆδομαι** σχεδιάζω, **ἀεικῆς** ἐπονείδιστος, ἀτιμωτικός, **τετραίνω** τρυπῶ, **ἐν κονίσσαλος** ἠγείροντο νέφη κονιορτοῦ, **κνάνεος** μαῦρος, **πίτναμαι** πετάννυμαι, κυματίζω, **δυσμενέες** οἱ πολέμοι, **ἀεικίζομαι** 252 αἰκίζω-ομαι, ἀτιμάζω.

367-404. 368 ἀπ' ὤμων κυρίως θώρακα, ξίφος, ἀσπίδα. **374 ἐνέπηρε** τὴν ναῦν τοῦ Πρωτεσίλαου Π 122.—**377 στάς** ὁ Ἄχ. κατὰ τὴν σκύλευσιν τοῦ Ἔ. εἶχε γονυπετήσει ἢ κύψει ἤδη ἐγείρεται.—**383 καταλείψουσι** μετοικούντες εἰς ἄλλον τόπον.—**386 ἄκλαυτος ἄθραπτος** ὁ Π. ἐθρηνήθη ἤδη Σ 355, ἀλλὰ πλὴν τῆς φυσικῆς ταύτης ἐκδηλώσεως τοῦ ἄλγους ἔπρεπε νὰ προστεθῇ καὶ ἡ τυπικὴ καὶ ἐπίσημος προᾶξις τοῦ νεκρικοῦ θρήνου, ὡς οὐσιῶδες μέρος τῆς κηδείας, ὅστις ὄντως ἀκολουθεῖ Ψ 9-16.—**389 καταλήθονται** ἐν Ἄιδου αἱ ψυχαὶ ἐστεροῦντο τελείως συνειδήσεως πίνουσαι ὅμως αἶμα ἀνεκτῶντο πρὸς καιρὸν συνειδήσιν καὶ μνήμην.—**397 βοέους ἰμάντας** οἱ ὕστερον ἔπλασαν ὅτι ἐσύρθη διὰ τοῦ ζωστήρος τοῦ δοθέντος αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Αἴαντος, ὡς καὶ περὶ τοῦ Αἴαντος ὅτι ἠττοκτόνησε διὰ τοῦ ξίφους τοῦ δοθέντος αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Ἔ. μετὰ τὴν ἐν Η γενομένην μονομαχίαν τῶν δύο ἡρώων.—**398 κάρη** τὸ πῶμα ἐσύρετο πρηγές πλὴν τῆς κεφαλῆς, καὶ τοῦ ἄλλου σώματος μέρος θὰ ἐσύρετο κατὰ γῆς, διότι τὰ ἄρματα ἦσαν ταπεινά.—**400 Ὁ Ἄχ.** αὐτὸς ἠνιοχεῖ, διότι τὰ σκῦλα τεθέντα ἐπὶ τοῦ ἄρματος δὲν εἶχον ἀφήσει χῶρον διὰ τὸν ἠνίοχον.—**Τί αἰσθάνονται οἱ Ἄχ. βλέποντες νεκρὸν τὸν Ἔ.;** διὰ τί νύσσουσιν αὐτόν; τί ἀποτελεῖ

τὸ κάλλιστον ἐγκώμιον τοῦ ἀνυχίσαντος ἀντιπύλου; διὰ τί ὁ Ἄχ. δὲν προσβάλλει εὐθὺς τὴν πόλιν; διὰ τῆς ἀναμνήσεως τοῦ φίλου τί κερδαίνομεν ὑπὲρ τοῦ Ἄχ. μετὰ τὰ τελευταῖα γεγονότα; τί δύναται νὰ δικαιολογήσῃ πως τὴν ὁμὴν διαγωγὴν τοῦ Ἄχ. πρὸς τὸν νεκρὸν;

405-11 *καλύπτρη* κ. *κρηδέμενον* τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς, *λιπαρῆ* σιλπνὴ ὡς λιπὴ, *κώκυσε μάλα μέγα* ἐξέβαλε γοερώτατον θρηῆνον, *λαοὶ οἱ πολῖται*, οἱ ἄνθρωποι, *ἐναλίγκιος* ὁμοιος, *τῷ* οὐδ. διασαφούμενον διὰ τοῦ *ὡς εἰ*, *ὄφρυόεσσα* ἡ πλήρης ὄφρυων, γηλόφων, *σμήχω* καίω, ἀφανίζω, *κατ' ἄκρης* ἀπὸ τῆς κορυφῆς ἕως κάτω, ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον.—**412-15** *ἔχον* κατῳρωθονον νὰ συγκρατήσωσι, *ἀσχαλάω* κ. *ἀσχάλλω* ἀδημονῶ, *μεμαῶτα* αἰτιολ. εἰς τὴν ἠγουμένην, *κόπρος*; βόρβορος, ἀκαθαρσία, *ἐξονομακλήδην* ὀνομασί.—**416-23** *σχέσθε* (κρατήθητε) παύσατε, *κηδόμενοι* περ παρ' ὄλον σας τὸν πόνον καὶ τὴν συμπάθειαν, *λίσωμ'* θέλω νὰ παρακαλέσω, ἀφήσατέ με νὰ τῆς ὑποτ. προηγοῦνται προσκτ. ὡς ἐν τοῖς *φέρε*, *ἄγε*, ἴθι.. *σκεπώμεθα*, *ἀτάσθαλος* (ἄτη) ἀνόσιος, *ὄβριμοεργός* κακοῦργος, *αἴ κέ ποθ' (ι)* μήπως ἴσως, *καὶ* τῷ γε, *νὺ* ἴσως, *τένυται* ὑπάρχει, *τοιόσδε* τοιαύτης ἡλικίας, *περὶ πάντων* ὑπὲρ πάντας τοὺς ἄλλους, *ἄλγε* ἔθνηκεν ἐπτότισε πικρίας, *τηλεθάων* (θάλλω-λέθω) εὐθάλης, ἀκμαῖος.—**424-9** *ἀχνύμενός* περ παρ' ὄλον μου τὸν πόνον, *ὡς ἐνός* ὅσον δι' ἓνα, *ἄχος* δὲξ ὁ πικρὸς πόνος, *οὗ* γεν. ἀντικ., *καταοίεται* θὰ μὲ καταβιβάσῃ, *τῷ* Ο 745, *δυσ-ά-μμορος* (σμερ-, μόρος) δύσμοιρος.—**430-6** *ἀδινός* Σ 316, *βέ(ι)ομαι* Π 852 μέλλω νὰ ζήσω, πρὸς τί λοιπὸν νὰ ζῶ, *σεῖ' ἀπο* μακρὰν σοῦ, *εὐχολῆ* χάριμα, ἀγλάισμα, *δνηαρ* (ὀνίημι) ὄφελος, παρηγορία, *δηδέχατο* ὑπροσκτ. τοῦ *δέχομαι* δεξιοῦμαι: ἐδεξιοῦντο, 435, *καὶ* δεικνύει τὴν συμφωνίαν μετὰξὺ τῆς αἰτιολογουμένης καὶ αἰτιολογούσης προτάσεως: διότι καὶ πράγματι.

405-36. **405** ἡ *μήτηρ* εἶτι ἰσταμένη ἐπὶ τοῦ πύργου.—**406** *καλύπτρη* τεμάχιον ὑφάσματος καλύπτρον τὴν κεφαλὴν πλὴν τοῦ προσώπου καὶ κατερχόμενον ὀπισθεν ἐπὶ τοῦ νώτου καὶ τῶν ὤμων, ἀνάλογον πρὸς τὸ τῶν Ἀδελφῶν τοῦ Ἑλέου ἐν τῇ Δυτ. Ἐκκλησίᾳ.—**411** *ὄφρυόεσσα* πρὸ τῆς πόλεως ὄντως ὑπῆρχε σειρὰ λόφων, ἡ Καλλικολώνη, ὁ Ἴλου ἢ Αἰσυήτου τύμβος κλπ.—**413** *ἐξελεθεῖν* ὁ Πρ. εἶχε καταβῆ ἀπὸ τοῦ τείχους καὶ ἐκεῖ παρὰ τὴν πύλην οἱ πολῖται προσεπάθουν νὰ κρατήσωσιν αὐτόν.—**430** *Ἐκάβη* αὐτὴ μένουσα ἐπὶ τοῦ πύργου.—*Πῶς περιγράφει ὁ Ὅμ. τὸ ἐν Τροίᾳ πένθος*; διὰ τί ἡ *μήτηρ* δὲν λιποθυμεῖ ἐκ τῆς μεγάλης συμφορᾶς;
437-46 *οὐπω* *τι* οὐδεμίαν ἀκόμη πληροφορίαν εἶχε λάβει περὶ

τοῦ Ἔ., **ἐτήτυμος** (ἐτυμος, εἰμί) ἀξιόπιστος, **ὅτι ῥα** ὅτι ἀκριβῶς, πράγματι, ὅπως καὶ συνέβη, **ἀλλὰ** ἡ ἀντίθεσις ἔδει νὰ ἔχη: ἀλλ' ἐφαντάζετο ὅτι καὶ ὁ Ἔ. εἶχεν ἐπιστρέφει εἰς τὴν πόλιν μετὰ τῶν λοιπῶν ἀντὶ τούτου ἀκολουθοῦσιν αἱ πράξεις αἱ ἀπορρέουσαι ἐκ τῆς προϋποθέσεως ταύτης, **μυχῶ δόμου** ἐν τῷ θαλάμῳ τῷ εὐρισκομένῳ ἐν τῷ βάθει τοῦ οἴκου, **δίπλαξ** (χλαῖνα) διπλοῖς, χλαῖνα φορομένη διπλῆ, **ἐν ἔπασεν** ἐνύφαινεν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, **θρόνα** οὐ. ἄνθη ἢ φυτὰ, **τρίπους** λέβης μετὰ τρίποδος, **ῥοφρα πέλοιτο** διὰ νὰ ὑπάρχη... διὰ νὰ εὔρη ὁ Ἔ., **νηπίη ἄχ!** ποῦ νὰ τὸ ἐγνώριζε!, **οὐδ' ἐνόησεν** ἀλλὰ δὲν τῆ ἐπήλθεν ἡ σκέψις ὅτι.—**447-53 ἐελλίχθη** (ἐλίσομαι) ἐκλονίσθησαν, ἤρχισαν νὰ τρέμωσιν ὅλα τῆς τὰ μέλη, **κερκίς** ἡ σπάθη ἢ ἡ σαίττα, **δμωή** ἡ δούλη, ἡ θεράπαινα, **ῥψ** (νοξ) θ. φωνή, **ἐκυρῆ** θ. πενθερά, **πάλλεται**... μέσα δὲ εἰς τὰ στήθη ἐμοῦ τῆς ἰδίας ἢ καρδία μου πάλλεται τόσον ἰσχυρῶς ὡς νὰ ἤθελε νὰ πεταχθῆ ἔξω ἀπὸ τὸ στόμα, **νέρθε** κάτω, **πήγγυται** παγώνουν, **δὴ** ἀσφαλῶς.—**454-9 οὔας** οὐς, ἄχ νὰ δώσῃ ὁ θεὸς νὰ μὴ ἀκούσω τὴν ἀπαισίαν εἰδησιν (κούφια ἢ ὥρα ποῦ τ' ἀκούει), **δὴ** ἤδη, **δίομαι** διώκω, **θρασὺς** παράτολμος, ῥιψοκίνδυνος, **ἀποιμήγω** ἀποχωρίζω, **ἀγνηορίη** (ἀγῆνωρ (ἀγαν-ἀνήρ) ἀνδρείος) ἀνδρεία, **ἀλεγεινὸς** φαρμακερός, **ἔχεσκε** ἐπλήρου τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, **εἰκων**... πρὸ οὐδενὸς ὑποχωρῶν εἰς τὴν ὀργὴν του.—**460-5 μαινάδες** αἱ ἀκόλουθοι τοῦ Διονύσου αἵτινες ἐν τῷ ἐνθουσιασμῷ αὐτῶν ὁμοιάζον πρὸς μαινομένας, **παλλομένη κροδίην** με ἰσχυροὺς καρδιακοὺς παλμούς, **παπταίνω** περισκοπῶ ἔμφοβος, **ἀκηδέστως** ἀφρονίστως, ἀσπλάγχχνως.—**466-74 νύξ** σκοτοδίνη, **ἀπὸ καπύω** (καπ-νός) ἐκπνέω, **δέσματα** κεφαλόδεσμοι, **σιγαλδεῖς** (sig-num) κατὰστικτος, **ἄμπυξ** θ. διάδημα, πιθανῶς χρυσοῦν, περιθέον τὴν κόμην, ὡς αἱ ταινίαι, ἃς φέρουσι περὶ τὴν κόμην αἱ μαθήτριάι κατὰ τὰς ἐπιδείξεις αὐτῶν ἐν τῷ Σταδίῳ, **κεκρύφαλος** ἄ. ἀμφίβληστρον τῆς κόμης, πλεπτός θύλακος (ὡς πλεκτηὶ σκούφια), ἐν ᾧ ἐκλείετο ἡ κόμη, **πλεκτη ἀναδέσμη** πλεκτη ταινία, διερχομένη ὑπὸ τὸν πώγωνα καὶ συνεχούσα τὸ κρηδεμνον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ὡς ὁ ὄχεις τὴν κόρυν (ἢ: πλεκτη ταινία περιελισσομένη περὶ τὸν κεκρύφαλον πρὸς στερέωσιν αὐτοῦ), **χρυσῆ** διὰ τὰ χρυσαῖα αὐτῆς κοσμήματα, **ἔδνα** δῶρα διδόμενα πρὸ τοῦ γάμου ὑπὸ τοῦ μνηστήρος εἰς τοὺς γονεῖς τῆς μνηστῆς, **γαλόως** θ., ἄττ. γάλως, ἀνδραδέλφη, **εἰνάτηρ** θ. συννυφάδα, **ἄλις** ἀρκεταί, πυκναί, **εἶχον** ἐκράτουν ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἵνα ἀνορθώσουν, **ἀτύξομαι** τρομάζω: τεταραγμένην μέχρι θανάτου.—**475-81 ἄμπνυτο** ἀνέπνευσε, **ἔς φρένα** θ. ἄ. ἡ ψυχὴ ἐπανῆλθεν, ἢ Ἄν. συνῆλθεν εἰς τὰς αἰσθή-

σεις της, *ἀμβλήδην* (ἀναβάλλω) γοερώς, *γείνομαι* γεννώμαι, *ἴη* *αἴη* μὲ τὴν αὐτὴν μοῖραν, *Πλάκος* ὄρος, *ὕληεις* δασώδης, *τυτθός* μικρός, ἐνταῦθα δικατάλ.—482-6 *κεῦθεα* (κεῦθω) κευθμῶνες, ἄδυτα, *νήπιος αἴτω* ἀκόμη τόσον μικρός.—487-91 *τούτω γε* εἰς τὸ δυστυχὲς αὐτὸ πλάσμα, *πόνος καὶ κήδε* βάσανα καὶ θλίψεις, *ἦμαρ δ.* ἡ ἡμέρα τῆς ὄρφανίας, *παναφήλιξ* ἐστερημένος ὕλων τῶν ὀμηλίκων, κτηρ., *ὑπεμνήμυκε* (ἐκ τοῦ ὑπ-ημύω) ὅλα δι' αὐτὸν ἔχουσι κλίνει τὴν κεφαλὴν κάτω, κρεμοῦν τὰ πρόσωπα.—492-5 *δεύομαι* δέομαι: ἐνδεής, ἔπαιτῶν, *ἄνεισι* ἀνερχεται εἰς τοὺς ἔφ' ὑψηλοῦ ἐκτισμένους οἴκους τῶν, *τῶν δὲ* ἐκ τοῦ τίς, *ἐλεησάντων* ἐὰν μὲν αἰσθανθῶσι συμπάθειάν τινα, ἢ ἀντίθ. ἐν 496, *ἐπέσχευ* γνομ., *κοτύλη* ποτήριον, *τυτθὸν* πρὸς στιγμὴν, *διαίνω* βρέχω, *ὑπερῶη* οὐρανόσκος.—496-501 *ἀμφιθαλής* παῖς, οὗ ζῶσιν ἀμφότεροι οἱ γονεῖς, *στυφελίζω* ἀπωθῶ βιαίως, *δαιτὺς* θ. συμπόσιον, *πεπληγῶς* ὁ ἀγαδιπλ. τὴν ἐπανάληψιν κτυπημάτων, *ἐνίσσω* ἐπιπλήττω, *ὄνειδέιος* (ὄνειδειος) ὕβριστικός, *ἔρρε* κρημνίσου, *οὕτως* ὅπως εἶσαι, εὐθύς, *μεταδαίνυται* συμποσιάζει μεταξύ, *ἄνεισι* ἐπιστρέφει, *δημὸς* ἄ. λίπος.—502-4 *νηπιαχεύων* παίζων ὅπως τὰ μικρά, *λέκτρον* ἢ κλίνη, *ἀγκαλίδες* ἀγκάλαι, *τιθήνη* τροφός, *θάλα* οὐ. (ἔξ ἐπιθ. *θάλυς-εια*) νόστιμα πράγματα, γλυκύσματα.—505-7 *δν.* ὅπως ἐπονομάζουσι.—508-15 *κορωνίδες* Ο 597, *εὐλή* σκώληξ, *αἰόλος* εὐλύγιστος, *οὐδὲν σοί γ' ὄφελος* παρὰθ. πράγματα ἄχρηστα διὰ σέ, ἀλλὰ διὰ τὰ τὸ διαλαλήσουν Τρ. καὶ Τρ., ὡς τιμητικὴν ἀναμνηστικὴν ἐορτήν.

437-515. 440 *μυχῶ δόμου* καὶ διὰ τοῦτο ἦτο ἀδύνατον νὰ ἀκούσῃ τι· διότι ὡς *μυχὸς δόμου* νοητέος ὁ θάλαμος τῶν γυναικῶν, ὁ κείμενος εἰς τὸ βάθρος τοῦ μεγάρου ἢ ὅπισθεν αὐτοῦ, Γ 125 ἐν τέλει.—460 *Μαινάδες* καὶ *Θυιάδες*; καὶ *Βάχαι* αἱ ἀκόλουθοι τοῦ Διονύσου.—467 *ἐκάμπυσεν* ἐν τῇ λιποθυμίᾳ ἢ ψυχῇ καταλείπουσα ἐπὶ τινὰ χρόνον τὸ σῶμα ἐπιστρέφει πάλιν εἰς αὐτό.—479 Ἡ *Θήγη-αι* πρωτ. τῶν Κιλίκων, εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ δασώδους ὄρους Πλάκου ἐν Μυσίᾳ, παραφράδις τῆς Ἰδης, Z 396.—486 *οὔτε σοὶ οὔτις* γηροκομῶν, ἀποδίδων τὰ τροφεία.—489 *ἀρούρας* τέμενος βασιλῆιον, κτήμα δοθὲν ὑπὸ τῶν πολιτῶν εἰς τὸν Ἔ., Z 193.—501 *μυελὸν* διὰ τὴν ἔλλειψιν ὀδόντων· ὅτι ὁ μυελὸς ἦτο καθ' ὅλου ἀσπασιωτάτη τροφή, μαρτυροῦσι τὰ ἐν σπηλαίοις καὶ ἐν σωροῖς εὐρεθέντα πλεῖστα ἐσχημένα ὀστᾶ καὶ κρανία, ἐξ ὧν θραυομένων ἀφηρεῖτο ὁ μυελὸς τρωγόμενος, διότι ἴσως καὶ ἐπιστεύετο ὅτι αὐτὴ ἡ ἔδρα τῆς ὀώμης τρωγομένη μετέδιδεν ἐξαισίαν

ῥώμην.—506 Τὸ ὄνομα τοῦ παιδίου εἶχε δοθῆ ὑπὸ τῶν Τρώων πρὸς τιμὴν τοῦ πατρὸς, ὅστις εἶχεν ὀνομάσει αὐτὸ Σκαμάνδριον, Z 402.—511 *λεπτά* ὡς λινᾶ, δι' ὧν συνήθιζον νὰ περιτυλίσσωσι τοὺς νεκρούς.—512 *καταφλέγω* κατὰ τὴν κρατοῦσαν ἐν προομηρείοις χρόνοις συνήθειαν νὰ συγκαίωσιν ἢ συνθάπτωσι μετὰ τοῦ νεκροῦ πᾶν ὅ,τι ἦτο ἐκείνῳ προσφιλὲς ἐν τῷ βίῳ, ἵνα χρησιμοποιῇ αὐτὰ ὁ νεκρὸς καὶ μετὰ θάνατον, Z 418.—513 *ἐγκίσειαι* ἐπὶ φερέτρον καὶ πυρᾶς ἐνδεδυμένος αὐτά.—*Ἴνα ὁ Ὅμ. ἐξάρῃ τὸ ἄλγος τῆς συζύγου, τί ἔπραξεν ἐν τῇ παρασίσει τοῦ τῶν γονέων; διὰ τί δὲν παρέστησε τὴν Ἄνδρομ. ἐπὶ τοῦ τείχους; τί ἐπιδιώκει διὰ τοῦ λουτροῦ; πῶς ἐξετύλιξε τὴν τραγικὴν προαίσθησιν; διὰ τί ἡ Ἄνδρ. ἀποβάλλει τὸν κόσμον τῆς κεφαλῆς καὶ λιποθυμεῖ; διὰ τί θὰ καύσῃ τὰ ἐνδύματα τοῦ Ἐ.;— Ἐντύπωσις ἀπὸ τῆς ἑαυφωδίας.*

Ψ

6-11 *ἐρίηρος-ες* (ἐρι-ἄρ-(ἀραρίσκω)) πιστός, ἀφωσιωμένος, *ἔμοι* κτητ. ἄντων., *ἐταῖροι* συμμαχηταί, ἄνδρες, *δὴ δά, δ τό, γέρας* κτηρ. ἐνδείξεις τιμῆς πρὸς τοὺς, *τέρπομαι* χορταίνω, *δορπέω* (δόρπον δεῖπνον) μέλ.—12-6 *ἕμερος* πόθος, ὄρεξις, *δεύομαι* βρέχομαι, *τοῖον* τόσον γενναῖον καὶ ἀγαθόν, *μῆστωρ* Π 759.—17-23 *καὶ εἶν' Ἄ. δ.* καὶ μέσα εἰς τὸν ἀγέλαστον, ἄχαριν ἤδιον, *τελέω* ἐνεστ., *ὕφισταμαι* ὑπισχνούμαι, *δάσασθαι* (δαίομαι) ὦμά (κρέα) νὰ τὸν σπαράξωσιν ὦμόν, *ἀποδειροτομέω* (δειρῆ-δέρη) ἀποκεφαλίζω.—24-9 *μῆδομαι* σχεδιάζω, παρασκευάζω, *ἀεικῆς* ἐπαίσχυντος, ἐπονείδιστος, *λέχεια* φέρετρον, *ἔντεα* τεύχεα, *ὕψηλῆς* 2 ὁ ὑψηλά, με ἀνατεταμένην τὴν κεφαλὴν χρεμετίζων.—29-34 *δαίνυμι* ἐστιῶ, *τάφος* περιδείπνον, *μενοεικῆς* (σύμφωνος πρὸς τὴν ὄρεξιν) ἄφθονος, *ἀργός* (λευκός) ταχύς ἢ στυλινός, *ὄρεχθέω* κ. *δοχθέω* λ. π. μυκῶμαι (μῆπως ἐπὶ τοῦ ὄγγου τῶν σφαζομένων;), *σίδηρος* σιδηρᾶ μάχαιρα, *μηκᾶς* κ. *μηκῶμαι* βελάζω, ἐπὶ προβάτων καὶ αἰγῶν, *ἀργιόδους* λευκόδους, *θαλέθοντες* (θάλλω) ἀλοιφῇ σκεπασμένοι ἀπὸ λίπος, παχύτατοι, *εὔω* (ιγο) ψήνω, *κοτυλήρητος* (κοτύλη ἀρνούμενος) ἄφθονος: ποταμηδόν.

Τὰ γεγονότα τῆς Ψ 1-257 πληροῦσι τὸ λοιπὸν τῆς 27. ἡμέρας, τὴν 28. καὶ τὴν πρωΐαν τῆς 29. τῆς Ἰλιάδος.

1-34. 9 *κλαίωμεν* νοεῖται ὁ ἐπίσημος θρήνος, X 386.—13 *περὶ νεκρῶν* τὸ πῶμα ἔκειτο ἐν τῇ σκηνῇ T 211, ἀλλ' οὔτε ἐν αὐτῇ οὔτε ἐν τῇ αὐλῇ ἦτο δυνατόν οἱ Μυρμ. τρεῖς νὰ περιέλθωσι μετὰ τῶν ἀρμάτων τὸν νεκρόν' ὅθεν φαίνεται ὅτι ἐν τῷ μεταξύ ὁ Ἄχ. ἐξήγαγε

τὸ πτώμα εἰς χῶρον ἐλεύθερον παρὰ τὴν ἀκτὴν καὶ τὰς σηκὰς τῶν Μυρμ., ὅπερ ὁ ποιητὴς κατὰ τὸ σιωπώμενον παρέλιπε νὰ δηλώσῃ. — **14** *Θέτις* ὁ ποιητὴς προϋποθέτει τὴν παρουσίαν τῆς μητρὸς Ἀοράτου εἰς τοὺς Μυρμ. — **20** *πάρουθεν ὑπέστην* Σ 334, X 354. — **29** *τάφον δαίνυ* ὡς γίνεται καὶ παρ' ἡμῖν σήμερον ἐπὶ σειρὰν ἐσπερῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ τῶν πενθούντων ὑπὸ τῶν συγγενῶν (παρηγοριά) τῶν δειπνῶν τούτων ἐπιστεύετο ὅτι μετείχε καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ ἀποθανόντος, διατιθεμένη ἐκ τῆς εὐωχίας εὐμενῶς πρὸς τοὺς ζῶντας. — **30** *σίδηρος* Σ 34.

35-7 *παρπείδω* μεταπειθῶ, *σπουδῇ* μετὰ πολλῆς δυσκολίας, *χωόμενον κῆρ* ἔχοντα ἐν τῇ καρδίᾳ τὸν βαρὺν πόνον διὰ τόν. — **38-41** *ἴξον* μεικτ. ἄορ., *λιγύφθογγος* δεξύφωνος, *τρίπους* λέβης μετὰ τρίποδος, *εἰ π.* πλ. ἔρ., *βρότος* Σ 345 τοὺς ὄψους τοῦ μύρου αἵματος. — **42-7** *στερεῶς* ἐπιμόνως, *ἄσσον ἰκέσθαι* νὰ ἐγγίση λουτρόν τὴν κεφαλὴν μου, *χέω σῆμα* κατασκευάζω τύμβον χύνων χῶμα, *δεύτερον* διὰ δευτέραν, ἄλλην φοράν, *ὧδε* τοιοῦτον, ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ, ὡς τὸ τωρινόν. — **48-53** *πειθόμεθα* ὡς συμμορφωθῶμεν, *συγγερός* μισητός, κρυερός, *ἄλη* ξύλα, *ἀξέμεναι* μεικτ. ἄορ., *παρὰ σχέμεν* νὰ ἐτοιμάσωσι, *ἐπεικῆς* εἶναι καθιερωμένον, *νέσθα* νὰ ἐπινέλθῃ εἰς τὴν γῆν, ἔξ ἧς προῆλθε, καὶ εἰς τοὺς χθονίους (πρβλ. *γῆ εἰ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσει*), *ἠερόεις* (ἄηρ ὀμίχλη) ὀμιχλώδης, σκοτεινός, *θᾶσσον* ὡς τάχιστα, *ἔργα* τὰ πολεμικά. — **54-8** *μάλα* ἀμέσως, προθύμως, *ἔσσυμένως* μετὰ σπουδῆς, *ἐφοπλίζω* παρασκευάζω, *δαίνυμαι* εὐωχοῦμαι, τρώγω, *δέυομαι* δέομαι, *εἶση* (πρὸς τὴν ὄρεξιν) ἀφθονος, *ἔρος* ἔρωσ, *ἔξ ἔντο*, ἔξιμαι, ἀπέβαλον τὴν ὄρεξιν ἐχόρτασαν, *κακείω* κατακείω, ἔφετ. τοῦ *κατάκειμαι*, : ἐπιθυμοῦντες νὰ κατακλιθῶσι.

35-38. 46 *κείρασθαι κόμην* σημεῖον πένθους (παρ' ἡμῖν ἀντιστρόφως) ἐν καλαισιότοις χρόνοις πολλοὶ τῶν οἰκείων τοῦ ἀποθανόντος ἐσφαγιάζοντο κατὰ τὴν ταφήν, ἵνα συνακολουθήσωσι τὸν νεκρὸν εἰς Ἄιδου· ἀλλὰ κατὰ μικρὸν ἡμερομένων τῶν ἡθῶν οἱ ἐπιζῶντες ἀντὶ τῆς ζωῆς αὐτῆς προσέφερον ἀποκείροντες τὴν ἰδίαν κόμην συμβολίζουσαν τὴν ζωὴν, δηλοῦντες ὅτι καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν καθώσισον πρὸς τιμὴν τοῦ νεκροῦ· τὸ ἔθος ἐν χρήσει καὶ παρὰ τοῖς Ἰουδαίοις, Πέρσαις (Μασίστις), Οὐνοῖς, ὑφίσταται δὲ καὶ σήμερον ἔτι παρὰ πολλοῖς λαοῖς. — **48** *πειθόμεθα δαιτὶ* νῦν τὸ πρῶτον διὰ φάγην ὁ Ἄχ., ἐν τῷ μεταξὺ τῶνθεῖς ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς δι' ἀμβροσίας καὶ νέκταρος T 352-5. — **55** *ἐκαστοὶ* οἱ ἡγεμόνες -οἱ ἐν τῇ σκηπῇ τοῦ Ἄγαμ. (ἀλλ' ἢ παράστασις εἶναι ἀσαφής). — *Μετὰ τὴν*

προμερὰν ἐξόδικησιν ποῦ στρέφεται ἡ ψυχὴ τοῦ Ἀχ. ; διὰ τί οἱ ἡγεμόνες συνιστῶσι λουτρὸν ;

59-67 θίς T 40, *πολύφλοισβος* πολυτάραχος, *καθαρῶ* σκηνῶν καὶ νεῶν, *κλύζω* κτυπῶ, σπῶ, περιβρέχω, *ἡμῶν* θ. ἀκτῆ, *εὔτε* ἀκριβῶς ὅτε, *λύων* διαλύων, *μελεδήματα* (μέλειν) μέριμναι, *ἡδυμος* ἡδύς, *ἡνεμόεις* ἀνεμόδαρτος, ὑψηλός, *έέικτο* ἐφέκει, *περὶ ἔστο* ἡμφίεστο, *τοῖα* ὅμοια (πρὸς ἃ ἔφερε ζῶν).—68-74 *λελασμένος ἔπλε* ἔλησμόνησας, *μὲν* ὁμως, *ἀκηδέω* εἶμαι ἀδιάφορος, *Ἄϊδαο* τοῦ δόμου τοῦ Ἄϊδου, *ἔργω* εἶργω, *εἶδωλα* σκιαί, *καμόντων* (τῶν ἀποσθρωθέντων ἐν τῷ σταδίῳ τῆς ζωῆς καὶ) ἀποθανόντων, *ὑπὲρ ποταμοῦ* (νὰ περάσω) πέραν τοῦ ποταμοῦ (Στυγός), *μισογεσθαι* νάναστραφῶ μὲ αὐτάς, *αὐτως* οὕτως, γυρίζων ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, *ἀλέομαι* πλανῶμαι, *ἀνὰ δῶ* κατὰ μῆκος τοῦ δόμου, ἐπάνω καὶ κάτω πρὸ τοῦ.—75-81 *ὀλοφύρομαι* μετὰ δακρύων σὲ ἱκετεύω, *νίσσομαι* ἐπιστρέφω, μέλ. *νίσσομαι*, *λαγχάνω τινά τινος* καθιστῶ τινὰ μέτοχόν τινος : αὐσητε, *μὲν* ἀλήθεια, *κῆρ* βάσκανος μοῖρα, *ἀμφιχάσκω* καταπίνω, ἀφαρπάζω μετὰ στόματος ἀδηφάγου, *λάχε με μοι* ἔλαχε, *γυνόμενόν περ* κατὰ τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς τῆς γεννήσεώς μου, *εὐηφηνῆς* (ἄφενος, ορ-es, πλοῦτος) πλούσιος.—82-91 *ἐφίεμαι* παραγγέλλω, *τράφομεν* ἀμτβτ. ἐτράφημεν, *ὑμέτερόνδε* (δῶ), *ἀνδροκασίη* φόνος, *νήπιος* ἐν τῇ ἀνοησίᾳ μου, *ἐνδυκέως* ἐπιμελῶς, *θεράπον* ὑπασπιστής *σορῆς* θ. ἡ νεκρικὴ λάροναξ, *ὄμοις* ὁ αὐτός.—93-8 *ἡθεῖος* προσφώνησις νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον : φιλιτάτη μου ψυχῇ, *αὐτὰρ* (αἴτε ἄρα) λοιπὸν τὸ κατ' ἐμέ, *ἀμφιβιβλόντι* (χειρε) περιπτυχθέντες, *μίνυνθά περ* ἔστω καὶ δι' ὀλίγον μόνον χρόνον, *τεταρπώμεσθα* ἄς χορτάσωμεν.—99-102 *ὠρέξατο* ἠπλώσε τὰς χεῖράς του, *τετριγυῖα* τρίζουσα, τερετίζουσα (ὡς νυκτερίς ἢ πτηνόν), *ἀνόρουσεν* ἀνετινάχθη ἐκ τοῦ ὕπνου, *ταφῶν*, πρkm. *τέθηπα*, (θαμβ-) ἐμβρόντητος, *συμπλαταγῶ* συγκροῦά τὰς χεῖρας, *ὀλοφυνδὸς* θρηνώδης, γοερός.—103-10 *ὦ πόποι* περιέργον !, *ἦ ἔα* ἀλήθεια λοιπόν, *ψυχὴ τις* εἶδος τι ψυχῆς καὶ ὁμοίωμα, *φρένες* ζωικὴ δύναμις, *μ' μοι*, *έικτο* ἐφέκει, *θέσκελος* θεσπέσιος : καταπληκτικῶς, *ὕφ' ὧρσε* προεκάλεσε (διὰ τῆς ἀνακρινώσεως), *έλεεινὸς* πολὺκλαιστος.

59-110. 60 *πολέσι μετὰ Μ.* προϋποτίθεται ὅτι ἔληξε τὸ περιδείπνον τοῦ Ἀχ., οὐ αἱ προπαρασκευαῖ μόνον περιεγράφησαν· οἱ Μυρμ. ἐκοιμήθησαν περὶ τὸν νεκρὸν ὡς φρουρὰ αὐτοῦ 109-10. Ἐνταῦθα δηλοῦται σαφέστερον ὁ τόπος, ὅπου ἐγένετο 13 ἡ περιέλασις τῶν Μ. καὶ τὸ περιδείπνον.—64 *προτὶ Ἴλιον* νοεῖ τὸν τετραπλῶν περιδρομον τῆς πόλεως κατὰ τὴν διῶξιν τοῦ Ἐ.—66..

Ἡ ψυχὴ τοῦ Π. ἐμφανίζεται ὡς συνήθως ἐμφανίζονται αἱ μορφαὶ τῶν ζώντων ἐν τοῖς ὄνειροις, πιστὸν ἀπείκασμα τοῦ σώματος, εἶδωλον αὐτοῦ· οὕτως ἐν τῇ Νεκρίᾳ ὁ Τειρεσίης φέρει σκήπτρον, ὃ Ἑρακλῆς τόξον· πλὴν τούτου ἡ ψυχὴ τοῦ Π. νοεῖ καὶ αἰσθάνεται, ἐν ᾧ παρ' Ὀμήρῳ συνήθως ἡ ψυχὴ χωριζομένη τοῦ σώματος εἶναι σκιῶδες εἶδωλον (ἀμενηνὸν κάρηνον) ἄνευ ζωτικῆς καὶ νοητικῆς δυνάμεως, ἄνευ συνειδήσεως· φαίνεται λοιπὸν ὅτι ἐνταῦθα ὁ ποιητῆς παρέχει ἀρχαιοτέρας περὶ ψυχῆς δοξασίας ἀπὸ τῶν χρόνων, καθ' οὓς ἐλατρεύοντο αἱ ψυχαὶ (οἱ πρόγονοι) ἐν τῇ πίστει ὅτι καὶ μετὰ θάνατον ἠδύνατο νὰ ὠφελήσωσιν ἢ βλάψωσι τοὺς ἐπιζώντας, παρακολουθοῦσαι τὴν ἐν τῇ γῆ κίνησιν, Ζ 178 ἐν τέλει.—**70 θανάτος** (ἀκηδεῖς) ἀμελῶν τῶν ὀφειλομένων τῷ νεκρῷ ὑποχρεώσεων· μὴ ὑφισταμένης ἐφ' Ὀμήρου τῆς λατρείας τῶν νεκρῶν αἱ ἐπικήδειοι τιμαὶ προήρχοντο ἀπλῶς ἐξ εὐσεβείας τῶν ζώντων, ἦσαν μαρτύριον τοῦ ἄλλους αὐτῶν καὶ δεῖγμα τιμῆς.—**72 ἔργουσι** κατὰ τὰς ὁμηρ. δοξασίας ἡ ψυχὴ εὐθὺς χωριζομένη τοῦ σώματος ἀπέρχεται εἰς Ἄιδου· ἀλλὰ κατὰ τὰς προομηρείους, ἐφ' ὅσον τὸ σκήνωμα αὐτῆς, τὸ σῶμα, παραμένει ἔτι, ἡ ψυχὴ δὲν ἀπομακρύνεται τοῦ συντρόφου αὐτῆς, ἀναστρέφεται ἐν τῇ γῆ νοοῦσα καὶ αἰσθανομένη, καὶ μόνον ὅταν κατὰ καὶ ἀφανισθῇ ὁ σωματικὸς αὐτῆς σύντροφος, λυομένου παντὸς πλέον συνδέσμου μεταξὺ τούτου καὶ ἐκείνης, ἀπέρχεται ὀριστικῶς εἰς τὸν ᾗδην.—**73 ὑπὲρ ποταμοῦ** ἐν τῇ Ἰλιάδι μνημονεῖται ἐκ τῶν ποταμῶν τοῦ Ἄιδου μόνῃ ἡ Στύξ.—**88 οὐκ ἐθέλων** καὶ ὁ ἀκούσιος φόνος ἐτιμωρεῖτο τὸ πάλαι ὡς καὶ ὁ ἐκούσιος, μὴ γινομένης οὐδεμιᾶς διακρίσεως μεταξὺ αὐτῶν.—**90 θεράπων** εὐγενῆς νέος προσκεκολλημένος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἡγεμόνος ἐν τε πολέμῳ καὶ ἐν εἰρήνῃ, τιμητικὸς τίτλος, Α 321· τοιοῦτοι καὶ ὁ Αὐτομέδων καὶ ὁ Ἄλκιμος.—**91 Αἱ σοροὶ** ἢ λάρνακες ἦσαν ὕστερον κυπαρίσσιαι (ἀσφαλῶς ἐν Ἀθήναις)· οἱ τεχνῖται σοροπηγοί.—**94 ἠθέλει** ἐκ τῆς λ. εἰκάζομεν ὅτι ὁ Π. ἦτο πρεσβύτερος τοῦ Ἀχ.—**101 τετριγυῖα** διότι καὶ ἡ φωνὴ τῆς ψυχῆς εἶναι ἀσθενὲς ἀπείκασμα τῆς φωνῆς τοῦ ζώντος, ὀξεῖα ὡς τῶν νυκτερίδων ἢ τῶν πτηνῶν, πρὸς ἃ ἀπεικάζετο ἡ ψυχὴ.—**104 φρένες** ἡ ψυχὴ, ἂν καὶ εἶχε συνειδήσιν, αἰσθανομένη καὶ νοοῦσα, ὅμως οὐδεμίαν ζωτικὴν δύναμιν εἶχε, οὐδὲν τὸ σωματικόν, διότι οἱ βραχίονες τοῦ Ἀχ. ἐκτεινόμενοι οὐδὲν συλλαμβάνουσι.—**Διὰ τί ἦλθεν ὁ ὕπνος εἰς τὸν ἦρωα ; ἐὰν ἡ ταφὴ κατὰ τοὺς ὁμηρ. χρόνους εἶναι ἀπλῶς δεῖγμα τιμῆς τῶν ζώντων πρὸς τοὺς ἀποθανόντας, τί ἐπιδιώκει ὁ Ὀμ. διὰ τοῦ ὄνειρου ; διὰ τί ὁ Ἀχ. ἀποκρίνεται δι' ὀλίγων ;**

110-3 κρείων (κράτος, κρείσσω) βασιλεύς, **οὔρεϋς** ὄρεϋς, ἡμίονος, **πάντοθεν ἐκ κ.** εἰς τὸ ὄτρυνε, **ἐπὶ δρωρεί** ἐπόπτης ἦτο (δρ-, ὠρ-, οὔρος ἐπόπτης, δρῶ, ὠρα), **ἀγαπήνωρ** (ὁ ἀγαπῶν τοὺς ἄνδρας ἢ τὴν ἡγορήν) ἄνδρείος.—**114-20 σειρᾶ** (εἶρω, sero) σχοινίον, **ἀνανια** πρὸς τὰ ἄνω, **κάτανια** πρὸς τὰ κάτω, **πάραντα** ἐγκαρσίως, **δόχμια** (δοχμὸς-ιος πλάγιος) διαγωνίως, λοξά, **προσέβαν** ἀνέβησαν, **κνημὸς** ἄ. κλιτύς, **πολυπίδαξ** πολύυδρος, **ταναήκης** (ταναὸς-ἀκή) μακρόστομος, **κτυπέουσαι** μετὰ πατάγου.—**120-8 διαπλήσω** διασχίζω, κόπτω συμμετρως, **ἔκδεον** ἔδενον διὰ σχοινίων τὴν μίαν ἄκρην ἐκ τῶν ἡμιόνων, ὥστε ἡ ἄλλη νὰ σύρηται ὀπισθεν, **διατόμαι** διασχίζω (διὰ τῶν ὀπλῶν), **ἔ(έ)λδομαι** (Fελ-vel-le) ἐπιθυμῶ: βιαστικάι, **πεδίλιο** ἐν τῇ πεδιάδι, **ῥωπήιον** (ῥῶψ θ. θάμνος) τόπος θαμνώδης, ῥωπείον (ῥωπογράφος): διὰ μέσου τῶν, **φιτρὸς** ἄ. (φῖτυ, φιτύω) στέλεχος, κλάδος, **ἐπισχερῶ** ἐφεξῆς, κατὰ σειράν, **φράσσατο** εἶχεν ὑπ' ὄψει του, εἶχεν ἀποφασίσει (νὰ ἐγειρή), **ἥριον** τάφος, **παράκαμβalon** ἔρριψαν κάτω παρὰ τὴν ὑποδειχθεῖσαν θέσιν, **ἦατο** ἦντο, ἐκάθηντο, ἔμενον, **αὔθι** αὐτόθι.

110-28. 113 Προεκρίθη ὁ **Μηριόνης**, ἴσως διότι ἡ Κρήτη ὄρεινή καὶ δενδρόφυτος.—**118 δρῦς** ἡ ἐκλογὴ τοῦ δένδρου ἐγένετο ἐκ λόγων θρησκευτικῶν, διότι ἐθεωρεῖτο παρ' Ἑλλησι δένδρον ἱερὸν καὶ διη καθιερωμένον εἰς τὸν Δία Π 233.—**126** Ὁ ποιητὴς ἐγίνωσκε κοινὴν τάφον τοῦ Ἀχ. καὶ τοῦ Π., ἀλλ' οἱ ἔπειτα δύο ἰδίους τάφους ἐπὶ τοῦ Σιγείου, τὸν μείζονα διὰ τὸν Ἀχ., τὸν μικρὸν διὰ τὸν Π., Πίν. Κ' 1.—*Τί σκοπεῖ ὁ Ὅμ. διὰ τῆς ὑλοτομίας;*

128-37 ζώννυμαι χ. ὀπλιζομαι (πρβλ. *θωρήσσεσθαι, κορύσσεσθαι* παρ' ἡμῖν: ζῶστε, ζῶστε τ' ἄρματά σας), **νέφος πεζῶν** μαῦρος σωρὸς τῶν, **καταελύω** (vol-vo) τυλίσσω, περικαλύπτω, **κάρη** Π., **πέμπε** κατευώδωνε.—**138-43 πέφραδε** ἔδειξεν, **νηέω** σωρεύω, **ἀλλ' ἐνόησεν** ἄλλην σκέψιν συνέλαβεν, **τηλεθόωσα** (τηλεθάω θάλλω) πλουσία, κτηρ., **ὀχθήσας** μετὰ βαρυθυμίας, **ιδὼν ἐπὶ** θύψας τὸ βλέμμα ἐπάνω, **οἶνοψ** μελανός.—**144-53 ἄλλως** μάτην, **ἤρᾶσατο** ἔταξεν, **ῥέξω** θύω, **ἐκατόμβη** πλουσία θυσία, **ιερεύω** θύω, **ἔνορχα** μὴ εἰδουχισμένα, **θυήεις** (θύος οὐ. θυμίαμα) ἀρωματώδης, **παρ'** παρὰ τὰς ὄχθας σου, **αὐτόθι** ἐπὶ τόπου, **ὀπάξω** δίδω (ὀπαδόν), **φέρεσθαι** διὰ νὰ ἀποκομίση μαζί του.

128-33. 137 πέμπε κατὰ τὴν δοξασίαν ὅτι ἡ ταφὴ καθίστα δυνατὴν τὴν εἴσοδον τῆς ψυχῆς εἰς τὸν ἄδην.—**142 Σπερχειῶ** εἰς τοὺς ποταμίους θεοὺς ὡς *κουροτρόφους* συνηθίζον νάφιερῶσι τὴν κόμην τῶν τέκνων, ἐφήβων γενομένων, ἀντὶ τῆς τροφῆς

καὶ τῆς συντηρήσεως τῆς ζωῆς αὐτῶν μέχρι τῆς ἡλικίας ταύτης. Ὁ Ἄχ. στρατεύων δὲν εἶχεν ἀποκείρει τὴν κόμην εἰς τὸν Σπ., ὅστις ἀπετέλει τὸ νότιον ὄριον τοῦ κράτους τοῦ Πηλέως, διότι δὲν εἶχεν ἀκόμη ἐξέλθει τῆς παιδικῆς ἡλικίας.—143 *ιδῶν ἐπὶ πότιον* κατευθύνων τὸ βλέμμα ὑπὲρ τὴν θάλασσαν πρὸς τὴν πατρίδα, ὅπου ἦτο ὁ Σπ.—147 *μῆλα* ἴσως ἐνταῦθα νοοῦνται ταῦροι, οἳ ἐθύοντο εἰς τοὺς ποταμίους θεοὺς καὶ εἰς τὸν Ποσειδῶνα.—148 *ἐς πηγὰς* ἵνα ἐμβληθῶσιν εἰς αὐτάς, διότι ἐκεῖ ἐπιστεύετο ὅτι κατῴκει ὁ ποταμός· περὶ τῆς λατρείας τῶν ποταμῶν Γ 277.

154-60 *ἄνωχθι* πρστκτ. τοῦ ἄνωγα, *ὄπλομαι* παρασκευάζω, *πонуῦμαι ἀμφὶ τι* ἀσχολοῦμαι περὶ τι, *κῆδε(ι)ος* περισπούδαστος, ἀντικείμενον φροντίδος, *παρὰ* πρὸς τούτοις, *οἱ τ' ἄγοι* καὶ ὅσοι εἶναι ἡγεμόνες τοῦ στρατοῦ.—161-5 *εἶσαι* Ο 729, *κηδεμόνες* οἱ Μυρμ., οἱ ἐπιμεληταὶ τῆς ταφῆς, *ἐνθα καὶ ἐνθα* κατὰ μῆκος καὶ πλάτος.—166-76 *δέρω* ἐκδέρω, *ἀμφέπω* περιποιοῦμαι, *ἵπιος* εὐρωστος, παχύς, *εἰλίπους* ὁ συστρέφων ἐν τῷ βαδίσματι τοὺς ὀπισθίους πόδας, στρεψίπους, *ἐλιξ* καμπυλόκερος, *δημῆς* ἅ. λίπος, *δρατὸς* (δέρω) ἐκδεδαρμένος, *ἄλειφαρ* οὐ. λίπος πρβλ. (ἄλειμμα), *πίσυρες* τέσσαρες, *ἐριαύχενες* μακρόλαιμοι, ὑψηλόλαιμοι, *τραπεζῆς* Χ 69, *καὶ τῶν, δειροτομέω* 22.—177-83 *πυρὸς μένος* δυνατὸν πῦρ, *σιδήρεον* ἀκάθεκτον, *νέμοιτο Π.* κατατρώγη τὸν Π., *ὀνομαίνω* καλῶ ὀνομαστί.—184-91 *ἀμφιπένομαι* περιποιοῦμαι, συγυρίζω, *ῥοδόεν ἔλαιον* ῥοδέλαιον, *ἀποδρῦφα* ἢ *-πιω* ἐκδέρω, *ξεσχίζω*, *τῷ δὲ* πρὸς φύλαξιν δὲ τοῦ πτώματος αὐτοῦ, *ἐπειχε* κατελάμβανεν, *μένος ἡελίοιο* ὁ καυστικὸς ἥλιος, *σκέλλω* ξηραίνω, *ἀμφὶ περὶ* ὀλόγυρα, *ἴνες* τὰ νεῦρα, *πρὶν* πρὶν ἀπολυτρωθῆναι τὸ πῶμα.

184-91. 155 Παρευρίσκοντο, ἐκτὸς τῶν κομισάντων τὰ ξύλα ἐκ τῆς Ἰδης 128 καὶ τῶν Μυρμιδόων 129., καὶ ὁ λοιπὸς στρατὸς 156 ἢ τοὐλάχιστον μέγα μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ἡγεμόνων, 160, ὅπερ νῦν τὸ πρῶτον μανθάνομεν.—163 *κηδεμόνες* οἱ Μυρμιδόνες καὶ οἱ ἡγεμόνες τῶν ἄλλων λαῶν.—168 *ἐκάλυψε νέκυν* ἵνα διευκολύνῃ τὴν καῦσιν ἐκφλεγομένου τοῦ λίπους.—170 *μέλιτος καὶ λείφατος*. ὡς σπονδᾶς τοῦ νεκροῦ, ἵνα τρώγῃ ἐκείθεν ἡ ψυχὴ πρὸς συντήρησιν αὐτῆς καὶ διατίθεται εὐμενῶς πρὸς τοὺς ἐπιζῶντας· τὸ μέλι ἐκ τῶν χρόνων, καθ' οὓς οἱ ἄνθρωποι ἡγγούσιν τὴν χρῆσιν τοῦ οἴνου, I 297.—185 *Ἀφροδίτη* εἶχε δωρήσει εἰς τὴν Ἀνδρομάχην κατὰ τοὺς γάμους καλύπτραν, ὡς ὁ Ἀπόλλων εἰς τὸν Ἑ. χρόνος· ὅθεν ἡ Ἀφροδίτη εἶναι εὐνοῦς καὶ προστάτις τοῦ Ἑ.

—Πῶς δείκνυται ὁ Ἄχ. ἐξ ὅσων πράττει κατὰ τὴν ταφήν; διὰ τί ὁ Ὅμι. προλέγει τὴν μέριμναν τῶν θεῶν περὶ τοῦ πτώματος;

192-8 *σεύαιτο καήμεναι* μετὰ σπουδῆς καῖ. — 198-203 *ἀλω* ἀκούω, *δαίνυμαι* εὐχοῦμαι, *εἰλαπίνη* συμπόσιον, *δυσαῆς* (ἄημι) θυελλώδης, *βηλὸς ἄ.* (βαίνειν) κατώφλιον. — 204-11 *ἀναινομαι* ἀρνοῦμαι, *οὐχ ἔδος* δὲν εἶναι καιρὸς νὰ καθίσω, *μεταδαίνυμαι* συνευχοῦμαι (μεταξὺ τῶν ἄλλων θεῶν), *κελαδεινὸς* (κέλ. αδος) θορυβώδης, *ἄρσητε* δώσητε ὄρμην εἰς τὴν πυράν. — 212-8 *ὄρέοντο* ὄρουντο, *ἠχῆ θεσπεσίῃ* με διαβολικὸν πάταγον, *πάροιθεν* τὰ ἔμπροσθεν αὐτῶν, *ἱκανον ἀήμεναι* κατὰ τὸ βῆ ἱέναι, ἦλθον διὰ νὰ φουσησῶσι, *πνοῆ ὑπο λ.* ὑπὸ τὴν πίεσιν τοῦ συρίζοντος φουσημάτων των, *θεσπιδαῆς* Ο 597, *ἄμυδις φ. ἔβαλλον* συγχρόνως ἀνεργίζον τὴν φλόγα. — 218-25 *ἀφύσσομαι* ἀντλῶ, *δεύω* βρέχω, *δοτέα* (τὸ πτόμα) οὐ παιδός, *νυμφίος* νεόνυμφος, *ἀναχίζω* θλίβω, *ἐρπύζων* μόλις σύρων τοὺς πόδας του.

192-225. 195 *Βορρῆ καὶ Ζεφύρω* διότι εἶναι οἱ ἐπικρατέστεροι καὶ ἰσχυρότεροι ἐκεῖ ἄνεμοι. — 198 *Ἴρις*, συνήθως ἄγγελος ἀπὸ θεοῦ εἰς θεόν, ἐνταῦθα εἶναι ἄγγελος τοῦ ποιητοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπου εἰς θεούς. — 206 Ἡ χώρα τῶν Αἰθιοπῶν ἔκειτο ἐν ταῖς ἀνατολ. καὶ δυτ. ἐσχατιαῖς τῆς γῆς, ἐπειδὴ δὲ ἦσαν εὐσεβέστατοι καὶ δικαιοτάτοι, οἱ θεοὶ συχνάκις ἐπεσκέπτοντο αὐτούς, ἵνα μετασχωσῶσι τῶν κατὰ τὰς θυσίας εὐοχιῶν αὐτῶν, Α 423. Οἱ θεοὶ δὲν εὐρίσκονται παρ' αὐτοῖς, ἀφ' οὗ χθὲς ἦσαν θεαταὶ τῆς μάχης. — 214 *πόντον* τὸν Θρητικόν. — 221 *ψυχὴν* ἦτις, ἐφ' ὅσον τὸ πτόμα δὲν εἶχεν ἀποτεφρωθῆ, διέτριβε περὶ αὐτό, ἵν' ἀπολαύσῃ τῶν προσφερομένων αὐτῇ. — *Τὶ ἀποπνέει ἢ ὄλη σιμνῆ;* πῶς ἐπιδοῦν ἐπὶ τὴν διάθεσιν ἡμῶν; πῶς ἐπανευρίσκομεν τὸν Ἄχ. καὶ πόθεν ἢ μετὰ πτωσις τῆς διαθέσεως αὐτοῦ;

226-30 *ἦμος-τῆμος* ὅτε-τότε, *Ἥοσφόρος* ὁ Ἐωσφόρος, ὁ Αὐγερινός, *εἶσι* ἐπιτέλλει, *φῶς ἐρέων* διὰ νὰ προαναγγεῖλῃ ἀνὰ τὴν γῆν τὰ φωτῆματα, *κίδναται* σκεδάννυται, *θύω* φουσκῶνω, *οἶδμα* (οἰδάνω) κύμα: φουσκῶνων ἀπὸ τὰ κύματα. — 231-5 *εἰέρωσε λιασθεις* (λιάζομαι παραμερίζω, ἀποσύρομαι) ἀποσυρθεὶς εἰς τὴν ἄλλην πλευράν, *ἐπὶ ἄρουσεν* ἐν ἀκαρεῖ τὸν κατέλαβεν ὁ ὕπνος, *ἄμαδος* ὁ θόρυβος τῶν φωνῶν, *δοῦπος* τὰ κτυπήματα τῶν βημάτων. — 236-42 *αἶθοψ* σπινθηροβολῶν, *ὀπόσσον*..εἰς ὅσην ἔκτασιν ἐξηπλώθη τὸ ὀρητικὸν πῦρ, *λέγω* συλλέγω, *εὖ διαγιγνώσκοντες* μετὰ προσοχῆς χωρίζοντες, *ἀριφραδῆς* εὐδιάκριτος, *ἐσχατιῇ* εἰς τὰ ἔκτρα τῆς πυρᾶς. — 243-4 *φιάλη* ἀγγεῖον λεβητοειδές, πλατὺ καὶ

ἀβαθές, μετὰ κοίλου πώματος, **δίπλαξ** διπλοῦς: διπλώνοντες δις διὰ λίπους, "**Αἰδι** δόμω" Αἰδος.—**245-8** **πονέομαι** κατασκευάζω, **πολ-λὸν** μέγαν, **ἐπιεικῆς** σύμμετρος, **τοῖον** ἄ. διασαφεῖ διὰ τῆς φωνῆς καὶ τῆς χειρονομίας τὸ **ἐπιεικέα**: τόσον δά, **ἔπειτα** μετὰ τὸν θάνατόν μου, **τιθήμεναι** προτκτ. κατασκευάσατε σεῖς οἱ Ἄχ., καὶ ἀκόμη εὐ-ρύν., **ἠλησθε** δ. **ἐμεῖο** ἐπιζήσητε ἐμοῦ, **πολυκλήης** (κλήης σκαρ-μὸς) πολὺκωπος.—**249 57** **βαθεῖα** ἢ ὑψηλή, **ἐνῆης** προσσηνῆς, γλυκὺς, **ἀλλέγω** (ἀναλ.) συλλέγω, **λιτὶ** λιτα ἄνευ ὀνομ. σινδῶν, λινοῦν ὕφασμα λεῖον, ἄνευ κεντημάτων, **εἰανός** λεπτός, **τορνόομαι** κυκλοτερεῶς διαγράφω, σημαδεύω γύρω, **σῆμα** τάφος, **προβάλοντο**.. κατέθεσαν πρὸ τῆς πυρᾶς δλόγυρα, **εἶδαρ** εὐθύς, **χυτὴν γαῖαν** χυτὸν χῶμα ἐπεσώρευσαν.

226-57. **Ἐοσφόρος** παρίστατο ὡς πτερωτὸς παῖς προη-γούμενος τῆς Ἡοῦς, κρατῶν δῶδα εἰς τὴν χεῖρα ἀνημμένην.—**227** **ὕπειρ ἅλα** ὁ ποιητὴς θὰ κατῶκει οὐχὶ ἐν Μ. Ἀσίᾳ, ὅπου ὁ ἥλιος ἀνατέλλει ἀπὸ τῶν μεσογειῶν αὐτῆς, ἀλλ' ἐπὶ τινος τῶν παρ' αὐτὴν νήσων.—**232** **οἷ δὲ** οἱ λοιποὶ ἠγεμόνες, οἵτινες 160 εἶχεν μείνει παρὰ τὴν πυρᾶν· ὅτι κατὰ τὴν νύκτα ἀπεμακρύνθησαν δὲν ἐμνημόνευσεν ὁ ποιητὴς. **ἀμφ'** **Ἀτρεΐωνα** ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἄχ.—**237** **αἶθοπι οἶνω** ὁ οἶνος, δι' οὗ θὰ ἐσβέννυτο ἡ πυρᾶ, θὰ ἐχρησιμοποιεῖτο καὶ ὡς σπονδῆ.—**243** **δίπλακι δημῶ** πρὸς ἀποσόβησιν ἀέρος καὶ ὕγρασίας, ἵνα προφυλάξῃ τὰ ὀστέα ἀπὸ τελείας διαλύσεως εἰς κόνιν, διότι ἡ ὕδρια δὲν ἐμελλε νὰ ταφῇ εὐθύς, ἀλλὰ θὰ ἐφυλάττετο ἐν τῇ σκηνῇ μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ Ἄχ., ὅτε ἀμφοτέρων ἡ κόνις θὰ κατετίθετο ἐν κοινῶ τύμβῳ. Ἐν τῷ νῦν κατασκευαζο-μένῳ τύμβῳ καλύπτεται μόνον ἡ τέφρα τῶν θυμάτων καὶ ἡ πυρᾶ· οἱ θεμέλιοι λίθοι καταβάλλονται μεγάλοι καὶ ὑψηλοί, ἵνα συνέχωσι τὸ ἐπιρριπτόμενον χῶμα.—**247** Ὁ τύμβος καὶ νῦν γίνεται εὐρὺς ὡς ἀγόμενος περὶ τὴν ἑκατόμπεδον πυρᾶν· ἀλλ' ὕστερον θὰ εἶναι εὐρύτερος καὶ ὑψηλότερος.—**Διὰ τί** ὁ ὕπνος γλυκὺς καταλαμβάνει αὐτόν; **διὰ τί** ἀφυπνίζεται εὐθὺς μετ' ὀλίγον; **πῶς** ἐμφανίζεται μετὰ τὸν ὕπνον ἡ ψυχ. διάθεσις αὐτοῦ;

Τὸ λοιπὸν μέρος τῆς ῥαψωδίας περιγράφει τοὺς ὑπὸ τοῦ Ἄχ. τελεσθέντας ἐπιταφίους ἀγῶνας πρὸς τιμὴν τοῦ Π., ἐπιγραφόμε-νους **Ἄθλα ἐπὶ Πατρόκλῳ**.

Ω

1-12 **ἀγὼν** Ο 478 (τόπος συγκέντρώσεως) συγκέντρωσις, **μέ-δομαι** φροντίζω, **ταρπήμεναι** νὰ χορτάσωσι, **ἐστρέφετο**.. ἐγύριζεν

εἰς τὸ δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν πλευρόν, *δροτῆς* Π 857, *μένος ἦν* (ἐνός) τὴν εὐγενῆ προθυμίαν, *δινεύεσκε* ἐστρεφογύριζεν, περιεφέρετο, *θις* T 40, *ἀλύω* εἶμαι ἐκτὸς ἑμαυτοῦ, μαίνομαι.—12-18 *ἠῶν* θ. ἀκτῆ, *δπισθεν* δίφρου, *πανέσκετο* ἀνεπαύετο.—18-21 *ἄπεχε* ἀπεσόβει, *χροῖ* τοῖο, *ἀεικετῆ* (ἀεικῆς) παραμόρφωσις, *πάντα* (φῶτα), *ἀποδρόφω-πτω* ξεσχίζω.

Ἡ πράξις τῆς ῥαμφιδίας ἄρχεται μετὰ τῆς ἐσπέρας τῆς 29. ἡμέρας τῆς Ἰλιάδος.

1-21. 1 *ἀγών* ἡ συγκέντρωσις περὶ τοὺς ἐπιταφίους ἀγῶνας.—2-3. Ὁ ποιητὴς ὑποδηλοῖ ὅτι οἱ ἀγῶνες παρετάθησαν μέχρι τῆς ἐσπέρας.—13 *ὑπεῖρ ἄλα* Ψ 227.—15 *δησάσκετο* ἀπὸ τῆς παρουσίας ἡμέρας τὸ πρῶτον.—18 *Ἀπόλλων* ὡς πολιοῦχος τοῦ Ἰλίου καὶ προστάτης τοῦ Ἔ.—*Διὰ τί ὁ Ἄχ.* μετὰ τοὺς ἀγῶνας ἐπαναπίπτει πάλιν εἰς τὸ πένθος ;

22-8 *ἀεικίζω* X 756, *μενεαίνων* ἐν τῇ λύσσει του, *εὐσοκοπος* ὄξυδερκής, *Ἀργεῖφόντης* ὁ φονεὺς τοῦ Ἄργου, Ἄργοκτόνος, *οὐδέ ποθ'* ἀλλ' οὐδέποτε (οὐδὲ μίαν φορὰν κατὰ τὰς καθ' ἑκάστην προΐαν γινομένας συναντήσεις καὶ συζητήσεις αὐτῶν ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ Διός), *ἔχον* διέκειντο.—31-8 *ἐκ τοῖο* ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ θανάτου τοῦ Ἔ., *δηλήμων* (δηλέομαι, *dele-o*, *δηλητήριον*) βλαπτικός: εἶσθε σκληροί, εἶσθε ἱκανοὶ μόνον διὰ κακόν, *τέλειος* ἀνεπτυγμένος τὴν ἡλικίαν, ἀκμαῖος, *οὐκ ἔτιλητε* δὲν ἔσχε τὴν τόλμην, *κτερίζω κτέρεα* (τὰ συνθαπτόμενα τῷ νεκρῷ κτήματα) ἀπονέμω τὰς νενομισμένας ἐπικηδεύουσ τιμάς.—39-44 *βούλεσθε* προτιμᾶτε, *ἐπαρῆγειν* νὰ εὐνοήτε, *ὄλοδς* ὄλοόφρων, ἄγριος, ἀσυνείδητος, *ἐναίσιμος* ὀρθοφρονῶν, *νόημα* διάθεσις, *γναμπτός* εὐκαμπτος, εὐμάλαικτος, *ἄγρια οἶδεν* τρέφει ἄγρια αἰσθήματα, *ἐπει* ἄνευ ἧ., *εἴξας* ὑπέικων εἰς τὰς ὑπαγορεύσεις, ὠθούμενος ὑπὸ, *ἀγήνωρ θυμὸς* γενναία ψυχὴ, *ἔλεον*.. ἀπέβαλε πᾶν αἰσθημα συμπαθείας καὶ σεβασμοῦ.—46-54 *μέλλει μὲν*.. ἐνδέχεται μὲν (ἴσως μὲν) νὰ ἔχασέ τις καὶ προσφιλεστέρην ὑπαρξιν, *μεθέηκε* (κλαίων καὶ ὀδ.) παύει ἀπὸ τοῦ νά, *τλητός* τλήμων, ὑπομονητικός, *κάλλιον*.. ἀλλ' ὅμως αὐτό, τὸ ὁποῖον κάμνει, δὲν περιποιεῖ μᾶλλον τιμὴν οὐδὲ ὠφέλειαν· ἄς προσέξῃ μήπως, *νεμεσσάομαι* ἀγανακτῶ, *ἀγαθῶ περ ἐόντι* παρὰ τὴν ἄλλην εὐγένειαν τῆς ψυχῆς του, *κωφὸς* ἀναίσθητος.—55-63 *εἶη κεν*.. ὁ λόγος σου αὐτὸς θὰ εἶχε θέσιν, θὰ ἦτο δεδικοιολογημένος, ἐὰν θελήσητε νὰ πονεύμητε τὴν αὐτὴν δὰ (αὐτὸ δὰ ἔλειπε) τιμὴν, *θάω* θηλάζω (ἐπὶ τῆς τροφοῦ), *θάομαι* θηλάζω (περὶ τοῦ νηπίου), *γυναῖκα μαζὸν* ἐπιμερισμός, *ἀτιτάλλω* (ἀταλὸς τρυφερὸς) μετὰ τρυ-

φερόντος ἀνατρέφω, *περὶ κῆρι* ἀπὸ καρδίας, *ἀντιάομαι* μετέχω, *δαίνυσ'*(ο) εὐωχεῖσθαι, *κακῶν* ἄρσ. Τρώων κ. Πάριδος, *ἄπιστος* εἰς ὃν οὐδεμίαν ἐμπιστοσύνην ἔχομεν.—**64-70** *ἀποσκυδαίνω* ὀργίζομαι, μὴ δά., *μία* ἢ αὐτὴ μεταταξὺ Ἄγ. καὶ Ἐ., *ὧς* διότι εἰς ἐμὲ τοῦλάχιστον ὑπῆρξε τοιοῦτος (φίλιτος), *ἡμάρτανε* καθυστέρει ἐν δόφοις, ἡμέλει δ., *τὸ τά, γέρας* κτγρ.—**71-6** *ἔασομεν* ἄς παραιτηθῶμεν τῆς σκέψεως τῆς κλοπῆς, *θρασὺς* τολμηρός, *παραβλώσκω* ἔμολον, (μολ-, μλο-, μβλο-) παρίσταμαι, *ὁμῶς* ἀνεξαιρέτως, συνεχῶς, *εἴ τις καλέσειε* εὐχή ὡς παρ' ἡμῖν: ἐὰν ἐκάλει τις!, *πυκινὸς* γνωστικός, *ἀπὸ λύω* ἀπολυτρῶνω.

22-76. **23** *ἐλαίρεσκον* ἐκάστην προΐαν, καθ' ἣν τακτικῶς ἠθροίζοντο ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ Διός.—**24** *Ἀργεῖφόντης* ὡς φωνεὺς τοῦ Ἄργου, βουκόλου, ὃν ἢ Ἦρα εἶχε τάξει πρὸς φύλαξιν τῆς Ἴουῆς, θυγατρὸς τοῦ βασιλέως τοῦ Ἄργου, Ἰνάχου, ἐρωμένης τοῦ Διός, ἦν ἐκ ζηλοτυπίας εἶχε μεταμορφώσει εἰς βοῦν. Ὁ Ἐρμῆς ἦτο ὁ προστάτης καὶ τῆς κλοπῆς.—**25** Ἡ Ἦρα μισεῖ τοὺς Τρώας ὡς προστάτης τῶν Μυκηνῶν, Ἄργου, Σπάρτης [καὶ διὰ τὴν ἄδικον κρίσιν τοῦ Πάριδος], ἢ Ἀθηνᾶ εἶναι πάντοτε συνδεδεμένη μετὰ τῆς Ἦρας, ὁ Ποσειδῶν ὡς μὴ ἀμειφθεὶς ὑπὸ τοῦ βασιλέως τοῦ Ἰλίου Λαομέδοντος διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν τειχῶν τῆς πόλεως.—**28** *ἄτη* ἢ ἀραγή τῆς Ἑλένης καὶ ἡ παραβίασις τῆς ξενίας.—**31** *ἐν τοῖο* ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ φόνου τοῦ Ἐ., 27ῆς ἡμέρας τῆς Ἰλιάδος: σήμερον εἶναι ἢ 39. ἡμέρα τῆς Ἰλιάδος: διότι κατὰ 413 ἢ ἐνταῦθα δηλούμενη ἡμέρα εἶναι ἢ 12. ἀπὸ τοῦ φόνου τοῦ Ἐ. καὶ ἢ ἕξ τῶν θεῶν ἐπὶ τῇ κακώσει οὗτοῦ ἀνανεοῦται ἤδη ἐπὶ 9 ἡμέρας, 109, ἐκάστην προΐαν, ἕως τερματίζεται σήμερον διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Διός.—**60** *θρέφα* οὐδαμοῦ ἀλλαγῶς μνημονεύεται τοιοῦτόν τι.—**69** *βωμὸς* ὁ ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ Ἐ. βωμὸς τοῦ Ἐρχείου Διός.—*Πρὸς ἀπολύτρωσιν τοῦ πτώματος τοῦ Ἐ. τί μέσον χρησιμοποιεῖ ὁ Ὅμ.;*

77-82 *ἀελλόπος* θυελλόπος, ἀνεμόπος, ταχεῖα ὡς ἄνεμος, *Σάμος* (Θρηκίη) ἢ Σαμοθράκη, *παιπαλόεις* ἀπόρημος, *ἐνθρόσκω* ἐμπηδῶ, *ἐπιστοναχῶ* μυκῶμαι διὰ τοῦτο, *λίμνη* ἡ περιλειστος θάλασσα, *μολύβδαινα* μολυβδίνη σφαῖρα ἀγκίστρον, προσαρτωμένη ὀλίγον ἄνωθεν τοῦ δολώματος, ἵνα τὸ ἀγκίστρον βυθίζεται, *κέρας* κεράτινος σωλὴν περιβάλλον ἄνωθεν τοῦ ἀγκίστρον τὸ λίνον, ἵνα μὴ φάγωσιν αὐτὸ οἱ ἰχθύες, *ἄγραυλος* ἀγροδίαιτος: τοποθετημένη ἄνωθεν τοῦ σωλήνος τοῦ ἐκ., *ὠμηστής* ὠμοφάγος.—**83-8** *ὀμηγερέης* (ὀμοῦ ἀγεῖρομαι) ἀθρόος, *ἐριβῶλαξ* κ. *ἐρίβωλος* εὐφορος, *μῆδεα* βουλαί, *ἄρπυιες* ἀναλλοίωτος.—**89-92** *ἄνωγε* μὲ καλεῖ, *μίγασθ'* νά

ἔλθωεις ἐπικοινωνίαν, *ἄκριτος* ἀτελεύτητος, ἀναρίθμητος, *ἔπος* ἡ ἐν-
τολή, *ἄλιος* ἀνεκτέλεστος.—*93-7 κάλυμμα* τῆς κεφαλῆς, κρήδεμνον,
κνάνεος μαῦρος, *ἔσθος* (*ἐννυμαι*) ἔνδυμα, *ἀμφι λιάζετο* ἀμφοτέρωθεν
παρεμέριζε, *αἰχθήτην*, *ἀίσσω*, ἐπέταξαν.—*98-102 εἶξε* παρεχώρησε
τὴν θέσιν τῆς, *εὐφρονη ἐπεσσι* ἐχαιρέτισε διὰ φιλοφρόνων λόγων,
ᾠρεξε ἀπέδωκε τὸ κύπελλον, ἀφ' οὗ ἔπαιε.—*103-6 κηδομένη περ*
παρ' ὄλον σου τὸ πένθος, *ἄλαστος* X 261, *καὶ ᾧς* παρ' ὄλον σου
τὸν πόνον, *ἐρέω* (ἐκεῖνο,) *τέο* (τοῦ) ἀναφ.—*107-11 ἀμφι* ὅσον
ἀφορᾷ, *τόδε κῦδος* τὴν τιμὴν τῆς περᾶξ·ως, ἦν ἔχω κατὰ νοῦν, *προ-*
τιάπτω θέλω νὰ ἐπιφυλάξω, *φυλάσσω* ζητῶν νὰ διατηρήσω ἐν τῷ
μέλλοντι τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἀγάπην, τὴν ὁποίαν τρέφεις πρὸς
ἐμέ.—*112-6 σκίζομαι* ὀργίζομαι, *ἔχει* κατακρατεῖ, *κορωνίδες* O
597, *αἴ κέν πως* ἴσως.—*117-9 ἐφίημι* ἀποστέλλω μετὰ τῆς ἐντο-
λῆς, *λύομαι* ἀπολυτρῶνω δίδων τὰ λύτρα, (*ἀπο*)λύω ἀπολυτρῶνω
λαμβάνων λύτρα, *ἰόντ' (α)*, *λαίνω* εὐφραίνω.

77-119. 77 Ἡ *Ἰρις* ὡς ὑπηρετοῦσα κυρίως τὸν Δία ἐξέ-
λαβε τὴν ἀξίωσιν τοῦ Διὸς ὡς εἰς ἑαυτὴν ἀναφερομένην.—78 Ἐκεῖ
εἶχε τὴν ὕψαλον κατοικίαν του ὁ Νηρεὺς μετὰ τῆς ἄλλης ἐναλίας
οἰκογενείας του· διὰ τί ἡ Θ. παραμένει παρὰ τῷ πατρὶ, Π 222, Σ
36.—94 *κνάνεον* φαίνεται ὅτι καὶ τότε τὸ μέλαν ἦτο τὸ χρῶμα
τοῦ πένθους.—100 *παρ Διὶ* ἐν τοῖς δεξιοῖς, ὅπου συνήθως ἐκά-
θητο ἡ ἀγαπητὴ θυγάτηρ, ἐν ᾧ ἡ Ἥρα ἐν ἀριστεροῖς.—109 *ἐν-*
νήμαρ ἡ ἔρις ἠρξάτο τὴν πρωίαν τὴν μετὰ τοὺς ἐπιταφίους ἀγῶ-
νας, καθ' ἣν ὁ Ἀχ. διὰ πρώτην φορὰν ἔσυρε τὸ πτώμα τοῦ Ἑ.
περὶ τὸν τύμβον τοῦ Π., καὶ ἀνενοῦτο ἐκάστην πρωίαν, ἐφ' ὅσον
ἐπανελαμβάνετο ὁ ἔλκυσμός, μέχρι τῆς ἐν 31 ἀρχομένης ἡμέρας, ἐν
ἣ εὐρίσκειται ἡ διήγησις· ἐπειδὴ κατὰ ταύτην τερματίζεται ἡ ἔρις
διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Διός, αὕτη δὲν λογίζεται μετὰ τῶν 9 ἡμε-
ρῶν.—108 *πολίπορθος* ὡς κυριεύσας 23 περικοικίδας τῆς Τροίας.

120-5 *οἶ'* οἶο, εοῦ, *ἀδινὸς* γοερὸς, *πένομαι* ἐνασχ·λοῦμαι, *ἐν-*
τύνομαι παρασκευάζω, *ἄριστον* (ἀρι-ἐδ-, ἔδω) πρόγευμα, *ἐσσυμένως*
μετὰ σπουδῆς, *ἰέρευτο* εἶχε σφαγῆ.—126-32 *καταρέξω* θωπεύω,
τέο τοῦ ἔρωτ., *βέομαι* ζῶ, μέλ.—133-7 *ξύνες* ἄκουσον, *ἐφέ* ἔ,
ἄποινα λύτρα.—138-40 *τῆδ'* εἴη οὕτως ἔστω, *πρόφρονι* θ.
σπουδάζων.—141-3 *ἀγυρις* συνάθροισις.

120-42. 124 *ἄριστον* (ἀρι-εδ-τον) τὸ ἄλλως ἀκράτισμα,
τὸ ἅμα τῇ πρωΐᾳ λαμβανόμενον.—129 *οὔτε σίτου* παράδοξος φαί-
νεται ἡ μομφὴ πρὸς τὸν υἱὸν ὅτι δὲν τρώγει, ἐν ᾧ ἔφαγε Ψ 55 κ.

48.—Διὰ τί ἡ Θ. δὲν ἐπανέροχεται εἰς τὸν Ὀλυμπον νάνακοινώσῃ τὴν συναίνεσιν τοῦ υἱοῦ ;

144-51 **βάσκ'** ἴθι κίνησον νά υπάγῃς (βῆ ἔμεναι), **ἔδος** ἔδρα 149: ἀλλὰ μόνον κήρυξ τις, **ὅς κ'** τελ.—152-8 **τάρβος** (terreo) τρόμος (ἔστω). **τοῖον πομπὸν** κτγρ. τοιοῦτον συνοδόν, **ἀπὸ ἐρύκω** ἀναχαιτίζω, **ἄσκοπος** ἀπερίσκεπτος, **ἄλιτήμων** (ἀλιταίνω ἀμαρτάνω) ἐπιρροπής, εὐεπίφορος εἰς σφάλματα.—159-65 **ἐνοπή** οἰμωγὴ (ἀνδρῶν) καὶ ὀλολυγὴ (γυναικῶν), **φύρω** βρέχω, **δ δ' ἐν μέσσοισι** (ἦν), **ἐντυπὰς κεκαλυμμένος** κ. σφιγκτά, κολλητά, ὥστε νά φαίνηται ὁ τύπος τοῦ σώματος (ἢ κτυπούμενος κατὰ γῆς), **κόπρος** κοπιότης, ἀκαθαρσίαι, **καταμάομαι** (ἀμάω) ἐπισωρεῦω κατ' ἑμαυτοῦ.—166-8 **νυὸς** θ. νύμφη.—169-74 **τυτθὸν** σιγά, χαμηλοφῶνως, **ταρβέω** **τάρβος**, **τόδ'** ἐνταῦθα, **δοσομένη** προβλέπουσα, προαισθανομένη διὰ σέ, διὰ νά προμηνύσω ἐπιχειμένην τινὰ συμφορὰν, **σέ'** σέο.—175-87 **πεφιδήσεται** φείσεται, **ἐνδυνέως** ἐπιμελῶς.

143-87. 150 ἄμαξα τετρατρόχος φορτηγός, συρομένη ὑπὸ 2 ἡμιόνων, ἄλλως **ἀπήνη**, προωρισμένη 324 νά φέρῃ τὰ ἄποινα εἰς τὸ στρατόπεδον καὶ νά ἐπαναφέρῃ τὸ πῶμα τοῦ Ἑ. εἰς τὴν πόλιν. Ὁ Πρ. θὰ ἐπωχεῖτο ἰδίας ἀμάξης (τετρατρόχου δίφρου).—161 **ἐνδοθεν αὐλῆς** ὅπου οἱ υἱοὶ καὶ αἱ θυγατέρες τοῦ Πρ. εἶχον τοὺς θαλάμους αὐτῶν ἐν δύο σειραῖς Z 242-50.—164 **κόπρος** Σ 23.—171 **Δαρδανίδης** ὡς ἀπόγονος τοῦ Δαρδάνου, ἐνὸς τῶν παλαιῶν βασιλέων τῆς Τροίας.

188-92 **ὄπλιζω** παρασκευάζω, (**πείρινς**) πείρινθα, τετράγωνον ἢ στρογγύλον κιβώτιον, πλεκτὸν ἐκ καλάμων ἢ εὐλυγίστων κλάδων, ἐπιτιθέμενον κατὰ τὴν ἀνάγκην ἐπὶ τῆς ἀμάξης, ἵνα συνέχῃ τὸ φορτίον, **θάλαμος** ἀποθήκη (ἐν τῷ ὑπογείῳ τοῦ ἀνακτόρου ὡς ἐν Κνωσῶ ἢ ὀπισθεν τῆς γυναικωνίτιδος), **κηώεις** (κηὸς οὐ. (καίω) ἄρωμα) ἄρωματώδης, ἢ (*cap-us*, *κηΨώεις*) κοῖλος, **κέδρινος** ἐκ ξύλου κέδρου, **ὑψόροφος** ὑψηλός, **χανθάνω**, **ἔχανδον**, **κέχανδα**. χωρῶ, περιλαμβάνω, **γλήνος** οὐ. (γλήνη) λαμπρὸν ἀξιοθέατον πρᾶγμα.—193-6 **δαιμονίη** καυμένη, δυστυχησμένη.—197-9 **εἶδομαι** φαίνομαι: πῶς σοὶ φαίνεται αὐτό; τί φρονεῖς περὶ αὐτοῦ; **μένος καὶ θυμὸς** ἀκράτητος ἐπιθυμία καὶ ὀρμή.—200-5 **κώκυσε** ἔρηξε θρηνώδη κραυγὴν, **πῆ οἴχονται**.. ποῦ ἔφυγεν ὁ νοῦς σου, **κλείομαι** κ. **κλέομαι** (κλέος) φημίξομαι, **κλείε'** κλείεο πρτκ. ὀριστ. ἦσο περίφημος, **ἐθέλεις** τολμᾶς, πόθεν ἀντλεῖς τὸ θάρρος.—206 **8 ὤμηστής** O 82 θηριώδης, αἰμοδιψής, **ἄπιστος** ὑπουλός, καταχθόνιος; **αἰδέσεται** ὡς γέροντα καὶ ἱκέτην.—208-16 **ἀνευθεν** μακρὰν τοῦ νε-

κροῦ, *ποθι* ὡς φαίνεται, *ἐπινῶ* ἐπικλώθω, ὀρίζω εἰς τὸ νῆμα (λίνον) τῆς ζωῆς, *κραταιή* ἢ παντοδύναμος, ἢ σιδηρᾶ, *ἄω* χορταίνω, *ἀργίλους* λευκόπους, *κρατερός* ἄγριος, θηριώδης, *ἐχοιμι* εἶθε νὰ ἠδυνάμην προσκολληθεῖσα (χωρὶς νὰ δύνανται νὰ με ἀποσπάσῃ) νὰ κατέτρωγον τὸ ἡπῶρ του ἕως εἰς τὸ βάθος, *ἀντιος* (ἀνά-τιος ἀνά-τίνω) κ. *παλίντιτος* ἐκδικητικός: τότε ἠθέλον λάβει ἐκδίκησιν τοῦ, *κακίζόμενος* δειλιῶν, *βαθύκολπος* ἢ οὕτως ἔξωσμένη, ὥστε ἄνωθεν τῆς ζώνης νὰ σχηματίζεται βαθὺς (μακρὸς) κόλπος, πρβλ. τὰς Κόρας τοῦ Ἐρεχθείου, *ἀλεωρῆ* ὑποχώρησις.—**217-24** *ἐθέλοντα* ἔχοντα λάβει τὴν ἀπόφασιν, *ὄρνις* κακὸς οἰωνός, ἢ (ἐκείνων), οἶ, *θυσοκόος* (θύος θυμίαμα, κάπνισμα, -σκοF-, *can-εο*, κοέω νοῶ) ὁ νοῶν τὰ ἔμπυρα, ὁ ἔμπυρόμαντις, *ιερεὺς* ἱεροσκοπός, *νοσφιζομαι* ἀποτρέπομαι (τῆς ὁδοῦ), *αὐτὸς* διὰ τῶν ἰδίων μου ὤτων, *εἰσδέρομαι* ἀενεῖζω, *ἀντην* κατὰ πρόσωπον, *ἔπος* ἢ ἐντολὴ τοῦ θεοῦ.—**224-7** *χαλκοχίτων* χαλκοθώραξ, *βούλομαι* εὐχαρίστως τὸ δέχομαι, ὥρα καλή, *ἀγκᾶς* (ι), ὄργ. πτ. τοῦ *ἀγκῶν*, ἐν ταῖς ἀγκάλαις, *ἔρος* ἔρωσ: ἀφ' οὗ ἠθέλον χορτάσει θρηγῶν.—**228-37** *ἐπίθημα* πῶμα, κάλυμμα, *φωριανός* θ. κιβώτιον, *πέπλος* σκέπασμα, *χλαῖνα* τὸ ἔξωτερικὸν μετὰ τὸν χιτῶνα ἔνδυμα ἀνδρῶν, *ἀπλοῖς* ἐν ἀντιθ. πρὸς τὴν *διπλοῖδα* ἢ *δίπλακα* (χλαῖναν), ἣτις ἐφορεῖτο διπλῆ, *τάπητες* μάλλινα ὑποστρώματα κλινῶν καὶ θρόνων, *φᾶρος* λινοῦν ἱμάτιον εὐρὸν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, *ἴσημι* ζυγίζω, *τάλαντον* μονὰς βάρους, *αἰθῶν* ἀπαστράπτων, σιλιπνός, *πίσυρες* τέσσαρες, *ἐξεσίη* (ἐξίεμαι) πρεσβεία, *κτέρας* οὐ. κτῆμα, *περὶ δὲ* διότι καθ' ὑπερβολήν.

188-237. **199** *πείρινς* τετραγώνον ἢ στρογγύλον κιβώτιον ἐκ καλάμων ἢ κλάδων ἰτέας ἢ λύγου πλεκτόν, ὑπερ ἐφέρετο κατὰ τὴν χρεῖαν προσδεδεμένον ἐπὶ τοῦ ἄξονος τῆς ἀμάξης, ἵνα συνέχη τὸ φορτίον, καὶ ἐχρησίμευεν ἅμα ὡς κάθισμα.—**191** *κῆῶντα* δωμάτια ἢ ἐνδύματα ἐπληροῦντο μύρων, δι' ὧν καὶ μύες ἢ σῆτες ἀπεύργοντο τῶν ἐνδυμάτων καὶ ἅμα οὐδετεροῦντο αἱ κακαὶ ὀσμαί, αἱ κνῖσα καὶ σωροὶ κόπρου ἠπειλοῦν νὰ μεταδίδωσιν εἰς τὴν δημο. οἰκίαν.—**194** *Ὀλύμπιος* διότι καὶ ἡ *ὄσσα* (ἢ φήμη, ἣτις διὰ τὸ ἄγνωστον τῆς πηγῆς αὐτῆς ἐθεωρεῖτο θεία,) καὶ ὁ ἀετὸς χαρακτηρίζονται ὡς Διὸς ἄγγελοι.—**204** *πολέας* ἐν τῇ Ἰλιάδι μνημονεύεται ὁ θάνατος τοῦ Λυκάονος, Πολυδώρου καὶ Ἐκτορος.—**210** Ἡ Μοῖρα αὕτη ἐκλήθη ὕστερον Κλωθῶ, αἱ δὲ Λάχεσις καὶ Ἄτροπος.—**219** *ὄρνις ἐνὶ μεγάροισι* ἐν ἀντιθ. πρὸς τοὺς οἰωνούς, οὔτινες ἔξω κατὰ τὴν ἔξοδον ἡμῶν ἢ καθ' ὁδὸν (ἐνόδιοι σύμβολοι, συναπαντήματα) ἐλαμβάνονται ὡς οἰωνίσματα: τοιαῦτα γυναικὲς καλοῦν-

ται παρ' ἡμῖν ἐν Ἀρκαδίᾳ *κουροῦναι* κ. *καλλιακοῦδαι*.—221 *θυοσκόοι* ἴσως παρατηροῦντες πῶς ἐκαίοντο τὰ θύματα ἐπὶ τοῦ βωμοῦ καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ πυρὸς καὶ καπνοῦ, Σοφ. Ἄντ. 1001 τῆς ἡμετ. ἐκδόσεως. *ιεργῆς* οἱ ἱερευσοκόποι, οἱ παρατηροῦντες τὰ σπλάγχνα τῶν σφαγίων, ἀμφοτέρω ἐπεξήγησις τοῦ *μάντιες*, ὡς δύο εἶδη αὐτῶν, Α 62.—232 *τάλαντα* I 122.—232 Τὸ *δέπας* ἔλαβεν ὁ Πρ. πρὶν βασιλεύσῃ προεβύσας εἰς Θράκην παρὰ τοῦ πατρὸς Λαιομέδοντος.

237-46 *ἐνίσσω* ἐπιπλήττω, *αἰσχρὸς* ὕβριστικός, *ἔρρετε* χαθῆτε, κρημνισθῆτε, *λωβητήρες* (λωβόμοι) λυμεῶνες, καθάρματα, *ἐλεγχεές* ἐλονεύοιστοι, ἐπαίσχυντοι, *δι* διότι, *κῆδω* λυπῶ (διὰ τῆς φορτικῆς παρουσίας), *ἄνομαι* ψέγω, θεωρῶ μικρόν, δὲν μοι ἀρκεῖ, *ὀλέσαι* νὰ χάσω, *γνώσσεσθε* τί ἀπωλέσατε ἐν τῷ Ἔ., *ἀλαπάξω* καταστρέφω, πορθῶ, *κεραῖζω* (κεῖρω) ἐρημιώνω.—247-52 *διέπω* διασκορπίζω, ἀποδιώκω, *σκηπάνιον* σκήπτρον, βακτηρία (σκήπτομαι στηριζομαι), *σπέρχομαι* σπεύδω (θυμωμένος), *δρομκλάω* O 658, *νεικέ(ίω)* ἐπιπλήττω, *ἀγανὸς* II 103.—253-64 *κακὰ* ἔλεεινά καὶ ἄθλια, *κατηφῶν* θ. κατηφείη, ὄνειδος, αἰσχος, ἢ ἐπιθ. κατηφής, κατησχυμμένος, ἐπαίσχυντος, *πέφαμαι* παθ. προκμ. τοῦ *πεφνείν*, *πανάποτιμος* δύομοιρος, *ἵππιόχαρμης* ὁ ἀγαπῶν τὴν μάχην τῶν ἵππων, ἀρματομάχος, *τὰ ἐλέγγεά* αἱ πομπαί, *χοροϊτύπος* (τοπ. πτ.) ὁ κτυπῶν τοὺς πόδας ἐν τῷ ἐδάφει τοῦ χοροῦ, *χοροϊτυπία* χοροπήδημα, *ἐπιδήμιος* ἐγχώριος (ἐν ἀντιθ. πρὸς τοὺς πειρατάς), *πρήσσω* ὀδοῖτο διαπερῶ, διανύω τὴν ὁδόν.—265-80 *δρομκλή* ἀπειλή, *ἔκ ἄειραν* ἐξήγαγον μετέωρον, εἰς τὸν ἀέρα, *πρωτοπαγῆς* καινουργῆς, *νηέω* σωρεῦω, *ἐύξεστος* ἐπιμελῶς κατειργασμένη, *ἀπῆνη* τετρατρόχος ἄμαξα συρρομένη ὑπὸ ἡμιόνων, *κρατερῶννεξ* ἔχων ἰσχυρὰς ὄπλας, *ἐντισειργὸς* ὁ ἔντεσι (ἄμάξη καὶ πείρινη) ἐργαζόμενος, ὑποζύγιος *αὐτὸς ἔχων* πρὸς ἑαυτὸν τοὺς χρῆσιν διατηρῶν, *ἀντάλλω* τρέφω.

237-80. 238 *αἰθούσης* ὑποτίθεται ὅτι ὁ Πρ. ἐξῆλθε τοῦ θαλάμου εἰς τὴν αὐλήν. Ἴνα ἴδῃ ἐὰν οἱ υἱοὶ ἐξετέλεσαν τὴν ἐντολήν 189, διὰ τῆς αὐλῆς μεταβαίνει πρὸς τὴν αἴθουσαν τὴν παρὰ τὴν αἴθλιον θύραν, πρὸ τῆς ὁποίας συνήθως ἐξεύγγυτο αἱ ἄμαξαι. Ἐκεῖ εὗρίσκει Τρῶας ἀποφράττοντας τὴν αἴθουσαν, ἀπελαύνει τούτους καὶ ἐλέγχει τοὺς ὀκνηροὺς υἱούς.—249 Ὁ Ἔλενος ἦτο μάντις ὡς καὶ ἡ ἀδελφὴ Κασσάνδρα.—257 Ὁ Τρωῖλος ἄγων τοὺς ἵππους, ἵνα ὑδρευθῆ, ἐφρονεύθη ὑπὸ τοῦ Ἀχ. ἐνεδρευόντος.—261 Ἐν τῷ στίχῳ ὑπονοεῖ μᾶλλον τὸν Πάριον.—266 *ἔκ ἄειραν* ἔκ τινος ὑποβάθρου, τῶν *βωμῶν*, ἐφ' οὗ ἡ ἄμαξα, ἐφ' ὅσον δὲν ἐχρησιμοποιοεῖτο, ἐφυλάσσετο κεκαλυμμένη δι' ὑφάσματος.—278 *Μυσία* ἡ χώρα ἐν

ΒΔ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.—279 ἵππους διὰ τὸν δίφρον, οὗ θὰ ἐπέβαιναν αὐτοὺς ὁ Πρίαμος 322.—*Διὰ τί ἦ.* Ἴρις ὁμιλεῖ πρὸς τὸν Πρίαμον ταπεινῇ τῇ φωνῇ; διὰ τί ἐν τοῦτοις ὁ Πρ. τρομάζει; διὰ τί ὁ Ὅμ. δις χρησιμοποιεῖ τὸν ἀπὸ μηχανῆς θεόν, Ἴριον καὶ Ἐρμῆν; διὰ τί κατὰ τὴν πορείαν στέλλει τὸν Ἐρμῆν, οὐχὶ τὴν Ἴριον; διὰ τί ὁ Πρ. δὲν τονίζει ἐπαρκῶς πρὸς τὴν Ἐκ. τὴν ὄπτασιαν τῆς Ἰουδος καὶ τὴν ἀνακοίνωσιν αὐτῆς; πότε ζητεῖ τὴν γνώμην τῆς Ἐκ.; ἔσχον ἐπίδοσιν οἱ λόγοι τῆς Ἐκ.; διὰ τί ὁ Ὅμ. μνημονεύει ἰδιαιτέρως τοῦ ποτηρίου; διὰ τί ὁ Πρ. φέρεται τραχέως πρὸς τοὺς Τρ., τοὺς υἱοὺς καὶ τὴν Ἐκ. 219; τί σκοπεῖ ἡ περιγραφή τοῦ δίφρου καὶ τῆς ἀμάξης;

281-6 *ξενγνύσθην* διάμεσον, *πυκινὰ φρ.* μ. ἔχοντες ἄνδρες συνετώτατοι, *ἀγχίμολον* πλησίον, *τειήμαι*, *τειηῶς* περίλυπος, *μελίφρων* ὁ εὐφραίων τὴν καρδίαν.—287-295 *τῆ* (ἐπίρ. δεικτ.) νά, λάβε, 289 *μὲν* βεβαίως, Ἰδαῖος ὡς λατρευόμενος ἐπὶ τῆς Ἰδης, εἶ ἔο, οὗ προσωπ. ἄντων., *δεξιὸς* αἰσιος, *πίυννος* πεποιδῶς.—296-8 *μάλα περ μεμαῶτα* παρ' ὄλην σου τὴν πρὸς τοῦτο ζωηράν ἐπιθυμίαν.—299-301 *ἐφίεμαι* παραγγέλλω.—302-7 *ἦ, ἦμι* (αἰο) ταῦτα λοιπὸν εἶπε, *ταμίη* ἡ οἰκονόμος, *ἀκήρατος* (κεράννυμι) καθαρός, *χέρνιβον* νιπτήρ, *χέρνιψ-βος* θ. ὕδωρ πρὸς νίψιμον, *πρόχοος* θ. τὸ καννάτι, *ἔρκος* ἡ μάνδρα τῆς αὐλῆς, ἡ αὐλή.—308-13 *μεδέων* ἀνάσπων, *ἐλεινὸς* προκαλῶν τὴν συμπάθειαν: ἡ ἀφίξις μου πρὸς τὸν Ἀχ. νὰ προκαλέσῃ τὴν ἀγάπην του...—314-21 *τελειότατος* ἀσφαλέστατος, ἀψευδέτατος, *μόρφνος* εἶδος ἀετοῦ ἐκ τοῦ σκοτεινοῦ χρώματος, *περκνός* (περκ-άζω) μαῦρος, σκοτεινός, *κλήδες* μοχλός, *εἶσατο* εἶδομαι.—322-8 *πρόθυρον* ἡ θύρα τῆς αὐλῆς (ἢ πρὸς τὴν ὁδόν), *αἶθουσα* στοά, *ἐρίδουπος* θορυβώδης, *ἐφέπω* ἐκ τῶν ὄπισθεν ἐλαύνω, διευθύνω.

281-328. 291 Ἰδαῖος, Ἰθήθεν μεδέων ὁ Ζεὺς, διότι ἐν Γαργάφω, κορυφῇ τῆς Ἰδης, εἶχε τέμενος μετὰ βωμοῦ.—292 *οἰωνὸν* ἀετόν, ὅστις περιύτταται μάλιστα περὶ τὰς ὑψηλὰς μονήρεις κορυφὰς τῶν ὄρεων, ἐφ' ὧν ἐν παλαιοτάτοις χρόνοις ἐφαντάζοντο ἐδρεύοντα τὸν Δία.—294 *δεξιὸν* διὰ τὸν ἐν Ἑλλάδι βλέποντα πρὸς Β, πρὸς τὸν Ὀλυμπον, Α 69.—303 *χερσὶ* διὰ πᾶσαν ἱεροπραξίαν αἱ χεῖρες ἔδει νὰ εἶναι καθαραί.—306 *μέσω* ἔρκει ὄπλου βωμοῦ τοῦ Ἐρκείου Διός.—317 *θυρη* τὸ ἀνοιγμα τὸ μεταξὺ τῶν δύο πλαγίων παραστάδων, μέχρι 2 μ.

329-33 *ἀγορῆς* (ἄφ ῥέω) ὁ πρὸς τὰ ὀπίσω ἐρχόμενος.—334-8 *ἐταιρίζω* γίνομαι σύντροφος, ὧς-ὡς ὥστε.—339-48 *διά-*

κτορος διάγων τὰς ἀγγελίας ἢ τοὺς ὀδοιπόρους, πομπός, *ὕγρη* θάλασσα (πρὸβλ. στερεά), *θέλω* μαγεύω, ὑπνωτίζω, *τοὺς δ' αὖτε* ἄλλους δὲ πάλιν, *κρατὺς* κρατερός, *αἰσυμνητήρ* καὶ *-της* (αἶσα μέμνημαι) (ὁ φροντίζων νάποδοθῆ τὸ δίκαιον ἐκάστω) κυβερνήτης, *κοῦρος αἰσ.* βασιλόπαις, *ὕπηγῆτης* (ὕπῃν πώγων) γενειῶν, *πρωῶτον ὕἄρτι* γενειῶν.—349-51 *ἐπεὶ οὖν* εὐθὺς μόλις, *παρὲκ* ἔλασαν παρῆλθον ἐποχοῦμενοι, *σῆμα Ἰ.* τὸν τύμβον τοῦ Ἰλου, *δῆ* ἤδη.—352-7 *ἀγχίμολος* ὁ πλησίον, *ἐξ ἄ.* ἐκ τοῦ σύγγενος, *ἐφράσσατο* ἐστοχάσθη, ἀντελήφθη, *φράξω* κύτταζε ἐκεῖ, πρόσεχε ἐκεῖ, *φραδῆς* συνετός, προσεκτικός: εἶναι πράγματα ἔχοντα ἀνάγκην συνετῆς διανοίας, εἶναι ἀνάγκη προσεκτικοῦ νοῦ, *τάχα* ταχέως, *διαρραλομαι* συντρίβομαι, γίνομαι κομμάτια, *ἐφ' ἵππων* ἐπὶ τῆς ἀμάξης τοῦ Πρ. τῆς συρομένης ὑπὸ ἵππων, *ἔπειτα* ἄλλως, *λιτανεύσομεν* ἵποτ.—358-61 *ὄν χύτο νόος* ἔπαθε σύγχυσιν τῶν φρενῶν, *ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσι* ἐπὶ τῶν εὐλυγίστων μελῶν, τὸ σῶμά του, *ταφῶν* Π 806, *αὐτὸς* αὐθόρμητος, ἄνευ προσκλήσεως, *ἐριούσιος* (ἐρι-όν-, ὀνί-νημι) ὁ λίαν ὀφέλμιος, εὐεργετικός, φιλόανθρωπος ἢ (*Venus, venia*) ὁ μεγαλόχαρος.—362-9 *μένεα πνειοντες* οἱ γενναίουψυχοι, *ἀνάρσιος* (ἀ(στ.)-ἀρ-, ἀραρίσκω) ἐχθρός, κτηρ., *θούῃ* ἢ νύξ ὡς ταχέως ἐφαπλουμένη ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, *ὄνηαρ* πολύτιμον πρᾶγμα, *τίς ἂν δῆ τοι ν.* τί ἤθελες σκεφθῆ, πῶς ἤθελες διατεθῆ, *δηρῶδ' ἀκολουθῶ*, *γέρων* κτηρ., *πρότερος χ.* ἄρξη χειρῶν ἀδίκων.—370-1 *ἀπαλέξω* ἀποκορῶ, *ἔισκω* παρομοιάζω, *φίλω* ἐμῶ.—372-7 *πῆ* ὡς φαίνεται, *τάδε* 366., *ἔτι καὶ* καὶ μεθ' ὅλας τὰς συμφορὰς καὶ τὴν ἀελπισίαν κρατεῖ ἀπ' ἐπάνω μου ἀκόμη τὴν χειρὰ του, *ἔηκεν* ἀπέστειλεν, *ἀντιβολέω* συναντῶ, *αἴσιον* εὐμενῆ, *οὐ* ἐσσί, *οἶος* διασαφεῖται ἐκ τοῦ *ἀγητὸς*... θανμάσιος, *μακάρων*... οἵτινες δι' ἓνα τοιοῦτον υἱὸν πρέπει νὰ μακαρίζονται.—378-84 *κατὰ μοῖραν* ὀρθῶς, *ἀτρεκέως* (ἀτρεκέης (α(στ.)-τρεκ-, τρεκ-, *τοργ-νεο*) ἀκριβῆς, ἀπερίστροφος) ἀκριβῶς, *ἐκπέμπεις* συνοδεύεις ἔξω (τῆς πόλεως, μακρῶν), ἀπομακρύνεις, *πῆ* εἰς χώραν τινά, *καταλείπετε* (μετοικοῦντες).—386-8 *τέων* τῶν, τίνων, *ὡς καλά* μετὰ πόσης εὐγενείας, *οἶτος ἄ.* μοῖρα, *ἄποτμος* ἄμοιρος.—389-95 *κυδιάνειρα* ἢ δοξάζουσα τοὺς ἄνδρας, *καὶ εὔτε ὁ καὶ* ἐπιδοτ.: καὶ ἄλλοτε πολλάκις καὶ διὴ καὶ ὅτε, *ἐλάσσας* ἀποθήσασ.—396-400 *μία* ἢ αὐτή, *εὐεργῆς* καλῶς κατεσκευασμένος, *ᾧδε* ὅπως βλέπω σὲ ἔμπροσθέν μου.—401-4 *θήσονται* ποιήσονται, *ἐλίκωψ* στρογγυλόφθαλμος, *ἀσχαλάω* (-λλω) δυσανασχετῶ, *πολέμου* εἰς τὸ ἰσχύμεν κ. ἐσομένους ζῶηρῶς ἐπιθυμοῦντας.—405-9 *ἔσσ' ἐσσί*, *μελείσι* ταμῶν διαμελίσας, *προτίθημι* ἐκ

τοῦ προβάλλω (ἐπὶ ζῶων) καὶ παρατίθημι (ἐπ' ἀνθρώπων).—410-15 αὐτως οὕτως ὅπως ἦτο, ἀναλλοίωτος, εἰλαί σκόληκες, ἀρήφατος T31.—416 21 ἀκηδέστως ἀφροντίστως, ἀσπλάγχγως, ἀλοχύνω ἀσχημίζω, παραμορφώνω, ἐερσήεις (ἐέρση δρόσος) δροσερός, οὐδέ ποθι μιαρὸς οὐδέ ἔχει που τοῦ σώματος λερωθῆ, σὺν-μέμνηκεν (μύω κλείω) ἀμτβ. ἔχουσι κλείσει, ἔλασαν ἐνέπηξαν.—422-3 ἔφοιο τεοιο.—424-8 ἀγαθὸν (ἔστι), ἐναίσιμος προσήκων, εἴ ποτ' .. ἐὰν πράγματι ὑπῆρξέ ποτε, ἀπεμνήσαντο διὰ τοῦτο τοῦ τὸ ἐνεθυμήθησαν (ἐπλήρωσαν).—429-31 ἄλεισον ποτήριον, ἔσομα σῶζω, πέμπω συνοδεύω.—432-9 νεωτέρου ἐπειδὴ μὲ βλέπεις ὀλίγον νέον, παρὲξ Ἄ. ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ Ἄ., περὶ κῆρι καθ' ὑπερβολὴν ἐν τῇ καρδίᾳ μου, σὺλάω-λεύω κλέπτω, Ἄργος τὸ Πελασγικόν, τὴν Θεσσαλίαν, ἐνδυκέως ἐπιμελῶς, προθύμως, ὄμαρτέω (ὄμου-άρ-, ἀραρίσκω) συντροφεύω, ὄνομαι ὑποτιμῶ, περιφρονῶ, μάχομαι διαπληκτίζομαι, ἐπιβάλλω χεῖρας.

329-439. 330 κατέβαν διότι ἡ πόλις ἦτο ἐπὶ λόφου (Ἰσσαρλίχ) 30 μ. ὑψηλοῦ ὑπὲρ τὴν πεδιάδα.—335 ἀνδρὶ ἐταιρίσαι ὁ Ἐρμῆς ὡς θεὸς τοῦ ἀνέμου εἶναι ψυχοπομπὸς ἢ ψυχαγωγός, διότι ἡ ψυχὴ ὁμοία πρὸς πνοὴν φέρεται ὑπὸ τοῦ ἀνέμου εἰς τὸν Ἄϊδην. Εἶναι ὁ θεὸς τῶν θνεῖρων, ἀεροειδῶν τὴν φύσιν, καὶ τοῦ ὑπνου. Ὡς ἄνεμος περιοδεύων εἶναι ἀγήτωρ, ἡγεμόνιος, πομπαῖος, ἐνόδιος (πρβλ. τοὺς ἐρμᾶς). Ὡς ἄγγελος εἶναι ἀκαταπόνητος δρομεύς· ὅθεν ἔπρεπε νὰ εἶναι νεανικὸς τὸ σῶμα, εὐρωστος, εὐκίνητος πρβλ. 348· ἐντεῦθεν ἦτο τὸ ἰδανικὸν τῶν γυμναζομένων, ὁ (ἐν)ἀγώνιος, ἀγάλματα δ' αὐτοῦ ἐπλήρουν τὰ γυμνάσια. Ἡ ταχύτης ἀπεδόθη εἰς τὰ πέδιλα· ὅθεν προσετέθησαν εἰς ταῦτα πτερά, ὡς καὶ εἰς τὸν πῦλον ἢ πέτασον, τὸ κηρύκειον, ἐνίοτε εἰς τοὺς ὄμους καὶ εἰς τὸ στήθος.—343 Ἐπειδὴ ἡ ῥάβδος χρυσεῖ, καλεῖται χρυσόραπις.—347 εἰοκῶς μόνον ὅτε ἐλάτησε τὸ ἔδαφος τῆς Τροίας, μετεμορφώθη.—349 σῆμα Ἰλοιο ὁ Ἰλος, υἱὸς τοῦ Τρωός, πατὴρ τοῦ Λαιομέδοντος, ἦτο ὁ οἰκιστὴς τοῦ Ἰλίου· ὁ τάφος αὐτοῦ (σῆμα) ἦτο πέραν τοῦ Σκαμάνδρου, ἐν τῷ μέσῳ τῶν Σκαιοῶν πυλῶν καὶ τῶν νεῶν τῶν Ἀχαιοῶν.—350 Πορευόμενοι εἶχον τὸν Σκάμανδρον ἐξ ἀριστερῶν· ἀλλ' ὅτε ἔφθασαν εἰς τὸν πόρον, ὀδήγησαν τὰ ὑποζύγια εἰς τὸ μέρος τῆς κοίτης, ὅπου ὑπῆρχεν ὕδωρ.—352 Ὁ κήρυξ πρῶτος εἶδε τὸν Ἐρμῆν, διότι προηγεῖτο μετὰ τῆς ἀτήνης 324.—381 Καὶ κτήματα καὶ πρόσωπα προσφιλῆ ὑπεξήγοντο ἐκ πόλεων κινδυνευουσῶν εἰς ὁμόρους χώρας πρὸς ἀσφάλειαν.—396 θεράπων A 321.—400 λάχον ἐξ ἐκάστης ἑλλ. οἰκογενείας ὄφειλε νὰ σταλῆ ἐν μέλος

πρὸς τὸν βασιλέα διὰ τὴν στρατείαν, ἐὰν δὲ οἱ υἱοὶ πολλοί, ἔκριεν ὁ κληρὸς. Ἐκ τῶν νεανίας πρὸ 10 ἐτῶν ἦτο στρατεύσιμος, σήμερον δὲν ἠδύνατο νὰ εἶναι τὸ πρῶτον ὑπηγήτης ὁ ποιητὴς ὅμως δὲν προσέχει εἰς μικρολογίας.—401 Ἐκ τῶν ἐφρεξῆς ὑποτίθεται ὅτι εἶχε σταλῆ πρὸς ἀνίγνευσιν.—421 *χαλκὸν ἔλασαν* X 371.—427 *λήθετο* μάλιστα κατὰ τὰς ὥρας τοῦ φαγητοῦ, ἐξ οὗ οἱ εὐσεβεῖς προσέφερον τοῖς θεοῖς ἀπαρχὰς (θυηλάς).—*Τί δημιουργεῖ ὁ Ὅμ. διὰ τῆς σκηνῆς* Ἐρ.—Πρ.; διὰ τί περιγράφονται λεπτομερῶς αἱ ἐτοιμασίαι τοῦ Ἐ.; διὰ τί ὁ Πρ. δὲν ἀναγνωρίζει τὸν Ἐρ., ἐν ᾧ εἶχε προειδοποιηθῆ; ποῦ ἔγκειται ἡ τέχνη τοῦ Ὅμ. ἐν τῷ διαλόγῳ;

440-2 *λάξομαι* λαμβάνω, *μένος* ἠὲ ζωηρὰν προθυμίαν.—443-7 *πύργοι* πυργωτὰ τεῖχη, *οἱ δὲ* ἢ ἀπόδοσις, *νέον* νεωστί, *ἄφαρ* εὐθύς, *ὄχθης* οἱ μοχλοί, οἱ μάνδαλοι.—448-59 *κείρω* κόπτω (καθαρίζω), *δῶρον* ξύλον, *ἐρέφω* στεγάζω, ἐπιθέτω ὄροφῆν, *λαχνήεις* (λάχνη τρίχωσις) δασύς, πυκνός, *σταυρὸς* (ἴσταιμαι) πάσσαλος, *ἐπιβλής*, *ὄχεύς*, *κληῖς* μοχλός, *ἔχε* ἔκλειε, *ἐπιρρῆσω* (ἀπτ. ἐπαράσσω) σύρω μετὰ κρότου, 457 ἢ ἀπόδοσις εἰς 448, ἔς ἄγαγε εἰς τὴν αὐλήν.—460-5 *πάλιν ἔρχομαι* ἐπιστρέφω, *νέμεσσητὸν* ἀξιοκατάκριτον, *ἀγαπάξω* δεξιούμαι, χαιρετίζω: θνητοὶ νὰ δεξιῶνται οὕτω πρόσωπον πρὸς πρόσωπον ἕνα θεὸν ἀθάνατον· ὁ θεὸς ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἔχανε μέρος τῆς ἀξίας του· *τύνῃ* σύ.

440-67. 443 *πύργους* τεῖχη πυργωτὰ, τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ Ἀχ. ἤγειραν οἱ Ἀχ. πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ στρατοπέδου· ταῦτα εἶχον ἤδη κρημνισθῆ κατὰ μέγα μέρος ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῶν Τρώων κατὰ τὴν προέλασιν αὐτῶν πρὸς τὰς ναῦς, ὅτε ἠπέιλον νὰ κατακαύσωσιν αὐτάς.—444 *φυλακτῆρες* φυλάττοντες μεταξὺ τάφρου καὶ τειχῶν καὶ δὴ μεταξὺ τῆς διόδου τῆς τάφρου καὶ τῆς κυρίας πύλης τοῦ τείχους.—446 *ἀπῶσεν ὄχθας* δύο μοχλοὺς, συναντωμένους ἐπαλλήλους ἐν τῷ μέσῳ τῆς πύλης, εἰς τὰς ἐν τοῖς πλαγίοις τοίχοις τῆς πύλης εὐρισκομένης βαθείας κοιλότητος.—453 *σταυροῖσι πυκνοῖσι* ὡς κατασκευάζονται τὰ ποιμνιοστάσια.—*Διὰ τί ὁ Ἐρ. ἀποκαλύπτει ἑαυτὸν ὡς θεόν;* διὰ τί δὲν παραμένει καὶ αὐτὸς κατὰ τὴν συνάντησιν Ἀχ.—Πρ.; διὰ τί ὁ Ὅμ. μόλις ἐνταῦθα ἐμβάλλει περιγραφήν τῆς σκηνῆς τοῦ Ἀχ.;

468-72 *μακρὸς* ὑψηλός, *αὐθι* ἐν τῇ αὐλῇ, *ἔζεσκε* συνήθιζε νὰ κάθηται.—472-6 *ἀπάνευθε* χωριστά, παράμερα, *ὄζος* βλαστός, *ποιπννον* ἠσχολοῦντο μετὰ σπουδῆς (πνν.) περιποιούμενοι.—477-9 *γούνατα* Ἀχιλλῆος, *κυνέω* φιλῶ.—480-4 *ἄτη πυκινὴ* βαρεῖα διατάραξις (σύγχυσις) τῶν φρενῶν, ψυχικὴ ἀγωνία (ἐκ τύψεων τῆς

συνειδήσεως), *δήμον άλλων* εἰς ξένην χώραν, ἐξίστανται δὲ πάντες βλέποντες αὐτὸν τεταραγμένον.—**485-92** *τηλίκου* ἔχοντος τὴν ἡλικίαν, *ἐπὶ οὐδῶ*..εὐρισκομένου εἰς τὴν ἔξοδον τοῦ ἀλεθρίου γήρατος, *καὶ* ἐκείνον, ὡς πάσχω καὶ ἐγώ, *περιναίεται (ναίω)* περίοικοι, *ἀμφὶς ἐόντες* περιστοιχίζοντες αὐτόν, *ἀρή* (τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀρᾶς) συμφορά, *ἐπὶ τε* καὶ πρὸς τούτοις.—**493-8** *πανάποιμος* πανάτυχος (εἰμί), *οὐ τινα* ἐκ τῶν σπουδαιότερων, *ἴος* ὁ αὐτός, *νηδὺς* θ. κοιλία, *γυναῖκες* παλλακίδες, *τῶν* γούνατα, *πολλῶν* ἐν μεγάλῳ ἀριθμῷ.—**499-502** *οἶος* μοναδικός, *ἔρρυτο* ἔσφριξε, καὶ *αὐτὸς* καὶ μόνος.—**503-6** *ἐλεεινότερός περ* εἶμαι ἀκόμη ἀξιολυπητότερος, *ἔιλην* ἐτόλμησα, *ὀρέγεσθαι*.. νὰ φέρω τὴν (δεξιάν) χεῖρά μου πρὸς τὸ στόμα (λαμβάνων τὸν πώγωνα, δείγμα ἰκεσίας) ἀνδρὸς φρονεύσαντος τὰ τέκνα μου.—**507-12** *ᾶρσε* ἕμερον γόοιο πατρός : ἔκαμε νὰ θέλῃ νὰ θρηγῇ τὸν πατέρα του, ἀφ' οὗ δὲ ἔλαβε τὸν γέροντα ἀπὸ τὴν χεῖρα, *ἦκα* Σ 596 σιγά, ἠρέμα, *ἐλύομαι (τολ-το)* συστρέφομαι, κυλίομαι, *ὀρώρει* ἀντήχει.—**513-7** *τετάρπετο* ἐχώρτασε, *χειρὸς (ἐλών)*..—**518-21** *ἄ δειλ'* ἄχ καυμένη, *ἦ δῆ* ναι ἀλήθεια.—**522-6** *ἐμπης* μ' ὅλα ταῦτα, *ἐάσομεν κατακεῖσθαι* ἄς πνίξωμεν, ἄς ἀποκοιμίσωμεν, *πρῆξις πέλεται* ὠφελεῖ ὁ κρυερὸς θρηγνός, *ἐπικλώθομαι* ὀρίζω εἰς τὸ νῆμα τῆς ζωῆς, *ἀκηδῆς* ἄλπος.—**527-32** *οὐδας* οὐ. δάπεδον, αἰθουσα, *δώρων* γεν. τοῦ περιεχομένου, (ὅ μὲν) *κακῶν*, *ἐάων* θηλ. τοῦ ἐὸς ὡς ἔξ ὄνομ. ἐά, τῶν ἀγαθῶν, *τερπικέραννος* Π 232, *κύρω-έω-ομαι* συναντῶ, περιπίπτω, *κακῶ* οὐδ., *λαβητὸς* ἐπονεϊδιστος, καταπεφρονημένος, *βοῦβρωστις* (βου (ἐπιτ.)-βεβρώθω) βουλμία, πείνα, δυστυχία, *φοιτᾶ* περιπλανᾶται.—**533-42** *κέκασμαι*, καίνυμαι, υπερβάλλω, *καὶ τῶ* ἐπιδ. τῶ τόσον μακαρίζομένῳ, *ἐπὶ* ἐκτὸς τῆς εὐδαιμονίας, *γονῆ παίδων γένετο* ἐγεννήθησαν παῖδες καὶ παίδων παῖδες, *παῖδες κρείοντες* βασιλόπαιδες ἔχοντες δικαιώματα ἐπὶ τοῦ θρόνου, *παναώριος* βραχύβιος, ὅπως προώριος μέλλον νὰ ἀποθάνῃ, *κομίζω-μέω* περιποιούμαι (ἐπιποκόμος, γηροκομῶ), *κῆδω* λυπῶ, ἐνοχλῶ.—**543-6** *ὅσον* ὅσας χώρας, *ἄνω* πρὸς Β, *ἔδος* ἡ ἔδρα, *Μάκαρ* ὁ οἰκιστὴς τῆς Λέσβου, *καθ' ὑπερθε* ἀπ' ἐπάνω, Β ἢ ΒΑ, *τῶν τῶν* κατοίκων τῶν χωρῶν τούτων.—**547-51** *ἄνοσχο* κάμε ὑπόμονήν, *ἄλιαστον* Π 296, *εἶο* τεοῖο, πρὶν.. μᾶλλον θὰ πάθῃς καὶ ἄλλο κακόν, πρότερον θὰ ἀποθάνῃς σὺ πρὶν δυνηθῆς νὰ ἀναστήσῃς τὸν υἱόν σου.—**552-5** *κειέται*, ἀττ. *κῆται*, *ἀκηδῆς* μὴ τυχὼν τῆς νενομισμένης κηδείας.—**559-67** *νοέω* ἔχω κατὰ νοῦν, *καὶ αὐτὸς* καὶ μόνος μου, καὶ ἄνευ τῶν ὑπομνήσεών σου, *καὶ δὲ σὲ* ἀλλὰ καὶ περὶ σοῦ, *στρατὸν* στρα-

τόπεδον, *μετοχλίω* μετακινῶ.—568-70 *ὄρινω* ἐρεθίζω, *έάω* φείδομαι, *ἀλιταίνω* ἁμαρτάνω, παραβαίνω.

468-570. 481 κατακτείνας Σ 498, I 632.—482 ἀφνειοῦ δυναμένου να παράσχη προστασίαν.—497 *γυναῖκες* γινώσκωμεν ὅτι ὁ Πρ. εἶχε καὶ τὴν Λαοθόην νόμιμον σύζυγον αἱ ἄλλαι θὰ ἦσαν παλλακίδες κατὰ τὸ σύστημα τῶν Ἀσιανῶν δυναστῶν.—506 Οἱ ἰκετεύοντες συνήθως διὰ μὲν τῆς ἀριστερᾶς ἤπτοντο τῶν γονάτων τοῦ προσώπου, τὸ ὁποῖον ἰκέτευον, διὰ δὲ τῆς δεξιᾶς τοῦ πώγωνος.—532 Ἐν τῇ αἰολικῇ Σμύρνῃ ἡ *Βούβρωσις* ἐτιμᾶτο ὡς θεὰ διὰ ναοῦ καὶ θυσιῶν.—544 *Μάκαρ* υἱὸς τοῦ Αἰόλου καὶ οἰκιστῆς τῆς Δέσβου.—545 *Ἑλλησποντος ἀπειρων κ. πλατύς*, διότι δὲν εἶχεν ὄρισμένα ὄρια ἄρχεται ἀπὸ θαλάσσης καὶ τελευτᾷ εἰς θάλασσαν, P 432.—554 *ἀκηδῆς* ἄνευ τῆς προσηκούσης περιποιήσεως τοῦ πτώματος, μάλιστα πλύσεως, ἐπιχρίσεως καὶ περιβολῆς.—570 Ὁ Ζεὺς ἐκαλεῖτο *ξένιος* καὶ *ἰκετήσιος*, *ἐφετμαὶ* δὲ εἶναι ἡ διὰ τῆς μητρὸς διαβιβασθεῖσα ἐντολὴ αὐτοῦ ἢ τὰ ἠθικὰ ἐν γένει περὶ ξενίας παραγγέλματα.—571 *ἐπεΐθετο μύθῳ* ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ ἐσιώπησεν.—*Εἰς τί προσφεύγει ὁ Πρ.*, ἵνα συγκινήσῃ τὸν Ἀχ.; διὰ τί λέγει ὅτι οὐδεὶς τῶν υἱῶν του ὑπελείφθη; τί συντριβεῖ τὸ πάθος καὶ τὸ μῖσος τοῦ Ἀχ.; ἀπεδέχθη τὴν ἰκεσίαν; τί τελεῖται ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ Ἀχ.; διὰ τί ἐκρήγνυται καὶ πάλιν τὸ πάθος;

571-81 *καλήτωρ κ. ἀστυβοώτης* κλητῆρ, *δίφρος* κάθισμα ἀπλοῦν ἄνευ ἐρείσματος νώτων καὶ χειρῶν, *φᾶρος* λινοῦν ὕφασμα, ἐνταῦθα ὑπόστρωμα καὶ ἐπικάλυμμα τοῦ νεκροῦ, *ἐύνητος* (ἐν-σένω) καλογνεσμένος, *πυκάξω* καλύπτω.—582-6 *ἐκκαλέσας* ἐκ τῶν δωμάτων τῆς ὑπηρεσίας, *νόσφιν* μακρὰν, παρὰμερα, *ἀχνημένη κραδίῃ* ἐν τῷ πόνῳ τῆς καρδίας του, *οὐκ ἐρύσαιτο* δὲν κρατήσῃ τὴν ὀργὴν του.—591-5 *ὀνόμηγεν* ἐκάλεσεν ὀνομασί, *σκυδμαίνω* ὀργίζομαι, *οὐ δαικέα* πλούσια, *ἀποδαίομαι* ἀποχωρίζω, *ὅσσα ἔοικεν* τὸ ἀνάλογον μέρος,

571-93. 580 *δύο φάρε* ἴε) τὸ ἐν ὡς ὑπόστρωμα ἐπὶ ὑποβάθρου τινὸς ἐν τῇ ἀμάξῃ (λέχεια 589), ἵνα ἐπ' αὐτοῦ ὡς ἐπὶ φερέτρου τεθῆ τὸ πῶμα, τὸ ἕτερον ὡς ἐπιβλήμα ἐν Κείῳ ἐπιγραφῇ τῆς 5. π.χ. ἐκ. κελεύεται νὰ θάπτηται ὁ νεκρὸς ἐν ἱματίοις τρισὶ λευκοῖς, *στορόματι καὶ ἐνδύματι καὶ ἐπιβλήματι*.—588 *φᾶρος* ὡς ἔνδυμα.—595 Προϋποτίθεται ὅτι ἡ ψυχὴ καὶ μετὰ τὴν ταφὴν ἠδύνατο ἀπολαύη τῶν προσφερομένων αὐτῇ.—*Διὰ τί ἀπομακρύνεται ὁ Ἀχ.*; διὰ τί δὲν στέργει νὰ κοιμηθῇ εὐθὺς τὸ πῶμα ἐνώπιον τοῦ πατρὸς; 596-8 *τοίχον*. ἀπὸ τὸν ἀπέναντι τοῖχον, ἐν τῷ.—599-604

τῆ περ τῆς ὁποίας ἐν τούτοις.—605-9 βιός ἀ. τόξον, *ιοχέαιρα* (ἡ χέουσα ἰούς, βέλη) τοξότις.—610-13 φόνος αἷμα, λαούς δὲ γάρ.—614-7 ποθι ὡς νομίζω, *ολοπόλος* T 377, *εἶναι* κατοικίαι, *ῥώομαι* (κινουμαι σφοδρῶς) ζωηρῶς χορεύω, *πέσσω* χωνεύω (καταπίνω τὰ φαρμάκια).—618-20 μέδομαι φροντίζω.—621-7 ἀργυφος λευκός, *δέρω* ἐκδέρω, *ἀμφέπω* περιποιοῦμαι, *εὔ κατά κόσμον* μὲ προσοχὴν καὶ τάξιν, *μιστύλλω* (minuo) κόπτω εἰς μικρὰ τεμάχια, *ἐπισταμένως* τεχνικῶς, *περιφραδέως* ἐπιμελῶς, *ὄνηατα* φαγητά, *λάλλω* (sal-io) ἐκτείνω, ἀπλώνω.

596-627. 598 τοίχου. παρὰ τὸν τοῖχον τὸν ἀντικρὺ τοῦ εἰσερχομένου.—601 *δόρπου* πρὸς τιμὴν τοῦ ξένου ἢ λήξαισα 475 τράπεζα ἐπαναλαμβάνεται.—602 Ἡ *Νιόβη* θυγάτηρ τοῦ Ταντάλου, βασιλέως τῆς Φρυγίας, σύζυγος τοῦ βασιλέως τῶν Θηβῶν Ἀμφίονος.—605 κ. 606 Ὁ Ἀπόλλων (ἥλιος) καὶ ἡ Ἄρτεμις (σελήνη) εἶναι τοξόται διὰ τὰς βελοειδεῖς ἀκτῖνάς των.—615 Ὁ Σίτυλος(-ον) ὄρος τῆς Λυδίας παρὰ τὴν Σμύρνην· ἐν πλευρᾷ αὐτοῦ περὶ τὰς 1½—2 ὥρας ἀπὸ τῆς Μαγνησίας 200 πόδας ὑψηλὰ σφίζεται καὶ σήμερον εἰκὼν τῆς Μεγάλης Μητροῦς, θεᾶς Ἀσιανῆς, ἐμιλεμένη ἐπὶ τοῦ βράχου (ἐκ παιδιᾶς τῆς φύσεως), τριπλασία τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος· παρίσταται καθημένη μετὰ κεκλιμένης κεφαλῆς καὶ χειρῶν κειμένων ἐπαλλήλων ἐπὶ τοῦ κόλπου· ὕδωρ καταρρέον ἐκ τῶν βράχων δίδει τὴν ἐντύπωσιν ὡς εἰ ἡ πενθούσα γυνὴ, ἡ Νιόβη, ὡς ἐπιστεύετο ὕστερον, χύνει δάκρυα, Πίν. II. 4, Σοφ. Ἀντ. 824 τῆς ἡμετέρας ἐκδόσεως τὴν σπανιωτάτην ταύτην εἰκόνα ὀφείλομεν εἰς τὸν ἐκ Σμύρνης ὀτρηρὸν ἐργάτην τῶν Μουσῶν κ. Γ. Σεφεριάδην πρόφην μαθητὴν ἡμῶν, ὅστις πάνυ προφορῶς ἔθηκεν εἰς τὴν διάθεσιν ἡμῶν τὸ πολύτιμον εὑρημα.—616 Ἀχελώϊος κ. Ἀχέλης, ῥυαξ καταρρέων ἐκ Σιτύλου πρὸς τὴν Σμύρνην.—Μετὰ τὴν πλήρωσιν τῆς χάριτος ὁ Ἀχ. ἐπανερχόμενος εἰς τὴν οὐρανὴν πῶς βλέπει πλέον τὸν Πρ.; διὰ τί λαμβάνει πάλιν τὴν προνοίαν γὰ μὴ ἴδη σήμερον ὁ Πρ. τὸν υἱὸν 600-1;

628-32 οἶός τε καὶ πόσον ὠραῖος, *ἄντα* κατὰ πρόσωπον, τελεσίως, *ἀγαθὴν* τὴν εὐγενῆ, τὴν μαρτυροῦσαν τὴν εὐγένειαν τῆς καταγωγῆς.—633-42 *τάρησαν* ἐχόρτασαν, *λέχω κοιμίζω, *ὑπνω* ὑπο ὑπὸ τὰς πτέρυγας, περιπτύξεις τοῦ ὕπνου, *μύω* ἀμτβ. κλείομαι, *χόρτος* περίβολος (hortus), *λανκανίη* X 325.—643-8 *δέμνια* οὐ. κλίνη, *αἴθουσα* στοὰ πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ μεγάρου, *δήγεα* (δέξω βάπτω) βαπτὰ, *τάπητες* ὑποστρώματα ἢ σκεπάσματα, *χλαῖναι* κουβέρται, *οὔλος* παχὺς μάλλινος (*lan-a* *Φέρ-ιον*), *ἔσασθαι* (ἐννυμαι)

διά νά σκεπασθῶσι, δάος οὐ. (δαίω, δαίς) δάς, ἐγκονέω μετὰ σπουδῆς διακονῶ : μετὰ σπουδῆς.—649-55 ἐπικερτομέω (κέρτομος) πειράζω, λέξο μεικτ. ἄορ. τοῦ *λέχεσθαι, παρήμενοι συνεδριάζοντες με ἐμέ, ἡ θέμις ὅπως εἶναι καθιερωμένον, ἀνάβλησις ἀναβολή.—656-8 ἀτρεκέως ἀκριβῶς, κτερεῖζω 38.—659-67 εἰ μὲν δὴ ἐὰν λοιπὸν ὄντως, τάφος κηδεία, κεχαρισμένα θείης ἤθελες με εὐχαριστήρει, δαινῦτο εὐκτ. τοῦ δαίνυσθαι λαμβάνειν τὸ περιδείπνον, ἐπ' αὐτῷ ἐπὶ τῶν ἐν τῇ τέφρᾳ ὄστων αὐτοῦ, πρὸς τιμὴν αὐτοῦ.—673-6 προδόμος ὁ χώρος ὁ μετὰ τὴν αἴθουσαν τοῦ μεγάρου, ὁ ἀμέσως πρὸ τῆς εἰσόδου αὐτοῦ, μυχῶ ἐν τῷ βάθει.

628-76. 643 ἐιάροισι δι' ὧν διεβιβάσθη ἡ προσταγὴ εἰς τὰς μὴ παρούσας θεραπαίνας.—643-50 Οἱ ξένοι συνήθως ἐκοιμῶντο ἐν τῇ αἰθούσῃ καὶ τῷ προδόμῳ πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ μεγάρου.—663 δεδίασι διότι, ἂν ἀπεμακρύνοντο πολὺ τῆς πόλεως, ὑπῆρχε φόβος μὴ ἐν τῇ ἀπουσίᾳ αὐτῶν προσεβάλλετο αἰφνιδίως ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν ἡ πόλις καὶ ἐκυριεύετο.—Πῶς προκαλεῖται ὁ ἀμοιβαῖος θαυμασμοὺς τῶν δύο ἀνδρῶν ; ἡ ὕρξεις καὶ ὁ νυσταγμὸς τοῦ Πρ. τί μαριτροῦσι ; ἡ παροχὴ τῆς ἀνοσοχῆς καὶ ἡ χειραγία πῶς ἐμφανίζουσι τὸν Ἀχ. ; διὰ τί ὁ Ἀχ. παρέχει ὅ,τι ὁ Ἀγ. θὰ ἐδικαιῶτο νὰ παράσῃ ; διὰ τί ὁ Ἀγ. θέλει νὰ κοιμηθῇ ὁ Πρ. ἐν τῷ προδόμῳ ; εἶναι σοβαραὶ αἱ δικαιολογίαι του ;

677-81 ἱπποκορυστῆς ἀρματομάχος, ὀρμαίνω διαλογίζομαι, ἐκπέμπω συνοδεύω ἔξω, ἱερὸς ἰσχυρὸς, ἀκμαῖος.—682-8 οὐ νυ.. λοιπὸν δὲν βάλλεις διόλου τὸ κακὸν με τὸν νοῦν σου, εἴσαι ὅλος ἀμέριμος, οἶον πόσον γλυκὰ, πόσον ἥσυχα.—689-91 ῥίμφα ταχέως.—692-7 ἔλων ἔλασον, διάφ. τύπ. τοῦ ἤλανον.—Διὰ τί ὁ Ἐρ. ἐπιταχώνει τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Πρ., διὰ τί δὲν περιγράφεται διεξοδικῶς ἡ ἐπάνοδος ;

ΠΗΓΩΝ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ameis-Hentze-Cauer Homers Ilias Leipzig-Berlin 1913.,
J. van Leeuwen Homeri carmina Ilias Lugduni Batavorum 1912, *Leaf* The Iliad London 1900, *Pierron* L' Iliade d' Homère Paris 1883-8, **Γ. Μιστριώτου** Ὀμήρου Ἰλιάς Ἀθῆναι 1875., *Lichtenberg* Die Ägäische Kultur Leipzig 1911, **τοῦ αὐτοῦ** Haus-Dorf-Stadt Leipzig 1909, *Renè Dussaud* Les civilisations préhelléniques dans le bassin de la mer Égée Paris 1914, *Helbig* Das homerische Epos aus den Denkmä-

lern erläutert Leipzig 1887 (τοῦ ἔργου παρεσκευάζετο καὶ β' ἔκδοσις, ἥτις ἀγνοοῦμεν ἂν ἐγένετο ἥδη), *H. Luckenbach* Kunst und Geschichte, grosse Ausgabe I. Theil München-Berlin 1913, *Gercke-Norden* Einleitung in die Altertumswissenschaft Leipzig-Berlin 1910, *Poulsen* Der Orient und die frühgriechische Kunst Leipzig-Berlin 1912, *Schömann-Lipsius* Griechische Alterthümer Berlin 1897, *Beloch* Griechische Geschichte Strassburg 1912-3, *Ed. Meyer* Geschichte des Alterthums Stuttgart-Berlin 1913, *Baumgarten-Poland-Wagner* Die hellenistische Kultur Leipzig-Berlin 1905, *Forrer* Reallexikon Berlin-Stuttgart 1907, *Lübker* Reallexikon des klassischen Alterthums Leipzig-Berlin 1914, *Pauly Wissowa* ἐν τῇ Realencyclopädie, *O. Gruppe* Griechische Mythologie und Religionsgeschichte München 1906 ἐν τῇ Ἐγκυκλοπαίδειᾳ der klassischen Altertumswissenschaft τοῦ *Jwan Müller*, *Rohde* Psyche Freiburg-Leipzig 1894, *Reichel* Homerische Waffen Wien 1901, *Robert* Studien zur Ilias Berlin 1901, *Helbig* Ein homerischer Rundschild mit einem Bügel ἐν Jahreshefte des Österreichischen archäologischen Institutes Wien 1909 τ. XII. σ. 1—70, *Lippold* Griechische Schilde ἐν Münchener archäologische Studien dem Andenken Ad. Furtwänglers gewidmet σ. 401—τέλους München 1909, *Weniger* Der Schild des Achilles Berlin 1912, *Bulanda* Bogen und Pfeil bei den Völkern des Alterthums Wien-Leipzig 1913, *Noack* Homerische Paläste Leipzig 1903, *Kern* Krieg und Kult bei den Hellenen Halle 1915, *Ἄ. Σκιᾶ* Νεώτερα ἀνασκαφαὶ ἐν τῇ παναρχαίᾳ Ἐλευσινιακῇ νεκροπόλει ἐν Ἀρχαιολ. Ἐφημερ. 1912 σ. 1 κέ., *X. Τσοῦντα* Μυκῆναι καὶ Μυκηναῖος Πολιτισμὸς Ἀθῆναι 1893, *II. Καββαδίου* Προϊστορικὴ ἀρχαιολογία Ἀθ. 1900, *Ἰαν. Δραγάση* Διάλεξις ἐν τῇ Ἀρχαιολ. Ἐταιρείᾳ περὶ φρυκτωριῶν τῇ 21. Μαρτίου 1917, *W. S.* Collection Mycénienne du Musée National vol. II. Atl. 1915, *Kammer* Ein ästhetischer Kommentar zu Homers. Paderborn 1906, *Rothe* Die Ilias als Dichtung Paderborn 1910, *Finsler* Homer Leipzig-Berlin 1908 (τοῦ ἔργου β' ἔκδοσις ἐν 1919), *Cauer* Grundfragen der Homerkritik Leipzig 1909, *Drevup* Das fünfte Buch der Ilias Paderborn 1913, *αὐτοῦ* Homer Mainz 1915, *Belzner* Homerische Proben (μετ' ἐπιλόγου τῶν Ἀρισταρχείων ὑπὸ Roemer) Leipzig-B

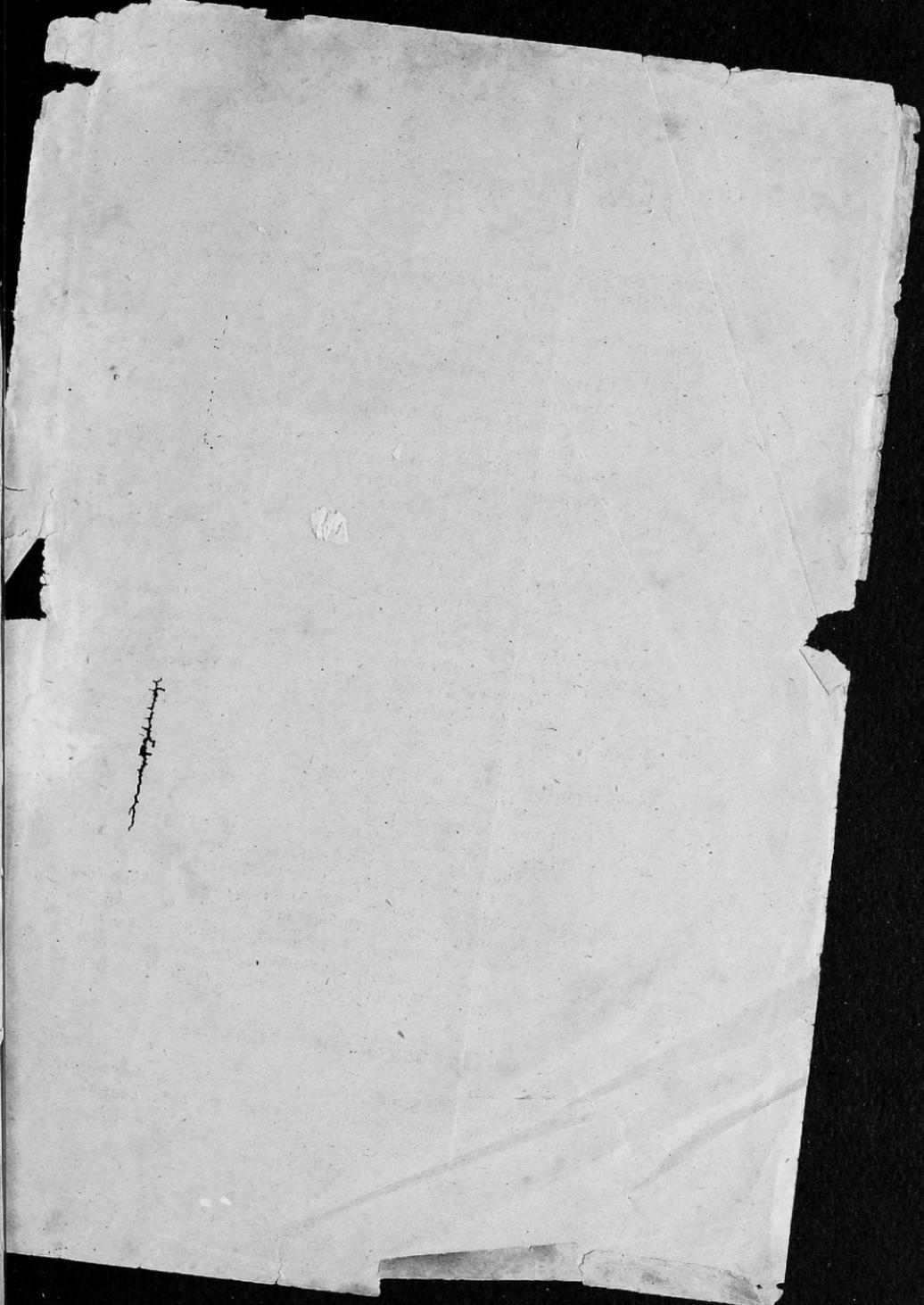
1911, *Roemer* Homerische Aufsätze Leipzig-Berlin 1914, *Bougot* Étude sur l'Iliade d' Homère Paris 1888, *Terret* Homère Paris 1899, Bréal pour mieux connaître Homère Paris 1906, *Boisacq* Dictionnaire étymologique de la langue grecque Paris-Heidelberg 1907., *Prellwitz* Etymologisches Wörterbuch der griechischen Sprache Göttingen 1905, *Autenrith-Kaegi* Wörterbuch zu den homer. Gedichten Leipzig 1908, *Harder* Schulwörterbuch zu Homers Ilias und Odyssee Leipzig 1910, *Pape* Wörterbuch der griech. Eigennamen Braunschweig 1911, **Γ. Τσερέπη** Τὰ σύνθετα τῆς ἑλλην. γλώσσης ἐν Βιβλιοθήκῃ Μαρασιῆ, **Γ. Χατζιδάκι** Ἀκαδημικὰ ἀναγνώσματα αὐτόθι, **Δέσσιγγ** Λαοκόων αὐτόθι, *Saint-Marc Girardin* Μαθήματα δραματολογίας αὐτόθι.

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ

Ἐν σ. 26	στ. 25	γραπτέον ἐν ἀρχῇ	ναίμεν	ἀντὶ	ναίειν.
Ἐν σ. 39	στ. 23	γραπτέον ἐν τέλει			
Ἐν σ. 47	στ. 7	»	»	»	
Ἐν σ. 52	στ. 10	»	»	»	

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Ο	Κείμενον	σ.	3,	Γλωσσικά—Πραγματικά—Ζητήματα	σ.	85
Π	»	σ.	7,	»	»	σ. 91
Ρ	»	σ.	19,	»	»	σ. 105
Σ	»	σ.	24,	»	»	σ. 109
Ζ. Τ	»	σ.	39,	»	»	σ. 125
1912	»	σ.	48,	»	»	σ. 147
mère	»	σ.	61,	»	»	σ. 161
1875	»	σ.	68,	»	»	σ. 168
	σημῶν βιβλιογραφία					σ. 182
	αὐτῶν διορθώσις παροράματων					σ. 184
	civ					
	Pal					

ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ

Περὶ Ἄρχων τοῦ Πανόπτου διατριβὴ ἐναίσιμος. Ἀθῆναι 1899.
Ἀρκαδικὴ Ἠχώ (λόγοι κοινωνικῆς δράσεως τοῦ συγγραφέως). Ἀθῆ-
ναι 1911.

Παιδαγωγικὴ Βιβλιοθήκη :

- I. Διδακτικά. Ἀθῆναι 1915.
  - II. Ἀριστοτέλους Πολιτεία Ἀθηναίων. Ἀθῆναι 1921.
  - III. Ὀμήρου Ὀδύσσεια (Α' Ἐκλογή Α—Ι—Κ). Ἀθῆναι 1919.
  - IV. Ὀμήρου Ἰλιάς (Ἐκλογαὶ Α Ἀθῆναι 1920, —Ζ 1920, —Ι)
Ἀθῆναι 1916.
  - V. Ὀμήρου Ἰλιάς (Β' Ἐκλογή Γ—Δ). Ἀθῆναι 1917.
  - VI. Ὀμήρου Ἰλιάς (Γ' Ἐκλογή Α—Β—Θ—Λ). Ἀθῆναι 1919.
  - VII. Ὀμήρου Ἰλιάς (Ἐκλογαὶ Ο—Ω). Ἀθῆναι 1920.
  - VIII. Σοφοκλέους Ἀντιγόνη. Ἀθῆναι 1920.
  - X. Ὀμήρου Ὀδύσσεια (Β' Ἐκλογή Α—Ε—Ζ—Η). Ἀθῆ-
ναι 1920.
  - XI. Σοφοκλέους Οἰδίπους τύραννος. Ἀθῆναι 1921.
  - XII. Ἀνθολογία ἀρχαίων Ἑλλήνων ζωρικῶν. Ἀθῆναι 1919.
  - XIII. Ὁ ἐπιτάφιος τοῦ Περικλέους (ἄοτι ἐγκριθεὶς). Ἀθῆναι 1921.
  - XIV. Αἱ ἐκθέσεις τῶν μαθητῶν μου τῆς Γ' καὶ Δ' τοῦ Προτύπου.
Κλασσικοῦ Γυμνασίου. Ἀθῆναι 1922.— Τεύχος Α' Εὐθυ-
μογραφήματα.— Τεύχος Β' Περὶ τὴν Πατρόδα.
Ἡ ἐκθεσις τῶν θερινῶν ἐξετάσεων τῶν μαθητῶν τῆς Β' τοῦ Προτύπου
Γυμνασίου. Ἀθῆναι 1915.
- Λιθωτικὴ ἐρμηνεὶα τοῦ Β' Στασίμου τῆς Σοφοκλέους Ἀντιγόνης ἐν
τῷ Περιδικῷ «Ἀγωγῇ» Τ. Α' τ. Β'—ΣΤ' καὶ ἐν τῷ «Παι-
τογνωστῇ» φυλ. 1. κέ.**
- Διορθώσεις εἰς τὴν Σοφοκλείου Ἀντιγόνην καὶ Λιθωτικὴ ἐρμηνεὶα
Ὁμ. ι 447—60, ἀνακοίνωσις ἐν τῇ Ἐπιστημονικῇ Ἐται-
ρείᾳ κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 27. Μαΐου 1917.**
- Διορθώσεις εἰς τὸν Σοφοκλέους Οἰδίποδα τύραννον καὶ Λιθωτικὴ
ἐρμηνεὶα Ὁμ. ν 79—80, 119, ἀνακοίνωσις ἐν τῇ Ἐπι-
στημονικῇ Ἐταιρείᾳ ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 27. Μαΐου 1918.**
- Διορθώσεις εἰς ἔλεγείας, ἐπιγράμματα, ἰάμβους, ἀνακοίνωσις ἐν τῇ Ἐπι-
στημονικῇ Ἐταιρείᾳ ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 2. Ἰουλίου 1919.**

Προσεχῶς ἐκδοθήσεται

Αἱ ἐκθέσεις τῶν μαθητῶν μου, Τεύχος Γ.—Ἀναμνηστικὸν
Ἀτέκωμα δύο ὀχολικῶν ἐορτῶν. (Υποδείγματα Σχολ. ἐορτῶν).